

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

—o—o—o—o—o—

తిరుప్పావై.

పాతుత్తనియన్దళి

౧. శ్రీశైలేశదయాపాత్రం శీభన్త్యదిగుహార్థవమ్ |
యశ్శీర్ద్రిప్రవణం వస్తే రమ్యజామాతరింమునిమ్ ||
౨. లక్ష్మీనాథసమూరచ్ఛాం నాథయామిసమిధ్యమామ్ |
అస్తదాచార్యపర్యంతాం వస్తే గురుపరమ్పరామ్ ||
౩. యోనిత్య మచ్యుత పదామ్బుజ యుగ్మరుక్ష్
వ్యోమోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే |
అస్తద్గురో ర్భగవతోఽస్య ద్దయోగసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణో శరణం ప్రపద్యే ||
౪. మాతా పితా యువతయ ససమగ విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదస్వయానామ్ |
ఆద్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదక్షిణ్యుగళం ప్రణమాది మూర్త్యామ్ ||
౫. భూతం సరస్వ మహదాహ్వాయ భట్టనాథ
శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగివాహిన్ |
భక్తాక్షిణీరేణు పరకాల యతీన్ద్రమిశాన్
శ్రీమత్పరాజుశముని ప్రణాతోఽస్మి నిత్యమ్ ||

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఆంధ్రాల్ ఆరుళిచ్చెయ్త తిరుప్పవైయ్

తనియన్దళుక్కు

పిత్తైరాకార్యజీయర్ ఆరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానమ్.

—•••••—

అవతారికై.—(శ్లోకాత్మకత్యాది) పరదలైయిల్ మనోనైప్పిర
 మార్కు పెరియపిరాట్టియార్ మున్నిలైయాక వేణినాత్పలే, శృష్ట
 తారత్తిల్ పెరియపిరాట్టియార్ కుమ్ ఆండాళుక్కు మకొప్పడనప్పిన్దై
 ప్పిరాట్టి పురుషకారమాక వేణుమ్, అజ్జుత్తై ఐశ్వర్యత్తుక్కు ప్పిర
 సద్వైయేయానాత్పలే, ఇజ్జుత్తైక్కు ఇవనుడైయ ఎల్లాప్పడికళుక్కు
 కులశీలాదికళాల్ సద్వైయాయరుక్కుమ్ ఇవళి. ఇన్ద శ్లోకమ్, ఇట్టి
 తెన్నాట్టిశే యెఱున్దరుళియరుక్క, పెరుమానైప్పిరిన్ద వ్యసనత్తాలే తి

పుళ్ళమ్ కలగ్గియిరుక్కిఱదైయిలే తిరుపుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాకైక్కాక, సళ్ళేయర్, “ఆణ్ణాళై ఒరుళ్ళోకముమ్ ఆర్వార్ కళై ఒరుళ్ళోకముమ్ అరుళిచ్చెయ్యలాకాతో” ఎన్న; అతిప్రీతరాయ్ తిరుప్పావైక్కు వాక్యార్థమాక అరుళిచ్చెయ్తు ఆణ్ణాళైచ్చరణమ్ పుకుటికళ్ళోకమితు. చేతనరడైయనజ్జుణ్ణారైప్పోలే అనాదిమాయైయాలేమయగ్గిక్కిడన్దుఱిజ్జ, ఇప్పడియిరుక్కిఱ సంసారత్తుక్కుళ్ళే. తిరువాయ్ప్పాడి పెచ్చిళ్ళైక్కళ్ళ పరస్పరమ్ ఉణరువారుమ్ ఉణర్ త్తువారుమాయ్ పరమపదత్తిల యావై? పోలే శెల్లానిట్టతే! ఎన్దు ఆణ్ణాళ్ తానుమ్ అనుకారత్తాలే ఇవర్ కళై ఉణర్ త్తినవోపాతి అవన్దన్నెయుమ్ ఉణర్ త్తినాళ్.

పరాశరభట్టరరుళిచ్చెయ్కళు.

నీళ్ళాతుజ్గస్తనగిరితటీసు ప్రముద్బోధ్య కృష్ణం

సారాధ్యం స్వం శ్రుతిశతశిర సిద్ధ మధ్యాపయన్తి ।

స్వోచ్ఛిష్టాయాం స్రజి నిగళితం యా బలాత్కృత్యభుక్తే-

గోదా తస్యై నమ ఇదమిదం భూయపవాఽస్తుభూయః ॥

వ్యా.—(నీళ్ళా)అవన్ (౧) “నన్దకోపన్దనిన్నుయిర్ చ్చిటువనే యళ్ళోవైక్కడుత్త పేరిన్బక్కులవిళగ్గళితే” ఎన్దుమ్. (౨) “నన్దకోపన్ కుమగన్ ఏరార్ న్దకణ్ణియళ్ళోతై యిళమ్ శిగ్గమ్” ఎన్దుమ్-ఇరువరుక్కుమ్ మకనాక ఆవతరిత్తాత్పొలే, ఇవళుమ్, యళ్ళోతై ప్పిరాట్టా సహూదరరాన శ్రీ కుమ్భార్ కుమార త్తియాకవవతరి త్తపడి; (౩) “స్వాలోభనన్దగోపస్య నిధి లేమగ వాంపతిః । ప్రవృద్ధగోధనోదతుః కుమ్భకోనామనామతః॥దాతా దుగ్ధస్యసర్వేష్ఠా తక్రస్యచ ఘృతస్యచ|జనస్య ప్రియవాన్నిత్యం యళ్ళో దాయాజఘస్యజః॥ ధర్తదా తస్యభార్యానీధర్త దైవతునామతః॥సాఽనూతాఽవత్యయుగళం శోభనం గోపభూషణమ్ ॥ తయోస్తత్ర పుమాన్ జజ్ఞే శ్రీదామానామవిశ్రుతః । నర్వైశ్చాచీద్గుణైర్వృత్త స్సర్వప్రాణి

మనోరమః || నీళానామ్ని చ కన్యా సాహుపాదార్యగుణాన్వితా” *నీళా
కులేనసదృశియాకైయాలే (౧) “నన్దకోపాలకృతుమకళే నప్పి
న్నాయ్” ఎన్దతుమ్, అపక (౨) *ఆయర్ కొమ్మున్దు; ఇవళి (౩) *కులవాయర్
కొమ్మున్దు. (౪) “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్” (౫) “తోళిశేర్ పిన్నై”
(౬) “ఆయనాకి యాయర్ మళ్ళై వేయతోళి విరుమ్పినాయ్,” మన్ద్రై
ప్పిరాట్టిమారిల్ అభిజాత్యత్తాలుమ్ ఉకక్కైప్పిడి ధూకైయాలముళ్ళ
వాశి. (౭) * కోవలర్ పట్టమ్ కవిత్తతు ఇవళుక్కే యాకైయాలే; (౮)
“శూట్టునన్తాలై కళి - ఓర్ నూయైయినా లీటియ వేణ్ణైయ్ తొడువుణ్ణ
ప్పొన్దు ఇమి లేద్రు వక కూక కోట్టిడైయాడినై కూత్తడలాయర్ తేమ్
కొమ్మినుక్కే” ఎన్ను క్కడవతితే.

(తున్దన్దవగిరితటిను ప్రముద్బోధ్యకృష్ణమ్) నప్పిన్నై పిరాట్టి
యన్దైయ్ ఓన్దప్పనై తిరున్దుళ్ళ తిరుములై త్తడజ్జళాకిఱ మన్ద్రైత్తామ్మన్దై
యిలే నన్దజ్జళానైప్పొలే మయన్దక్కిడన్దుఱ్జుకిఱ కృష్ణనాకిఱ సింహత్తై
యుణార్ తినాళి. (౯) “నప్పిన్నై కొన్దైమేల్ వైత్తుక్కిడన్ద మలర్
మార్ పా” ఎన్దుమ్, (౧౦) “అళోతైయిళన్దజ్జమ్” ఎన్దుమ్ శొల్ల క్కడ
వతితే. ఇత్తోకు సింహమాన పెరుమాళ్, పిరాట్టియైప్పిరిన్దు మాల్యవా
నాకిఱమలైయిలే (౧౧) * మన్నిక్కిడన్దుఱ్జు పెన్దామల్ (౧౨) * అనిద్రరా
యిరున్దార్; ఇజ్జుఅజ్జనన్ది క్కే, (౯) * పిరివాద్ర్ లక్కిల్లా మైయైయటిన్దు తానే
మేల్ విమ్మున్దు అమభవిత్తపడి. బహుకుటుమ్మియాయరుప్పార్ శిలర్ ఒరు
మలై యడియైప్పద్ర్ జీవిక్కుమా పోలే, సర్వలోక కుటుమ్మి
యాన సర్వేశ్వరక ఇవళి ములైయడియైప్పద్ర్ క్కిడక్కిఱాక.

(౧) ౧౨- (౨) తి-వాయ్-౧-౭-౨, (౩) తి-వాయ్-౫-౬-౧౧.

(౪) రా-సు-౧౬-౫, (౫) తి-వాయ్-౪-౨-౫, (౬) తి-చ-౩-౪౧.

(౭) పెరి-తిరు-౩-౮-౭, (౮) తి-వి-౨౧, (౯) ౧౯- (౧౦) ౧.

(౧౧) ౨౩, (౧౨) రా-సు-౩౬ ౪౪.

“తున్దమ్” ఎన్దెయాలే - అశవిజస్థ భోగ్యతాతిశయమ్ శోల్లుకిఱతు.
 “తటినుప్తమ్” త్తెన్దెయాలే - అవయవైకదేశత్తిలే మగ్ననానపడి. (౧)
 “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళా” ఎన్నుమాపోలే. “స్తనగిరితటినుప్తమ్”
 ఎన్దెయాలే - అవయవాస్తరత్తిత్తుల్లాతే (౨) * అస్తమితాస్యభావమా
 యిరున్దపడి. ఇత్తాల్ = ఎమ్మెరుమానుడైయ భోక్తృత్వమ్
 శోల్లుకిఱతు. (సీళాతున్దస్తనగిరితటినుప్తమ్) (౩) “నిత్తెవినాల్ కుత్తె
 విల్లానెడుమ్మైత్తోళ్ మడప్పిన్నై పొత్తెయినాల్ ములైయన్దైవా
 పొరువిన్దై యేడుడర్ తుకన్ద” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రాప్తిక్కు ఉకప్పానుమవ
 నేయితే. “ఉదొబ్బధ్య” ఎన్దు - ఉణార్ త్రవేణుమ్మడి భోగ పరవశనానాన్.

ఇప్పడి అన్యపరనానపన్తానారెన్నిల్ ; నిరతిశయసుఖమాపనాన
 కృష్ణనెన్దిత్తోళ్ (కృష్ణమ్) ఎన్దు (౪) “కృషిసూభావాచకశృభోణశ్చనిర్వృతి
 నాచకః” ఎన్నక్కడవతితే. (౫) “రసోవైసః” (౬) “ఆనన్దోబ్రహ్మ” (౭)
 “ఆనన్దయాతి” (౮) “నన్దకోపకామకకణ్ణాన్” (౯) “పరమానన్దమ్”
 ఎన్నుమ్మడియితే యిరుప్పతు. (స్తనగిరితటినుప్తమ్-కృష్ణమ్) ఎన్దెయాలే
 పొక్కుప్పియిన్ నునియిలే కరుమాణిక్కత్తై అమ్మత్తివైత్తాత్తోల
 వుమ్, వికాసోన్ముఖమానపద్ధకోశత్తిలే పట్టుడమ్ పడిన్దాత్తోలవు మిరు
 కై. (౧౦) “మల్లరీనుప్తభృజ్గా” (౧౧) “పోతిల్ పొటివణ్ణుకణ్ పడుప్ప”
 (౧౨) “తెయ్వువణ్ణు” ఎన్దుమ్, (౧౩) “శ్రీరంగరాజభృజ్గామ్” ఎన్దుమ్ శోల్లు
 క్కడవతితే. (౧౪) “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళా” ఎన్దు - శ్రీస్తనత్తిలుమ్,
 (౧౫) “తెన్ననుయర్ పొరుప్పుమ్ తెయ్వువడమలైయుమ్ ఎన్నుమ్

(౧) ౩-లిరు-౩. (౨) (౩) తి-వాయ్-౪-౨-౪. (౪)

(౫) తై-ఆన-౨. (౬) తై-భృ-౬. (౭) ౧- (౮) (౯) ర-స్త-౧-౨౪.

(౧౦) ౩- (౧౧) తి-వాయ్-౯-౯-౪. (౧౨) ర-స్త- (౧౩) పెరి-తిరుమా-౬.

వైయే ములై గూవడివమైన్ద అన్ననడైయనణ్ణు” ఎన్నిట భూస్తనత్తి
లుమ్ మగ్ననాయ్(౧)*నిలైయార నిన్ఱాత్పొలే, నీళ్ళాన్దనత్తిలుమ్ సుప్త
నానపడి. (౨) “నడమామలైయచ్చియై” (౩) “మాలిరు జ్జోలైయె
న్నుమ్ మలైయైయుడైయమలైయై” ఎన్నక్కడవతితే. “ఉదోధ్య”
ఎనైయూలే-(౪) * తుయిలెక్రపాడి, (౫) “ఉమ్బర్ కోమానేయుటన్దా తె
ఱున్దిరాయ్” (౬) “శెల్ శోర్ కువెప్పమ్ కొడుక్కుమ్ విమలా
తుయిలెరాయ్” ఎన్ఱు ఎఱువుమ్మడి శొల్లుకిటతు. ఇదైయిలే ఇవర్ క
ళుణర్ త్త ఉణర్వానాకల్, ప్రణయిత్వస్సక్కు సమస్కారమన్ఱోవెన్నిల్;
నెరువఁప్పట్టవేవానిన్ఱాల్ “ప్రణయినికల్” ఎన్నుక్కాట్టిల్ ఉటన్దపొప్పీ
మా. ఇవర్ కళుడైయె ఆర్తనానమ్ అగ్నిజ్వాలైకతువినాత్పొలేకతువ,
తాయ్ వేటు కన్ఱు వేతాయ్ తుడిత్తుక్కొన్ఱు ఎఱున్దిరున్దాకల్.

ఇప్పడి ఉణర్ త్తినవతుక్కు ప్రయోజనమ్ శొల్లుకిటతు మేల్.
(పారార్థ్యంస్వం శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమ్) తన్నుడైయె తాయరున్దశ్శడపనిషద్దు
వ్యాసూన పారతన్త్ర్యత్తిన్ఱై. (౭) “మన్త్రబ్రహ్మణిమధ్యమేననమసా
వుంసస్వరూపమ్” ఎన్నిటపడియే ఆత్మావుక్కు నిలై నిన్ఱ తాయ్ స్వమ్మా
యితే పారతన్త్ర్యన్దానిరుప్పతు. (౮) “యస్యాస్మి” (౯) “పరవానస్మి”
(౧౦) “తనక్కేయాక” (౧౧) “ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్” ఎన్నక్క
డవతితే * స్వత్వముణ్డానాల్ స్వామిత్వమ్ తన్నుడైయే వరక్కడవతు.
(౧౨) “స్వత్వహృత్తనిసజ్ఞాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణిస్థితమ్.” ఇతుక్కు.
ప్రమాణమ్ కాట్టకితార్ (శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమ్) ఎన్ఱు. మహానిధి పరవ్రత
కుహరజ్గళిలే య సశ్చితమాయ్ క్కిడక్కుమాపోలే, ఉపనిషత్తుక్కళిలే

(౧) తి-మొ-౬-౯. (౨) తి-మొ-౭-౧౦-౩. (౩) పె-తిరు-౪-౩-౧౧.
(౪) (౫) ౧౭. (౬) ౧౯. (౭) అష్టశ్లోకే-౨. (౮) యజు-అష్ట-౩-ప్ర-౭.
(౯) రా-అర-౧౫-౭. (౧౦) తి-వాయ్-౨-౪. (౧౧) ౨౯. (౧౨)
బూర్వ స్వత్వస్స-విష్వక్సేనసం. § (ప్రా) సురక్షితమాయ్.

సురక్షితమాయరుక్మిణపడి. (శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమ్) ఎన్నెయాలే - ఇతన్
 తాన్ ఓరో ప్రథేశ్శబ్దలిల్లక్కే ఎఱ్ఱముణ్డాయరుక్కే. (౧) “ సర్వే
 వేదాః” (౨) “వేదైశ్చసర్వైః” ఎన్నుమ్మడి ఎఱ్ఱముణ్డాయరుక్కే.
 శేషియైచ్చొన్నవిడమెఱ్ఱుమ్ శేషభూతరు ముణ్డాయితేయరుప్పతు. ఇన్ద
 శేషశేషిభావమాకిఱ పరిమాల్మమ్ పరమపదత్తిల్ పరిమాఱ
 క్కడవతాయరుక్కుమ్; ఇప్పడి పరమపదత్తిల్ పరిమాఱక్కడవతాన
 పారితస్ర్యత్తై, అతుక్కు ఎతిర్ తట్టాన స్వాతస్ర్యమే పరిమాఱి,
 వట్టిపటిక్కుమ్ దేశత్తిలే ఇమ్మహానిధియై వెళియిడుకితాళ్. (అధ్యాప
 యన్) (౩) “పరివిశ్వస్య” (౪) “యస్యాస్తి” ఎన్ఱు ఓతిక్కిడక్కిఱ
 శేషశేషిభావమ్ అనుష్ఠిప్పారిల్లామైయాలే, ఇవర్కలైప్పాలే అవ
 నుమ్ మఱన్ఱు కైవిట్టిరుక్క, (౫) “పోల్గ్రామరైయడియే పోల్గ్రుమ్
 పొరుళ్ కేళాయ్” ఎన్ఱు అవనై మఱిత్తువైత్తు. (౫) “ఉన్ఱన్నోడుల్గ్రామే
 యావోవనక్కే నామాచ్చయవోమ్” ఎన్ఱు ఓతువిత్తాళ్. (౬) “యో
 వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్యై” (౭) “ ఎయిల్బిడైమణ్ కొణ్డవెన్దై
 యిరాప్పకలోతువిత్తు” ఎన్ఱిఱ నిలైకులైన్దతు. పరతన్దైకళాయరుక్మిఱ
 వివర్కళ్ నియమిక్క పెఱువర్కళోవెన్నిల్; స్వతస్ర్యోహతి అల్
 గ్రామైయుడైయారుమ్ నియమిక్క పెఱువర్కళ. ఆర్తర్ పాడుమ్
 స్వాతస్ర్య మేటిప్పాయవతు; “నాన్” “ఎన్నతు” ఎన్ఱు అవనై యెఱ్ఱి
 యవుమ్ శొల్లువార్ పాడయమ్ స్వాతస్ర్య మేటిప్పాయవతు. తమ్
 తిరువుళ్ళన్దన్నై నియమిక్కుళ్ళాట్టిల్ స్వాతస్ర్యమాక మాట్టాతితే.
 పణ్ణమ్ ఇప్పడి నియమిత్తారుణ్; (౮) “ స్త్రీచాపలాదేతదుదాహృతం

(౧) కళోప-౨-౧౪, (౨) గీతై- (౩) పు-నూ- (౪) యజు-అష్ట-౩-ప్ర-౭.
 (౫) ౨౯- (౬) (౭) పరి-తిరు-౫-౨-౩. (౮) కా-౪.

మే ధర్మశ్చనక్తుం తవ క సుమర్థః । విచార్య బుద్ధ్యాశు సహానుజేన
యద్రోచతే తత్కురు మాచిరేణ" ఎన్టాళ్ ; అప్పుడియే ఇవళుమ్
నియచిత్తు (౧) "శిలుపేరత్తైత్తనవుమ్ శీటియరుళాతే" ఎన్ఱితాళ్

ఇప్పుడి సర్వజ్ఞసుక్కుజ్గాడ అధ్యయనమ్ పణ్ణువిక్కిఱవళుడైయ
వైలక్షణ్యమ్ శొల్లుకిఱతు మేల్. (స్వోచ్చిష్టేత్యాది) తాళాత్తి
క్కట్టిత్తరూలైయాకిఱ విలక్టాళే ఇవనైప్పేళాతపడి విలక్కిట్టు యావ
ళొరుత్తి అవనై బలాత్కరిత్తు భుజిత్తాళ్. (గోదాతన్వై నమ ఇదమిదం
భూయ ఏవాస్తు భూయః) ఇప్పుడి వేణ్ణత్పాట్టైయుడైయళాయ్, ఎమ్మెరు
మానుక్కు (౧) "మూర్వత్తుమాలై" ఎన్ఱిఱపడియే విరతిశయభోగై
యాయరుక్కైయాళే, "శోతై" ఎన్నుమ్ తిరునామ త్తైయుడైయ అన్టాళ్
తిరువడికళితే కాలతత్త్వముశ్శతనైయుమ్ అడిమై అడిమై అడిమై
యెన్ఱితార్.

స్వోచ్చిష్టమావతు-శూడిక్కళైన్దతు. (౨) "తొడు త్తతుథాయ్
మలర్ శూడిక్కళైన్దన శూడుమిత్తోన్డర్ కళోమ్." (౩) " త్వయాప
భుక్తస్రగ్ధ - ఉచ్చిష్టభక్షిశో దానాః " ఎన్నుమతు ప్రణయిత్వ త్తిలే
మాతాసిక్కిడక్కిఱతు. ఇప్పుడి ఈశ్వరకాయధేష్టవినియోగార్పనా
వ్బడి తనై ఓక్కివైక్కైయాళే, అవనుడైయ ఆశ్రితపారతన్యమ్
తోన్ఱుకిఱతు. (౪) శీపార్ వణ్ణమడమడైప త్తరితే. (౫) * అరజ్గర్ మాలి
శూర్క్కిన్దమాల్లయై చూడిక్కిడు త్తవళితే. (౧) * వాశణ్ణాయ్
పూజుళులిలే వాసితమాక్కిక్కిడు త్తపడి. (స్రజి నిగళితమ్) మాలై
మాలైయాళేవిలక్కిట్టాళ్. కాల విలక్టాకిలితే కళున్ఱువతు. (౬) "తనై
కాలిన్ విలక్కిఱ" (౭) " తనై త్తళైకళుల" ఎన్నుక్కడవతితే. ఎల్లారై

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౩౦-౨. (౨) తి-పల్ల-౯. (౩) (౪) తి-నె-౧౦.

(౫) ఇరా-నూ. (౬) తి-మొ-౧-౫-౧. (౭) తి-మొ-౧౧-౫-౨.

యుమ్ కర్తానుగుణమాకక్కట్టుమవన్ కామిని కట్టి త్త కణ్ణియాలే కట్టు
ణ్డాన్. (౧) * కణ్ణియార్ కుటుజ్జయిన్ ద్రాల్ కట్టుణ్డపడియాయ్ త్తు (౨)
* మల్లికై మామాలై కొణ్ణిజార్ త్తతుమ్. (౩) * మన్నిలజ్గు పారత తైమాళ
పూర్ న్ద వరై యురువిన్ మాకళిన్ దై ప్పొన్నిలజ్గు ములై కువట్టిల్ పూట్టి
కొణ్ణు అనుభవిత్రాళ్. (౪) * తటియార్ న్ద కరుజ్గళిటితే. స్వేచ్చా
విహారమ్ పణ్ణి త్తిరిళిణ్ కళ్యణ్ణమహమతణ్ణిజ తై త్తన్నుడైయ (౫) * కుచ
కుట్టళమాకిణ్ ౪ ఆలానత్తోడే అణ్ణెత్తు అనుభవిత్రాళ్.

(యాబలాత్కృత్యభుక్త్యై) యాతొరు త్తి బలాత్కరిత్తు భుజితై
శెన్నెయాలే - అతువుమ్ అవనుకప్పుక్కు ఉటుప్పాయిరుక్కుమ్. (౬)
“అహమన్నమన్నమదస్తమద్ది” అల్లాతపోతు అవనుక్కు అనుభవమ్
కులైయుమ్, “ఃగోదా” ఎన్దు-కోతై యెన్దు పడి. (౭) “కుఱ్ఱోక్కై” ఎన్దు
ళితే. కోతై - మూలై. మూలై పోలే భోగ్యైయాయరుక్కై. శ్రీమాలా
కారర్ మకళాకై యాలే “మూలై” ఎన్నలామ్బడియానాళ్. మూలై
యానతాన్, తలై యాన మూలైయై వళిణ్ణినాళ్. తిరుమూలై వళిణ్ణినా
ళితే. (౮) “రణ్ణీ నేత్రశరేభతాడితతను శ్చే తేన్వయం సున్దరో బద్ధశ్చమ్పక
దామభిగ్గ కుచతపే మగ్నోజ్జనాద్రీశ్వరః । భోగాపాటవలజ్జయా వట
మహాధామా ఘణీన్ద్రోపతద్రమ్యేశ స్తవ విస్త్రితేన మనసా గోడే పరం
తివృతి ” ఎన్దు తే ఆణ్డాళ్ వీటుడై మైయిరుప్పతు. “అధ్యాపయ స్తీ” ఎన్దు
యాలే (౯) * పామూలై పాడిక్కొడు త్తపడి శొల్లిన్ ద్రా. “స్రజనిగళితం
యా బలాత్కృత్యభుక్త్యై” ఎన్దు యాలే - (౧౦) * పూమూలై శూడిక్కొ
డు త్తపడి శొల్లికిటతు. ఎల్లాప్పడియాలుమ్, ఇవళుక్కు ఎమ్మెరుమానై

(౧) తి-మొ-౫-౯-౩. (౨) పెరి-తిరు-౩-౧౦-౨. (౩) తి-నె-౨౮. (౪) తి-మొ-౨-౧౦-౬

(౫) ర-స్త. (౬) తై-భృ-౧౦-౬. (౭) నా-తి-౯-౧౦. (౮)

(౯) తి-పా-తని. (౧౦) నా-తి-౫- ౪ ఆలానమ్-ఆనైకట్టుమ్ స్తమ్మమ్.

వశీకరిத்து ఆత్మాక్కలై రక్షిప్పిక్కవల్ల పురుషకారత్వముమ్, ఇరువరు మాన శేర్ త్రియాలే ప్రాప్యత్వముమ్ శొల్లుకిఱతు. అత్తెయాలితే ఎమ్మెరుమానార్, (౧) * నాటునటుమ్పొమ్మిలిల్ ఇవళ్ ప్రార్థిత్తపడి నడ త్రియుమ్, తిరుప్పవైయై నాడోటుమ్ నడ త్రియుమ్, అత్తాలే-(౨) * శూడిక్కొడు త్తవళ్ తొల్లరుళాల్ వాడ్కిన్టవళ్ళ లిరానూనుశనాన తుమ్. అవళుక్కుమ్ (౩) * ఆహ్స్వర్తిరుమకళారానతుక్కుమేలే, ఇరా మానుశనై అణ్ణరాక అభిమానిత్త ఏద్రొముముణ్డేతే. ఇప్పడి ఎల్లావ ద్రొమాయిమ్, నిరవధికవై భవత్తైయుడైయ అన్ద అణ్ణాల్ పొరుట్టు అడిమైయాయ్ అద్రొమ త్తిర్న్ద ఓరొన్టుకళిలే తమ్మైయెముతిక్కొడుత్తు ఆహ్వాల్ పడుకితార్.

(భూయవవాస్తుభూయః) అవళ్ తా, (౪) “ఎద్రొమైక్కుమే ధ్రోమ్ పిఱవిక్కు మున్టన్నొడుద్రొమేయావోమునక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్” ఎన్టనై, తద్విషయ త్తిలే తామ్ ప్రార్థిక్కితార్. (౫) “నారా యణాయనమ ఇతి ప్రణమ్యాత్థాయోత్థాయ పునగ్గిపునగ్గి ప్రణమ్య” ఎన్టితే ఎమ్మెరుమానార్ పరిమాద్రొమిగుప్పతు. ఇతుతా, (౬) “అత్రపరత్రచాపినిత్యమ్” ఎన్నక్కడవతితే. అఱ్ఱుమ్ (౭) “శ్రీభూమి నీళానాయక” ఎన్టమ్, (౮) “ఉభాభ్యాంభూమినీళాభ్యాంసేవితగ్గి పర మేశ్వరః” ఎన్టమ్ శొల్లక్కడవతితే. ఇత్తాలే-తిరుప్పవైయిన్ అర్థత్తై అనుసనిత్తు ఆనన్దమగ్న రాయ్, అత్తాలేతామ్ ఆణ్డాలై చ్చరణమ్ పుక్క పడియై అనై వరుమ్ అనుసనిక్కుమ్బడి అరుళిచ్చెయ్ తారాయ్తు. *

అ.- (అన్నవయల్ పుతువై) ఇతిల్, ఆభిజాత్యత్తై యుడైయ శాయ్, పెరియ పెరుమాళుక్కువాచిక కాయికరూపమాల్ వడైయాయ్,

“శోతై” ఎన్దు నిరూ పకమాన * శూడిక్కొడుత్తాళై చ్చొల్ ఎన్దిటతు.

“శోల్” ఎన్దిటతు - నెన్జాయాతల్; నెన్జుపోల్ వారై యాతల్.

ఉయ్యక్కొడ్డారయళిచ్చయ్ తతు.

మూ.—అన్న వయల్ పుతువై యాణ్ణాళరజ్జుక్కు

ప్పన్ను తిరుప్పావై పల్ పతియమ్—ఇన్నిశై యాల్

పాడిక్కొడుత్తాళ్. నత్పామాలై. పూమాలై

శూడిక్కొడుత్తాళై చ్చొల్.

వ్యా.—(అన్న వయల్ పుతువై) (౧)* మెన్నడై యన్నమ్ పరన్దు
విళై యాడుమ్ విల్లిపుత్తూరితే. (౨)* అన్ననడై త్తిజ్జళ్ ముకవల్లియాన
ఆణ్ణాళ్ పోలేయిత్తే అవైయిరుప్పతు. అన్నజ్జళ్ సచ్చరిక్కుమ్ వయలై
యుడై యపుతువై. (౩) “పురవిముకమ్ శెయ్ తు శెన్ను లోగ్గివిళై కళుని
పుతువై” (౪) “తన్ పుతువై ప్పట్ట” ఎన్దితే తిరు త్తమప్పనార్ క్కు నిరూ
పకమ్; అవళుక్కు మప్పడిచేయాయరుక్కై. (పుతువై యాణ్ణాళ్) శ్రీ
భూమి నోళై కళుడై యప్రాధాన్యమాయితే తిరువెళ్ళతై శ్రీవిల్లిపుత్తూర్
తిరునతైయూరెన్దిట త్రిస్థానమిరుప్పతు. శ్రీ భూమి ప్పి రాట్టియారాన
ఆణ్ణాళ్ శిష్యాదాసీభ క్కై కళామ్ * పాడి వరుడి (౫) “ఉనక్కే నామా
చ్చెయ్ వోమ్” ఎన్దు అడిమై శెయ్య (౬) * ఆత్వార్ తిరుమకళారాయ్ వన్ద
వతరి త్తపడి. ఆకిలుమ్ అడియిల్ తిరునామమ్మే ఆణ్ణాళెన్దు అనువర్తి
క్కిటతు. (ఆణ్ణాళరజ్జుక్కు ప్పన్ను తిరుప్పావై పల్ పతియ మిన్నిశై యాల్
పాడిక్కొడుత్తాళ్) ఇవళ్ కృష్ణవై యన్దో తిరుప్పావై పాడిగ్గొలు, పెరియ
పెరుమాళ్ళుక్కు ప్పాడిక్కొడుక్కై యావతు- (౭) “అణ్ణాన్దిరుక్క వే
యాజ్గవళైక్కై ప్పిడి త్తపెణ్ణాళన్ పేణుమూర్ పేరుమరజ్జమ్” ఎన్దుమ్,
(౮) “శెమ్మైయుడై య తిరువరజ్గర్ తామ్ పణి త్త మెయ్ మైప్పెరువా రై”

(౧) నా-తి-౫-౫. (౨) (౩) పెరి-తిరు-౪-౧-౧౦. (౪) పెరి-తిరు-౩-౮-౧౦.

(౫) ౨౯. (౬) ఉపదేశర. (౭) నా-తి-౧౧-౯ (౮) నా-తి-౧౧-౧౦

ఎన్ఱమ్, (౧) "పాళితూర్ త్తుక్కిడన్దపార్ మకట్టు ప్పణ్ణారునాళ్ నూశు, మ్మిల్ నీర్ వారా మా నమిలా ప్పన్ఱియామ్ తేశుడైయ తేవర్ తిరువజ్జర్." ఎన్ఱమ్, (౨) " నిలమకళ్ కేళ్వ " ఎన్ఱమ్ - భూమిప్పిరాయానవివళ్ ఆదరిత్తుప్పొరుకిఱ శ్రీవరాహనాయనార్ పడియుమ్, అన్కారత్తాలే ఆదరిత్తుప్పొరుకిఱ గోపాలర్ పడియుమ్, ధర్మైక్యత్తాలుఱ్ ఆశ్రితవ్యామోహగుణత్తాలుమ్, పెరియ పెరుమాళిడ త్తిలే కాణలయిరుక్కుమ్. ఇనిత్తా, (౩) * పళికోళుమిడ త్తే (౪) * తుంలెళప్పాడి త్తిరుప్పళియుణర్ త్తువతుమ్ ఇళ్ళేయుణ్డతే; వడ పెరుళ్ళోయిఱ్ డైయానై క్కన్ఱనాక అనుకరిత్తాత్పలే. (౫) * కోవలనాయ్ వెణ్ణయు వాయో డేకణ్ణళర్ న్దరుళుకిఱతాక అనుసన్ధిక్కలామితే; (౬) "పళికోళుమిడ త్తడికొట్టడ" ఎన్ఱప్రార్థిత్తవడియే, (౭) * పణవాళరవణై ప్పత్తు కాలముమ్ పళికోళ మణవాళరోడు మణమ్ పుణర్ న్దకూడినాళితే ఆరైయాలే, పాడినవిషయముమ్ అవరేయితే. విశేషిత్తు, (౮) * పాట్టినా, కణ్ణవాళుమ్ పాణర్ పాట్టు క్కేట్టుమిడ మాకై యాలుమ్, ఇవళ్ అవ, మకళాకై యాలుమ్ పాడవల్ల నాయ్ చ్చియారాయ్, అవ్విషయ తైరె పాడినాళాయ్ త్తు. (అరజ్జుక్కుప్పన్ను తిరుప్పావై పల్ పతియమ్) 'ఆర్థత్తి శీరైయాలే ఎల్లారాలుమ్ ఆరాయ్ న్ద అనుసన్ధిప్పలాన తిరుప్పావై రెన్నుతల్; ఆరాయ్ న్దరుళిచ్చెయ్ త వెన్నుతల్. నిరూపిత్రాల్, పల్ పయమ్ - పలపద్యమెన్ఱ పడి. (౯) * శగ్గత్తమిళ్ మాళై ముప్పతుఱ్ తప్పామలితే యురుళిచ్చెయ్ తతు; అతుతా * ఇన్నికై యాలే యాయ్ ప్పాడిక్కొడు త్తతు (౧౦) "సంశ్రవేమధురంవాక్యమ్" (౧౧) "శెవిక్కినిద

(౧) నా-తి-౧౧-౮ (౨) తి-నాయ్-౩-౨,౯ (౩) నా-తి-౪-౧.

(౪) ౧౬- (౫) అమలనా-౧౦. (౬) నా-తి-౧౦-౬.

(౭) అమల-తి-౧ (౮) ౩౦- (౯) రా-సు-౩౧-౧.

(౧౦) తి-నాయ్-౧౦-౬-౧౧.

“శెఱ్ఱాల్” ఎన్ను నూపోలే. (నత్పామాలై) విలక్షణమాయ్ ఛన్దోరూప మా యిరుప్పతాన మాలైయైప్పాడిక్కొడుత్తాల్. అతావతు - (౧) “శూట్టినేళ్ళొన్నాలై” ఎన్నుమ్మడి శిరసా ధరిక్కుమ్మడిపణ్ణుకై. పూ మాలై శూడిక్కొడుక్కైయావతు. (౨)* శెఱ్ఱుకమల్లికైయోడు శెఱ్ఱు మునీ రిరువాఱ్చియాలుమ్ ఇఱైయిట్టు త్తోడుత్తతుథోయ్ మాలైయై (శూడిక్కొడుత్తాల్). తళ్ళ (౩)* వాశమ్ శెయ్ పూఙ్గులిలే వాసేతమాక్కి చ్చూడిక్కొడుత్తాళాయ్త్తు. అకైయాల్, తిరుప్పావై యనుసన్ధానత్తు క్కుమున్నే (శూడిక్కొడుత్తాళైచ్చోల్) ఎన్ఱు - అవళైయనుసన్ధిక్కు చ్చొల్లుకిఱతు.

ఇత్తాల్-అవళ్ దివ్యప్రబంధత్తిలుమ్ అవళ్ తిరునామమే ప్రథమ మనుసన్ధేయ మెన్ఱతాయ్త్తు. ... *

అ.—(శూడిక్కొడుత్త శుడర్క్కొడియే) ఇతిల్-శూడిక్కొడుత్త పడియైయుమ్ పాడిక్కొడుత్త పడియైయుమ్ శొల్లి స్త్రోతమ్ పణ్ణి, తిరు వేఙ్గడమూడైయా నడియాకచ్చొన్న ఇతినర్థజ్జలై నామ్ అతిక్రమియాత పడి అనుగ్రహిక్క-వేణుమెన్ఱు ఆణ్ణాలై అర్థిక్కిఱతు. కీర్త్తి-“అరబ్బఱు” ఎన్ఱతు; ఇతిల్ - “వేఙ్గడవఱు” ఎన్ఱతు. కోయిల్ తిరుమలై కళిలే యాయ్త్తు కోతై శూడిక్కొణ్డిరుప్పతు.

మూ.—శూడిక్కొడుత్త శుడర్క్కొడియేత్తోల్ పావై
పాడియరుళవల్ల పల్వళై యాయ్—నాడి నీ
వేఙ్గడవఱెన్నై వితి యెన్ఱ విమ్మూల్ నమ్,
నాఙ్గడవావణ్ణమే నల్ కు.

వ్యా.—(శూడిక్కొడుత్త శుడర్క్కొడియే). (౪)* కుళుల్ కోతై యాకై యాలే అళకత్తిలే వళైయమాక చ్చూడిక్కొడుత్తాళాయ్త్తు.

(౧) ౧-తి-౧. (౨) పరి-తిరు-౨-౬-౧౦. (౩) తి-నాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౧) వా-తి-౧-౧౦.

(శుడర్ కొడి) యావసంస్థానమ్ పొత్తోడియెన్నలామ్మడియిరుక్కై
(౧) “హేమలేఖామ్” (౨) “మద్యశదీపలేఖామ్”. (కొడి) అవనైక్కై
లామ్ కొడి. (౩) “పెణ్ణాక్కైయాప్పుణ్ణు” ఎన్నక్కడవతితే. (శూ,
కొడు త్తశుడర్ కొడియే)నిసూపకమ్. (తొల్ పావై పాడియరుళవన్
పల్ వలై యాయ్) తొల్ - పత్తైయతాన, పావైయై - నోనై. పళ్ళ
లక్షమకుడియిట్టెళ్ళుమ్ కూడినోన్ నోనై. (౪) “హేమ నైవళి
మాసి నన్ద్రవజకుమారికాః” ఎన్దు-ఎల్లారుళ్ళాడి కృష్ణనైప్పెఱుకైక్కు
మార్ కట్టిసీరాడి నోన్ నోనై ప్పిత్పాడర్ కుమ్ అను సన్ధి
మామ్మడి ప్రబన్ధమాక, పాడియరుళవల్ల-పాడి ఉపకరిక్క వల్లవళెన్దు
తల్; అన్దిక్కే, పత్తైయతాయ్ పోరుకిల తిరుప్పావై యెగ్గిల ఛన్దోరూ
మాన ప్రబన్ధతైయెన్ను తల్. (పల్ వలై యాయ్) (౫) “పల్ వల్
యాళ్” ఎన్నుమాపోలే వలైయే నిరూపకమాకవిరుక్కై. (నాడిన్
సీ, (౬) “తిరువేగడత్తానై నాన్ శెన్దు నాడి” ఏగ్గిలపడియే, అభినివేశ
ప్పణ్ణి. (౭) “కామతేవా” ఎన్దు - ఉన్నడైయ కామత్తీయాళి (౮
“వేగడవత్కొన్నై వితిక్కిల్ న్దీయే” ఎన్దు ఇమ్మాన్ మమ్ - ఇన్దొచ్చొ
యెన్ను తల్; ఇన్ద్రప్రకారమెన్ను తల్; భగవత్కామత్తాలే శొన్న పాళి
రత్తైయెన్ను తల్; అర్థతైయెన్ను తల్. (నామ్ కడవావణ్ణమే నల్ కు
ఉనక్కడి మైయాయరుక్కిల నాన్దల్ అతిక్రమియాత ప్రకారమ్ ఉ
కరిక్క వేణుమ్. నల్ కుతల్ - కొడు త్తల్.

ఇత్తాల్-అణ్ణాళుడైయ భగవత్ప్రేమముణ్డాక వేణుమెన్దు అవన్
వేణుకిలతు.

...

పిళ్ళై లోకార్య జేయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

—o—o—o—

(౧) రా-ను- (౨) శ్రీగుణరత్నకో-౨. (౩) నా-తి-౧౧-౩. (౪)
(౫) వెరి-తిరు-౨-౯-౫ (౬) తి-మొ-౬-౮-౧. (౭) నా-తి-౧౧-౨(౮) థా-తి-౧-౯

శ్రీమతేరామానుజాయనమః,

పెరియవాచ్చాన్బితై
అరుళిచ్చెయత.

తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి
వ్యాఖ్యానావతారికై.

దేహాత్మాభిమానికళుక్కుమ్, ఆత్మస్వరూపమ్ కైవన్నిరుక్కుమ్
ఋషికళుక్కుమ్, పర్వతపరమాణువోట్టెనాళిపోరుమ్; ఋషికళుక్కుమ్
ఆత్వార్కళుక్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్; ఆత్వార్కళుక్కుమ్ పెరియా
త్వారుక్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్; పెరియాత్వారుక్కుమ్ ఆర్ణాళు
క్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్. అవర్కళిల్ ఇవళుక్కు వాళియెన్నె
న్నిల్; (౧) “అనాదిమాయయానుప్తః” ఎన్నిటపడియే సంసారత్తిలే

పెరియ అరుమ్మదమ్.

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్బితై తిరుప్పావై యెన్నిట దివ్యప్రబంధ
తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ కెయతరుళక్కోలి, వత్తునైత్తగ్నైయమ్ ప్రబంధజెల్తుగ్నై
యమ్ ప్రతిపాద్య జెల్తుగ్నైయమ్ మరుళిచ్చెయకెతార్ (దేహాత్మాభిమానికళు
క్కుమ్) ఎన్దునుడగ్గి, (అపేక్షిక్కిటతు) ఎన్దుమళవుమ్, ఆత్మస్వరూపమ్ కైవన్నిరు
క్కుమ్) ఎన్దుతు - దేహాతిరిక్తాత్మస్వరూపమ్ కైయోగత్తాలే సాత్మాత్కరిత్తిరుక్కుమెన్దు
పడి. (ఋషికళుక్కు మత్వార్కళుక్కుమ్ అత్తనైవాళి) ఎన్దుతు - ఋషికళోన్దుయి
త్నపరరాకైయాలమ్, ఆత్వార్కళో * మయర్వణ మతిసలమరుళప్పెన్దు ఎన్దురు
మానైయే తన్జుమెన్దిరుక్కెయాల మున్దానవాళియెన్దుపడి. (ఆత్వార్కళనైవర్క్కుమ్
ఆర్ణాళుక్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్) ఎన్దుతు, జ్ఞానాధిక్యమ్ తుల్యమాయరుక్కు వాళి
యెన్దునైయెన్నెమ్ శక్తైయెన్దునైయెన్దుపరివారిక్కితార్ (అవర్కళిల్వాది వాక్య

(౧) మాన్దూక్యోపనిషది. ౨-౧౭; “అనాదిమాయయానుప్తః యదాశివః
ప్రబుధ్యతే । ఆ జనునిద్రమన్వస్మ మనైవ్వితం బుధ్యతే తదా”.

యుఱ్ఱుకీఱవర్కళై యెఱుప్పి, ఎమ్మెరుమాన్ తానేతనై ఎక్కాట్టక్కణ్ణార్కళ్ ఆఱ్ఱ్వార్కళ్; ఇవళ్, తానేశెన్ఱు ఎమ్మెరుమానై యెఱుప్పి త్తక్కుఱైయై యఱివిత్రా థాకై యాలే, అవర్కళిలుమ్ ఇవళ్విలక్షణై.

(౧) “ బాల్యాత్ప్రిభృతిసుస్సిగ్గః ” ఎన్ఱితాప్పాలే తొడక్కమేపిడిత్తు భగవద్గుణభిలే అవగాహిత్తుప్పారుమ్. పురుషన్ పురుషనైక్కణ్ణు న్నే హిప్పతిలుమ్ కాట్టల్ శ్రీ పురుషనైక్కణ్ణు న్నేహికై పళ్ళమడై యాకై యాలే, ఆఱ్ఱ్వార్కళిత్కాట్టిలుమ్ ఎమ్మెరుమాన్బక్కల్ పరమ భక్తియుడైయథాన ఆణ్ణాళరుళిచ్చెయ్త తిరుప్పావైక్కు కరుత్తు; మార్కళిసీరాడ ఎన్ఱు ఒరు వ్యాజ్జతైక్కొణ్ణు, నోన్ఱు ఎన్ఱు ఒరువ్యాజ్జ

(త్రయత్తాలే). ఆఱ్ఱ్వార్కళిల్లైయమ్మాలే మున్ఱిల్లత జ్ఞానాతిశయమ్ ఎమ్మెరుమాన్ కటాక్షత్తాలే వన్ద తన్ఱిక్కే, నిత్యనూరికళైప్పాలే సన్మాజ సిద్ధజ్ఞానాతిశయత్తాలే అవనై ఎఱుప్పకై యాకిఱ ఏదొమన్డెన్ఱుకరుత్తు అవనై ఎఱుప్పకై యావతెన్ఱు న్ననప్పిన్ఱై కొడైమేల్ వ్యామోనాత్తాలే ఉఱ్ఱుమవనై త్తజ్జళిడత్తిలుమ్ ఆళిముఖ్యమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళుకై. ఇప్పిబన్దత్తుక్కు అడియాన భక్తిపరీవాసాముమ్ ఇవకుక్కు ఆఱ్ఱ్వార్కళిత్కాట్టిల్ అతిశయిత్తిరుక్కుమెన్ఱు ఉపపాదియానిన్ఱుకొణ్ణు ప్రబన్దవైలక్షణ్యమ్ కాట్టుకిణ్ణార్ (బాల్యాదిత్యాది). (కరున్ఱు) ఇత్యాదియెల్లామ్ ప్రతిపాద్యవైలక్షణ్యపరమ్. ప్రతిపాద్యవైలక్షణ్యమావతు-యావదాత్త భావియాయ్ అనర్థరూపమాన ఇతరపురుషార్థవ్యావృత్తమాయిరుక్కు. (మార్కళిసీరాడవెన్ఱు ఒరువ్యాజ్జతైక్కొణ్ణు) ఎన్ఱత్తి - కృష్ణ సంక్షేపమెన్ఱిఱ పదత్తై నెఱ్ఱిలైవెత్తు. (నోన్ఱెన్ఱిఱ ఒరువ్యాజ్జతైక్కొణ్ణు) ఎన్ఱత్తు - అన్దఫలత్తుక్కు అవనే ఉపాయమెన్ఱుమ్ అపేత్తైయై నెఱ్ఱిలైవెత్తు. మార్కళిసీరాడవెన్ఱత్తు - నోన్ఱుక్కు ఆఱ్ఱుమాకక్కుళిక్కు. ఇత్రార్ అక్టాదికళిల్లామ్ వ్యాజ్జమెన్ఱుకరుత్తు.

౨॥ శ్రీరామాయణే బాలకాండే ఆష్టదశే, ౨౭-శ్లో, “ బాల్యాత్ప్రిభృతిసుస్సిగ్ధో లక్ష్మణో లక్ష్మీవర్ధనః । రామస్యలోక రామస్య భౌతుర్జ్యేష్ఠస్య నిత్యకః ॥ సర్వప్రియకరస్తస్య రామస్యాపి శరీరతః । లక్ష్మణో లక్ష్మీసమున్నో బహిః ప్రాణ ఇవాపరః.”

త్రాలే ఎమ్మెరుమాన్బక్కలిలేశెన్టు, “ఉనక్కు శేషమాయిరుక్కిఱ ఇన్ద ఆత్తా అనర్థప్పడాతపడి వణ్ణి, ఇతుక్కున్దరూపానురూపమాన కైజ్జుర్వ జ్జలై యుక్కిడుత్తు, అతుతానుమ్ యావదాత్త భావియామ్మడివణ్ణి యరుళ వేణుమ్” ఎన్దు అవేక్షిక్కిఱతు.

ఇన్నోన్బక్కు మూలమెన్నెన్నిల్; మీమాంసెయిలే హోళాధి కరణన్యాయత్రాలేశిష్టాచారసిన్ధమ్. (౧) “మేలైయార్ శేయ్ వనకళ” ఎన్దు ఆణ్ణాళ తానుమ్ అరీళిచ్చెయ్ తాళ. పొయ్యే “నోట్కిఱ్ఱోమ్” ఎన్దు శొల్లలామోవెన్నిల్; వివాహజ్జళిలుమ్ మరణపర్వనమాన దక్షైకళి లుమ్ వన్దాల్ పొయ్ శొల్లలామ్. ఆణ్ణాళ ఇప్పడి తిరువవతరిత్తు వళర్ ద్దరుళుక్కిఱ కాలత్తిలే, పెరియాళ్వార్ వయిల్ శిల్ పిఱక్కెయాలుమ్,

(మూలమెన్నెన్నిల్) ప్రమాణమెన్నెన్నిల్ వ్రస్తపడి. (౨) “ధర్మజ్ఞమయః ప్రమాణమ్” (౩) “స్పృతిశేచతద్విదామ్ | ఆచారశ్చైవసాధూనామ్” ఎన్దిపడిమే శిష్యకళా చరిత్రకైల్లామ్ కర్తవ్యమౌక్తయాలే హోళోత్సవాదికైల్లావే ఇతువుమ్ ఫలవిశేషాది కకుక్కెల్లామ్ కర్తవ్యమెను తిరువుళ్ళమ్ పద్య శ్రియచ్చెయ్ కిఱార్ (మీ మాంసెయిలే ఇత్యాది). హోళైయావతు - వసునోత్సవమ్. ఇత్తై హోళాహమెన్దుమ్ శొల్లవర్. పొన్ద సార్ణమాన్దవనైర ప్రతిపత్తిలే క్రైయమాణమాయ పరస్పరహరిద్ర జలసేచనర్థాపమాన ఉత్సవమెన్దై. ఇన్నోన్బక్కు శిష్టాచారమెన్నెక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు కిఱార్ (మేలైయారిత్తాది). నోన్బెన్దురు వ్యాజమాత్రత్రాలే కృష్ణన్ పక్కలిలే సం క్లేషిక్కొళిలి, గోపచ్చుధర్కళోడే “వన్దార్థమాక నోట్కిఱ్ఱోమ్” ఎన్దు శొల్లకై, ధర్మసంస్థాపనమ్ పణ్ణిపిఱన్దవనై అడుత్తిరుక్కుమివర్కకుక్కు క్కుడుమో పెన్ది శిక్షైయై యనువదిత్తు పురిహరిక్కిఱార్ (పొయ్యెయిత్తాది). దినత్తుక్కిరుత్తి కృష్ణసంక్లేషత్తుక్కు ఘటకైయాయిరుక్కెయాలే వివాహమ్ పణ్ణి విక్కు మవర్క కళైయాలుమ్, కృష్ణవిక్లేషత్తాలే మరణదక్షైయై ప్రాప్తైకళామ్మడి యిరుక్కెయాలుమ్ పొయ్ శొల్లలామెన్దుకరుత్తు. ఇప్పడి గోపిమారైల్లావే నాయచ్చియారుమ్ నోన్బ నోట్కిఱ ప్రసక్తియేతెన్నుమ్ జిజ్ఞాసుప్రశ్నత్తుక్కు విస్తరణ ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆణ్ణాళిత్తాది - ధరిక్కప్పార్ కిఱ్ఱో) ఎన్నునుళవుమ్. (ఇప్పడి) ఎన్దు నోన్బ ఎన్దురువ్యాజత్తాలే ఎమ్మెరుమాన్ పక్కలిలే శెల్లుమ్మడియాన జ్ఞానలైయై

(౧) ౨౬-

(౨) ఆపస్తమ్బ-

(౩) మనుస్మ-

తానానతన్దైయాలుమ్ జ్ఞానభక్తికళోక్షణన్దోటుమ్ ఇట్టుమాతినాన్పొలే
 వడివిలే కాణలామ్బడి పెరుకిచ్చెల్లానిట్టు, (౧) "పతినంయోగసులభం
 వయోదృష్టాచ మే పితా । చిత్తార్ణవగతస్థి పారం నాససాదాప్లవో
 యథా" ఎన్నిటపడియే ఒరుకొళో కొమ్మిలే కేర్క్క వేణుమ్ పరువమాయ్,
 (౨) *మానిడవర్క్కెన్దు పేచ్చుప్పడిల్ వాత్రాత తన్దైయళుమాయ్, (౩)
 "కోల్ తేడియోడుమ్ కొమ్మిన్దతేపోన్ద తే మాల్ తేడియోడుమ్ మనమ్"
 ఎన్నిటపడియే-అభినివేశ తైప్పణ్ణిక్కొణ్ణు వడపెరుళ్ళోయిలుడైయానుడనే
 తమ్మివిముమ్మళిప్పరిమాటవేణుమ్ ఎన్దుశెల్ల; ఇవళోనినై త్తపడికళుక్కు
 అవకముకళ్ళాట్టామైయాలే మికవుమ్ అవసన్నైయాయ్, "ఇవనోడు
 కలన్దు పరిమాటప్పెన్ద్రాదుణ్డో" ఇల్లెయో?" ఎన్దు ఆరాయ్న్దుపార్త్తు,
 "తిరువాయ్ప్పాడి పెచ్చిన్దైకళో యథామనోరథమ్ ఇవనోడే అనుభ
 విక్కు పెన్ద్రాకళో" ఎన్దు అనుసన్దిత్తు, "అతుకాలాన్దరత్తిలే
 యాకైయాలే అతుక్కు ఉతవప్పెన్ద్రోలోమే!" ఎన్దు ఇన్నాతాయ్;
 "ఇని అవక ఉలావిప్పోన అడిచ్చువడుమ్, అవనుమ్ పెళ్ళళుమాక

యళాయెన్దపడి. (తానానతన్దైయాలుమ్) ఎన్దుతు - ప్రి పురువనైక్కణ్ణుమికవుమ్
 స్నేహిక్కుమ్బడియన స్వభావత్తాలుమెన్దపడి. పతినంయోగేన సుతరాంబుంయో
 గ్యవయ: ఎన్దు అక్షరార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోశీ దృష్టాన్తముఖేన తాత్పర్యమురుళిచ్చెయ్
 కిఱార్ (ఒరుకొళో కొమ్మిలే ఇత్యాది). అన్యథాదుర్లభమెన్దుకరుత్తు. (తన్దైయళు
 మాయ్) స్వభావత్తైయుడైదుళుమాయ్. [కొమ్మిన్దు- కోల్ తేడియోడుమ్, మాల్ తేడి
 యోడుమ్ మనమ్ అతే పోన్దతు] ఎన్దు అన్వయమ్. (తమ్మివిముమ్మళి) మికవుమవగా
 హిత్తు. (ముఖమ్కాట్టామైయాలే) ఎన్దుతు - కుళిరనోక్కుతల్ కుశల ప్రశ్నమ్ పల్లె
 తల్ శైయామైయాలే యెన్దపడి. (ఇవనోడే అనుభవిక్కు) ఎన్దుతు - అర్చనావతార్త్తు
 క్కుమ్ కృష్ణావతార్త్తుక్కుముళ్ళ ధర్మైక్యత్తైప్పదో. (అడిచ్చువడు) ఎన్దుతు -

౧॥ శ్రీరామాయణే - అయోధ్యాకాండే - అష్టాదశశతతమే, శ్లో-౩౩, అననూ
 యాంప్రతిసీతా; - "పతినంయోగసులభం వయోదృష్టాచ మే పితా । చిత్తార్ణవగతస్థి
 పారం నాససాదాప్లవోయథా॥". ఉత్తరార్ధంపత్తింశ శ్లోకీయమ్.

త్తిలై త్త యమునైయుమ్, అవనెడు త్త గోవర్ధనముమ్ కిడన్దతాకిల్
అవన్దైక్కొడ్డాకిలుమ్ ధరిప్పోమ్” ఎన్దు పార్క్క; అతుక్కు, తనక్కు
పోళ్ బలమిల్లామైయా లే అవన్దై అనుసన్దిత్తు మిక్కవుమ్ అవసనై ఎ
యాయ్; శ్రీజనకరాజన్దిరుమకన్దైప్పోలే “విల్.” ఎన్దు ఒరు అవధి పెఱు
తల్, నప్పినై ఎ ప్పిరాట్టియైప్పోలే “ఋషభజ్గల్” ఎన్దు ఒరు అనధి
పెఱుతల్ శెయ్యప్పెత్తామైయా లే మిక్కవుమ్ తళర్న్ద, నమక్కు ధరి
క్కెక్కువిరక్కా? ఎన్దు ఆరాయ్; శిల ధార్మికర్, అవ్వళవిలే శొల్లు
కితార్, - “తిరువాయ్ప్పాడియిలే కృష్ణనుమ్ పెల్లళుమాయ్ త్తిరుక్కు
రవైకోత్తు అతిరసమ్ శెల్లానిఱ్కు, ప్రీతియా లే కుమిన్దోనీరుణ్డు, “ఇని
నత్కెడుకడవాణ్ణాతు” ఎన్దు ఇన్దరసమ్ మాఱుకైక్కాక, పెల్లలై ప్పి
రిన్దు కృష్ణనొళిక్క; పెణ్బిలైక్కల్. తజ్జళాన్ద్రామైయా లే, (౧) “దుష్ట
కాళియ తిష్ఠాత్ర కృష్ణోహమితిచాపరా” ఎన్దిఅపడియే అవర్కల్ అను
కరిత్తు ధర్మిత్తార్కల్” ఎన్దుకేట్టు, తానుమ్ అవర్కల్దైప్పోలే అనుకరిత్తు
ధరిక్కప్పార్క్కితాల్.

తిరువడికల్ పట్ట అడైయాళమెన్దపడి. (త్తిలై త్త) విలైయాడిన. (అవన్దైక్కొడ్డా
కిలుమ్ ధరిప్పోమ్) ఎన్దువిడత్తిల్, కృష్ణనుక్కుమ్ వడపెరుణ్డోయిలుడైయానుక్కు ము
ణ్డాన ధర్మైక్కత్తైలే అవనే ఇవనాయరున్దా నేయాకిలుమ్ పెల్లళోడు పరిమాతిన
తిరుమేవి అతువాకైయా లే అన్దోడు సంబన్దముడైయవైకోల్ ధరిప్పొక్కడలామైన్దు
కణ్దుకొళ్ళకు. (ధార్మికర్) పరాశర పారాశర్యాదికల్. అవర్కల్ శొల్లుకిఱ ప్రకార
మే తెన్నుమాకాణ్డైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తిరువాయ్ప్పాడియిలే యిత్యాది).
(ధర్మిత్తార్కల్) ఎన్దు వనన్దరమ్, అత్తై ఎన్దు శేవమ్.

౨॥ క్రిష్ణుపురాణే - పంచమోశే - త్రయోదశాధ్యాయే, శ్లో-౨౮, “గోపృశ్చ బృహతః
కృష్ణచేష్టాస్వాయత్తమూర్తయః । అన్యదేశజ్జతేకృష్ణే చేయర్చ్యున్దానాన్తరమ్ ॥ కృష్ణే
బద్ధహృదయా ఇద మూచుః పరస్పరమ్ । కృష్ణోహమేష లలితం వ్రజామృలోక్యతా
శ్రితిః ॥ ఆనామ్రబవీతి కృష్ణస్య మమగీర్నికమ్యతామ్ । దుష్టకాళియ తిష్ఠాత్ర కృష్ణోహ

ఇవళ్ తా బ్రాహ్మణియాయరున్దువైత్తు అవర్ కళైప్పోలే అను కరిక్కుప్పడి యెజ్జనేయెన్నిల్ ; యాగ త్తిలే దీక్షి త్తవర్ కళే, దేవ దత్తాది నామజ్జళై త్తవిర్ న్దు, యాగమ్ముడియుమళవుమ్. “యజమానక్” ఎత్తుమ్, “అధ్వర్యు” ఎత్తుమ్, “హూతా” ఎత్తుమ్ ఇత్యాదినామజ్జళే యాకితాప్పోలే; ఇవళుమ్, శ్రీవిల్లివుత్తూరే తిరువాయప్పాడియాకవుమ్, అఱ్ఱుళ్ళ పెల్లళ్ ఇడైప్పెల్లళాకేవుమ్, తానుమ్ అవర్ కళిలే ఒరుత్తి యాకవుమ్, వడపెరుళ్ళోయిలే శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికైయాకవుమ్, ఉళ్ళునిఱ్ఱి-అవక్ కృష్ణనాకవుమ్ అనుసన్దిత్తు, తన్నుడై య తిరువుళ్ళమ్ తిరువాయప్పాడియిలే కుడిపోయ్, భావనాప్రకర్షతాలే అనుకారమ్ ము ధ్రి, అవైతానేయాయ్, ఇడైనడైయుమ్ ఇడైముడియుమ్ ఇడైప్పే చ్చుమ్ ముడైనాధ్రిముమాయ్ విట్టతు.

రాసక్రీడైయర్ కృష్ణన్ మత్తైన్దపోతు గోపిహార్ కళే, (౧) “గుప్తకాళియ” ఎత్తు ఒరుత్తియైసంబోధిత్తు ఒరుత్తి (౧) “కృష్ణాహమ్” ఎత్తుకొల్లక్కాణ్డైయాళే కాళియ సెన్దనినైవుమ్ కృష్ణ సెన్దనినైవుమ్ తోన్సుకైయార్ అవర్ కళుక్కన్నినైవానాటోలే, బ్రాహ్మణియెన్దు తనై ఎణ్ణిక్కొన్డిరుక్కుమ్ అడ్డాశుక్కుమ్ అన్దనినైవుడాయ్ అను కరిక్కితాళో ఎన్నుమ్ప్రక్కై అనువదిన్దు దృష్టాన్తముళేన ఉత్తరమరుళిచ్చేయకితార్ (ఇవళ్ తానిత్యాది - ముడైనాధ్రిముమాయ్విట్టతు) ఎన్నుమళవుమ్. (నామజ్జళే యాకితాప్పోలే) ఎత్తు - నామజ్జళేయుడాయ్ అవధ్రి అనుసన్దిక్కితాప్పోలే యెన్దపడి (అవైతానేయాయ్) ఎత్తు - అవైయేయాక అధ్వరసిత్తు ఎన్దపడి, (ఇడై

మితిచాపరా || బాశుమాసోట్ట్య కృష్ణస్య లీలయాసర్పమాదదే । అన్యబ్రవీతిహేగో పా నిశ్చక్షేన్ధ్రీన్యతామిహ || అలంవృష్టిభయేనాత్ర భృతోగోవర్ధనోమయా । అన్య బ్రవీతిచసఖః పశ్యధ్వంమామకల్తవమ్ || నానాప్రకారయాకృష్ణం శోభితంవనమాలయా । ధేనుకోయం మయాక్షిప్తో విచరన్తు యథేచ్ఛయా || గానోబ్రవీతిచైవాన్య కృష్ణలీలాను కారిణీ । ఏవం నానాప్రకారాసు కృష్ణ చేస్తాసుతాస్తథా || గోప్యోతివ్యగ్ర మనసా చేరుర్చన్ద్రావనాన్తరమ్’.

శ్రీయగ్గపతియాయ్, అవాప్త సమస్తకామనాయ్, శ్రీవైకుంఠానికే
తననాయిరుక్మిణి సర్వేశ్వరక, నవ్వుమాయ్ క్కిడక్కిణి జగత్తై క్కుప్పె
యాలే సృష్టిత్తు, అత్తాక్కళుక్కు క్కరణకళేబరజ్జళైక్కొడుత్తు, శాస
నాచ్చాస్త్రమ్” ఎన్దు శొల్లుణిపడియే - వేదశాస్త్రజ్జళై త్తనై
పె్టుకైక్కు ఉపాయమాక క్కట్టిక్కొడుక్కు; అవల్ దైక్కాట్టు
డైక్కొణ్ణు, విషయాన్తరజ్జళిలేమణ్డె అనర్థపట్టుప్పోడిద శైయిలే తాక
వన్దు పిఱన్దరుళి, తన్నుడైయ సాన్దర్యత్తాలుమ్ శీలాదిగుణజ్జళాలుమ్ ఇన్ద
జగత్తుక్కుళై ఈడుపడుత్తి, వారిప్పిడియాక ప్పిడిన్దుక్కొణ్ణుపోవా నా
రువనాకైయాలే, తదర్థమాక త్తిరువాయ్ ప్పాడియిలే క్కన్దునాయ్ వన్దు
తిరువవతారమ్ పణ్ణి, తన్నుడైయ సాన్దర్యత్తాలుమ్ గుణచేష్టితరజ్జళాలు
మాక, పళ్ళులక్షమ్ కుడియిలుళ్ళ పెణ్ణళై త్రోట్టిత్తుక్కొణ్ణు, ఒత్తపరు
వత్తిత్తెన్దుళ్ళమ్ తానుమాయ్ వళర్ నరుళుళిఱకాలత్తిలే; తానుమ్
ప్రాప్తయావననాయ్, అవర్ కళుక్కుమ్ యకావనమ్ వన్దు తలైక్కట్టిన
వాతే, “గోపవృద్ధరెల్లారుజ్జూడి, “కృష్ణక ధూర్తనాయిరానిన్దాక,
ఇవకముక త్తిలే పెణ్ణళ్ విద్దీక్కలాకాతు” ఎన్దు పార్ త్తు ఇనర్ కళై
క్కొణ్ణుపోయ్ నిలవత్తెకళిలేయడైక్కు; పెణ్ణళుమ్ కృష్ణనమ్ పణ్ణిన
భాగ్యత్తాలే వర్ల మిన్ది క్కే యొట్టియ, పెణ్ణళిరున్దు వనోరథిక్కితార్ కిల్,-
“గోధనరాయిరుక్మిణి ఇడైయిర్ వర్నార్థమాక నమ్మై నోళ్ళు చ్చొల్ల

పేచ్చు ఎన్దుతు - (౧) “నెయ్యణ్ణోమ్ పాల్ళణ్ణమ్” ఎన్దు జాతికే ఎన్దుచో ఎల్. ౧.
(౨) “అయిర్ కిణుమియిరోమ్” ఎన్దుతాలే ముడై నాల్ ౧౫ అన్దిదమ్.

గోపిమూర్తకల్ నోన్దునోల్ ప్రకార తై సహేతుకమాక పరుళిచ్చెయ్ కిణార్
(శ్రియఃపతిఇత్యాది). (వారి) ఎన్దుతు - తిరట్టి ఎన్దు పడి. (పిడియాక, ఎన్దుతు - ఒరు
పిడియాక వన్దు పడి. ఇత్రార్ (౩) “పూర్వంసదూర్వపుభజనహిజనవస్తాన్” ఎన్దు
పడియే, చక్రవర్తితిరుమకనాయ్ క్కొణ్ణుపోవననాయ్ యాలే యెన్దై మనోరథిత్త
ప్రకార తైయరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (గోధనరిత్యాది-దుఃఖమిల్లై) ఇత్యన్దుమ్.

క్కడవర్కళ్, కృష్ణ ఇతుక్కు క్కడైక్కుట్టాకవుమ్ కడవక్, నమ
క్కొరు దుఖమిల్లై” ఎన్ఱు. పెన్ఱళ్ ప్రీతైకళాయ్ ధరిత్తిరుక్కిఱ ద్దశై
యిలే; వర్ష మిన్ఱి శ్కేయిరుక్కిఱవడియైక్కణ్ణు, గో ప వృద్ధ రెల్లారుమ్
తిరణ్ణు, “వశుక్కుళుమ్ మనుష్యరుమ్ పిఱ్ఱైక్కుమ్ విరకు ఏతో!” ఎన్ఱు
పార్తు “వర్షార్థమూకనోఱ్ఱు వర్షముణ్డామ్” ఎన్ఱు, “ఇవ్వురిల్ పెన్ఱ
ళడైయ నోఱ్ఱుక్కడవర్కళ్, ఇనోన్ఱి న్నుక్కు; ఇన్ఱుత్తైక్కు అధిపనాన
శ్రీనన్దగోపర్మకక్ కృష్ణ ఘటకనావాక్” ఎన్ఱు అధ్యవసిత్తు, పెన్ఱి
తైళకతై యడైయ అఱ్ఱైత్తు కృష్ణనైయుమఱ్ఱైత్తు, పెన్ఱిశై నోఱ్ఱు
చొల్లి, “ఇవర్కళ్ నోన్ఱుక్కు నీ ఘటకనాకవేణుమ్” ఎన్ఱు కృష్ణనై
అపేక్షిక్క; అవక్ “ఎనక్కుఱుమమన్ఱు” ఎన్ఱు; “ఇత్తనైయుమ్ శెయ్య
వేణుమ్” ఎన్ఱు మఱుక్కవొణ్ణాతపడి నిర్బధిక్క, అవనుమ్ ఇశైన్దపిన్ఱు,
ఎల్లారుమ్ తిరళవిరున్ఱు “పెన్ఱళ్ నోత్పార్, ఇతుక్కు వేణువతు కృష్ణ
సహకరిత్తుక్కొడుప్పాక్” ఎన్ఱు ఓమత్తెన్ఱు కృష్ణకైయిలే. పెన్ఱిశై
క్కొట్టిక్కొడుత్తు గోపవృద్ధరెల్లారుమ్ పోనపిన్ఱు, పెన్ఱిళుమ్ కృష్ణనుమ్
కూడవిరున్ఱు “తిరుక్కురవైకో త్రరాత్రిపోలే, పెన్ఱళ్! ఇతువుమ్ నమ
క్కొరురాత్రియే!” ఎన్ఱు కృష్ణ కొణ్డాడి, “ ఇని అళిర్ పప్పీఱక్క
ఇరుప్పోమల్లామ్, ఇప్పోతు ఎల్లారుమ్పోయ్ అపరరాత్రియిలేవన్ఱు ఎఱ్ఱు
వుణ్ణోళ్ నోన్ఱుక్కుక్కుళిక్కలామ్బడి” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తు, కృష్ణనుమ్

(కడైక్కుట్టు)నిర్వాహకన్.(ఎన్ఱు)ఎన్ఱ వనన్దరమ్,ఇప్పడి ఎన్ఱుకేవమ్. (ఓమత్తెన్ఱు)
ఎన్ఱు - గోపవృద్ధుమ్ మద్రుముణ్ణావగోపరుమ్ కూడి సన్ఱుతిత్తు ఎన్ఱుపడి. (కృష్ణన్
కైయిలే)పెన్ఱిశైక్కొట్టిక్కొడుత్తు) ఎన్ఱుతుక్కు, గోక్కళుమ్ తాళిగుమ్పిఱ్ఱైక్కవేణి
కృష్ణనాల్ వన్ద అపవాద తైయమ్పొఱుక్కడవోమెన్ఱునోన్ఱుక్కొకక్కొట్టిక్కొ
డుత్తారెన్ఱుకరుత్తు. (ఇరున్ఱు)ఎన్ఱ వనన్దరమ్,పిన్ఱు ఎన్ఱు అధ్యాహరమ్.(అళిర్ పప్ప) ఎన్ఱు -
అతిశయై ఎన్ఱుపడి. (వైకల్) ఎన్ఱు - నెడుమ్పాతు ఎన్ఱుపడి. (౧) “ నప్పివై ఎ
క్కొణ్ణేమల్ వైత్తుక్కిడన్ద ” ఎన్ఱు కృష్ణనై ఎఱ్ఱుప్పమ్పాతు కొల్లుకైయైప్పద్ర

పెణ్ణళైప్పిరిన్దుపోయ్ ధరిక్కమాట్టామే, నప్పిన్నెప్పిరాట్టి తిరుమాళికై యిలే పుక్కా.

పెణ్ణళుమ్ పరస్పర సంశ్లేషత్తాలే కాల నడై తన్దుపోయ్ తన్దామ్ మూళికై యిలే పుక్కు ఉఱిజ్జపుక్కవిడత్తిలో కణ్ ఉఱిజ్జామైయాలే, ముఱ్ఱుడవుణర్ న్దవర్ కళి, కృష్ణగుణచేప్పితజ్జళై నిన్దెత్తు ఎఱున్దిరుక్క మాట్టాలే కిడక్కిఱవర్ కళై ఉణర్ త్తే తనిత్తనియే శెన్దు ఎఱుప్పి, ఎల్లారుజ్జాడి, ఉద్దేశ్యమాన శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికై యిలే శెన్దు కృష్ణనై యెఱుప్పి త్తజ్జళిపేక్షిత తైయటివిత్తు, (1) “యావదావర్తతే చక్రమ్” ఎన్దు - శ్రీభరతాద్వానా పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే విఱున్దు వేడ్డిక్కొణ్ణాఱ్పేలేయుమ్, అర్జునన్ వట్కత్రయ త్తిలుమ్ కూడ ఎడు ప్పుమ్ శాయ్ ప్పుమాయ్ చెన్దు చరమశ్లోకమ్ కేట్టుధరిత్తాఱ్పేలేయుమ్

(నప్పిన్నెప్పిరాట్టి తిరుమాళికైయిలే) ఎన్దు తు- నన్దగోపర్ గృహత్తిల్ నప్పిన్నెయుమ్ తానుమాక క్కణ్ వళర్ న్దరుకుఱి గృహత్తిరెన్దపడి.

తజ్జళిపేక్షిత తై అఱివిక్కైయవతు- (2) “ఇత్తైవానీతారాయ్” ఎన్దు తజ్జళి, పురుషార్థత్తుక్కు నీయే ఉపాయమాక నేనుమెన్దటివిక్కైయుమ్, (3) “ఉనక్కేనామా శ్చైయనోమ్” ఎన్దు తజ్జళి పురుషార్థత్తై యఱివిక్కైయుమెన్దు కణ్ణుకోళవుతు. [పెణ్ణళుమ్ తజ్జళిపేక్షిత తైయటివిత్తు అపేక్షిత తైప్పెల్ల ముడిక్కిఱతు] ఎన్దన్దయుమ్. అపేక్షిత తైయటివిత్తు ముడిక్కియిలే ఇరణ్ణు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (యావది త్తాద్వి). (వేడ్డిక్కొణ్ణాఱ్పేలేయుమ్) ఎన్దు తు - (1) “స్వామిత్వమునువర్తయ” ఎన్దు కొణ్ణు అపేక్షితమాన ఉపేయ తైప్పెల్ల ాఱ్పేలేయుమెన్దపడి. (ఎడుప్పమ్ శాయ్ ప్పుమ్) ఎన్దు తు - శోకావిష్టనాన అర్జుననై కృష్ణన్ ఎడుక్కవుమ్ మిళవుమున్దనన్ శోకిక్కైయుమెన్దపడి. (కేట్టుధరిత్తాఱ్పేలేయుమ్) ఎన్దు తు- ఉపాయ తైక్కేట్టు ధరి

11|| క్రిరామాయణే - యుద్ధకాండే-ఏకత్రింశదుత్తరశతకమే, శ్లో-100. “యావదావర్తతేచక్రం యానతీచమసున్ధరా తావత్త్వమిహ సర్వస్య స్వామిత్వమునువర్తయ”.

(2) 25-

(3) 26-

అపేక్షితమ్ పెదోయి ముడిక్కిఱతు.

ఇవళ్ మడలూరాతే నోన్బిలే కైవైప్పనెన్నెన్నిల్; “రాజ
మహిషి ఉచ్చవృత్తిపణ్ణి జీవిత్రాల్ రాజాపుక్కు అవద్యావహమామా
పోలే మడలిలుక్లాట్టిల్ ఇతు అవద్యావహ మాకై యాలుమ్, చక్రవర్తి
తిరుమళనైప్పోలే గుణవ్యసనియన్దియే తానుమ్ ఒక్క మడలెడుప్పా
నొరుశుడై క్కేడనాకై యాలుమ్, మడల్ ఇవ్వీసయత్తిల్ ఫలియాను”
ఎత్తు పార్ తునోక్కిఱార్ కళ్. ఉద్దేశ్యమ్ వేతాన్తాయ్ నోన్బు వ్యాజ
మాత్రమాకిల్ ఇవర్ కళుక్కు దేవతై వర్తిక్కు మోవెన్నిల్; “వ్రతోప
వాస కర్మితమాన ఎల్లల్ వడివైక్కణ్డల్, చేతనమన్తో! వర్తియూతో!”
ఎత్తు పార్ త్తార్ కళ్. ...

త్రాప్తేయమై పడి. (పెదోయి ముడిక్కిఱతు, ఎత్తు - పెదోయి ముడిక్కి
ఱార్ క శ్చ పడి

అట్టాల్ తమప్పరైప్పోల ఎమ్మెగుమాన్ ముకమ్ కాట్టాదిత్తు ముడలూరి
వాణ్ణానో, గోపికాసుకారత్తాతే నోన్బిలే కైవై ప్పనెన్నెన్ను మళక్కైయై చునువరితు
ఇరందావిధమాక ప్పరిసారిక్కిఱార్ (ఇవళ్ ముడలూరాతేయన్దా). (... సని)
ఎత్తు - గుణత్తుక్కుమాని ఎక్కే వరుకిఱతోవెన్నుమ్ వ్యసనముడై చువన్ద పడి. (...
క్కేడన్) లజ్జాపీసన్. (ఉద్దేశ్యమ్) ఎత్తు - కృష్ణసంక్షేపము. (వ్రతోపవాసాన్ని
కళాన ఎల్లల్ వడివైక్కణ్డల్) ఎత్తు - గోపవృద్ధరే తల్లకుక్కు వర్ణాధమాక అను
మతిపణ్ణి, పరత స్త్రీకళాన్వితతైయాచరిక్కుమ్ పెళుకుక్కు అన్దఫలమ్ అనుద్దేశ్యమా
కిలుమ్, పణ్ణువిక్కుమ్ గోపవృద్ధిక్కు ఉద్దేశ్యమాకై యాతే వర్తిక్కు పాపమై ప్పొనన్
క్కు మైన్ద పడి. ...

శిన్న అరుమ్బదమ్.

తిరుప్పావైయార్ శయితతు - తత్కాలస్థితో గోపికుడు తనవ్యభిచార వ్యాధి
త్రాతే కృష్ణసంక్షేప తైప్పణ్ణి ప్రకారత్తై అట్టాల్ అనుకరిక్కిల నోయిక్కిలగును.
అట్టార్ కళిఱాట్టిల్ అట్టాకుక్కుడైన ప్రమాత్పివై శివన్ద యుక్తి ముక్కు
ఇన్ద్రప్రబంధుక్కు స్వాపకేశమరణిచ్చయితిమిగిలెదోవో మానికెరుక్కు వొవెనువోక్కి

(యావదాత్త బావియాన్బుడిపణ్ణి యరుళవేణు మెన్బు వేషీక్కిఱుతు) ఎన్నుమళవుమ్. (బుసి కళుక్కు మాత్తూర్కళుక్కుమ్ పర్వత) ఇత్యాదేః ప్రమాణమ్ (౧) “ సత్కర్త నిరసా శ్చుద్ధాసాన్బుద్ధియోగ విదస్తథా । సార్వాన్తిశరణస్థస్య కలాంకోటితమిమపి ”. (పెరి యాత్తూరుక్కు మాత్తూళుక్కుమ్) ఎన్బతు - ముత్తై యాత్తూర్కళుక్కుముపలక్షణమ్ ; మేలే (అవర్కళిలివళుక్కు). ఎన్బిరుక్కైయాలే.

హోళాధికరణమానతు - హోళైయెన్బు - ఉత్సవమాయ్, అన్బ ఉత్సవమ్ శ్రుతి స్పృతివిహితమన్బిక్కేయి రుక్కచ్చెయ్ లేయుమ్ శిష్టాచారసిద్ధమెన్బిటన్బాయమ్. ఇ ని మేల్, అట్టాళే ప్రాప్తయోవనైయాకొక్కొన్బు వడ పెరుళ్ళోయి బుడైయా నోడే యథామనోరథేమనుభవిక్కువేణు మెన్బుకెల్ల, అన్బనుభవమ్ కిడైయా మైయాలే కృష్ణనోడే యనుభవిక్కులా మెన్బు విచారిక్కు, అరుకాలా న్తరమాకెయాలే అతుక్కు ఉతవప్పేల్ శీలో మెన్బు వికవుమ్ తళర్న్బు, గోపిమార్ తిరుమక్కురవైయిలే కృష్ణనై ప్పిరిన్బు అనుకరిత్తు ధరిత్తాటోలే, ఇవళుమ్, అన్బగోపిమార్ నోన్బునోన్బు ప్రకారత్తై యనుకరిక్కితాళెన్బు అన్బాపదేశముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అట్టాళిప్పడి తిరువవత రిత్తు వళర్న్దరుళుకీకాలత్తిలే) ఎన్బుతోడణ్ణి (ఇడైప్పేచ్చుమ్ ముడైనాన్బు ముమాన్బు విట్టకు) ఎన్నుమళవుమ్. (ముకణ్ణాట్టామై) ఎన్బతు - మళిరనోన్బుతర్ మళలప్రశ్నమ్ పణ్ణుతర్ కెయ్యామై. (అవనులావిపోవన అడిచ్చువడుమ్) ఎన్బతు-అవన్ సచ్చిరిన్బధూ మియు మెన్బపడి. (తిలైత్తు) విలైయాడి. (ధార్మికర్) చ్చాసాదికళ్. పురాణజ్జలిలే శొన్నార్కళెన్బపడి. (క్రితియాలే కుమిన్బునీరున్బు) ఉన్బన్బకమాకవనుభవిన్బు. (నల క్కేడు) ఎన్బతు - కేడాననలమాయ్, ఆశ్రయన్బున్బు తోవనరుమ్బుడియాన ఆనన్బమ్.

అవర్కళనుకరిత్తాటోలే ఇవళుమనుకరిత్తాళెన్బలే, అనుకారైకళాన ఇడై పెన్బిలో న్బయాప్తమెన్బడి, అవర్కళో నోన్బునోన్బు న్బార్కళోవెన్బు, అవర్కళో నోన్బు నోన్బు ఘలమ్పెన్బు ప్రకారత్తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (క్రియఃపతియాయిత్యాది). (వారిప్పీడియాక) ఎల్లారైయుమ్ మాట్టి యిన్బపడి. పెన్బిలోవనోరథన్బావేతెన్బు వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (గోధనరాయిత్యాది). (కడైన్బుట్టు) సహకారి. (అళిర్న్బు) సన్బేహమ్

(౧) పాశ్చరా. శ్రీ నక్కేడు ఎన్బున్బాన్బాన్బునశోళజ్జలిలో కాణ్ణిటతు.

అవ.-ముతత్పాట్టల్, ఇన్నొన్బుక్కు ఒరుకాలమ్ నేర్ సమవతే
ఎన్దు కాల తైక్కొడ్డాడుకితార్ కళి. “మార్ కళిత్తిళ్ళి” ఎన్దుతొడన్

(ఎదుప్పమ్ కాటుప్పమ్) ఎన్దుతు- జ్ఞాన త్తినుడైయ తలైయెడుప్పమ్ కాయన
మెన్దపడి.

(గుణవ్యసనియన్దియే ! ఎన్దుతు - గుణహానియాకిల తైన్దిల వ్యసనమిన్దియి
యెన్దపడి.

ఇప్పొబన్ద్రార్ శొల్లియల్ మవేదార్థమావతు-అవతార్థమే సమాశ్రయణీం
స్థలమెన్దుమ్, అవతీర్ణనానవనక్రమే రుచిజనకమెన్దుమ్, రుచియడైయార్ ప్రాప్యత్వ
యాలె అవనైమేర్ విక్రున్దపేత్తిక్కై ప్రాప్తమెన్దుమ్, ఇన్విషయత్తిలిల్లివార్క్కు రు
యడైయారడన్లు ఉడ్డేశ్యమెన్దుమ్, ప్రాప్యమాకిలతు - అనుభవజనిత ప్రీతికారితమోం
యావదాత్త భావియాన కైబ్బర్యమెన్దుమ్, ఇతుక్కుసాధనమ్ అవన్ తిరువడికైన్దు
శొల్లిల్ గ్రాయిల్లు.

తిరుప్పావైయిల్ ముతత్పాట్టల్ - నోన్బుక్కుడైత్తకాల తైక్కొడ్డాడి, ఓ
డ్డామ్పట్టల్ - ఇన్నతుశెయ్నోమ్ ఇన్నతుతవిర్వోమెన్దుమ్, మూన్దామ్పట్టల్
నోన్బుక్కు సహకరిప్పార్క్కు ఫలిక్కుమ్ ఫలముమ్, నాలామ్పట్టల్ - వన్దు
తైయై నియమిత్తు ఇన్నపడియమిన్న పడియుమ్ శెయ్యవేణుమెన్దుమ్, అన్దామ్పట్టల్
నోన్బిలేయ్రియతే విరోధిపాపజ్ఞో నకిక్కు మెన్దుమ్, మేల్ పత్తుప్పాట్టల్ - ఎన్దు
న్దైయెఱ్ఱుప్పి, పత్తు పెన్ద్రుకుమ్ పచ్చలత్తుమ్ పెన్ద్రుకుక్కు ముపలత్తుమ్. మేల్ పత్తిన్
పాట్టల్ - శోయిల్ కాప్పానైయుమ్, తిరువాళల్ కాప్పానైయుమ్, ప్రవన్ద్రోప
యుమ్, యశోతెప్పిరాట్టియైయుమ్, నమ్మిమాత్తపిరానైయుమ్, నప్పిన్దైప్పిరాట్టి
యుమ్, కృష్ణనైయుమ్ పెన్ద్రుప్పి మజ్జకాకాసనమ్ పల్లి వేణ్దుమువై ప్రానిను
క్కుట్టుకిలతు. ...

పె రి య అ రు మ్మ ద మ్.

ముతత్పాట్టు, [తిళ్ళి మార్ కళి నన్నాల్ ఆల్ ! మలిన్దైన్దనన్నాల్ ఆల్ !] ఆ
ర్యమెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పర్మి, ఇప్పొట్టుక్కు కాల తైక్కొడ్డాడుకేయే ప్రాధాన్య
ప్రతిపాద్యమెన్దు భావమరులిచ్చెయ్కితార్ (ఇన్నొన్బుక్కుతొన్దు). బొమ్మ - ౧౪౪౬

“శిలుమీర్ కాల్” ఎన్ను మళవుమ్-ప్రాప్యమ్, మేల్ ప్రాపకమ్; ప్రాప్య ప్రాపక సజ్జిహ్మమెట్టుమామ్.

మూ.—మూర్కభి త్తిజ్జల్ మతినితైన్ద నన్నాళల్
 నీరాడప్పోతువీర్ పోతుమినో నేరిత్తయిర్
 శీర్ మల్ కుమాయ్ ప్పాడిచ్చెల్వచ్చిలుమీర్ కాల్.
 కూర్ వేల్ కొడున్దొట్టిలక నన్దకోపక కుమరక
 ఏరార్ న్దకణ్ణి యశోతైయిళమ్ శిజ్జమ్
 కార్ మేనిచ్చెజ్జణ్ కతిర్ మతియమ్మోల్ ముకత్తాక్
 నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాక్
 పారోర్ వుకళి ప్పడిన్దే లోరెమ్బువాయ్. ౧.

వ్యా.—(మూర్కభి త్తిజ్జల్) (౧) “నాతిశీతా నఘర్నదా” ఎన్నిట న్యాయత్తాలే అత్యుష్ణమాతల్ అతిశీతశమాతలిన్దిక్కే యిరుక్కుమ్

మాశ్రయ్యుక్తుక్కు అనుమాలమానకాలమ్ నేర్పడువతే ఎన్ఱుప్పాపదేశమ్ కణ్ణుకొళ్వరు. తిరువాయ్ మొట్టియిల్ ముత త్తొట్టు మేల్ పరక్కచ్చొల్లుకిఱ అర్థజ్జగుక్కు సజ్జిహమామాపోలే, ఇప్పొట్టుమ్ మేల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకిఱ ప్రాప్యప్రాపకజ్జగుక్కు సజ్జిహమ్. కాలత్తై కొడ్డాడొడుక్తై అరుక్కు శేషమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పదోశి త్తాత్ప ర్యానైరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రాప్యేత్యాది). “మూర్కభి త్తిజ్జల్” ఎన్ఱుతుడజ్జి “శెల్వచ్చిలుమీర్ కాల్” ఎన్ను మళవుమ్ ప్రాప్యత్తై సజ్జిహిత్తపడి, మేల్లొమ్ ప్రా పకత్తై సజ్జిహిక్కిఱతు. “పత్తై” ఎన్ఱుత్తాలే అడిమైయెన్ఱు మేల్ శొల్లుకిఱతు, ప్రాప కత్తుమ్ శేషమాక వెన్ఱుకరుత్తు.

ఇప్పొట్టు ప్రాప్యప్రాపక సజ్జిహమామ్మోరు కాలవిశేషమ్ విహితమల్లామై యార్ కాలమెల్లానుడుత్తతాయరుక్కు క్కాలవిశేషత్తై కొడ్డాడ ప్రసక్తియై న్నెన్నుమతుక్కు ఆఱ్ఱుపడియాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాతిశీతేత్యాది), (అతిశీతశమాతలిన్దిక్కే) ఎన్ఱుతు-(౨) “నుకరేకుణ్డలాక్కళి” ఎన్నిట మాసమ్మొల్లిన్దిక్కే.

౧॥ (మూర్కభి) “వాసుదేవ తరుచ్ఛాయా నాతిశీతానఘర్నదా । నరకాక్షార శమసి పా కిమర్థం న నేవ్యతే”, (౨)

మానమ్, నాళుక్కు బ్రాహ్మముహూర్తమ్యాలే సంవత్సరత్తుక్కు ఇక్కుసమాకై యాలే సత్త్వోత్తరమాన కాలమ్. (౧) ౪. మాసానాం మాగ్నిస్త్వోహమ్" ఎన్దు మాసజ్జళిల్ వైత్తుక్కుండ్లు మార్కట్టిమాన మాకిత్తే ఎన్దు అవన్తానే మరుళిచ్చెయ్కై యాలే వైష్ణవమానమానమ్. సర్వసస్తుక్కుళుమ్ అజ్కురిక్కుమ్ కాలమాకై యాలే తజ్జళుడైయ ౪ ఉన్దేవత్తుక్కు అర్హమాన కాలమ్.

(మార్కట్టి జిజ్ఞో) గోపవృద్ధర్ కుళియక్కు అజ్జి ప్పొటప్పడ మాట్టాతకాలమ్. తజ్జళుక్కు ఉద్యేశ్యమేకిడక్కకాలతైక్కుండ్లాడుకితి

యిరుక్కై. ఇత్రాల్ - "నా తిశితా నఘర్నవా" ఎన్దిటనాళి, ఎమ్మెరు మానోట్టై సాదృశ్యతాత ప్రాప్యమెన్దు కొడ్డాడినార్కళెన్దై. ఉత్తరాయణమ్ దేవర్ కళుక్కు శుకలాకైయాలే, అకుక్కు పూర్వమాసమ్ బ్రాహ్మముహూర్తమెన్దు తిరు పుళ్యమ్పదోద్రి, ఇత్రాల్ - సాంవికఫలసిద్ధిక్కుటుపావన సాంవికకాలమెన్దు కొడ్డాడు కితార్కళెన్దు (నాళుక్కు) ఇత్యాదివాక్యన్దుక్కు క్కరుత్తు. "మాసానామ్" ఇత్యా దిక్కుప్రాప్యభూత సభిమానిక్కైయాలే ఉద్యేశ్యతమమెన్దుకొడ్డాడినార్కళెన్దుకరుత్తు. సర్వసస్తుక్కుళుమ్ ఫలిక్కుమ్ కాలమాకైయాలే తజ్జళో ౪ గవర్ధకమాన మనోరఘముమ్ ఫలిక్కుమ్ కాలమెన్దు కొడ్డాడుకై (సర్వసస్తుక్కుళుమ్) ఇత్యాదిక్కుక్కురుత్తు. (అజ్కురిక్కుమ్) ఎన్దుతు - ఫలిక్కు మెన్దపడి.

అన్యోపదేశత్తిల్ విశోధనివృత్తిక్కుడలానకాలమెన్దు కొడ్డాడుకైయై స్రవక గ్రహణపూర్వకమాక పరుళిచ్చెయ్కితార్ (మార్కట్టి ఇత్యాది). ఇన్దై యెల్లొనదోగ్గా లమ్ విహితమానకేలజ్జళిల్ ఉన్దుమమానకాలమెన్దు కొడ్డాడినార్కళెన్దైతాయ్న్దు శబ్దకుక్కు ప్రధానోద్యేష్యమాన బ్రాహ్మప్రాపకజ్జళిక్కుండ్లాడాతే తరుపయుక్తమాన కాలతై కొడ్డాడువానెన్దిగ్గిట శబ్ద గ్రుయనువదిన్దు దృష్టాన్తముభేన పరివారిక్కి తార్ (తజ్జళుక్కిత్యాది). "

౧ || గీతాయాందశమే, పల్ల - ౩౪, "మాసానాం మాగ్నిశ్త్వోహం ఋతూనాం కుసుమాకరః | ద్యౌతశ్శాలయతామస్మి తేజస్తేజస్వినామహమ్" (౪౭) ఇద్యేశ్యత్తుక్కు.

తెన్నేన్నిల్;- (౧) “చైత్రశ్రీమానయంమాసః” ఎఱ్ఱ-ఒరుసమృద్ధియై
 పుట్టి కాలతైక్కొడ్డాడినది. [చైత్రః] అల్లాతారిత్కాట్టిల్
 పెరుమాళుక్కుళ్ళప్రధాన్యమొప్పలే మాసజ్జెల్లావద్దుక్కుమ్ముత
 లాన మాసమ్. [శ్రీమాన్] అవర్ ఎల్లారుక్కుమ్ రాజావాక ప్రాప్త
 రానాత్పలే, చైత్రమాసమ్ సర్వర్ కుమ్ముసుఖకరమైనాయాశే మాస
 జ్జుళ్ళక్కెల్లామ్ రాజావెన్గెటతు. [అయంమాసః] అభిషేక మనోరథ
 సమయత్తిల్ సన్నిహితమాన తన్నేన్దిమ్. అట్లు, శేషియై శేషభూ
 తర్ అభిక్తైక్కుక్కొడ్డాడుకిఱ కొట్టమ్; ఇట్లు, శేషభూతరై శేషి

(సమృద్ధియైపుట్టి) ఎఱ్ఱతు - తిరువభిషేక స్తుక్కుడలాన అతిశయబ్ధియై
 పుట్టిపడి. ఇత్తల్ - పెరుమాళుడైను తిరువభిషేకొత్సవత్తిరై ప్రీతి ప్రకర్ష
 తైరై తరువయ్యై మాన కాలతైక్కొడ్డాడినాత్పలే ఇవర్ కకుమ్ కొట్టాడి
 నార్క శిష్టతాయత్తు. “ అయంమాసః ” ఎన్నవమైన్దిరుక్కువుమ్ “చైత్రః” ఎఱ్ఱ
 తుక్కుత్తాత్పర్యమరులిచ్చెయకితార్ (అల్లాతారిత్కాడి). (అల్లాతార్) భరతాదిశ్.
 ఇత్తల్ - పెరుమాళుక్కుళ్ళక్కెన్గెటతాయత్తు. కాలతుక్కుమ్ పెరుమాళుక్కుమ్
 ముతన్జైయారై సాదృశ్యముపపాదిత్తు (౨) “ప్రజాసుఖత్వేచంద్రస్య” ఎన్గెటపడియేసుఖ
 కరత్వత్తాతేయుమ్మాన సాదృశ్యత్తై యరులిచ్చెయకితార్ (అవర్ ఎల్లారుక్కుమ్
 త్యాది). (రాజావాకప్రాప్తరానాత్పలే) ఎఱ్ఱతు - రజ్జకతయావన్ద సుఖకరత్వమెన్గెట
 గుణాతిశయత్తారై ప్రాప్తరానాత్పలేయెన్దపడి. “అయమ్” ఎఱ్ఱత్తారై అతీతానాగత
 చైత్రమాసాపేక్షయా వ్యాప్యత్తియుమ్మాకైయాలమ్ ఓరతిశయముజ్జెన్గెటార్ (అభిషేక
 త్యాది). “అయమ్” ఎన్గెటతు - బుద్ధిస్థపరామర్శియాకైయారై, అవతారహేగువాన
 చైత్రమాసమే ఇతివెన్ద అక్షరాధ్వమ్ తిరువుళ్ళమ్మదీనీ తాత్పర్యాన్తరమరులిచ్చెయకి
 తార్ (అగ్నిత్యాదివాక్యద్యయత్తారై) - (౩) “తతశ్చ ద్వాదశే మాసే చైత్రే నావమికే
 తిథా” ఎఱ్ఱ అవతారకాలత్తిల్ “చైత్రే” ఎఱ్ఱ విశేషగిత్తారై, ఇన్ద్రలోకత్తిల్ జన

౧॥ శ్రీరామాయణే-అయోధ్యాకాండే-తృతీయోస్తోత్రో-౪, “చైత్రశ్రీమానయం
 మాసఃపుణ్యః పుష్పితకాననః । యావరాజ్యాయరామస్య సర్వమేవోపకర్యతామ్”;

లభిక్కైక్కుక్కొ కొణ్డాడుకిఱ కొణ్డాట్టమ్. [పుష్పితకాననః] (౧)
 “ పావనస్సర్వలోకానాంత్వమేవ” ఎన్టుమ్, (౨) “పుంసాందృష్టిచిత్రాప
 హఃరిణమ్” ఎన్టుమ్- అవరుక్కు ఇరణ్డాకారముణ్డానాత్పీలే, ఇక్కాల
 ముమ్ పావనముమూయ్ భోగ్యముమూయిరుక్కై [పుష్పితకాననః] పడై
 వీడుపోలే నామ్ అలబ్బురిక్కు వేణ్డాతే తానే అలబ్బురిక్కై. [పుష్పిత
 కాననః] పెరుమాళ్ పొకముడిశూడ, కాడు పుంముడి శూడియ్.

జ్ఞకుక్కు ఒరురాజువై చ్చక్రవర్తిపేర్ బ్రాహ్మణు పి. కొణ్డాడినమై తోన్టుకైయాలే,
 శేషియాన పెరుమాళ్ శేషధూతరాన జనజ్ఞు లభిక్కైక్కుత్తక్క ముసమెన్టు
 కొణ్డాట్టమెన్టు ముతర్ వార్తైక్కుక్కరుత్తు. అప్పడి కొణ్డాడప్పట్టమాసమే ఇప్పొతు
 పెరుమాళ్ భిక్షరాయ జనజ్ఞు లభిక్కైక్కు అర్హమూయిల్ బ్రాహ్మణు చక్రవర్తి కొణ్డా
 డిన కొణ్డాట్టమెన్టు ఇరణ్డామ్ వార్తైక్కుత్తాత్పర్యమ్. (కొణ్డాట్టమ్) ఎన్టు వన స్తరమ్
 శొల్లిల్ బ్రాహ్మణేషమ్. “పుష్పిత” ఎన్టుకు-సంపాదపుష్పమెన్టుకైయాలే, తానే
 పుష్పితైన్టు తోర్ బుకైయాలే, పెరుమాళ్ డైయ భోగ్యతైయప్పోలే. కాట్టిల్
 భోగ్యతైయమ్ స్వాభావికమెన్టుకైక వాన్ వర్త్యపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
 కిఱార్ (పడైవీడిత్యాది). “పుష్పిత” ఎన్టుకు స్వాభావికమాన వర్థమరుళిచ్చెయ్ తు
 రసోక్తియాక వర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పుష్పితకానన ఇత్యాది).

౧॥ ఉత్తర రామాయణే-ద్వ్యశీతిత మ్, శ్లో-౯, రామం ప్రత్యగ స్త్యుః, “అత్యద్భుత
 మిదం వాక్యం తవరామకుభాతరమ్ । పావనస్సర్వలోకానాం త్వమేవరఘునందన”.

౨॥ శ్రీరామాయణే-అయోధ్యాకాండే-తృతీయోపశ్లో-౨౬, “తేహం మధ్యే సరాజ్నిర్
 రుతామివ వాసవః । ప్రాసాదస్థో దళరథో దదర్శాయా న్తమాత్మజమ్ ॥ గీర్ధ్యరాజప్రతిమం
 లోకవిఖ్యాతపారుషమ్ । దీర్ఘబాహుం మహాసత్త్వం మత్తమాతల్లగామినమ్ ॥ చంద్ర
 కాన్తాననం రామమతీవప్రియదర్శనమ్ । రూపాదార్ద్రగుణైః పుంసాందృష్టిచిత్రాపహరి
 ణమ్ ॥ ఘర్షాభితప్తాః షర్జన్యం వ్లోదయన్తమివ ప్రభాః । నతతర్హ సమాయాన్తం పశ్య
 మానో నరాధిపః”.

౧ (పా) రథగతమ్.

(మతినైస్త) మాసమ్ నేర్ పట్టాట్పిలే యిరున్దతి పక్షముమ్ నేర్ పట్టపడి. (౧) “ఆపూర్యమాణే పక్షే పుణ్యే నక్షత్రే” ఎన్దు-మజ్జళ కార్యమ్ శెయ్ వార్ కు విధిక్కిట విధియుమ్ ఇవర్ కళుక్కు కోల్ విఱుక్కాట్టిలే శేరవిఱున్దతు. భగవత్సృవణరా యిరున్పారున్దై య దేహ యాత్తైయై విధితాన్ పిశెల్లక్కడవతాయిత్తే యిరుప్పతు. (౨) “త్వదీయగమ్భీరమనోసుసారిణః” ఎన్నక్కడవతిత్తే. ఒరువరై యెరు నర్ ముఖమ్ కణ్ణనుభవిక్కైక్కుమ్, ఎల్లారుమ్ కూడిచ్చెన్దు కృష్ణనై యెఱుప్పుకైక్కుమాక నిలావుణ్ణాకప్పెన్దుతు. (3) “నల్గిరుట్కుణ్” ఎన్న వేణ్ణావితే ఇవర్ కళుక్కు; విరోధిక్కక్కడవ అప్పురారే ఇశైన్దు మేలెఱుత్తిడప్పెన్దుతిత్తే.

(నన్నాళాల్) మాసత్తుక్కుమ్ పక్షత్తుక్కుమ్ నాయకక్కల్

క్కిర పదక్తోడుసమభివ్యాహరతాత్పర్య తైయుమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మాసవి త్యాది). భగవత్సమశ్రయణమ్ పణ్ణి, కైజ్కర్యమ్ పణ్ణుమవర్ కళుక్కు శుక్లపక్షమ్ విహితమెన్దు కొణ్ణాడక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆపూర్యమాణే ఇత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). త్వదీయాన్ గాంగమ్భీరంమనః ఎన్దు విహితమ్ విహితమెన్దు కొణ్ణాడాతే పోనార్ ఎత్తాలే తాన్ కొణ్ణాడుకితార్ కళెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరు వరై యిత్యాది). నిలావాకిల్ గోపవృద్ధర్ కాణారో, అతుక్కు ఇరుళో వేణ్ణావోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నల్గిరుట్కుణ్ ఇత్యాది).

మతినైస్తనాళాత్తయాలే ప్ర కా శ క మాయ్ ఆనన్దకరమాయిరుక్కైయే నాళుక్కునన్దుయెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పదోశి దృష్టాన్తపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మాస త్తుక్కుమిత్యాది). (నాయకక్కల్ పోలే) ఎన్దు తు - ప్రకాశకమాయిరుక్కై

౧॥ ఆపూర్యమాణే పక్షే పుణ్యే నక్షత్రే.

౨॥ (మతినైస్త) స్తోత్రరత్నే, శ్లో- ౨౦, “త్వదాశ్రితానాం జగదుద్భవస్థితి ప్రణాశసం సారవిమోచనాదయః | భవన్తి లోకా విధయశ్చైవైదితాన్ త్వదీయగమ్భీర మనోసుసారిణః”

(3) నా-తి-౧-౨-౩.

పోలేయిరుప్పతోరునాల్ నేర్ పట్టపడియెన్ ! నమ్మై-కృష్ణనోడు కీట్టవొ
ట్టతవర్కళ్ తాళ్ళే, కృష్ణనోడు వేరుకైక్కు ప్రమాణమ్ పణ్ణిక్కొ
డుత్త నాళాకప్పెల్లదే! భగవత్ప్రసాదత్తుక్కు ఇలక్కాకప్పెల్లదే
నాళితే ఇవ్వాత్తావుక్కు నల్ నాళాకిటతు. (౧) “క్షీపామి” ఎన్ఱ
అవన్ఱానే (౨) “దదామి” ఎన్నప్పెల్లదే నాళితే. సర్వేశ్వరనోడే ఎతి
రమ్మ కోక్కై తవిర్న్ఱు, “అవన్ నమక్కురేక్షకణ్” ఎన్నమ్ విశ్వా
సమ్ పిటన్దనాళితే - నల్ నాళాకిటతు. (౩) “అద్యమేసఫలంజన్త

యాలే యెన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళకు. కట్టిన్దనాల్ కృష్ణనోడే తజ్జైచ్చేరవాట్టామైయాల్
తీయకు, ఇకు అజ్జనన్ఱిక్కే కృష్ణనోడే శేరుకైక్కు అవర్కళ్ నిర్ణయమ్ పణ్ణిక్కొడుత్త
నాళాకైయాలే నల్లనాళెన్ఱు స్వాపదేశ త్తిరే తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (సమ్మై
యిత్తాది). ప్రమాణమెన్ఱకు - ప్రమితిః ప్రమాణమ్ ఎన్నిటభావేవ్యుత్పత్తియాల్ నిశ్చ
యమెన్ఱపడి స్వాపదేశ త్తిరే నమ్మైక్కర్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (భగవదత్తాది). ఆకి
లుజ్జరుక్కిన్నాళక పట్టతోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (క్షీపామిత్తాది). ఇత్తాల్ -
ప్రాతిహేయసజ్జుల్పమ్ తవిర్న్ఱు తజ్జళ్ విషయత్తిల్ అనుకూల్యసజ్జుల్పమ్ పణ్ణినా
ళెన్ఱతాయ్తు. ఇన్ఱు ఇప్పడి సజ్జుల్పికైక్కు నిదానత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్
(సర్వేశ్వరనోడేయిత్తాది). తాత్పర్యాన్తరమాకవుమామ్. ఇప్పడి నాళైక్కొట్టాడి
నమ్మైక్కు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అద్యమే ఇత్తాది). “మే నిశాచ అద్య సుప్ర

౧॥నన్నాళార్)గీతాయోమ్ పోడశే, శ్లో-౧౯. “తానహందివతః శూరాన్ సంసా
రేషు సరాధమాన్ । క్షీపామ్యజ సమకుభానాసురీష్వేవ యోనిషు”.

౨ ॥ తత్తైవదశ మే, శ్లో-౧౦. “తేహంసతతయక్తానాంభజతాఃక్రితిపూర్వకమ్ ।
బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాన్తి తే”.

3॥క్రివిష్ణుపురాణే పంచమేశ- సప్తదశాధ్యాయే, శ్లో-౧, “అక్రూరోపివినిష్క్ర-
మ్య సృష్ట నే నాశు గామినా । కృష్ణసర్వ నాకాక్షీ ప్రయయా నన్దగోపలమ్ ॥ చిన్తయ
మాగచాక్రూరో నాన్తి భస్మతతో మహా । యోహమంశావతిర్థస్య ముఖద్వీక్ష్యావి
చక్రిణః ॥ అద్య మే సఫలం జన్త ముప్రభాతా చ మే నిశా । యదున్నిద్రాబ్జపత్రాక్షః

సుప్రభాతాచ మే నిశా” ఎన్దు- కంసన్ శోటుణ్డు వళర్వ వేనక్కు, ఇజ్జనేయిరు నల్ విడివుణ్డాకప్పెటువతే! ఎన్డానితే అక్రూరన్. మాసత్తై కొన్డాడువతు, పక్షత్తై కొన్డాడువతు, న్నాళై కొన్డాడువతాయ్, ఇతిలే ఇవర్కళుక్కు క్కిడక్కిట త్వరై వెళ్ళే మెన్డాన్! ఇవర్కళే ప్రాప్యరుచయిరుక్కుటపడి.

(నీరాడ) కృష్ణవిరహతాల విటన్ద తాపమాటుమ్బడి పోయ్ క్కుళికై. ఇత్తాల్ - ఇవర్కళే నిన్దెక్కిటతు కృష్ణసంక్లేషమ్. తమిరు రమ్, కలవియై, “శునైయాడల్” ఎన్డాన్కళే. (౧) “ఏమబ్రమ్మ ప్రవి భాతా” ఎన్దెయాలే - కట్టిన్దనాళైయిల్ విడివు సుప్రభాతైయల్లెన్దు తోల్మిన్దెయిల్, అతుక్కుపేతువై “మే” ఎన్దు తుక్కుర్థమాక వరుళిచ్చెయ్యనిన్దుకొణ్డు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కిటార్ (కంసనిత్యాది). (౨) “వరంహుతవహజ్వలాపజ్జరాన్దర్యవన సితిః | నశాదినితావిముఖ జనసంవాసవైశసమ్” ఎన్దిపడియే, భగవద్దేవీయాన కం సన్ శోటుణ్డు అవనోట్టెనమావాసమ్ పణ్ణుకైయిల్ కట్టిన్దనాళైయిల్ విడివు విడివన్దెన్దు కరుతు. కాలత్తైకొన్డాడవేణ్డినాల్ “సుప్రభాతాచ మే నిశా” ఎన్డాతోలే “నన్నాళే” ఎన్దు నాళైకొన్డాడుకైయే యన్తిక్కి మాసత్తైయమ్ పక్షత్తైయమ్ శేర్తుకొన్డాడుకైక్కు పేతువైయరుళిచ్చెయ్తుకొణ్డు ఈడుపడుకిటార్ (మాస త్తైఇత్యాది). (త్వరైవెళ్ళమ్) ఎన్దు తు-కొన్డాడుకైయిల్ ఇచ్చాసనానమెన్దుపడి. ఇన్దత్వరై వెళ్ళుక్కుత్తాన్ పేతువెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఇవర్కళిత్యాది).

“నీరాడ” ఎన్దు తుక్కు - నోన్సుక్కాకక్కుళికై వాక్యర్థమాయ్, ఇత్తై చొల్లుమవర్కళుడైయ వార్దమాన ధ్వన్యర్థత్తై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (కృష్ణేత్యాది). అల్లిర్కుళిత్రాల్ విరహతాపత్తుక్కు కాన్తియుణ్డోవెన్న (ఇత్తాలిత్యాది). (ఇత్తాల్)

విష్ణోర్ద్రక్యమ్యహం ముఖమ్||పాపం హరతియత్పుంసాం స్తుతంసంకల్పనామయమ్| తత్పుణ్డరీకనయనం విష్ణోర్ద్రక్యమ్యహం ముఖమ్”.

జ్ఞాస్తి గ్రీష్మే శీతమివహదమ్" ఎన్దు - భగవత్సంక్లేషత్తుక్కు గ్రీష్మ కాల త్తిలకుళిర్ నమడువై దృష్టాన్తమాకచ్చొల్లిల్ శీతే. తాజ్జల్ నిన్తై త పడి శొల్లుకై కీడాన ముత్తైయుణ్ణాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అన్దై త్తవిర్ న్దు భగవత్సమృద్ధతైయే పార్ త్తు గారవిత్తు, "సీరాడ" ఎన్దితార్ కళ్. పుత్త్రీర్ కళాకవుమామ్, శిష్యర్ కళాకవుమామ్, భగవత్సమృద్ధ ముత్తైయారై గారవ్యరెన్దిటతు. (1) పొల్ న్దామరై క్కయమ్ సీరాడ పొనాల్" ఎన్నక్కడవతితే. ఇత్తాల్ - తజ్జల్ ప్రాప్యతై చొల్లుకిటతు.

అల్పఫలమాన స్వర్గానుభవత్తుక్కు అధికారార్థమాక పుణ్ణ వేణ్డుమ్ తేవైకళుక్కు ఓరల్లె యిల్లై, ఇన్దనిరవధిసమృత్తైప్పెఱుకైక్కు ఎవ్వళవుయోగ్యతై వేణుమెన్నిల్, (పోతువీర్ పోతుమిన్) ఇచ్చెయ్ అధికారమ్. అతు అప్రాప్తవిషయ మాకై యాలే అధికారిసమృత్తి

ఎన్దు-సీరాడవెన్దై త్తై పడి. స్వాపదేశార్థతై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఏష ఇత్యాది). గోపిమార్ తన్ద శోడా త్త శో భీమార్ కళై క్కుళిక్క వెన్దు శొల్లలాయిరుక్క గారవిత్తు "సీరాడ" ఎన్బానెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (తాజ్జల్ నిన్తై త్తపడియి త్యాది). (ముత్తై) అనుబద్ధమ్. గారవిత్తుచ్చొన్నతైల్ ఫలితమాన స్వాపదేశ తై యరు లిచ్చెయ్ కిటార్ (పుత్త్రీర్ కళాకవుమామిత్యాది). అన్దై న్దు అపదిమ కాట్టుకిటార్ (పొల్ న్దామరైయిత్యాది). ఇన్దిటత్తిల్ - భట్టర్ శ్రీపాద తై క్కుఱువి తీర్థమకొళుమ్ అన్దాళుడైయవసుహసముమ్, ఎమ్మేరుమానార్ పెరుణ్ణాట్టన్దోడె యెఱున్దరుళ పెరియ నమ్మి ఆళవన్దారాక నిన్తైత్తైన్దిటతుమనుసన్దేయమ్.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అర్పేత్యాది). (పల్లవేణ్డుమ్ తేవై కళుక్కు) ఎన్దు - తూత్తాన్దగణహోమాదికళుక్కైన్దై పడి. తూత్తాన్దగణమ్ - మాత్మవి శేషమ్. "పోతువీర్" ఎన్దు-పొక ఇచ్చెయ్ డైయవర్ క శీయెన్దు అక్షరాగ్రహతిరువుళ్ళు పల్ శీ క్కీల్ కళైక్కు పురిహరమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇన్దనైయెయిత్యాది). "ఇచ్చెయ్" ఎన్దు అవధారణార్థతై పోతుపూర్వకమాక ఉపపాదిక్కిటార్ (అతిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). అనాగ్ ఇచ్చె తవిరక ర్తవ్యమిరై యాకిల్ నెడుణ్ణాలము మననిఱు

(1) తి-నె-౧౯.

ఉద్దాక్కిక్కొండ్లు ఇట్టియ వేణుమ్; ఇతు వకుత్తవిషయ మూకైయా లే
 ఇచ్చెచ్చుకు మేట్టుడ వేణువతిల్లై. నడుక్కలమిచ్చున్దుతుమ్ ఇవన్బక్కల్
 ఇచ్చెచ్చియిల్లామై; అకైయా లే, ఇన్ద ఇచ్చెచ్చయే వేణువతు. శక్తియుమ్
 ప్రాప్తియుమ్ అత్తలైయిలే పూర్ణమాకైయా లే ఇచ్చెచ్చుకు మేట్టుడ
 వేణువతిల్లై. ఇని, ఇవన్ చితననానవాళిక్కు ఇచ్చెచ్చయేయితే వేణువతు;
 అతు ఇల్లైయాకిల్ ఇవనుక్కు ఇతు పురుషార్థమాకమాట్టాతితే. తుద్ర
 విషయానుభవత్తుక్కు త్తని తేట్టమానాత్పీలే, అపరిచ్చిన్నమాన విష
 యత్తుక్కు తుణై తేట్ట మూకైయా లే, సహకారికళై చొల్లుకితార్
 కల్. (పోతుమినో) ప్రతికూలరై యుమకప్పడ (౧) “తేన మైత్రీభవతు
 తేయది జీవితమిచ్చసి” ఎన్ను మవర్ కల్ అభిముఖరై పెప్పిల్ నూల్ విదు
 న్దపోవా నెన్నెన్ని వరులిచ్చెయ్కితార్ (నెడుక్కొలమిత్తాది వాక్యద్వయత్తా లే). ఇవ
 నుక్కు ఇచ్చెచ్చయ్ దాకిలుమ్ సహకార్యన్దరమిన్నిక్కే ఫలమ్ కొడుక్కుమాట్టుమా
 వెన్దుమ్, వకుత్త విషయమాకిలుమ్ నియ మేన పిత్రాదికల్ కార్యమ్ కెయ్య క్కణ్ణిలోమే
 యెన్దుమ్ వరుణిజక్కైయిలే యరులిచ్చెయ్కితార్ (శక్తియుమిత్తాది). పిత్రాదికకు
 దైయ ప్రాప్తి కన్దోపాధికమాకైయా లే పూర్ణమనైన్దుకరుత్తు. అకిల్ ఇచ్చెచ్చతాన్ వేణు
 మెన్దిట నిర్భన్ద మెన్నెన్ని వరులిచ్చెయ్కితార్ (ఇనియవనిత్తాదివాక్యద్వయత్తా లే). “పోతు
 మిన్” ఎన్దు తొట్టుమివర్ కకుమ్ కృష్ణసంక్లేషాదికళాయరుక్కు అవర్ కలైమాత్రమ్
 పోకచొల్లక్కుడుమా వెన్దుమ్ శక్తైయిలే “పోతుమిన్” ఎన్దుతుక్కు త్రాత్పగ్యమ
 రులిచ్చెయ్కితార్ (తుద్రేత్తాది). “పోతుమిన్” ఎన్దుత్తా లే, ఇచ్చెచ్చయ్ దైయవర్ కళెన్దు
 తోల్ బుకైయా లే, అభిముఖరాయరుక్కు మవర్ కలై “పోతుమినో” ఎన్దు విధిత్తు
 చొల్లవేణుమా వెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (ప్రతికూలరైయమిత్తాది). పిరాట్టిమైప్పిలే
 ఇవర్ కకుమ్ ఘట్టకళాకళాకైయా లే తిరుత్తుకై ఇవర్ కకుక్కు స్వభావమెన్దు కరుత్తు.

౧|| రామాయణేసు న్దరకాణ్డేవకవింశేశ్లో-౧౦ రావణం ప్రతిసీతా, “సాధురావ
 ణరా మేణమాంసమానయదుగ్ధభితామ్ । వసేవాళితయాసార్ధంకరేణ్యేవగజాధిపమ్ ॥ మి
 త్రహాపయికంకర్తుంరామస్థానంపరీప్సతా । వధన్యానిచ్చతాఘోరంత్వయాసాపురుష
 న్నభః॥ విదితస్సహిధర్మజ్జశ్వరణాగతవత్సలః । తేనమైత్రీభవతు తేయదిజీవితమిచ్చసి ॥

వర్కళో? (పోతుమినో) నాజ్గళ్ వాఱుమ్మడి పుటప్పట్టు ఇజ్జనే నడక్క-
లాకాతో, అవర్కళో మున్నేపోక, అన్నడై యథుకుక్కణ్ణు, నాజ్గళ్ పిన్నే
పోకవితే నిన్నెక్కిటతు.

(నేరియ్యార్) విలక్షణమాన ఆభరణతై యుడైయార్! ఇవర్
కళో “పోతుమినో” ఎన్ఱపిన్ఱు, అవర్కళో వడివిలే పిటన్ఱవుతుక్కణి ప్పి
రున్ఱవడి. అన్ఱిక్కే, (౧) “కొణ్ణేమేల్ తుఱ్ఱుమ త్రిక్కుమ్మమ్మియ ” ఎన్ఱిట
పడియే కృష్ణనుడైయ వరవైక్కటాక్షిత్తు, అవకా ఎప్పోతువన్ఱు మేల్
విఱుమ్ ఎన్ఱు అఱియాతపడియా లే తన్ఱలై ఎప్పోతుమ్ అలఱ్ఱురిత్త
పడియే యిరుప్పర్కళెన్ఱుమామ్. (౨) “ వసతిహృది-సామ్యరూపః ”
ఎన్నుమాపోలే మున్ఱుత్తై కృష్ణనోట్టైక్కలవియాల్ పిటన్ఱవుకర్ ఇప్పోతు
తోన్ఱు మున్ఱుడియిరుక్కైయా లే శొల్లవుమామ్.

పన్ఱునెన్నా లే “ పోతుమినో ” ఎన్ఱుతుక్కుక్కరు త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాజ్గళిత్తాది
వాక్యద్వయతై).

విలక్షణమానవిషయతై త్తణకాలమ్ విశ్లేషిక్కుమ్మోతుమ్ విశ్లేషవ్యసనమ్ పెరి
తాయరుక్క ఇపోవు ఆభరణమ్ పూణ్డిరుప్పరో, “నేరియ్యార్” ఎన్ఱు సంబోధిక్కు-
మ్మడియెన్ఱెన్ఱు, ఇకుక్కు మూన్ఱు పరిహారమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్కళిత్తాదివాక్య
త్రయతై). సంశ్లేషార్థమాకపోక్కైయిలుణ్ణాన త్వరాలిశయతై ఆభరణజ్ఞుడు
మవయనజ్ఞులైమాతాడి పూన్ఱైయార్ వన్ఱ వడివిల్ పుతుక్కణిప్పెన్ఱు ముతల్వాక్య
త్తుక్కుక్కరుత్తు. (౩) “ వసతిహృది సనాతనేచ తస్మిన్ భవతి పుమాన్ జగతోఽ-
స్య సామ్యరూపః । ఓతిరసమతిరమ్యమాత్మనోన్ఱః కథయతి చారుతమేవసాలపోతః ”
ఎన్ఱిటపడియే, ఒరున్నాళైయిల్ కలవియిలానన్ఱమ్ ఇవర్కళుక్కు అనువర్తిక్కైయా లే
విశ్లేషవ్యసనమ్ తోన్ఱు గ్రామైయార్ తన్ఱలై ఎప్పోతుమలఱ్ఱురిత్తు కొన్ఱిరుప్పర్క

ప్రసాదయస్వత్వచ్చనంశరణాగతవత్సలమ్ । మాళ్ళాన్ఱై ప్రయతోధూత్వానిర్యాతయి
తుమర్నసి”.

(౧) నా-తి-౧-౩.

(౨) వి-పు-౩-౩-౨౪. స్వకి

జ్ఞురం ప్రతి యమస్యభగవద్భక్తలక్షణోక్తిః. ఆరుమ్మదత్తిల్ తాణ్ణ.

(శీర్మల్ కుమాయ్ ప్పడి) ఇప్పురిలై శ్వర్యమ్ వభిన్దుపోయ్ వేటోరూర్ కు వెళమిడ పోన్దిరుక్కై. అతావతు - కృష్ణనుడైయ ఇజుత్తై నీరై పరమపద తిలుమ్ శెన్దు అలై యెటియుమ్మడియాయరు క్కై. వస్తువుక్కు గుణత్తాలేయితే ఉత్కర్షమ్. అజు తన్ని అుత్తైన్దా రిల్లామైయాలే గుణత్తుక్కు విషయమిల్లై; ఆకైయాలే ధర్మయైప్పహ్ నీ క్కిడక్కు మత్తనై అజు; అన్ధకార తీర్ దీపమ్బాలే ప్రకాశిప్పతుమ్ ఇక్కే యాకైయాలే ఐశ్వర్యమ్ పూర్ణమాయ్ త్తతు ఇక్కేయితే. త్రిపా ద్విభూతియి లడక్కాతవస్తు, తనై నియామ్యమాక్కి వర్తిక్కిట ఊరితే. పణ్డే గోసమ్మద్ది యున్దాయరుక్కచ్చెయ్ తే, పిల్లైకళ కాల్ నలత్తాలే కఆప్పన కడైవనవల్ న్దూల్ కుత్తైవల్ న్దీరుక్కై. నాభిప్పాల్ నాభినైయ పోరుకై యెన్దుమామ్.

(ఆయ్ ప్పడి) పరమపదమ్బాలే దేహ స్తర పరిగ్రహమ్ పణ్డే

శెన్దు మ్మాన్దమ్ వాక్యత్తుక్కు క్కరుత్తు.

శీర్పదమ్ సమ్మద్దియైచ్చొల్లుకిఱాయ్, అతుతావతు కృష్ణనుడైయ గుణసమ్మద్ది యెన్దుమ్, ఆయ్ ప్పడిక్కున్దాన గోసమ్మద్దియెన్దుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పల్ నీ మన్దుట గుణస మ్మద్దిపరమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇప్పురిలిత్తాది). అలైయెటియుమ్మడియాయరు క్కైయూవతు - అజు క్కైయిల్ నాయచ్చిమూర్ కళుమ్ వైదిక పుత్త్రానయనముఖ త్తాలే కణ్డసుభవిక్కులామ్మడి యరుక్కై యెన్దు పడి. పుత్వాదిగుణజ్జలై యసుభవిత్తు క్కొణ్డిరుక్కిట నాయచ్చిమూర్ క్కు నీరై కాణవేణ్డియరున్దతోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వస్తువుక్కిత్తాది). (గుణత్తాలే) ఎన్దుతు - సాలభ్యత్తాలేయెన్దు పడి. ఇగ్గుణన్దా నక్కేయసుభావ్యమాయరాగోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అగ్గిత్వాదివాక్యత్రయత్తాలే). ఇజు సాలభ్యమ్ ప్రకాశిక్కుమ్మడిమైయపపాదిక్కిఱార్ (త్రిపాద్విభూతియిలే యి త్తాది). గోసమ్మద్దిపరమాన ఇరన్దామ్ తాత్పర్యకైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పణ్డేయి త్తాది).

“ ఆయ్ ప్పడి ” ఎన్దు, ఇదైచ్చేరియైచ్చొన్నాల్, అతికయమ్ శొల్లత్తక్క త్తెన్దు వతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ మూన్దు ప్రకారత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పరమపదమిత్తా

చైస్తు అనుభవిక్కవేణ్ణాత పూర్. ఆచారప్రధానరాన వసిష్ఠాదికల్ వర్తిక్కిఱ తిరువయోద్వైపోలన్తి కే, ఇడక్కెయిమ్ వలక్కెయి మఱియాత ఇడైయర్ వర్తిక్కిఱపూర్. పెరుమాల్ గుణగ్గణ్ణ ఉక క్కుమూర్పోలన్తియే, కృణ్ణ తీమ్బుకణ్ణ ఉకక్కుమూర్.

(శైల్వచ్చిఱుమీర్ కాల్) ఇవ్వాత్తావుక్కు నిలైనిన్త్తవశ్వర్యమా వతు - భగవత్సత్త్వాసత్తియితే. రాజ్యత్తైవీట్టు * వెఱుమ్మైయోడే పెరుమాల్ పిన్నేపోన ఇళైయ పెరుమాళై, (౧) “లత్తుణో లక్ష్మీసమ్మ న్నః” ఎన్ఱతితే. రావణభవనత్తిల్ నిన్ఱుమ్ కాల్ వాగ్గి, పెరుమాళిరున్దదేశ తైక్కుఱిత్తు వరువతాక, (౨) “పరిత్యక్తా మయా లఙ్కా మిత్రాణిచ ధనానిచ” ఎన్ఱ సర్వత్తైయిమ్మిట్టు ఆకాశస్థనాన విభీషణాఘ్నై,

దివాక్యత్రయత్తాలే)

“శైల్వ” ఎన్ఱ తుక్కు స్వాపదేశత్తిరే యథ మ రు లిచ్చె య కి తార్ (ఇవ్వాత్తావుక్కిత్యాది). ప్రత్యాసత్తియావతు - సంబన్ధమ్. భగవత్సంబన్ధత్తైచ్చెల్వ మకచ్చొల్లుకెక్కు మూన్ఱు దృష్టాన్తమరులిచ్చెయ్ కి తార్ (రాజ్యత్తైయిత్యాది). “లక్ష్మీ సంపన్నః” ఎన్ఱతు - భగవత్సంబన్ధమాకిఱ శ్రీయాలే యతిశయిత్తవత్తపడి. లక్ష్మీకన్దమ్ అగ్నమాకైయాలే “లక్ష్మీ” ఎన్ఱ తుఱుకిక్కిడక్కిఱతు. అన్యశేషత్య స్వస్వాత్ స్త్రీభిర గ్గణ్ణమ్ బాల్యమ్ తుడన్ఱియిన్తి కే. కైజ్కర్యపరతై యెన్ఱుమ్, స్వాత్ స్త్రీమిన్తి కే. అన్య నానరావణసుక్కు పురతన్త్రినానవర్కు అన్దవన్యశేషత్యమ్ క ధ్రికై యెన్ఱుమ్,

౧ || (శైల్వచ్చిఱుమీర్ కాల్) రామాయణే - బాలకాండే - అష్టాదశ శ్లో-౨౭, “బాల్యాత్ప్రభృతిసున్నిధో లత్తుణో లక్ష్మీవర్ధనః । రామస్యలోక రామస్య భ్రాతుర్జ్యేష్ఠస్య నిత్యకః ॥ సర్వప్రియకరస్తస్య రామస్యాపికరీరతః । లత్తుణో లక్ష్మీ సంపన్నో బహిఃప్రాణ ఇవాపరః”.

౨|| రామాయణే - యుద్ధకాండే-ఏళోనవింశే, శ్లో-౪, రాఘవేనాభయేదత్తేసతి విభీషణః; అనుజో రావణస్యాహం తేనచాప్యవమానితః । భవన్తం సర్వభూతానాం శరణ్యం శరణంగతః ॥ పరిత్యక్తా మయాలఙ్కా మిత్రాణిచ ధనానిచ । భవన్దతం మే రాజ్యచ్చ జీవితచ్చ సుఖానిచ”.

(౧) “ అస్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్ ” ఎవ్వరితో, అవనైరక్షకనాక అధ్యవసితత్వ
 తస్మక్-లో ముతలల్ యుక్తై-వాగ్దేన శ్రీగజేంద్రాద్వై, (౨) “ సతునాగ
 వరశ్శ్రీమాన్ ” ఎవ్వరితో: అప్పడియే ఇవర్కళుమ్. ఇట్లు ఐశ్వర్యమాక
 చొచ్చెల్లుకిటతు - కృష్ణప్రత్యాసత్తియై. అతావతు - వలిపాతి, వడుక్కు-
 ప్పాతి, ధర్మమ్ పాతియాక, పచ్చులక్షమ్ కుడియిట్టెల్లలిల్. అవనాల్
 భుజిక్కప్పడాతారొరువకుమిల్లై. వలియాకిటతు - తక్ శెల్లామై; వడు
 క్కాకిటతు - మైత్తునమై; ధర్మమావతు - ఆనృశంస్యమ్.

(శిఱుమీర్ కాల్) కృష్ణనోడొత్త పరువమాయిరుక్కై. (3)
 “ తుల్యశీలవయోవృత్తామ్ ” ఎన్నిటపడియే ఎల్లావల్ శ్రీలుమ్ అవను

అన్యశేవత్వమిట్టియిలే స్వరక్షశేషాత స్త్రీనిష్ఠరాసవర్కు ప్పిన్దు అకుకట్టినిరుక్కై
 ఎట్టుమ్ దృష్టా వడుకుక్కుభేదమ్ కణ్ణుకొళ్ళకు. ఉక్తార్థత్తై ప్రకృతత్తిలే నిగమిక్కి
 తార్ (అప్పడియేయివర్కళుమ్) ఎట్టు. అన్యపదేశత్తిలే “ శెల్వ ” ఎవ్వతుక్కు- అర్థమ
 రుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇల్లిత్యాది). (తక్ శెల్లామై) ఎవ్వతు - అవర్కళోడు సంశ్లేషియా
 విడిల్ తరియా మై. ఆనృశంస్యమావతు- తన్నోడు కలవావిడిల్ తరియాత పెల్లలిడత్తిలే
 పణ్ణుమ్ కారుణ్యమ్.

ఇవర్కళుడైయ శిఱుమైయై యిట్టు సంబోధిక్కై. * అ శో తై యి శ మ్
 శిఱమాన కృష్ణమడైయ భోగతుక్కుడలాయిరుక్కుమ్ పరువమెట్టు నోస్తుకక్కాక
 వైష్ణవమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనిత్యాది). పరువమెట్టిరున్దాల్లుమ్ శీలవృత్తాదికబొత్తి
 రావిడిల్ భోగతుక్కుడలకమాట్టాలేయిన్దు అత్తైయుపలక్షణమాక్కి. త్రాత్పర్యత్తై
 యరుళిచ్చెయ్కితార్ (కుల్యేత్యాది). పెల్లళ్ పరువమ్ కృష్ణన్ పరువత్తుక్కు ఒత్తశా

౧॥ తత్త్రైవ-షాడశ్శ్లో, ౧౬, “ ఇత్యుక్తః పరుషంవాక్యం న్యాయవాదీవిభీషణః॥ ఉత్పి
 పాతగదాపాణిశ్చతుర్భుస్సహరాక్షసైః । అబ్రవీచ్చతదావాక్యం జాతక్రోధోవిభీషణః ।
 అస్తరిక్ష గతశ్శ్రీమాన్ భ్రాతరం రాక్షసాధిపమ్.”

౨॥ శ్రీవిష్ణుధర్మ - అష్టమేధ్యాయే, “ పరమాపదమాపన్నో మనసాచి న్నయద్ధరిమ్ ।
 సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః ”.

౩॥ (శిఱుమీర్ కాల్) శ్రీరామాయణే-సుందరకాండే-షాడశ్శ్లో-౫, సీతాస్వప్నాహమా

క్కిడాయరుక్కై. పరువమ్ నిరమ్మిన స్త్రీకళై యుమ్ పురుషర్కళై యుమ్ కణ్డల్, దేవతా న్నరభజనమ్ పణ్ణినారై యుమ్, తన్దాముక్కాక నినై త్తిరుప్పారై యుమ్మోలే నినై త్తిరుక్కుమ్. తనక్కు అనన్యార్కై కాక నినై త్తిరుప్పతు ఇవర్కళై. ఇత్తాల్ - అవనుక్కేయాయరుక్కిఱ యోగ్యతైయైచ్చొన్న పడి. జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధరన్దియే ఇడక్కైయుమ్ వలక్కైయుమటియాత కన్యకై కళాయరుక్కై. ఇవనుడైయ విషయా కారత్తా లే ఇళకి ప్పత్తిక్కై. (అజ్కోలతైల త్తిఱ్ఱుత్తైన్ద కృష్ణకటాక్ష మిల్లైయిటే. అతావతు(౧)*కోవిన్దనుక్కల్లాల్ వాయిల్ పోకాతిరుక్కై).

(కూర్ వేల్ కొడున్దొట్టిలన్ నన్దకోవన్) శ్రీనన్దగోపర్ మున్ను పశు మ్బుల్ శావమితియాతవరాయ్త్తు. నమ్మిటియాత్తానైప్పోలే ఆనృశంస్య ప్రధానరాయాయ్త్తుప్పొరువతు. పిల్లైకళోపిఱన్దపిన్ను అవర్కళో మేలు డానవాత్సల్యత్తా లే “ అవర్కళుక్కు ఎన్ వరుకిఱత్తో! ” ఎఱ్ఱు ఆఱ్ఱై,

యరుక్కివేణుమో, భోగార్తమాయ్ విఱ్ఱేయరున్దలాకాతో వెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పరువమిత్తాది). (పురుషర్కళై యుమ్) ఎన్దతు - దృష్టాన్తార్థమ్. (దేవతా న్నరభజనమ్ పణ్ణినారైయుమ్) ఎన తుక్కు, పరువమ్ నిరమ్మినవర్కళో భర్తృపరిగ్రహమ్ పణ్ణియరు ప్పొర్కళైష్టుతాత్పర్యమ్. (తన్దాముక్కాకనినై త్తిరుప్పారైయుమ్) ఎన్దతు-స్వతిన్ద్రై యుమ్మెన్ద పడి. పెరియార్కళుక్కుచ్చిటియవర్కళోవళ్యరాయరుప్పర్కళాకైయార్ ఇవర్కళో తనక్కు-వక్తైకళైష్టుశబ్దార్థమీరువుళ్యమ్వదో శ్రితాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తనక్కిత్తాదివాక్యత్రయత్తాల్).

“నన్దకోవన్ పుమరన్” ఎన్నవమైదిరుక్కు ఇటోపితు నన్దగోపరై “ కూ ర్వోకొడున్దొట్టిలన్ ” ఎఱ్ఱు విళేపి త్తతుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (శ్రీనన్దగోప

మతోవిచారః, “ రాఘవస్యవ్యవసాయజ్ఞాలక్షణస్యచధీమతః । నాత్యర్థంతుభ్యులేకేపి గచ్ఛేవజలదాగమే॥తుల్యశీలపయోవృత్తాంతుభ్యాభిజనలక్షణమ్। రాఘవోర్హతిన్దైదీం తఘ్నేయమసిలేక్షణా” . ౧ కుర్మలితమ్ క్వాచిత్కమ్, (౧) నా-తి-౧-౨-౪.

వేలైప్పుక రెత్తుక్కడై న్దుపిడిక్క త్తోడన్దినార్. (కొడున్దొట్టిలన్) తొట్టి
 త్తోట్టే ఎఱుమ్ముపుకురిలుమ్ సింహ త్తిన్నేలే విఱ్ఱుమాపోలే శీర్లన్ త్తిన్
 మికుతియాలే ఉతిరక్కైయరానార్. (౧) “నహింస్యాత్సర్వాభూతాని”
 ఎన్గిఱ సామాన్యవిధి, (౨) “అగ్ని షోమీయంఘశుమాలభేత” ఎన్గిఱ విశే
 ష త్తిల్ వారాతిత్తే. స్వార్థమాకచ్చెయ్యమస్తు తే నిషిద్ధమావతు;
 అత్తలైక్కు ఎఱ వరుకిఱతో! ఎన్ఱుఅజ్జచ్చెయ్యమస్తు అవై ధర్మమాకక్క
 డవతు. (౩) “మన్నిమిత్తంకృతం పాపమ్” ఇత్యాది; (౪) “నిన్సాల్ పాఱు
 ప్పరియనకళో పేళిల్ - అగ్నే - తలైయై అఱుప్ప తేకరుమజ్జణ్ణాయ్” ఎన్ఱుతిత్తే.
 (నన్దగోపన్) పిల్లైయైక్కణ్ణప్రీతియాలే ఆనన్దతైయైయైయైయైయైయైయైయైయై

రైయైత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే). (పుకరెత్తుక్కడైస్తు) ఎన్ఱుతు - తేజస్వమాన్పుడికాడై
 పిడిత్తెన్ఱుపడి. “హూర్ వేలొట్టిలన్” ఎన్ఱువ మైన్దిరుక్క “కొడుమ్” ఎన్ఱు విశేషిత్తతు
 క్కుత్తత్పర్యమరులిచ్చెయ్కిఱార్ (తొట్టిలిత్యాది). (ఉతిరక్కైయర్) ఎన్ఱుతు - అవ
 ధ్ త్తైహింసిక్కైయాలే వేల వట్టియేవన్దర క్కత్తైక్కైయైయైయైయైయైయైయైయైయై
 త్తిలే, పిల్లైకలిడత్తిల్ పరివాలే కొడున్దొట్టిలరానార్ న్ఱు అర్థమరులిచ్చెయ్కైయాలే,
 స్వాపదేశ త్తిలుమ్, భగవద్విరోధివిషయ త్తిలే ఇప్పడికొడున్దొట్టిలరాయిరుక్కై ఘరి
 క్కైయాలే, అతిల్ హింసై నిషిద్ధమన్ఱోపెన్ఱువరుమ్ శక్తైయైప్పరిహరిక్కిఱార్ (న
 హింస్యాదిత్యాది). (విశేష త్తిల్ వారాతు) ఎన్ఱుతు - విహితమానపశ్చాత్తన్మై నిషేధియా
 త్తెన్ఱు. ఆకిల్, అతుక్కునిషేధ్యద్వా నేతెన్ఱు వరులిచ్చెయ్కిఱార్ (స్వార్థమాకవిత్యాది).
 అగ్ని షోమీయహింసైయైహింసై భగవద్విరోధిహింసై విహితమానధర్మమోవెన్ఱు వరులి
 చ్చెయ్కిఱార్ (అత్తలైక్కిత్యాది). ఇతు ధర్మమాకైక్కు విధియైక్కాట్టుకిఱార్ (ని
 న్సాలిత్యాది). “పాఱుప్పరియనకళో” - దుస్సహజ్జణ్. “కరుమజ్జణ్ణాయ్” - కర్తవ్యజ్ఞిడా
 యైన్ఱుపడి కృష్ణన్మక్కల్ పరివాలే, నన్దగోపన్ “హూర్ వేలొట్టిలరానిలుమ్, పెన్ఱు
 పోప్పతు అత్తైయైట్టు విశేషిత్తు చ్చొల్లుకైమ్ క్కారణమేతెన్ఱుమ్ ప్రశ్నతై

(౧) (౨) (౩) (హూర్ వేలొట్టిలరానిలుమ్) “మన్నిమిత్తం
 కృతంపాపమపిధర్మాయకల్పతే”. (౪) తి-మా-రా.
 గ

తల్; నామధేయమాతల్. ఇప్పోతు ఇవరై చ్చొల్లువా నెన్నన్నిల్; ఉదై శ్యవస్తువై నోక్కి త్తరుమవరెన్నుమ్ ప్రీతియాలే. (౧) “నన్దకోపాలా వ్బెల్లున్దిరాయ్” ఎన్ఱు ఎల్లుప్పిక్కార్యమ్ కొళ్ళలామ్బడియితే ఇవర్ కళుక్కు అవర్ విధేయరాయిరుక్కుమ్బడి. (కుమరన్) “వెణ్ణెయ్ కళవుకణ్డన్” “వెణ్ణెయ్ కళవుకణ్డన్” “ఉరై మూలై యడియాక్కినాన్” ఎన్ఱు ఎల్లారుమ్ వన్దు ముతైప్పట్టల్, “ఎకణ్డట్ట త్తిలే వన్దు తోన్ ద్రినానాకిల్ నియ మిక్కక్కడవేన్” ఎన్ఱు పెరియ ఉద్యోగత్తోడే యిరున్దల్, అవర్ మున్సు తోన్ ద్రుమ్బాతు సవినయమాక త్తోన్ ద్రుకై యాలే, “కట్టేన్! ఇవనైయో! ఇజ్జనేపట్టియిట్టతు” ఎన్ఱు అవర్ కత్తైయే పొడియుమ్బడి యాయిరుక్కు యశోదైప్పిరాట్టి పొడియుమ్బాతుమ్, (౨) “ఉన్దమడి కళ్ మునివర్” ఎన్ఱు నై పొడివతు. (౩) “పడిటుపల శెయ్ తిప్పాడియెల్లుమ్ తిరియామే-కొడియెన్” పిళ్ళై యెప్పొక్కినేన్” ఎన్ఱు తేయివలిరుప్పతు. (ఎరార్ న్దకణ్ణియశోతై) యశోదైప్పిరాట్టి కణ్ణిలే అత్తురు కుడికొ

యనువదిత్తు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇప్పోతిత్వాది). (నోక్కి త్తరుమవర్) ఎన్ఱు రక్షిత్తు త్తరుమవరెన్దపడి. పెరియాళ్వార్ పోప్పిలే నన్దకోపరమ్ పరివరాయ్ నోక్కి త్తరు మవరాకై యాలే, పెరియాళ్వార్ వెణ్ణిల్లై తానే గోపిమాన్ పాశురత్తాలే పేకుకై యాలే, అవరిడత్తిలే ప్రీతియుణ్డెన్ఱు ఇవాన్కళత్తుక్కుత్తాత్పర్వమ్. కూర్నేల్ కొడున్దొట్టి లనుడైయ కుమరనెన్నాతే “నన్దకోపన్” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్పర్వమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నన్దకోపాలావిత్వాది). నన్దకోపనిళిక్ ఇజ్జమెన్నాతే “కుమరన్” ఎన్ఱు త్తాలే, కిలు పిళ్ళై యాయ్ అత్తాలే భవ్యత్తై తోన్ఱుకై యాలే ఫలితార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వెణ్ణెయిత్వాది). నన్దకోపన్ పక్కలిలేపోయ్ ఉరార్ ముతైప్పడుమ్బడి పెన్దొ తాయ్ తీమ్బుకణ్డు మునియాతే విట్టిరుక్కు మోవెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యశోదైయి త్వాది వాక్యద్వయత్తాలే).

“ ఏర్ ” ఎన్ఱు - అత్తు తాయ్, ఆర్ తల్ - పూర్తియాయ్, అత్తాలే ఫలితత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్వాది). “ అ శో తై యి

ణాయ్ తిరుప్పతు. ప్పిల్లైయై మాతాతే పార్తుక్కొణ్డెరుక్కైయా లే
అవ్వాళియడైయ క్కణ్ణిలే తోల్ ముప్పడియాయరుక్కై. (౧) *అమ్మ
కైయుమ్ అజ్జినోక్కు-మన్నోక్కుమ్ తొమ్మకైయు మివైకణ్డకణ్డే.
(౨) “అమ్మన్నకణ్ణాళళోతై” ఎన్నక్కడవతితే. (అశోతై) (౩) “అశోతా
యెమ్మినిరాయ్” ఎన్దు ఎమ్మప్పి క్కార్వణ్ణోళళలామ్మడియితే ఇవర్కళ
తిఱత్తిల్ అవళో అనుకూలి తిరుక్కుమ్మడి.

(ఇళమ్ శిథ్తమ్) శ్రీనన్దగోపర్ పిత కామరాకైయా లే అజ్గు విన
యన్దోల్ నిన్ద పడియై చొల్లిల్ ము; ఇవళో ప్రియమేనడత్తు మవళాకై
యా లే, శెరుక్కుమ్ మేనాణిప్పుమ్ తోల్ నిన్ద నిలైయై చొల్లుకిఱతు.
(౪) “అజ్జపురప్పాళళోతైయాణాడ విట్టిట్టిరుక్కుమ్” ఎన్దు ఇన్క శెయ్త
తెల్లామ్ ఉడ్డేశ్యమాకవితే ఇవళో నిన్దై తిరుప్పతు. ఆరేనుమ్ వన్దు
ముత్తైప్పట్టాల్, [అజ్జపురప్పాళో] ఇన్క తీమ్మిలే తకణ్ణేఱుమ్మడియా
యాయ్ తు ఉరవువతు. (ఇళమ్ శిథ్తమ్) *శిఱుమియర్ క్కు ఒత్తపరువ

శమ్ శిథ్తమ్” ఎన్ద పదచ్చేర్ త్తిమైయుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదీ, అమ్మకుమ్మహేతువైయ
రుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్పిల్లైయై త్యాది). (అవ్వాళి) ఎన్దతు - నార్ల విశేషమ్. (అ
మ్మన్న) ఎన్దతు-అమ్మకైత్తు ఈడుపడుత్తుమాపోలే, అమ్మకాలే ఈడుపడుత్తుకైయా లే
అమ్మపోన్ద వన్దపడి.

(శెరుక్కు) ఎన్దతు - “ఇళమ్” ఎన్ద పదత్తాతే అశ్యమాన హర్షాతిశయమ్.
(మేనాణిప్పు) ఎన్దతు - సింహపదత్తాలే తోల్ ముక్కి తేజోవిశేషమ్. (ప్రియమే
నడత్తుమవళో) ఎన్దు మతుక్కుప్రమాణమ్ (అజ్జవిత్త్యాది). (ఇరప్పాళో) అడర్
ప్పాళో. (అణాడ) అణ్ పిల్లైత్తవమ్ కొణ్డాడ. ఎదుత్తపాకురత్తుక్కు త్రాత్పర్య
మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆరేనుమిత్త్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (తకణ్ణేఱుమ్మడియాయ్)
ఎన్దతు - ముల్ ముప్పడియాక వన్దపడి. “ఇళమ్ శిథ్తమ్” ఎన్దతుక్కు-త్తాత్పర్యానరమ్
(శిఱుమియర్ క్కిత్త్యాది). ఇళమైయైయైయవనుమాయ్ సింహమ్ పోన్ద వన్దై తోన్ద

మాయురుక్కై. “శిజ్గక్కురుకు” ఎన్దు భట్టరిమళిచ్చెన్వర.

(కార్ మేని)నమ్మడైయసకలతాపజ్గళుమ్ ఆటుమ్బుడియాసనడిచ్చు.

(౧) “శూనీర్ ముకిల్ పోల్ తోన్దాయ్” ఎన్దు ప్రాధ్నితవస్తునిజ్ ఇవర్ కళుక్కు ప్రత్యక్షీత్తునిట్కిఆతు. మాతాపితాక్కల్ తస్సై న్దుచ్చెన్దు వైతాలుమ్ విడవొన్ణాత వడివ్వుకు (శెజ్గల్) అత్తిరుమేనిక్కు-స్వరభాగ మాన శినప్పైయుడైయ తిరుక్కుణ్ణల్, అక వాయిల్. వాన్సెల్వమ్మై యి త్తిరుక్కుణ్ణలిలే తోన్ దుమ్బుడియాయరుక్కై; విశ్వర్యతాయమి న్దు టియిరుక్కుమితే. వడివాలేయడైతు క్కిణ్ణాలే కుళిరిన్వొక్కు. కళున్దె యితేకరుత్తు. (కతిర్ మతియమ్పొల్ ముకత్తాల్) ప్రతాపక్కుక్కు మ కుళిర్ చ్చిక్కుమ్ ఆదిత్యనుడైయపుకరై యూట్టినచన్ద్రై పోన్దెగ్గొన్. త్తు త్తిరుముకమిరుక్కుమ్బడి. ప్రతికూలర్ క్కు అనభిభవనీయగ్గొన్. కాను కూలర్ క్కు క్కిట్టినిన్దు అనుభవిక్కులూమ్బుడియరుక్కై. (౨) “శిజ్గ

మైక్కాక సంవాదముభేనశబ్దార్థమరుళిచ్చెన్దుకితార్ (శిజ్గక్కురుకత్వాది). (మేని) కుట్టి.

(ప్రత్యక్షీత్తు) ఎన్దుతు - ప్రత్యక్షమాయెన్ద పడి. “కార్” ఎన్దుకుక్కు మేనిమా ధ మాయ్, అతుక్కుత్తాత్వర్యణురుళిచ్చెయరు, అత్తు క్కున్దొక్కమాన్దు, నాన్దెర్యార్థవర మరుళిచ్చెయకితార్ (మాతేత్వాది). “శెజ్గల్” ఎన్దుకుక్కు - స్వాభావికమాన శివపు శబ్దార్థమాయ్, “కార్ మేని” విన్దపదసమభిప్రాయారతాత్పర్యన్దై యురుళిచ్చెయకితార్ (అత్తిరుమేనిక్కిత్వాది). తాత్పర్యార్థమ (అకవాములిత్వాది). మూన్దామ్ తాత్పర్యం. (విశ్వర్యతాయమిత్వాది). ఇవర్ కళిప్పొతు “కార్ మేని” ఎన్దుకు “వెన్దొక్క” ఎన్దుకు అనుసని త్తుకుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయకితార్ (వడివాలేయత్వాది). (మేని) కుట్టిన) ఎన్దుతు - లేజ్జెన్దు యేటిట్ట వెన్దపడి. ప్రతిమూలర్ క్కుల్లి త్తనిరియ న్దు, అను కూలర్ క్కు ఎళిరు నాన మైక్కు ప్రమాగమ్ (త్రేప్రేత్వాది) “ప్ర, వై” మాయుక్కు -

(౩) (కతిర్ మతియమ్పొల్ ముకత్తాల్) “ప్రప్రసాదమానీకం ప్రసన్నాద్యై వర్చసమ్.” (౧) తి-పా-పా-పా-పా-3.

గోవిందమాసీనం ప్రసన్నాదిత్యవర్చసమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (కతిర్ మ
తియమ్మోల్ ముకత్తాన్) ప్రకాశకముమాయ్ ఆహ్లాదకరముమానముక
త్తైయుడైయవ నెన్నవుమామ్. (ముకత్తాన్) అవ్వళవిలుమ్ ఉపమా
నమ్ నేర్ నిఱ్ఱుమాట్టామైయాలే ఉపమేయప్దన్నై యే శొల్లుకిఱతు.

(నారాయణనే) గోవర్ధనోద్ధరణాద్యతిమానుషచేష్టితజ్జళాలే
సర్వేశ్వరత్వమ్ వెణ్ణభుక్కుమ్ తెరియుమ్బడియాయితే ఇవ్వవతారన్దా
నిరుప్పతు. దేవతాన్తరజ్జళైయతియాల గోపవృద్ధర్ కళో నోన్బుక్కు
అజ్గనూక జపిక్కుమ్ మన్తమాక ఉపదేశిక్కైయాలే శొల్లుకిఱార్ క

చన్ద్రున్దైయ తెలివైయుడైయవ్దపడి. (౧) “ప్రసాదస్సుప్రసన్నతా” ఎన్ద చన్ద్రున్దై
య తెలివొచ్చిల్లిదో నీతే. “కతిర్” ఎన్ద సూర్యకిరణజ్జళాయ్, అత్తైయుడైయ చన్ద్రు
నైపోలే ఎన్ద అభూతోపమైయాక్కి, అత్తాలే ఫలికత్తైయరుళిచ్చెయ్తు, “కతిర్”
ఎన్ద సూర్యనాయ్, “మతి” ఎన్ద చన్ద్రునాయ్, అవర్ కళైప్పాలే ఎన్ద శబ్దార్థమాయ్,
తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రకాశకముమిత్యాది). తిరుముఖమణ్డలత్తైక్కతిర్
మతియాకవివక్షిన్దు, కతిర్ మతియుడైయవనెన్ద అరుళిచ్చెయ్మనల్, ఉపమానప్దన్నిలుమ్
భేదవతోదో “ముకత్తాన్” ఎన్ద విశేషిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్
(అవ్వళవిలుమిత్యాది). (అవ్వళవిలుమ్) ఉపమానత్తైచ్చొన్నవళవిలుమ్. (నేర్ నిఱ్ఱు
మాట్టామైయాలే ఎన్ద తు- పూర్ణసదృశమాకమాట్టామైయాలే యెన్ద పడి. (ఉపమేయ
ప్దన్నైయే శొల్లుకిఱతు) ఎన్ద తుక్కు ఉపమానత్తైయిట్టు మత్తైత్తువొల్లమనల్ ఉప
మేయత్తైత్తానే సుస్పష్టమాకచ్చొల్లకిఱతెన్దకరుత్తు.

ఇదైప్పేర్గళో కృష్ణనై సర్వేశ్వరనెన్ద తియ సంభావనైయిల్లామైయాలే, ఇప్పడి
సమ్మోధిక్కూడుమోవెన్న, అతుక్కు ప్పరిపోరమ్ మూన్దవక్తైయాక వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (గోవర్ధనేత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే). (ఉపదేశిక్కైయాలే శొల్లుకిఱార్
కళాకవుమామ్) ఎన్ద తుక్కు, గోపవృద్ధర్ “నారాయణనెన్ద ఉపదేశిక్కుమ్ మన్త
ప్రతిపాద్యకృష్ణనే” ఎన్ద శొల్లుక్కైయాలే “నారాయణనే” ఎన్ద టార్ కళెన్ద కరుత్తు.

శెన్నవుమామ్. ఇన్నముమ్, తమ్ముడైయతమప్పమాన్ శొల్లవుమ్
 కేట్టరుక్కుమితే. (౧) “ననై త్తిమైకళొస్తుమటియేక్ నారణావెన్ను
 మిత్తనైయల్లాల్” ఎత్తుమ్, (౨) “నాన్ కణ్ణుకొణ్డేన్ నారాయణావెన్నుమ్
 నామమ్” ఎత్తుమ్, (౩) “తిణ్ణమ్ నారణమ్” ఎత్తుమ్, (౪) “నారణనై సన్
 తిన్దే” ఎత్తుమ్, ఇవ్వర్థత్తిలేముమికళుమ్ (౫) “నారాయణశబ్దమాత్రమ్”
 ఎత్తుమ్, (౬) “ఏవనారాయణశ్శీమా” ఎత్తుమ్, శ్రుతియుమ్ (౭)
 “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఎత్తుమ్ పలవిడత్తిలుమ్ శొల్లిల్దు. (నారా
 యణనే నమక్కేవత్తైతరువాక్) సర్వస్వామియానవనే నమ్ముడైయ
 అపేయేత సంవిధానమ్ పణ్ణువాక్. ఇత్తలై ఇశైయాతవత్తుమ్ తాకవిడ
 మాటూత వా త్సల్యమ్. అవధారణత్తుక్కుక్కరుత్తు-

గోపవద్ధర్కు కృష్ణన్ పక్కల్ పరత్వజ్ఞానాజ్ఞానజ్ఞో కలన్దిరుక్కుమెన్దతు
 ప్రమాణసిద్ధమి కే. (తమప్పచ్చార్ శొల్లవుమ్) ఎన్దతు - కృష్ణక్ సర్వేశ్వరశెనుశొల్లవు
 మెన్దపడి. కృష్ణక్ సర్వేశ్వరనే యాకిలుమ్ తిరునామిజ్ఞోమల్దుమ్ పలవుణ్డాయరు
 క్కు ఇత్తిరునామ తైయరుళిచ్చెయ్కైక్కు ఆర్థ్వాకళో ముతలానారాదరిత్తైన్ను
 ముత్తై నియామకమాక క్కొట్టుకితార్ (ననై ఎన్దతుడన్ది, శొల్లిల్దు ఎన్నుకుళ
 వుమ్. (సన్దీన్దేన్ ఎన్దుమ్) ఎన్దవనన్దరమ్ ఆర్థ్వాకళరుళిచ్చెయ్తార్ కళెన్దు మాట్టి
 శొల్లవుతు. నారాయణపదత్తుక్కుత్తస్సురుమబహువ్రీహ్యర్థజ్ఞైయుట్కొణ్డు క్రమేణ
 శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కైతార్ (సర్వస్వామియిత్యాదివాక్యద్యయత్తాలై). బహువ్రీహ్య
 ర్థమాన అన్దస్వామిత్వత్తుక్కు వాత్సల్యమ్ పాతువెన్దు కణ్ణుకొళ్ళు. (కరుత్తు) ఎన్ద

(౫) (నారాయణనే) “ఆర్తావిషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చభీతా ఘోరేషుచవ్యాధిషు వర్త
 మానాః । సజ్జీర్త్యనారాయణశబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాన్సుఖిభోభవన్తి”.

(౬) హరివంశ-౧౧౩-౬౨. “ఏవనారాయణ శ్శీమాన్ క్షీరాచ్ఛవనికేతనః ।
 నాగపర్వజ్జమత్సృజ్యహ్యోగతోమధురాం పురీమ్”.

(౭) ఉత్తరనారాయణే “నారాయణపరంబ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః ।
 నారాయణపరోజ్యోతి రాత్తా నారాయణః పరః । యచ్చకశ్చజ్ఞాత్యస్మిన్ దృశ్యతే
 శ్రూయతేపినా । అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణస్థితః”.

(౧) పెరి.తిరు.౫-౧-౩. (౨) వి. కు. ౧౧-౧ (౩) వి. కు. ౧౧-౫౧ (౪) ౪-తి. ౯౬

సమిధై పాతి సావిత్రిపాతియన్తి కే తానేతెన్తు తలై క్కట్టనల్ల నెన్దిసాధ
ననైర పేత్తుమ్ శొల్లుకైయిలేనోక్కు. నారాయణత్వమ్ సర్వసాధారణ
మన్తోవెన్నిల్, (నమక్కే-) అ త్తలైయూలే పేటు ఎన్దిరుక్కిఱ నమక్కేన్తు
పడి. అకిచ్చనరాయ్ అవకై పార్ త్తిరుక్కిఱ నమక్కేయెన్తుమామ్.
(పత్తెరరువాన్) నాట్టుక్కు “పత్తె”-ఎన్తు ఒరువ్యాజమాన్, తజ్జరుక్కు
అభిమతిమాన అడ్డిమైయాయ్ త్తు నినైక్కిఱతు. ఇత్తై సాధిత్తు తరు
వారారెన్నిల్; ఇవర్ కల్ తాజ్జళేయితే, (౧) “ఇదై ప్పత్తై కొళ్వానన్తు
కాన్” ఎన్తు మేలే శొన్నార్ కల్. (తరువాన్) ప్రాప్తియన్తానాలుమ్
అవకతర కొళ్ళవేణు మెన్నుమిడమ్ తోదై యికిఱతు.

వన నైరమ్ ఎన్నెన్నిరెన్తు కేషమ్. బ్రహ్మవాదికళుడైయ సమిధైయమ్ ఆయిరమ్ సావిత్రి
యుమాకమ్కూడి ఒరు ప్రత్యవాయపరిహారాదియాన ఫలత్తైయన్తాక్కుమాపోలన్తి క్కే-
నిరపేత్తుమాక పే ఫలత్తై కొళ్ళుక్కుమెన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ (సమిధైయిత్యాది).
నిరపేత్తుమాక ఫలమ్కొడుక్కుమెన్దు నిర్ధరిక్కుక్కుడుమా, నారాయణత్వమ్ సర్వసాధా
రణమన్తోవెన్నుమ్ శక్తైయైయనునదిక్కితార్ (నారాయణత్వమిత్యాది) అవనాలే
తానేపేటు, పేటురత్తికరారేనుమిల్లై” ఎన్తు అనన్యగతికళాయరుక్కుమ్ నమక్కే ఎన్తు
శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోదై ప్రస్తుతశక్తైక్కు పరిహారమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అత్తలై
యిత్యాది). ఉపాయా నైరకూన్యరెన్తు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోదై పరిహారా నైరమరుళి
చ్చెయ్కితార్ (అకిచ్చనేత్యాది). యద్వా-శక్తియన్తైయరుక్కు స్వరూపవిరుద్ధమెన్తు
ఉపాయా నైరకూన్యరాన నమక్కేయెన్తు (అత్తలైయూలే) ఎన్తువాక్యత్తుక్కు క్కరుత్తు.
శక్తియిన్తిక్కే అవకై పార్ త్తిరుక్కియెన్తు ఇరణ్ణామ్ వాక్యత్తుక్కుత్తాత్పర్యమెన్తు
మామ్. “పత్తై” ఎన్తు శబ్దమ్ వాద్యవికేషవాచకమాయరుక్కు అడిమైయై చొల్లుమెన్ను
మిన్యన్తాక్కు సాధనమేతెన్తు శబ్దైత్తుపరిహరిక్కితార్ (ఇదైయిత్యాది). నారా
యణన్యకర్ నామే పత్తైకొళ్ళోమెన్నులే “తరువాన్” ఎన్తు తదధీనమాకచొల్లుకై
యూలే ఫలిత్తతాత్పర్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రాప్తియిత్యాది).

(పాశోర్ పుకళు) కృష్ణనైయుమ్ నమ్మైయుమ్ శేరవాట్టాతవర్
కళ తాళ్ళ తే కొణ్ణాడుమ్బడి. కృష్ణన్ వేణుమ్ ఉపకరణజ్జళి కొడుక్క,
పెణ్ణళ్ నోన్బిలే ఉపక్రమిత్తార్ కళ, నాడడజ్జ అనావృష్టితీర్న్దు సమ్మ
ద్ధమాయ్ తత్తెన్దు కొణ్ణాడుమ్బడి. (పడిన్దు) ఇన్నోమ్మిలే అవగాహిత్తు
నీరాడప్పోతువీర్! పోతుమినో ఎన్దు అన్వయమ్. (ఏల్, ఓర్) పాద శ్లో
పూరిత్తు క్కిడక్కిఱతు. (ఎమ్బావాయ్) ఎజ్జళ్ నోన్బెన్నుతల్; ఎజ్జళ్
ఛన్దస్సెన్నుతల్.

౧.

పారుక్కల్లామనావృష్టియిల్లామైయాలే, వర్షిత్తాల్ పార్లెల్లామ్ కొణ్ణా ఉప్రసక్తియిల్లా
మైయాలమ్, శేరవాట్టాతవర్ కళ పుకళుకై ఇవర్ కళుక్కు పురమోదేశ్యమాయరుక్క
యాలమ్, “పాశోర్” ఎన్దు తుక్కుగోపవృద్ధపరమాక వర్ధమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణన్
యమిత్యాది). “పడిన్దు” ఎన్దు తుక్కు అర్ధమరుళిచ్చెయ్ తుకొణ్ణ అన్వయమ్ కాట్టుకిటార్
(ఇన్నోమ్మిలేయత్యాది). [త్రిజ్జళ్-మార్ కళి; నాల్. మతినికైన్ద నాల్-అల్. ఆళ్చన్దుమ్,
పాశోర్ పుకళుప్పడిన్దు, నీరాడప్పోతువీర్ పోతుమినో నేరిత్తైయారానీర్ త్తలమమాయ్
ప్పాడిచ్చెల్వచ్చిఱుమిర్ కాల్ ఇత్యాది, నారాయణ నే నమక్కు ఎమ్బావాయ్ - ఎజ్జళ్
నోన్బు ఎన్దు ఎజ్జళ్ వార్తైయైప్పిన్ శెన్దు పత్తైతరువాన్] ఎన్దు ప్రాధాన్యేన కాలత్తై కొ
ణ్ణాడుకిఱపత్తై త్తిలే యన్వయమ్. “శిఱుమిర్ కాల్” ఎన్నుమళవుమ్ (ప్రాప్యసజ్జ) హ
మెన్నుమ్ పత్తై త్తిలే, [నేరిత్తైయారాన శెల్వచ్చిఱుమిర్ కాల్! పాశోర్ పుకళుప్పడిన్దు
నీరాడప్పోతువీర్ పోతుమినో, మార్ వేలిత్యాది, నారాయణ నే నమక్కు-ఎమ్బావాయ్-
పత్తైతరువాన్] ఎన్దు న్వయమ్. ఇన్దు పత్తద్యయ్ త్తిఱుమ్ “ఏలార్” ఎన్దు తు-నిరర్థకావ్యయమ్.
(ఛన్దస్సు) ఎన్దు తు-ల్లుణ్ణయా వార్తైయెన్దు పడి. వ్యాఖ్యానా న్దరజ్జళిల్ నిర్వహిక్కుమ్
ప్రకారమ్-“ఏల్ ఎన్దు తు - ఇప్పడియాకిల్లెన్దు పడి, ఏల్ ఎన్దు సంబోధనమాకవుమామ్,
ఓర్ - బుద్ధిపణ్ణుళ్లో శెన్నుతల్, బుద్ధిపణ్ణెన్నుతల్, ఎమ్బావాయ్ - ఎజ్జళ్ ఛన్దాను
వృత్తిపణ్ణియెన్నుతల్, (౧) * తైయెరుతిజ్జళిల్ కామసమశ్రయణమ్ పణ్ణుకైయార్
“పావై” ఎన్దు అవనకముడైయారానరతియైచ్చెల్లతల్, “పావాయ్” ఎన్దు తుక్కు-
ఛన్దానువృత్తి అర్ధమానపోతు, పోతుమినో, ఏల్-ఇప్పడియాకిల్ నారాయణ నే ఎమ్బా
వాయ్ న మ క్కే పత్తైతరువాన్ ఓర్ బుద్ధి పణ్ణుళ్లో శెన్దు న్వయమ్.
రతిపరమానపోతు, [ఏల్ పావాయ్ ఓర్] ఎన్దు న్వయమాకవుమామ్-అన్బిక్కి. “ఏలార్ మమ్బ
వాయ్” ఎన్దు పదజ్జ శెల్లామ్ పాదపూరణ మెన్దు నిర్వహిత్త క్కత్తైయై యనుసన్నిప్సతు. ౧.

శిన్న ఆరుమ్మదమ్.

మతత్వాట్టు. నాకుక్కు బ్రాహ్మమహూర్తమౌలేయైత్తు - తైమాసత్తు
క్కు పూర్వమాత్తైయాలే; తై ఉత్తరాయణత్తుక్కడియితే. దేవర్కళో పకలుక్కు
బ్రాహ్మమహూర్తమాత్తైయాలే ఇమ్మాసత్తై సత్వోత్తరకాలమెన్నితతు. ఆత్మ్యమహూ
తలో ఆతిశీతలమాతిల్లిక్కేయిరుక్కుమ్ కాలమెన్నుతలో; సత్వోత్తరకాలమెన్నుతలో;
వైషవమాసమెన్నుతలో; తద్దగుడైయ ఉన్నేపత్తుక్కుమ్ హర్షత్తుక్కుమ్ యోగ్యమాస
కాలమెన్నుతలో. అబ్బురిక్కైయవతు - ఫలవత్తాకత్తోదైయత్తై. ఉన్నేపమావతు-
ఉద్దేశ్యసిద్ధి.

(గోపవృద్ధర్) - ఇత్యాదియార్ - తద్దగుక్కు క్కుప్పనోడే యథేష్టమ్ విని
యోగిక్కలా మ్మెష్టపడి. ఆక, “ఘోరకట్టి త్రిజ్జర్” ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పరిమణ్ణు. “మతి
నితైన్ద” కుళ్లపత్తు మ్మెష్టపడి. అనన్యసాధనరానవివర్కళో పుణ్యకాలమ్ తేడుకితై
న్నెన్న (ఆపూర్వయాణఇత్యాది). అతుక్కు దృష్టాన్తమ్ (భగవత్ప్ర)వణరాయిత్వాది).
అభిసరిత్తు కృషిసంశ్లేష త్రిలపేత్తైయ్యశ్వరకళాయెక్కిఅవివర్కళుక్కుఇరుగొట్టియ
నిలా ఉద్దేశ్యమొనెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (నల్లిరుట్కణిత్వాది - పెదొరితై)
ఎన్నురుళ్ళపుమ్.

“నన్నార్” ఎన్దు - దివసమాతలో, నత్తుత్రమాతలో. నత్తుత్రపత్తే (మాసత్తు
క్కుమిత్వాది). దివసమ్మెష్టపత్తు త్రితే మూన్దుతాత్పర్యమ్; అతిరమున్దివతు (నమ్మైయి
త్వాది). ఇతు అన్యపదేశ త్రితే. (భగవత్ప్ర)సాదత్తుక్కుమ్ ఇత్యాదియుమ్, (సర్వేశ్వర
నోడే) ఇత్యాదియుమ్ స్వాపదేశ త్రితే. (మాస త్తైక్కొడ్డొడువతు) ఎన్దుతొడగ్గి యరుళి
చ్చెయ్తతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - భగవత్సంశ్లేషత్తుక్కుమ్ పాన్దుకైయాలే ఇవదొ
క్కొడ్డొడుకితార్ కళెన్దు.

“పిరాడ”. ఎన్దుక్కు స్వాపదేశమ్ - (ఇత్తాలిత్వాది).

ఇచ్చాచూత్రమ్ పొరుమొనెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శక్తియుమ్ ప్రాప్తియు మి
త్వాది). చేరిననానవాళిక్కు అప్రతిషేధమేన్దువతెన్దుతాత్పర్యమ్. కామకర్కు
త్తుడై అసన్యమన్తోవన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (త్తుద్రవిషయానుభవక్తిత్వాది).
పొతుమిన్నెన్న తే “ పొతుమినో” ఎన్దుస్వరక్కుక్కుర్థమ్ (ప్రతిహాలైయుమిత్వాది).
అన్దిక్కే తద్దగుక్కు ఉద్దేశ్యరాత్తైయాలే గౌరవ్యతైతోదొచ్చొల్లుకితార్ కళాక
పుమామ్. “ఓ” ఎన్దుస్వరత్తుక్కుత్తాత్పర్యన్తరమ్ (నాజ్గో నామ్మిమ్మడియిత్వాది).

“ఇత్తై” - ఆధరణమ్. విశ్లేషదశైయిలాభరణముజ్జోపేన్న, అతుక్కు మూస్తు వత్తయాక ప్పరిహరిక్కితార్ (ఇవర్కళపోతుమినో) ఎన్నిఱ వాక్యత్రయత్తాలే. “వసతివృదిసనాతనేచ తస్మిన్ భవతిపుమాన్ జగతోస్యసామ్యరూపః । క్షీతిరస మతిరమ్యమాత్మనోస్తః కథయత్సచారుతయైవ సాలపోతః”.

“శీర్” విశ్వర్యముమ్, అట్టకుమ్. “పాడి” ఊర్. “శీర్ మల్కుమ్” ఎన్ఱకుక్కు మూస్తు తాత్పర్యమ్ - కృష్ణస్వదైయ సౌలభ్యాదిగుణత్తాలే వస్తవ్నైయెన్నుతల్, కృష్ణ నవతరిక్కైయాలే గోఽమృద్ధియినుడైయ మివతియెచ్చొల్లుతల్, నాట్రిప్పాల్ నాట్రి నెయ్యామ్మడియాన వతిశయత్తిన్ మివతియెన్నుతల్. “అయప్పాడి” ఎన్ఱకుక్కు మూస్తు తాత్పర్యమ్ (పరమపదమ్పాలే) ఇత్యాదివాక్యత్రయమ్. ఆయక్కు తాత్పర్యా స్తరమ్ (అచారప్రధానరిత్యాది) ఎన్నపుమామ్. “అయప్పాడి” ఎన్ఱమాట్టి ఫలితమాన తాత్పర్యమ్ (పెరుమాళిత్యాది).

కృష్ణప్రత్యాసత్తి ఎప్పడియెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతావతు వళి) ఎన్ఱు. (౧) “నాసాపురుషకాశేత్యాది” (వట్టక్కు) (౨) “వతింవిశ్వస్య” (౩) “సామి త్వం బ్రహ్మణి” ఇత్యాది. (ధర్తమ్) (౪) “అనృశంస్యంపనోధర్మః” (౫) “కృపా కామ్యుపజాయతే” ఇత్యాది. (౬) “శక్తేన్సూపసదత్వాచ్చ కృపాయోగాచ్చకార్ణిణి । ఈశేశితవ్యసంబద్ధాదనిదంప్రథమాదపి” ఎన్ఱ శ్లోకత్తిల్ ఇచ్చూన్ఱుమున్ఱు.

“శిఱుమిర్కాళో” - శిఱువెణ్ణాళో! (కృష్ణనోడొత్తవరువమ్) ఎన్ఱతు - “ఇళమ్ శిఱమ్” ఎన్ఱైనినైత్తు. “శిఱుమై” ఒత్తపరువమాతల్, అనన్యార్నైయాతల్.

(ఉతిరక్కైయరానార్) ఎన్ఱతు - హింసిప్పరెన్ఱపడి. హింనైపణ్ణామోవెన్నవరు లచ్చెయ్కితార్ (నహింస్యాదిత్యాది). ఇపోవతివరైచ్చొల్లువా నెన్నెన్నిల్, కృష్ణనై రిక్కి ట్టరరాత్తైయాలే యెన్నుతల్, ఎఱుప్పిక్కార్కర్కమ్ కొళ్ళలామ్మడి. పురుషకారమూ కైయాలే యెన్నుతల్. వస్తగోఽఱ్ఱాకోపిక్కుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (యశోఽస్మిన్పిరాట్టిపాడియుమ్పొతు మిత్యాది). (౭) “ఉన్దమడికళో” ఎన్నిఱతే, యశోఽన్ఱైకోపిక్కు విరైయోవెన్న (పడిఱుపలవిత్యాది), కుమరణ్ - శిఱుపిల్లై.

(౧) భగవచ్చా-	(౨) పు-నూ,	(౩)	(౪) ర-ను-
(౫) అపిర్చుధ్నై.	(౬)	(౭) తి-మొ-౧౦-౪-రా.	

(ఏరార్ న్దకణ్ణియిత్యాది). ఏరెన్డు-అర్దుకు, అర్తల్-మికుతియాయ్, అర్దుకెన్ మికు తిక్కు-పేతువెన్నెన్న సావైబావికమ్ వా, కృష్ణదళ్య సాద్యా, ఇవిరజ్జెయుమ్ అడైవేయ రులిచ్చెయ్ కితార్ (యశోతెప్పిరాట్టికణ్ణిలేయిత్యాదివాక్యద్వయత్రా లే). అవనుడైయ ధార్త్యాదికల్ పార్కుమెన్నుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (అమ్మన్న) ఎన్దు. అమ్మన్న- అమ్మలెత్తు ఈడుపడుత్తుమాపోలే అర్దుకాలేయిడుపడుత్తుకై.

“అష్టాపురప్పాల్” ఎన్దు తుక్కు-త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఆశేనువన్దిత్యాది). “అష్టాపురప్పాల్” ఎన్దైయాలే వ్యతిరేకత్రా లే తమ్మిలేయతిశయిక్కుమ్మడి ఉరెక్కుమ్మడి ఎన్దు కరుత్తు. (కురుకు) కుట్టి.

“కార్” మేఘుమామ్, అర్దుకుమ్, “కెళ్ళణ్” ఎన్దు తుక్కు-మాన్దుతాత్పర్యమ్, అన్దిక్కే- ఇరణ్డుతాత్పర్యమాయ్, మున్దినకు శబ్దార్థమాకవుమామ్, “కతిర్ మతియమ్” ఎన్దు తుక్కు-మాన్దు తాత్పర్యమ్; మున్దినతిలే ప్రమాణమ్ (త్రెతగోవిన్దమిత్యాది). “ప్రసన్న” ఎన్దై యాలే, అనుకూలర్కు క్కిట్టలాయరుక్కుమ్, “అదిత్యవర్చమ్” ఎన్దైయాలే ప్రతి కూలర్క్కనభిభవనీయనాయరుక్కుమ్. “కతిర్” ఎన్దిఱకబ్బత్రా లే ప్రకాశ తైచ్చొల్లి, అనుకూలర్కు ప్రకాశకరముమాయ్, అహ్లాదకరము మా య రుక్కు మెన్ను తల్. అన్దిక్కే (ప్రతికూలర్కు) ఎన్దిఱవాక్యమ్ మున్దినవాక్యత్తుక్కు వివరణ త్వేన ఫలితార్థ మాయ్, అతిలే ప్రమాణమాకవుమామ్. అప్పేతుతాత్పర్యమిరణ్డు.

కృష్ణునై నారాయణ నెన్దు శిలుపెల్లళిత్తిపడియెన్నెన్నవరులిచ్చెయ్ కితార్ (గో చర్ధనోద్ధరణాది) ఎన్దు. (తమప్పచ్చార్) అర్దుప్పోకళ. అవర్కళప్పడి యరులిచ్చెయ్ వార్ కళోవెన్న వరులిచ్చెయ్ కితార్ (నన్దైత్తిమైకళ) ఎన్దు. “నారాయణన్” ఎన్దు తుక్కు-త్తత్పురుష బహువ్రీహి వ్యుత్పత్తిసిద్ధమాన అర్ధద్వయ త్రైయుమరులిచ్చెయ్ కితార్ (సర్వ ర్వామియానవ నే) ఎన్దిఱవాక్యద్వయత్రా లే. నమక్కే శక్తియుక్తాయ్ అవన్ కై పార్ త్తి ఓత్తల్, శక్తియన్దిక్కే అవన్ కై పార్ త్తిరుత్తల్, అకిళ్ళునన్దుముననన్యగతిత్వముమ్. (అత్తలెయాలేవేలు) ఎన్దు తు. అనన్యసాధ్యమా కై యాలే. (అకిళ్ళునరాయ్) ఎన్దు తు - స్వపారతన్యోత్తిత్రా లే. “పత్తై” ఎన్దు నోస్సుక్కజ్జమాన వాద్యవిశేషమ్. (ఇత్తై సాధిత్తుత్తరువారార్) ఎన్దు తు- పత్తై ఎన్దూల్ కై జ్జుర్య మెన్దుసాధిప్పారార్జ్యపడి.

* పాటోర్కు ఇరణ్డుతాత్పర్యమ్ - తిరువాయ్ప్పాడిమాత్రమాతల్; భూమి యెల్లామెన్నుతల్. (పావై) ఛన్దస్సు-ఎజ్జిల్ నిన్దెవు.

3౨-వతుత్తుటమ్, అరుమ్బుదమ్ 3-వతు పత్తియిల్, స్వాపదేశ త్తిలే ఎన్దు విడత్తిల్, అన్యాపదేశ త్తిలే ఎన్దిరుక్కువేణుమ్.

కు ట్టి అ రు మ్మ ద మ్.

శ్రీ అభిసారికైక్కు ఇరళన్తోరేట్టమెన్న (నర్మరుట్కుణెన్న వేణ్ణావత్తాది).

“వన్నాళారో” “ఎన్లతు-దివనమాతల్, నత్తత్రమాతల్. ఇరణ్ణామ్ తాత్పర్యమ్, (నర్మళ్యరనోడే ఎతిరమ్మిత్తాది). మూనామ్ తాత్పర్యమెన్నవుమామ్.

కాముకర్క్కుత్తుణై ఆనవ్యావన్తోవెన్న (తుద్రవిషయానుభవత్తుక్కిత్తాది). ఇన్ద్రకైక్కుక్కు స్వాపదేశత్తిలేతాత్పర్యమరులిచ్చయకితార్ (ప్రతిహలరైయుమిత్తాది).

(౩) ఎన్ల విడత్తిల్, (౧) “నాసాపురువకారేణ” (భక్తుక్కు) ఎన్ల విడత్తిల్, (౨) “పతింవిశ్వస్య” (౩) “స్వత్కమాత్తని” (భర్తమ్) ఎన్ల విడత్తిల్, (౪) “అన్యశం స్యంపనోధర్షః” (౫) “కృపాకాత్యుపబాయతే” ఇత్తాదినినైప్పకు. (౬) “శక్తమ్నా పసదత్వాచ్చ” ఇత్తాదియిర ఇచ్చూన్టుముణ్ణు.

(కృష్ణనోడోత్తపరువమ్) ఎన్లతు - “ఇళిమ్కెజ్జమ్” ఎన్లత్తెనినైత్తు. “వనతి చ్చుదిసనాతి నేవతన్న్న్ భవతివుమాక జగతోన్యసామ్యరూపః । క్షీతిరసమగిరమ్య ముత్తనోన్తః కథయతి చారుతయైవపాలపాతః”.

“కేర్మల్ మమ్” ఎన్లతు - గుణసమృద్ధియాతల్, నాట్రిప్పూర్ నాట్రి నెయ్యాకీఱికి రాతల్. “అయప్పాడి” ఎన్లతు-పరమపదత్తిల్ నాన్యప్పత్తియాతల్, తిరువయ్నాళ్ళై యిల్ నాన్యప్పత్తియాతల్. తిరువయ్నాళ్ళై యిల్ నాన్యప్పత్తియోన్న పత్త త్రిమిజ్జిరణ్డపడి యాకక్కొళ్ళకు. అన్బిళ్ళే, “పాడి” ఎన్నుమతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (పరమపదమిత్తాది). “అయ్” ఎన్లతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (అచారప్రధానరాన విత్తాది) ఎన్నవుమామ్.

“శిఱుమిర్” ఎన్లయాలే అనుపభుక్తమానవర్కకళాకైయాలే, అననాన్యర్న కేవ త్తమ్ కొల్లుకీఱు.

వన్దగోపరైచ్చొన్నకుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. “ఉన్దమడికల్” ఎన్లయాలేకా యళోదైప్పిరాట్టి కొవిక్కవిర్గయోవెన్న (పడిఱుపలకెయ్తిత్తాది).

“ఏరార్ న్దో” ఎన్లతు-అగ్గుకు. ఇరణ్ణువిధమాతల్, ఒన్లనే ఎన్నుతల్. (భట్టర్ శిజ్జ. క్కురుకు) ఎన్లతు - సంవాడమ్. “కెజ్జణ్” ఎన్లతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్.

తిఱుమ్మెల్లొ నారాయణనెస్స అతీన్దపడియెన్నెన్న । గోవర్ధనోద్ధరణమిత్తాది). “నారాయణన్” ఎన్లతు-స్వామియెన్నుతల్, వత్సలనెన్నుతల్. “నవక్కు” ఎన్లతు- ఆశ్చర్యమాతల్, అనన్యగతీత్వమాతల్. (చన్దమ్మ) ఎన్లతు-ఎన్లతోనినై వన్దపడి. ౧.

శ్రీ ఇవ్వరుమ్మదమ్ ఇకు ముతలాక వేకాణ్ణిఱు. (౧) భగవచ్చా. (౨) పు-నూ. (౩) (౪) రా-ను- (౫) అపీర్పుభన్ శ్రీ. (౬)

అవ.—ఇరణ్డామ్బుట్టు. కృత్యాకృత్య వివేకమ్ పణ్ణుకిటతు. ఇతర విషయజ్ఞలిల్ విడప్పడుమవైవిడవుమ్ అరితాయరుక్కుమ్; పద్రుప్పడు మవై పద్రువుమరితాయరుక్కుమ్. అతుక్కడి-ఇవనుడైయ కర్తాను గుణమాక నన్టాయుమ్ తీతాయుమ్ తోద్రుకిట విత్తనైపోక్కి, స్వతః విషయతైప్పద్రు వరువతోరు నన్టాయుమ్ తీమైయుమిల్లై. ఎజ్జనే యెన్నిల్; ఒరునాళ్ ఒరువక ఒన్టైయాదరిత్తు, అవన్టానే, పిన్బు శిలనాళ్ శెన్టవాణ్ అతుత్తనై ఉపేషీయానిన్టా; మున్బు ఉపేషీ త్తతు తనై యేపిన్బురుసాళిలే ఆదరిప్పతుమ్ శెయ్యానిన్టా; అకై యూల్ ఇవ నుడైయ కర్తమడియాక నన్టాయుమ్ తీతాయుమ్ తోద్రుకిట విత్తనై పోక్కి, విషయతైప్పద్రు వరిల్, ఎన్టమ్ ఒరుపడిప్పట్టిరుక్కవేణుమ్; అతు ఇల్లామైయాల్ పుఱమ్మళ్ళవై విడవుమ్ అరితు, పద్రుప్పడుమ్ అరితు, విడుకిటపద్రుక్కుమ్ పద్రుకిటపద్రుక్కుమ్ వాళి తెరిక్కవరి తాకైయూలే, ఇజ్జనన్టయే, అల్పముమాయ్ అస్థిరముమాయ్ హేయము మాయిరుక్కిట విషయజ్ఞలైవిట్టు (౧)*సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనై ప్పద్రుక్కుయూలే, విడుక్కుయమ్ పద్రుక్కుయమ్ ఇరణ్ణు మెళితాయరు క్కుమ్.

పె-అరు-ఇరణ్డామ్బుట్టు. (వైయత్తు)స్వాపదేశ త్రితే తాత్పర్యతై యరుళిచ్చయకి తార్ కృత్యేత్యాది. కృత్యమావతు-పరమనది పాడుకైమతలాననై. అకృత్యమావతు. “నెయ్యణ్ణోమ్” ఇత్యాదియిల్ కొల్లకిట భోగ్యాస్తరాస్వయమ్ మతలాననై. కృత్యా కృత్యవివేకమ్ పణ్ణుకై యరితళ్ళవెన్నుమ్ శక్తైయిల్, ఇతర విషయజ్ఞో అభోగ్యజ్ఞోకై యూలే అక్లేయరితావిత్తనైపోక్కి పరమభోగ్యమాన భగవద్విషయతైప్పద్రు యరు క్కుమువనుక్కు ప్పద్రుక్కుయమ్ విడుక్కుయమ్ మకరమెన్ట ఉపపాదిక్కితార్ (ఇ తరేత్యాది). [అతిల్లామైయాల్, విడుకిటపద్రుక్కుమ్ పద్రుకిట పద్రుక్కుమ్ వాళి తెరిక్కవరితాకైయూలే, పుఱమ్మళ్ళవైవిడవుమరితు, పద్రువుమరితు] ఎన్ట న్నయి త్తుక్కోళ్ళు. (తెరిక్క) ఎన్టను - తెరియవెన్టపడి.

కీర్తిత్వాటిల్ - ప్రాప్యస్వరూపతైయుమ్ ప్రాపకస్వరూపతై
యుమ్ అధికారిస్వరూపతైయుమ్ శొల్లిల్లు; ఇతిల్ - అన్ద అధికారి
క్కు సమ్భావితమాన స్వభావజ్ఞులైచ్చొల్లుకిఱతు.

మూ—వైయత్తువాట్టిర్ కాల్ నాముమ్ నమ్ పావైక్కు
చ్చెయుమ్ కిరిశైకల్ కేళీరో పాఱ్ఱుడలుల్
పైయత్తుయిన్ద పరమేనడిపాడి
నెయ్యిణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్ నాట్కాలేసీరాడి
మెయిట్టెఱ్ఱుతోమ్ మలరిట్టు నాముడియోమ్
శెయ్యారన శెయ్యోమ్ తీక్కుఱ్ఱైచ్చెన్ఱోతోమ్
ఐయముమ్ పిచ్చెయుమాన్దనై యుమ్ కై కాట్టి
ఉయ్యమాఱెణ్ణి యుకన్దేలోరమ్బావాయ్.

వ్యా—(వైయత్తువాట్టిర్ కాల్) సర్వేశ్వరక తిరువాయ్ప్పాడి
యిలే కృష్ణనాయవన్ద తిరువవతరిత్తు త్తనైత్తావిట్టు ప్పర్తిమాఱు
కిఱకాలత్తిలేవాఱిప్పిఱన్ద భాగ్యవతికాల్!. ఇట్లు వైవాఱ్చిక్కుప్పరమ

ఇవ్వధికారిక్కు ఇచ్చెక్కు మేఱ్ఱడ కృత్యాకృత్యజ్ఞుణ్డోవన్న వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (కీర్తిత్వాటిల్ త్యాడి). “అధికారిస్వరూపతైయుమ్ శొల్లిల్లు” ఎన్ద ఇక్కే
మాట్టుకైయాలే ముతల్ పాటిల్ “ప్రాప్యప్రాపకసజ్జిహమ్” ఎన్దతు ఇఱుక్కు ముప
అఱుగమెన్ద కణ్డొకొళ్ళకు. ఇవ్వధికారిక్కు అవన్ గుణజ్ఞులైయనుసన్ధితార్ అడిపా
డుకై ముతలానవైయెల్లామవర్జియజ్జళాయనయమెన్ద (సంభావితస్వభావజ్ఞులై) ఎన్దతు
క్కుక్కరుత్తు.

వైయత్తిలే-తిరువాయ్ప్పాడియిలే, వాఱ్ వైయడైయవరక శే ఎన్దకబ్బార్థమ్ తిరువు
ళ్ళమపల్ నీ అర్థసిద్ధమాన హేతుక్కులైక్కుట్టి త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సర్వేశ్వర
నిత్యాడి). “వాఱ్ వీర్ కాల్” ఎన్ద ఇడైప్పెన్దై సమ్బాధిక్కుమ్బాతు, కృష్ణనవతరిత్త
డేశత్తిల్ వాఱ్చి ఇఱువెన్ద సిద్ధమాయిరుక్కు, “వైయత్తు” ఎన్ద విశేషిపావనెన్దెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇట్లు వైయ త్యాడి). పరమపదత్తిల్ వాఱ్చియిలుమ్ వైయత్తు

యిరుప్పువైత్తు కృష్ణానుభవమ్ పుణ్ణి వాత్తిప్పిఱన్దీర్ కాళెన్దుమామ్. (వాత్తిప్పీర్ కాళి) అపూర్వతన్నిలే పిఱప్పువైత్తు పురువమ్ నిరమ్బియిరుక్కై యన్దిక్కే, అననుడైయ కటాక్షత్తుక్కు ఇలక్కామ్బడి ఒత్తపరువమాయిరుక్కై. కృష్ణావతారత్తుక్కు మున్నాతల్ పిన్నాతలన్దిక్కే సేమకాలత్తిలే పిఱక్కప్పెఱువతామ్; అతుతన్నిలుమ్ ఇప్పురై యొళిన్ద విడత్రేయన్దియే ఇప్పురిలే పిఱక్కప్పెఱువతామ్; అతుతన్నిలుమ్ అవనోడొత్త పరువమాకప్పెఱువతామ్; ఇతోరుభాగ్యాతిశయమిరుక్కుమ్బడియో! (వాత్తిప్పీర్ కాళి) అపూర్వత వర్తనమెన్దుమ్ వాల్ చ్చియెన్దుమ్ ఇరణ్ణిలైకాణమ్. అవనిత్యవాసమ్ పుణ్ణమిడత్తిల్ వర్తనమే వాల్ చ్చియాయురుక్కుమితే (౧) “వేణ్డతైప్పతియాక వాత్తిప్పీర్ కాళి” ఎన్నక్కడవతితే. ఇతు కోయిలిల్ వర్తనమ్మాలేకాణమ్. శొల్లుకిఱ తగ్గభుక్కుమ్ వాల్ చ్చి ఒత్తిరుక్క, “వాత్తిప్పీర్ కాళి” ఎన్దు పిఱరై చ్చొల్లుకిఱ తెన్నున్నిల్; తాగ్గళితనియే అనుభవిక్కుమనుభవమ్ రసానుభవమాయ్ త్తోద్రొమైయాలే, అత్తై రసమాక్కి త్తరుమవర్కతై కొణ్డాడుకితార్కళి.

(నాముమ్) “అత్తలైయాలే పేఱు” ఎన్దిరుక్కిఱనాముమ్. అవనాలే పేఱాకిలుమ్ రుచి ఇరున్దవిడత్తిల్ ఇరుక్కవొట్టాతితే. ఇన్ద ఫలమ్

కాళి” ఎన్దు తుక్కునుగుణమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అపూర్వత్యాది). ఉత్తార్థజ్ఞులై వ్యావృత్తిపూర్వకమనుసంధియానిష్ఠుకొణ్డా వ్యాఖ్యాతా ఈడుపడుకితార్ (కృష్ణావతారత్తుక్కిత్యాదివాక్యచతుష్టయత్తాలే). ఒత్తపరువమాయప్పిఱన్దు అవనోభోగస్తుక్కిలక్కాక పుమ్ వేణ్డావితే. అవనిత్య ఉరిలిరుప్పేవాల్ చ్చియెన్నవ ప్పెయమెన్దు వివక్షిత్తుత్తాత్పర్యావరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అపూర్వత్యాదివాక్యచతుష్టయత్తాలే).

“నాముమ్” ఎన్దు తుక్కు ఇరణ్ణిర్థమ్. “నారాయణనే నమస్కేపతైతరువాన్” ఎన్దు ఉపాయార్థవసాయత్తైయడైత్తాన నాముమెన్దుమ్, ఉపేయత్వరా విశిష్టరస్తుమ్; మున్దినవర్థమ్ (అత్తలైయాలే యిత్యాది). ఇరణ్ణావతు (అవనాలే ఇత్యాదివాక్యద్వ

ఒరునాళ్ వరైయిలే కై నన్దతాకవల్ దే ! ఎట్టరుక్కిఱ నాముమెన్నపు
మామ్. (నమ్ పావైక్కు) నమ్మడైయ నోన్బుక్కు. అవనై యుమ్ అనను
డైయారై యుమ్ అట్టికైక్కు ప్పణ్ణుమ్ ఇన్ద్రజిత్ప్రభృతికథుడైయ
యాగమ్ పోలన్బియే, తదీయరుమ్ అవచుమ్ వాఱుకైక్కు ప్పణ్ణుమ్
యాగమ్. ప్రయోజనాన్దరపరమాన నోన్బన్బియే, కృష్ణనుమ్ కృష్ణ
విభూతియుమ్ ఉణ్డాకైక్కు ప్పణ్ణుకిఱ నోన్బు. (శెయ్యుమ్ కిరికై కళ) ప్పణ్ణ
క్కడవకృత్యజల్. చేతననాకై యాలే ప్రాప్యసిద్ధియళవుమ్ కాలక్షేప
త్తుక్కాక ఇట్టిన్దు అనుభవిక్కక్కడవ అనుష్ఠానమెన్ద పడి. ఆరమ్మిత్తు
త్తవిరుమవైయల్ల; పత్తుమ్ పత్తాకచ్చెయ్ తటవేణుమ్ ; మడల్ పోలే
కాట్టివిదుమతల్ల.

(కేళీరో) “పెణ్ణో కిడాయ్, కృష్ణా కిడాయ్, ఎన్దు, నిషేధిక్కిఱ
పూరిలే ఇన్ద్రనే యురు శేర్ త్రియుణ్డావతే! భగవద్విముఖర్ కోలూహల

యమ్). పావైక్కు ఎన్నవమైన్దిరుక్కువుమ్ “నమ్” ఎన్దు విశేషిత్తకుమ్ త్రాత్పర్య
మరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (అవనై యుమిత్తాది). (ప్రభృతికళ) ఎన్దు తుపాన్ద్రాకవాసుదేవా
దిక్కై చొన్బుకిఱతు. అవనితే కృష్ణనుడైయ వ్వారకైయై నలికైక్కాక యాగమ్ పణ్ణి
కృత్యైయై ప్పిఱప్పిత్తాక్. కీర్త “నమ్” ఎన్దు తుమ్, భగవద్విరోధివ్యావృత్తిపరమాక
ఒరుయోజనైయరులిచ్చెయ్ తు, ప్రయోజనాన్దరపరవ్యావృత్తిపరమాక త్రాత్పర్యాన్దరమ
రులిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్రయోజనేత్తాది). ఉణ్డాకై యావతు - పెణ్ణైయై మవనై యుమ్
ఎఱుప్పిక్కుట్టి వేరోలక్కుత్తిలే యిరుత్తిక్కాణ్ణై. సిద్ధసాధననిష్ఠనుమ్ కర్తవ్య
ముణ్డోవెన్న పరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (చేతననాకై యాలే యిత్తాది). కాలక్షేపార్థమాక
చ్చెయ్ కిఱ క్రిమైకళెన్దు కీర్తురులిచ్చెయ్ తు, “శెయ్యుమ్” ఎన్దు తుమ్ అవశ్యమ్ శెయ్య
త్తక్కతెన్దు వివక్షిత్తుత్రాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆరమ్మిత్తిత్తాదివాక్యత్రయత్తాలే).

“నాల్ పీర్ కాల్” ఎన్దు సమ్పాధిత్తు “శెయ్యుమ్ కిరికై కళ” ఎన్నవే య
మైన్దిరుక్కు, “కేళీరో” ఎన్దు తుమ్ క్కురుత్తరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (పెణ్ణో కిడాయి
త్తాది). కృష్ణనోపై శేర్ త్రి తల్లకుమ్ ణ్డావతే ఎన్దుమ్, కృష్ణానుభవత్తుమ్ ఇత్తనై పేర్

త్తిలే శృష్టానుభవత్తుక్కు ఇతనై పేరుణ్ణావతే!" ఎన్ఱు అవర్కళి ఇన్ఱ
లాభానుసన్ధానత్తాలే స్తబ్దకళాయరుక్కేయాలే "కేళిరో" ఎన్ఱిణార్
కళి. మేయచ్చుల్తలైయిలే అత్తైయిమవారుణ్ణో? ఇన్ఱ నాలు నాళుమ్
పోనాల్ నమ్మై ఒరువరై యేరువర్ శేరవొట్టువర్కళి? (కేళిరో)(౧)
"సంశ్రవేమధురం వాక్యమ్" ఎన్నుమ్మడియే శ్రవణన్దానేప్రయోజనమా
యిరుక్కిఱపడి. (౨) " పురుషార్థోయమేవై కోయిల్కథా శ్రవణం
హరేః" ఎన్ఱానితే. శొల్లుకిఱవివర్కళి తాన్, ఆచార్యపదమ్ నిర్వహిక్క
క్కాక చొల్లుకిఱార్కళల్లర్; కేట్కిఱవర్కళి, తజ్జళుక్కు అజ్జాత

తుజ్జాయుణ్ణావతే ఎన్ఱుమ్ పరవత్తకళాయరుక్కు "కేళిరో" ఎన్ఱిణార్కళిన్ఱు కరున్ఱు.
"కేళిరో" ఎన్ఱుత్తుమ్మహర్దభావత్తై యరుళిచ్చయ్ళిణార్ (మేయచ్చుల్ తలైయి
త్యాది). (మేయచ్చుల్తలై) ఎన్ఱు - కృష్ణసంగ్గేమపల్లమ్ కాలమ్. అత్తయిడ సే
స్తబ్దకళాయరుక్కు "కేళిరో" ఎన్ఱు తెన్ఱు కీర్తాని తాత్పర్యమరుళిచ్చయ్ళి, అజ్జనన్ఱి
క్కే, *పరమనడిపాడుకై ముతలాన వై తజ్జళుక్కురస్యమాకైయా లే, "కేళిరో" ఎన్ఱిఱ
తెన్ఱు తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చయ్ళికిఱార్ (సంప్రవ ఇత్యాది). సంవాదాస్తర మరుళి
చ్చయ్ళికిఱార్ (పురుషార్థ ఇత్యాది). అతావను - మహాభారతన్ఱిలే సపాదలక్ష్యగ్రంథా
లుమ్మధర్మకామమోక్షజ్ఞైచ్చొలి, అవర్కళి ఎతు పురుషార్థమెన్ఱు ఇరువ్ఱాయెన్ఱు వై
శమ్పయన భగవాన్ తన్ శిష్యనానజనమేజయన్ క్కెట్క, నీర్ భగవన్ జ్ఞానైచ్చొలి
నాన్కేట్టుమిత్తొన్ఱు మే పురుషార్థమాక నిన్ఱెలిరు స్తేపన్ఱానెన్ఱు. భగవన్ జ్ఞానాయురు
ప్పార్కలై అజ్జర్కుడుపదేక్కిఱాప్పాలే "కేళిరో" ఎన్ఱుడుపగేశిక్కమ్మడుమో
నెన్ఱు, కాలత్తేపత్తుక్కుడలాక "కేళిరో" ఎన్ఱు తెన్ఱు మూన్ఱామ్ తాత్పర్యన్ఱై యరుళి
చ్చయ్ళికిఱార్ (శొల్లుకిఱవివర్కళి తానిత్యాదిహ్యక్రియన్ఱై).

(౧) రామాయణే - సుందరకాండే - ౩౧-౧. " ఏవం సహావిధాం చిన్తాం
చిన్తయిత్వా మహాకపిః । సంశ్రవే మధురం వాక్యం వైదేహ్య వ్యాజవరహా॥ గానా
దశరథోనామ రథకుష్ఠరవాటివాన్ । పున్దరీగో మహాగీర్జ్ఞుః రాష్ట్రస్యహామగః॥"
—(౨) "పురుషార్థోయమేవై కోయిల్కథా శ్రవణం హరేః".

మూయ్ క్కేట్కితార్ కళల్లర్. (౧) “బోధయన్తః పరస్పరమ్” ఎన్ఱు ఇజ్జనేయల్లతు పోతు పోకామలిరున్దపడి.

ఎజ్జళుక్కు ఏతానాల్ నల్లతు, ఆకిల్ శొల్లలాకాతోవెన్ఱు; మేల్ శొల్లకితార్ కళ (పాట్కడలుల్ వైయత్తుయిన్ఱు) పరమపద త్రిల్ నిన్ఱుమ్ ఆర్తరక్షణత్తుక్కాక త్తిరుప్పాట్కడలశవుమ్ ఒరు పయణ మెడుత్తువిట్టు ఇగద్రక్షణచిన్ఱైయితే అవహితనాయ్ ఆర్తధ్వనిక్కు చ్చెవికొడుత్తుక్కుణ్ణుకిడక్కిటపడి. (వైయత్తుయిన్ఱు)(౨) “వెల్ళైవెళ్ళ తిన్నే లొరుపామ్మై మెత్తైయాకవిరి త్తతన్నేలే కళ్ళని త్తిరై కొళ్ కిన్ఱు ” ఎన్ఱు క్కడవతితే. ఇప్పుఱక్క త్తిరై ఉన్ఱైయటిన్దవర్, “కళ్ళమ్ ” ఎన్ఱు వెలియిట్టారితే. (వైయత్తుయిన్ఱు) పిరాట్టిమాఱోట్టై భోగత్తుక్కు ఇడ భోడాతే, “ ఆరాలే ఆరుక్కు ఎన్ఱనలివు వరుకిటతో!” ఎన్ఱు ఆతిలే అవహితనాయ్ కొణ్ణు శాయ్ న్దపడి.

ముతత్పాట్టిల్ - నారాయణత్వజ్ఞొల్లి, ఇప్పాట్టిల్ - అజ్ఞునిన్ఱుమ్ తిరువపతారార్థమాక త్తిరుప్పాట్కడలిలే శాయ్ న్దపడియైచ్చొల్లుకిటతు. (పరమమ్)తకట్టిలమ్మ తినమాణిక్కమ్మొలే తిరువనన్దాత్పొన్నేలే శాయ్

మేలుక్కవతారికై(ఏతానాలిత్యాది). ఏతానాల్ నల్లతు, ఆకిల్ శొల్లలాకాతోవెన్ఱు చ్చెవికొడుత్తుక్కుణ్ణు యోజిక్కవుమామ్. “ పరమనడిపాడి ” ఎన్ఱవమ్మెన్దిరుక్కు, “పాట్కడలుల్ వైయత్తుయిన్ఱు” ఎన్ఱతుక్కు భావత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పరమపద త్రిలిత్యాది). త్తాజ్జళుమార్తై కళాకైయాలే ఆర్తరక్షణత్తుక్కు పయుక్తమాన ఆకార త్తైయిట్టు ప్పాడుకిటార్ కళెన్ఱు విశేషణమిట్టతుక్కుక్కరుత్తు “వైయత్తు” ఎన్ఱతుక్కు - పరాక్కిల్లామై అర్థమాయ్ అన్దప్పరాక్కుక్కు ప్రసక్తియరుళిచ్చెయ్యానిన్ఱుకొణ్ణు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పిరాట్టియిత్యాది)

(౧) గీతాయామ్ -౧౦-౯, “మచ్చిత్రా మద్దతి ప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ | కథయన్తశ్చ మాం నిత్యం తుష్యన్తి స రమన్తి స”.

(౧) పెరి.తిరు-౪-౧-౭.

స్తరుళినపిన్దు వడివిట్టిఱన్ద పుకరిక పెరుమైయై చొల్లుకిఱతు. అన్బియే,
 కగద్రక్షణార్థమాక వన్దు కణ్విళర్ న్దరుళుకైయాలే గుణత్తినేర్ న్దత్తై
 చొల్లిన్ ద్రాకపుమామ్. సర్వత్తాలుమ్ అధికనెన్ద పడి. (అడిపాడి) అవ
 నుడైయ ఆధిక్యత్తి నెన్దైయై. అనుసన్దిత్తాల్, పిన్నై తన్దల్ తాన్ ద్చియి
 నెన్దైయిలే నిఱ్ఱుమ త్తనైయితే. ఔచిత్యత్తాలుమ్ భోగ్యతైయాలుమ్
 కృష్ణన్దిరువడికలై ప్పాడాతే తిరుప్పాక్కడలిలే కణ్విళర్ న్దరుళుకిఱవనై
 ప్పాడువానెన్నెన్నిల్; ఇరణ్డిడముమొరువనే యాకైయాలుమ్, “నోన్బు
 నోఱ్ఱు ప్పొక్కవర్ కళే కృష్ణనై ప్పాడానిన్దార్ కళే” ఎన్దు శొల్లామై
 క్కాక ఒరుదైవ త్తికప్పేరై చొల్లిన్ ద్రాక చొల్లుకిఱార్ కళే. (పాఱ్ఱు
 డలుళే పైయత్తుయిన్ద) కృష్ణనై అనుభవిక్క ప్పుకున్దు క్షీరాబ్ధినాథనై
 చొల్లుకిఱ తెన్నెన్నిల్; “కృష్ణనై చొల్లి వ్పణ్డే శజ్జిత్తిరుక్కిఱ
 ఇడైయర్, నమక్కు దైవమత్తన్ద ఇచ్చేర్ త్తియై యభిక్కిఱార్ కళే”
 ఎన్దు భయప్పట్టు, కృష్ణనుక్కడియాన క్షీరాబ్ధినాథనై చొల్లుకిఱార్
 కళే. (౧) “ఏష నారాయణశ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః! నాగపర్యజ్ఞు
 మత్స్యజ్య హ్యోగతో మధురాంపురీమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (అడిపాడి)
 మహిషికళోడు అల్లాతారోడు వాళియఱ శేవత్వమ్ సమానమాయరు
 క్కైయాలే, తిరువడికలై ప్పాడిఎన్దిత్తార్ కళే. (౨) “పళ్ళికొళ్ళు మిడ త్తడి

పరమనై ప్పాడియెన్నాతే “అడి” ఎన్దు తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్
 (అవమైయవిత్త్యాది). ఉత్తకక్కాపరిహరజ్జలై వివరియానిన్దు కొండ్లు ప్రమాణమ్
 శొల్లువారాక ప్రతీకగ్రహణమ్ పణ్లుకిఱార్ (పాఱ్ఱుడలిత్త్యాది). ఉత్తమనాయకైక
 లాయరుక్కు మసర్ కళే తన్దల్ భోగ్యతైయాలే అవనైత్తోమిన్దు కొళ్ళు మసర్ కళా
 యిరున్దునెత్తు అడిపాడక్కు మహిషెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మహిషికళోడిత్త్యాది).

(౧) హరివంశే, ౧౧౩ - ౬౨ “ఏష నారాయణ శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః! నాగపర్యజ్ఞు మత్స్యజ్య హ్యోగతో మధురాంపురీమ్.” — (౨) నా-తి-౪-౧.

కొట్టిడ" ఎన్నక్కడవతితే. అవనుడైయ వడివల్లకై వ్రీతిప్రరితైకళాయ్
కొట్టు పాడి.

(పాడినెయ్యణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్) భోగ్యాస్తరణ్ణలిల్ అన్వయి
యోమ్. ఉణ్ణార్క్కు ఉణ్ణవేణ్ణావితే. ఇవర్కళ్ ఉణ్ణార్కళోవెన్నిల్ ;
ఓమ్, (౧) “ ఉణ్ణానాల్ పళియావత్తోన్జిల్లై - నమోనారణావెన్ఱు -
ఉనపాతమ్ నణ్ణానాల్ - అవై పట్టినినాల్ ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ ఎల్లామ్కణ్ణా ”
ఎన్ఱుమ్, (౩) “ కూటైశోటివై వేణ్ణువతిల్లై ” ఎన్ఱుమ్, (౪) “ పాథేయం
పుణ్ణరీకాడు నామ సజ్జీర్తనామృతమ్ ” ఎన్ఱుమ్, (౫) “ వాసుదేవస్స
ర్వమ్ ” ఎన్ఱుమ్ ఇప్పడియేయితే జ్ఞానమ్ పిఱన్దాలిరుప్పతు. “ కుడియోమ్ ”
ఎన్నా తే, “ ఉణ్ణోమ్ ” ఎన్నానెన్నెన్నిల్ ; “ ఉణ్ణ ” ఎన్ఱు - కుడిక్కైక్కు
జాతిప్పేచ్చు. ఆకై యితే, “ నెయ్యణ్ణా, వెణ్ణెయ్యణ్ణా ” ఎన్ఱు కృష్ణ
నుక్కు పేర్రాకిఱతు. ముతల్ తిన్నిలే కృష్ణా పిఱన్ద పిన్ఱు అతిల్

“ అడి ” ఎన్ఱుతు = ఉపలక్షణమాయ్, తిరుమేనియిర్ సాస్తర్యత్తై చ్చొల్లకిఱతెన్ఱు
తాత్పర్యాస్తరమరులిచ్చెయ్కితార్ (అవనుడైయవిత్వాది).

అడిపాడుకై “ నెయ్యణ్ణోమ్ ” ఇత్యాదిక్కు హేతువెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పల్లవీ
యరులిచ్చెయ్కితార్ (భోగ్యాస్తరణ్ణలిత్వాది). అన్యపదేశ త్రిలే శజ్జి-త్తు పురి హరి
క్కితార్ (కుడియోమిత్వాది). పరిహారాస్తరమరులిచ్చెయ్కితార్ (ముతలిత్వాది).
(అతిల్) ఎన్ఱుతు - పిడిక్కక్కడవను ఉణ్ణక్కడవను ఎన్ఱు భేదత్తిరిన్ఱుపడి. అతావతు-
ఇవర్కళ్ భిర్తాక్కళ్ కామరసమఱియలాయ్బు, కృష్ణైకభోగరావ వివర్కళ్

(౧) గాయడపురాణే, “ గచ్చతాందూరమధ్వానం తృప్తామూర్ధికచేతసామ్ ।
పాథేయం పుణ్ణరీకాడు నామ సజ్జీర్తనామృతమ్ ”. (౫) గీతాయామ్-౧౬-౧౫-
“ చతుర్విధా భజన్తే మాం ఇత్యారభ్య, “ బహూనాంజన్త నామన్తే జ్ఞానవాన్తాం ప్రప
ద్యన్తే । వాసుదేవస్సర్వమితి సమహంతా సుదుర్లభః ”.

(౧) పెరి-తిరు-౫-౧-౬. (౨) తి-వాయ్-౬-౭-౧- (౩) పెరి-తిరు-౫-౧-౪.

వృత్తియిల్లామై. అవక్ వరుమళవుమ్ ఉపవాసక్మశైకళా యిరుక్క-
క్కడవోమ్. ఇవర్ కళ తా ఆరై క్కెడుక్కప్పట్టిని కిడక్కిటతెన్నిల్;
ఇవర్ కళ ఉణ్ణాతోట్టింద్రాల్ పట్టినివిడువా అవన్బోలే కాణుమ్ ; ఆరై.
యితే ఇవర్ కళ ఇజ్జనే శొల్లుకిటతు.

(నాటూలేనీరాడి) అవక్ వద్దాల్ కుళిక్కవిరాతే, మున్నే
తద్యోగయోగ్యమాకక్కుళిత్తు. చిడివోతే పోయ్ కుళిక్కక్కడవోమ్.
అవక్ తిరుప్పాక్కడలిలేవన్దు శాయ్ న్దరుళిన తై అసత్సమమాక్కక్కడ
వోమ్. మహిషియానవళ స్వరక్షణత్తిలే ప్రవ ర్తిక్కుమ్బడియాక ఇరు
క్కెక్కుమేప్పడ పురుషనుక్కు అవద్యమిలైయితే. అతావతు- తజ్గళ
త్వరై యాలే అత్తలైయిల్ ఉపాయభావ తై అట్టిక్కితార్ కళ ; (౧)
“ఓతినానుమ్ కుళిత్తుచ్చితన్నాలాళిమామలర్ పాతనాభుమ్ పణివోమ్
నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్దితార్ కళ. శ్రీభరతాభ్యానైప్పోలే, విరహ
తాపమాటుకైక్కాక “నోన్ను” ఎన్దు ఒరువ్యాజ తైయిట్టు కుళిక్క

ఇతైయతిన తైన్ద పడి. “నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్” ఎన్దిటవర్ మిక్కు - నెయ్ ముత
లాననై యుమ్ అతియోమెన్దు కీర్తయరుళిచ్చెయ్తు, అజ్జనన్దిక్కే, “ఉణ్ణోమ్” ఎన్దు
కుక్కు-ఉణ్ణవేణ్ణోమెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పర్ శ్రీతాత్పర్యానరమరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (అవన్ వరుమళవుమిత్యాది). నాయ్చియార్ కు గోపిమార్ దత్తై శెల్లానిఱ్కు
చ్చెయ్లేయుమ్ తామానత స్తైయిల్ తన్నుడైయ కృష్ణవిరహవ్యసనమ్ పిన్నాట్టివరుకై
యాలే తన్నుడైయ లోట్టిమార్ కత్తైక్కుటిత్తు ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్తారెన్దు ఇవాక్కత్తు
క్కుత్తార్త్యరమ్.

“నీరాడి” ఎన్దు కుక్కు మూన్దుతాత్పరమ్-భోగార్థమెన్దు, అవనైప్పెటుకైక్కు
సాధనార్థమెన్దు, విరహతాపమాటుకైక్కెన్దు. అతిర్ మున్దినతు (అవన్ వద్దాలి
త్యాది). ఇరన్దొమర్థమ్ (తిరుప్పాక్కడలిలేయిత్యాది). మూన్దుతాత్పర్యమ్ (శ్రీభర
తాభ్యానైయిత్యాది). శ్రీభరతాభ్యానై అపరరాత్రియిలే శ్నానమపణ్ణమాపోలే ఇవర్
కకుమ్ విరహతాపమాటుమ్బడి కృష్ణసంక్లేష తై లేడుకితార్ కళెన్దుకరుత్తు.

శ్లేడుకితార్ కళితే; (౧) “అత్యస్తసుఖసంవృద్ధ స్సుకుమారస్సుఖోచితః | కథన్న్వపరరాత్రేషు సరయామవగాహతే” ఎన్నిటపడియే,

(మైయిట్టెఱుతోమ్) ముతలిలే (౨) * మైయకణ్ణాళితే, ఇని అఱ్ఱనమిడువతుమ్ మఱ్ఱళార్థమాకవితే; అతు తవిరక్కడవోమెన్దైయాలే- అ వ ను క్కు అ వ కా శ ప్రదానమ్ పణ్ణక్కడవోమల్లోమెన్దితార్ కళో; ఇవర్ కళో అఱ్ఱన మెఱుతప్పుక్కాలో కుంతైయుమ్ తలైక్కట్టవా అన నేయితే. పరిపూర్ణవిషయత్తిల్ ఇప్పడి అవకాశప్రదానమ్ పణ్ణప్పెతాత వస్తు కిఱ్ఱిత్కరిత్తతాకవిరకిలైయితే. అవనుమ్ పరమప్రణయియాళై యాలే “ఇగ్గే కిఱ్ఱిత్కరిత్తు స్వరూపమ్ పెఱవేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుమ్. (మలరిట్టినామ్ముడియోమ్) (౩) “శురుమ్బార్ కుఱ్ఱుతోత్తై” ఎన్దుమ్, (౪) “వాశఱ్ఱామ్ పూఱ్ఱుళిలాళో” ఎన్దుమితేయిరుప్పతు. ఇని, పూవుక్కు త్తానాదోర్ ధిగ్గోడుక్కైక్కాకవాయ్త్తు పూముడిప్పతు; అతు శైయ్య క్కడవోమల్లోమెన్దై. (నామ్ముడియోమ్) అనన్టా మాలైయైక్కొడు

“నెయ్యిణ్ణోమ్” ఎన్నిటవిడత్తిల్, ఉణ్ణక్కడవోమల్లోమెన్దు విరహాదత్తైక్కను గుణమాక ప్రణయిరోషమ్తోదోర్ దిచ్చిన్నాతోపేలే “మైయిట్టెఱుతోమ్” ఎన్దుతుమ్ ప్రణయిరోషత్తాలేళొల్లువ్ పాశురమెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముతలిలేయిత్తాది). ఇవర్ కళుక్కిప్పడి అవకాశప్రదానమ్ పణ్ణవేణువానెన్, అవన్దానుమివ్వళైక్కొణ్ణు మేల్ విఱ్ఱవేణువానెన్దెన్నరుళిచ్చెయ్కితార్ (పరిపూర్ణత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). ఇత్తార్-ఇచ్చేతననుక్కు ఆభిమత్యముమ్ అవనుక్కు అతుకొణ్ణుకార్యమ్ శెయ్కైయుమ్ స్వరూపమెన్దు తాయ్న్దు. “ముడియోమ్” ఎన్దుత్తాలే సిద్ధమాయరుక్క “నామ్” ఎన్దు కొన్నతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవన్దానిత్తాది). అవన్దానిప్పడి తానుకన్ద

(౧) శ్రీరామాయణే - ఆరణ్యకాండే - ౧౬ - ౨౯ . “నాకవేళామిమాంనూన మభిషేకార్థమద్యతః । వృతంప్రకృతిభిర్నిత్యం ప్రయాతి సరయాం నదీమ్॥ అత్యస్త సుఖసంవృద్ధ స్సుకుమర స్సుఖోచితః । కథన్న్వపరరాత్రేషు సరయామవగాహతే.”

(౨) తి-వాయ్-౪-౫-౨. (౩) నా-తి-౯-౧౦. (౪) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.

వన్మ మయిరై ముడిత్తు అలక్కరిత్తు విరల్ కవ్వి “ ఇశువాళ్ళాతొట్రియ
వేణుమ్” ఎన్నుమాకిల్, శెయ్యలావతిల్లై. అవళ తళతీమ్బాలే శెయ్య

మత్తై నమ్మాలే శెయ్యలావతిల్లయే; నామాకచ్చెయ్యాతొట్రియుమి త
నైయితే వేణువతు. (౧) “అత్రోపవిశ్య సా తేన కాపి పునై ఎరలక్క
తా । అన్యజన్త నిసర్వాత్కా విష్ణురభ్యర్చితోయయా” ఎన్నక్కడవతితే.

(శెయ్యాతన శెయ్యామ్) విధియుణ్డాకిలుమ్, పూర్వార్ కళ్ ఆచ
రిత్తతట్టు మేట్టుడ ఆచరిక్కక్కడవోమల్లోమ్. అతాకిటతు- (-౨)
“నుహ్మదం సర్వభూతానామ్” ఎన్దు - అవళ సర్వభూతసుహృత్తాక
విరున్డానేయాకిలుమ్ తదీయరై మున్నిట్టుక్కొణ్డల్లతు అవనై క్కిట్ట క్క
డవో మల్లోమ్మెన్దై. పెణ్ణలిల్ ముట్టుడపుణర్ న్దార్ ఒరువరై యెరువర్
ఎఱుప్పి ఎల్లారుణ్డాడియల్లతు కృష్ణనై క్కిట్టక్కడవోమల్లోమ్మెన్దై. (౩)
“నివేదయత మాంక్షీప్రమ్” ఎన్దుమ్(౪) “పితామహం నాథమునిం విలోక్య

విషయ త్రిలే అలక్కరిత్తకుణ్డోవెన్న సంవాదమ్ కాట్టుకితార్ (అత్రేత్యాది).“

“శెయ్యాతన శెయ్యామ్” ఎన్దుమ్ శెయ్య ప్రసక్తియుణ్డోవెన్న అత్తైయరుళిచ్చె
య్యానిష్టుక్కొణ్డ అర్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (విధియిత్యాది). ఇతుతుడగ్గి ప్రణయసోపత్తా
లేయన్దిక్కే, అధికారిస్వరూపత్తైచ్చున్దికై ఎన్దు కణ్డొక్కొళ్ళతు. స్వాపదేశ త్రిలుమ్
అన్యాపదేశ త్రిలుమ్ తాత్పర్యత్తై వివరిక్కితార్ (అతాకిటతిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే).
పురుషకారత్తై మున్నిట్టుక్కొణ్డే పూర్వార్ కళ్ శెయ్ తారాన్దొక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు
కితార్ (నివేదయత త్రేత్యాది).

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణే-౫-౧౩-౩౫, “అత్రోపవిశ్య” ఇత్యాది. — (౨)
గీతాయామ్, ౫ - ౧౮, “ భోక్తారంయజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సు
హృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా హంకాన్తిమృచ్చతి.” — (౩) రామాయణే-యనకాణ్డే-
౧౩-౧౪, వానరాన్ ప్రతి విభీషణోక్తిః, “సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే
నివేదయత మాంక్షీప్రం విభీషణముపసితమ్.” — (౪) “స్తోత్రరత్నే, “అకృత్రిమ

ప్రసీద" ఎన్టుమ్ ఇవైయితే ప్రమాణజ్ఞో. శ్రీభరతాద్వైతై ముడి శూడ చొన్నవిడత్తిల్, సర్వప్రకారతాలుమ్ యోగ్యతైయుణ్ణాయి రుక్క "ఇక్కుడియిల్ ఇతుక్కు-మున్పు శేయ్యాతన నాన్ శేయ్యమా ట్టే" ఎన్టానితే.

(తీక్కుటై చ్చెన్టోతోమ్) పిఱర్ కు అనర్థావహమాక ప్పొయ్ శొల్లక్కడవోమల్లోమ్. పిరాట్టి, పెరుమాళ్ వక్కల్ ఏకాన్తత్తిలుమ్ ఏకాక్షి ఏకకర్ణికల్ నల్లిపడి శొల్లిల్ ద్రాళవిల్లయే శ్రీరామాయణ త్తిల్, నమ్మిల్ నామ్ (౧) "నప్పినై నన్జాయ్" ఎన్టుమ్, (౨) "నాయకప్పెన్జి శ్చాయ్" ఎన్టుమ్, (౩) "వేయ్ పెన్జే" ఎన్టుమ్ ఒరువర్ కొరువర్ ఇట్టిడు కొణ్ణు శొన్నవై కృష్ణా శేవిప్పడు త్తక్కడవో మల్లోమ్.

(వియముమ్ పిచ్చెయు మాన్దనై యుమ్ కై కాట్టి) వియమావ తు-యోగ్యవిషయ త్తిలే గురువాకవ్యయిక్కు మతు; పిచ్చెయాకిటతు- బ్రహ్మచారికళుక్కుమ్ సన్న్యాసికళుక్కుమ్ ఇడుమతు. ఇజ్జ కృష్ణాను

శేయ్యాతన శేయ్యాతిరుక్కైక్కు ఉదాహరణమ్ కాట్టుకితార్ (శ్రీభరతే త్యాది).

"కుటై" ఎన్టతినర్థమ్ (ప్రాయ) ఎన్టు. ఇరణ్ణావతు-కుల్ ద్రమెన్టపడి, ప్రకృతత్తిల్ గోపిమార్ కుక్కుల్ ద్రత్తుక్కు ప్రసక్తియుణ్ణో పెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నమ్మిల్ నామి త్యాది). "నాయకప్పెన్జి శ్చాయ్" ఎన్టు - నిర్వాహకైయాయరున్దపడి ఇతువో పెన్ట పెణ్టు చొల్లుకైయాలే కుల్ ద్రమెన్ట కణ్ణుకొళ్వతు.

"వియమ్" ఎన్టు - విభవానకృష్ణనైయరుభవిప్పిక్కైయెన్టుమ్, * పిచ్చె యావతు - అణుస్వరూపరాన తదీయరై అనుభవిప్పిక్కైయెన్టుమ్ తిరువుళ్ళమ్మల్ శ్రీ ప్రకృత త్తిలేయేటిడుకితార్ (ఇన్జి త్యాది). యోజ నాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్ త్వచ్చరణారవిన్ద ప్రేమప్రకర్నావధి మాత్తనన్దుమ్ । పితామహం నాథమునిం విలాక్య ప్రసీద మద్వృత్త మచిన్తయిత్వా. "

(౧) ౨౦. (౨) ౮.

భవమ్ పణ్ణువోమ్" ఎన్నార్ కు అవనై యనుభవిప్పిత్తుమ్, "తదీయరై
యనుభవిప్పోమ్" ఎన్నార్ కు అవర్ కలై యనుభవిప్పిత్తుమ్ పోరక్క
డవోమ్. (ఆన్దనై యుమ్) అవర్ కళి కొళ్ళవల్లరాన్దనై యుమ్; అర్థికళి
ఆమళవుమ్. (కై కాట్టి) సవ్వతైయుమ్ కొడుత్తుమ్ "ఒన్దుమ్ శెయ్యప్పే
ద్రోశిలోమ్" ఎన్దిరుక్కై ఇవర్ కలై కృష్ణానుభవమ్ పణ్ణివైత్తుమ్ "ఇవర్
కళి తిట త్రిల్ ఒన్దుమ్ శెయ్యప్పేద్రోశిలోమ్" ఎన్దిరుక్కై యెచ్చొల్లుకిటతు.
అథవా, ఐయమాకిటతు-ఈశ్వరనుజైయ స్వరూప రూప గుణవిషయ
జ్ఞానమ్; పిచ్చైయాకిటతు - ఆత్మస్వరూపమాత్రజ్ఞానమ్. ఇవద్రోశై త్త
నక్కుళ్ళవళవుమ్ ఉపదేశిక్కై యెన్దుమామ్. (కై కాట్టి) ఇప్పడిజ్ఞానోప
కారకనానాలుమ్ అవ్వుపకారమ్ తన్నెజ్జిర్ తట్టాతిరుక్కై.

(ఉయ్యమాటెణ్ణి) 'ఇప్ప' కారజ్ఞునిలే ఉజ్జీవిక్కుమ్బడికలై
యెణ్ణి. భగవద్విషయ త్రిలే ఉళివుక్కవన్బితే ఇవర్ ఉజ్జీవిత్రానాకిటతు;
అతు ఇల్లాతపోతు (౧) *అసన్నేవవితే. (ఎణ్ణియుకన్దు) మనోరథవేలైయే
తొడగ్గి రసిక్కిటపడి. (౨) "సుసుఖంక రుమవ్యయమ్" ఎన్దిటపడియే-స్త
ర్తవ్యవిషయ త్రిక రస్యతైయాలే స్త్రీవేలైయే తొడగ్గి రసిక్కుమితే.
"ఎణ్ణియుకన్దు - శెయ్యుమ్ కిరిశైకళి శేళిరో" ఎన్దవ్యయమ్. ౨.

(అర్థికళిత్యాది). అతావతు - అర్థికళాకవద్వర్కశ్లార్ కుమ్ కొడుత్తు, ఇని అర్థికళిలై
ఎన్నుమళవుమెన్బపడి. కొడుత్తెన్నాతే "కై కాట్టి" ఎన్దతుక్కు ఫలిత తైయరులిచ్చెయ్కి
తార్ (సర్వతైయిత్యాది). ఇప్పటిలే "ఏలోరమావాయ్" ఎన్ద తెల్లామ్ పాదలై
పురిత్తుక్కిడక్కిటతు. ... ౩,

(౧) ఆన్దవల్లాయ్, "అసన్నేవసభవతి. ఆసద్భ్రష్టాతి వేదచేత్. అస్తిబ్రష్టాతి
చేద్యద. సన్తమేనంతతోవిదురితి. "

(౨) గీతాయామ్, ౯, - ౧, "ఇదన్తు తే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనమాయవే
జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్ విజ్ఞాత్వా మాత్మ్య సేతుభాత్. రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్ర
మిదముత్తిమమ్. ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖంక రుమవ్యయమ్ || అశ్రద్ధధానాః
పురుషాః ధర్మస్యాస్య పరస్తపః ప్రాప్య మాం నిరర్తనే మృత్యుసంపారక ర్తసి."

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరణ్ణామ్బట్టు. విశ్వరూపిపురుషార్థభిలే ఇట్టికిఱవనుక్కు ఎల్లామల్పాస్థిరత్వాది
చోష దుష్టశాక్తయాలే ఇత్తైప్పదోఽ ఇతునల్ల తెన్ఱు త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్
పణ్ణుకైయరితాయరుక్కుమ్, భగవద్విషయత్రిలే ఇట్టికిఱవనుక్కు భగవద్విషయ మనన్ద
స్థిరఫలమాయ్, విశ్వరూపిశలపాస్థిరశాక్తయాలే త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పణ్ణుకై
ఎలితాయరుక్కుమ్, ఆకైయాలే ఇన్దప్పాట్టిల్ (కృత్యాకృత్యవివేకమ్) ఎన్ఱిఱతు.
కృత్యమావతు - “ నాట్కాలే నీరాడి ” “ వియముమ్ పిచ్చెయమాన్దనై యుమ్ ”
ఇత్యాదికల్, అకృత్యమావతు-“ నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్ ” “ మైయిట్టెఱుతోమ్ ”
ఇత్యాదికల్. ఇప్పడి భోగ్యాభోగ్యవిబద్ధనమాన త్యాగస్తీతారణ్ణల్ ఇతరవిషయజ్ఞభిలే
కూడాచోవెన్న (ఇతరవిషయజ్ఞభిలిత్యాది). అన్ఱిక్కే, కృత్యాకృత్యవివేకమ్ పణ్ణుకై
సంభావితమాయరుక్కు ఇతిల్ శొల్లుకిఱతుక్కు త్తాత్పర్యమేతెన్న, ఇతరవిషయజ్ఞభిల్
వ్యావృత్త్యర్థమెన్ఱితారెన్న వుమామ్. (ఇతరవిషయజ్ఞభిల్ విడప్పడుమనై విడవుమరితా
యరుక్కుమ్) ఎన్ఱతు-పదోఽపప్పడుమ్ విషయత్రిత్కాట్టిల్ విడప్పడుమ్ విషయత్తుక్కు
దోషాధిక్యమ్ కాణామైయాలే విడప్పడుమనై విడవుమరితాయరుక్కు మెన్ఱపడి. (పదోఽ
ప్పడుమనై పదోఽవుమరితాయరుక్కుమ్) ఎన్ఱతు-విడప్పడుమ్ విషయత్రిత్కాట్టిల్ పదోఽ
ప్పడుమ్ విషయత్తుక్కుగుణాధిక్యమ్ కాణామైయాలే పదోఽప్పడుమనై పదోఽవుమరితా
యరుక్కు మెన్ఱపడి. అకవిడుకిఱవదోఽమక్కుమ్ పదోఽమక్కుమ్ పదోఽమక్కుమ్ పాశితెరిక్కవ
రితాకైయాలే, పుఱమ్బుళ్ళవై విడవుమరితు పదోఽవుమరితెన్ఱపడి. (౧) “వస్త్రేక మేవ
గుఃఖాయ మఖాయేర్నాగమాయచ/కోపాయచ యతస్తస్మా ద్వస్తు వస్త్రాత్తకంకుతః ”
ఇతి. వస్తుతః నల్లతుమ్ తీరుతుమిల్లావిట్టార్ పదోఽవుమ్ విడవుమ్ పోకాతపడి ఎప్పడి
యెన్న (విడుకిఱవదోఽమక్కుమిత్యాది).

కీర్తితాపట్టిల్ “పత్తై” ఎన్ఱు ప్రాప్యస్వరూప తైయుమ్, “నారాయణ సే తరు
వాన్” ఎన్ఱు ప్రాపకస్వరూప తైయుమ్, “పోతువీల్” ఎన్ఱు అధికారిస్వరూప తైయుమ్
శొల్లిదోన్ఱపడి.

“ వైయత్తువాట్టిరోకాల్ ” ఎన్ఱతుక్కు మూన్ఱుపారుల్ ; మున్ఱినతు - వైయ
మొన్ఱు - తిరువాయ్ప్పాడిమాత్రత్రిలే; ఇరణ్ణావతు - భూమితనైన్ఱి ; మూన్ఱావతు -

లిలావిధూతిక్కుపలక్షణమ్. “ఆయప్పాడిచ్చెల్వచ్చిటుమిర్” ఎన్ఱు - తిరువాయప్పాడి యిలె కృష్ణనాయవద్దవతరిత్తు తన్నెత్తామ్రవిట్టుప్పరిమాటుకిఱకాలత్తిలె వాఱ్ఱున్ఱున్ఱు భాగ్యవతికాశెన్నుతల్, మరుధూమియిల్ తణ్ణీర్పోలె * ఇరుళ్ తరుమాళాలనూన సంసారత్తిలేయిరున్ఱు కృష్ణాసుభవమ్పణ్ణి వాఱ్ఱీర్కాశెన్నుతల్, ఎల్లావల్, థాలుమ్ ఘలి తమానోత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కృష్ణావతారత్తుక్కిత్యాది). వాఱ్ఱ్చి- వాఱ్ఱుతానే యాతల్, వర్తనమాతల్, వాఱ్ఱ్చిశొన్నపక్షత్తిలె. వాఱ్ఱ్చియై ఇరణ్ణుప్రకారమాక క్కొళ్వతు. (ఇతుకోయిల్వర్తనమౌలె) ఎన్ఱవిడత్తిల్, ఇతున్ఱెన్ఱు - తిరువాయప్పాడి మైచ్చిలుకిఱతు.

“నమపావై” ఎన్ఱతు క్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్ వాకర్జుళిలె క్కణ్ణుకోళ్వసు.

సిద్ధోపాయనిర్దురుక్కు శెయ్యత్తక్కవ్యాపారమెన్ఱుమిల్లెయిటే, ఆయిరుక్కు చ్చెయ్తేయమ్ “కిరికైకళ్” ఎన్ఱిఱతెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (చేతననాకైయా) యిత్యాది). “శెయ్యమ్” ఎన్ఱిఱవర్తమానార్థమ్ (ఆరమ్మిత్తు త్తవిరుమిత్యాది).

అన్యపరరాయిరుక్కిఱవర్కలైచ్చొల్లుమాపోలె “కేళిసో” ఎన్ఱానెన్నెన్నవరు లిచ్చెయ్కిఱార్ (పెల్లల్కిడాయిత్యాది). ఇజ్జనేయిరుకేర్ త్తియన్ఱావతే) ఎన్ఱు అన్యప దేశమ్. (భగవద్విముఖర్కోలాహలత్తిలె) ఎన్ఱమ్ (సంశ్రవేమధురంవాక్యమ్) ఇత్యాది యమ్ స్వాపదేశమ్. మున్నేభగవదసుభవత్తాల్ స్తబ్ధరాయిరుక్కిఱవర్కలై “కేళిసో” ఎన్ఱిఱతెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (శొల్లుకిఱవర్కళ్తానిత్యాది). “కేళిసో” ఇత్యత్ర (౧) “కోసునామ హరే ర్విష్ణోర్దేవదేవస్య చక్రిణః శృణ్వన్ సురన్వాకభయం స్తప్రస్తుం యాతి దివానిశమ్” (౨) “పురుషార్థోయమేవైకోయత్కథాశ్రవణంహరేః” ఇత్యా ద్యమసనేయమ్.

(ఎజ్జుక్కేతానాలోనల్లతు) ఎన్ఱతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - నాజ్జశేయసుభవిన్తోనూ తల్, సిద్ధల్ శొల్ల అనుభవితోమాతల్, ఎజ్జుక్కేతానాలోనల్లతెన్ఱు. “పాఱ్కుడి లుళ్వైయత్తుయిన్ఱు” ఎన్ఱపదత్తుక్కెల్లామ్ తాత్పర్యమ్ (పరమపదత్తిల్ నిగుమింగ్గలి). “పరమన్” ఎన్ఱతుక్కు మూన్ఱు తాత్పర్యమ్; అతావతు - మున్ఱినరు - తియిన్ఱు పరమ నెన్ఱు. ఇరణ్ణావతు - వైయత్తుయిన్ఱు పరమనెన్ఱు. మూన్ఱామ్ తాత్పర్యమ్ - కీఱ్చొన్న విగ్రహగుణజ్జళాలుమ్ స్వరూపగుణజ్జళాలుమ్ సర్వత్తాలుమ్ పెరియవనెన్ఱపడి. అప్పుడి సహజనిద్రైయిన్ఱి కే ఆర్తభ్యనిక్కు శెవికొడుత్తు క్కొణ్ణుకిడక్కితానోవెన్న వరుళి చ్చెయ్కిఱార్ (పామ్మైమైత్తేయాక) ఎన్ఱు.

కృష్ణనైసోస్థుక్కువేణ్డిన ఉపకరణజ్జలై యశేక్కిఱవర్కళాకైయాలే (బౌ
విత్తతాయమ్) ఎన్జిటార్. (౧) “కృషిర్బావాచకశ్చబ్దో యశ్చ నిర్వృతివాచకః ,
ష్టస్సద్భావయోగాచ్చ కృష్ణ ఇత్యభిధీయతే” ఎన్జెయాలే (భోగ్యతైయాయమ్) ఎన్జి
టార్. “అడిపాడి” ఎన్జతు - పత్తిత్వశేషత్వజ్జుక్కుకైయాలే (౨) “అహం శిష్యాచ
గాసీచ భక్తౌచ త్వయి మాధవ । మత్కృతే సర్వభూతానాం లఘూపాయం వద
భో” ప్రమాణమ్ శొల్లుకైక్కాక మిశవుమ్ పదోపాదానపూర్వకముక వరుళిచ్చెయ్కి
టార్ (కృష్ణనైయత్యాది). మహిషియానవకుట్కిత్తిరువడికళు ద్దేశ్యమాయరుక్కు మో
న్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (పల్లిశొక్కు మిడత్తిత్యాది).

“ఉణ్ణోమ్”- ఉణ్ణటియోమెన్నుతల్, ఉణ్ణవేణ్ణోమెన్నుతల్. “పాడి ఉణ్ణోమ్”
నైయాలే, పాడి తృప్తిపీఠన్దరాకైయాలే ఉణ్ణార్కుణ్ణవేణ్ణావిశేయెన్జిటార్ (ఉణ్ణా
లిత్యాది) ప్రాకృతమాన అన్నాదికళుణ్ణాతపోతు పళియావలొస్తుమిలై ఎన్జు.
ఉణ్ణోమ్” ఎన్జు జాతిప్పేచ్చాలై శొల్లుకిఱతాతల్, కృష్ణకాపిఠన్దపిమ్మ తమక్కిన్జుమ్
కైయాలే ఉణ్ణిఱతుక్కుమ్ కుడిక్కిఱతుక్కుమ్ వాళియటియాలే శొల్లుకిటార్క
తల్.

“నాట్కాలే నీరాడి” భోగార్థమతల్, సాధనార్థమకవతల్, విరహతాప
ణుకైక్కాకవతల్. శ్రీభరతాద్వాక ప్రాతఃకాలత్రిలే నీరాడువహోవెన్న వరుళి
య్కిటార్ (ఆత్మన్దముఖసంవృద్ధః) ఎన్జు.

మైయెఱ్ఱుతుకిఱతు అలక్కొరత్తుక్కాకవోవెన్నిర్ (ముతలిలేయిత్త్యాది) .
కొకళుక్కితువేణ్ణువానెన్ ? అవను వివ్వళవుశొణ్ణు మేల్విఱువేణ్ణుకిఱతెన్నెన్న
లిచ్చెయ్కిటార్ (పరిపూర్ణ విషయత్రిలిత్యాది). ఇత్తాల్ - ఇననుక్కాళిముఖ్య
స అననుక్కుతుశొణ్ణు కార్యమ్ శెయ్కైయమ్ స్వరూపమెన్జతాయ్తు. ఇవర్క
కాశప్రదానమ్ పణ్ణావిట్టాల్ కిచ్చిత్కరిక్కు విషయమిల్లెయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కి
టార్ (పరిపూర్ణవిషయత్రిలిత్యాది) ఇవర్కళన్జో అవన్ విషయత్రిలే కైజ్జుర్యమ్ పణ్ణి
కైపెఱవేణ్ణువతు, అవనివర్కళుక్కుక్కిచ్చిత్కారమ్ పణ్ణవేణ్ణుమెన్జు అపేక్షిక్కు
డుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (అవనుమపరమప్రణయియాకైయాలేయిత్త్యాది).

పూముడియోమెన్జు పరిమళస్తుశొక్కు పూముడిక్కిఱతెన్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్
మ్మార్కుళులిత్యాది). (విరలోకన్వి) కాలిల్ విరలై క్కన్వి ఎన్జ పడి. అవనిప్పడి పున్న

శ్లోయిట్టలబ్బరిక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిణార్ (అనోపవిస్త్యాది).

“శెయ్యోతనశెయ్యోమ్” ఎన్ఱతుక్కు ఉపాయాన్తరబ్బో శెయ్యోమెన్ఱు (౧)
 “ఇతుకాణ్ణినన్ఱైమిర్” ఎన్ఱపాట్రిలే వ్యాఖ్యానమ్పణ్ణినార్కళ్. తదీయర్ ముఖేన ఆశ్ర
 యిక్కెక్కునియామకముణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిణార్ (నివేదయతేత్యాది). పూర్వోక
 శాచరిత్తలే ఆచరిత్తుక్కుణ్డొపోన్ఱవర్కకుణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిణార్ (శ్రీభరతావ్యా
 విత్యాది),

* తీక్కుటకుక్కిరణ్ణు పారుళ్, పిఱర్క్కనగ్గావహమానపొయ్యెన్నుతల్ (అభ
 వా) ఇత్యాదియాలే పుద్రుమెన్నుతల్. “వియమ్” - కృష్ణానుభవమాతల్, భగవ
 ద్విషయజ్ఞానమాతల్. పిచ్చైయావతు - భాగవతానుభవమాతల్, స్వస్వరూపజ్ఞాన
 మాతల్, “ఆన్ఱనైయమ్” ఎన్ఱతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్, అర్థికకుక్కపేన్ఱైయ్యుళ్ళనళవు
 మెన్నుతల్. కొడుక్కిఱవర్కళ్ తణ్ణుకుక్కళ్ళనళవు మెన్నుతల్. యథామలియెన్నువు
 మామ్. అర్థికశాసుళ్ళవుమ్, అర్థికళ్ కొళ్ళుమళవుమ్ కైకాట్రి - కైమైమలిత్తుక్కాట్రి.
 కొడుక్కిఱతు క్కిరణ్ణుపారుళ్ ; (సర్వత్రైయుమిత్యాది). (ఇవర్కశ్లోయిత్యాది).
 జ్ఞానతారతమ్యమరుళిచ్చెయ్కిణార్ (ఈశ్వరసదైయవిత్యాది). ౨.

కుట్రి అరుమ్మదమ్.

ఇరణ్ణామ్మట్టు. (నైయమిత్యాది). (ఇతరవిషయబ్బలిత్యాది). (౧) “వన్ఱ్విక
 మేవ రుఖాయ సుఖాయేర్నాగమాయచ । కోపాయచయత స్తస్మా ద్వస్తువస్తాన్ఱ్వికం
 కుళః” ఎన్ఱిఱపడియే, వస్తుతిః నల్లతుమ్ తీయతుమిల్లెయ్నై, వస్తుతిః నల్లతుమ్ తీయతు
 మిల్లెవిట్టల్ పద్రువుమ్ విషవుమ్ పోకాతపడియెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కిణార్ (విడుకిఱ
 వద్రుక్కుమ్ పద్రుకిఱవద్రుక్కుమ్ వాళితెరిక్కవరిణాకైయాలే) ఎన్ఱు. అతా
 వతు-ఇతరవిషయబ్బలిల్ విడుకిఱవద్రుక్కుట్రిల్ పద్రుకిఱవద్రుక్కున్ఱైయమ్,
 పద్రుకిఱవద్రుక్కుట్రిల్ విడుకిఱవద్రుక్కు దోషముమిల్లానైయాలే వాళితెరి
 యాతెన్ఱపడి.

“నైయమ్” ఎన్ఱతుక్కుమాన్ఱుతాత్పర్వమ్. మున్దినతు- ముత్తిత్తాట్రిళ్ “ఆయ
 ప్పాడిచ్చెల్వచ్చిఱుమిర్” ఎన్ఱైక్కటాక్షిత్తు. ఇరణ్ణామర్థమ్ “శీర్త్తొకుమ్” ఎన్ఱై
 క్కటాక్షిత్తు. మూన్ఱావతు - శబ్దస్వభావత్తాలే. మున్దినవర్థుక్కు “నైయమ్” ఎన్ఱై

తిరువాయప్పాడి మాత్ర త్రితే ఒకుక్కిక్కొళ్వతు. వాల్చిచ్చు ఇరణ్ణుపారుళ్ ; వాల్చి తన్నెయ్మెన్నుతల్, వర్తన మెన్నుతల్. వాల్చిక్కొన్నపత్తు త్రితా వాల్చి యిరణ్ణుప్రకారమాక క్కణ్ణుక్కొళ్వతు.

“నమ్మవై” ఎన్ఱుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్; మున్దిసతిల్-శత్రుక్కల్ శెయ్కిఱ ఆభిచారికవ్యావృత్తి. వర్తమానత్తుక్కు-తాత్పర్యమ్ (అరమ్మిత్తు త్రివిదుమవైయల్లివిత్తాది).

అన్యపరరాయరుక్కిఱవర్కల్ చ్చొల్లుమాపోలే “కళిణో” ఎన్ఱిఱలెన్నెన్న (పెల్లల్ కిడాయ్ కృష్ణన్ కిడాయ్ ఇత్తాది). న్నోపదేశ త్రితేతాత్పర్యాన్తరమురుళిచ్చెయ్ కిడార్ (భగవద్విషయవిముఖుల్కోలాహలేత్తాది). (సంక్రమేమధురంవాక్యం వైదేహ్య వ్యాజహర) ఎన్ఱిఱకు న్నోపదేశ త్రితేతాత్పర్యమ్.

“పైయ” ఎన్ఱువదన్ఱుక్కు తాత్పర్యమ్ మాట్టియరుళిచ్చెయ్కిడార్ (పరమపద త్రితేనిన్ఱుమ్) ఎన్ఱుకుడన్ఱి. “పైయ” ఎన్ఱుక్కు-ప్రమాణమ్ (పామ్మెమ్మె త్తెయాక విత్తాది).

“పరమన్” ఎన్ఱుక్కు మూన్ఱుతాత్పర్య మెన్ఱురుళిచ్చెయ్కవర్; అతావతు - మున్ది సతు-తుయన్ఱు పరమ నెన్ఱుకరుత్తు. ఇరణ్ణువతు - పైయత్తుయన్ఱు పరమ నెన్ఱు తాత్పర్యమ్. మూన్ఱామ్ తాత్పర్యమ్ - కీల్చొన్న విగ్రహగుణభౌతికం స్వరూపగుణభౌతికం సర్వలాలుమ్ పెరియవనెన్ఱుపడి. (బొచిత్తలాలుమ్) ఎన్ఱు - నోన్ఱుక్కుక్కడైమాక్కు త్త్తియైయారే. (భోగ్యమ్) ఎన్ఱు- (౧) “కృషిర్భూవాచకశృద్ధోశ్చనిర్వృత్తివాచకః । విష్ణుస్తద్భావయోగాచ్చకృష్ణ ఇత్యభిధీయతే”. నిర్వృత్తిక్కు భూమియన్ఱుపడి. “అడి పాడి” ఎన్ఱు - పత్నిత్వముమ్ శేవత్వముముడ్డాత్తెయారే. (౨) “అహం శిష్యావ దాసీవ భక్తాచత్వయిమాధక । మత్కృతే సర్వభూతానాంలఘూపాయం వదప్రభో”.

నెయ్యన్ఱామ్” ఎన్ఱుక్కు కృష్ణన్ పిఱన్దపిన్ఱు అతిల్ పున్ఱుత్తియిల్లా మైయాలా కిఱతు ; “ ఇవిడత్తిల్, బ్రాహ్మణ వైశ్య కూడ్ర్కకుడైయ కన్ఱుక్కల్ వాన్ఱెయై నిన్ఱెపుతు” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్కవర్. తాత్పర్యాన్తరమ్ (అవన్ పరుమళవుమిత్తాది).

“నాట్కారే” నాళిమడైయ కాలత్రితే. “నీరాడి” ఎన్ఱుక్కు మూన్ఱు తాత్పర్యమ్, మూన్ఱామ్ తాత్పర్యమ్ (శిభరతాత్త్వానెన్ఱుకుడన్ఱి).

అలక్కారత్తుక్కి-వెన్నిల్ అరుళిచ్చెయ్కిడార్ (ముతలిలే ఎన్ఱుకుడన్ఱి). ఇవర్ కళవకాశప్రదానమ్ పణ్ణావిట్టార్ ఇరుమక్కు అలక్కరిక్కవిషయమిరైయోవెన్న,

౬.—మూన్టామ్మూట్టు. స్వర్గార్థమాకయజిక్కుమవనుక్కు స్వ
ప్రభాసఫలమాయిరుక్కు చెప్పయేతేయుమ్,(౧) “అయురాశాస్తే”
ప్రభాసడియే అయుస్సువుత్త్రినెత్తు అవాస్తర ఫలమాయిరుప్పన శిల
త్తయిరుక్కుమ్; ఇవర్కళకుక్కు అజ్జన మొన్టుమిన్తి క్కే,(౨) “సంపల-

(పూర విషయమెట్టునుడగ్గి). ఇవర్కళన్తో అవన్విషయత్తిల్ కైజ్కర్యమ్ పణ్ణి సత్తై
వేజన్దెవరు, అవనివర్కళకుక్కు కైజ్కర్యమ్ పణ్ణివేణుమెన్టి అపేక్షిక్కు కూడు
మోవెన్దు, (అవనుమ్ వరమప్రణయియాకైయాళే ఇత్యాది). పరిమళస్త్రుక్కో వూ
ముడిక్కిలైన్నవరుళిచ్చెయ్కెకాన్ (కురుమ్పూర్కురుళోతై) ఎన్టు. (విరల్కవిన్)
ఎన్దుతు - కాలిల్ విరల్ కవియెన్దుపడి. అవనప్పడికెయ్యమోవెన్న (అత్రోపవిశ్య
ఎన్దుతుడగ్గి).

“శెయ్యతనశెయ్యోమ్” ఎన్దుతుక్కు ఉపాయాస్తరజ్జల్ శెయ్యోమెన్టు (౧)
“ఇరుకాన్దీవనైర్మిన్” ఎన్దుపాట్టిల్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణినార్కళ. పూర్వర్కల్ అచ
రిత్తే అచరిత్తుక్కొన్దుపోనవర్కళున్దోవెన్న (శ్రీభరతాహ్వానెన్దుతుడగ్గి).

“వయమ్” కృష్ణానుభవమాతల్, భగవద్విషయజ్ఞానమాతల్. వీచ్చెయ్వావతు-
చావతానువమాతల్, స్వరూపజ్ఞానమాతలెన్దుపడి. “అన్దనైయుమ్” ఎన్దుతుక్కిరన్దు
పాదుల్. అర్థికళుక్కువేత్తైయ్యకళవు మెన్దుతల్, కొడుక్కిలవర్కళో తల్లకుక్కు
కళవుమెన్దుతల్, “కైకాట్టి” ఎన్దుతుక్కిరన్దుపారుల్, శెయ్యతనశెయ్యోమెన్దు
కున్దు ఇరన్దుతాత్వన్దమాకవుమామ్, ఒన్దేయాకవుమామ్. “తిక్కుఱులై” ఎన్దుతుక్కు
మప్పడికొళ్ళకు. ౨.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

మూన్టామ్మూట్టు. కీర్తిరత్తాపాట్టాయిమ్ ఎమ్పెరుమానే ప్రాప్యనుమ్ ప్రాపకను
మెన్టు నిచ్చయిత్తిరన్ద వివర్కళకుక్కు ఘాస్తరజ్జలై ఇపాట్టిల్కొల్లుమ్బడి యెజ్జనే
కూడువతు, ఇతుప్రభాసఫలమెన్టాతల్, అనుషక్తికఫలమెన్టాతల్కొల్లుక్కుడామైయాళే
యెన్దుకైచ్చెయిచ్చెయ్కెకాన్ (స్వర్గార్థమిత్యాది). (పుత్తగిన్) ఎన్దుతు-“సుప్ర

(౧) నైత్తిరేయోపనిషది. “అయురాశాస్తే । సుప్రజాస్త్యమాశాస్తే”
— (౨) “పిత్తమాత్మసుతభ్రాత్మ దారమిత్రాదయోపివా । ఏతైకఫలలాభాయ
చక్ష్మాభాయకేశవః ,

భాయకేశవః”(౧).“మాతా పితా భ్రాతా”(౨).“శేలేయకణ్ణియరుమ్”
ఎన్దు - ఎల్లామ్ అవన్తానేయాకైయాలే, తజ్జభుడైయ నోన్సుక్కు అను
మత్తిపణ్ణినార్ క్కువరక్కడవతాన ఫలమిరుక్కున్బుడియై చొచ్చిల్లకితార్
కల్. (3) “అనసూయవే” ఎన్దు- అసూయైయైప్పణ్ణితో భీయవనైయ
మితే అధికారికళాకైక్కు. (౪) “యత్రాప్తాక్షరసంసిద్ధః” ఇత్యాది
యాలే ఒరు త్తనై చొచ్చిల్లక్కడవతు; ఆనపిన్బు, ఇవర్ కళి త్తనై షేరు
న్దాల్ నాడునాట్రిచొచ్చిల్ల వేణ్ణావితే. ... *

మూ.—ఓజ్జీ యలకళన్ద వుత్తమన్ పేర్ పాడి

నాజ్గల్ నమ్బావైక్కు చ్చాత్తి నీరాడినాల్

తీజ్గిన్ది నాడెల్లామ్ తిజ్గల్ ముమ్మారి పెయ్తు

ఓజ్జు పెరుణ్ణాన్నే లూడు కయలుకళ

జాస్త్వమ్” ఎన్దు తైప్పల్. (ఎల్లామవన్తా నేయాకైయాలే) ఎన్దుతు-(౧)“అన న్నోడు
న్దో మేయావోమునక్కే నామాచ్చెయవోమ్” ఎన్దు తైప్పల్. ఒరుపర్ నోన్సునోన్కు
మన్దో మారువర్ క్కునుమతిమాత్రతాలే ఫలమ్ సిద్ధిక్కున్బుడి యెన్నేన్నవరుళిచ్చెయ్
తార్ (అనసూయవ ఇత్యాది). “ఇదంతతే గున్యాతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే”
ఎన్దు గీరోపనిషదాచార్యక్ అనూయారాహిత్యమే ఉపాయాన్వయత్తుక్కుమ్ ఫలా
న్వయత్తుక్కుమ్ అమెయమెన్ది శే తిరువుళ్ళమ్పల్ నీయరుళిచ్చెయ్తతు ; ఆకైయాలి
వర్ కళుమ్ అసూయైయిన్ది క్కే యనుమతియమ్ పణ్ణినార్ కళాకైయాలే ఇన్నోన్బాలే
ఫలాన్వయమ్ వర త్తట్టిలెయ్మకరుత్తు. అవతారికాన్దరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (యత్రేవ్యా
ది). “యత్రాప్తాక్షరసంసిద్ధోమహాబాగోమహీయతే । నతత్ర సచ్చరివ్యన్తి వ్యాధిదుర్భి
క్ష తస్కరాః” ఎన్దు ఒరువరిరుక్కుమ్బాతు నాడునాట్రిచొచ్చిల్లకైయాలే అప్పడియవర్
కళ పల్ అప్తాక్షరసంసిద్ధరాయిన్దాల్ అనుమతిపణ్ణినాగోడుఅల్లాతారోడువాళియణ
నాట్రిచొచ్చిల్ల వేణ్ణావితే ఎన్దుకరుత్తు. ... *

(౧) సుబాలోపనిషది - “మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణం సుహృద్గతి ర్నా
రాయణః.” — (౨) తి-నాయ-౫-౧-౨. — (3) ౬౬-వతు పుటత్తిల్ కాన్దా. —
(౪) “యత్రాప్తాక్షరసంసిద్ధోమహాబాగోమహీయతే । నతత్ర సచ్చరివ్యన్తి వ్యాధి
దుర్భిక్షతస్కరాః”,

పూజువలైప్పొలిల్ పొటివణ్ణు కణ్ పడుప్ప
 త్రేజ్జాతే పుక్కిరున్దు శీర్ త్తములై పల్లీ
 వాజ్గ కుడఁచు నిత్తైక్కుమ్ వళర్ పెరుమ్మశుక్కళ్
 నీజ్జాత శెల్వమ్ నిత్తైన్దోరమ్బువాయ్. 3.

వ్యా.—(ఓక్కియులకళన్ద) ఇవర్ కళ్ ముతలేతోడన్ద “నారాయణా” ఎన్దు ఉభయవిభూతియొగ తైచ్చొల్లి, “పాఱ్కుడలుళ్ పైయత్తుయిన్ద” ఎన్దు - అవతారార్థమాక పుళ్ళికొణ్ణరుళినపడియొచ్చొల్లి, అజ్గునిన్దుమ్పోన్దు అవతరిత్తవళవుమ్వర అడియెత్తుకితార్ కళ్. (ఓక్కి) జగన్రక్షణార్థమాక తిరుప్పాఱ్కుడలిలే శాయ్న్దరుళినపోతు అర్తరక్షణమ్ పణ్ణప్పెత్తామైయాలే, పనిప్పట్టుచ్చాయ్న్ద మూగ్గిల్ పోలేయాయ్, అతు ఆదిత్యకిరణమ్ పట్టు క్కిళమ్మునూపోలే, మహాబలియాలే నోపు పట్టదేవర్ కళార్తధ్వని కేట్టపిన్దు పోన్దువళర్ న్దపడి. పిఱర్ కార్యమ్ శెయ్యప్పెఱుకై యూలేవళర్ న్దపడి యెన్నువుమామ్. (1) “ఉవన్దపుళ్ళన్దనాయులకమళన్దు” ఎన్నక్కడవతితే. అజ్జనన్ది క్కే, ఇరవుప్పెఱువతెఱ్ఱుమున్నే వామననానవక్ ఇరవువాయ్ త్త ప్రీతియాలే వళర్ న్దపడియాకవు మామ్. కైయిల్ నీర్ విఱ్ఱున్దపిన్దు వళర్ న్ద కడుమై. బ్రహ్మ, తిరువడికళ్ విళక్కిన నీరుమ్ కూడవిఱ్ఱున్దపడియితే.

నారాయణనడిపాడి ఎన్ద్రాతల్, పాఱ్కుడలుళ్ పైయత్తుయిన్ద పరమనడిపాడి ఎన్ద్రాతల్ శొల్లుకెయిన్దిక్కే “ఓక్కియులకళన్ద” ఎన్ద్రతుమ్మనియామకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవర్ కళిత్యాది). “ఓక్కి” ఎన్దు ఇపోతు శొల్లుకెయ్ వతు - మున్ను ఇప్పడియొణ్ణుతల్లియొమైతోన్దుకైయాలే, కీల్ పొట్టిల్ “పైయత్తుయిన్ద” ఎన్ద్రపడైక్కటాక్షిత్తు ఇరణ్ణుమ్మ హేతుపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (జగనిత్యాది). అర్తధ్వనికేట్కైయే వళరుకైక్కు హేతువానపడి యెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిఱరిత్యాది). “ఉవన్ద” ఎన్ద్రతుమ్మ-పిఱర్ కార్యమ్ శెయ్యప్పెఱుకై యూలే ఉకన్ద వెన్దుకరుత్తు. వళర్ న్దులకళన్దవెన్నా తే “ఓక్కి” ఎన్ద్రాల్ ఫలితమాన త్వరైయిన్ వికుతి

(ఉలకశస్త్ర) (౧) “విచక్ర మేపృథివీమేషవతామ్” ఎన్నిటవడియే-
గుణగుణనిరూపణమ్ పణ్ణా తే సర్వ సాణికళో పక్కలిలుమ్ తిరువడికల్తై
వై త్తవడి. వ్యాప్తియిల్ వరై తలిల్లాతాప్పోలేయాయ్ త్తు ఇరువుమ్.
వ్యాప్తిక్కుక్కరుత్తు-ఇవల్ బ్రీనుడై య స వైయుణ్ణాక్కుక్కైక్కాక. ఇట్లు
ఇవల్ బ్రోట్టై స్పర్శమ్ తనక్కుధారకమాకివితే నిన్దైత్తిరుప్పతు. ఇవ
ల్ బ్రీనుక్కు అపేక్షితమిట్టిక్కేయిరుక్కేచ్చెయ్ తేయుమ్, ఉఱిజ్జుకిఱ
ప్రజైయై యణ్ణైత్తుక్కుణ్ణ కిడక్కుమ్ మాతావై ప్పొలే, ఇవల్ బ్రోట్టై
స్పర్శత్తుక్కు త్తాఁ ఉకక్కితాపితే. వరై యామైయుమ్, అతిమానుష
చేష్టి తజ్జళుమ్, వడివల్లకుమ్ కృష్ణానతారన్దో డొత్తిరుక్కైయాలే, శ్రీ
వాచునానతారన్దై యనుభవిక్కితార్ కళో.

(ఉత్తమన్) ఇట్టై, ఇవర్ కళుక్కు ఒరు ఉపకారమ్ పణ్ణినానాక

మొయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వైయిలిత్యాది). ఇట్టాల్ ధారాజలమామ్ శిషాదత్తీరముమ్
కుండు విట్టుమ్మడియాన వేగమ్ కొల్లిల్ బ్రాయ్ త్తు.

ఉలకపదవాసనై (గుణగుణత్యాది). ఉత్తాగ్ధై దృష్టాస్తపూర్వకమ్ స్థిరీకరిక్కి-
తార్ (వ్యాప్తియిలిత్యాది). (వరైతల్) తారతమ్యమ్, ఆకిల్ వ్యాప్తియేయమైయతో,
ఉలకమళపాపనెన్నిన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వ్యాప్తిక్కిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే).
(ఉత్తాక్కుక్కైక్కాక) ఎన్ద వన స్తరమ్ “ఎన్దు” ఎన్దు కేవమ్. తిరువడికళోట్టై స్పర్శమ్ లోక
త్తుక్కు ఉద్ధారకమెన్న వేణ్ణియిరుక్కు అవాప్తసమిస్తకామనాన తనక్కుధారకమాక
వెన్నక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవల్ బ్రీనుక్కిత్యాది). (స్పర్శత్తుక్కుత్తాఁ)
ఎన్ద తు-ముక్కుచ్చొన్లు. కృష్ణన్ పక్కల్ వ్యాముగ్ధరాన వివర్ కళో మధురైయిల్ పిఱన్ద
ఉన్దమనెన్న వేణ్ణియిరుక్కు “ఓక్సి ఉలకశస్త్ర ఉత్తమన్” ఎన్నక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చె
య్ కితార్ (వరై యామైయుమిత్యాది). కృష్ణకోపక్కల్ వ్యామోసామ్ ఇవన్ పోలియ
శవుమ్ పెరుకిచ్చెన్దై త్తెఱ్ఱకనుత్తు.

(ఇట్టై) ఎన్ద తు-నుహాబలినిరసనార్థమాక ఉలకశస్త్రతై ఎన్ద పడి. (ఇవర్ కళుక్కు)
ఎన్ద తు - ఇన్దాదిదేవతైకకుక్కెన్ద పడి. “ఉత్తమన్” ఎన్ద తుక్కు- తన్ పేటాక నిన్దై

(౧) పురుషమూర్తమ్

నన్నిక్కే తక్కువేతాక నిన్నై తిరుక్కిఱపడి, పిఱరై హింసిత్తు త్తవయి
 త్తవై వళర్ క్కువేణు మెన్దిరుక్కుమవక్-అధమక్; “పిఱరుమ్ జీవిక్కు
 వేణుమ్, నాముమ్ జీవిక్కు వేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుమవక్-మధ్యమక్; తనై ఎ
 అట్టియమాటియాకిలుమ్ పిఱర్ జీవిక్కు వేణుమెన్నుమవక్-ఉత్తమక్;
 (౧) “భక్తానామ్” (౨) “అప్యహం జీవితం జహ్యమ్” ఎన్దిరుక్కు.

(పేర్ పాడి) గుణజ్ఞులకు వాచకమాన తిరునామజ్ఞులై ప్రీతి
 పూర్వకమాక ప్పాడి. “ఉత్తమక్ పేర్” ఎన్దిఱతు తిరుమన్రైత్తై.

తిరుక్కు అర్థమాకవరుళిచ్చెయ్తు తన్నై యట్టియమాటియుమ్ పిఱర్ కార్యమ్ కెయ్యై
 ఎన్దు అర్థాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిఱరైయిత్తాదివాక్యత్రయత్రాల్). ఇరణ్డర్థత్తుక్కుమ్
 అనైవే ప్రమాణజ్ఞశరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (భక్తానామిత్తాది). “నలేయాపం నచాకాఠో
 నాయుధాని నచాస్పదమ్” ఇతునిషేధమన్దు, స్వాధీనతైయైత్తవిర్క్కిఱతు; నమక్కు
 (౧) “అహమపినమమ | భగవత ఏవాహమస్మి” పోలే, ఇవమక్కు “నలేయాపం -
 భక్తానామ్” ఎన్దై. (౨) “అప్యహం జీవితం జహ్యం త్వంవా సీతే సలత్తణామ్ | నరు
 ప్రతిజ్ఞాం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యో విశేషతః” ఎన్దు ఎన్నైయుమ్ ఎన్నుడై మైన్దు
 యుమ్ నేర్ న్దాకిలు మొరువర్క్కు “కెయ్కిఱామ్” ఎన్దుత్తై త్తవిర్క్కిఱిలన్ ఎన్దిఱపడియే
 తన్నై యట్టియమాటియుమ్ పిఱర్ కార్యమ్ కెయ్యైమవన్దై.

“పేర్” ఎన్దుతుక్కు ఎల్లాతిరునామజ్ఞులై యుమ్ న్దురుళిచ్చెయ్తు, తిరుమన్రై
 మాకవర్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉత్తమనిత్తాది). పేర్నైతు తిరుమన్రైత్తైచ్చొల్లుమ్మడి

(౧) (ఉత్తమక్) జితన్తాన్రైత్తే, ౫ - “నలేయాపం నచాకాఠో నాయు
 ధాని నచాస్పదమ్ | తథాపి పురుషాకాఠో భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే.” —
 (౨) శ్రీరామాయణే - ఆరణ్యకాండే - ౧౦ - ౧౭, సీతాం ప్రతిరామః. “మయాచైత
 ద్వచక్కుత్వా కాత్తేన్నైవ పరిపాలనమ్ | ఋషీణాం ద్విజకారణ్యే సంశ్రుతం జన
 కాత్తజే || సంశ్రుత్యచ నశక్యమి జీవమానః ప్రతిశ్రవమ్ | ముసీనామన్యథాకర్తుం
 సశ్యమిన్ద్రంహిమేసదా || అప్యహం జీవితం జహ్యం త్వంవా సీతే సలత్తణామ్ | నరు
 ప్రతిజ్ఞాం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యో విశేషతః || తదవశ్యం మయాకార్యం ఋషీణాం

ముతత్పాట్రిల్ "నారాయణ" ఎన్దెయాలమ్, ఇరణ్డామ్ పాట్రిల్ "పర
మ" ఎన్దు- అన్ద మన్తార్థమాన గుణపూర్తియై చొల్లుకై యాలమ్,
ఇతిల్ మన్తో క్తవ్యాప్తిక్కు ప్రత్యభిజ్ఞాకరమాన త్రైవిక్రమాపదాన తై
చొల్లుకై యాలమ్, తిరుమన్ద్రై తై చొల్లుకిటతు. తిరుమన్ద్రైయాన్ద్రాన్,

(౧) "మన్దిర తై మన్దిరత్తాల్" ఎన్దు మన్ద్రై తై చొల్లి, అనన్దరత్తిలే
అతిల్ ఉత్తమాన వ్యాప్తిక్కు ప్రత్యభిజ్ఞాకరమాన త్రైవిక్రమాపదా
న తై అనన్దరమ్ పాట్రిలే యరుళిచ్చెయ్ తారితే. (ఉత్తమకపేర్) అవన్ద
నక్కుమ్ పిఱర్ క్కుముణ్డాన వాళి పోరుమ్ అవనుక్కుమ్ తిరునామత్తు
క్కుమ్. కట్టిప్పొన్బోలే అవన్; పణిప్పొన్బోలే తిరునామమ్. అవన్దనై
ఇల్లై శెయ్ కిటవర్ కళుమ్ తిరునామన్ద్రై థార్వన్ద్రై ఛానిత్తుర్. అతా

యెజ్జనేయెన్దు (ముతలిత్యాది). నమ్మాచార్యర్ కళుక్కు శబ్దమ్ మున్నాతల్, అర్థమ్
మున్నాతల్ శేర్ నే తిరుమన్ద్రై తై యనుసన్దిక్కై నియతమాకై యాలే, ముతత్పాట్రిల్
శబ్దముమ్, ఇరణ్డామ్ పాట్రిల్ "పాఱ్కుడలుల్ పైయత్తుయిన్ద్ర పరమన్" ఎన్దెయాలే తత్తు
రువనిలే కొన్న గుణయోగముమ్, ఇప్పాట్రిల్, "ఓజీయులకళన్ద" ఎన్దు బహుక్రీహ్యర్థ
మాన వ్యాప్తియమ్ ఫలితతాకై యాలే ఇమా తిరుమన్తార్థ తై చొల్లుకిట తైన్దుకరుత్తు.
(ప్రత్యభిజ్ఞాకరమానో) వన్దతు - త్రైవిక్రమాపదానమానతు గుణాగుణనిరూపణమిన్ది క్కే-
యరుక్కై యాకిట పాద్యకళితాలే స్తారకమెన్ద్రపడి. ఉత్తమనైప్పాడి ఎన్నామల్,
పాడుమ్మోతు పేరిన్ది క్కే పాడమ్మూడాలే, "పేర్" ఎన్దు విశేషిప్పానెన్దెన్న పరుళి
చ్చెయ్ కిటార్ (అవన్దనక్కుమిత్యాది). (పణిప్పొన్) ఆభరణమాన పా. ఇత్తాల్ -
అవనిలుమ్ అవన్ తిరునామమ్ పరమభోగ్యమాకై యాలే అవనుడైయి వైభవతైయేయు
ళిడాకవైత్తు తిరునామత్తైప్పాడుకై వివక్షితమెన్ద్రతాయ్ తు. కీర్ భోగ్యతైయాలే
వన్దవైభవతై నియామకమాక పరుళిచ్చెయ్ తు, ఫలప్రవర్తనైలు మవనిలు మితుక్కుణ్డాన
పెరుమైయై నియామకమాక పరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవన్దనై యిత్యాది). (ఇల్లై శెయ్ కి
వర్ కళో) నిర్వికల్పమూర్తికర్. ఇప్పడి కీర్తయై యుడైతాన తిరునామత్తై చొల్లి

వతు-వ్యాధిపరిహారార్థమాక తిరునామసక్కిర్రన తైవిధిత్రాల్ అప్పోతే
అత్తై చెయ్యూచిత్పర్కల్. ఇని మాతృఘాతకనుక్కుమ్ కైనొన్దాల్
“అమ్మే!” ఎన్నప్రాప్తియుణ్డామాపోలే, తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు
ఎల్లార్కుమ్ ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్కుమ్. తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు
యోగ్యతై సమ్పాదిక్కవేణ్డా, ఇతుతానే యోగ్యతైయై పుణ్ణిక్కొడు
క్కవల్దు.

(నాజ్గళ్) తిరునామమ్ వాయాలే శొల్లువిడిల్ ధరిక్కమా
ట్రాత నాగ్గళ్. నెళ్లు కావలిడుకిఱవూరిలే ఇతు నమక్కు సిద్దిప్పతే! ఎన్ఱు
ప్రీతైకళాయ్, తజ్జలై శ్లాఘిక్కితార్ కళెన్న వుమామ్. (నమ్బావైక్కు)
ప్రాపకతయావన్ఱిక్కే, ప్రాప్యరుచి ఇరున్దవిడత్తి లిరుక్క-వొట్టామల్
శెయ్కిఱనోన్ఱుక్కు. (పావైక్కుచ్చాత్తి నీరాడినాల్) నాట్టార్కు
“నోన్ఱు” ఎన్ఱు ఒరువ్యాజ తైయిట్టు నమ్మడైయ విరహతాపమ్పోక
వామ్కుళిత్రాల్. నోన్ఱు ఎన్ఱొరువ్యాజ తైయిట్టు కృష్ణసంశ్లేష తై పుణ్ణి
నాలెన్ఱుమామ్. (పేర్ పాడి నీరాడినాల్) సమ్బన్దజ్ఞాన పూర్వకమాక
కృష్ణసంశ్లేష్ పుణ్ణినాల్. ఘలముమ్ ఫలప్రదాతావాన ఊలకళన్దవన్బడి
యాకై.

(తీగ్గిన్ఱినాడెల్లామ్) నాట్టల్ వ్యాధి దుర్భిక్షాద్యమగ్నశబ్దశ్శెల్లామ్

మృతు ప్రయతనాయ్చ్చొల్ల వేణ్డావోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇనియిత్తాదివాక్యత్ర
యత్తాలే. (ప్రాప్తియుణ్డామాపోలే) ఎన్ఱు-యోగ్యతైయ్యుణ్డామాపోలేయెన్ఱు పడి.

“నమ్బావైక్కు” ఎన్ఱుపోలే “నాజ్గళ్” ఎన్ఱు అర్థసిద్ధమాయరుక్క-వుమ్
“నాజ్గళ్” ఎన్ఱుకుమ్ ఇరన్ఱుతాత్పర్యతైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరునామమ్ తైయి
త్తాదివాక్యద్వయత్తాలే). (ఇను) ఎన్ఱు-కృష్ణసంశ్లేష తై. నాజ్గళ్ పావైక్క-న్నవమై
న్దిరుక్క “నమ్” ఎన్ఱుకుమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రాపకత్యాది). “నమ్బా
వైక్కు” ఎన్ఱువనన్దరమ్ పావై ఎన్ఱొరుపేరై ఎన్ఱుధ్యాహరిన్ఱు, “కాత్తి” ఎన్ఱుకుమ్
ఇట్టెన్ఱు అర్థమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నాట్టార్క్కిత్తాది). “పేర్” ఎన్ఱు
కుమ్ తిరుమన్ఱిమర్థమానపక్షత్తిల యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సంబంధేత్తాది)

పోయ్ సమృద్ధమాయ్. తద్దాముడైయ సుకృతమనుభవిక్కిలితే అవ్వళ విలే నన్నెయావతు. (౧) “రామే రాజ్యంప్రకాసతి” ఎన్నిటపడియే తద్దా ముడైయ పుశ్యానుగుణమాకనన్తి క్కే, పెరుమాళ్లుడైయ భాగ్యత్తాలే (౨) “ప్రహృష్టముదితోలోకః” ఎన్ఱు రాజ్యమ్ శెన్ఱాత్తోలే, ఇవ్వాళే యన్తి క్కే ఇవ్వాళోడే సమృద్ధిత్త నాడెల్లామ్ మజ్జళమాకై. (తిజ్గళ్ ముమ్మారి పెయ్తు) వెళ్ళక్కేడుమ్ వఱుక్కుడు మిన్తి క్కే ఊతెన్ఱెయ్ విట్టాత్తోలే యిరుక్కై. ఒన్పతునాళ్ వెయ్యిలుమ్ ఒరునాళ్ మత్తైయ మాయ్, (3) “నికామే నికామే నః పర్జన్యోవర్షతి” ఎన్ఱు - అపేక్షిత్త కాలత్తిలే యున్ఱాయరుక్కై.

(ఓజ్జు పెరుమ్ శెన్నెలూడుకయలుకళ) కీర్తీచ్చొన్న తిరువులకళన్ద రుళిన సర్వేశ్వరనోడొత్తిరుక్కై. విడివోతే నట్టు, నాయిటు పట్టపోతు

(సమృద్ధమాయ్) ఎన్ఱతుమ్మ - మేలే, “నీన్దొత శెల్వమ్ నిన్ఱెన్ఱు” ఎన్ఱు ఊరిత సమృద్ధియెచ్చొన్ఱుకైయాలే, నాట్టుక్కు అరుజ్జళన్ద్రో పోతుకైమొచ్చొన్నతు ఉపలక్షణ మాయ్ సమృద్ధిపర్వన్తమ్ శొల్లుకిట తెన్ఱుకరున్ఱు. నీరాడినాల్ నాడెల్లామ్ సమృద్ధమా మ్మడి యెన్ఱు నేయెన్న పరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తద్దామిత్త్యాది). ఇత్తాల్ - చేతనకన్దోపాధి కమన్తి క్కే ఇవర్కళిడత్తిలనుగ్రహత్తాలే ఇవర్కళిరున్దనాడెల్లామ్ సమృద్ధమా మెన్ఱు కరున్ఱు. దృష్టాన్తపూర్వకముక్తార్థత్తై వివరిక్కిఱార్ (రామేరాజ్యమిత్త్యాది. (మజ్జళ మాకై) ఎన్ఱవనన్దరమ్ కూడుమెన్ఱుశేవమ్. (ఊతెన్ఱెయ్) ఎన్ఱతు-తలైయిలే ఊటఊట ఎన్ఱెయిట్టాత్తోలే యెన్ఱపడి.

“పెరుమ్ శెన్నెల్” ఎన్నవ మెన్దిరుక్కు “ఓజ్జు” ఎన్ఱు విశేషిత్తతుక్కుత్తాత్పర్వమ్ (కీర్తీత్త్యాది). వళరన్దపెరుమ్ శెన్నెల్ న్నలాయిరుక్కు “ఓజ్జు” ఎన్ఱత్తాలే తోబ్ బుకిట పర్జన్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విడివోతే ఇత్త్యాది). (నాయిటుపట్టపోతు) ఎన్ఱకు-నూర్చి

- (౧) రామాయణే - యుద్ధకాండే - ౧౩౧ - ౯౩, “రామోరామోరామ ఇతి ప్రజానామభవన్కథాః । రామధూతం జగదధూద్రామే రాజ్యం ప్రకాసతి.” —
- (౨) బాలకాండే - ౧ - ౯౦, “ప్రహృష్టముదితోలోక స్తుప్తః పుష్ట స్సుధార్మికః । నిరామయోహ్యరోగశ్చ దుర్భిక్ష భయ వర్జితః”.
- (3)

వస్తుపార్తాల్ కైకవిత్తుప్పార్క్కవేణుమ్మడియిరుక్కై. మారీచన్
 పెరుమాళై(౧) “వృక్షేవృక్షేచ పశ్యామి” ఎన్టాత్పీలే, ఇవర్కళుక్కు
 శ్రీవామన నిమిత్తమాక “వృక్షేవృక్షేచ పశ్యామి” ఎన్జిరుక్కి. అపడి.
 (ఓణ్ణు పెరుమ్ శెన్నెల్) ఒరుముతలే ఒరుశెయ్యై విళాక్కొలై కొణ్ణు అజ్జ
 నొరువరమ్మిల్లామైయాలే ఆకాశావకాశ ముళ్ళవళవుమ్ వళర్న్దిరుక్కై.
 (ఊడుకయల్ ఉకళ) శెరుక్కాలే యానైక్కన్టుపోలే వళర్న్ద కయల్క
 శానవై శెన్నెల్కళిక ఉళ్ళేపుక్కు, పోక ఇడమ్ పెటామైయాలే తుళ్ళా
 నిఱ్ఱుమ్, విఱ్ఱుక్కాడఱియామే యకప్పట్టపడి. తిరువులకళన్దరుళిన సర్వే
 శ్వరనైక్కణ్ణ అనుకూలర్ పట్టతు పడానిఱ్ఱుమాయ్ త్తు ఇవై.

నుచ్చిపట్టపోత్తపడి. (కైకవిత్తు) ఎన్జు - మూర్వకిరణ్ణిల్ కణ్ణుక్కు త్తాక్కాతపడి.
 తన్ కైమైక్కవిత్తుక్కొణ్ణెన్దపడి. తాణ్ణిల్ పరసమ్మద్దిళ్ళొల్లమళవిల్ “ఱిణ్ణిల్ ముమ్మా
 రి” ఎన్టాత్పీలే స్వాభావికమాన సమ్మద్దిమైచ్చొల్లవేణ్ణియిరుక్క * ఓణ్ణుకైయై ఇప్పడి
 విశేషిత్తు అతిశయోక్తియాక చొల్లువానెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మారీచనిత్యాది).
 భయత్తాలే మారీచనుక్కుత్తోర్ ముమాపోలే ఇవర్కళుక్కు ప్రేమాధిక్యత్తాలే వామనను
 డైయభర్తల్ల శెణ్ణుమ్తోర్ న్నిచ్చొల్లకితార్క శెన్డుకరుత్తు. కీర్తెల్లామ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
 తు “పెరుమ్” ఎన్జుతుక్కుమ్ “ఓణ్ణు” ఎన్జుతుక్కుమ్ పేతుపూర్వకమ్ శబ్దార్థమరుళి
 చెయ్ కితార్ (ఒరుముతలేయిత్యాది). “శెన్నెల్” ఎన్జు ఏకవచనత్తాలే (ఒరుముత
 లే) ఎన్జు. సస్యజ్జలైయిట్టిప్పడి వర్ణితతుక్కు పేతువైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరు
 వులకళన్దనిత్యాది).

(౧) రామాయణే అరణ్యకాండే - ౩౯ - ౧౪ -, రావణం ప్రతిమారీచః, “వృక్షే
 వృక్షేచ పశ్యామి చీరకృష్ణాజినామ్బరమ్ । గృహీత భసుదంరామం పాశచాస్తమి
 వాన్తకమ్ ॥ అపి రామసహస్రాణి భీతః పశ్యామి రావణ । రామధూతమిదం సర్వమరణ్యం
 ప్రతిభాతి మే ॥ రామమేవ హి పశ్యామి రహితే రాక్షసాధిప । దృష్ట్వా స్వప్నగతం
 రామ ముద్భ్రామామిచింతనః ॥ రకారాదీని నామాని రామత్రైకస్య రావణ । రత్నానిచ
 రథా క్షైవ త్రాసంసంభానయన్తి మే”

(పూజువలైప్పొత్తిల్ పొటివణ్ణు కణ్ పడుప్ప) పూత్తకువలైయిలే ఎన్నుతల్; కాలత్తిలే ఎన్నుతల్; దర్శనీయమాన కువలై ప్పూవిలే ఎన్నుతల్. (పొటివణ్ణుకణ్ పడుప్ప) మధుపానత్తాలుమ్ అన్యోన్యసంక్లేషత్తాలుమ్ పిఱన్ద పుకరడైయి వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్బుడి యిరుక్కిఱ వణ్ణుకళ్. తన్నిల్ తాన్ ఒరుమహాభారత తై ప్పొరిత్తుక్కొణ్ణువుక్కు పుప్పత్తిలే స్పర్శసాఖ్యతాలే నజ్జుణ్ణాలైప్పోలేకిడన్దు ఉఱిణ్ణీయుణర్ న్దు ఎఱున్దిరుక్కుమ్మాతు, “ఎన్నై నీయెఱుప్పిల్ శీలై”, “ఎన్నై నీఎఱుప్పిల్ శీలై” ఎన్దు ఒన్దుక్కొన్దు “శీఱు, పాఱు” ఎన్నానీఱుమ్. (౧) “పళ్ళి క్కమల త్తిడైప్పట్టపకువాయలవక్ ముకమ్ నోక్కి నళ్ళియూడుమ్” ఎన్న క్కడవతితే. (ఉడుకయల్ ఉకళ - పూజువలైప్పొత్తిల్ పొటివణ్ణుకణ్ పడుప్ప) కువలై ప్పూవిలే, వణ్ణు, మధుపానమ్ పణ్ణు ఎన్దు పడిన్దడైయిలే కయల్ ఉఱేయుకళ, శెన్నెలుమ్ కువలైయుమ్ ఒక్క అళైన్దు, తూజు మెత్తైయిలే యుఱిజుమ్ రాజపుత్రిర్ కలైప్పోలే వాయిల్ మధువోడే వణ్ణుకళ్ కణ్ పడుప్ప ఎన్దు.

ఇతు వయలికాసమృద్ధి; ఇని ఉరిన్ సమృద్ధియిరుక్కుమ్బుడి శొల్లకిఱతు. (తేక్లా తేపుక్కిరున్దు) ఎత్తనైయేనుమ్ ముక్కై యురవియ రాయిరుప్పార్ ఇఱ్ఱీయ వేణుమాయ్ త్తు ప్పశుక్కఱక్క వ్పుకుమ్మాతు.

“పాటి” ఎన్దు అఱుకాయ్, అకుక్కు పేతు పూర్వక మర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మధువిత్తాది). కణ్ పడుక్కై-ఉఱిజుక్కై యాయ్, అతి నెలైనిల తై యిరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తన్నిల్ తానిత్తాది). (పకువాయలవక్) పెరియవాయైయుడైయి పురుషనణ్ణు. (నళ్ళి) పెణ్ నణ్ణు. (ఉడుమ్) ఎన్దుతు - “నెరుక్కు మెన్ద పడి” సమభివ్యాచార తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కువలైయిత్తాది).

“తేక్లా తే” - ఏక్లా తే, “పుక్కు” - కఱిక్కు ఒరుప్పట్టు, “ఇరున్దు” - ఒరునిలై యాకవిరున్దు ఎన్దిప్పడి శబ్దార్థమాయ్ ఏక్కుకైక్కు ప్రసక్తియైయుమ్ ఒరుప్పడుక్కైయిలళ్ళ వరు మెయైయుమ్, ఇరుక్కైక్కు పేతు వైయుమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎత్తనైయేనుమ్ త్యాది

ఇతుక్కడి-పాల్ మాతామైయాలే యెఱున్దిరుక్కప్పొకాతు. ఇత్తాల్-
పాల్ పోరుమ్ పెరుమైయై అనుసన్దిత్తవాతే కఱక్కవారుప్పడువారిల్లై.
తిరువడి, సముద్రమ్ కడక్కవారుప్పట్టాత్పలే ఒరుప్పట్టుక్కొండ్లు ఇట్టే
యవేణుమ్బడియాయ్తు ఇరుప్పతు. (ఇరున్దు) పాల్ మాటిలితే యెఱు
న్దిరుక్కలావతు; స్థావరప్రతిష్ఠాపోలేయిరున్దు. (శీర్ తములై) విరలిట్టు
చ్చున్ శ్రీప్పిడిక్కవొణ్ణాతు, ఇరిణ్ణుకై యాలుమ్ అస్తైత్తుక్కఱక్క వేణు
మ్బడి కనత్తిరుక్కై. (పన్ శ్రీవాణ్ణుడమ్ నితైక్కుమ్) వాణ్ణుకై -వలి
క్కైయాయ్, పన్ శ్రీక్కఱక్కకుడమ్ నితైక్కుమెన్నుతల్; ములై
యైప్పన్ శ్రీ కైవాణ్ణు, తానేనిన్దు పాల్ శొరియుమెన్నుతల్; ఇట్ట కుడ
జ్జల్ వాణ్ణువాణ్ణు నితైక్కుమెన్నుతల్. కుడమిడా తారిఱ్ఱిక్కిఱతు పశు
వికతున్ దమన్తే. ఇచ్చెచ్చయ్యుడై యార్ ఈశ్వరనైప్పన్ శ్రీ కృతకృత్యరా
మాపోలే యాయ్తు ఇచ్చెయ్యమ్.

(వళ్ళల్) కీర్తే - పాల్ పోరుమ్ పెరుమైయై చొల్లిన్ ద్రాకిల్
ఇని వళ్ళల్ తనమానతు ఎన్నెన్నిల్; కృష్ణన్బడి ఇవన్ దుక్కు ముణ్ణా
యిరుక్కై; ఆరేనుమ్ ఇవకమ్ముత్తిలే ఓలైకట్టి “తూతుపో” ఎన్టాల్
పోమాపోలేయాయ్తు ఇచ్చెయ్యమ్ - శిఱుప్రజై కళుక్కుఱ్ఱుడక్కట్టవు
మడిక్కవుమామ్బడి తనై ఎక్కొడుత్తుక్కొండ్లునితై. (పెరుమ్ పశు
క్కల్) వుల్లుమ్ తణ్ణేరుమ్ ధారకమాక వళర్ న్దవై యన్తిక్కే, కృష్ణన్బ
ర్మమే ధారకమాక వళర్ న్దవై యాకైయాలే, శ్రీశత్రుజ్ఞయనైప్పోలే
యాయ్తు ఇరుప్పతు.

వాక్యచతుష్టయత్తాలే). (పాల్ పోరుమ్) ఎన్దతు - పాల్ కురక్కు మెన్దపడి.
“ఇరున్దు” ఎన్దతుక్కుచ్చొన్నవర్ధత్తై వివరిక్కితార్ (పాలిత్వాది). “శీర్ త” ఎన్దతు
క్కు-పెరు త్తవెన్దరమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (విరిత్వాది). “పన్ శ్రీ”
ఎన్దతు - పన్ దమన్తాయ్, “శీర్ తములై పన్ దుక్కుడమ్ వాణ్ణు నితైక్కుమ్” ఎన్దన్ద
యమ్ తిరువుళ్ళమపన్ శ్రీ మూన్టాదుర్గమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇట్టవిత్వాదివాక్యత్రయ
త్తాలే). “కుడమ్” ఎన్దతు - జాత్యేకపదవి.

(సీక్తాతశెల్వమ్ నితైన్దు) అభీవిల్లాత సమ్పత్తు నిరవధికమామ్బడి. చేతనరుడైయ పుణ్య పాపానురూపమాక ప్పడివిడుమ్ సర్వేశ్వరనడి యాకవన్ద సమ్పత్తాకిలితే అళవుపట్టిరుప్పతు; (౧) “ పాపానాం వా శుభానాంవా ” ఎన్ను మవళడియాకవన్ద సమ్పత్తాకై యాలే ఊర్ బుడైత్తా యిరుక్కుమితే ఇతు; ఆకై యాలే “ సీక్తాత శెల్వమ్ ” ఎన్నిఱతు. 3.

విహిక ఫలమాన సంపత్తై దేశవిచ్చేదముమ్ కాలవిచ్చేదము విన్దిక్కే నిరవధిక మెన్నక్కుడుమామెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చేతనరుడైయ విత్యాది). (పాపానామ్) ఇత్యాదిక్కు - పుణ్యపాపరూపమాక వరుమతన్దిక్కేయిరుక్కై యాలే అవల్ క్కపె యళవుపట్టిరామైయాల, అత్తాలవరుమ్ సంపత్తునుళవిల్లాతే నిరవధికమామ్బడి యిరుక్కు మెన్తుకరుత్తు.

[ఓగ్గియిత్యాది, నీరాడినాల్, నాడల్లామ్ తీర్గిన్ది తిజ్జల్ ముమ్మరి పెయ్ తిడుమ్, కయర్ ఓక్కుమెరుమ్ కెన్నెల్-ఉకళ - పాటివన్దు పుణ్ణునలై పోప్పితిల్ కణ్ పడుప్పవిరు క్కుమ్, వళ్ళల్ పెరుమ్ పకుక్కల్ తేక్లాతే పుక్కిరున్దు శీర్ త్తములైపల్ శ్రీవాక్కుడమ్ నితైక్కుమ్, ఏల్-ఇప్పడి సీక్తాత శెల్వమ్ నితైన్దిడుమ్, ఎమ్మవాయ్-ఎజ్జల్ వాల్తైయై ప్పిన్ కెన్దు, ఓర్-ఓరున్కోల్. అప్టాతురసంసిద్ధరుడైయై వైభవత్తై బుద్ధిపణ్ణున్కో శ్చెన్ద పడి] ఎన్దు అన్వయమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు. 3.

శిన్న ఆరుమ్బదమ్.

మాన్డామ్బట్టు. (ఓగ్గి) కృష్ణసంక్లేషమ్ ఫలమాయిరుక్కు కామ్యపురుషార్థజ్ఞులిలే అన్వయిత్తాలై పోప్పిలే, అవాన్దరపురుషార్థజ్ఞైయ పేక్షిక్కిఱతెన్నెన్న (స్వగ్ధార్థమాకవి త్యాది). పుత్త్రకా యజ్ఞ సన్తతి విచ్చిన్నమాకామైక్కు పేక్షితమ్. అనుమతి పణ్ణిన మాత్రమ్ కొణ్ణు అవర్కకుక్కు అతిశయమ్ తేడుకిఱతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అన నూయవే ఇత్యాది). ఇవర్కళ పేక్షి త్తమాత్రత్తాలే లోకత్తుక్కు నన్దైయన్డామామెన్న

(౧) రామాయణే - యుద్ధకాండే - ౧౧౬ - 3౮, “రాజసంక్రయవశ్యానాం కుర్వంతీనాం పరాజ్ఞయా । విభేయానాన్పుదాసీనాం కకుప్యేద్వానశోత్తమః”. ౪౪. “పాపానాంవా శుభానాంవా వధాన్వాణాం స్తవజ్ఞమ । కార్మ్యం కరుణామర్యేణ నకన్చి న్నాపరాధ్యతి”.

వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యత్రాప్తాక్షర ఇత్యాది).

(అడియొత్తుకితార్ కళ) అవన్ వన్దవట్టిమైయనుసరిక్కితార్ కళ. పిఱర్ కా ర్యమ్ కెయ్ కై తిరువుళ్ళత్తుక్కుకప్పాయిరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉవన్ద ఉళ్ళత్తనాయ్) ఎన్దు. (కడుమై) వేగమ్. 12వో తిరువడివిళ్ళక్కిన నీరుమ్ ధారాజముమ్ కూడ విక్రుమ్మడియిళై కైయిల్ నీర్విక్రున్దపిన్దు వళర్ న్దవేగమ్.

1 (వ్యాప్తియిల్ వరైతల్లితాపోల్) ఎన్దు - గుణాగుణనిరూపణమ్ వణ్ణతా పోల్ తేయ్ పడి. ఇవన్ బోట్టైన్దర్మమ్ ధారకమాకనినై త్తిరుక్కిమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవన్ బుక్కువేయ్ కైయిన్ది క్కేయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయమిత్యాది). కృష్ణనైవిట్టు వామనావతారత్తై యనుసరిక్కితై తన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వరైయానై యు మిత్యాది)

ఉత్తమన్దోర్ (తన్ వేతాకనినై త్తిరుక్కితపడి) ఎన్దు కాట్టుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిఱరైయిత్యాది). తన్నెన్ద్రుట్టియమాటియమ్ పిఱర్ జీవిక్కువేణు మ్మోరుక్కువేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భక్తానామిత్యాది).

* పేరుక్కిరణ్దుపారుళ్. “ఉత్తమన్ వేర్” ఎన్దోర్ తిరుమన్ద్రైత్తై కాట్టు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముతత్వాట్టిలిత్యాది). ఉత్తమన్ ప్పాడి ఎన్నా తే “వేర్ పాడి” ఎన్దోరై అవనియమ్ తిరునామత్తుక్కున్దాన ప్రాధాన్యమ్ తోర్ బుక్కితెన్ది తార్ (అవన్ద నక్కుమిత్యాది). తిరునామత్తుక్కుప్పడి అధిక్యమేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవన్ద న్నైయిత్యాది). అవన్దైయై కెయ్ కిటవర్ కళ తిరునామమ్ కొల్లువార్ క గోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇనిమత్పమాతకనుక్కుమిత్యాది). మాతావై వెట్టుకిటపోతు కై నొన్దాలితి కెయ్.

(నెళ్లుకావలిడకిటవూరితే) ఎన్దు - నెళ్లులుమ్ నిన్దైయతపడి నివేధిక్కిట వూరితే యెన్ద పడి. “పావైక్కుచ్చాత్తి నీరాడినారో” ఎన్దు తుక్కుశబ్దార్థమ్-నోన్పుక్కు నిటవ్యాజత్తాతే నీరాడినారెన్దు. కాత్తి - వ్యాజత్తైయిట్టు.

ఇవర్ కళోన్పు నోర్ బోర్ తిరువాయ్ ప్పాడిమాత్రమన్ ప్పిక్కే నాట్టిల్ వ్యాధి దుర్భిక్షాద్యమణ్ణకణ్ణ కెల్లామ్ పోమ్మడియెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్దాముడైయ సుకృతమిత్యాది). (ఉత్తణ్ణయ్) ఎన్దు తు-కున్దునైకకుక్కు ఉత్తెక్కత్తైయ్ కప్పాతా మైయాతే ఉచ్చియిరువర్ కళిళే, అత్తైన్పుట్టుకిటతు.

(నాయిటుపోతు) మధ్యాహ్నమ్. నాయిటుపట్ట ఎన్దు పారమాకిర్, అన్దియమోప్పి తెన్దపడి. కెన్నె లెన్ద ఏకవచనత్తుక్కుమ్ పెరుమైక్కుమ్ తాత్పర్యమ్ (ఒరుమతలేయి త్యాది).

“కణ్ పడుప్ప” కణ్ణుజు, “కువళై”- నెయ్తల్, “పాటి” తేజస్సు. “కణ్ పడుప్ప” ఎన్దుతుక్కు తాత్పర్యమ్ (తన్నిల్ తానిత్యాది). తిర్యక్కుక్కకుక్కుమ్ ప్రణయ కోపముణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పర్ళిక్కముల త్తిడైయి త్యాది). (అలవక్) అణ్ణు. (నర్ళి) పెణ్ణు.

“తేన్దా తే” భయప్పడాతే. * ప్రసక్తస్యహి ప్రతిషేధః ఎన్దు భయప్పడ యోగ్యతేయణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎత్తనైయేనుమి త్యాది). “పుక్కు” ఎన్దుతుక్కు తాత్పర్యమ్ (తిరువడియి త్యాది). (౧) “తత్తస్తువై జాన్బువతాభిచోదితః ప్రతీతవేగః పవనాత్తజః కపిః | ప్రహర్షయంతాం హరిపీరవాహినీం చకార రూపం మహదాత్మనస్తథా | సంస్త్రాయమానోహనుమాన్ వ్యవర్ధత మహాకపిః | సమావిధ్యచ లాఙ్కూలం హన్వాచ్చబలమేయివాక్” “శేర్ త్తములై”-కన త్తములై. “వాజ్జుక్కుడమ్ నిఁటైక్కుమ్” ఎన్దుతుక్కు మూన్దుపారుళి, ఇరణ్ణామర్థమ్-కైయాలే ములైమైత్తోట్టుక్కైవాజ్జ వెన్దపడి. ఇప్పడియానాల్ కుడజ్జళేక్కే, అత్యుక్తియణ్డోవెన్న (కుడమిడాతారి త్యాది). 3.

పెరుమైక్కు తాత్పర్యమ్ (పుల్లుమ్తణ్ణీరుమి త్యాది).

కు ట్టి అ రు మ్మ డ మ్.

(ఓజీ ఇత్యాది). కృత్యసంక్షేపమ్ ఫలమాయుక్తకామ్యపురుషార్థజ్ఞులే అన్వయి త్తైరెప్పిలే అపాస్తరపురుషార్థజ్ఞ శేషీక్కిఱతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్వర్గాదిపురుషార్థజ్ఞైస్తుకుడణ్ణి). అనుమతిపణ్ణినమాత్రత్తుక్కు అవర్కకుక్కు అతిశయమ్ తేడ వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అననూయవే ఎన్దుతుడణ్ణి). (బ్రహ్మతిరువడివిళక్కిన నీరుమ్మాడ) ఎన్దుతు - కైయిల్ధారై వార్క్కిఱనీసోడుమ్మాడ వెన్దపడి. వ్యాప్తియిల్ వరై తలిల్లాతాప్పిలే ఎన్దుతు - గుణాగుణనిరూపణమ్ పణ్ణాతాప్పిలే ఎన్దుపడి. (౧) “అప్యహంజీవితం జహ్యంత్యాంవా సీతేసలత్తతామ్ | నహి ప్రతిష్ఠాం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యోవిశేషతః”. “ఉత్తమన్” ఎన్దుతు - పురుష ఉత్తరపురుషర్కళై వ్యావర్తిక్కిఱతు. ఉత్తమనైప్పిడి ఎన్నాతే “ఉత్తమన్ పేర్ పాడి” ఎన్దెయాలే తిరునామత్తి నుడైయ ప్రాధాన్యమ్ తోబ్బుకిఱతు. విముఖరావవర్కకుక్కు త్తిరునామమ్కొల్ల

౧. - నాలాన్బుట్టు. ఉభయవిభూతియు కనాన సర్వేశ్వరక
ఇక్కిళ్ళనాయనన్దు తన్నై త్తామిట్టు, పెణ్ణళ్ళొల్లిదీమిచ్చెయ్యమ్మ
డిక్కిడాక త్తాకైయాళాయ్, అవర్కళుడైయ అపేక్షిత సంవిధానమ్

యోగ్యతైయ్జోవెన్న (మాతృసూతకమక్కుమిత్త్యాది). మాతృసూతకమక్కుమ్ కై
నొన్దాలెన్దుకు - పెట్టుమ్మోకు కై నొన్దాలెన్దు పడి.

“పావైక్కుచ్చాత్తి” - నోన్బెన్దు వ్యాజ్యతైయిట్టు.

తిరువాయప్పాడిమాత్రమన్దిక్కే నాడెల్లామెన్నక్కుడుమెన్నవరుళిచ్చెయ్
కితార్ (తన్దామడైయ సుకృతమిత్త్యాది).

ఊటెణ్ణాయావకు - పిళ్ళైకళుక్కుత్తలైయిలే ఊటత్తక్కతాక వార్తాచోప్ప
లెన్దు.

“కెన్నెల్” ఎన్ద ఏకవచనస్తుక్కుమ్ పెరుమైక్కుమ్ త్తాత్పర్యమ్ (ఓరుమతలే
యిత్త్యాది).

“వరివణ్దు” వరి - అమ్మకు. “కణ్ పడుప్ప” ఎన్ద కుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (తన్నిల్
తానిత్త్యాది). కణ్ పడుప్ప - కణ్ణులుబ్బ, తిర్యక్కుక్కకుక్కు ప్రణయకలహమ్మజోవెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పళ్ళిక్కుమలత్తిత్త్యాది).

“తేక్లాతే” భయప్పడాతే. * ప్రసక్తస్యప్రతిషేధః అన్తో, భయప్పడ యోగ్య
తైయ్జోవెన్న (పార్ పోరుమిత్త్యాది). ఇత్తాల్ భయప్పడ యోగ్యతైయ్జెన్దుపడి.
“పుక్కు” ఎన్ద కుక్కుత్తాత్పరమ్ (తిరువడి ఎన్దుకుడన్దే). “కిర్ త్తములై” - కనత్త
ములై. “వాణ్ణ” ఎన్ద కుక్కు ఇరన్దామరమ్ - కైయాలే ములైయైన్దుట్టు కైవాణ్ణ
వెన్దు పడి. ఇప్పడియానాల్ కుడన్దుళైజేయెన్దు (మడమిడాతారిత్త్యాది).

(శ్రీమహాయక) చక్రవర్తితిరుమకనారడైయ అన్ద.

...

3.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

నాలాన్బుట్టు. నాట్టార్క్కు నోన్బెన్దుపేరిట్టుకృష్ణసంక్లేషమ్ పణ్ణత్తేడు మవర్
కళ్ నోన్బుక్కాకవన్ద దేవతైయై ప్రార్థిక్కితార్కళెన్దుమకు మాడిదీదో యాకిలుమ్.
ఇవర్కళప్రాక్షరసంసిద్ధరాకైయాలే దేవతాన్తరప్రార్థనై స్వరూపవిరుద్ధమాకైయాలే
అవర్కళైవిధిక్కితార్కళెన్దు తిరువుళ్ళమ్పదీదీ, అన్దదేవతైకళివిధేయరాకైక్కుక్కు
ముతిక న్యాయలైలే ఉపపత్తియరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉభయేత్త్యాది). అవన్ పరమప్రణ
యియాకైయాలే కైయాళాయున్దా నేయాకిలుమ్ ఇవర్కళిరుక్కుమ్మడి యెన్దు నేయెన్దు

పణిప్పొగుటిపడికట్టాల్, ఇతర దేవతైకభుక్కు చ్చొల్లవేణ్ణావితే ఇవర్ కభుమ్ అవనుమానశేర్ త్తియిలే కిళ్ళిత్కరిత్తు అత్తాలే స్వరూపలాభ మ్మాయరుక్కుమితే. (౧) “ద్రవ ని దైత్యాః ప్రణమ నిదేవతాః” ఎగ్గిట పడియే భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణినార్క్కు దేవతైకల్ తాజ్జళేవస్రు ఉపస్థితరాకక్కడవరితే. (౨) “స్వపురుషమ్” ఇత్యాది శ్లోకార్థతైత్తిరు మట్టిళైప్పిరానరుళిచ్చెయ్తార్ (౩) “తిటమ్బేల్మిన్” ఇత్యాది. ఆక, ఇప్పడి భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణినారై ఇతర దేవతైకల్ అనువర్తిక్క క్కడవరాకై యాలే, వర్షదేవతైయాన పర్జన్యన్, “నామ్ ఇచ్చేర్ త్తి

వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్ కభుమిత్యాది). స్వరూపలాభ త్తిలాళైయాలే కిళ్ళిత్కరిక్కు పరుమవర్కళెన్దుమళవే యన్త్తిక్కే (౪) “భీషస్తాద్వాతః పవతే” ఇత్యాదిప్పడి. ఎమ్మె రుమాన్పక్కల్ భీతియాలమ్ తడియరైక్కణ్ణిళ్ళై కిళ్ళిత్కరిక్కువరుమవర్కళెన్దు నియా మకాన్దర తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ద్రవ నీత్యాది). సంవాదాన్దరజ్జళై యరుళిచ్చెయ్క తార్ (స్వపురుషమిత్యాది). “స్వపురుషమభివీత్య పాకహస్తం వదతి యమః కిలతస్య కర్ణమూలే” పరిహరమధునూదన ప్రపన్నాక్ ప్రభురహమన్యవృణాం నదైష్టవానామ్” “తిటమ్బేల్మిన్ కణ్ణీర్ తిరువడితన్నామమ్ ముఱన్దుమ్” వకుత్తవనుడైయ తిరునామత్తై ముఱక్కపుమామ్, (౫) “భవశరణమ్” ఎగ్గిటతుమ్ కట్టియుగ్గిటతిత్తాలే. “పుఱున్ పొ ధ్రామాన్దరై” దేవతాన్దరస్పర్శమిన్త్తిక్కేయరుక్కుమవర్కళై. భర్తావోడు భాన్దై క్కుప్పొరుత్తమిల్లయేయాకిలుమ్ రుచియుణ్ణానవన్దు కూడలామ్, భర్త్రన్దర సంశ్లేషము ణ్ణానాల్ యోగ్యతై యమ్ కెడుమిత్తనైయిళే. “ఇత్తెణ్ణియుమ్కాతువరాయప్పొతు మిన్దళెన్డాక్” - వణ్ణియునుకూలవేన్దోడే పొరున్దోళెన్డాక్. “నమనుమ్ తన్ తూతు వరైక్కూవిచ్చెవిక్కు” “స్వపురుషమ్” ఎన్డాన్దోలేయుమ్, “కర్ణమూలే” ఎన్డాన్దో లేయుమ్, “తన్ తూతువర్” ఎన్దుమ్ “కెవిక్కు” ఎన్దుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిళే. (కైయో లైశెన్దోతు) ఎన్దుతు - జ్ఞాపకత్తుక్కుచ్చిప్పైఘ్రితిక్కుడుక్కు.

(౧) విష్ణుధర్మమజ్జిశ్శస్తవే, “ద్రవ ని దైత్యాః ప్రణమ నిదేవతాః వశ్యని రక్షాన్స్యపయాన్చిచారయః । యత్కిర్తనాగోపైర్భుతరూప కేసరీ మమాస్తుమాజ్జశ్శ వివృణ్ణమేహరిః” (౧) వి.పు-౩-౭-౧౪. (౩) ౪-తిరు-౬౦-౪) తై-౮-౫) వి.పు-౩-౭, ౩౩.

యిలే కిళ్ళిత్కరిత్తు స్వరూపమ్ పెఱవేణుమ్" ఎఱ్ఱవన్దు, "నాన్ ఇఱ్ఱు
తైక్కుచ్చెయ్య వేణుమ్ అడిమైయై నియమిక్క వేణుమ్" ఎన్న; శెయ్య
క్కడవపడియై " ఇన్నపడియుమ్, ఇన్నపడియుమ్ " ఎఱ్ఱ కైయోలై
శెయ్తు కొడుక్కితార్ కళ్ళ.

మూ.—ఆభిమథైక్కణ్ణా ఒఱ్ఱు నీ కైకరవేల్

ఆభియుట్టుక్కు ముకనుకొడార్ త్తేటి

ఊభిముతల్వనురువమ్బోల్ మెయ్ కఱుత్తు

ప్పాభియన్దోభుడై ప్పఱ్ఱునాపకాకైయిల్

ఆభిపోల్ మిన్ని వలమ్బురిపోల్ నిన్దతిర్న్దు

తాభాతే శార్లముత్తై త్త శరముత్తైపోల్

వాళి పులకినిత్పెయ్ తిడాయ్ నాఱ్ఱుమ్

మార్ కభిసీరాడ మక్కిళ్ దేలోరెమ్బావాయ్. ౪.

వ్యా—(ఆభిమథైక్కణ్ణా) గమ్భిరస్వభావతై యుడైయనాయ్
వర్నత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనే! సృష్టిసంహారజ్ఞతై బ్రహ్మరుద్రరతలై
యిలే పొకట్టు, స్వరూపత్తుక్కుచ్చేర్న్దు పాలనవిధియై త్తాన్ నడత్తుమా
పోలే, నాట్టార్ కైక్కట్టువతు విడువతాకిఱ క్రొర్యవ్యాపారతై యమాది
కళ్ళతలైయిల్ వటిట్టు, "నమ్మోపాతి జగతై ఈరక్కెయాలే తడవి
నోక్కవల్ల" ఎఱ్ఱ ఈశ్వరనాలే మతిక్కప్పట్టవనల్లయో నీ. ఇత్తాల్-
నాట్టార్ శిఱుమైపారాతే ఉకాపెనుమైక్కు ఈడాకి వర్షియైన్. "ఆభి
మథై" ఎఱ్ఱ- మణ్డలవర్నమాక్కి, మణ్డలవర్నత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనే

"ఆభి" ఎఱ్ఱ - సముద్రమాయ్, అఱుపోష్టవనెఱ్ఱ శబ్దార్థమాయ్, ఫలితార్థతై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (గమ్భిరత్యాది). ఇవసుక్కు గామ్భిర్యమేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (సృష్టిత్యాది). "ఆభి" ఎఱ్ఱ-వట్టమాయ్, అత్తాల్ నిన్దెక్కిఱతు మణ్డల తైయాయ్,
అశుతామమ్ ఓరోడబ్బళిలే కుభిత్తువరిక్కెయాయ్, మణ్డలవర్నత్తుక్కు నిర్వాహకనా
యెఱ్ఱ తాత్పర్యవర్తనయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆభిమథైయిత్యాది). ఇప్పడి ఇవనైవిశేషి

యెన్న వ్రమామ్. సుకృతమ్ పణినారిరున్దవిడలే వర్షిత్తుమ్, పాపమ్ పణి నారిరున్దవిడలే వర్షియామైయుమ్ పోరువ తొన్డుణ్ణితే. ఎజ్జళ్ భాగ్యైయే నిన్దెత్తు భుజిక్కుమ్ నాడైయాలే నీ అజ్జ వుత్తెత్తు వార్క్క వొణ్ణాతు, (౧) “పాపానాంవా శుభానాంవా” ఎన్గిట ఎజ్జళ్ కొటియిలే యాక వేణుమ్, నాట్టు క్కిట్ట నిన్దెవైక్కొణ్ణు పడుక్కెప్పన్దీలే శెల్లా తేకొళ్. ఇవనై యజ్జనే శొల్లువానెన్నెన్నిలే; ఇప్పెన్జళ్ బాలైక శాకైయాలే ఇవకాపేర్ శొల్లవటియార్కళ్; ఆకైయాలే ఇవకా అధి కరిత్త కార్యన్దన్నెయిట్ట శొల్లుకితార్కళ్.

(ఒప్పు నీ కైకరవేల్) ఉన్నడైయ బేదార్యత్తిలొన్డుమ్ మా తాతపడి తోన్దీయవేణుమ్. “కై” ఎన్దు-కొడై. కరిక్కై- మాటుకై చేతననుడైయ వనై తీమైకళైక్కణక్కిట్టు పుడివైక్కుమ్ కుశాణ్ణుళ్ళ చుశ్వర గోష్ఠియైప్పార్తు విషమమాక వర్షియాతే, (౧) “నకశ్చిన్నా

తుక్కు ప్రకృతోపయోగమ్ కాట్టుకితార్ (సుకృతమిత్యాది). (పుత్తెత్తు) ఎన్దుతు- కిల చేతత్తిల్ పెయ్యతే నీరైయడక్కిక్కొణ్ణెన్దపడి. ఎమ్మెరుమాన్ నియమిత్తన్దానా పెయవ తేన్నవరుళిచ్చెయ్కేతార్ (నాట్టుక్కి-త్యాది). (పడుక్కెప్పన్దీలే) ఎన్దుతు- అన్దు: పురత్తుక్కు విట్టచేత్తిలేయన్దపడి. పర్జన్యనే ఎన్దు పేరిట్టుచ్చొల్లాతే “అట్రిమ తైక్కణ్ణా” ఎన్దు తోట్రిలైయిట్టుచ్చొల్లుకైక్కు తాత్పర్యత్తై శక్కొపరిహారయాపేణ వరుళిచ్చెయ్కేతార్ (ఇవనైయిత్యాది). చేవతై అప్రసిద్ధమానమైయాలమ్, తజ్జళ్ రాజ కులత్తాలుమ్ ఇన్నపడిక్కు-క్కడవ నెన్నార్ పోలే తోట్రిలైయిట్టుచ్చొల్లుకితార్ కేన్దు నిర్వహిప్పారుముణ్ణు.

నీ కైయిల్ - ఒప్పుమ్ - అల్పముమ్, కరవేల్ ఎన్దు న్వయిత్తుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కేతార్ (అనుష్ఠేయవిత్యాది). మాటుకైక్కు ప్రసక్తియైక్కొట్టిక్కొణ్ణువివరిక్కితార్ (చేతననుడైయవిత్యాది). (కుశాణ్ణు) కుస్సుప్పై. (పచ్చె) ఉపహారమ్.

(౧) రా-య-౧౧౭-౪౪, “పాపానామ్” ఇత్యాది. ౮౩-వకు పుటత్తిల్ పార్క్క.

శ్రీ ఇశ్వాతరుమ్మ వానుగుణమాక చ్చిలవాక్యజ్జీరుక్క వేణుమ్, అనైమూలకోశజ్జలి లెశ్శుమ్ కాణవిల్లె.

ఘరాధ్యతి" ఎన్ఱు - పాపమే పచ్చెయాక రక్షిక్కు మెజ్జళ్ పడియై
ప్పార్ త్తు ఎఱ్ఱుమొక్క వర్షిక్క వేణుమ్.

(అట్టియుట్టుక్కు) సగరర్ కల్లిన శిఱుకుట్టియిలన్ఱి క్కే, సము
ద్ర త్తిలే పోయ్ పుక వేణుమ్. అతిలుమ్ పాయ్ కరై యిలేయాక వొణ్ణాతు,
నడువే శెన్ఱిభియ వేణుమ్. (ముకన్ఱుకొడు) ఇట్టిన్దాల్ మేఱ్ఱుట్టజలమ్ కొణ్ణు
పోరవొణ్ణాతు. కడలై మణలే శేషిక్కుమ్మడి గ్రసిక్క వేణుమ్. (అర్ త్తు)
ఇరామడమూట్టువారై పోలే ముకమ్ తోన్ ద్రామల్ నిన్ఱు రక్షిక్కుమ్
ఈశ్వర వై పోలే యాక వొణ్ణాతు, అనశన త్తిలే దీక్షి త్తముతలికళడై య
తిరువడివరవాలే సత్తై పెన్ ద్రి సమ్మిమిత్తాతోపిలే, నాడడై య ఉఱ్ఱ
ళుడై యధ్వని కేట్టు వాఱుమ్మడి మిన్ని ముత్తడి విల్లిట్టుకొణ్ణు పెరియ
సమ్మిమత్తోడేవన్ఱు తోన్ ద్రి వేణుమ్. (ఏటి) ఆకాశావకాశ మిడ మ్మడై
యుమ్మడి ఉఱ్ఱళ్ వడివై కొణ్ణు పారిక్క వేణుమ్; (౧) "విణ్ణేల మేలాప్ప

"అట్టి" ఎన్ఱు తు స్వాభావికమాన ఆఱుత్తైయుడైతానవెన్ఱు వివక్షిత్తు వ్యావర్త్య
పూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (గగరరిత్యాది). (సగరర్ కల్లిన శిఱుకుట్టియిల్)
ఎన్ఱు - సగరపు త్తిర్ కళ కల్లిన ఇన్ఱప్పక్క త్తిల్ మున్ పాట్టియిలేయెన్ఱు పడి. "అట్టి
యోళ్ పుక్కు" ఎన్ఱు పదచ్చేర్ త్తియై క్కటాక్షిత్తు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇట్టిన్దా
లిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). "అర్ త్తు" ధ్వని కైన్ఱాయ, అతు మేఘత్తుక్కు సహజమా
యరుక్క ఇప్పడికొల్లుకైక్కు వ్యావర్త్యపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇరామడమిత్యా
ది). అవిధేయపు త్తిరాయ, ధర్మచ్ఛావడియిలే పట్టినియే కిడప్పార్ కు త్తడళ్ ప్రేమ
త్తాలే మాతాపితాక్కళ్ ఇరావితే మర త్తిలే - ధర్మచ్ఛావడియిలే, అన్న త్తైక్కు
వియడువర్ కళ, అవర్ కరై పోలేయెన్ఱు పడి. (ముకమ్ తోన్ ద్రామల్) ఎన్ఱు - ఇవర్ కళ
తన్నై అతీయామరెన్ఱు పడి. (తిరువడివరవాలే) ఎన్ఱు - పిరాట్టిమై త్తిరువడితోమ్మిత
ప్రీతి ప్రకర్ష త్తాలే అర్ త్తుకొణ్ణు వన్ఱ తిరువడి వరవాలే యెన్ఱు పడి. ముకన్ఱుకొడార్ త్తు
పెయ్ తు ఎన్ఱు వమైన్దిరుక్క "ఏటి" ఎన్ఱు తుక్కు క్కరు త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆకాశే
త్యాది). (మేలాప్ప) విలాసమ్.

విరిత్తాత్పల్ " ఎన్టుమ్, (౧) " మతయానై పోలెడున్దమాముకిల్ కాల్ " ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే.

(ఊభీముతల్వనురువమ్మోల్ మెయ్కఱుత్తు) జగత్కారణభూత నానవేనుడైయ వడివుపోలే యిరుక్క వేణుమ్, ఇన్ని ర్దేశత్తుక్కుక్కరుత్తె న్నెన్నిల్; నెడునాళ్ తన్సక్కలిలే సంహృతమాయ్క్కిడన్ద జగత్తె యు ణ్డాక్కువతాక సజ్జల్పిత్తవాణే, పణ్డుపోలన్ది క్కే కరువడైన్ద పయిర్ పోలే నిఱత్తిలే వరువతోరువేఱుపాడుణ్డు; అత్తె నిన్దెక్కితాక్ కళ్. కాలోపలక్షిత సకలపదార్థజలైయు ముణ్డాక్కినవనుడైయ వడివు ఉజ్జ థుక్కు ఉణ్డాక వేణుమ్. (మెయ్కఱుత్తు) అకవాయిల్ సీర్తె ఉజ్జళా లుణ్డాక్కువొణ్డాతిణే. వర్షిత్తాల్ ఆన న్దరమ్ వెళుత్తువోమవై యితే ఇవై.

(పాభీ అన్దోళ్) (౨) " బాహుచ్చాయామవన్దబోయస్య లోకో

"ఊభీ" ఎన్టుకాల తైచ్చొల్లుకిఱతాయ్, అరు ఉపలక్షణమాయ్ జగత్తె చొల్లు కిఱతాక త్రిరువుళ్ళువపదో శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (జగదిత్యాది). ఇన్ని ర్దేశత్తు క్కు) ఎన్దకు - కృష్ణనెన్నా లే ఊభీయరిత్వనెన్ద నిర్దేశత్తుక్కున్దపడి. (కరు)గర్భమ్. "ఊభీ" ఎన్టపదమ్ జగత్తె చొల్లుమ్ ప్రకారత్తె ముక్తకణ్డమాకత్తామేకాట్టానిన్టుకొణ్డా ఉత్తార్థత్తె నిగమిక్కితార్ (కాలేత్యాది). ఉరువప్పోల్ కఱుత్తు ఎన్దపోలే మెయ్ ఆర్థ సిద్ధమాయిరుక్కవుమ్ "మెయ్" ఎన్టు విశేషిత్తకుక్కు - మెయ్కొకఱుత్తెన్టు అర్థమ్ తిరువుళ్ళువపదో వ్యావర్త్యమ్ కాట్టుకితార్ (అకవాయిలిత్యాది). (సీర్తె) కృపై. అకవాయిల్ కృపైయిల్లామైక్కునియామకమ్ కాట్టుకితార్ (వర్షిత్తాలిత్యాది). జగత్తు క్కువర్షత్తె యుపకరిక్కుమౌళు కృపై యుణ్డాకిల్ పిన్పు వైవర్ణ్యమ్ జనిక్కువొణ్డా తిఱి యెన్టుకరుకు.

"పాభీ" ఎన్దకుక్కు - ఇడముడైత్తాయ్ ఎన్నుమర్థత్తె వివక్షిత్తు దృష్టాన్తమరు లిచ్చెయ్కితార్ (బాహుచ్చాయామిత్యాది). "యస్య" ఎన్దపోలే లోకత్తుక్కుల్లామా

(౧) రా - సు - ౩౪ - ౩౨, సీతాం ప్రతి హనుమాన్, " బాహుచ్చాయామ వన్దబోయస్యలోకోమహత్త నః!..... అపకృష్టాక్రమపదా స్పృగరూపేణ రాఘవమ్॥ సూ న్యేయేనాపసీతాసి తస్య ద్రక్ష్యసి తత్ఫలమ్". — (౨) సా-తి-౨-౯

మహాత్మనః" ఎన్నిఱపడియే - ఉభయవిభూతియు మొతుజ్జినాలుమ్ ఒతు
జ్జినరత్నవర్గమళపుపట్టు, రక్షకనుడైయ కావలేతుడిప్పే మిక్కిరుక్కై.
(పాట్రి) వలియుడైయతోళెన్నుతల్ ; ఇడముడైయతోళెన్నుతల్.
(అమ్తోళ) అమ్మియతోళ. అజ్జనన్దిక్కే, కుత్తెచ్చరక్కేయాకిలుమ్
విడవాణ్ణాత భోగ్యతైమిక్కిరుక్కై. రక్షకముమామ్ ఆతుతానే భోగ్య
ముమాయిరుక్కై. (పాట్రియన్దోళుడై పుప్పనావళ) పిల్లైకళైత్తోట్టిలిలే
వళర్ త్తి పుప్పత్తాయిట్టు పూరిత్తు ఆయుధజ్జొణ్ణు నోక్కియిరుప్పారై
ప్పోలే, తిరునాభీకమల త్తిలే వ్యప్తిస్సప్తిక్కుక్కారణభూతనాన బ్రహ్మవై
ప్పెయ్ మువైత్తు త్తిరుతోళకళాలే కాత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిటవళ. (పట్టు
నావన్ కై యిలాట్రిపోల్ మిన్ని) స్సప్తిక్కు ముతలాన బ్రహ్మవై స్సప్తిత్త
తిరునాభీకమల తైయుడైయ సర్వేశ్వరకైయిల్ తిరువాట్రియోపాతి
మిన్న వేణుమ్. ఇన్నిర్బనత్తుక్కుక్కరు తైన్నన్నిల్; "పుత్తి" సేజాతః"
ఎత్తాల్ అత్తాల్ వన్ద హర్షమ్ విజ్ఞాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ గామ్భీర్య
త్తాలే అతు తోల్ న్దాతిరుప్పర్కళ, అన్వవర్క్కుడియ అకమ్బడియ
రానవర్కళ, అన్ద్రీతిక్కుక్క పోక్కువిట్టు నెయ్యాడల్ పోల్ న్దీక్కుణ్ణు
తిరియుమాపోలే, ప్రథమజనాన బ్రహ్మపుణ్ణాసపిన్ను సర్వేశ్వరనుక్కు
ప్పిటన్దహర్షత్తుక్కుక్క పోక్కువిట్టు క్కొణ్ణాడినా తిరువాట్రియాత్తోళ;
అత్తేయాలే అననై యొప్పాకచ్చొల్లుఱిటతు.

శ్రయమయిరుక్కిటవతిశయమ్ తోల్ న్దీయిరుక్కవుమ్ "మహాత్మనః" ఎన్దక్కుత్తాత్ప
ర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉభయేత్యాది). (కుత్తెచ్చరక్కు) అసారమానవస్తు. పట్టునా
పనెన్నవమైదిరుక్క "పాట్రియన్దోళుడై" ఎన్ద విశేషిత్తకుక్కు సదృష్టాన్దమ్ తాత్ప
ర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిల్లైకళైయిత్త్యాది). కర్రికై తొట్టిలాకవుమ్ అత్తేచ్చుళి
విరుమ్మమ్ కేసరన్దోళ పుత్తాయాకవుమ్ దృష్టాన్దానురూప్యమ్ కణ్ణుకొళ్ళెకు. "అట్రి
పోల్" ఎన్నవమైదిరుక్క "పట్టునావన్ కైయిల్" ఎన్ద తుక్కుళక్కాపరిహారరూ
పేణ భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇన్నిర్బనత్తుక్కిత్త్యాది). (అకమ్బడియర్) కేవలభూతర్.

(వలమ్బురిపోల్ నిష్ఠతిర్న్దు) ౧ భారతసమర త్తిల్ శ్రీపాచ్చజన్య
ధ్వనిపోలే యిరుక్క వేణుమ్. (౧) “సఘోషోధార్తరాష్ట్రాణాం హృ
దయాని వ్యధారయత్” ఎన్నిపడియే అనుకూలర్ వాఱువుమ్ ప్రతికూ
లర్ ముడియవుమ్ ఆక వేణుమ్. (నిష్ఠతిర్న్దు) ఆతుపోలే యెరుకాల్
ముళిగ్గివిడవాణ్ణాతు, మాతాతేనిన్దు అతిర వేణుమ్. (తాఱాతే) నోన్బిలే
నిన్దు ఉపక్రమిత్తు ఉపవాసకృతై కళాయరున్ద ఎల్లళ్ వడివిరున్దపడి కణ్డా
యితే; ఆ త్తనై కాలవిళమ్బుత్తోడే యాకవాణ్ణాతు. ఆ ర్తిక్కు ముత్పా
డనాయ్ రక్షిక్కుమీశ్వరనై పోలే యాక వేణుమ్. దేవమాతృకమ్బా
లన్దిక్కే, భగవత్సమాశ్రయణమ్ నదీమాతృకమ్బాలే శరదమెన్దై.
(శార్ఙ్గముత్తై త్తశరమత్తైపోల్) ఇరై పెతాతపామ్బుపోలే, మున్బువిషయ
మిల్లామెయాలే ఆడన్గియరున్ద శ్రీశార్ఙ్గమ్, చక్రవర్తితిరుమకళ కడై
క్కణి త్తవాతే నూతాయిరమ్ శరవృష్టియై త్తానేపణ్ణిదై. (౨) *
ఎయవణ్ణ వెన్జైలెయితే, ఉడైయవళ అమ్బు పెఱుక్కియిడుకై. (శార్ఙ్గ
ముత్తై త్త) అకమ్బడియర్ కిళర్న్దాల్ అరళనాలు మడక్కప్పోకాతితే;

“వాఱువులకినిర్ పియితిఱాయ్” ఎన్దు లోకమెల్లామ్ వాఱువేణుమెన్ను మవర్
కళళిప్రాయ తైత్తిరువుళ్ళమ్పదోది “వలమ్బురిపోల్” ఎన్దుతుక్కు వ్యావర్త్యపూర్వకమ్
తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (బారతేత్యాది). ఇత్తై వివరిక్కితార్ (సఘోషఇత్యాది).
సర్జన్యన్ దేవతా స్తరమాకైయాలే తాఱ్నిరుక్క ప్రసక్తియున్దైత్తు తిరువుళ్ళమ్పదోది,
“తాఱాతే” ఎన్దుత్తు పాతుపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (నోన్బిలెయిత్త్యాది).
(కణ్డాయితే) ఎన్దువన స్తరమ్ ఆకైయాలే ఎన్దు శేషమ్. నేవతా స్తరజ్జళ్ విళమ్బిక్కు
క్కుమ్, ఈశ్వరనవిలమ్బేన రక్షిక్కుమెన్దైక్కుమ్ దృష్టాన్తమరులిచ్చెయ్యా నిన్దుకొణ్ణు
సమర్థిక్కితార్ (దేవేత్యాది). (శరదమ్) అమాఘమ్. ఎయ్కైయే- శర తైవిడుకైయే,
వణ్ణ - స్వభావమాకవుడైతాయ్, వెమ్-హారమాన, శిరై - ధనుస్సెన్దు పాతురార్థమ్.

(౧) గీ-౧ - ౧౯ - “సఘోషోధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయానివ్యధారయత్
నభశ్చపృథివీఛౌచ తుములోవ్యసాదయన్”. (౨) తి-సె-౨౧.
౧ ఇన్దు ఇన్దువాళ్ళునుమ్ పూర్వోత్తర విరుద్ధమ్. అరుమ్బుదత్తోడుమ్ శేరాతు.

అతుపోలే, పెరుమాళ్ కడైక్కణి త్తపిన్సు పెరుమాళ్లుమ్ విలక్క
వొణ్ణాతాయరుక్కై. (౧) “ అవప్పభ్యమహద్దనుః” ఎన్నక్కడవతితే.
(శరమత్తై) (౨) “శరవర్షం వవర్షహ” ఎన్నిటపడియే. (వాళి ఉలకిని
త్పయితెచాయ్) దృష్టాన్తమాన శరవర్షత్తిల్ రాక్షసజాతియడజ్జ ముడి
న్దతు, అజ్జనొణ్ణాతు, అనుకూలప్రతికూలవిభాగమిన్దొక్కే లోకమాక
వాళి వోనుమ్.

అటకితు, ఈశ్వరాజ్ఞాయాలే నామమున్నే అధికరి త్తతారు
కార్యమన్దో, ఇజ్జులైక్కు నా కిళ్ళిత్కరి త్తవనామ్బడి యెన్నెన్న ;
(నాజ్జళుమ్మార్ కట్టిసీరాడ) నాజ్జళ్ కాల్ త్తిలేపోయ్ మార్ కట్టి
సీరాడక్కడవోమ్. అతువుమ్ మున్నే ఊరాక నిశ్చయిత్త తొన్దన్దో,
ఇప్పోతువన్ద తన్నేన్దో మెన్నెన్న ; (మక్కిన్దొ) నాజ్జళుమ్ నోన్సు
నోన్దోమాయ్, అన్దనోన్సుక్కు ఫలమాన వర్షముణ్డాయ్ త్తతాయ్,
కృష్ణనోన్దొ సం శ్లేష త్తాలే మక్కిన్దొ నీరాడక్కడవోమ్.
(మక్కిన్దొ) ఊరార్ క్కు మార్ కట్టిసీరాడుక్కైక్కుమేలే ప్రీతిపూర్వక
“శరమత్తై” ఎన్ద వనన్దరమ్ “తతోరామో మహాతేజా ధనురాదాయ పీర్వవాన్” ప్రవి
శ్య రాక్షసం సైన్యం” ఎన్ద వచనశేషమ్ శొల్లిక్కొల్వకు.

మేలుక్కవతారికై (అటకితిత్యాది). (తన్నేన్దొమ్) నానుజ్జళుక్కుక్కిళ్ళి
త్కరిత్తేనామ్బడియాన పతిశయమెన్దపడి మక్కిన్దొక్కు పోతువై యరుళిచ్చెయకి
తార్ (నాజ్జళుమిత్యాది). ప్రతికగ్రహణపూర్వకమ్ ఉక్తార్ తై వివరిక్కితార్ (ఊరార్
క్కిత్యాది). (ఊరార్ క్కు) ఎన్ద తుక్కు (నిర్బన్ధమిన్దొ) ఎన్ద తోడే అన్వయమ్. (ఉనక్కు

(౧) రా-య-౧౦౦-౧౨. “సదదర్శతతో రామంతిష్ఠన్తమపరాజితమ్ | అత్తజేన
సహ భాగితా విష్ణునా వాసవంయథా || ఆలిఖన్తమివాకాశమవప్త్యభ్యమహద్దనుః |
పద్మప్రతివికలాక్షం దీర్ఘబాహుమరిన్దమమ్”. — (౨) రా-య-౯౪-౧౨, “తతో
రామో మహాతేజా ధనురాదాయ పీర్వవాన్ | ప్రవిశ్య రాక్షసం సైన్యం శరవర్షం వవర్షహ”.

మాక క్కుళిక్కవేణువతొరు నిర్బన్ధమిలైయే. ఉనక్కు ప్రియకర
మాకకృష్ణనుమ్ నాజ్గళుమ్ మక్కిల్న్దు కుళిక్కితోమ్ ఎన్గితార్కళి. ౧౪.

(ప్రియకరమాక) ఎన్దుతు - ఉనక్కు పురుషార్థమాకవెన్దుపడి. ఇత్రాల్ - నాజ్గళుమ్
కృష్ణనుమ్ మక్కిల్న్దు కుళిక్కి అలభ్యలాభమన్తోవెన్దుకరుత్తు. ఇవర్కళి మక్కిల్న్దు కుళి
క్కి అవనుక్కు పురుషార్థమెన్దుక్కు సంవాదమ్ కాట్టుకితార్ (ప్రహర్షయిష్యామి
యిత్యాది). “ఏల్ ఆట్రిమత్తెక్కణ్ణా! ఎమ్మవాయ్ ఎన్దుళ్వా రైయెప్పిన్ శెన్దు, ఓర్-
కైయోరై శెయ్తపడియిలాన్దుమ్ కుట్రాయాసుర్ విచారత్తుక్కి శెన్దు అనుగ్రహ బుద్ధి
యాలే శొల్లుకితార్కళి శెన్దు కణ్ణుకొళ్ళకు. ౪.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

నాలామ్బట్టు. (ఆట్రిమత్తె) వర్ష దేవతెయై పెన్దుళ్ నియమిక్కుక్కుడుమా
వెన్న వరుళిచ్చేయ్కితార్ (ఉభయవిభూతియుక్తనిత్యాది). ఇవర్కళి మవనుమాన
ఎన్దుతు - స్వభావకథనమ్. స్వాభేదేశత్తిరే, దేవతాన్తరభక్తి శ్రీవెన్దువర్కళి పక్కలిరే
యిరుక్కుమ్బడియై యరుళిచ్చేయ్కితార్ (ద్రవస్తీత్యాది). “తిలమ్పేరొమిన్” ఎన్దుతు -
అవశ్యమ్ శెయ్యవేణుమెన్దుపడి.

గమ్మిరమేతెన్న. (సృష్టియిత్యాది). గమ్మిరస్వభావనెన్దుతుక్కు త్రాత్పర్యమ్
(ఇత్రాల్ నాట్టార్ శిఱుమైయిత్యాది). (మణులవర్షమ్) అఖిల్లవర్షమ్. “పాపానామ్”
ఎన్దువళుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - పాపమే పచ్చెయాకరక్షిక్కిట ఎన్దులై పోపలే నీయుమ్
వర్షిక్కువేణుమెన్దు. ఎన్దుళ్భాగ్యతెయై నినైత్తు నీ ఇన్జన్ పులైత్తువార్ క్కువొణ్ణాతెన్ది
తెన్, మకృతమ్పణ్ణి నారిరున్దవిడతైవర్షిత్తునున్ ౧౦౦౦ తివిరపుమిశ్వరక కట్టశెయిట్టా
నాకి లున్దుళుక్కివాతోవెన్న వరుళిచ్చేయ్కితార్ (నాట్టుక్కిత్యాది). (ఇవనై ఇన్జనే
శొల్లువానెన్నెన్దిల్) ఎన్దుతు - వరుణనెన్దు అవనుడైయపేరైచ్చొల్లాతే “ఆట్రిమత్తె
క్కణ్ణా” ఎన్దు శొల్లువానెన్నెన్దుపడి. (కుళాణ్ణు) క్రూర్యముమ్, సజ్జోచముమ్.

ఇన్ద్రసముద్రత్తుక్కుల్ ఒరుయోజనై సగరర్కల్లి నతు. “ఏటి” ఎన్దుతు - వెళ్ళి
మేటిన్ గొన్నుమాపోలే ఆకాశ మెన్దుమ్ వ్యాపిత్తెన్దుపడి.

౧ ఇన్దు అరుమ్బదాను గుణమాక చ్చిలవాక్యిత్తళిరుక్కువేణుమ్; ఇన్దు అకప్పట్ట
మాత్మకైకళిల్ ఎన్దుమ్ అవై కాణవిల్లె.

“ఉట్రిముల్వళా” = సకలపదార్థభకుక్కు ముపలక్షణమ్. (పట్టుపోల్) ఎన్ఱతు
(౧) “సవికాకి” ఎన్ఱిఱ అవిన్ఱైయై. “మెయ్కలుత్తు” ఎన్ఱైయాలే ఉల్కిలకలుప్పిరై
యెన్ఱపడి. అతుక్కు నియామకమ్ (వన్ఱిత్తాలనన్ఱరమిత్వాది).

(అబ్బనన్ఱిక్కే) ఎన్ఱతు - రక్షకనన్ఱిక్కేయెన్ఱపడి. “పాట్రియన్ఱోళుడై” విన్ఱు
విభూతిక్కాక్కిన్ఱొన్నాన్ఱ కీర్, ఇపోవుతు మేల్ కూట్రిత్తాత్పర్యమ్ (వీల్కైకలైయి
త్వాది). (పుత్తాయిట్టుచ్చువీత్తు) పుల్లాలే పట్టివ-పాయాల్లై మూడి. (నెయ్యాడల్పో
లోనీ) నెయ్యెణ్ఱెయ్ విల్కైయాట్టుకెయ్కు. “పట్టునాపన్ఱైయిల్ ఆట్రి” ఎన్ఱు విశేషి
క్కిఱతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - బ్రహ్మవాణిఱపుల్లిన్ఱున్ఱానపిన్ఱు తిరువాట్రిక్కునన్ఱోపాతిళయి
త్తాలే తేజస్సు విజ్ఞోయరుక్కుమెన్ఱు.

అప్పడి ముత్వాడనాయ్ రక్షిక్కుమోవెన్న (దేవమాత్రికమిత్వాది). (శరదమ్)
అమాఘమ్. శ్రీకార్జుమప్పడి వన్ఱిక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఎయ్పల్లవెణ్ఱైయి
త్వాది). (ఎయ్పల్లమ్) ఎన్ఱతు - ఎయ్కైయే స్వభావమాయిరుక్కిఱవెన్ఱపడి. ఉత్తైత్త-
విట్ట. కార్ణమేవన్ఱిత్తాల్ సర్వేశ్వరనుక్కు కృత్యమేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఉడైయి
వనమ్మపెఱుక్కియిడకై) ఎన్ఱు. ఇరన్ఱామ్ పరిహారత్తుళ్ళు (అవన్ఱభ్యేత్వాది). శరవన్ఱమ్
వన్ఱియాతపడి పెరుమాళ్ బఱాత్కారత్తాలే పిడిక్కవేణుమెన్ఱపడి.

“మక్కిల్స్ట” ఎన్ఱైయాలే-పెల్లగుక్కుమ్ కృష్ణనుక్కుమన్ఱాన ముఖోల్లాసమే
పర్జన్యనుక్కు ఫలమెన్ఱపడి. నోన్ఱెన్ఱిఱ వ్యాజత్తాలే నీరాడుకిఱతు కృష్ణనుక్కుమ్ పెల్ల
గుక్కుమ్ ఫలమెన్ఱపడి. మారొకట్రినీరాడుకిఱతు మారారొకల్పిక్కైయినాలేయన్ఱో
వెన్న, మారొకట్రి నీరాడుక్కల్పితారత్తనైపోక్కి ఉకక్కవేణుమెన్ఱు కల్పిక్కువిల్లైయే
యెన్ఱితారొకళ్. (మక్కిల్స్ట మారొకట్రి నీరాడు ఉలకివిల్తాఱ్ఱాతే పెయ్తిడాయ్)
ఎన్ఱన్ఱయమ్. ౪.

కుట్రి అరుమ్బదమ్.

నాలామ్బట్టు. (ఆట్రిమత్తైక్కణ్ఱావిత్వాది). వర్ణ దేవతెయ్ నియమిక్కుక్కుడు
మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఉభయవిభూతియుక్తనానవిత్వాది). (తిఱమ్పేల్లిన్)
ఎన్ఱతు - తప్పాతే ఎన్ఱపడి.

పర్జన్యా ఎన్నాతే “ఆట్రిమత్తైక్కణ్ఱా” ఎన్ఱిఱలెన్ఱెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్
(ఇవనై ఇబ్బనేల్లొవానెన్ఱెన్నిరెన్ఱుతుడల్లి). (కుకాణ్ణు) వక్రవ్యాపారమ్.

అవ.-అజ్ఞామ్నాట్టు. పెళ్ళిళ్ళై కళిలే యొరుత్తి, నామ్ ఇప్పడియే కనక్కప్పరిత్తుక్కొండు ఇట్టియానిన్టోమ్, నమక్కుత్తాక్ ఇతు తలై కట్టుకెక్కు విశ్వాసమెక్? అనాదికాల సజ్జితమాన కర్కజల్ ఇతుక్కువిరోధతై పుణ్ణాతో? ౧ * శ్రేయాంసి బహువిఘ్నానియన్టో? ఎన్టు ప్రశ్నమ్పణ్ణ; అవర్కళిలే వేదాన్తజ్ఞానముడైయాళోరుత్తి, నామ్ నమ్ముడైయ విరోధకతైప్పొక్కిక్కొండువన్దు ఇతిలే యిట్టికై యెన్టు ఒరు

“ముకన్దుకొడు”- గృహీతుక్కుండు. నిశ్శేషమాకగృహీతుక్కుండుఎన్టుఫలితమ్.

అకవాయిల్లతమాత్రమన్టిక్కే, మెయ్కలుపుమ్ నిలైన్లైతెన్టితార్ (వన్దిత్త వనన్తరమిత్యాది).

(శరదమ్) నిశ్చితమ్. “అవప్తభ్యమహద్దనుః” ఎన్టుతుక్కుత్తాత్పర్యమ్-శరవన్దు మ వన్దిక్కవేడ్తావెన్టు విలై బలాత్కారత్తాలే పిడితుక్కుండ్జిరుక్కుమెన్టుపడి. “శార్జ్జము తైత్త”-శార్జ్జమానతు విట్ట.

“అట్రిమత్తైక్కణ్ణో ఎన్టుతుడన్జి, మకియ్ ప్దు నాజ్జనుమ్ మార్కట్రి సీరాడత్తక్క తాక హ్మ ఉలకినిర్ తామారేపెయ్తిడాం” ఎన్టున్వయమ్. ... ౪.

పెరియలరుమ్మదమ్.

అజ్ఞామ్నాట్టు. “శెప్ప” ఎన్టు ఒరుత్తియైప్పార్త్తు చ్చొల్లుకిఱతాక విరుక్కిఱ పాశురత్తుక్కు చేరవేడ్జి, ఒరుత్తి ప్రశ్నమ్పణ్ణినతాకవుమ్, అవలైక్కుటిత్తు పులర్ శొల్లుమళిల్, విశదమాక తెరియాలెన్టు ఒరుత్తియే ప్రత్యుత్తరమ్ కొన్నా శాకవుమ్ భావమరళిచ్చెయ్కితార్ (ఇప్పెన్జిళ్ళైకళిలేయిత్యాది). (విశ్వాసమెక్) నిశ్చయహేతువెక్. (బహువిఘ్నానియన్టో) ఎన్టుతుక్కు - చక్రవర్తిత్తిరుమక తిరు వభిషేకత్తుక్కు వసిన్తన్ ముహూర్తమిడవుమ్, భాగ్యాధికరాన పెరుమాళ్ మడికూడ విరుక్కువుమ్, జగత్తయడైయ (౨) “సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి రామస్యాథే య శస్విసః” ఎన్టు ప్రార్థిక్కవుమ్, పెరియపెరుమాళ్ శ్రయణీయరాకవుమ్ “శ్రేయాంసి బహువిఘ్నానిభవన్తిమహతామపి” ఎన్టు అజ్ఞావిఘ్నమ్వన్దపడియైక్కణ్ణో మేయెన్టుకరుత్తు.

(౧) “శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని భవన్తిమహతామపి । నాశ్రేయసి ప్రపన్నస్య క్వాపి యాన్తి విఘాతకాః”.

(౨) రా - అ - ౨-౫౨.

పొరుళ్ళిల్లై; నమక్కడై త్త భగవదనుభవత్తై ప్పణ్ణానిన్టాల్, శేర్ప్పాల్
 భోగసూపమాకప్పరుకుమవచుక్కు త్తన్నడైయే పిత్తమ్ పోమాపోలే,
 ఇనై తన్నడైయే విట్టోడిప్పోమ్ ; అనపిన్బు, ఇని అయోగ్యతైయై
 ప్పార్ త్తు అకలవేణ్ణా వెన్ఱితాళ్. [మాయనై మన్ను వడమతురై మైన్దనై
 త్తూయ పెరునీర్ యమునై త్తుతైవనై ఆయర్ కుల త్తినిల్ తోస్తుమ్
 మణివిళక్కై త్తాయైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త తామోతరనై - శెప్పు;
 పోయప్పిత్తైయుమ్ పుకుతరువా నిన్దనవుమ్ తీయినిల్ తూశాకుమ్] ఎన్ఱి
 తాకళ్.

మూ. - మాయనై మన్ను వడమతురై మైన్దనై

త్తూయ పెరునీర్ యమునై త్తుతైవనై

ఆయర్ కుల త్తినిల్ తోస్తుమ్ మణివిళక్కై

త్తాయైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త తామోతరనై

త్తూయోమాయవన్దనామ్ శ్చ తూమలర్ తూవిత్తోముతు

వాయినాల్ పాడి మన త్తినాల్ శిన్దిక్క

ప్పోయప్పిత్తైయుమ్ పుకుతరువా నిన్దనవుమ్

తీయినిల్ తూశాకుమ్ శెప్పిలోరెమ్బావాయ్. ౫.

(శేర్ప్పాల్) కుక్కుముప్పాల్. (తన్నడైయేవిట్టోడిప్పోమ్) ఎన్దతుక్కు - ఎమ్మెరుమాక్
 తన్ సజ్జల్పత్తైయభ్యయమాటి శ్రీభీష్మరునసజ్జల్పత్తై ముడియనడత్తుమవనాకైయాలే,
 నామ్ ఇప్పుహోత్సవత్తిలే అధికరిత్తుచ్చెల్లానిమ్మనే అతుక్కువిఘ్నజైత్తన్నడైయే
 పోక్కుమెన్దనకరుత్తు. పెరుమాళ్ తామ్ ముడితున్దతు - మహారాజర్ కుమ్ శ్రీవిభీషణాధ్వ
 నుక్కుమ్ ముడిహుట్టుకైక్కాక వెన్దకొల్వతు. (అకలవేణ్ణావెన్ఱితాళ్) ఎన్దత్తై అన్వయ
 'మభేన వివరిక్కితార్ (మాయనై యిత్యాది). (శెప్ప) ఎన్దతు - పాడుఎన్దాయ్, అతు
 ఉపలక్షణమాయ్, తూమలర్ తూవిత్తోముతుపాడు, శిన్ది ఎన్దపడి. (శెప్ప) ఎన్దవనన్దరమ్
 'తూయోమాయ్' ఇత్యాదియైయుమ్ కూట్టిక్కొల్వతు. ఏల్ - ఇప్పడి, ఎమ్బావాయ్ -
 ఎన్ వారైయైప్పిన్ శెన్ద, ఓల్ - దృఢమాకవిచారిత్తుక్కోళ్, అన్దిక్కే, ఏల్ పావాయ్ -

శ్చ 'తూమలర్ కళ్ తూయన్దోముతు' ఎన్దమ్ పారమ్.

౫-పా, మాయనై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౯౯

వ్యా.—(మాయనై) పరమపద త్రిలే * అయర్వటుమమరర్క శతపతియామ్కొణ్ణు త్ త్ ఇశ్వర్యవ్యావృత్తి తోద్ శవిరుక్కుమిరుప్పె. నినై త్తు, అతుతాన్ వాచామగోచరమ్మాయిరుక్కై యాలే “మాయన్” ఎన్ఱిటే, కృష్ణావతార త్రిల్ నీర్తై తల్లభుక్కు నిలమల్లామైయాలే పరమ పద త్రిలే యనుభవిక్కోలి, అతుతానుమ్ నిలమల్లామైయాలే “ఎ త్రిటమ్” ఎన్ఱిటార్ కళ్. (మాయనై) ఓరూరుక్కు త్తనై కొడుత్త నీర్తై యితేయితు; ఒరు నాట్టుక్కాక త్తనై కొడుత్తు కొణ్ణిరుక్కిట నీర్తై యాకై యాలే ఏదోముణ్డే అజ్ఞుత్తైక్కు. అన్ఱిక్కే, (౧) “జాతోసి దేవదేవేశ శ్శబ్దచక్రగదాధర” ఎన్ఱిటపడియే నిత్యసూరికభుక్కుమ్ నేర్ నిన్ఱు పార్క్కవొణ్ణాత నిరజుక్కునై శ్వర్యత్తై యుడైయవ్ కిడిర్ అవతరి త్తానన్ఱు అవతార సాలభ్యత్తైయనుసన్ఱిత్తు. అన్ద ఆశ్చర్యత్తై చొల్లువ తట్టు మున్నే ఆధిజ్ఞాల్ పట్టు “ఎ త్రిటమ్!” ఎన్ఱిటార్ కళాకవుమామ్. [జాతోసి] దేవకివయిదోన్ఱిల్ పన్నిరణ్ణుమాసమ్ కుడియిరున్ద పిటన్ద

వారాయపెణ్ణే! ఓర్ - నన్ఱాకబుద్ధిపణ్ణు; ఎన్ఱిజ్జ నేయాకవుమామ్.

“మాయన్” ఎన్ఱుత్తుక్కు కృత్రిమనెన్ఱుకొల్లుకై ప్రకృతత్తుక్కుచ్చేరానై యాలే, ఆశ్చర్యధూతనెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పదోద్రి ఈడుపాడాకత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పర మపద త్రిలేయిత్తాది). కృష్ణావతార త్రిలే ప్రవణరానవీవర్ కళ్ పరమపద త్రిలియప్పెనినైక్క ప్రసక్తియే తెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణేత్తాది). పరమపద త్రిలే నీర్తై యనుసన్ఱిత్తు వరుళిటార్ కళెన్ఱు తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఓరూరుక్కిత్తాది). “జాతోసి దేవదేవేశ శ్శబ్దచక్రగదాధర । దివ్యం రూప మిదందేవ ప్రసాదేనోపసంహర” ఎన్ఱువిడ త్రిలే, “దేవ ఇదం రూప ముపసంహర” ఎన్ఱివ్వళవే శొల్లవమైన్ఱిరుక్కు “జాతోసి” ఎన్ఱు పిటన్ఱిరుక్కుమత్తై చొల్లుకైక్కుత్తాత్పర్యమ్ (దేవకియిత్తాది). నాన్ ఉన్మన్ఱిర

(౧) వి-పు-౫-౩- ౮, “పుల్లెన్ఱివరపత్తాధం చతుర్బాహుమదీత్యుతమ్ । శ్రీవ త్సవతుసంజాతం కుష్టావానకదున్ఱుభిః॥ అభివ్రూయచ తంవాగ్భిః ప్రసన్నాభిర్నహమతిః । విజ్ఞాపయామాస తదా కంసాద్భిగోద్విజోత్తమ” వసుదేవః; - “జాతోసి దేవదేవేశ శ్శబ్దచక్రగదాధర । దివ్యం రూప మిదందేవ ప్రసాదేనోపసంహర.”

పిల్లై తన త్తిల్ కుత్తెయిఱప్పిఱన్దవనుక్కుమ్ ఇల్లై శెయ్య ఒణ్ణాతపడి
'మూతలిత్తుక్కొడుక్కలాయీరుక్కై. [దేవదేవేశ] ఇప్పడియిరుక్కిఱవ
నారెన్నిల్; ఒరుకాల త్తిలుమ్ కర్తస్సర్కమిల్లాత నిత్యసూరిపరిషన్ని ర్వా
హకనాన * అయర్వఱుమమరర్ కళతిపతియెన్దై. అతటిన్దపడి యెన్నె
న్నిల్, [శబ్దచక్రగదాధర](౧): "తమసః పరమో ధాతా శబ్దచక్రగదా

త్తిల్ విఱన్దతాక కంపాదీతనాయ్ ఉపసంహరిక్కచ్చిల్లానిన్దాయ్, ఇన్ద నివ్య
రూపమేతు, మానుషరూపమేతు, నానున్ గృహ త్తిలే విఱక్కైయెన్దొరు పారుకున్దో
శబ్ద ఇల్లై శెయ్యిపోకిఱాశబ్ద వసుదేవర్ మూతలిత్తుక్కొడుక్కిఱారెన్దై కరుత్తు.
"దేవదేవేశ" ఎన్దవిడ త్తిల్ ఇరన్దై దేవపదమిరుక్కైయాలే, మున్దిసతు, "దీవ్య నీతి దేవాః"
ఎన్దిఱవ్యత్పత్తియాలే సనాతనద్యోతమాసత్వమ్ ధాత్వర్థమాయ్, అక్కరానదేవర్ కళై
చ్చిల్లుకైయన్ది క్కై అకర వశ్యరై చ్చిల్లుకిఱతెన్దమ్, ఇరన్దామ్ దేవపదమ్, "దేవయతి-
మాదయతి" ఎన్దిఱవ్యత్పత్తియై యవలమ్మిత్తు, అనన్దజనకత్వత్తాలేవన్ద నిర్వాహకత్వత్తై
చ్చిల్లుకిఱతెన్దమ్, ఈశపదమ్, ఇన్దనిత్యసూరికళుక్కు స్వామియెన్దు మర్థత్తై చ్చిల్లుకి
ఱతెన్దమ్, "దేవకృపాపీకళుదేవేశః, దేవానాం దేవేశః దేవదేవేశః" ఎన్దు తిరువు
ళ్ళమ్ పదోద్రి కక్కాళూర్వకమాకవర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱారో (ఇప్పడియిత్యాది). ఇరన్దామ్
దేవపదార్థమ్ (నిర్వాహకనాన) ఎన్దుతు. ఈశపదార్థమ్ (అనుర్విత్యాది). (తమసః
పరమః) ప్రకృతిమణ్డలత్తుక్కు మవ్యరుకేయిరుక్కుమవకా. (ధాతా) స్వాసుభవ ప్రదాన
త్తాలే అజ్ఞాళ్యరై ధరిప్పిక్కుమవనెన్నుతల్, పోషిక్కుమవనెన్నుతల్. (౨) "దు, ధాఖో
ధారణపోషణయోః" ఎన్ది ఊధాతు. ఇత్తల్ దేవదేవత్వమ్ శొల్లిల్ దాయత్తు. ఇత్తై

(౧) రా-యు-౧౧౪-౧౪. 'రావణవధానస్తరం మన్దోదరీప్రలాపే, ష్టకమే
ష మహాయోగీ పరమాత్మా సనాతనః । అనాదిమధ్యనిధనో మహతః పరమోమహాన్ ॥
తమసఃపరమోధాతా శబ్దచక్రగదాధరః । శ్రీవత్సనత్కా నిత్యక్రీ రజయ్యక్యాక్యతోద్భు
వః ॥ మానుషంవపురాస్థాయ విష్ణుస్సత్యపరాక్రమః|సర్వైః పరివృతో దేవై ర్వానరత్వ
ముపాగతైః॥సర్వలోకేశ్వర స్సాత్క ల్లోకానాం హితకామ్యయా । సరాక్షసపరీవారం
హతవాం స్త్వాం మహాద్యుతిః." (౨) జానో-

ధరః" ఎన్ఱు పరమపదనిలయమాయ్ నూరినిర్వాహకమాన వసువుక్కు అసాధారణ చిహ్నమాన ఆహ్వాంకళోడే యవతరిక్కెయాలే.

(మన్ను వడమతురై) భగవత్సమ్మన్దమ్మాతాత దేశమ్. మున్ను సిద్ధాశ్రమమాయ్ శ్రీవామనన్ నెడుజ్జాలమ్ తవసుపణ్ణి, శత్రుఘ్నా థ్వాన్ వన్నియమటుత్తు ప్పడై వీడు శెయ్తు, సర్వేశ్వరన్ ఎప్పొత్తుమ్ ఇప్పడియవతరిత్తు ప్పొరువతోరు దేశమ్. (వడమతురై) (౧) "మధురా నామ నగరీ వుణ్ణా పాపహరీ శుభా! యస్యాం జాతో జగన్నాథ స్సాతా ద్విష్ణుస్సనాతనః" [మధురానామ] (౨) "నలమనద్దమిల్ల తోర్ నాడు" ఎన్ను మాపోలే పరమపదమ్మోలే భోగ్యతైయాలే ప్రసిద్ధమాన పూర్ [నగరీ] పరమపదమ్ కలవిరుక్కెయెన్నుప్పడి పిఱన్దు విరుప్పిన ప్పడై వీడు. [వుణ్ణా] అవనై త్తరుక్కెక్కు ఉపాయమాకై. [పాపహరీ] విరోధినిరసనత్తుక్కుమ్ తానేయాకై. [శుభా] ప్రాప్యముమ్ తానే యాకై. [యస్యాంజాతః] ఇత్తనైక్కుమ్ అడి తిరువవతరి త్తరుళుక్కై. [జగన్నాథః] తన్ ప్రజైకళోపట్ట ఆపత్తై నీక్కుక్కెక్కు అవర్ కల్తై యిక్కుక్కమాట్టామల్ పిఱన్దపడి. [సాతాతే] (౩) "అజువై శిజుప్పిఱన్ద" ఎన్ను మాపోలే, అజహత్స్వభావనాయ్కోణ్ణు. [విష్ణుః] వ్యాపకవస్తు వ్యాప్యైకదేశ త్తిలే బన్దర్బవి త్తపడి. [సనాతనః] నిత్యనానవన్. ఆశ్రి తసజాతీయనాయ్ ప్పిఱన్ద మెయ్ ప్పాడు. (మెన్దనై) మిడుక్కనై; (౪) "తనై

చ్చొల్లకిఱార్ (పరమపదనిలయమాయ్, నూరినిర్వాహకమానవస్తువుక్కు) ఎన్ఱు. "మన్ను" ఎన్ఱుత్తుక్కు-చొరున్దివర్తిక్కప్పట్టెన్ఱు అర్థమాయ్, ఫలితార్థమరుళిచ్చెయ్కి ఱార్ (భగవదిత్యాది). (౫) "మల్లై మూతూర్ వడమతురై" ఎన్ఱు ఆల్ వార్ ఈడుపడుమా పోలే, ఇవర్ కళుమ్ "మన్ను వడమతురై" ఎన్ఱు ఈడుపడుకిఱార్ కళెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్మల్ శి, ఋషి ఈడుపట్టమెయ్ సుంవాదమాకవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మధురానామేత్యాది). "మెన్దన్" ఎన్ఱుత్తుక్కు-సాలర్థమ్; - మిడుక్కనెన్ఱుమ్, ప్పిల్లెయ్నెన్ఱుమ్, యువావెన్ఱుమ్, రాజావెన్ఱుమ్, ఇత్తైక్కాట్టుకిఱార్ (మిడుక్కనైయిత్యాది వాక్యపచ్చికత్తాలే). "రజ్జా

(౧) (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

(౩) తి-వాయ్-౩-౫-౫.

(౪) తి-మొ-౩-౫-౧. (౫) తి-వాయ్-౧-౧-౬.

కాలిల్ పెరువిలఱ్ఱు తాళవిళునళ్ళిరుట్కున్ వన్దవెన్దై" ఎన్ఱు - మాతాపితా
క్కల్ కాలిల్ విలఱ్ఱు కళుల వన్దు తిరువవతరి త్తపడి; పిళ్ళై యెన్ఱుమామ్;
వన్దు తిరువవతరిత్తు ఎనక్కు ఉపకరి త్తపిన్బు ఇళకిప్పతి త్తపడియాతల్;
రాజావెన్ఱుమామ్. తన్నుకైక్కాట్టి ఇరున్దతే కుడియాక త్తకవళమా
క్కినపడి.

(తూయ పెరునీర్ యమునైత్తుత్తవన్దై) విరజైపోలే, పోన్దవిడ
త్తుక్కు ఓరాఱుణ్డానపడి. (తూయ) (౧) "వనుదేవోవహన్ కృష్ణం
జానుమాత్రోదకో యయా" ఎన్ఱు - శ్రీవసుదేవర్ ఎఱున్దరుళువిత్తు
క్కుణ్డు పోకిఱపోతు పాక్కాకవల్ త్రిక్కొడు త్తపడి. కృష్ణనుమ్ పెణ్ణళుమ్
మాటిమాటి క్కొప్పళిక్కైయాలేవన్ద తూయమైయాకవుమామ్. (౨)
"ప్రసాదం నిమ్న గాయాతా" ఎన్ఱు - నీరిల్ తెళివైచ్చొల్లిల్ త్తాకవు
మామ్. (పెరునీర్) (౧) "యమునాఞ్చత్తిగమ్బిరాం నానావర్త రు

యతి" ఎన్ఱిఱవ్యత్పత్తియై యట్కొణ్డు ఉపపాదిక్కిఱార్ (తన్నుకైయిత్తాది).

కలఱ్ఱా పెరునకరమ్విట్టు వన్దవనుక్కు త్తిరువాయప్పాడియెన్ఱారు అఱ్ఱోనాన్
పుకలిడముణ్డానాత్పోలే, విరజైమైమఱక్కుమ్మడి ఓరాఱుణ్డవతే! ఎన్ఱి డుపడుకిఱార్క
శెన్ఱు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విరజైయిత్తాది). (౩) "వల్లవీవదనోచ్చిన్ద పవి
త్రాధరవిద్రుమః" ఎన్ఱిఱపడియే-కృష్ణకో తిరుప్పవళత్తుక్కు పవిత్రతెయై యుణ్డాక్కుమ్
ఇదై పెణ్ణళుడైయ ఎచ్చిల్, అఱుక్కు ఉణ్డాక్కచ్చొల్లవేణ్డావిత్తే యెన్ఱు తిరువుళ్య
మ్మల్ శీయరుళిచ్చెయ్కిఱార్. కృష్ణనుమిత్తాది. "తూయ" ఎన్ఱు పదచ్చేర్ త్తిన్ఱు త్తిరు
వుళ్యమ్మల్ శీ ముతలర్థత్తుక్కు అనుగుణమాక ఈడుపాడు తోల్ త్తాత్పర్య మరుళి
చ్చెయ్కిఱార్ (యమునామిత్తాది).

(౧) వి-పు-౫-౩-౩౭-౬ వన్ద తాంజలదానాఞ్చ త్తియమగుళ్యలృణంనిశి । సం
వృత్తాయయయా శేమఃఫణ్డైరా కదన్దళిమ్ ॥ యమునాఞ్చత్తిగమ్బిరాం నానావర్త
రుపాకులామ్ । వసుదేవోవహన్ కృష్ణం జానుమాత్రోదకోయయా".

(౨) వి-పు-౫-౩-౪, "సన్దస్సన్తోషమధికం ప్రశమం చన్ద్రమారుతాః । ప్రసాదం
నిమ్న గాయాతా జాయమానే జనార్దనే". (౩)

పాకులామ్”ఎన్ఱు- అత్యగాధహాన ఆఱు పాజ్గాక వల్ శ్రీక్కొడు త్తతు. మనోహరమాకై యాలుమ్ పావనమాకై యాలుమ్ శ్లాఘ్యతైయై చ్చొల్లిల్ ద్రాకవునూమ్. (యమునై త్తుఱైవనై) తిరుక్కురవై స్థానమాకై యాలే పెణ్ణళ్ పడుమ్ తుఱైయైయుడైయవనై.

(ఆయర్ కుల త్రినిల్ తోస్తుమ్ మణివిళక్కై) పరమపద త్తిత్కాట్టిల్ గుణజ్ఞళ్ ఇడైచ్చేరియిలే అత్యుజ్జ్వలమానపడి. అన్ధకార త్తిల్ దీప మ్బాలే. (తోస్తుమ్)(౧)“అచ్యుత భానునా! దేవకీపూర్వ సన్ధ్యాయామా విరూపాక్షమ్ ” ఎన్ఱుకొణ్ణు గర్భ త్తిల్ తోల్ శ్రీల్లామై. కీర్తై దిక్కుక్కు ఆదిత్యనోడుళుసమ్మన్దమ్ ఇవళోడు అవనుక్కుళుతు. శ్రీమధురైయిలే అవతరి త్తిరుక్కచ్చెయ్ తే తిరువనతార వ్రకారమ్ తిరువాయ్ప్పాడియిలే శైస్తతు ఎన్ఱునూమ్.”(మణివిళక్కై) తిరువాయ్ప్పాడిక్కు ముజ్జళదీప మెన్ఱునూమ్.

(తామైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త తామోతరనై) వయిల్ శ్రీల్

ఆయర్ కుల త్రినిల్ వర్తిక్కుమతాయ్, దేవకీవయిల్ శ్రీల్ తోల్ శ్రీనతాయ్, అత్తాలే శ్లాఘ్యమానవిళక్కైస్తు తిరువుళుమ్మల్ శ్రీ. “మాయకా” ఎన్ఱుత్తైక్కటాక్షిత్తు, “ఆయర్ కుల త్రినిల్” ఎన్ఱుతుక్కు పరమపదమ్ వ్యావర్త్యమెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పరమపద త్తిలిత్యాది). “వడమతురై మైన్దనై” ఎన్ఱుత్తైక్కటాక్షిత్తు, ఆయర్ కుల త్రినిల్, తోస్తుమ్-అవతరి త్తతాక వ్రకాశిక్కుమ్ శ్లాఘ్యమానవిళక్కైస్తు శబ్దార్థమాక త్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శ్రీమధురైయిత్యాది). ఆయర్ కుల త్రినిల్ మణివిళక్కాయ్ తోన్ఱిసవనై యెన్ఱువివక్షిత్తుమూన్ఱామ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తిరువాయ్ ప్పాడిక్కిత్యాది).

తామోతరనై, అతఏవ, తామైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్తవనై యెన్ఱుశబ్దార్థమ్ తిరువుళుమ్మల్ శ్రీ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వయిల్ శ్రీలిత్యాది). “మాయనై”

(౧) వి-పు.౫-౩-౧. “ఏచంసంస్తాయమానాసా దేవైర్దేవమధారయత్ | గర్భేణ పుణ్డరీకాక్షం జగతస్ప్రీణకారణమ్ || తతోభిలజగత్పద్ధనోధాయాచ్యుతభానునా | దేవకీపూర్వసన్ధ్యాయామావిరూపాక్షంమహాత్మనా”

తఱుమ్బా లేయశోదైప్పిరాట్టియై విశజ్జప్పణ్ణినవనై. (తాయైక్కుడల్ విశ
క్కమ్ శేయ్త) (౧) “కాసల్యాశుశుభే తేన పుత్త్రేణామితతేజసా”
ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఎన్ననోన్బునోల్ గ్రాళోకొలో ఇవనై పెన్ద్రువయిలుడై
యాళ” ఎన్ఱుమ్ - నాట్టార్ పుకట్ చ్చియా లే పెన్ద్రువయిల్ ముక్కుప్ప
ట్టమ్ కట్టినవనై. (తామోతరనై) తన్నుడైయ భవ్యతైయాలమ్ అవళై
నాట్టార్ కొణ్డాడుమ్మడిపణ్ణినవనై. నమ్మడైయ బన్ధమ్ నమ్మాలకుక్కన్డా
తాప్ప లే, అవన్నుడైయ బన్ధముమ్ అవనాలకుక్కన్డా తే, ఇన్దబన్ధతై
అనుసన్ధిత్తాల్ ఆశితరుడైయ సంసారబన్ధమ్ పోమెన్దై.

(తూయోనూయవన్దు నామ్) అజ్ఞుత్తైక్కు నామ్ యోగ్యరో
అయోగ్యరో ఎన్ఱు పారాతే ఇరున్దపడియేవన్దు, ఇరున్దపడియేవరుకైక్కు

త్యాదికైక్కుటాక్షిత్తు, పరత్వాదిగుణ విశిష్టనాకైయాలమ్, దామోదరత్వత్తాల్ వన్ద
భవ్యతైయాలమ్ తామైక్కుణ్డాడుమ్మడి పణ్ణినవనైన్ఱు తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (కాసల్యేత్యాది), కీల్ ప్పదజ్జకైప్పారే ఇప్పదత్తాలమ్ ఈడుపాడుతోల్ నివేణ్ణి,
భవ్యనానపడియైత్తియపుళ్ళమ్మల్ శ్రీ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నమ్మడైయవిత్వాది).
సంసారికల్ బన్ధత్తుక్కుమ్ అవన్నుడైయ బన్ధత్తుక్కుమ్ సాశీర్త్వతైప్పల్ శ్రీ ఈడుపా
డా తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కు, నైభర్త్వతైప్పల్ శ్రీ ఈడుపాడాక భావమరుళిచ్చెయ్
కితార్ (ఇన్దవిత్వాది). ఇత్తాల్ - ఇవన్నుడైయ బన్ధమాకిల్ అనుగ్రహకార్యనాకై యాలే
అనునవిత్తేయబవేలుమెన్ద పడి.

వేదాన్తజ్ఞానముడైయోరుత్తి కొల్లకితాళాకైయాలే వేదాన్తముఖ్యతాత్పర్య
మానప్రపత్తిక్కు స్నానాదికల్ అనవేక్షితజ్జళాకైయాలే యోగ్యరో అయోగ్యరో
వెన్ఱు పారామైయే తూయమై ఎన్ఱుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అజ్ఞుత్తైక్కిత్యాది).

(౧) రా-అ-౧-౬, “తేసామపిమహా తేజారామారతికరఃపితః । స్వయంభూరిన
భూతానాం బభూవ గుణవత్తరఃసహిదేవై రుదీర్ణస్య రావణస్య వధార్థిభిః । అర్థివో
మానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణు స్సనాతనః॥ కాసల్యా శుశుభే తేన పుత్త్రేణామితతేజసా । య
థా వరేణదేవానా మదితిర్వజ్రపాణినా”.

(౨) పెరి-తిరు-౨-౨-౬.

మేల్పడ శుద్ధితేడవేణావితే. (౧) “శుద్ధంవేత్తి విభీషణమ్” ఎష్టతితే ఇరున్దపడియే వన్ద శ్రీవిభీషణాత్వానై. (వన్దనామ్) అవకావరవిరుక్క క్కడవ నామ్ వన్ద. (౨) “ఉపస్థేయైరుపస్థితః” ఎన్టుమ్, (౩) “పద్భ్యా మభిగమాచ్చైవ” ఎన్టుమితే అవకావారై. ముత్తైకడ వరువానెన్నెన్నిల్ ; ఉపాయత్తిల్ తుణివు పుటప్పడవొట్టాతాప్పోలే ఉపేయత్తిల్ త్వరై ముత్తైపార్ త్తిరుక్కవొట్టాతితే.

(తూమలర్) (౪) “ మిక్కశీర్ త్తోణ్ణరిట్ట పూమ్తుళవమ్ ” ఎన్టుమ్, (గీ) “శూట్టునకమాల్లెకల్ తూయనవేద్ది” ఎన్టుమ్ - అనన్య ప్రయోజనమాన పూవితే. (మలర్) యోగ్యమెన్టుమ్ అయోగ్యమెన్టుమ్ పారాతే కణ్ణక్కుత్తోల్లీన మలరెన్టుమామ్. (తూవి) (౬) “యథాతథావాపి” ఎన్టుమ్ న్యాయత్తాలే అడైవుకడప్పరిమాటి.

ఉత్తత్తుక్కుప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ (శుద్ధమిత్యాది), “మమచాప్యన్తరాత్తాయం శుద్ధంవేత్తి విభీషణమ్” ఎన్టు-మహారాజర్, కడలిలే ఒరుముక్కుక్కిట్టు వారాతిరుక్క, భావ శుద్ధియైక్కణ్ణ “శుద్ధమ్” ఎన్టూరితే యెన్టుకరుత్తు. “నామ్” ఎన్టుతికాతాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (అవనిత్యాది). నామ్ ఇప్పడియరుక్కుక్కు అవకావరుమ్స్వభావనోపెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (ఉపస్థేయైరిత్యాది).

(౧) రా-య-౧౦ - ౩౭ - రామప్రతిసుగ్రీవః, “ మమచాప్యన్తరాత్తాయం శుద్ధంవేత్తివిభీషణమ్ । అనుమానాచ్చ భావాచ్చ సర్వత స్సుపరీక్షితః.” — (౨) రా-ఆర-౧౦-౧-సీతాంప్రతిరామః, “మయాతు వచనం శ్రుత్వా తేషామేవంముఖాచ్యుతమ్ । కృత్వా వచనకుశ్రామం వాక్యమేతరుదాచ్యుతమ్ ॥ ప్రసీదన్తు భవన్తోమే హీరేషాహి మమాతులాయదీదృశై రహం విదై రుపస్థేయైరుపస్థితః । కింకారోమీతి చ మయావ్యాచ్యుతం ద్విజసన్నిధా.” — (౩) రా - ఆ - ౫౦ - ౪౦, “గుహమేవం బ్రువాన్తు రాఘవఃప్రత్యువాచహ । అర్చితాత్తైవ హృష్టాశ్చ భవతా సర్వధావయమ్ ॥ పద్భ్యామభిగమాచ్చైవ స్నేహసద్దర్శనేనచ”.

(౬) స్తోత్రతే - “ త్వదక్షిముద్దిశ్య కదాపి కేనచి ద్యథాతథావాపి సకృత్కృణోష్ణతి । తదైవ ముష్ణాత్యశుభాన్యకేవత శ్శుభాని పుష్టాని నజాతుహీయతే.”

(౪) తి-మ-౧౦౧-౧, (౫) తి-వి-౨౧.

ప్రేమమ్ అడైవుపార్క్కవొట్టాతిత్తే. (తొమ్మితు) అవనుక్కుప్పొలుక్క
వొణ్ణాతపడి అళ్ళలియైప్పణ్ణి. (౧) “ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయా
న్నావసర్పతి” ఎన్నితే అవకాపడి. అవనై తొమ్మివిత్తుక్కొళ్ళుమవర్కళితే
తొమ్మికితార్కళి. పిత్తాదికళుక్కు అడైవుకేడెన్టు తోద్రోతపడి
అళ్ళలి పణ్ణికితార్కళి ఎన్టుమామ్.

(వాయినాల్ పాడి) వాయ్ పడై త్తలభమ్ పెద్రోమెన్టు తిరు
నామ తైచ్చొల్లి. మనస్సహకారమిన్టి కేక్కె యెన్టుమామ్. (౨) “ఉవా
చచ” ఎన్నుమాపోలే - వరువతల్కుమేలే శొల్లువతుమ్ శెయ్తోమె
న్టుమామ్. (మన త్తినాల్ శిన్దిక్క) మనస్సెప్పడై త్త లాభమ్ పెద్రోమె
న్టు. (౩) “యత్పురుషోమనసాఽధిగచ్ఛతి|యద్ధిమనసాధ్యాయతి|తద్వా

అవకా అళ్ళలియైప్పొలుక్కమాట్టామైయై ఇరణ్ణునకైయాక ఉపపాదిక్కితార్
(ఋణమిత్యాదివాక్యత్రయత్రాల్).

“పాడి” ఎన్నవమైన్దిరుక్క, “వాయినాల్” ఎన్టతుక్కు మూన్టు తాత్పర్యమ
రుళిచ్చెయ్కితార్ (వాయ్ పడై త్తవిత్తాది). “తామతరనై” ఎన్నుమళవుమ్ కటా
క్షిత్తు మున్దితాత్పర్యమ్; “మన త్తినాల్ శిన్దిక్క” ఎన్టత్తైప్పద్రో ఇరణ్ణామ్ తాత్పర్యమ్;
“తూయోమాయ్” ఎన్టత్తైప్పద్రో మూన్టామ్ తాత్పర్యమ్. “ఉవాచచమహాప్రాజ్ఞస్స
రేణ మహతానుహన్” సుగ్రీవంతాంశ్చ సంప్రేక్ష్య సర్వాన్ వానకయూధహన్”
ఎన్టు వచనకేవమ్. “మన త్తినాల్” ఎన్టు విశేషిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(మనస్సెన్ఱిత్తాది). శ్రుతిక్రమేణవన్టి కేక్కె, మనస్సుక్కు మున్నే తొమ్మిక్కెయ్యమ్
పాడుక్కెయ్యమ్ శొల్లుక్కెయార్ ఆద్రోమైయిక్ గుకుతి తోద్రోమిక్కితైన్దితార్
(యత్పురుష ఇత్తాది). ౫.

(౧) భార - ఉద్యో-౪౯ - భృతరాష్ట్రంప్రతి సజ్జయోక్త కృష్ణవచనమ్; -
“గోవిందేతి యదాక్రంద త్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్ | ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృది
యాన్నావసర్పతి.” (౨) రా-య-౧౩-౯- “తేషాంసంభాషమాణా నామనోన్యంస
విభీషణః | ఉత్తరంతీరమాసాద్య ఖస్థ ఏవ వ్యతిష్ఠత||ఉవాచచఇత్యా” (౩) నైత్తిరీయే.

చావడతి । తత్కర్తృణాకరోతి" ఎన్టు-మనస్సడియాక వరక్కడవ ఉక్తి
యుమ్ వృత్తియుమ్ తవిర్న్దు తొఱుతు, " వాయినాత్పాడిమన తినా
ట్టిన్దిక్క" ఎన్టు- తనిత్తనియే కరణజ్జల్ మేల్ విఱున్దపడి శొల్లుకిఱుతు.

(పోయపిత్తైయుమ్ పుకుతరువానిన్దనవుమ్) ఉత్తరపూర్వాఘజ్జల్.
(తీయినిల్ తూశాకుమ్) నెరుప్పిలిట్టపజ్జుపోలేయామ్, తూశు-పజ్జు. పా
లుమ్ ఖణ్ణశర్కరైయుమ్ కుడిక్క ప్పిత్తమ్ తన్నడైయే పోమాపోలే,
భగవదనుభవమ్ పణ్ణ నెరుప్పిలిట్టపజ్జుకున్దైపోలే ఉరుమాయ్న్దుపోమ్.
(౧) "ఇషీకతులమగ్నా ప్రోతంప్రదూయేత" ఎన్టుముణ్డితే.

(శెప్ప) శొల్లవమైయుమెన్దై, పూర్వాఘమావతు-అనాదికాలమ్
బుద్ధిపూర్వకమాక పుణ్ణిపోన్దవై; ఉత్తరాఘమావతు- భగవద్జ్ఞానమ్
పిత్తదాల్ ప్రకృతివాసనైయాలే ప్రామాదికమాక ప్పిఱన్దవై. ౫.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

అజ్ఞాన్ముట్టు. (మాయనైయిత్తాది).

పరత్వమ్ శొల్లి, కృష్ణమడైయసాలభ్యమ్ శొల్లవేణుకైయాలే "మాయన్" ఎన్టు
తుక్కు మున్దినవర్థమ్ పరత్వమ్, ఇరణ్డామర్థమ్ పరమపదనాథమడైయసాలభ్యమ్. అన్విర
త్తైయుమ్ శొల్లుకిఱుతు (కృష్ణావతార త్తిలేయిత్తాది). పరనానవమడైయ సాలభ్యమే అతి
శయకరమాకైయాలే " మాయన్ " ఎన్టు పరత్వమ్ శొల్లుకిఱుతెన్టు మున్దినపారుళి,
కృష్ణావతార తిన్ నీరై తజ్జుకుడైయ పేచ్చుక్కు నిలమల్లామైయాలే పరమపదనాథ
మడైయ సాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱుతెన్టు ఇరణ్డామర్థమ్. (అన్తిక్కే) ఎన్దిఱవాక్యమ్ కృష్ణమడై
యసాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱుతు. ఆక "మాయన్" ఎన్టు తుక్కు మాన్తుతాత్పర్యమ్. "అసి"
ఎన్టు తుక్కుత్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిఱన్దపనుక్కుమిత్తాది).

"మన్నువడనుకురై" భగవత్సమ్మన్దత్తోడేమాడిన వడమధురైయెన్టు పారుళి;

(౧) ఛాన్దోగ్య - వైశ్వానరవిద్యాయామ్, "అథ య ఏతదేవం విద్వానగ్నిహోత్రం
జుహోతి, తస్య సర్వేషులోకేషు సర్వేషు భూతేషు సర్వేష్వాత్మను హంతంభవతి ।
తద్యభేషికతూల మగ్నాప్రోతం ప్రదూయేతైవం హోస్య సర్వపాప్తానః ప్రదూయన్తే."

అత్తై యుపపాదిక్కితార్ (మున్బిత్యాది). “మధురా” ఎన్దైయాలే - భోగ్యత్వమ్; “నామ” - ప్రసిద్ధి. (కలవిరుక్కై) ఓలక్కమిరుక్కై. “మెన్దెన్” ఎన్దతుక్కుమాన్టు పారుళ్, వాక్యత్తిల్ వన్దక్తమ్. నాలావతు (తన్నున్దైయిత్యాది).

(పోన్దవిడత్తుక్కు) అవతరిత్తవిడత్తుక్కు. *తూయైక్కుమాన్టుపారుళ్ వన్దక్తమ్. అతిల్ ప్రసన్నమాయిరుక్కు మెన్దవర్థత్తిల్ “పెరునీర్” ఎన్దతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (మనో హరమాకై యాలుమిత్యాది). (వల్ శీక్కిండుత్తపడి) ఎన్దవర్థత్తుక్కుచ్చేర వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యమునాంచేత్యాది). పెరు మెక్కిరణ్ణుపారుళ్ - అగాధమెన్నుతల్, క్లాఘ్య తైమైచ్చొల్లుతల్. (తిరుక్కురవైస్థానమాకైయాలే) ఎన్దతు - యమునాతటస్థితే రాసక్రీడైపణ్ణుకైయాలే తిరుక్కురవైక్కు స్థానమెన్దపడి. కేవలమ్ తుత్తైయన్దిక్కే “ముత్తుప్పడుమ్తుత్తై” ఎన్నునూపోలే పెన్దళ్పడుమ్తుత్తైయన్దపడి. “తుత్తైవకా” - పెన్దతల్ నిలత్తు త్తలెమకకా.

“అయిర్ కులత్తినిల్” ఎన్దతుక్కు మాన్టు తాత్పర్యమ్, (పరమపద త్రిత్కాట్టిలి త్యాది) మున్దినతు. (శ్రీమధురైయిలేయిత్యాది) ఇరన్డావతు. మూన్డావతు (తిరునాయ్ ప్పాడిక్కు ముళ్ళళదీపమెన్దమామ్) ఎన్దతు - మణివిళక్కెన్నుతల్, అణివిళక్కెన్నుతల్. పోన్దుతల్ - అవతారమాతల్ - (అచ్యుతభానునేత్యాది). ప్రకాశమాతల్ - (పరమ పద త్రిత్కాట్టిలిత్యాది). “పూర్వసన్ధ్యామామవిర్భూతమ్” ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యమ్ (కీర్తైదిక్కుక్కిత్యాది). “పోన్దమ్” ఎన్ద - ప్రకాశమనొన్నపక్షత్తిల్, పరమపద వ్యావృత్తియైయరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్, అవతారమానపక్షత్తిల్ మధురైయిల్ వ్యావృత్తియైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శ్రీమధురైయిలేయిత్యాది). “మణివిళక్కు” ఎన్దతుక్కు - (పరమపద త్రిత్కాట్టిల్) ఎన్దవాక్యత్తిలే ఉజ్జ్వలమానవిళక్కెన్దరుళిచ్చెయ్ తు తాత్పర్యన్దరమ్ (తిరునాయ్ ప్పాడియిల్ ముళ్ళళదీపమ్) ఎన్ద.

“తాయైక్కుడల్ విళక్కమ్ కెయ్ త” ఎన్దతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్ - సౌభ్య త్తాలే విళక్కుప్పణ్ణినానెన్నుతల్, సర్వస్తాత్పరనానతానవతిత్తు విళక్కుప్పణ్ణినానెన్నుతల్; ఇరన్డాయున్దైవేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వయిల్ శీల్ త్తమ్మామ్మాలే) ఎన్దవాక్యత్తాలుమ్, కాసల్య) ఎన్దవాక్యత్తాలుమ్. సర్వశక్తియానవన్ కట్టవిట్ తుక్కిళ్ళమాట్టాతే

అవ. — అతామ్మాట్టిల్, ముతత్పాట్టిల్ - భగవత్సంక్షేపమే యిరుక్కిటతెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నమ్మడెయ్యనధమ్) ఎన్ఱు. అవనతు ఆశ్రితాను గ్రహాయత్త మెన్ఱ పడి. “తాయ్” ఎన్ఱ విత్వమవ్యయమాయ్, తాయ్కుడలెన్ఱ ముక్కు చొచ్చాయ్, యశోలైప్పిరాట్టిక్కెన్ఱ మున్దినవర్థమ్; ఇత్తైవివరిక్కిటతు (తన్నడెయ్ భ వ్యతైయిత్యాది).

తూయ్మెయవతు - యోగ్యతాఽయోగ్యతైకల్ వేణ్ణామై. అన్ఱిక్కే, బావ శుద్ధియాకవుమా మెన్ఱితార్ (శుద్ధంవేత్తి) ఎన్ఱు. “వెన్ఱనామ్” ఎన్ఱు తుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్, మున్దినతు ప్రణయిత్వత్తిలే, ఇరణ్ణావతు స్వాపదేశత్తిలే (ఉపశ్ఠేయైరుపశ్ఠితః) ఇత్యాది.

“తూమలర్” ఎన్ఱు తుక్కిరణ్ణం; మున్దినతు (౧) “నన్నీర్” ఎన్ఱు మహాశే శుద్ధ పుష్పమెన్ఱ పడి. ఇరణ్ణావతు - వెలుమ్మువెన్ఱ పడి, అతావతు - క్లాఘ్యైక్లాఘ్యలైపారాతే పుష్పమాత్రమెల్లా మెన్ఱ పడి. ఆత్ర ప్రమాణమ్ (౨) “కళార్ తుక్కురాయుమిత్యాది”. “తొమ్మతు” ఎన్ఱు తు - స్వాపదేశత్తిలేయాతల్, ప్రణయత్తాలేయాతల్, ప్రణయత్తాలేయానహాతు ఇరణ్ణువిధమ్ - ప్రణయశోవత్తాలేయాతల్, పిత్రాదిక శుక్కుడైపుకేడెన్ఱు తోల్ గ్రాతపడియాతల్; అతావతు - సంశ్లేషార్థమాక అనువర్తిక్కితాశెన్ఱు తోల్ గ్రాతపడి దేవతాబుద్ధియాలే అనువర్తిక్కితాశెన్ఱు తోల్ గ్రా అన్ఱలి పణ్ణుకితాశెన్ఱ పడి.

“వాయిసార్” ఎన్ఱు తుక్కు మూన్ఱుతాత్పర్యమ్. “మనత్తిసార్” ఎన్ఱు తుక్కు రణ్ణుతాత్పర్యమ్. ఇరణ్ణావతు - పార్థక్యేన మేల్విట్టుకై. “పురుతరువాన్దనవుమ్” ఎన్ఱు వదచ్చేదను.

౫.

కుట్టి అరుమ్మదమ్.

(మాయనిత్యాది). (జాతోసి - కుత్తైయఱ) ఇత్యాదివాక్యత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ - ముత్తైయిల్లాతపడి పీఱన్దపీఱవియై పీఱన్దసర్వేశ్వరనాలే ఇల్లై శేయ్యవొణ్ణాతపడియన్ఱ పడి.

పెరియ అరుమ్మదమ్.

అతామ్మాట్టు. (అతామ్మాట్టిల్) ఎన్ఱు తుక్కునన్దరమ్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణవిట్టికి తోమ్ ఎన్ఱు కూట్టువతు. ఇప్పాట్టిక్ వ్యాఖ్యానాన్దత్తిలే “ఎమ్మన్దిరాయ్నితార్ కల్” ఎన్ఱిటవాక్యతోడు అన్వయమాతల్ కణ్ణుకోళ్ళు. క్రిష్ణుపాట్టుమ్ ఒరువేటికైతూకవుమ్, మేల్ పత్తుప్పాట్టుమ్ ఒరువేటికైయ్యవుమ్ తిరువుళ్ళప్పదో శి సజ్జత్పరమ్వృత్త క్కేర్తనమ్ పణ్ణుకితార్ (ముతత్పాట్టిలెన్ఱు తోడగ్గి, ఎమ్మిళ్ళుకిటతెన్నుమళవుమ్).

ప్రాప్యముమ్, అనన్యసాధ్యమాన వితుక్కుసాధనముమవనే, అన్యసాధన
త్తిలే అన్వయిత్కైక్కు అధికారికళుమ్ అన్యప్రాప్యత్తిల్ ఇచ్చెయ్యుడై
యవర్కళే ఎన్ఱు సాధ్యస్వరూప త్తెయుమ్ సాధన స్వరూప త్తెయుమ్
అధికారిస్వరూప త్తెయుమ్ సాధిత్తు; ఇరణ్డామ్బాట్టిల్ - ప్రాప్యప్రాపకజ్జళి
ఇరణ్డామ్ ఈశ్వరనేయెచ్చిరుక్కుమ్ ఇచ్చాధికారికళుక్కు, సమ్భావితము
మాయ్ కుర్వదూపమాన కరణజ్జళుక్కు వకు త్తవ్యాపార విషయజ్జళై
క్కాట్టిక్కొడుక్కవేణ్డై యాలుమ్ కాలక్షేపత్తుక్కాకవుమ్ రాగప్రే
రితమాక అనుష్ఠేయమాన కర్తవ్యాంశ త్తై చొల్లిల్లు ; మూన్ఱా
మ్బాట్టిల్ - భగవదనుభవసహకారికళివక్కల్ ఉపకార స్మృత్యతిశయ
త్తాలే అవర్కళుక్కు యావై యావై శిల ఆపేక్షితజ్జళి, అన్యసమృద్ధిక
ళడైయ ఆపేక్షిక్క క్కడవ తెన్ఱిఱతు; నాలామ్బాట్టిల్ - దేవతాన్తర
స్పర్శరహితరాయ్, ఇప్పడి అనన్యప్రయోజనరాయ్, భగవదేకప్రవణ
రాయ్, భగవదనుభవోపకరణమానవల్లీలే ఇట్టిన్దవర్కళుక్కు అన్య
దేవతాన్తరజ్జళుమ్ ఏవలోకెయ్యుమెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్లు ; అజ్ఞా
మ్బాట్టిల్ - ఇప్పడియే భగవదనుభవ త్తిలిట్టిన్దవర్కళుక్కు వరుమ్ అను
భవవిరోధికళై అవ్వనుభవన్దానే నిరోధిక్కుమెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్లు.
ఆక, ఇప్పడి కీర్తి అజ్ఞుపాట్టాలే - ప్రాప్యమాన కృష్ణానుభవత్తుక్కు
ఏకాన్తమాన ఉపకరణజ్జళై చొల్లి, అనన్తరమ్, మేల్ పత్తుప్పట్టాలే.
అన్య ఉపకరణజ్జళైక్కొణ్డ అనుభవిక్కుమవర్కళై యెఱుప్పకొఱు.

తన్దాముక్కే అవ్వనుభవత్తుక్కు ప్రధానోపకరణమాన ప్రేమ
ముమ్, కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్జళుమ్, అనుభావ్యనాన
కృష్ణనుమ్, అతుక్కు ఏకాన్తమాన కాలముమ్, ఊరిల్ గోపవృద్ధరు

(కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్జళి) ఎన్ఱు - ప్రాప్యప్రాపకజ్జళివనే యెన్ఱై
యుమ్, త్యాజ్యోపాదేయజ్ఞాన పూర్వకమాన అనుష్ఠానముమ్, పరసమృద్ధ్యైక ప్రయో
జనతై ముతలనగుజ్జళుమ్.

డైయ ఇశైవుమ్ ఉణ్ణానపిన్బు తని త్తనియే అనుభవిక్క అమైన్దిరుక్క,
ఒరువరై యొరువర్ ఎఱుప్ప వేణ్ణుకిఱతెన్నెన్నిల్; పెరుక్కాన్ శీలిఱ్ఱి
గార్ కుత్తుణై త్తేటమామాపోలే, (౧) “కాలాఱుమ్ నెళ్ళఱ్ఱియుమ్
కణ్ శీఱిలుమ్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఉయిర్ కాత్తాచ్చియ్మిన్” ఎన్ఱుమ్,
(౩) “ఆఱ్ఱియొడుమ్ పొన్నార్ శార్దముడైయవడికలై యిన్నా రెన్ఱు ఆయ్”
ఎన్ఱుమ్, ఇఱ్ఱిన్దారై కుమిఱ్ఱిసీరూట్ట క్కడవతాన విషయ త్తిలే యిఱ్ఱికిఱ
వర్ కళాకై యాలే తుణై త్తేటమాయ్ ఒరువరై యొరువర్ ఎఱుప్పుకి
తార్ కళ. (౪) “అడియార్ కళ కుత్తాజ్జలై - ఉడక కూడువలెన్ఱుకొలొ”
ఎన్ఱు శొల్లకిఱపడియే-పరావస్థైయిల్ పురుషోత్తమనై యనుభవిక్కు-
మ్బాతుమ్ విశృంఖల జ్ఞానబలజ్జలై యుడైయరాన నిత్యసూరికళుక్కుమ్
తుణై త్తేటమాకానిఱ్ఱి, (౫) “ఇమైయోర్ తమక్కుమ్-శెవ్వేనెళ్ళాల్
నినైప్పరితాల్ వెణ్ణెయూణెన్ను మీనచ్చొల్” ఎన్ఱు - అన్ద నిత్యసూరి
కళుక్కు మనుభవిక్క-వాణ్ణాతపడి నీరైక్కుమ్ మేన్దైక్కుమ్ అఱుకు
క్కుమ్ నిరవధికసాగరమాన కృష్ణనై యనుభవిక్కుమిడ త్తిల్, ఇడ
క్కైయుమ్ వలక్కైయుమఱియాత ఇడైచ్చికళుక్కు-తుణై త్తేటమెన్ను
మిడమ్ శొల్ల వేణుమో? అతుక్కుమేలే, (౬) “ఏకస్సాన్వదునభుష్ఠీత”
ఎన్ఱు నిరతిశయభోగ్యమాన అవ్విషయనై తనియనుభవిక్కమా
ట్టాత ప్రకృతికళాకై యాలుమ్ ఎఱుప్పుకితార్ కళ; అతుక్కుమేలే,

కృష్ణానుభవమ్ కుణై త్తేటమామ్మడిమై కై ముతికన్యాయత్తా లే దృఢీకరిక్కితార్
(అడియార్ కళిత్తాది). “విశృంఖలజ్ఞానబలజ్జలై యుడైయరాన” ఎన్ఱు తుక్కు ఎతిర్
త్తటాన జ్ఞానబలకూన్యతెయైయరుళిచ్చెయ్మిన్ తార్ (ఇడక్కైయుత్తాది). (ఇడైచ్చికళ)
ఎన్ఱు- స్తీర్తవమ్. త్తీర్ త్తీర్ దుకైయత్తే బలకూన్యతె సిద్ధమ్.

(౬) “ఏకానగచ్ఛేదధ్వానం నైకస్సుక్తేషు బాహ్యకామ్ ఏక స్సాన్వదు నభు
ష్ఠీత నైకస్సాన్వర్థం విచిన్తయేత్”.

(౧) పెరి - తిరువ-౩౫. (౨) తి-శ్లో-౧౦-౩-౧. (౩) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯.

(౪) తి-వాయ-౨-౩-౧౦. (౫) తి-పెరి-౬.

ఇవ్వన్తువై అనుభవిక్కైక్కు రుచియుడైయరాయిరుక్కుమవర్కళిక్కు
క్క వొణ్ణాతెన్నుమ్ నివై వాలుమెట్టువుక్కితార్కళి; అతుక్కుమేలే,
భగవద్వివయ తై యనుభవిక్కుమ్మాతు తదీయరై మున్నిట్టల్లతు అను
భవిక్కుమాట్టాతవర్కళాకై యాలుమ్ ఎటుప్పక్కితార్కళి. వివయమ్
తనియనుభవిక్కు అరితాకై యాలుమ్, ఇవర్కళితనియనుభవిక్కువల్ల
ప్రకృతిక శల్లామైయాలుమ్, రుచియుడైయారిక్కికై నెడున్దటైనిరు
క్కిగూలుమ్, తదీయరై యొట్టియ వనుభవిక్కుమాట్టామైయాలుమ్,
మున్దట వుణర్దవర్కళి ఉఱుక్కుఱివర్కళై యొప్పుత్తట్టిలై.

ఎల్లార్క్కు మొక్క కృష్ణానుభవత్తిల్ శీ కాతుకమ్ అవిశిష్ట
మాయిరుక్కుమాకిల్, శిలర్ ఎటుప్ప చ్చిలరుఱుక్కుకై కాతుకత్తుక్కు
క్కుత్తైయన్తోవెన్నిల్; అనుభావ్యమాన కృష్ణగుణజ్జిల్, నజ్జుణ్డారై
ప్పోలే శిలరై మయజ్జప్పణ్ణుకైయాలుమ్, శిలరై ఇరున్దవిడత్తి లిరుక్కు
వొట్టాతే తుడిక్కుప్పణ్ణుకైయాలుమ్, అవర్కళి కాతుకత్తుక్కు క్కు
త్తైయిల్లామైయాలే, శిలరై చ్చిలర్ ఎటుప్పత్తట్టిలై.

(వివయమ్ తనియనుభవిక్కువరితాకైయాలుమ్) ఎన్ఱతు - (౧) “ కూర్వేల్
కొడున్దొట్టికొ నన్దకోపకతుమరక ఏరార్దకణ్ణియళోతైయళిజ్జిమ్ కాక్కినిచ్చెజ్జిల్
కతిర్మతియమ్మోల్ ముకత్తాక ” ఇత్యాదియిచ్చిన్న పరమభోగ్యతైయైప్పూర్. (ఇవర్కళి తనియనుభవిక్కువల్ల ప్రకృతికశల్లామైయాలుమ్) ఎన్ఱతు - (౨) “ వైయత్తు
వాక్కిర్కళి ” ఎన్ఱ కొణ్డాడినమైక్కు త్తాశ్చర్యమాక, తజ్జినుభవత్తై రసమాక్కి
త్తరుమవర్కళిన్ఱు శొల్లప్పట్టస్వభావత్తైప్పూర్. (నెడున్దటైనిరుక్కియాలుమ్) ఎన్ఱతు -
(౩) “ వియముమ్ పిచ్చెయుమ్ ” ఎన్ఱవిడత్తిల్ శొల్లప్పట్టతాయ, భగవద్భాగవతా
నుభవమ్ పణ్ణువిప్పవర్కళిన్ఱుమ్ స్వభావత్తైప్పూర్. నెడున్దటైన్ఱు - మహాప్రతి
హతియైన్ఱాయ. అత్తార్ - అతిదుస్సహమైన్ఱపడి. (తదీయరై యొట్టియ అనుభవిక్కు
మాట్టామైయాలుమ్) ఎన్ఱతు - (౪) “ శెయ్యాతనశెయ్యామ్ ” ఎన్ఱవిడత్తిచ్చిన్న
పురువకారాక్రయణత్తైప్పూర్.

౬-పా, పుళ్ళుమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౧౩

ఇతిల్, ఇప్పట్టుక్కు వాక్యార్థమ్ - భగవద్విషయ త్తిల్ పుతి
యశాకై యాలే ఇన్నోన్బిక్ శువడటియాతాళొరు త్తియై యెఱుప్పుకి
తార్కళ్.

మూ.—పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్ పుళ్ళురైయ్ కోయిలిల్

వైల్లై విలి శక్కిన్ పేరరవమ్ కేట్టిలై యా
పిళ్ళా యెఱున్దిరాయ్ పేయ్ ములై నజ్జుణ్ణు
కళ్ళు చ్చుకడమ్ కలక్కళైయ్ క్కాలోచ్చి
వెళ్ళు తరవిల్ తుయిలమర్ న్ద విత్తిన్

ఉళ్ళత్తు కొణ్ణు మునివర్కళుమ్ యోకికళుమ్
మెళ్ళు వెఱు న్దరియెన్ద పేరరవమ్

ఉళ్ళమ్ పుకున్దు కుళిర్ న్దేలోరెమ్బావాయ్. ౬.

వ్యా.—(పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్) ఇప్పెణ్బిల్లైకళ్, “పోతోన్డ
వాళలిలే శెన్దు ఉణర్ త్తక్కడవతాక సజ్కుల్పిత్తు పోతువిడియచ్చెయ్ తే
కిడన్దుఱ్జువతే!” ఎన్దు శివ్విగర్తై పణ్ణినవాతే, పోతు విడియవేణ్డావో ఎఱు
న్దిరుక్క వెన్న; పోతు విడిన్దతు ఎఱున్దిరాయెన్న; విడిన్దమైక్కడై యాళో
మెక్ ఎన్దు కేటక్; నాజ్జళుణర్ న్దవన్దతు పోరాతోవెన్న; ఉఱ్జిగినారుణ

(ఇతిల్) ఎన్దు - ఇప్పత్తుప్పాట్టిరెన్దపడి. “పిళ్ళాయ్” ఎన్దైప్పదో పరు
శిచ్చెయ్ కితార్ (భగవద్వ్యాది) “ఎఱుప్పుకితార్కళ్” ఎన్దవనన్దరమ్ (ఎన్దు) ఎన్దు
శేషమ్.

“పుళ్ళుమ్” ఎన్దు చకారత్తాలే పోతీ అడైయాళముమ్ వివక్షితమెన్దు తోదోరు
కైయాల ఇరన్దడైయాళమ్ శొల్లుకైక్కు ఉక్తిప్రతుక్తిరూపేణ తాత్పర్యమరళి
చ్చెయ్ కితార్ (ఇప్పెణ్బిల్లైకళివ్యాది). “శిలుమ్మిన” ఎన్నవమైన్దిరుక్క, “కాణ్”
ఎన్దైయాలమ్, “కేట్టిలైయ్” ఎన్దైయాలమ్ వెఱుప్పుతోదోరుకైయాలే (శివ్విగర్తై పణ్ణిన
వాతే) ఎన్దు. శిలుమ్మిన-కల్పిక్తైయాయ్, ఫలితార్థతైయరళిచ్చెయ్ కితార్ (పోతి
వ్యాది). “ఇవిన్దత్తిలే” ఇత్యాది వితిన్దావాక్యతై “పోకానిన్దనకాణ్” ఎన్దవనన్ద
రమ్ అనుసన్ధిప్పకు. లోకత్తిల్ పెణ్దోరే ప్పెచ్చాన్దరితితోదోరుమ్మడి ఉక్తిప్రతుక్తిరూ

ఓలన్టో విడివుక్కడైయాళమావతు, (౧) “ ఉణ్ణోకణ్ణో తుణ్ణుతల్ ” ఎన్ఱిఱపడియే ఉణ్ణుకు ఉఱక్కముణ్ణో? ఉణ్ణుణ్ణో త్తి విడిన్దమైక్కు అడైయాళమస్తు, వేఱడైయాళముణ్ణోవెన్న; (పుళ్ళుమ్శిలుమ్మినకాణ్) పోతువిడిన్దు పక్షికళకప్పడ క్కిళమ్మి ఇరై తేడిప్పొకానిన్దనకాణెన్న; అతు విడిన్దమైక్కడైయాళమోవెన్న; ఎన్? అల్లవోవెన్న; ఓమ్, అల్లవీ! ఎన్న; అవతెన్నెన్న; నీజ్గళ్ అవల్ శ్రైయుఱ్ఱవొట్టాతే కిళప్పినవాడే కిళమ్మి శ్రీనినవల్లతు విడిన్దమైక్కడైయాళమోవెన్న; ఇవ్విడ త్తిలే “ ప్పిళై ప్పిళై యాత్వో, భగవత్సనూశ్రయణత్తుక్కు అనుకూలమాన కాల తై సూచిప్పిక్కిఱ పక్షినాదమల్లతు ఇవ్వాత్తాపుక్కు ఉదేళ్ళమిల్లై ఎన్దు పణిక్కుమ్ ” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ వర్.

నీజ్గళ్ పిఱన్దపూరిల్ పక్షికళుక్కు ఉఱక్కముణ్ణో? (౨) “ కాలై యెఱ్ఱున్దిరున్దు కరియకురువిక్కణ్ణళ్ ” ఎన్ఱి తేయిరుప్పతు, వేఱడైయాళ ముణ్ణాకిల్ శొల్లుణ్ణోళెన్దు కిడన్దాళ్; (పుళ్ళరై యనిత్యాది) అతు కిడక్కి డాయ్, ఇతువు మున్ శెవిప్పట్టలిల్లెయో? పుళ్ళుక్కు నిర్వాహకనాన పెరియతిరువడియుణ్ణు, అవనుడైయ శోవుణ్ణు-సర్వేశ్వరక్, అవనుడైయ పేఱ మేలక్కవతారికైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అతువిడిన్దమైక్కిత్యాది). (అవతెన్నెన్న) ఎన్దు - అడైయాళమాకామెయావతెన్నెన్న వన్దపడి. ఇతుక్కు పేరువై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నీజ్గళ్ వల్ శ్రైయిత్యాది).

ఉన్నైయెఱ్ఱుప్పవన్దకెజ్జకు అవల్ శ్రైయెఱ్ఱుత్తపణియో, నాజ్గళెఱ్ఱుప్పి నోమెన్ఱిఱతెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నీజ్గళ్ పిఱన్దవిత్యాది). నాజ్గళ్ పిఱన్దపూరిలే పక్షికళ ఉఱక్కాతిరుక్కెక్కు నియామకమెన్నెన్న; సంవాదముభేస నియామక మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కాలైయిత్యాది). [కాలైయెఱ్ఱున్దిరున్దు] బ్రాహ్మచర్యార్తతిలే యెఱ్ఱున్దిరున్దు. [కరియకురువిక్కణ్ణళ్] కృష్ణన్ వడివై స్తరిప్పిక్కుమ్మవై. [మాలికా వువుళొల్లి] అవక్ వ్యాముగ్ధనాయవరుమ్బడిమైచ్చొల్లి. [మరుళ్ పాడుతల్ మెయ్ మైకొలొ] [పేమాన్ద్యత్తలే పాడుకై మెయ్యాకపుమకటితో ఎన్దు ఇప్పడియేపక్షికళుమ్

ఇల్ ఎన్నుతల్; “పుళ్” ఎన్ఱు - పక్షియాయ్, అత్తాలే పెరియ తిరు వడియాయ్, అవనుక్కు నిర్వాహక నానవనుడైయ కోయిలెన్నుతల్. తిరుప్పళ్ళియైచ్చియిల్ శబ్దధ్వనికేట్టైయో? కృష్ణ తిరువవతిత్తు త్తిరుపాయ్ప్పడియిలే, ఇరున్దతే కుడియాక ఆవనఱుకిలే బద్ధభావరాయ్ చెల్లుకిఱ కాల త్తిలే కొణ్ణాడుకైక్కు ఒరుతిరుమున్ శముణ్డో వెన్నిల్; చక్రవర్తి తిరుమక తిరువవతారమ్ వణ్ణి; ఇరున్దతే కుడియాక అవనఱు కిలే ఈడుపట్టు చెల్లునిఱ్ఱు, (౧) “సహపత్నీ విశాలాక్ష్యా నారా యణముపాగమత్” ఎన్ఱు - అవర్తామ్ పెరియ పెరుమాళ్ళై ఆశ్ర యిక్కుమాపోలే, కృష్ణనైయుమ్ కుమ్బిడుకొళ్ళుకైక్కు ఒరు తిరుము య్ శముణ్డై. (పుళ్ళరైయ్) పెరియతిరువడియై నిరూపకమామ్బడియితే ఇవర్కళుక్కు కొడుత్తై విశ్వర్యమ్; (౨) “లక్ష్మణపూర్వజఞ్చ”.

ఉజ్జలైప్పిలే వ్యాహతాతలై కుమ్బిడున్నడియిఱే నీజ్జల్ పణ్ణివైప్పతు. ఆకైయల్, ఉజ్జల్ స్వభావమ్మిల్ అవైయుమ్ ఉఱక్కమన్ బుచ్చిఱమ్మిన్ నీవితై; ఇకుడి విక్కుడై యాళమనైన్దతాయ్తు. ఇవిడత్తిల్ - “కాలైయైన్దిరున్ఱు” ఎన్ఱు వివక్షితమ్. ఇరన్దామర్థత్తిల్ “ఱోయిల్” ఎన్ఱు-ముచ్చుల్లు, (కృష్ణ తిరువవతిత్తు తిరువాయ్ప్పడియిలే) ఎన్ఱు వనన్దరమ్, “ఇరుక్కయాలే” ఎన్ఱు శేషమ్. (ఇరున్దతే కుడియాక) ఎన్ఱు-కుడియిరున్దవర్కళెల్లారు మెన్ద పడి. (కొణ్ణాడుకైక్కు) ఎన్ఱు-“పుళ్ళరైయ్ కొయిలిల్” ఎన్ఱు స్తుతిక్కైక్కన్ద పడి. కృష్ణనిడత్తిల్ బద్ధభావరాకిఱమ్ అక విరుమ్మిన విషయమెన్ఱు కొణ్ణాడుకైక్కు కొయిలుణ్డెన్నుమతై సదృశాన్తమాక వరులిచ్చియికి టార్ (చక్రవర్తియిత్యాది). (ఇవర్కళుక్కు కొడుత్తై విశ్వర్యమ్) ఎన్ఱు- తన్నైయుమ్ తకవిభూతియైయుమ్ అశ్రితరిట్టవఱుక్కొక్కి వైక్కయాలే అవర్కళే

(౧) రా-ఆ-౬-౧ - “గతేపురోహితేరామస్సాన్తో వియతమానసః । సహ పత్నీ విశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్” — (౨) రా-సు-౨౦-౧౦. సీతా ప్రలాపే - ౧౦. “నూనంసకాలోమృగయాపధారీ మామల్పభాగ్యాం లులుభేతహానీమ్ । యత్రార్యత్రిత్రం విససర్జమూఢా రామామజం లక్ష్మణపూర్వజఞ్చ”.

భగవద్విషయ త్తిల్ వట్టియే యిట్టియుమవర్కళాకైయాలే పెరియ
తిరువడియై మున్నిడుకితార్కళ. (వెల్లై విలిశణ్) శఙ్గువెళు త్తిరుక్కు
మతు విడిన్దమై క్కడైయాళమో? ఇతు వ్యర్థవిశేషణమ్; (విలిశణ్)
శామగ్గళ తోఱుమ్ ముత్తైయుడైయారై అత్తైక్కితార్కళాకిల్ పోతు
విడియవేణుమో? అజ్జనల్ల, పేరరవమ్ విడిన్దమైక్కు అడైయాళమన్తో?
శ్రీపాచ్చజన్యధ్వనియిలుమ్ మిశ్కన్తో ధ్వనియిరుప్పతు. నీయుముణరు
కైక్కు పోరుమ్ధ్వని. ఇవర్కళశణ్గివెళువు చొల్లువానెన్నె
న్నిల్; శఙ్గుధ్వనివట్టియే ఊతుమ్పొత్తై ముఖముడైయుమ్ శణ్గివెళు
పుమ్ ఉడైశ్యమాకైయాలే. (విలిశణ్) విలిక్కై - అత్తైక్కై. (౧)
“కైవిలిక్కిన్దతుడణ్ణిన్దే” ఎన్నక్కడపతితే; కైయాలే యత్తైక్కై
యెప్పడి. సత్తోత్తరమానకాల త్తిలే అడిమైశెయ్యవారుగ్గోళెన్దు అత్తై
క్కిఱపడి. (కేట్టిలైయా) ఇతుకేట్టు భాగ్యమిట్టికేయొట్టివతే!.

ప్రసిద్ధరాయ్ అవర్కళైయిట్టు నిరూపిక్కలామ్పడి యిరుక్కుమెన్తుకరుత్తు. తాత్పర్యా
స్తరమరులిచ్చెయ్కితార్ (భగవదత్వాది). వట్టియేయిట్టికైయావతు - పురుషకారపుర
స్సరమాకప్పట్టుకై. శఙ్గుక్కు వెళుప్పసిద్ధమాయరుక్క, “ వెల్లై ” ఎన్దు శొల్లు
మ్పొతు విడిన్దమైక్కడైయాళమాక చొల్లిల్ గాక వేణుమ్. అతిల్ల మైయాలే ఇతువ్యర్థ
మాకైయాల్ ఉణ్ణివారై విశ్వసనీయమనైన్నుమ్ శక్కైయై ఉత్తై పిక్కితార్ (శఙ్గువెళు
త్తిత్వాది). (ముత్తైయుడైయార్) అవ్వనకాలక్తుక్కు త్తక్కై కైచ్చార్మమ్ పణ్ణిమ్ప్రాప్తి
యైయవర్కళ. “వెల్లై” ఎన్నుమతు వ్యర్థమాకిలుమ్ విలిశణ్గినరవమ్ పేరరవమాకైయా
లే అడైయాళమామెన్దు తిరువుళ్ళప్పట్టుల్ గి ఇవర్కళుడైయ ప్రత్యుక్తిముఖేన పరిహరిక్కి
తార్ (అజ్జనల్ల విత్వాది). “వెల్లై” ఎన్దుతై అడైయాళమాక్కాడిల్ అత్తైయివర్
కళ శొల్లుకైక్కు క్కొరణమెన్నెన్దు శక్కిత్తువివరిక్కితార్ (ఇవర్కళిత్వాది). శక్కాలే
యత్తైక్కిఱపడియై యరులిచ్చెయ్కితార్ (సత్తోత్తరేత్వాది). “కిలుమ్మినకాణ్” ఎన్ను
మాపోలే పేరరవమ్ ముత్రిన్దే గొన్దు శొల్లు వమైన్దిరుక్క, “ కేట్టిలైయా ” ఎన్దుక్కు
ఉపాలమ్మమలోల్ గొ త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (ఇతుకేట్టు-విత్వాది).

౬-వా, లుక్కునా వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౧౭

ఇవర్కల్ ఇప్పడిశొల్ల, పిన్నునిరు త్తరైయాయ్ క్కిడన్దాల్ ;
 శ్శాయెన్దురాయ్) భగవద్విషయత్తిల్ వుతియైయితే. భాగవత
 సంక్షేప త్తినిమైయటియాయితే. అనుభావ్యజ్జలిల్ కాష్టాభూమియాన
 భగవతసంక్షేపరసమ్ పిఱక్కుమళవుమ్ భగవద్విషయత్తిలే అవగా
 క్కప్పెల్లీల్లైయే. నాజ్గల్ ఉన్నైక్కాణ వాళైప్పట్టవోపాతి నీ
 యమ్ ఎజ్జళైక్కాణవాళైప్పడవేణ్ణావో?

అఱిన్దిరుక్కిఱ ఉజ్జళై యెఱుప్పినారారెన్న, (పేయ్ములై ఇత్య
 ఎజ్జళైయెఱుప్పినారిల్లై, తన్దామ్ కార్యమ్ శేయ్వార్ ధ్వనికేట్టు
 య్దిరున్దోమెన్సితార్కల్. (పేయ్ములై నజ్జుణ్ణు) పెల్లొతాయమ్
 భావత తనిమైయిలే బాధిక్కవన్ద పూలనైమైముడిత్తు. ఇత్తలైయై ము
 క్కవన్దవల్ తన్నోడే పోమ్మడిపణ్ణి. (కళ్ళచ్చకడమ్) పేయాకిల్ ఆరాయ్
 కొళ్ళలామ్; తాయ్ రత్తైయాకన్దై త్త శకటమ్, అనురావేశత్తాలే పిఱన్ద
 కాయమాళైయాలే “కళ్ళచ్చకడమ్” ఎన్గిఱతు. (కలక్కట్టియక్కా
 చ్చి) శకటమానతు కలక్కట్టియుమ్మడి తిరువడికళై ఓచ్చి ములై

పోతువిడిన్దమైక్కడైయాళమ్ శొల్లియరుక్కైయాల్, “ఎఱున్దిరాయ్” ఎన్దఱు
 సిద్ధమాయిరుక్కవుమ్ శొన్నతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్కలిత్యాది).
 “వాయ్” ఎన్నలాయిరుక్క, “పిళ్ళాయ్” ఎన్దతుక్కుత్త త్తర్వమరుళిచ్చెయ్కితార్
 (వదిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). ఉక్తవాక్యద్వయత్తైయమ్ క్రమేణ వివరిక్కితార్
 సభావ్యజ్జలిత్యాది).

భాగవతసంక్షేపరసమఱిన్దిరుక్కిఱ వుజ్జళై యారేనుమ్ భాగవతర్వన్ద ఎఱుప్ప
 ర్కళోడే సంక్షేపక్రమక్కు ఎఱున్దిరున్దిశొళో, కాలమఱియామల్ ఎఱున్దిరున్దిశొ
 నైయెన్ద తిరువుళ్ళమ్పల్లె యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అఱిన్దిత్యాది). నాజ్గల్ వన్ద
 ర్వి ఎఱుప్పకితాపోలే ఎఱుప్పినారిల్లై, నాజ్గలే స్వానుభవత్తుక్కుడలక ఋషి
 శొల్లమ్ శబ్దమ్ కేట్టుగర్నోమ్ భాగవతసంక్షేపత్తుక్కాకవన్ద తాత్పర్యమరుళి
 య్కితార్ (ఎజ్జళైయిత్యాది). (ముడిక్కవన్దవల్) ఎన్దవనన్దరమ్ “నినైన్ద అవో”

వరపు తాళి త్తతెయ్ మూరినీమిర్ త్త తిరువడికల్ పట్టు ముటిన్దతు,
ఇప్పోతు ఇవ్వపదానజ్గల్ శొల్లుకిఱతు - పిఱన్దవపాయజ్గల్ కేట్టు త్తుణు
క్కెట్టెట్టున్దిరుక్కైక్కాక.

(వెళ్ళు త్తరవిల్ తుయిలమర్ న్దవిత్తిన్) ఇవ్వపాయప్రసజ్గమిల్లాత
విడత్తిలే పరివనాన తిరువనన్దాత్వామేలే శాయప్పెల్ శితే! ఎయ్
హృష్టకళాకిఱార్ కల్. (వెళ్ళుమ్) సాకుమార్యత్తుక్కుచ్చేర క్కుళిర్ చ్చి
యుణ్డానపడి. (అరవిల్) అన్నీరుఱుత్తామైక్కు ప్పడుత్త పడుక్కెమ్మెన్దై
కుళిర్ త్తినాదీజ్గల్ ప్రకృతియాన తిరువనన్దాత్వామేలే. ఇవ్వామూచ్చు
ప్పట్టు మధుక్కెటభర్ కల్ పొడిపట్టుప్పొక్కెయాలే, భయప్పడవుమ్ వేణ్డా
వెన్దై. (తుయిల్) జగద్రక్షణ చ్చిన్దై. (౧) “ కనిక్కడలిల్ పళ్ళిక్కోలై
ప్పొకవిట్టోడివన్దెన్ మనక్కడలిల్ వామల్లమాయమణాళనమ్మి” ఎయ్
ఓరాశితనుడైయ హృదయత్తై క్కణ్ణిశిత్తు క్కిడక్కుమవనెన్నవు
మామ్. (అమర్ న్ద) పిరాట్టిమార్ తిరుములై త్తడత్తాలే నెరుక్కినాలుమ్
ఊరామై. (విత్తిన్) తిరువవతారత్తుక్కునాదీజ్గల్. పిఱన్దపిఱవికల్
పోరామే తిరియ ప్పిఱక్కైక్కు అడియిటపడి.

(ఉళ్ళత్తుక్కొణు) (౨) “అరవ త్తమళియినోడుమహికియపాఱ్క

ఎయ్ శేవమ్. కలక్కు - అవయవసన్నిభన్దమ్. “ కలక్కట్టియప్పణ్ణి” ఎన్నాలే, “ కా
లోచ్చి” ఎయ్ కుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముదైయిత్యాది). ఇత్తాల్- కళ్ళ
చ్చుకడమట్టియ వేణుమెన్నుమ్ నిన్దెవాలే కలక్కట్టియచ్చెయ్ తమైతోద్రాతే, ములై
వరపుతాళిత్తునిమిర్ త్తతిరువడికళాల్ కలక్కట్టిన్దమైతోద్రాత్తక్కాక “కాలోచ్చి”
యెయ్ తు ఎయ్ తాయ్ తు.

అవళి తుణుక్కెట్టెట్టున్దిరుక్కైక్కాక అపాయప్రసజ్గమ్ పణ్ణవతు తజ్గకుక్కు
భయపేతువాతైయాలే, తిన్నిప్పత్తియామ్మడి కీరాట్టికాయమై అనుసన్నికిఱార్ క
ళెన్దిఱార్ (ఇవ్వపాయమిత్యాది). (౩) “వెవ్వుయిర్ ప్పవాన్దన్దమతుక్కడపరుమ్ నయి
ఱురుకిమాన్దార్” ఎన్దిరపాళుర త్తైయట్టున్దరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవనిత్యాది).

శనిలేయాయరుక్కుమ్; సమ్మనన్దజ్ఞానమ్పిఅన్దపిన్సు, ఇల్లుపుపేటుకల్ అవ
సశనిలేయాయరుక్కుక్కడవతితే, (వేరరవమ్) వళ్ళులక్షమ్ కుడియి
లుమ్ఇన్ద ధ్వనియేయాయరుక్కు. ఎల్లారుమ్ ప్రబున్దరాన కాలమాన్తై
యాలే ఒరువర్ శొల్లు ముళవన్దిక్కే. ఎల్లారుమ్ శొల్లుకై.

(ఉళ్ళమ్ పుకున్దుకుళిన్ద్ర) వడుక్కేక్కిడై వెళ్ళజ్జోత్తాత్పలే,
తిరునామమ్ శెవివళియే పుకున్దు వన్వలిట్టతు. అవన్ అవర్కల్ నెజ్జలే
పుకున్దు ఆనన్దిప్పిత్తాత్పలే కృష్ణవిరహత్తాలే కమర్పిళన్దుకిడక్కిఅనెళ్ళు
పతజ్జేయ్యున్బడి ఇవర్కళుడైయ ధ్వనియుమ్ ఎన్దల్ నెజ్జలే పుకున్దు
ఎన్దలై ఆనన్దిప్పిత్తతు. ఆన్దయాలే ఎమ్మన్దిరాయెన్దిత్తార్కల్. ౩.

(ఎల్లారుమ్) ఎన్దతు - ఎల్లారుమ్పికగుమ్మెన్దపడి.

(వన్వలిట్టతు) - వన్వలిడప్పన్జీబ్బు. (ఆన్దయాలే) ఎన్దతు - నాన్దకెమ్మన్దిరు
న్దు ఆనన్దిప్పిన్బడి ఆనన్దిప్పిక్కైయాలే యెన్దపడి. “ఉళ్ళమ్ పుకున్దుకుళిన్ద్ర” ఎన్దవన
న్దరమ్, “నాన్దకెమ్మన్దిరున్దుమ్” ఎన్దు పాట్టిలే మాట్టిక్కొళ్ళకు. (ఏలొరిత్తాది) పాద
పూరణ.

...

...

...

౩.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఆతామ్బట్టు. (పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాల్) (కుర్వద్రూపమ్) ప్రవృత్తిశిమ్. ఇన్వి
డత్తిరుపకరణ్డల్ - కరణత్రయముమ్.

ప్రధానోపకరణమ్ - స్వాపదేశత్తుక్కుచ్చేరత్వరావేమాదికళాతల్, అన్యాపదే
శత్తుక్కుచ్చేరనోన్పాతల్. కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్ఞానావన - ప్రావ్య
ప్రాపకమన నేయెన్దిరుక్కు, త్యాజ్యోపాదేయ వివేకపూర్వకమాన వసుస్థానమ్, పరస
మృచ్ఛికప్రయోజనతై ముతలన గుణజ్ఞల్

(కాకుకమ్) ప్రావణ్యమ్. (ఐవన్వీడయత్తిల్ పులియకాన్దయాలే) ఎన్దతు -
“పిళ్ళాయ్” ఎన్దత్తైక్కటాక్షిత్తు.

“పుళ్ళుమ్” ఎన్దిఅశబ్దత్తుక్కు ప్పారుళరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (పోతువిడిన్దతిత్తాది).
ఎమ్మన్దిరాయెన్దుకేదమ్. (అవతెన్నెన్దు) ఎన్దతు - అల్లవావతెన్నెన్దు వైన్దపడి.

(నీన్దకోపిన్దపూరిల్) ఎన్దు తున్దగ్గి అరుళిచ్చెయ్తతు - తాత్పర్యాన్దరమ్. పక్షి
కల్ నాదమ్ - ఆచాశ్శొక్తి.

ప్రభుత్వం - పెరియరియర్. కోయిలెస్టు - తిరువడియర్. వాన వీశ్వరనుడైయ ఇలెస్టు పడి. (తిరుమూర్) పెరియర్. అక్రితరై నిరూపకమాక వుడైయరాయిరుక్కమెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అక్షరపూర్వజం) ఎస్టు. పెరియ తిరువడియై ప్రసక్తిత్తుక్క ప్రయోజనమ్ - ఈశ్వరనిరూపకత్వేనవా, తజ్జుకుక్క-పురుషకారత్వేనవా, అత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (భగవద్విషయ త్రిలిత్యాది). (శబ్దావేశు త్తిరుక్కమతు) ఎస్టు వాక్యమ్ - “విలిశక్తిన్” ఎస్టు పదత్తుక్కవతారిత్తై. పిన్నె వెగుప్ప చొన్నతుక్క క్కరుత్తెన్నెన్న (భవనివర్తయైత్యాది).

“పిళ్ళాయ్” ఎస్టు - అత్తైయెస్టు పడియాయ్, చిన్నయ్ నియైప్పిలే యిరుక్కిట వశెస్టు పడి. భాగవతసంక్లెషర్లసమతీనాతిరుక్కమ్ క్రమమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాజుకున్నెయిత్త్యాది).

(తద్వామ్కార్యమ్ శెయ్యార్) ఎస్టు - నాజుకున్నె ఎక్కుప్పకితాట్టిలే యన్తియే తజ్జుశుభవార్థమాక భగవన్నామజ్జలై యనుసన్నిక్కిట మునివర్కలై యుమ్మొగికలై యుమ్, కలక్కట్టియ - కట్టుక్కులై య. మజ్జుళాశాసనపరైయాకై యాలే ఇవ్వ పాయజ్జలై క్కట్టు తుణుక్కున్నెన్దిరుక్కమెస్టు శొల్లుకితాశెస్టు పడి. తిరువనద్వాల్వా నోట్టెచ్చేర్ త్తి అవనుడైయ సాకుమార్వత్తుక్క ముణుప్పాయ్, అవన్ మజ్జుళాశాసన పరనాకై యాలే తమ్మడైయ భయనివృత్తిక్కుమ్ హేతునాయిరుక్కమెస్టు పడి. విగ్గు - కారణమ్.

“మునివర్కకుమ్ యోగికకుమ్” ఎస్టు తుక్క ఇరణ్డుపారుళ్, (యోగాభ్యాస మిత్త్యాది) ముతల్ పారుళ్. (అవర్కళాకితార్) ఎన్దిట - ఇరణ్డామ్ పారుళ్. (అవర్కళాకితార్) ఎస్టు - ఉక్తవివరణమెస్టు తోర్ శీనాలుమ్ (యోగాభ్యాసమ్) ఎన్దిరుక్కు యాలే భేదమ్కోళ, వేణుమ్. ఉజ్జుకిటవర్కల్ - గుణనిర్ధర్, ఉణర్త్తుకిటవర్కల్ కై జ్జుర్వనిర్ధర్.

(వలైయమలైయమే) ఎస్టు - సర్వేశ్వరకా తిరుమడియిల్ కాత్తిరతిరుమలై చలియామే ఎస్టు పడి. అరియెస్టు - విరోధినిరసనశీలనెన్డాయ్, అతుక్కిరణ్డుపారుళ్; మున్దినతు (హరిర్వరతి పాపానీత్యాది). ఇరణ్డావతు - మజ్జుళాశాసనపరై నోర్ పరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిన్నెయివర్కకుక్కిత్యాది). తజ్జుకుడైయభయనివృత్తియై యపేక్షి యాలే అవనుక్కు భయప్పడుకిట తెన్నెన్న, (అభసోఽభయజ్ఞోభవతీత్యాది).

అవ.—ఏమామ్మాట్టు. ఇగవద్విషయత్తిల్ శువడటిన్దు మఱిన్దు
కిడక్కితాళొరు త్తియై యెఱుప్పుకితార్ కళ్

మూ.—కీశుకీశేన్దైఱ్ఱు మానైచ్చాత్త కలన్దు
పేళిన పేచ్చరవమ్ కేట్టిలైయో పేయప్పెణ్ణే
కాశుమ్ పిఱప్పుమ్ కలకలప్ప కై-పేర్త్తు
వాళ నఱు ఱ్ఱు లాయ్చ్చియర్ మత్తినాల్
ఓలై పడుత్త త్తయిరరవమ్ కేట్టిలైయో
నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్ నారాయణా మూర్తి
కేళవనై ప్పాడవుమ్ నీ కేట్టే కిడత్తియో
తేళముడైయాయ్ తిఱవే లోరెమ్బావాయ్.

వ్యా—“పోతువిడిన్దుతు, ఎఱున్దిరాయ్” ఎన్న; విడిన్దుమైక్కడై

ఇప్పాట్టిల్ శొల్లిల్ గ్రాయ్త్తు స్వాపదేశమభగవదేశభోగరాన శ్రీవైష్ణవరకళ్,
అనన్యప్రయోజనరాయ ఇవిషయత్తిల్ దేశికరన్ది క్కే యిరుక్కిఱవర్కలై, అవర్క
లిడత్తిల్ పరివారే దేశికరాక్కు-కై తళ్ళకుక్కు కృత్యమెన్దిరుక్కుయాకిఱ శ్రీవైష్ణవత్వి
స్వభావమ్.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్)(కుర్వదూపమాన)ప్రవృత్తిశిలజ్ఞశాన,కరణజ్ఞశ్చైవ పడి.
(కాతూహలమ్)ఉత్సాహమ్. చళబ్ధతుక్కుత్తాత్పర్యమ్(వేఱడైయాళమిత్యాది).
పక్షీనాదమెన్దుతు-అచార్యుడైయ ఉక్తి యెన్దుపడి. “పపాత సోఽప్యధిక్షిప్తోహృద
యే నోద్వహన్త రిమ్”ఎన్దుతు-ప్రహ్లాదనై. పాపమ్ ద్వివిధమాకక్కొల్వతు. పుళ్ళుమ్శిలు
మ్మినకాణెన్దుతుడణ్ణి, ఉళ్ళమ్పుకున్దు కుళిర్నదు,పిళ్ళాయెఱున్దిరాయ్ ఎన్దున్దుయమ్. ౬.

పెరియలరుమ్బదమ్.

ఏమామ్మాట్టు. “నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎన్దుత్తైప్పదోర్ (శువడటిన్దు)
ఎన్దుతు. “పేయప్పెణ్ణే” ఎన్దుత్తైక్కటాక్షిత్తు (మఱిన్దుకిడక్కితార్) ఎన్దుతు.

అప్పిళ్ళో త్తరమాకామైక్కాక పాదావతారికైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (పోతిత్యాది
వాక్యత్రయత్తాలే). “అనైచ్చాత్త కలన్దు పేళిన పేచ్చు” ఎన్దు ఇవ్వళవేయమెన్దిరుక్క-

యాళమెన్నెన్న; అనైచ్చాత్త కీశుకేన్నానిస్తతు. (కీశు) అనక్షర
రసమాయిరుక్కై. ఓరానైచ్చాత్త పేశుక్కుట్టిల్ విడిన్దతాక వేణుమో
వెన్న; ఎల్లమ్ పేశానిష్టతెన్న; అవల్ దైక్కలక్కుకైక్కు నీజ్జళుణ్డే
యెన్న; ఎల్లళాలన్టు, తానే యుణర్ దనవెన్న; అతుక్కుడై యాళమె
న్నెన్న; (కలన్దుపేళిన పేచ్చరవమ్ కేట్టిలెయో) కలన్దుపేళినపడి అటిన్ద
పడియెన్నెన్న; పిరిన్దుపోనాల్ పకలెల్లామ్. ధరిక్కుమ్మడి కలన్దు; “పిరియ
పుకానిన్టోమ్” ఎన్నుమ్ తళర్ త్రితోన్ ప్పేశుకిఱమిడన్ ద్రోశై కేట్టిలె
యో? కేళామైక్కు అగ్గే ఆరవార ముణ్డాయాకాతే శెల్లుకిఱతు ఎన్టు
మర్తమ్ శొల్లుకిఱార్ కళ (కేట్టిలెయో) ఎన్టు. (పేయ్ పెన్ణే) ఇవర్ క
ళాకి లిప్పడిశొల్లుకైయే పణియెన్టు పేశాతేకిడక్క; అటిన్దువైత్తు క్కా
ఱ్కడైక్కొళ్వాయే! మతికేడీ! ఎన్దిఱార్ కళ. ఇవర్ కళుక్కు అటివా
“కీశుకీశు” ఎన్న వేణుమోవెన్న, అతుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అనక్షర
త్యాది); అవ్యక్తమధురతైయై మాచిప్పిక్కిఱకెన్టు కరుత్తు. “ఎల్లమ్” ఎన్టుతుక్కు
ప్రశ్నప్రతివచనరూపేణ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఓరానైచ్చాత్తనిత్యాది వాక్య
చతుష్టయత్తాలే). కలక్కుకైయావతు - ఉఱజ్జవొట్టాతే కిళప్పకైయెన్టై. కలన్దు -
సంక్లేషిస్తు, అన స్తరమ్ విక్లేషిక్కప్పకుఱిఱపోతు పేళిన పేచ్చెన్టు తిరువుళప్పమ్ దీప్రశ్న
ప్రతివచనరూపేణ అభిప్రాయ తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కలన్దిత్యాది). “కేట్టిలెయో”
ఎన్టుతుక్కు - అవల్ దైక్క తళర్ త్రి స్పష్టమాకన్తోన్ దుమ్మడి పేళిన మిడన్ ద్రోశైన్టు
కేళాతేపోనాయో - కేట్టిరున్దాయ్ ఎన్టారు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కు, ఇప్పడిస్పష్టమాన
వితువుమ్ కృష్ణాసుభవ త్రిలాదరత్తాలే కేళాతిరున్దాయోవెన్టు తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (కేళామైక్కిత్యాది). “పెన్ణే” ఎన్నాతే “పేయ్ పెన్ణే” ఎన్టుతుక్కు ప్రసక్తి
పూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవర్ కళాకిలిత్యాది). తాల్లల్ విక్లేషమఃఖిక
ళాకైయాలే అవల్ దైక్క మిడన్ ద్రోశై యిలేయమ్ తళర్ త్రియై ఆరోపిత్తుచ్చొల్లుకిఱార్
కళిత్తనై, ఇరు విడివుక్కుడైయాళమన్టు పేశాతేకిడన్దాశెన్టు ఇప్పడి సమ్పాధిక్కి
ఱార్ కళెన్టు ఇవాక్యన్తుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అటిన్దువైత్తిత్యాది). మతి
యైయెన్న తెన్నానిష్టకొన్టు మతికేట్టై వివరిక్కిఱార్ (ఇవర్ కళుక్కిత్యాది).

కీటతు- భగవద్విషయ త్తిలుమ్ తదీయవిషయమ్ నన్దెన్దు అఱిక్కై. అత్తై యఱిదుమ్ పేశాతేడిక్కైయాలే శొల్లుకిఱార్కళి.

ఎన్నటియామై శొల్లామే విడిన్దమై క్కడైయాళమ్ శొల్లుజ్జో శెన్న; తయిర్కడైకిఱి వోలై కేట్టిలైయో? (కాశుమ్పిఱప్పమ్) అచ్చు త్తాలియుమ్ ములైత్తాలియుమ్. (కలకలప్ప) కడైకిఱిపోతై వ్యాపార త్తాలే (౧) “అరవూఱుశులాయ్ మలై తేయ్కుమ్మెలి” ఎన్నుమా పోలే ధన్విక్కై. (కై పేర్త్తు) తయిరికా పెరుమ్మైయాలిమ్ ఇవళి సాకు మార్యత్తాలుమ్ మలై పేర్త్తాఱ్చోలే కై పేర్క్కపోకాతపడి. కృష్ణకా సన్నిధి యిల్లామైయాలే కై శోర్న్దతెన్నవుమామ్. అచ్చియే, అవన్దానే సన్నిహితనాయ్ నిన్దు “తయిరై మోరాక్కవోట్టే” ఎన్దు కైయైప్ప న్దోనీ నాలుకైయాలేయెన్దుమామ్. (౨) “మోరార్ కుడమురుట్టి” ఎన్నక్కడవతిఱే. (నాశమిత్త్యాది) ఆయాసత్తాలే మయిర్దుడి నెక్కిన్ద

“కాశుమ్” ఇత్యాదిఘ్న ప్రశ్నోత్తరరూపేణ సజ్జహమాక త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్నటియామైయిత్త్యాది). అచ్చుత్తాలియావతు - అచ్చులెపోట్టడిక్కు మలైయాకక్కోక్కు క్కఱుత్తిలే ధరిత్త ఆధరణమ్. ములైత్తాలియావతు - ములైములై యాకప్పణ్ణిక్కోక్కు ధరిత్తవాధరణమ్. అరవమ్ - శబ్దమ్. “కై” ఎన్దతు - మత్తైప్ప న్దోనీనకైయెన్దాయ్, పేర్క్కై - చలిప్పిక్కైయాయ్, అతిలయమైక్కు నాలుపేతు క్కలై యరులిచ్చెయ్కిఱార్ (తయిరినిత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే). నప్పిన్నైప్పిరాట్టితిరు మూళికైయిలే కృష్ణసుఱుఱుకిఱితాకవుమ్, తాజ్జోరువరైయెరువర్ ఎఱుప్పి అవనైయు మెఱుప్పుఱుకిఱితాకవుమ్ వరుకిఱి ప్రకరణత్తిల్ కృష్ణకైయైప్పిడిక్కు నాలుకిఱతు శొల్లు మ్పడి ఎజ్జనేయెన్న, అవకావించిత్రక క్తియోగత్తాలే అకన్దళిఱ్ఱోఱుమ్ నానాప్రకారేణ వర్తిన్దుక్కొట్టిరుప్ప నెన్దు ఇవర్కళితీనపడియాలే ఇప్పడిశొల్లుకిఱార్కళెన్నుమతు మాడు మెన్దు కొళ్ళక్కడవతు. “వాశమ్” ఎన్దుమ్, “నఱు” ఎన్దుమ్ - పరిమళత్తై చ్చొల్లుకై యార్, అతికామిమతిమై త్తిరువుళ్ళమ్పదోనీ సహేతుకమాకవరులిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆ యాసత్తాలేయిత్త్యాది). “ఆయచ్చియర్ - ఓకైపడు క్కత్తయిరరవమ్” ఎన్నవే మత్తు

పరిమళద్దానే వుటప్పట్టు ప్రవహిక్కిటపడి. (మత్తినాలోశై పడుత్త) మద్దరత్తాలే కడలైక్కలక్కినాట్పీలే, ఇన్దఘాషముమ్ శేవియిల్ పట్ట తిల్లైయో? (౧) “ఉద్గాయతీనామరవిన్దలోచనం వ్రజాజ్ఞనానాం దివ మస్పృశద్ధ్వనిః! దద్నశ్చ నిర్తన్దనశబ్దమిశితో నిరస్యతేయేన దిశామ మజ్గళమ్” ఎన్ఱు - అవ్ కణ్ణుకిలే తోన్దు ప్పాడుకిట ధ్వనియమ్ కడైకిట తయిర్ ఓశైయమ్ ఆభరణవోశైయమ్ కిళర్న్దు ఉర్ధ్వలోక జ్గళిలేశెన్ఱు కిట్టువతానవోశై ఉన్ శేవియిల్ పడాత్తోవతే!

ఇవ్వురిల్ (౨) “ముప్పీతుమ్ కడైన్దీణ్ణియవెన్ఱైయ్” ఎన్ఱు-ఇర వుమ్ పకలుమ్ ఇడైవిడాతే తయిర్ కడైకై స్వభావమన్ఱోవెన్ఱు పేశాతే కిడక్క; (నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్) ఇప్పెణ్ణుకుక్కెల్లామ్ నిర్వాహకై యానపడి ఇతువో ఎన్ఱిత్తార్ కళ్. శొల్లిన్దుక్కెల్లామ్ మఱుమాన్ దుమ్ శొల్లిక్కిడక్కిటతు ఉన్నుడైయ ఇశ్వర్యచ్చెరుక్కాలే యెన్ఱు

అర్థసిద్ధమాయిరుక్కవుమ్ విశేషి త్తతుక్కు వునఃప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ దృష్టాంతముఖేన తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిత్తార్ (మత్తినాలిత్తాది). కీర్తీ ఎడుత్త ప్రతీకశేషతుక్కు బావ మరులిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఇన్దవిత్తాది). “కాకుమ్పిటప్పుమ్” ఇత్తాదియిట్టొన్న అగ్గళుక్కుమ్ సంవాదమ్ కాట్టానిన్ఱుకొణ్ణు అతుక్కర్థమరులిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఉద్గాయతీనామి త్తాది). “వ్రజాజ్ఞనానాం - దద్నశ్చ - ధ్వనిః - నిర్తన్దనశబ్ద మిశితస్సన్ - దివమ స్పృశత్” ఇత్యన్వయః. నిర్తన్దనత్తిల్ - కడైకిటపోతైయిల్, ఉద్గాయతీనానకు భూషణధ్వనియెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్.

“తయిరరవమ్ కేట్టిలైయో” ఎన్ఱు అదైయాళమాకచ్చొన్నవనన్దరమే ఇవళెక్కు నిరున్దాళాకిల్ మేలే “కేట్టికిడత్తియో” ఎన్నుక్కుడామైయాలే ఎక్కునిరామై సిద్ధ మాకైయాల, అతుక్కుపేతువాక ఇవ్వుడైయాళత్తెయ్ మన్యథాకరిత్తాశెన్ఱు ఉత్త రార్థతుక్కుల్లామ్ అవతారికైయరులిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఇవ్వురిలిత్తాది). (ఎన్ఱు) ఎన్ఱుతు- ఎన్ఱు శొల్లియెన్ఱు పడి. కీర్తీ “పేయప్పెణ్ణే” ఎన్ఱుశొల్లివెత్తు, ఇక్కి “నాయకప్పెణ్ పిళ్ళాయ్” ఎన్ఱు తల్లగుక్కు శేషియాకచ్చొల్లి వెఱుక్కుక్కుడుమోవెన్న వరులిచ్చెయ్

వునూమ్. “పేయ్ పెన్దే” ఎన్ఱత్తోడు “నాయక పెన్దేళ్ళిళ్ళాయ్ ” ఎన్ఱత్తోడు వాళియిల్లెయితే అకవాయిల్ భావమ్ ఒన్ఱై కై యా లే.

ఎన్ఱవిడ త్రిలుమ్ వాయ్తిఱవామైయాలే, (నారాయణామూర్తి కేశవనై పాడవుమ్ సీకేట్టేకిడ త్రియో) సీఎఱ్ఱున్దిరువుతియెన్ఱనాన్దళ్ పాడ, అతు వేకుటన్లు కు త్త క్కిడన్ఱుటన్లుకితాయో, (నారాయణా) ముకమ్ తో త్తొమేన్ఱిన్ఱు వాత్సల్యత్తాలే రీక్షిక్కక్కడవ సర్వేశ్వరక. (మూర్తి) తన్నుడై యసాళీల్యత్తాలే పిఱన్దతు. (కేశవనై) కణ్ణుక్కుత్తో త్తొన్ఱిన్ఱువమ్ విరోధిక్కళై ప్పోక్కుమవనై. (పాడవుమ్) ఇప్పడి వాత్సల్యత్తైయుమ్ కిఱార్ (పేయ్ పెన్దే ఇత్యాది). (అకవాయిల్ భావమున్ఱైకైయాలే) ఎన్ఱతుక్కు, (౧) “ప్రణయాచ్చాభిమానాచ్చ పరిచిక్షేప రాఘవమ్” ఎన్ఱిఱపడియే “పేయ్ పెన్దే” ఎన్ఱిఱపోతుమ్ తన్దకుక్కు కేషియెన్ఱమ్ నిన్ఱెవున్దాయవెఱుత్తార్ కళెన్ఱు కరుత్తు.

మేలుక్కవతారికై (ఎన్ఱవిడ త్రిలుమిత్యాది). (వాయ్తిఱవామైయాలే) ఎన్ఱ వనన్దరమ్ “కొన్ఱుకిఱార్ కళ” ఎన్ఱ కేదమ్ “పాడవుమ్” ఎన్ఱ చకారత్తాలే - ఎఱ్ఱున్దిరుక్కెక్కు హేతువాకన్తోన్ఱుకైయాలమ్, “కేట్టే” ఎన్ఱ ఏకారత్తాలే అతు వేకిడక్కెక్కు హేతువాక్ తోన్ఱుకైయాలమ్ అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సీయెఱ్ఱున్దిరువుతియిత్యాది). (కుఱన్లు) కుడై. “నారాయణామూర్తి కేశవక” ఎన్ఱ మూన్ఱు పదన్దలైయుమ్ తని త్తనియే ప్రధానమాక్కి, నారాయణశబ్దత్తుక్కు బహువ్రన్యార్థమ్ వివక్షిత్తు, తని త్తనియే శబ్దార్థన్దై అరుళిచ్చెయ్ నిన్ఱుకొన్ఱు, ఉత్తార్థత్తై త్తొకు త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నారాయణ నెన్ఱుతుడన్దే, ఎన్ఱిఱార్ కళ ఎన్ఱుమళ్ళవుమ్). (పిఱన్దతు) ఎన్ఱతు - పిఱన్దవ నెన్ఱపడి. (౨) “యన్ఱాత్తవైయైవ దున్ఱైత్తా హతః కేళి జనార్దన । తన్ఱాత్తేళవనామత్వం లోకే శ్యాంతిం మిష్యసి” ఎన్ఱిఱనిరుక్తియై త్తిరువుళ్ళమ్ పల్లవీ యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (కణ్ణుక్కిత్యాది). * కేళిశబ్ద ఉపపదే (౩) “వప-హింసాయామ్” ఇతిధానో; (౪) “అన్యేష్యపి దృశ్యన్తే” ఇతిషప్రత్యయే (౫) “అచోన్ఱైదిటి” ఇతిటిసంజ్ఞకస్య అమ్ ఇత్యేతస్యలోపే పుషాదరాదిత్వాదికారస్య అకారే కేశవశబ్దోనిష్పన్నః ఎన్ఱ ప్రక్రియై కణ్ణుకోళ్ళతు. “నారాయణా, మూర్తి” ఎన్ఱ విరన్దైయమ్ వికేషణమాక్కి, * కేశవపదన్దై వికేష్య

(౧) రా-అ-౩౦-౨. (౨) సారిపంకే. (౩) (౪) పా-నూ-౩-౨-౧౦౧.

(౫) పా - నూ - ౧ - ౧ - ౬౪.

సాశీల్యతైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనతైయుమ్ పేశినవిడత్తిలుమ్, పిన్నైయుమ్ ఇవర్కళోపేచ్చే తనక్కుధారకమాయ్ క్కిడక్కయాలే (కేట్టేకిడత్తియో) ఎన్ఱితార్కళో. ఇవళోతుణుక్కెన్ఱైఱున్ఱిరుక్కెక్కాక, నిరుపాధిక స్వామియాన సర్వేశ్వరక ఆశ్రితవత్సలనాయ్ కృష్ణనాయ్ వన్ఱు అవతరిత్త విడత్తిలే కేళివన్ఱు నలియప్పుక, అవనై కృష్ణకొన్ఱైకాణో ఎన్న, అతుక్కుమ్ పేళాతే కిడన్దాళో; (పాడవుమ్ నీకేట్టే కిడత్తియో) అవనుడైయ విజయతైక్కేట్టు, కేళి వన్ఱు నలియప్పుక్కాక ఎన్ఱిఱ తుణుక్కుమ్ కేట్టు, ఖరవధానన్ఱరమ్, (౧) "భర్తారంపరిషస్వజే" ఎన్ఱు - చక్రవర్తిత్తిరుమకనై శ్రీజనకరాజన్ఱిరుమకళో అణ్ఱైత్తాత్పాలే, నీయుమ్ కృష్ణనైయడైక్క పుటప్పడువాయో ఎన్ఱుశొన్నోమ్, అతువున్ఱు ఉనక్కు కృష్ణవిరోధిభయన్దీన్ఱు మార్పిలే కైవైత్తు ఉఱ్ఱులామ్బడి యాయ్ విడువతే! ఎన్ఱుమామ్.

(తేశముడైయాయ్తిఱ) ఉన్నైక్కాణప్పెతాతే అన్ఱకారమాయ్ క్కిడక్కిఱ ఎల్లభుక్కు ఇత్తై తిఱన్ఱు పుటప్పట్టు, ఉన్నుడైయ నిరేవధిక తేజస్సాలే వెళిచ్చేటిప్పిక్కైక్కాకవుమ్, ఉన్నుడైయ అఱుకు కాణ్ఱైక్కాకవుమ్ నీయే వన్ఱు తిఱ. (తేశముడైయాయ్తిఱ) ఇవళో పిన్నైయుమ్

మక్కినారాయణపదత్తుక్కుత్తత్తురుమార్గత్తై త్తిరువుళ్ళవపల్ శీత్రాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవళోతుణుక్కిత్తాది), వివరణమ్ (అవనుడైయవిత్తాది).

“కిడత్తియో” ఎన్ఱైయాలే - ఎఱున్ఱిరున్ఱువరచ్చొల్లుకై అగ్గసిద్ధమాకైయాలే, కతవుతిఱవామర్ వరక్కుడామైయాలే అతువుమర్గసిద్ధమాయరుక్క “తేశముడైయాయ్తిఱ” ఎన్ఱతుక్కు త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉన్నైయిత్తాది). మున్ను లాణ్ఱో కణ్డిరుక్కుమ్ స్వాభావికతేజస్సైప్పల్ ౧ ఒరుకాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, కేళ వనైప్పాడినపిన్ను పిఱన్ఱ తేజస్సాక త్రాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవళో పిన్నై

(౧) రా - ౪- 30-32-11 తతోరామన్ఱు విజయీ పూజ్యమానో మహర్షిః | ప్రవివేకాశ్రమం పీఠోఽత్తజేనాభిభూజితః | తందృష్ట్యా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖావహమ్ | బధూవ హృష్టాన్ఱైదేహీ భర్తారం పరిషస్వజే.”

పేళాతే కిడక్కైయాలే జాలకరన్ద్రత్తాలే పార్త్తార్కళ్. ఇవళుక్కు-
కృష్ణవిజయానుసన్ధానప్రీతియాలే వడివిట్టిఱన్ద వుకరైక్కణ్డ, కిణ్ణకత్తై
అణ్ణైశెయ్యూతే వెట్టివిడా యెన్దితార్క శాకవుమామ్. ... 2.

యునుత్యాది). (పిన్నైయుమ్) ఎన్దుతు - “కిడత్తియో” ఎన్దువన స్తరముమెన్దుపడి. (కిణ్ణ
కత్తైయణ్ణైశెయ్యూతే) ఎన్దుతు - ఇప్పొత్తెయిల్ పుకరిన్ ప్రవాహత్తైక్కరవాలణ్ణై
శెయ్యూతేకొక్కెన్దుపడి. (వెట్టివిడాయ్) ఎన్దుతు - కత్తవైత్తిఱన్దు విడాయెన్దుపడి.

అనైచ్చాత్తక్ - కీకుకీశెన్దెజుమ్ - కలన్దు పేళినపేచ్చరవమ్ కేట్టిరైయో పేయ
పెళ్ళే - వాశనఱున్దుగ్గాయచ్చియర్ - కాకుమ్ పిఱపుమ్ కలకలప్పక్కైపేర్తు-
మత్తినాలొత్తెయిత్త్యాది అన్వయమ్ కణ్ణుకొళ్ళకు. ఏరిత్త్యాది - పాదపూరణమ్.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఏగ్రామ్బట్టు. (కీకు) ఉళ్ళేయిరుక్కిఱవళ్ అడైయాళమ్ కేట్టాలాగ్గీయ “కీకుకీకు”
ఎన్దు అడైయాళమ్ కొల్లక్కుడామైయాలే కల్పిక్కితార్ (పోతువిడిన్దతిత్త్యాది).
అనైచ్చాత్తక్ - భరద్వాజపక్షి-వలియక్. పేళినవరవమెన్నాతే “పేళినపేచ్చరవమ్”
ఎన్దుతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (కలన్దు పేళినపడియిత్త్యాది). “కేట్టిరైయో” ఎన్దుతుక్కు -
కలన్దు పేళినపేచ్చరవమ్ కేట్టిరైయోపెన్దు కీర్ప్పదన్దోడేళ్ళాట్టి యరుగిచ్చెయ్కు, “కేట్టి
రైయో” ఎన్దుతుక్కు అర్థాన్దరమ్ (కేళామైక్కణ్ణేయిత్త్యాది). (అరవార్కుమ్) - కృష్ణ
సంక్షేపమ్.

(అచ్చుత్తారి) వట్టత్తారి. (మురైత్తారి, నీణ్డతారి. (అవన్ కణ్ణుగిల్) ఎన్దురుగి
చ్చెయ్కుతక్కు శ్లోకతాత్పర్యమ్ “దధ్దళ్ళ” ఎన్దుచక్కరై అభరణధ్వనియైచ్చొల్లుకీఱకు.

“నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్ - నిర్వాహకైయెన్నుతల్,
విశ్వర్యయుక్తైయెన్నుతల్; ఇరణ్ణామర్థున్దిల్ విశ్వర్యమావతు-కృష్ణానుభవమ్. “పేయ
పెళ్ళే” ఎన్దువెత్తు “నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎన్నక్కుడుమోవెన్న వరుగిచ్చెయ్కు
తార్ (పేయప్పెణ్ణేయిత్త్యాది). (అకవాయిల్ భావమొన్దాకైయాలే) ఎన్దుతు-న్నేహ
త్తాలే వద్ద కొపమొన్దాకైయాలే యెన్దుపడి.

“తేకముడైయాయ్” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్ణు పారుళ్ - ముద్దినతు సౌందర్యలావణ్య
జ్జళ్, ఇరణ్ణావతు - కృష్ణానుభవత్తాలావద్దతేజస్సు.

౧-పా, కీట్ వానమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౨౯

అవ.—ఎట్టామ్బట్టు. ఎల్లారుమ్ వన్దు అత్తైక్కుమ్మడి శృష్టనాలే
వేణ్ణప్పాడుడైయా శొరు త్తియై యెఱువ్వుకితార్కళ్.

మూ.—కీట్ వానమ్ వెళ్ళెన్దరుమై శిఱువీడు

మేయ్ వాన్ పరన్దనకాన్ మిక్కుళ్ళపిళ్ళైకళుమ్
పోవాన్ పోకిన్దారై ప్పొకామల్ కాత్తున్దై

క్కువువాన్ వన్దునిన్దోమ్ శోతుకులముడైయ
పావా యెఱున్దిరాయ్ పాడిప్పత్తెక్కొణ్ణు

మావాయ్ పిళ్ళన్దానై మల్లరై మాట్రియ
కీవాతితేవనై చ్చెన్దు నామ్ శేవిత్తార్

అవా వెన్దారాయ్ న్దరు శేలోరమ్బావాయ్.

౮.

ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిఱి స్వాపదేశమ్ భగవద్విషయ త్తిలే జ్ఞాతమానవరమ్ ఒరువ
నుక్కు విస్సృతమానాల్, తజ్జల్ పడియాలే బోధయన్దః పరస్పరమ్ పణ్ణి స్తుతివిషయ
మామ్మడి యఱివిక్కై క్రితైవ్వవర్కళుక్కు స్వభావమెన్దిఱు. ... ౭.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(కీఱకీశెన్ది త్యాది). అచ్చుత్తాలి - వట్టణి త్తిరుక్కుమ్, ముళైత్తాలి - నీళమాయి
రుక్కుమ్. “దధ్నళ్ళ” ఎన్ద చళబ్బత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (అభరణబోళై) ఎన్దతు.

“నాయకప్పెచ్చిళ్ళాయ్” ఎన్దతుక్కు ఇప్పడి వ్యజ్జియమాకచ్చొల్లుకితార్కళెన్దు
నిర్వహిక్కిఱుతెన్, శ్లాఘ్యుతెతోద్ర స్త్రమ్ పణ్ణికితార్కళెన్దాలాకాతోపెన్దు, అకా
తెన్దరుళిచ్చెయ్కితార్ (నేయ్ పెణ్ణే ఎన్దత్తోడు ఇత్యాది). అకైయాతే వ్యజ్జియమే
తప్పొత్తెన్దపడి. భావబన్ధమెన్దతు - సేవాశ్చార వన్ద శోపమెన్దపడి.

“నారాయణన్ మూర్తి కేశవన్దైచ్చాడవుమ్ నీ” ఎన్దతుక్కు ఇరణ్ణు పారుళ్,
అతావతు - తుణుక్కెన్దు ఎఱున్దిరుక్కైక్కాక వెన్దుతల్, “భర్తారంపరిషస్వతే”
ఎన్దిఱపడియే అణైక్కైక్కుప్పొణప్పడుతియో వెన్దుతల్. ... ౭.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఎట్టామ్బట్టు. (కీట్ వానమిత్యాది) “శోతుకులముడైయపావాయ్” ఎన్ద
క్కటాక్షిత్తు అవతారిక్కైయిడుకితార్ (ఎల్లారుమిత్యాది). “ఎల్లారుమ్” ఎన్దతు-“మిక్కు
ళ్ళపిళ్ళైకళుమ్” ఎన్దత్తైప్పద్ర. (వేణ్ణప్పాడు)- వాల్లభ్యమ్.

వ్యా.—(కీర్తీ వానమ్ వెల్లెన్దు) క్కిక్కు వెళుత్తాలుమ్ కిడన్దఱుజు మత్తనైయో, ఎఱున్దిరా యెన్దితార్ కళి.

క్కిక్కు వెళుత్తన్దు, ఉజ్జళిల్ యారేనుమ్ అద్దిక్కైప్పార్ కైక్కయాలే ఉజ్జళి ముకత్తిలొళి ప్రతిఫలిక్కైయాలే క్కిక్కు వెళుత్తాయరుక్కిఱతు; ఇవర్ కళి తాజ్జళి (౧) * తిజ్జళి తిరుముకత్తు చేయియైయారిజే. అతు అన్యథాజ్ఞానమ్, మఱ్ఱుడై యాళముణ్డోవెన్న; (ఎరుమై శిఱువీడుమేయ్ వాణ్ పరన్దనకాణ్) పనిప్పుల్ మేయక్కాలత్తిలేవిట్టు వయల్ కళెజుమ్ పరన్దనకాణ్. శ్రీనన్దగోపర్ క్కు ముత్తిఱముముణ్డే, అవఱ్ఱిన్ది పిన్నే కృష్ణాపోమ్, పిన్నై యారై క్కాణ్బతు? ఎఱున్దిరాయెన్న; ఉజ్జళి ముఖ త్తిలొళియైక్కణ్బ ఇరుళి తిరైన్దు పోకిఱ

“వెల్లెన్దు” ఎఱుతుక్కు - వెళుత్తతెన్దరమాయ, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (క్కిక్కిత్యాది). (క్కిక్కు వెళుత్తాలుమ్) ఎఱుచక్కారత్తాలే. “పుళ్ళుమ్ శిఱుమ్మినకాణ్” “కీకుకీకు” ఎఱుఱుపాట్టుక్కళిల్ శొన్న కాలజ్జుమెల్లామ్ తప్పిప్పోయ్, అతుక్కుమేలే క్కిక్కుమ్ వెళుత్తతెన్దు తోఱ్ఱుకిఱకు.

(ప్రతిఫలిక్కైయాలే)-వ్యాపిక్కైయాలే. “ఎరుమై- మేయ్ వాణ్ - శిఱువీడు - పరన్దనకాణ్” ఎఱున్దయిత్తు, ఎరుమైకళి పనిప్పుల్ మేయ్ కైక్కాక చ్చిఱువీడు కాలత్తిలే విడప్పట్టు పురమ్మినవెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పనియిత్యాది). (ముత్తిఱమ్)- మూఱువకై పట్టబ్బన్దు;- అట్టుత్తిఱమ్, మాట్టుత్తిఱమ్, ఎరుమైత్తిఱమ్. పాలకఱుక్కై ముతలన వడైయాళమ్ శొల్లామల్ మేయవిడుక్తయై చ్చొల్లుకైక్కు భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవఱ్ఱిన్దిత్యాది). “విక్కుళ్ళప్పిత్తై కళుమ్” ఇత్యాదిక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిరూప మాక అవతారిక్తయరుళిచ్చెయ్ వతాక, కీర్తించ్చొన్న వడైయాళత్తై అన్యథాకరిక్కిఱ పడియై ఇరణ్డవకై యాకక్కాట్టుకితార్ (ఉజ్జళిలిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే). ఇరుళి తిరైన్దు పోకిఱ తిరైన్దు ఎఱుతు-ఇరుళి కూట్టమ్ కూట్టమాకప్పోకిఱ తిరైన్దు, ఎరుమై పోకిఱ తట్టెన్దు పడి. ఇప్పడి అన్యథాకరిక్కుమ్మడి ఎరుమైకై చ్చొల్లువానెణ్, ముత్తిఱముణ్డాయరుక్కప్పకుక్కై చ్చొల్లువాణ్ణోవెన్దు తటన్దకైయై దృష్టాన్తముఖేన పరిహరి

తిత్తనై; అతువుమ్ అన్యధాజ్ఞానమ్. ఆరుణోదయత్తుక్కజ్జి ఇరుళోళితటి ప్పొకిఱ తెన్నవునూమ్.(౧) “మేట్టిళమేతికళ తలై విడుమాయర్కళ” ఎన్ఱు - ఇవళోతమప్పనార్ ఎమ్మెరుమానై యెఱుప్పినార్; ఇవళో ఇవర్ కలై యెఱుప్పుకితాళో.

నాజ్గళో భమిత్తోమాయిడుక, నీ విడినతిల్లైయెన్ఱుటిన్దపడి యెజ్జనే యెన్న; పళ్ళులక్షమ్ కుడియిత్పెణ్ణళిల్ ఉజ్జలై యెఱ్ఱియ అల్లాతారుగ రామైయాలేయెన్న; (మిక్కుళ్ళప్పిళైళుమ్) ఉన్నై యెఱ్ఱిన్దారెల్లారుమ్ ఆఱ్ఱామైయాలే పోనార్కళో, నీయే ఎఱుప్పక్కడన్దాయ్. (పోవాళపోకిన్ఱైరై) అర్చిరాదిగతి, అక్రూరయానమ్, తిరువేఱ్ఱడయాన్ఱై) పోలే పోకైయేప్రయోజనమాక ప్పొకానిన్ఱార్కళో. నాళ ఇనియెన్ఱే పోక, అవర్కళో పోనార్కళాకిలెన్న; (పోకామిత్కాత్తు) (౨) “ శెయ్యాతన శెయ్యామ్” ఎన్ఱు ఆడియిల్ నమ్ముడైయ వ్యవస్థయై యుణర్ త్తి, నీవన్దిలై యేయెన్ఱు అవర్కళో పోకాతపడితడుత్తు. (ఉన్నై కూవువాళ) ఉణ్ణవాళలిలే వన్ఱు ఎఱుప్పినోమెన్నుమ్ తరమ్ పెఱుకైక్కు. (వన్ఱు) (౩) “ఉత్తరంతీరమానాద్య” ఎన్నుమాపోలే. (నిన్ఱోమ్)

యానిన్ఱుకొన్ఱు ఈడుపడుకితార్ (మేట్టిళవిత్తాది). “ మేట్టిళమేతికళ తలై విడుమాయర్” ఎన్ఱు - పెరుత్తు ఇళైకాన ఎరుమైక శుడైయ కాలిల్కట్టుకిఱ కయిల్ నీనైవిడుకిఱ ఇడైయరెన్ఱ పడి.

మిక్కుళ్ళవెన్ఱు - అవశిష్టమాన వెన్ఱ పడి. “పోవాళపోకిన్ఱైరాన - మిక్కుళ్ళప్పిళైళుమ్” ఎన్ఱు న్యాయమ్. “ పోవాళ ” ఎన్ఱు-పోకై ఉన్దేళ్యమాక ప్పొదో చొల్లుకైయాలే, అత్తై దృష్టాన్తముభేనవరుళిచ్చెయికితార్ (అర్చిరాదియిత్తాది). (తరమ్) అలిశయమ్. “కూవువాళ - నిన్ఱోమ్” ఎన్ఱుతళ, “ వన్ఱోమ్ ” ఎన్ఱుతళ శొల్లవమైన్దిరుక్క, ఇరణ్ణుమ్ శొల్లుకైక్కు దృష్టాన్తముభేనప్రయోజన మరుళిచ్చెయికితార్ (ఉత్తర

(3) రా - యు-౧౭ - ౭. “సుగ్రీవస్యవచస్సృత్వా తేనర్వేవానోత్తమాః | సా సుద్యమ్యైలాంశ్చ ఇదంవచనమబ్రువన్ || శ్రీఘంవ్యాదిశోరాజన్ వధాయై

“భిస్థవవవ్యతిష్ఠత” ఎఱ్ఱునిలై పెల్లొ ము నిన్టోమ్.

ఎల్లార్ కుమ్ కృష్ణనోట్టై సమ్మన్ద మొత్తిరుక్క, నీజ్గల్ ఎన్న క్కల్ సాపేతురాయ్ వన్దోమెన్ఱు శొల్లక్కడవికళోవెన్న, (కోతుకులము డైయపావాయ్) ఉన్నై మున్నిట్టక్కొణ్ణు శెల్ల, కృష్ణవిషయికార ముణ్డెన్నుమ్మడి అవనాలే కొణ్ణాడప్పడుమవళితే, పత్నీత్వ మవిశిష్టమా నాలుమ్ కృష్ణవల్లభై నీయన్టో. నాజ్గల్ అవనుక్కు వల్లోమ్, నీ అవనోట్టై సమ్మన్దత్తాలే ఎక్కళుక్కు నల్లెయాయరుప్పుతి; అత్తెయాలే అవనిలుమ్ తదీయరై యుకక్కు మెన్నుమ్ వేణ్ణప్పాడుడైయై నీయన్టో, (పావాయ్) (౧) “నారీణాము త్తమావధూః” ఎన్నిటపడియే నిరుపాధిక స్త్రీత్వము డైయళాకై. పారతన్త్ర్య పరాకాష్టెయై యశన్టోవన్టై. (ఎఱ్ఱుని రాయ్) ఇప్పోతు ఎఱ్ఱునిరాయాకిల్ అళైయెల్లామ్ అసత్సమమాణ్ణి డాయ్. (౨) * పెణ్ణొ వరు త్తమఱియాలవనై ప్పోలేయన్ఱి యే అఱియ

మిత్తాది). “ఉత్తరతీరే-భిస్థవవవ్యతిష్ఠత” ఎన్నాలే, “తిరమాసాద్య” ఎన్నెయాలే- అడేశసాప్తియే ప్రయోజనమెన్ఱు తోల్ ముకిటకు. “భిస్థవ అతిష్ఠత” ఎన్నాలే, “వి” ఎన్ఱుశొన్నత్తార్ నిత్తైయే ప్రయోజనమెన్ఱు తోల్ ముకిటకు.

“కోతుకుమ్” ఎన్ఱు - కాతూహలమెన్ఱాయ్, తన్నక్కల్ కృష్ణుడైయ కాతూహల ముడైయవశెన్ఱు శబ్దార్థమతిరువుళ్ళమ్పదీ శ్రి త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉన్నైయిత్యాదినాక్యద్యయత్తాలే). తదీయరిడత్తిర్ కాతూహలముడైయవశెన్ఱు విపక్షిత్తు సహేతుకమాక త్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాజ్గళిత్యాది). “పావాయ్” ఎన్ఱు సమ్పాధిత్తకుమ్మ ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెణ్ణినిత్తాది). “కువువాక్ వన్దనిన్టోమ్” ఎన్నవే ఇవళైయెఱ్ఱునిరుక్క చ్చొల్లుకై సిద్ధమాయరుక్క, మందురాత్త నామ్ । నిపతన్తమాతాత్తైతే ధరణ్యామల్పతేజసః ॥ తేమంసమ్భాషమాణానా మనోన్యం స విభీషణః । ఉత్తరంతీరమాసాద్య భిస్థవవవ్యతిష్ఠత.”

(౧) రా-బా-౧ - ౨౬. “రామస్యదయిశాభార్యా నిత్యంప్రాణసమాహితా । జనకస్యకులేశాతా దేవచాయేవనిర్నితా॥సర్వలక్షణసంపన్నా నారీణాము త్తమావధూః.”

(౨) నా-తి-౧౩-౧.

క్కడవ నీ కిడక్కక్కడవైయో, (ఎఱ్ఱున్దిరాయ్) ఎఱ్ఱున్దిరుక్కుమ్మాత్తై పరిస్పందమ్ కాణైక్కాక, నాజ్గుణర్ త్త ఉణర్ వ్దాయాకిట ఏర్పై తై ఎజ్గుళుక్కుత్తారాయ్.

ఎఱ్ఱున్దిరున్దు శెయ్వతెన్నెన్ను, (పాడిప్పజై కొణ్డు) ఇతుక్కుమున్ను నామ్ పెర్పై ఐశ్వర్యమ్మాలేయో ఇప్పోతు నామ్ పెరిఱ్ఱుక్కుకిట ఐశ్వర్యమ్, మున్ను, “కృష్ణాకిడాయ్. పేణ్ణోకిడాయ్” ఎన్దిట నాట్టార్ క్కుత్తైరియాతపడి నెజ్జాలే కృష్ణనై యనుభవిత్తు, అవ్వునుభవజనిత ప్రీతియానతు పుటమ్ పొళియాతపడి యడక్కిప్పోన్దోమ్; ఇప్పోతు నాట్టార్ తాజ్గలే అనుమతిపణ్ణుకై యాలే వాయ్క్కాల్ వెట్టి నెజ్జాలే కజ్జుమ్కరై యుమట పెరుకుకిట కృష్ణగుణానుభవ ప్రీతిక్కుప్పోక్కు అజై వెట్టివిట్టు కృష్ణగుణజ్గళై నామ్ వాయార నినై తపడి పాడక్కడ వోమ్. పుత్తైకొళ్ళుకై యావతు - నాట్టార్ క్కు నోన్దు; తజ్గుళుక్కు సేవిక్కై యేళుమ్.

పాడువతె తైయెన్ను, (మావాయ్ పిళన్దానై మల్లరై మాట్టియ) కృష్ణనుడైయ వీరచరిత్రజ్గళైప్పడి. (మావాయ్ పిళన్దానై) నమక్కాక క్కేళియైప్పిళన్దు, నమ్మైయుమ్ తన్నైయుముణ్డాక్కి త్తన్దవనై, తన్నై సామ్కిట్టియనుభవిక్కైక్కిడాక, ఇడైయిల్ వన్నియమటుత్త ఆణ్ పిల్లై యై పాడక్కడవోమ్. (మల్లరై మాట్టియ. (౧) “సఖ్యః పశ్యతే” “ఎఱ్ఱున్దిరాయ్ ” ఎన్దతుక్కు ఇరణ్డు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎఱ్ఱున్దిరుక్కుమిత్తాది).

క్రిస్ట్ వాక్యవివరణమ్ (యన్నిత్తాది). (కజ్జు అజై. (కరై) ఇరుకరై.

మావెట్టు - కుత్తిరై, అత్తైప్పర్ (కేళియై) ఎన్దతు. (వన్నియమ్)-కుటుమ్ము. శ్రీబ్రహ్మవన త్తిల్ కేళినిరసనాదికలేప్పిలే ఇడైచ్చికళాన తజ్గుళుక్కు ఉతవిసత్తన్దై క్కే మధురైయిల్ శెయ్త వీరచరిత్ర తై ఇవర్కల్ పాడప్రసక్తియైన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (సఖ్యఇత్తాది). “సఖ్యః పశ్యతి చాణూరనియుద్ధార్థమయం హరిః । సముపైతి నమ

ఎన్నిటపడియే అవ్వారిల్ పెణ్ణళుక్కు ఉతవిసపడి; అతు తణ్ణళుక్కు ఉతవిన్ శైన్తిరుక్కిటపడి. (తేవతి తేవనై) (౧) “జాతోఽసిదేవదేవేశ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సోఽహన్తేదేవదేవేశ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే*అయ ర్వటుమమరర్కి శతపతియాయురుక్కిటవనై.

(౩) “నగరస్త్రీకలాలాపమధు శ్రోత్రేణ పాస్యతి - మధురాం ప్రాప్య గోవిన్దః కథం గోకులమేష్యతి” ఎన్నిటపడియే పెరియమేన్ఱైయై యున్దైయనా యిరుక్కిటవన్ శ్రీమధురైయిలేపోయ్ కువలయాపీడ చాణూరముప్పికరై యభీయచ్చెయ్తు, పడైవీట్టిత్పైశ్చైల్లైకళోత్పై ప్పొక్కతాలే పెరియవిదగ్ధనానవన్, ఇడక్కైయుమ్ వలక్కైయుమ్ ఆయాత నమ్మక్కలిలే వరక్కాదుమోవెన్న, (శెన్ఱు) విరహమ్తిన్ఱ కుత్తైక్కొళియాన నమ్మశరీర తై అవన్కణ్ణు పున్పడుమ్మడి అవనిరున్ఱ విడన్దై శెల్లక్కడవోమ్. అవన్ వేణ్ణప్పాట్టిలే యిరుక్కిలోవెన్నిల్,

స్త్రీత్ర కింపుద్ధాయదకారిణః” ఇత్యాదిపడియే పెల్లళ్ కన్కాణ మల్లరైక్కొన్ఱు అత్తైల ఆవర్కళుక్కు ఉతవిసతే తణ్ణళుక్కు ప్రయోజనమెన్ఱై.

మేలక్కవతారికై (నగరస్త్రీ) ఇత్యాది. “తేవతి తేవనై” “మల్లరై మాట్టియ” ఎన్ఱ విరజ్జైయుమ్పల్ ౧ కీర్త్ ఓరవతారికై యరుళిచ్చెయ్తు, “తేవతి తేవనై” ఎన్ఱై మాత్రమ్ కటాక్షీ తవతారికాన్తర మరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (అవన్ వేణ్ణప్పాడిత్యాది). (వేణ్ణ

(౧) వి.పు - ౫ - ౩-౧౦, “జాతోసి” ఇత్యాది, ౯౯వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ.

(౨) వి - పు - ౫ - ౩ - ౩౦, కాళియః - “సోఽహన్తే దేవదేవేశ నార్చనా దొన్ఱుతానచ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీదమే”.

(౩) వి - పు - ౫ - ౧౦ - ౧౨ - “తతః ప్రభాతే విమలే కృష్ణరాజా మ హాద్యతీ । అశ్రూరేణసమంగస్త ముద్యతౌ శుభారాం పురీమ్ ॥ దృష్ట్వా గోపీజనస్సాస్ర క్లృభద్వలయబాహుకః । నికత్వాసాతిదుఃఖార్తః ప్రాహ చేదం పరస్పరమ్ ॥ మధు రాం ప్రాప్యగోవిన్దః కథం గోకులమేష్యతి । నగరస్త్రీకలాలాపమధుశ్రోత్రేణపాస్యతి ॥ విలాసవాక్యసానేషు నాగరీజాం కృతాస్పదమ్ । చిత్తమస్యకథంభూయో గ్రామ్య గోపీభి యాద్యతి.”

(3) రా - సు - 3౦ - 3౯ - సీతా, “మత్స్యతే కాకమత్రేతు బ్రహ్మసిం
సముదీరితమ్ । కష్టా ద్యో మాం హరే త్స్విడః త్మమసే తంమహీపతే ॥ స కురుష్వ
మహాత్మామాం కృపాం మయి నరన్మథ ॥ త్వయా నాథవతీ నాథ హ్యనాథేవ హి
ద్భక్త్యతే ॥ ఆన్మశంస్యం పసో ధర్మ ప్రవృత్తమయ మాత్రుతః.”

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఎట్టామ్బట్టు. (కీర్తనానామ) వెళ్ళెత్తు - వెళుతాడు.

శిలువీడు - కలపపరలు. మున్నే పనిప్పుల్ మేయవిడుకై. నన్దగోపర్కు-
ఎరుమైకళుణ్ణోవెన్న (నన్దగోపర్కు ఇత్యాది). ముత్రిఱమ్ - పశుక్కళ్,
ఎరుమైకళ్, అడుకళ్. తిఱమ్ - కూట్టమ్. అన్తిక్కే, (పనిప్పుల్ మేయక్కాల
త్తిలేవిట్టు) ఎన్ఱెక్కు - పనిప్పుల్ మేయిఱిఱవైశిల, ముల్ గివైశిలవుణ్ణోవెన్న, (కీనన్ద
గోపర్కీత్యాది) ఎన్నవుమామ్. అపోళు, ముత్రిఱమెన్ఱుతు-కలపనవుమ్, ములుత్తవై
యుమ్, శిన్నెయాయరుప్పనవుమ్. ఎరుమైకళ్ పనిప్పుల్ మేయపోనాల్ నమక్కు
నన్ఱమెన్నెన్న (అవల్ గిన్ పిన్నేయిత్త్యాది). ఎరుమైక్కు స్వాపదేశార్థమ్ ఇరుళ్,
అకుపోకైక్కు ఇరణ్ణుమేకువై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్-ఇవర్కళ్ ముకత్తిలొలియాతల్,
అరుణోదయమాతల్. ఎరుమైవిడుకైయై అడైయాళమాకచ్చొన్న పేరుణ్ణోవెన్న (మేట్టిళ్
మేతికళ్) ఎన్ఱు.

(అల్ గానైయాళపోనార్కళ్) ఎన్ఱు - “కేయ్యాతనకేయ్యామ్” ఎన్ఱు
క్కిఱవర్కళ్ మున్నేపోకిఱతెన్నెన్ఱిఱ శక్తైక్కుప్పరిహారమ్.

“కోతుకులముడైయ” ఎన్ఱు క్కిరణ్ణుపారుళ్; మున్దినతు- (ఉన్నెమున్ఱిట్టు)
ఎన్ఱు. ఇత్తాల్ మున్ పణ్ణిన ప్రక్కత్తుక్కు ఉత్తరమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్
(పత్తిత్వమిత్త్యాది). పత్తిత్వమెల్లార్క్కుమ్ సమానమాయరుక్క ఎన్ఱైక్కొణ్ణాడిన
వన్ ఉన్ఱైక్కొణ్ణాడానోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పత్తిత్వమవిశిష్టమానాలు మి
త్త్యాది) ఎన్నవుమామ్. ఇరణ్ణావతు (నాన్ఱలిత్త్యాది). నీ అవనోట్టై సంబన్ద్రాతే ఎన్ఱ
కుక్కునల్లెయాయరుప్పతి) ఎన్ఱు - కృష్ణముడైయ సంబన్ద్రముడైయోమెన్ఱు నీ ఎన్ఱై
విరుమ్పియరుప్పతి ఎన్ఱపడి. ‘పావాయెన్ఱు - నిరుపాధిక స్త్రీత్వముడైయవళే ఎన్ఱు ఇత్తై
నిరుపకమాకచ్చొన్ఱిఱిఱతెన్నెన్న (పెణ్ణిన్ వరుత్తమిత్త్యాది). ఉగర యెన్నాతే,
“ఎన్ఱున్దెరాయ్” ఎన్ఱు క్కు ఇరణ్ణు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్ఱున్దెరుక్కు
మొత్తైయిత్త్యాది వాక్యద్వయస్తాతే) (కళు) పెరియకరై, కరై-శిఱుకరై. పత్తైక్కొణ్ణు-
పత్తైక్కొక్కుకైక్కాక.

“మావాయ్ పిళ్ న్దానై” ఎన్ఱు క్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్ - నమ్మెయమ్ తన్నెయు
మున్ఱాక్కిత్తన్దవ నెమ్మిత్తల్, వన్నియ ములుత్త ఆగ్నిశ్చైయెన్నుతిల్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (తన్నె నామిత్త్యాది). ఇడైయిల్ - చాటు. మాట్టియ - ముడిత్త. “తేవాతి

అవ. — ఒన్నతామ్బట్టు. “శృష్టకవస్తపోతు వరుకితాన్” ఎన్దు

తేవనై” ఎన్దు తుక్కిరణుపారుళ్, * అయర్వణుమమరర్కళతిపతియెన్నుతిల్, మధురై
యిల్ విదగ్గనాయరున్ద విరుప్పెన్బొల్లుతల్.

“నామ్ శెన్దు” విరనామ్తిన్ద నామెన్నుతల్, అవన్వర విరుక్కక్కడవ నా
మెన్నుతల్. అప్పడి యవన్వర ప్రాప్తమెన్న వరుళిచ్చెయకితార్ (ఉపన్యసిత్వాది).
అల - అయ్యయ్యో! అరుళెన్దు - అరుళుమెన్దు పడి. పాడిప్పటైకొళ్ళుక్కాక -
పావాయ్దున్దిరాయెన్ద న్దయమ్.

ఇప్పట్టుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవదనుభవత్తిల్ ప్రత్యాసన్నరాయరుప్పార్
తిలత్తిల్ సాపేక్షరాయైక్కయమ్, అవర్కళైమున్దిట్టు. ఈశ్వరనైక్కిట్టుకైయమ్
క్రిచ్చెన్దవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్దితు. ౮.

కు ట్టి అ రు మ్మ ద మ్.

ఎట్టామ్బట్టు. (కీర్త్యానమిత్యాది). (అతు అన్యథాజ్ఞానమ్). ఎన్దు - కీర్త్యా
నమ్ వెళుత్తతెన్దు అన్యథాజ్ఞానమెన్దు పడి. ముత్రిటమెన్దు - పశుక్కళ్, ఎరుమైకిళ్,
అడుకళ్. (తిరెన్దు) కూట్టమ్ కూడిక్కొడైన్దు పడి. అభ్యార్కుమ్ ఇవళుక్కుమ్ వాళి
యరుళిచ్చెయకితార్ (మేట్టిళ్ మేతికళ్) ఎన్దు. అతావతు - అవర్ భగవద్విషయత్తిల్
శెయతతు. ఇవళ్ భాగవతివిషయత్తిల్ శెయకితాశెన్దు పడి. అన్దిక్కే అభ్యారరుళి
చ్చెయతతుకొన్దు ఇవళుమ్ ఎరుమైకళై విడిన్దు మైక్కడైయాళమాకచ్చెయకితాశెన్దు పడి.

“మిక్కుళ్ళపిళ్ళైకళేమ్” ఎన్దు చళబ్దాక్కుత్తైత్వర్యమ్ (నాన్దళ్ భమిన్తోనూ
యిదుక) ఇత్యాది.

“కోతుకులముడైయ” ఎన్దు తుక్కు ఇరణ్దుపారుళ్, మున్దివతు - కాతూహలమ్ -
కొన్డాట్టమాయ్, కృష్ణకొన్డాడప్పడుమెన్దై. ఇరణ్డామర్థమ్ (నాన్దళ్వమక్కు నల్లో
మిత్యాది). అతావతు - కాతూహలమావతు - వేన్దప్పడాయ్, భాగవతిప్రావణ్య
మాకిల వేన్దప్పడుడైయవెన్దు పడి.

పటైకొన్దు పటైకొళ్ళుక్కాక. (కజ్జుమ్కరైయమ్) ఎన్దిటతు - అలుక్కుణ్డాక
పెరియకరైయమ్ శిటియకరైయమ్. ౮.

పెరియ అరుమ్మదమ్.

ఒన్నతామ్బట్టు. “తూమణిమాడమ్” ఎన్దు తొడన్ది, “తుయిలచైమేల్కణ్ వళ
రుమ్” ఎన్దు మళవుమ్ కటూషీత్తు (కృష్ణకవస్తపోతు వరుకితాన్) ఎన్దు. “మామిర్”

తాళపోకైయై అనాదరిత్తుక్కిడక్కితాళోరు త్తియై ఎఱుప్పుకితార్ కళో.
అతావతు - స్వరూపతైయుణార్ న్దవన్దు అనుభవిత్కైయుమ్ అవణ్
కార్యమితే. (౧) “తత్తస్య సదృశంభవేత్” ఎఱ్ఱరుప్పాళోరు త్తి యైనై.

మూ.—తూమణిమాడత్తు శుభ్రుమ్మిమ్మి విళక్కెరియ

త్తూపమ్ కమటత్తుయిలణై మేల కణ వళరుమ్

మామాణ్మకళేమణిక్కలవమ్ తాళ్ తిఱవాయ్

మామీరవళై యెఱుప్పీరో ఉణ్మకళోతాణ్

ఊమైయో అన్ది చెక్కుడో అనన్దలో

ఏమప్పెరున్దయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో

మామాయణ్ మాతవణ్ వై కున్దనెన్దెన్దు

నామమ్ పలవుమ్ నవిన్దేలోరెమ్బావాయ్. ౯.

వ్యా.—(తూమణిమాడత్తు) (౨) “తువళిల్ మామణిమాడమ్”

ఎన్దు - శుభ్రమెడుత్తు క్కట్టిక్కవేణాత నన్దైయెయుడైయ మణియాలే
శెయిత మాడమ్, సంసారసమ్మన్దముణ్డాయ్ క్కట్టిన్ద ముక్తర్ కుమ్,
అస్పృష్ట సంసారగన్ధరాన నిత్యర్ కుమ్ముళ్ళ వాళిపోన్దిరుక్కై. (శుభ్ర
మమ్విళక్కెరియ) మాణిక్కత్తి నొళియాలే పకల్ విళక్కుప్పట్టిరుక్క
చ్చెయ్ తే మజ్జళార్థమాక విళక్కెరికిఱతు. (శుభ్రమమ్విళక్కెరియ)

ఇత్యాదియై క్కటాక్షిత్తు కృష్ణసంక్షేపత్తుక్కు ఉపయుక్తమాక (తాళపోకైయై అ
నాదరిత్తుక్కిడక్కితాళో) ఎన్దుతు. మడలెడురైకిలుమ్ పెఱవేణ్డుమ్ కృష్ణసంక్షేపత్తు
క్కాకపోన్దైయై నాదరిక్కమ్మడుమె నన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతావతిత్యాది).

(౧) రా - సు - ౩౯ - ౨౯. సీతా, “ బరైస్సమగైర్యది మాం రావణం
జిత్య సంయుగే । విజయీ స్వపురీం యాయా త్తత్తు మే స్యా ద్యశస్కరమ్ ॥ శరైస్తు
సజ్గులాం శృత్వా లక్ష్మాం పరబలార్దనః । మాం నయే ద్యది కాకుత్స్థః త త్తస్య
సదృశం భవేత్ । తద్యథా తస్య విక్రాంత మనురూపం మహాత్మనః । భవే దాహవ
శూరస్య తథా త్వ ముపపాదయ.” (౨) తివాన్-౬౫-౧.

కృష్ణకవదాల్ తక్కువైయిడిత్తు ఉలావుమిడమడైయ ప్పడుక్కైయుమ్ విళక్కుమాక్కివై త్తపడి. వుఱమ్ము నిఱ్ఱిఱవర్ కళుక్కు ఉళువిళక్కు రిన్దతు తెరికిఱపడి యెజ్జనే యెన్నిల్, మాణిక్కుక్కుప్పిసోలే, వుఱమ్మే నిఱ్ఱు ఉళుళు తెల్లామ్ తోద్ర్ నానిఱ్ఱుమ్. (తూపమ్కమ్ము) పుకై కాణవాణ్ణాతే పరిమళమ్ వెళుమిడ. (౧) “శీరుద్ర్ నవకిఱ్ఱుకై” ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిఱపడియే ఎజ్జళుక్కు అసహ్యామానపరిమళమ్ ఉనక్కు సహ్యామానపడి యెజ్జనే యెన్దై. (తుయిలన్దైమేల్ కణ్ణళరుమ్) కృష్ణ విరహత్తైయుమ్ ఆద్ర్ నవద్ర్ నాన పడుక్కైయిలే ఉఱ్ఱుకిఱ. ఎజ్జళుక్కు (౨) * మెన్దలర్ పుళి వెమ్మళియాయరుక్క, ఉనక్కు ప్పడుక్కై పొరుద్దిక్కణ్ణుఱ్ఱువతే!

(మామాకమ్కళే) స్వామినియాయుమ్ తోడ్రియాయుమ్ అను

శుద్ర్ ముమేద్ర్ నినవిళక్కుకళేరియవెన్దై అర్థమవివక్షిత్తు, “శుద్ర్ ముమ్” ఎన్దై తుక్కుప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణకవదాలిత్వాది). (పడుక్కైయుమ్) ఎన్దై తు- అర్థసిద్ధమ. అతావతు - మణిమాడిమాన్దైయాలే శుద్ర్ ముమ్విళక్కువేణ్ణామైయాత్ మజ్జళార్థమామెన్దైయమైదిరుక్కైయాలే, “శుద్ర్ ముమ్” ఎన్దై తు వ్యర్థమాకామైక్కాక ప్రతిపర్యక్తుమ్ మజ్జళదీపమ వేణుమెన్దై. “తూపమ్” ఎన్దై పోలే పరిమిళై అర్థసిద్ధ మాయరుక్కవుమ్, “కమ్ము” ఎన్దై తుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పుకైయిత్వాది). ఇప్పరిమళప్రాచుర్యత్తై ఇవర్కళ శొల్లుకైక్కు ఉట్రురుత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (శీరుద్ర్ నవత్వాది). తుయిలైత్తారానిఱ్ఱుమ్ అన్దైయెన్దైశబ్దార్థమేతిరువుళుమ్పద్రీ, ఇప్పడి విశేషిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణవిరహత్తైయుమిత్వాది). ఇప్పడి శొన్నతుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎజ్జళుక్కిత్వాది).

“పావాయ్” ఎన్నాతే ఇప్పడి సమ్పాధిత్తతుక్కు అర్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్వామినియిత్వాది). “నాయకప్పిణ్ణిళ్ళాయ్” ఇత్యాదియైక్కటాక్షిత్తు (స్వామినియా యుమ్) ఎన్దై తు. “శుద్ర్ ముత్తున్దోడ్రిమార్” ఎన్దై తైప్పద్ర్ (తోడ్రియాయుమ్) ఎన్దై తు ప్రకృతిసమ్పన్నత్తైచ్చిల్ల వేణ్ణి నాల్ మద్ర్ ముమ్ముత్తకళున్దాయరుక్క, ఇప్పడి

భవిత్తతోభీయ, ప్రకృతిసమ్మన్ధత్తాలుమ్ అణ్ణాళనుభవిక్కితాళ్. “మా-
మాన్మకళ్” ఎన్ఱు - ఇట్టిడుకొళ్ళుకైక్కు విడవొణ్ణాత ఉఱివు శొల్లు
కితాళ్. తిరువాయ్ప్పడియిలే ఒరు ప్రాకృతసమ్మన్ధమ్ తనక్కు ఉజ్జీ
వనమెన్ఱిరుక్కితాళ్. భగవత్సమ్మన్ధికళుక్కు ఎల్లామ్ అడిక్కమ్మిళ్ళు
పెన్దీరుక్కిటవడి. (మణిక్కతవమ్తాళ్ తిరువాయ్) నీజ్జళ్ తిరుప్పావై
పుకురుళ్ళోళ్ ఎన్న; మాణిక్కజ్జళినొళియా లే తాళ్ తెరికితిల్లై, నీయే
తిరువాయ్నితార్ కళ్.

“అవర్ కళ్ అత్తైయానిన్ఱు, నీపేశాతే కిడక్కిటతే? ” ఎన్ఱు
తాయార్ కేట్కు; పుఱిమ్మనిన్ఱు వర్ కళ్ అతు కేట్టనాతే (మామీర్
అనలై యెమ్మిప్పిరో) ఎన్ఱితార్ కళ్. (మామీర్) అవళుడైయ తిరుత్తా
యారెన్ఱు అవళుటనా లే శొల్లుకితార్ కళ్, పిన్ఱై యుమ్ ఉణరక్కా
ణ్మై. నూలే శివిప్పెన్ఱు (ఉణమకళ్తాన్ ఊమైయో) ఎన్ఱితార్ కళ్;
వ్యవహారయోగైయన్ఱో? వెన్ఱితార్ కళ్. (అన్ఱిచ్చెకుడో) ఊమైక్కుమ్
కేట్టవన్ఱుతిఱక్కలామ్, అతుక్కుమేలే, శెవియిల్ తులైయిల్లయో ;

ఎన్ఱళ్ వార్తైకేళాతపడి అన్యవరైయో?

సమ్మన్ఱైచ్చొన్నతుక్కు త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (మామనిత్యాది). (ఇట్టిడు
కొళ్ళుకై) వార్తైయిట్టవార్తై కొళ్ళుకై. ప్రకృతిసమ్మన్ధమ్ త్యాజ్యమన్ఱోవెన్న వరుళి
చ్చెయ్కితార్ (తిరువాయ్ప్పడియిలే యిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. (అడిక్కమ్మిళ్ళు;
క్లాఫ్టుమ్. “మణి” ఎన్ఱు విశేషిత్తతుక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిముఖేన తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
కితార్ (నీజ్జలేయత్యాది). “పుకురుళ్ళోళ్” ఎన్ఱు తుక్కు - పుకురుళ్ళోళ్ శెన్ఱళిప్రాము
మాక వెన్ఱ పడి. ఇజ్జనన్ఱాకిల్ మేల్ ఊమైయో వెన్ఱుక్కుడాతిఱే.

(శివిప్పెన్ఱు) - శిమ్మిమాక శీర్మముణ్డాయ్. (వ్యవహారమ్) - వార్తై కొళ్ళుకై.
“అన్ఱిచ్చెకుడో” ఎన్ఱు తుక్కు ఇరణ్డారమ్; - ఊమైయానవళవన్ఱిక్కే శెకుడాయమి
రుక్కితాళ్ శెన్ఱమ్; అజ్జనన్ఱిక్కే శెమడుపోలెయరుక్కితాళ్ శెన్ఱమ్. అలిలామున్దినను
(ఊమైక్కుమిత్యాది). ఇరణ్డావెతు (ఎఱళిత్యాది). (అన్యవరైయో) ఎన్ఱు - శెవియో
యరుక్కు కృష్ణానుభవమ్ నడక్కిటలో వెన్ఱ పడి.

(అనన్దలో) నెడుమ్బొతు కృష్ణానుభవమ్మణి పడుక్కయిల్
 కాయ్నెత్తు ఇప్పొత్తో? (ఏమప్పెరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో) “ఏమమ్”
 ఎన్నతు - కావల్. ఎట్టున్దిరామైక్కుక్కావలిట్టారుణ్ణో? నెడుమ్బొతు
 ఉఱిఱుమ్మడి మన్ద్రవాదమ్ పణినారుణ్ణో? (౧) “మైయలేద్రీ శ్రీమయక్క
 ఉఱ్ఱముకమ్ మాయమన్దిరన్దాకొలొ” ఎన్దు - అమ్మాక పాడి తూవి
 నారుణ్ణోవెనె.

“అవళో ఉఱరలామ్మడి తిరునామజ్గళైచ్చొల్లుళ్ళో” ఎన్దు తిరు
 త్తాయార్ శొల్ల; నాజ్గళో శొన్న తిరునామజ్గళో అనేకమన్ద్రోవెన్దార్ కళో;
 అనై తానెనై యెన్న, శొల్లుకితార్ కళో - (మామాయ్) ఆశ్చర్య గుణ
 చేప్టితజ్గళాలే అబలైకళాన పెన్దొళై ఎట్టుతిక్కొణ్ణవక్. (మాతవక్)
 అతుక్కడియాన శ్రియఃపతి. అన్ద సౌలభ్యత్తుక్కు గురుకులవాసమ్
 పణినవిడమ్. (వైకున్దక్) శ్రియఃపతిత్వత్తాల్ వన్ద మేన్దైక్కు త్తకుతి
 యాన దేశవిశేష శ్రియైయైయవన్. అప్పెరియ మేన్దైయైయైయ
 శ్రియఃపతియానవక్ కిడీర్ పెణ్ణళుక్కు ఎళియనానానెన్దై మేన్దైక్కడి
 యాన తిరునామజ్గళుమ్, నీరైక్కడియానతిరునామజ్గళుమ్, ఇరణ్ణుక్కుమ్
 నిదానమాన శ్రియఃపతిత్వత్తుక్కు వాచకమాన తిరునామజ్గళుమాక
 ఒరుశ్రీసహస్రనామత్తుక్కు పోరుమ్ తిరునామజ్గళో శొల్లిద్రో శ్రైన్దితార్
 కళో. నామమ్ పలవుమ్ నవిన్దు - మామిారవళై యెట్టుప్పీరో ఎన్దు అన్వ
 యమాకవుచూమ్. ...

“అనన్దల్” - శ్రాన్దియోడేహూడినవుఱక్క మెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళుపదో శ్రీ
 ప్రసక్తిపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (నెడుమ్బొత్తాళి). “ఏమప్పట్టాళో,
 పెరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో” ఎన్దువివక్షిత్తు శబ్దార్థకథనపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులి
 చెప్పెయ్కితార్ (ఏమమిత్యాదివాక్యక్రయత్తాలే). (అమ్మాక పాడి) ఎన్దుతు-“అమ్మాక,
 అమ్మాక” ఎన్దుకొణ్ణుపిక్ గొడరుమ్మడియాన కుక్కుప్పొడియెన్ద పడి.

(శ్రియఃపతి) ఎన్దుతు - శ్రియఃపతిత్వమెన్ద పడి. “ఎన్దెన్దు నామమ్ పలవుమ్ నవి
 న్దోమ్” ఎన్దు శ్రీమైయాక్కి, అఱుక్కు త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (మేన్దైక్కొత్తాళి).

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఓన్నతామ్పట్టు. (తూమణి)తుయిలజై- నిచ్చియై ఉడ్డాక్కుకిఱవజై. శున్దు మెన్దగు - “విళక్కరియ” “తూపమ్ కమ్మ” “తుయిలజై” ఎన్ని పదత్రయత్తు క్కుమ్ విశేషణమ్. కమ్మ - నాఱ.

ప్రకృతినంబనమపేక్షితమానాలుమ్ వేటొరు సమ్మన్దతైయిట్టు అత్తైయాతే మా మాన్దకళైఱతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (మామాన్దకళైన్దిట్టు కొళ్ళుకైక్కి త్యాది). (ఐట్టి) ఎన్దగు - “ఊ మైయో అన్దిచ్చెకుడో” ఎన్దతై. అత్త సమ్మన్దమన్దో ఉదేళ్యమ్, ప్రకృతినంబనమ కూడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (తిరువాయప్పాడియి లిత్యాది). అత్తై ఉపపాదిక్కితార్ (భిగవత్సంబన్ధిత్యాది). అతావతు- భగవత్సంబన్ధ ముదైయవర్కకుమ్ సమ్మన్దజ్జెల్లమలిక్లాఘ్యమాయరుక్కుమెన్దపడి.

(వ్యవహారయోగైయన్దో) ఎన్దతు - వాగ్వ్యవహారయోగైయన్దోవెన్దపడి. (అన్యపరయో) కెవియుడ్డాయరుక్కు కృష్టానుభవమ్ నడక్కిఱవోవెన్ద తాత్పర్యాన్ద రమ్ అనన్దరెన్దతు- తెలివుపాతియుమ్ నిచ్చి పాతియుమాయరుక్కిఱ అవసై. “ఏమ ప్పట్టాళో, పెరున్దుయిలుడ్డామ్మడి మన్దిరప్పట్టాళో” ఎన్ద “పట్టాళో” ఎన్దతై ఇరణ్డిడ త్తిలుమ్ మాట్టిక్కొల్వతు. ఏమమ్ - ఇరవుమ్, కావలుమ్

“వైకున్దన్” ఎన్దతుక్కు “మాతవన్” ఎన్దన్దోడే శేరత్తుత్తాత్పర్యమ్ (క్రియః పతిత్వత్తాలిత్యాది). అన్దిక్కే, “వైకున్దన్ మాతవన్ మామాయన్” ఎన్దమాట్టిత్తాత్ప ర్యాన్దరమ్ (అప్పేరియమేన్దైయైయిత్యాది). అన్దిక్కే, “వైకున్దన్ మామాయన్ మాత వన్” ఎన్ద మాట్టిత్తాత్పర్యాన్దరమ్ (మేన్దైక్కడియాన తిరునామజ్జకుమిత్యాది). “న విన్ద” కొల్లి.

తూమణిమాడత్తుచ్చున్దుమ్ విళక్కరియత్తూపమ్ కమ్మత్తుయిలజైమేర్కణ్ణళ రమ్ మామాన్దకళే మణిక్కతవమతాళిఱిఱవాయ్, మామిర్-ఉన్దకళితానూ మైయో అన్దిచ్చెకుడో అనన్దలో ఏమప్పేరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో, మామాయన్దాతవన్ వైకున్ద నెన్దైయ్ నామమ్ పలవుమ్ నవిణ్దోమ్, కొన్నాలుమ్మొర్దిరాళ్, అవతై ఎన్దుప్పిళో” ఎన్దన్దయమాతల్; ఇన్ద అన్దయన్దుక్కునవిన్దెన్దగు, నవిణ్దోమెన్దపడి. ఇజ్జనన్దిక్కే, “నామమ్ పలవుమ్ నవిన్ద మామిరవతై ఎన్దుప్పిళో” ఎన్దన్దయమ్.

అవ.-పత్తామ్బట్టు. పెణ్ణళెల్లారుమ్, “ కృష్ణ ” ఎన్ట్రాల్ పడుమ్పాట్టై అవక్ తాక్ పట్టు “ తణ్ణోర్, తణ్ణోర్ ” ఎన్నుమ్బడి వీటుడై యాళొరు త్తియై ఎఱ్ఱుప్పుకితాక్ కళ్. (౧) “ ఆనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాన్ ” ఎన్నాతే, (౨) “ ఏష హ్యేవానన్దయాత్ ” ఎన్నిరుప్పొళొరు త్తియైన్దమామ్.

మూ.-నోద్రీయ చ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ద వచ్చునాయ్

మాద్రీమముమ్తారాణో వాళల్ తిఱవాతార్

నాద్రీత్తుదాయ్ముడి నారాయణ్ నమ్మల్

పోద్రీ ప్పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియనాల్ షణ్డారునాళ్

కూద్రీ త్తిక్ వాయ్ వీద్రన్ద కుమ్బుకరణనమ్

తోద్రీయమునక్కే పెరున్దుయిల్ తాక్ తన్దానో

ఆద్రీ వనన్దలుడై యాయరుజ్జలమే

తేద్రీమాయవన్ద తిఱవే లోరెమ్బావాయ్. ౧౦.

ఇప్పట్టుక్కు స్వాపదేశమ్-(౩) “ తత్తైస్యసదృశంభవే ” ఎన్ట్రా వూర్వార్థనిష్ఠ రాయరుప్పారై, భగవత్ప్రేమాతిశయత్వాలే త దేశభోగ రాయరుక్కుమవర్కళ్ భోగా ర్థమాకప్రేక్షై అవర్కకుక్కు స్వరూపమై. ...

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(తూమణియిత్యాది). (తుయిలనై) తుయిలప్పణ్ణుమనై. ...

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పత్తామ్బట్టు. “ అరుజలమే ” ఎన్దతుక్కు - పోరత్తుక్కునాయకక్కల్ పోలే యిరుక్కుమవళెన్దాతల్, నల్లకెన్దెన్దాతిల్, వత్క్యమాణమానశబ్దార్థతై - త్తిరుప్పళ్ళమ్ పద్రీ అవతారికైయిషకితార్ (పెణ్ణళిత్యాది). (వీటు) అతిశయమ్. “ కువర్క్కమ్ ” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తు అవతారికాన్దరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆనన్దమిత్యాది), (ఆనన్దం బ్రహ్మణోవిద్వాక్ ఎన్నాతే) ఎన్దతుక్కు - వేదనమ్ సాధనమెన్దిరాతేయెన్దకరత్తు. “ ఏష హ్యేవ ” ఎన్దతుక్కు ఇన్ద ఈశ్వరనే ఆనన్దసాధనమెన్దకరత్తు.

(౧) తై - ఆ - “ ఆనన్దం బ్రహ్మణోవిద్వాన్ । నదిభేతికుతశ్చనేతి ”. (౨) తై - ఆ - రసోవై సః । రసంహ్యేవాయంలభ్యానన్దిభవతి । కోహ్యేవాన్యాత్మః ప్రాణ్యాత్ । యదేష ఆకాశ ఆనన్దోనస్యాత్ । ఏషహ్యేవానన్దయతి. ” (౩) రా-సు.

అవ. — (నోదోరుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్టవమ్మనాయ్) కృష్ణా అశల్ తిరుమాళికై యాయ్ నడువిట్ట వాళలాకై యాలే ఒరుపోకియాక అనుభవిక్కితాళెన్టుమామ్.

వ్యా. — (నోదోరుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ట అమ్మనాయ్) వైకినపిన్బుమ్ ఎమున్దిరామైయాలే, అమ్మే! అహ్రితాకనోదోరు సుఖమ్ పెఱిగోలినాయ్ ఎన్టు స్తోభిక్కితార్ కళెన్టుమామ్. నోఱ్క వేణ్డతపడి నోన్బిళా ఫలమ్ కై పుకున్టవళితేయివళి ఎన్టుమామ్. (నోదోరు) సిద్ధసాధవై యాకై యాలే ఉపాయాంశ త్తిల్ నిర్భరై యాయిరున్దాళి. అవనుడైయ రక్షకత్వత్తై యుణర్న్దాల్ తనక్కు యత్నిమ్ పణ్ణ ప్రాప్తియిల్లై; తళా శేవత్వత్తై

“పుకుకిన్ట” ఎన్టవర్తిమానార్థత్తై క్కటాక్షిన్తు కృష్ణానుభవమాణిః ఫలమ్ కై పుకున్టవళాక తృతీయావతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనళిత్యాది).

ప్రథమావతారికైమై తిరువుళ్ళమ్ పదోది త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (వైకిన విత్యాది). (వైకినపిన్బుమ్) ఎన్టు - పోతోడినపిన్బుమ్మెన్టపడి. (స్తోభిక్కితార్ కళి) ఎన్టు - తణ్ణోడే నోఱ్క క్కడవోమెన్టు అవళిళొన్న వారైమై నిర్భకమాక్కుకితార్ కళెన్టపడి. మూన్డానావతారికానుగుణమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నోఱ్క వి త్యాది). ద్వితీయావతారికైక్కుచ్చేరి ప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (సిద్ధసాధవైయిత్యాది). ప్రథమావతారికైక్కుచ్చేర్న్దిరున్దపొతు, నోన్బుమ్ నోదోరు అ తుక్కు ఫలమానస్వర్గశబ్దవాచ్యమాన కృష్ణానుభవత్తైక్కుపుకురప్పణ్ణిక్కొన్డా యెన్టు శబ్దార్థమాయ్, ఇప్పడియాకాతేపోనాయెన్టు విపరీతలక్షణయాక్కిక్కొళ్ళవు. తృతీ యావతారికైక్కుచ్చేర్న్దపొతు, నోదోరు పెఱిగోలమ్ ఫలమాన కృష్ణానుభవత్తై నిర స్తరమాక వసుభవిక్కితాయెన్టు శబ్దార్థమ్. ద్వితీయావతారికైక్కుచ్చేర్న్దపక్ష త్తిల్, నోదోరు వళిపోల కృతకృత్యైయాయ్ ఫలమ్ కై పుకున్టత్తై రుక్కిఱ అమ్మ నేయెన్టు శబ్దా ర్థమ్. అవతారికాక్రమేణ భావమరుళిచ్చెయ్యామల్ ద్వితీయావతారికైక్కు అనుగుణ మాన అర్థత్తై క్కడిక్కిడియిలే యరుళిచ్చెయ్తతు - ఇన్వర్థత్తిలే యుపసాదిక్క వే ణ్ణవతున్డాకైయాలేయెన్టు తిరువుళ్ళమ్. నిర్భరై యాయిరున్దైక్కు ఉపపత్తియైయమ్ ప్రమాణత్తైయమ్ కాట్టుకితార్ (అవనుడైయ విత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే).

ఉణర్ న్దాలుమ్ ప్రాప్తియైయిత్తే. (౧) “విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణా స్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞా స్సమాప్తాః” ఎన్దితేయిరుప్పతు. ఎఱుప్పుఱివర్ కళుక్కుమ్ ఇతువన్తో స్వరూపమెన్నిల్; సిద్ధో పాయనిష్కర్ కు విళమ్బు హేతువిల్లామైయాలే ప్రాప్య త్తిల్ త్వరై యాలే పతటుకితాల్. సిద్ధో పాయనిష్కర్ కుమ్ కర్తజ్ఞాన భక్తికళుణ్ణు, ఇవర్ కళుడైయక్రియాకలాపమ్ కైజ్కర్కత్తిలే అన్వితమాయరుక్కుమ్; జ్ఞానమ్ స్వరూప త్తిలే అన్వితమ్, భక్తిప్రాప్యరుచియిలే అన్వితమ్ (శువర్ క్కుమ్ పుకుకిన్ద) సుఖ తై ఇడైవిడతే అనుభవిక్కిఱ. ఇవర్ కళుక్కు కృష్ణాను భవమితే సుఖమ్. (౨) “య స్త్వయా సహ స స్వర్గో నిరయో య స్త్వయా వినా” ఎఱు, స్వర్గశబ్దమ్ - సుఖవాచి (అమ్మనాయ్) రత్తుకై యానవళే నీ రత్తుకై యాక, నాబ్బళ్ ఉనక్కు క్కుత్తైచ్చరక్కా-చపడి

(తత్త్వతః) ఉపాయోపేయత్వేన. (యజ్ఞాస్సమాప్తాః) ఎన్దతు-సమాప్తా ఏవ ఎన్దపడి. ఇత్తైల్ - కర్తవ్యాంశమిత్తేయిన్దపడి. (ఇతు, ఎన్దతు - యత్నవిఫల ప్రాప్తి యిల్లామ లిరుక్కైయైన్దపడి. (పతటుకితాల్) ఎన్దతుక్కు - ఉజ్జాఱివళుక్కు అధ్యవసాయమ్ తలైయెడుత్తు ప్రాప్యరుచి తలై మడక్కిడక్కుమ్, అజ్జనన్దియే, ఎఱుప్పుఱివ వివళుక్కు ప్రాప్యరుచితలైయెడుత్తు అధ్యవసాయమ్ మడక్కిత్వరైప్పడుకితా కెన్దుకరుత్తు. ఆనాల్ సిద్ధోపాయనిష్కర్ కు ఒన్దుమ్ శెయ్యవేడ్డావోవెన్నిల్; అరుళిచ్చెయికితార్ (సిద్ధోపాయేత్యాది). అవతారికాత్రయత్తుక్కుమ్ కేర యధాక్రమ త్తిల్ శబ్దామ్ (సుఖ తైయిత్త్యాది). తృతీయావతారికైక్కుచ్చెరవరుళిచ్చెయికితా-న్నపుమామ్. (కుత్తైచ్చరక్కు) శ్లోకైయానవస్తు, అతావతు - రత్తుమెన్దపడి. ఎఱుప్పుఱివర్ కళే, “మాగ్గముమ్ తారాగో” ఎన్దుశొల్లుమ్మడి ఇవళ్ పేకాతరుక్కైక్కు హేతువెన్నెన్నుమ్

(౧) భారతే - “సర్వే వేదా స్సర్వ వేద్యా స్సకాస్తాః” సర్వే యజ్ఞా స్సర్వ ఇజ్యాశ్చ కృష్ణః | విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణా స్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞా స్సమాప్తాః.”

(౨) రా-అయో-౩౦-౧౭; “మత్క్రుతే నచ తే శోకా న భవిష్యామి దుర్భరా | య స్త్వయా సహ స స్వర్గో నిరయో య స్త్వయా వినా | ఇతి జానన్ పరాం ప్రీతిం గచ్ఛ ర మ మనూ సహ.”

యభికితాయినన్దతు. అవళో పేశాతే కిడప్పానెన్నెన్నిల్; తిరువడి వర
త్తిల్ పిరాట్టి, (౧) “ప్రహర్షేణావరుద్ధా సా వ్యాజహార నకిచ్చిన”
ఎన్దిరున్దాప్పాలే, (౨) “ సంగ్రహే మధురం వాక్యమ్” ఎన్నుమ్మడియే
ఇవర్కళ్ పేచ్చేయమైయుమెన్దు కిడక్కితాళ్. తల్లళడియేనాయరు
క్కిటవెన్నై “అమ్మనాయ్ ఎన్నతే!” ఎన్దు కిడక్కితాళాకవుమామ్.

(మాల్ శిముమ్ తారాలో వాళల్ తిటవాతార్) ఇవళో వాయ్
పేశాతేకిడక్కిటవితు పొటుక్కమాట్టామైయాలే, “ మాల్ శిముమ్
తారాలో వాళల్ తిటవాతార్” ఎన్దితార్కళ్. వాళల్ శెమ్మినాల్
వాయుమ్ శెమ్మవేణుమో? ఐళ్వర్యమ్ మిక్కాల్ బన్దుక్కలై “ఏన్”
ఎన్నలాకాతో? (౩) “ బోధయన్తః పరస్పరమ్ ” ఎన్దిటన్యాయముమ్
తవిర్న్దతో? ఉడమ్మైక్కన్దునుక్కు కొడుత్తాల్ ఎల్లగుక్కు పేచ్చా
కిలుమ్ తరలాకాతో? కణ్ణుమ్ శెవియు మొక్కప్పట్టినివిడవేణుమో?
(౪) ‘ మధురా మధురాలాపా’ ఎన్దితే ఇవళో పేచ్చిరుప్పతు.

జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై యనువదిన్దు ఇరణ్డువిధమాక నరుళిచ్చెయ్కిజార్ (అవలిత్యాదివాక్య
ద్యయత్తాలే). ఇత్తాల్ - భాగవతవిషయత్తిల్ అనాదర్శతాలిరున్దవళుమన్దు, ఉఱక్క
మున్దాయమన్దు ఎన్దతాయత్తు.

“నాయ్ తిటవాయ్” ఎన్నాలే, “మాల్ శిముమ్ తారాలో” ఎన్దు - తేపమ్తోల్ శి
చ్చొల్లక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిజార్ (ఇవలిత్యాది). “ మాల్ శిముమ్ ” ఎన్దు
చకారత్తుక్కు - వాళల్ తిటవాతత్తోడు సముచ్చయమెన్దు తిరువుళ్ళమ్పర్ శి భావమ
రుళిచ్చెయ్కిజార్ (వాళలిత్యాది). (శెమ్మినాల్) ఎన్దుతు - బన్దిత్తాలెన్దపడి.

(౧) రా-య, ౧౧౬-౧౪, రావణవధానన్తరం సీతాప్రతి హనుమతారామ
విజయే కథితే, “ఏవయక్తా సముత్పత్య సీతా శశినిభాసనా । ప్రహర్షేణావరుద్ధా సా
వ్యాజహార న కిచ్చిన”.

(౨) రా - సు - ౩౧ - ౧ - ౫౮ - వతుపుటత్తిల్కాణ్ణ.

(౩) గీతాయామ్ - ౧౦ - ౯-౫౯-వతు పుటత్తిల్కాణ్ణ.

(౪) రా - సు - ౬౬. ౧౪. “కిమాహ సీతా హనుమం ద్దత్వతః కథయా

౭ద్య మే । ఏతేన ఖలు జీవిష్యే భేషజేనా౭తురో యథా । మధురా మధురాలాపా
కిమాహ మమ భామినీ । మద్గిహీనా వరాలోహా హనుమన్ కథయస్య మే.”

నీబ్బల్ పట్టియిడుకిటతె, అవన్ ఇజ్జున్దోవెన్న, (నాల్ సత్తుహ్
యముడి) కోయిత్తాన్దై యున్నాలోలిక్కప్పోమో? ఎన్న; ఇప్పోతు
ఉణ్ణాకవేణ్ణా, అవన్ ఒరుకాలన్దైత్తువిట్టాల్ అవై అజ్జాటు కుళిక్కు
ప్పరిమళమ్ నిఱ్ఱుమే; కట్టుమ్ కానలుమాయిరుక్కిట వాళలిలే వుకు
రప్పోమో అవనుక్కెన్న; (నారాయణన్) అవనుక్కు ఎబ్బలైప్పోలే
కతవుతిక్కప్పార్ త్తిరుక్కవేణుమో? వ్యాప్తిక్కు ప్రయోజనమ్, వే
ణ్ణినవిడతై స్ఫురిక్కవల్ల నాకైయన్దో? ఉకవాతాకైయుమ్ విడతవన్
ఉకన్దవున్నైవిడుమో? (నమ్మాల్ పోల్ సప్పత్తైతరుమ్ వుణ్ణియన్) వెలు
మైయే పచ్చెయూన ఇడైచ్చిక్కుళుక్కుమ్ శెన్దు ఆశ్రయిక్కలాప్పడియి
రుక్కిటధార్తికన్. ఇవర్ కళుడైయ ఆశ్రయణ ముపాయమన్దు, రుచి
యాలే. (వుణ్ణియన్) (౧) “కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్” ఎన్దు ఇవర్ కళు
క్కుఉపాయమవన్దానితే, న్నే హెహాక్తియాకవుమామ్.

ఇవనాల్, (పణ్డారునాల్) ముచ్చు ఉన్నైప్పోలే యుగరాతే

నమ్మాల్ పోల్ సప్పడుమ్మడి కైబ్బర్యత్తైత్తరుమ్ పుణ్ణియన్దు శ్చార్థమ్ తిరు
వుళ్ళమ్ పల్ శ్రీ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (వెలుమైయెయ్త్యాది). (ధార్తికన్) ఎన్దు తు-
(౨) “ధర్మంచరతి” ఎన్దిటనూత్రత్తాలే - ధర్మాచరణమ్ పణ్ణుమవన్దాయ్, పత్తై తరున్దై
యాకిట ధర్మమ్ పణ్ణుమవన్దెన్దై. “పోల్ సప్పత్తైతరుమ్” ఎన్దు - పోల్ ముతల్ పే
తువాక న్దోన్దియిరుక్కు వెలుమైయెచ్చొల్లక్కుడుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇ
వర్ కళిత్త్యాది). (రుచియాలే) ఎన్దు వనన్దరమ్ “వన్దతి త్తనై” ఎన్దు కేషమ్. ఆశ్రయణమ్
ఉపాయమాకావిట్టార్ వెలుపాయమేతెన్న; ఆతుక్కు ప్పరిహరమాక, “వుణ్ణియన్”
ఎన్దార్ క శెన్దు వివక్షిత్తు, ప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్
(పుణ్ణియనిత్త్యాది).

“కుమ్బుకరణన్” ఎన్దు పోలే పూర్వకాలీనత్వమ్ తోల్ శ్రియిరుక్కు, “పణ్డారు
నాల్” ఎన్దు తుక్కు ఉపాలమప్పమ్ తోల్ స భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (మున్దిత్త్యాది).

(౧) భాషతే - ఆరణ్యపర్వణి - ౮౮ - ౨౫. “యేచ వేదవిదో విప్రసా యే
చాధ్యాత్తవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్తానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్.” (౨)

పడు త్తి నారుణ్ణుకాణ్ ఎన్తై. (పణ్డొరునాళో కూర్గ్రి త్రికా వాయ్ పిట్టన్ద) తణ్ణోర్ కుడిక్కక్కల్లిన ఏరియిలే అమిట్టన్ది చ్చావారైప్పోలే, (౧) *రిపూణామపివత్సలరాన పెరుమాళో పక్కలిలే తవుచ్చెయ్త. (కుమ్మ కరణనుమ్ త్తోర్ ముమునక్కే పెరున్దుయిల్ తా తన్దానో) ఉఱక్కత్తిల్ తలైయానవనుమ్ ఉనక్కుత్తోర్ ము త్తా ఉఱక్కత్తెయుమ్ తానే తన్దుపోనానో అవనతు తుయిల్, ఉన్నతు పెరున్దుయిల్. అవక ఒరు త్తియైయితే పిరిత్తతు, నీ ఊరాకప్పిరిత్తు ఉఱక్లానిన్దాయే.

“పిట్టన్ద” ఎన్దతు - ప్రవేశిత్తవెన్దాయ్, అతుతానుమ్ తత్కృతమాన్ త్తోన్దైయాలే, (ఇననాలో) ఎన్దతు - కరణార్థమాక త్తిరువుళ్ళమ్ పదోనీ, దృష్టాన్తపూర్వకమ్ తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (తణ్ణోరిత్యాది). “కుమ్మకరణనుమ్” ఎన్దచకారమ్ ప్రాధాన్యత్తిలే యాక్కి, “ఉనక్కు” ఎన్దత్తై “తోర్ ము” ఎన్దతుమ్మున్దుఱక్కుట్టి, ఏకార త్తై “తాణో” ఎన్దపదతోదేక్కేర్తు, “తోర్ ముమ్” ఎన్దచకారత్తై, “తుయిల్” ఎన్ద త్తోడన్దయిత్తు, “పెరుమ్” ఎన్దత్తై పెరితామ్మడి యెన్దాక్కి, “కుమ్మకరణనుమ్ - ఉనక్కు - తోర్ ము - పెరితామ్మడి - తుయిలైయుమ్ - తానే - తన్దానో” ఎన్ద న్దయమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదోనీత్తత్పర్యజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉఱక్కత్తిరిత్యాది వాక్యిత్రయత్తాలే), “తుయిలైయుమ్” ఎన్దచకారమ్-అన్దత్తసముచ్చయమాను, తన్నప రాధత్తైయుమ్ పెరితాక త్తన్దానోన్దు వివక్షిత్తు, అతికా పెరుమైయై ఉపపాదిక్కి తాక్ (అవసారు త్తియైయిత్త్యాది), ఇత్రాల్ - “పుణ్ణియనాలో - కూర్గ్రి త్రికా వాయ్ పిట్టన్ద” ఎన్దు - అపరాధ త్తైప్పణ్ణి నశిత్తవన్దెయాలే ఇవ్వర్థమలభిత్తైన్దు తిరువుళ్ళమ్. రావణా పిరాట్టియై ప్పిరిత్తివనాయిరుక్క, కుమ్మకర్ణకాపిరిత్తతాకచ్చొన్నతు-అవక సంపదిత్తు పెరుమాళోడ యెలిర్త్తు యుద్ధత్తుక్కు వరుకైయాలే యెన్దుకొళ్ళవు. (౨) “ఇదానిం భల్నహం నాన్ది యస్య మే దక్షిణో భుజః । పతితోయం సమాసాద్య సచిభేమి సురాసురాత్” ఎన్దిఱపడియే - తానే అవనాకవుమ్ తనక్కు అవక వల

(౧) రా - యు - ౫౦ - ౫౫. “ఏవముక్త్యా తతో రామం సుపర్ణ సుమ హాబలః । పరివృజ్య సహృత్సిన్నగ్ధ మాప్రప్టు ముపచక్రమే । సఖే రాఘవ ధర్మజ్ఞ రిపూణామపి వత్సల । అభ్యమజ్ఞాతు మిచ్చామి గమిష్యామి యథా గతమ్.”

(౨) రా - యు - ౬౮ - ౧౨.

(ఆల్ వనన్దలుడై యాయ్) ఇప్పడి శొల్ల క్కేట్టై పెరియ వన్దల్ లోడే “కృష్ణకృష్ణ” ఎన్న; ఎడ్దళుక్కు అడ్డేపోయ్ * తురులెచ్చాడవే ణుమో? నీ యుణరుమ్మడి కాణవమైయాతో” (అరుగ్గల మే) ఎడ్దళుక్కు ల్లామ్ శిరోభూషణమల్లెయో; హార తైప్పణ్ణి అతుక్కు కల్లల్లు టైనా త్పోలే, నీపుకున్దు ఇగ్గోప్పియైసనాథమాక్కా యెగ్గితార్ (అ) ఎడ్దళుక్కు పెఱుతక్కరియవళ్ళల్లెయో నీ యెన్నివుమామ్.

ఇవర్ కళార్ తియైక్కణ్ణు తుణుక్కెన్దు ఎరప్పుకాల్. (తేనోం మాయ్ వన్దుతిఱ) ఇరణ్ణామ్ నిల త్తిలే కిడక్కిఱనళాకై యాలే, తమమా తాతే తెళిన్దు వన్దు తిఱ ఎగ్గితార్ కిల్, (తేనోం మాయ్ వన్దుతిఱ) ఉరక త్తిరణ్ణుకిడక్కిఱతు, పడుక్కెయిల్ కిడన్దవడియే వారాతే సదన్దైక్కైయాకవుమ్ అవలమ్మమాకవున్దు రావణక్ శొల్లకైయాలే - అమ్మక్కవే విత్త తాకచ్చొన్నతాకవుమామ్.

కీడ్రి “పెరువతుయిల్” ఎన్దు శొల్లివైన్దు, ఇడ్డే అన్దలైయిట్టు సమ్మాదిక్కై యాలే - అవళ్ ఇవర్ కిట్టపట్టిక్కళ్ళో, తన్నుణర్ త్తి ఇవర్ కళుక్కున్దోన్దు త్తిరు నా మమ్మోన్నాళ్ళెన్దు సగ్గలిమైక్కాట్టకితార్ (ఇప్పడియిత్యాది). అన్ద-మిన్ద-మిన్ద-మిన్ద, అనన్దల్ - నిన్ద్రైయైయై మునళేయెన్దు ఇతిన్దగ్గేళ్ళైన్దోన్దు ఇన్దైయిట్టు సమ్మాది త్తతుక్కు త్తాత్పర్యతై వ్యావృత్తిపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అనుక్కిత్యాది వాక్య ద్వయత్తాలే). “కలమ్” ఎన్దు విదత్తిల్ “మనక్కో చూతాడివరమ్” ఎన్దు అన్దైయిట్టాలే “కలమ్” ఎన్దాయ్, అధరణవివత్తైయాక కీల్తురుళిచ్చెయ్, “కలమ్” ఎన్దు వివత్తిత్తు అతుపాత్రమెన్దాయ్, అన్దైల్ - నల్లపెణ్ణేయెన్దు అగ్గాన్దరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎదళు క్కు పెఱుతిఱ్ఱిత్యాది).

* తేనోం మాయ్ వరవేణు మెన్దెక్కు హేతువై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇరణ్ణామ్ నిల త్తిలేయిత్యాది). (ఇరణ్ణామ్ నిలమ్) మేర్ మెత్తై. ఒరుపోకియాక కృష్ణానందవమ్ పణ్ణుమవళ్ ఎన్దు తృతీయావతారికైక్కు చేర త్తాత్పర్యాన్దరి మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉరకవిత్యాది).

యాయ్ వన్దు తిఱ. (౧) “ సాప్రఫలన్తి ” ఎన్నుమ్బడివారాతేకొ
ఎన్దితార్ కళే

౧

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పత్తామ్బట్టు. (నోగ్గిలు) (ఆనందయాతి ఎన్దిరుప్పావై) ఎన్దుతు - తజ్జలై ఆ
ప్పిక్కుమనవివళెన్దిరుప్పావై పడి.

“నోగ్గిలు - అమ్మనాయ్” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్దుపాచళే; ఆతావతు. సిద్ధోపా
స్వీకారమ్ పణ్ణుకై యాలే కృతకృత్యై యాయ్ కొణ్డు సుఖ తై యనుభవిక్కిఱ ఆ
యెన్నుతల్, అన్దిక్కి, అగ్గిణాకనోగ్గిలు స్వర్గతైప్పెఱవిరుక్కితాయెన్దు తేప
యాలల్. శువర్క్కుమ్ - స్వర్గమ్. (కృష్ణనళల్ తిరుమాళికై యాయ్) ఎన్దురుళిచ్చెయ్
వర్గతై వివరిక్కితార్ (నోగ్గిలై పడియి త్యాది). “నోగ్గిలు” ఎన్దిఱ భూత
శ్చక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సిద్ధపాదనైయాకై యాలే) ఎన్దు. (సిద్ధపాద
యానాల్ కృత్యాంశమిల్లామైక్కు పాతువేతెన్నువరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అవసుడై
విత్యాది) సిద్ధోపాయస్వీకారమ్ పణ్ణివవసుక్కు కృత్యాంశమిల్లై ఎన్దుకు ప్రమా
రుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (విరు: కృష్ణమి త్యాది). సిద్ధోపాయనివ్రసుక్కు కృత్యాంశమిల్లై
న్దిఱతేకా, కర్తజ్ఞానాదికకుణ్డేయెన్ను, ఇవై ఉపాయ త్రిలన్వయియాతేగ్గిఱార్ (సి
పాయనివ్రొక్కుమి త్యాది) “పుకున్జ్” ఎన్దువ ర్తమానత్తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చె
తార్ (సుఖ తైయిడై విడాతేయి త్యాది). స్వర్గశబ్దమ్ సుఖ తైయొచ్చెల్లుమోవెన్ను వ
చ్చెయ్ కిఱార్ (యన్దుయే త్యాది). “అమ్మనాయ్” స్వామినీ!

“మాగ్గిలమ్” - వార్తై. “మాగ్గిలముమ్” ఎన్దు వెలుత్తుచ్చొన్న వార్తై.
పదేశమ్ (బోధయన్త ఇత్యాది). “మాగ్గిలముమ్” ఎన్దు - అపికబ్బార్థమ్ (వాళలై
చ్చివారి త్యాది). (కెచ్చినాల్) మూడినాల్. “ అమ్మనాయ్ మాగ్గిలముమ్ తారాళ
ఎన్దు కూటి త్తాత్పర్యమ్ (విశ్వర్యమి త్యాది). అపికబ్బత్తుక్కు త్తాత్పర్యాస్తరమ్ (ఉడవై
కృష్ణమక్కి త్యాది). వాళల్ తిఱవా మైయాలుమ్ వార్తై శొల్లా మైయాలుమ్ ఎ
(కణ్ణుమ్ శేవియు మొక్కప్పట్టినివిడవేలుమో) వెన్దితార్ కళే

(౧) రా - కి - 33 - 32. “సాప్రఫలన్తి మదవిన్వూళీ ప్రలమ్బకా
గుణపేమనూత్రా । సలక్షణా లక్ష్మణసన్నిధానం జగామ తారా నిమితాజ్జయప్తి

“నారాయణన్” ఎన్నతఱు. సర్వవ్యాపకత్వ వత్సలత్వజభరత్వైయమ్ వివక్షిత రుభిచ్చయకితార్ (అవసు క్క-జ్జలై పోపిరేయిత్యాదివాక్యవ్యయత్తారే). వెలుమైయే ప చెప్పయాక ఆశ్రయిక్కయాయరుద్దల్ “పోథ్ నిప్పత్తైతరుమ్” ఎన్నితెన్నెన్నవరు రుభిచ్చయకితార్ (ఇవర్ కకుడైయ ఆశ్రయణమపాయమస్తు రుచియాలే) ఎన్న.

“మమ్మకరణనుమ్” ఎన్నిత చశబ్దతుక్కు తాత్పర్యమరుభిచ్చయకితార్ (ఉఱక్క త్తిలిత్యాది). “తాక తద్దానో” ఎన్నతుక్కు తాత్పర్యమరుభిచ్చయకితార్ (తన్నుఱక్క త్తైయుమ్ తా నేతద్దపోనానో) ఎన్న. అతావతు - వలియాలి క్కేలోగ్ బుత్తదానె న్నై “లోథ్ బు” ఎన్నకునియామకమ్ (అవనతు తుయిల్, ఉన్నతుపెయ్యయిల్) ఎన్న. విసోధిమై దృష్టాన్తమాక చ్చొల్లుకిఱలెన్నెన్నవరుభిచ్చయకితార్ (అవనారు త్తిమై యిత్యాది). ఒరుత్తియెన్దతు - పిరాట్టిమై. వాయ్ - ఇడమ్. పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియకా. ఇప్పడిక్కొత్త పుణ్ణియనాల్ మాథ్ నిత్తిక వాయ్ పిట్టన్ద కుమ్మకరణనెన్నుతల్; పుణ్ణి యనాల్, నోగ్ బుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ద వమ్మనాయెన్నుతల్.

“అథ్ నివనన్దల్” - పెరియవనన్దల్, “అరుజ్జలమ్” పెలుతఱ్ఱరియవాభరణమ్ “తేథ్ నిమ్” - తెలివు తడుమాతాతే తెలిస్తువస్తు తిఱవెన్దితార్ కళాతల్, అన్ని క్కే సమ్మొగ చిహ్న జ్జలై మత్తైత్తుక్కొడువన్ద తిఱవెన్దితార్ కళాతల్.

ఇప్పొట్టుక్కు స్వాపదేశమ్-(౧) “జ్ఞానీత్వాత్తైవమేమతమ్” ఎన్నుమ్, (౨) “అహంసచమమప్రియః” ఎన్నుమ్ అవన్ పక్షపత్తిత్తిరుప్పార్ తిఱన్దిల్ శ్రీవైష్ణవర్కర్ నిత్యసాక్షేతురాయరుక్కై స్వరూపమెన్నితతు. ౧౦.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

పత్తామ్మొట్టు. (నోథ్ బుచ్చువర్క్కమిత్యాది). “నోథ్ బుచ్చువర్క్కమ్ పుకు కిన్ద” ఎన్నతుక్కు ఇరణ్డరమ్ (వైకినపిన్నుమ్ ఎఱున్దిరామైయాలేయిత్యాది). మున్దిన వర్గత్తైవివరిక్కితార్ (నోఱ్ఱువేణ్ణాతపడి నోన్పిన్ ఫలమెన్దుతుడణ్ణి) “మాథ్ నిముమ్” ఎన్నచశబ్దతుక్కు మూన్దు తాత్పర్యమ్. “అమ్మనాయ్ మాథ్ నిముమ్ తారాణో” ఎన్న మాట్టి యరుభిచ్చయకితార్ (విశ్వర్యమ్ మిక్కాలిత్యాది).

“నారాయణన్” ఎన్నకుక్కుర్తాశ్చరాన్తరమ్ (ఉకవాతార్తై విచాతవనిత్యాది).

అన - పతికోరామ్మాట్టు. ఎల్లావల్ గ్రామమ్ అభిజాతైయా
యిరుప్పాళోరు త్రియై యెఱువుక్కితాకళి.

అభిజాత్యత్తాల్ కృష్ణనోడొప్పాళోరు త్రియివళి.

మూ. - కల్దుక్కుటవై క్కుణజ్జళి పల కటర్దు

శెల్ గ్రామ్ తిఱలత్తీయ చెచ్చెన్దు శెరుచ్చెయ్యుమ్

కుల్ ౧ మొన్జిల్లాత కోవలర్ తమ్ పొత్కొడియే

పుల్ గ్రామవల్ కుల్ పునమయిలే పోతరాయ్

కుల్ ౨ త్తు త్తోగ్రీమా రెల్లారుమ్ వన్దు నిన్

ముల్ గ్రామ్ పుకుర్దు ముకిల్ వణ్ణా పేర్ పాడ

చ్చిల్ గ్రామే పేళాళే శెల్వుప్పెణ్ణాట్టి నీ

ఎల్దుక్కుటజుచ్చు పొదుళేలోరెమ్బావాయ్.

వ్యా - (కల్దుక్కుటవై) ఎల్లామ్ తలె నాకుకిళాయరుక్కై.

ఇతుక్కు హేతు - ఇల్లసూరికిళో ఇవత్తుర్ త్తాలే పచ్చవింశతి

‘మమ్మకరణమమ్’ ఎన్నగ్రాధాన్యత్తుర్ త్తాచ్చియమ్ (ఉఱక్కత్తి తలె
యానవనిత్యాది). కలక - అచరణ మెన్దపడి ఇరుక్కు పొన్డతాత్తివర్మమ్, (ఎల్లగు
క్కుళికోభూమణ మెన్నుతల్, అన్బిక్కై, హారత్తైచ్చణ్ణి ఎన్దుతున్దు). (కిన్దపడియేవా
రాతే) ఎన్దుతు - నన్నయాయువారాతేయెన్దపడి. ... ౧౦.

పెరియలరుమ్బడమ్.

పతికోరామ్మాట్టు. , కోవలర్ తమ్ పొత్కొడియే, పుల్ గ్రామవల్ కుల్ పునమ
యిల్, శెల్వుప్పెణ్ణాట్టి’ ఎనిజపదజ్జైక్కలూత్తిరు ఆవతారికై (ఎల్లావల్ గ్రామమిత్యా
ది). (ఎల్లావల్ గ్రామమ్) ఎన్దుతు - కులత్తాళుమ్, రూపత్తాళుమ్, గుణత్తాళుమెన్దపడి.

కులాదికళాల్ ఇవళి క్కాళ్యేయా యరున్దాకేయాకియమ్ ఇవర్ కళి అవల్ గ్రై
యింబున్చింబువా నెన్నెన్నిల్, అరుక్కు హేతువై యయళిచ్చెయ్ కితార్ (అభిజాత్య
త్తాలిత్యాది). కృష్ణనోడొత్తవళాకైయాలే కొణ్ణాడుకితార్ కళెన్దు కరుత్తు

కన్దుకళాన పకుక్కుళెన్దు కబ్బార్థమ్ తిరువుళ్ళుమ్ పల్ గ్రీ, కన్దుకళాయరుక్కై
ఇళ మెయి ప్పగ్గోరెన్దు అయ్ కొణ్ణాకితార్ (ఎల్లామిత్యాది). కృష్ణస్వర్పత్తాల్ ఇళ మె

వార్షిక రాయుకుక్కుమాపోలే, ఇప్పశుక్కుళుమ్ కృష్ణస్వర్ణత్రాతే క్షిప్ర
నోక్కిప్పిరాయమ్ పుకుకై. (౧) “భవామి దృష్ట్యాచ పునర్యజేన పునః
భగవత్సర్వమ్ ఇళికిప్పతిక్కప్పణ్ణమితే. (కణ్ణభో కల) తనిత్తనియై
యెణ్ణిముడియామైయన్తి క్కే, సమూహాద్గళుమ్ ఎణ్ణిముడియామః ౨)
“రథ కుళ్ళర వాజిమాన్” ఎన్నుమాపోలే “ కల ” ఎన్నుచున్నా.
అత్తాక్కళుక్కు త్తొకైయుణ్ణానాలితే పశుక్కళుక్కు త్తొకైయుళ్ళకు.
(కలన్దు) ఈశ్వరక ఒరువనుమే సర్వాత్తాక్కళుక్కుమ్ నియమనాదిక
తైప్పణ్ణమాపోలే, ఇడైచ్చాతియిల్ మెయ్ప్పాట్టలే అడైక్కళుక్కు
వల్ల సామర్థ్యమ్. పాలుమ్ నెయ్యమ్ కొణ్ణ వినియోగమిల్లాకపడి
సమృద్ధమాకై యాలే, ములైక్కడుప్పుక్కెడ క్కలన్దెచ్చమామ్.

(శైల్ హార్) ఇవర్ కళుక్కు శత్రుక్కళుక్కుకైకల్ - కృష్ణ

వరుకైక్కు ప్రమాణపూర్వకమ్ దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (భవామి శ్యాది). “దృష్ట్యా
చ” ఎణ్ణిచకారమ్ స్వర్పత్తై సముచ్చయిక్కిఅతెస్తు తిరువుళ్ళమ్. ఎణ్ణిముడియామైక్కు
దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (రథేత్యాది). “రాజాదళరథోనామ” ఎణ్ణిత్తొల్ - రథా
దికల్ అర్థసిద్ధమాయిరుక్కువుమ్, “రథకుళ్ళరవాజిమాన్” ఎన్నెయలుమ్ వరుచ్చు చూమ్ని
యాకైయలుమ్ అనై తనిత్తనియమ్ గణకళివుమ్ అసంఖ్యేయ్యుళ్ళెస్తు కరువు. “కలన్దు”
ఎణ్ణతుక్కు ఇరణ్ణువకైయాలే తాత్సర్వమ్ కాట్టుకితార్ (ఈశ్వరశ్యాది వాక్యవి
యత్తాలే). (మెయ్ప్పాట్టలే) ఎణ్ణతు - స్వాభావికతైయాలేయెచ్చ పడి.

రాజాక్కళుక్కుపోలే ఇడైయర్ కళుక్కు శత్రుక్కళుక్కుకైక్కు ప్రసక్తి
యేతెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్ కళుక్కు శ్యాది). తిలలభ్రీయుమ్మడియిరుక్కు ము
వర్కళెస్తు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదో శ్రీ, ఇవర్ కళుక్కు అప్పడిప్పట్టమిడుక్కున్దొవెన్న

(౧) రా - అయో - ౧౨ - ౧౦౫ - దళరథః, “అహం పునః కేవ
లమారూపమలబ్ధుతం తం నుత మావ్రజన్తమ్ । నన్దామి పశ్యన్మహి దర్శనేన భ
వామి దృష్ట్యాచ పున ర్యజేవ.”—(౨) రా - సు - ౩౧ - ౨. కింపాఘోహనా
మాన్, “రాజాదళరథోనామ రథ కుళ్ళర వాజిమాన్ । పుణ్యకీలో మహాకీర్తిః ఋజ
రాసీన్దహాయశాః.”

నుడైయ పెరుమై పొతాతవర్ కళే. (తిరుప్పావై) “దేవర్ కళుమ్ ఎస క్కెతిరన్టు” ఎన్నిరుక్కుమ్ కంసాదికళుక్కు ప్పుకురవొణ్ణాత మిడుక్కై యుడైయవర్ కళే. (శెన్దు శెరుచ్చెయ్యుమ్) ఎతిరికళే వద్దాల్ పొరుక్కై యన్దిక్కే, ఇరున్దవిడజ్జళితే శెన్దుపొరుక్కై. (౧) “అభియాతా ప్రహర్తాచ” ఎన్దు - చక్రవర్తి తిరుమకనైప్పోలే ఇవర్ కళేవీరమ్. (కుల్ మొన్దిల్లాత) ఎడుత్తువరప్పార్ తిరుక్కుమ్ కుల్ మిల్లై; కైయిలాయుధమ్ పొకట్టవర్ కళై యెతిర్ కుమ్ కుల్ మిల్లై యెన్దుమామ్. అభియచ్చె య్యానిన్దార్ కళెన్దు కృష్ణనుక్కు ముత్తైప్పట్టల్ (౨) “శెయ్ తారేల్ నన్దు శెయ్ తార్” ఎన్నున్బడి పిఱన్దవర్ కళెన్దుమామ్. (౩) “సాధురేవ స మన్దవ్యః” ఎన్దితే అవకావడి. (ఓవలర్ తమ్ పొత్కొడియే) (౪) “జన కానాం కులే క్కీర్తిమాహరివ్యతి మే సుతా” ఎన్నున్బడియే ఊరు

వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (దేవర్ కళుమిత్తాది). “కుల్ మొన్దిల్లాతే - శెన్దు” ఎన్దు మాట్టి యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎడుత్తిత్తాది). “కుల్ మిల్లాతే - శెరుచ్చెయ్యుమ్” ఎన్దున్దు యిత్తు అర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కైయిలిత్తాది). “ఓవలర్” ఎన్దున్దోడేశేర్ తు మూన్దామ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అభియవిత్తాది). అభియచ్చెయ్ కైయావతు - కృష్ణసక్తియాలే న్నేచ్చావిహరిమ్ శెయ్ తు మర్యాదైకళై యభిక్తైయెన్దుపడి. “అపిచే త్సురురాచారోభజతే మామనన్యభాక్. సాధురేవ స మన్దవ్యః సమ్యగ్వ్యవసితో హి సః” ఎన్దున్దోకమ్ కణ్డుకొళ్ళతు. “ఓవలర్ పొత్కొడి” ఎన్నామల్, “తమ్” ఎన్దువిశేషిక్కైక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (జనకానామిత్తాది).

(౧) రా-అయో-౧ - ౨౯. “ధనుర్వేదవిదాం శ్రేష్ఠో లోకేతిరథసమతః, అభియాతా ప్రహర్తాచ నేనానయవిశారదః || అప్రభృష్యశ్చ సక్తోమే శ్రుద్ధైరపి సురాసురైః.” (౩) గీతా-౯ - ౩౦-అరుమ్బదత్తిల్ కాణ్ణ. (౪) రా- బా - ౬౩-౨౦. “ధనుర్భక్తానస్తరం విశ్వామిత్రం ప్రతి జనకః, భగవన్ దృష్టవీర్యో మే రామో దళర థాత్తజః | ఆత్మదృఢతమచిన్ద్యశ్చ నతర్కితమిదం మయా || జనకానాం వులే క్కీర్తిమా హరివ్యతి మే సుతా | సీతా భర్తారమాసాద్యరామం దళరథాత్తజమ్.”

(౨) పెరి - తిరు-౪-౯-౨.

కాక ఒరు పెణ్ణితై. (పొత్తోడి) దర్శనీయమాయుక్తయన్,
(౧) “పతిసంయోగసులభం నయః” ఎన్ఱిపడియే భర్తానాకిక
కొమ్బెయ్యెట్టియ జీవీయామైయుమ్. (౨) “అవిక్కోక్తవై నైక్కొమ్మ
నిన్నలాలటికిన్ఱి లేన్ నాన్” ఎన్ఱి తేయిరుప్పతు.

(పుల్లరవల్ కుల్) తన్నిలత్తిల్. సర్పమ్మోలే ఒళివై యుమ్
అకలత్తైయుముడైయ అల్ కులై యుడైయాయ్. ఇవక్కిన్ ఇత్తనై
శొల్లువానెన్నెన్నిల్; (౩) “యా స్త్రీయో దృష్టవత్య స్తాః పుంభా
వంమనసా యయుః” ఎన్నుమ్మడియే - పెణ్ణితై ఆణ్ణళాక్కుమ్మకత్తే.
(౪) “పుంసాందృష్టిచిత్రాపహారిణమ్” ఎన్ఱు - అవక్ ఆణ్ణళై పెణ్ణ
డైయుడుక్క ప్పణ్ణమాపోలే. (పునమ్మయిలే) తన్నిలత్తిల్ మయిల్.
కృష్ణనై యుమ్ తణ్ణితై యుమ్ పిచ్చేల్ వల్ల అలకభారత్తై యుడైయ
ళాకై. “పొత్తోడియే” ఎన్ఱెయాలే - సముదాయశోభైయై చ్చొత్తి

(ఒళివు) మార్దవమ్. (అల్ కుల్) బఘనప్రదేశమ్. (ఇత్తనై) ఎన్ఱుకు-“పుల్లరవల్”
ఎన్ఱై. “పునమయిల్” ఎన్ఱైతుక్కు ఆవయవిసాదృశ్యమ్ శొల్లలాయుక్కు అలకభా
రత్తిలే యుతుక్కినతుక్కునియామకమ్ కాట్టుకితార్ (పొత్తోడియిత్యాది. “ఎన్
దుక్కుఱుజ్జుమ్పారుల్” ఎన్ఱైశొల్లుమ్ క్రియాయేయమైదిరుక్కు, “పాతరాయ్” ఎన్ఱై

(౧) రా - అయో - ౧౦౨. ౩౪. ఆనమాయాం ప్రతిసీతా, “పతిసంయో
గసులభం వయో దృష్టవ మే పితా । శిష్టార్ణవగతః పారం నానసాదాన్వహో
యథా.”——(౩) భార - “పాశ్చాత్యః పద్మపత్రాత్యో సన్నయన్త్యా జఘనం
ఘనమ్ । యా స్త్రీయో దృష్టవత్య స్తాః పుంభావం మనసా యయుః.”——(౪)
రా-అయో - ౩-౨౩-“గన్ధర్వరాజప్రతిమం లోకే విఖ్యాత పౌరుషమ్ । దీప్తబాహుం
మహాసత్వం మత్తమాతజ్గమినమ్ ॥ చన్ద్రీకాన్తాననం రామ మతీవప్రియదర్శనమ్ ।
రూపాదార్యగుణైః పుంసాం దృష్టిచిత్రాపహారిణమ్ ॥ ఘర్తాభితప్తాః పర్జన్యం హ్లాదయ
న్తమివ ప్రజాః । నతతర్ప సమాయాన్తం పశ్యమానోనరాధిపః”

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౩.

శ్రీమ, మేల్ విశేషణద్వయత్తాలుమ్, అవయవశోభైయై చొచ్చెల్లు
కిఱతు (సోతరాయ్) (౧) “శోభయన్ దణ్ణకారణ్యమ్” ఎన్నుమ్మడియే-
నాన్గన్ నిఱక్కుమ్మడి పుఱప్పడాయ్.

నాన్ పుఱప్పడ ఎల్లారుమ్ వన్దారోవెన్న (శుద్ధీ మమిత్వాది) “శు
ద్ధీ మత్తుత్తోట్టి” ఎన్నిఱతు - ఇవ్వాంరడణ్ ఇవళుక్కు ఉఱవుముత్తై యెన్దై
యాలే. (నికముద్దీ మ్మపుకున్దు) (౨) “ఉత్తరంతీరమాసాద్య” ఎన్నిఱ
పడియే ఎల్లళుక్కు ప్రావ్యమానముద్దీ మ్మత్తిలేపుకున్దు. ఇవన్ కళుక్కు
ప్రావ్యమానపడియెన్నెన్నిల్, (౩) “ముద్దీ మ్మబుకున్దుముఱువల్ శేయ్
తునిస్టీర్” ఎన్దుమ్, (౪) “ముద్దీ మ్మత్తాడుపుకున్దు నికముకమ్ కాట్టి”
ఎన్దుమ్ - శేషియానవనుక్కు ప్రావ్యమానముద్దీ మ్మమాకై యాలే శేష
భూతర్ కళాన ఎల్లళుక్కు చొచ్చెల్ల వేణుమో? పుకున్దు కొళ్ళపుపుకుకిఱ
కార్యమెన్నెన్న, (ముకిల్ వణ్ణా పేర్ పాడ) నీ యుకక్కుమ్ అవనమకిలుమ్
బొదార్య త్తిలుమ్ ఈడుపట్టు అవన్ తిరున్నామ తై ప్పాడచ్చెయ్ తేయుమ్.

శిద్దీ మ్మాతేపేళాతే) “ముకిల్ వణ్ణా” ఎన్దువాతే, అవ్వడివై
నినై తుప్పేళాతేకిడన్దాళ్. (శిద్దీ మ్మాతే) శిద్దీ మ్మతల్ - శితలుతల్. ఉణర్

తుక్కు “జాత్కొడియే” ఇత్తాదియైక్కటాత్తీన్దు భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శోభయ
న్నిత్వాది). (నిఱక్కుమ్మడి) ఎన్దుతు - ఉన్నో పైచ్చేర్ త్రియాల్ నాన్గ శెల్లారుమ్ విళన్దు
మ్మడియెన్దై.

“శుద్ధీ మత్తు” ఎన్దువిశేషిక్కైయాలే - ఉఱవిల్లాతతోట్టికళ్ వన్దతిలైయెన్దు
తోన్దుకైయాలే, పణ్ణినప్రశ్నత్తుక్కు ఉత్తరమాకా మైయాలే కరుత్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్
(శుద్ధీ మ్మత్తిత్వాది). “నిక” ఎన్దుతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (ఉత్తరమిత్వాది). (కొల్ల వేణు
మో) ఎన్దు వనన్దరమ్ “ఎన్దు ఇవర్ కళుక్కు క్కరుత్తాకైయాలే” ఎన్దు శేషమ్.

(౧) రా - ఆర - ౩౫ - ౧౪, “అజాతవ్యజ్ఞాన శ్రీమాన్ పద్మపత్రనిభేక్షణః |
ఏకవస్త్రధరో ధన్వీ శిఖీ కనకమాలయా || శోభయన్ దణ్ణకారణ్యం దీప్తేన స్వేన
తేజసా | అదృశ్యత తతో రామా బాలచన్ద్ర ఇవోదితః.”

(౨) రా - య - ౧౩౨ - పుటత్తిల్ కాన్దా.

(౩) తి - మొ - ౧౮-౫-౫.

(౪) నా - తి - ౨౯

స్తమైక్కడైయాళమాన చేప్పైయెప్పణ్ణాతే. ఇవళ్ చేప్పితముమ్ వార్తై యుమ్ తజళ్ కణ్ణుక్కుమ్ శెవిక్కుమ్ భోగ్యమాకై యాలే ఇన్నాతా కితార్ కళ్. (శెల్వప్పెణ్ణాటి నీ) ఉన్నోడు కూడుమఱు ఎజ్జళుక్కెల్లామ్ ఐశ్వర్యముమాన నీ. కృష్ణగుణానుసన్ధానత్తాలే పుష్కలై యాన నీ ఎన్నపుమామ్.

ఇణ్ణే కూడుపూరిత్తుక్కిడన్దతో చెన్న; ఇల్లైయాకిల్ (ఎల్దుక్కు ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్) ఎజ్జళ్ పాడే పుఱప్పడాతే ఉఱ్ఱుకై కు ఒరుప్రయో జనముణ్ణో? (౧). అడియార్ కళ్ కుఱ్ఱజ్జై - ఉడక కూడువత్తెన్దుకొలాఱు' ఎన్దుతిరళోడే అనుభవిక్కుమ్ అనుభవ తైవిట్టు, కై నల్యమ్పాలే కిడక్కిఱ కార్యమే ఎన్నపుమామ్. (ఎల్దుక్కు ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్) ఉన్నడై య ఉద్దేశ్యై తైప్పారాతే, ఎజ్జళుడై య ఆల్ నామైయైప్పారాతే, కృష్ణనుడై య నిరతిశయ భోగ్యతైయైప్పారాతే, ఏతుక్కాక కిడక్కిఱ తాయ్. ౧౧.

“పేళాతే” ఎన్దుతైయుమ్ కూటిత్తాత్పర్యమఱుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవళిత్యాది. “శెల్వమాన” ఎన్దు కీర్దురుళిచ్చెయ్ తు, “శెల్వమడైయవళో” ఎన్దు వివక్షిత్తు యోజనా న్దరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కృష్ణేత్యాది).

నాక పుష్కలైయాయుక్క ఇణ్ణేకృష్ణానుభవమ్ నిఱ్ఱైన్దుకిడక్కిఱతో వెన్నుమ్ శడైయై యనువదిక్కిఱార్ (ఇణ్ణేయిత్యాది). (కూడు) ధాన్యమిరుక్కిఱ గృహవిశే పమ్. ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్ - ఉఱ్ఱుకైయాకిఱవర్థమ్, ఎల్దుక్కు - ఎన్దుప్రయోజనత్తుక్కు ఎన్దుశబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్జళిత్యాది). ప్రశ్నప్రతివచన రూపేణ కీర్దురు భావమరుళిచ్చెయ్ తు, అప్పడి ప్రశ్ననాన్దియిలే భావాన్దరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అడియార్ కళిత్యాది). “ఎల్దుక్కు” ఎన్దుతుక్కు అనేకకోటిస్తారక త్విమ్ తిరువుళ్ళుమ్ పల్లీ మూన్డామ్ బావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్నడైయవిత్యాది). (ఉన్నడైయ ఉద్దేశ్యై) ఎన్దుతు - తదీయరోడు కలకైయైయై. ౧౧.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పతినోరామ్బట్టు. (కల్దుక్కుఱవై) కల్దు-కన్దు, కఱవై - పకు, కన్దైయు డైత్తానపకువెన్దు సడి. (ఇళికిప్పతిక్కై) పతిక్కప్పతిక్క ఇళికివరుమ్ పదార్థమ్పాలే

యెన్నపడి. ఎల్లామ్ తలై నాకుకళాయరుక్కుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్.కితార్ (ఇతుక్కు-
చేతువైతుడగ్గి). భగవత్సవ్యత్తై అప్పడియాకక్కాడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్
కితార్ (నామివృత్తాచ) ఎన్ఱు. (వాజిమాన్) ఎన్ఱతు భూమావిలే మతుప్పాయ్,
అన్ఱమ్ ఇన్ఱైయనుక్కు క్కజక్కిఱతు ఓరలిశయమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్.కితార్
(ఈశ్వరనారువనుమే) ఎన్ఱు. (ములైక్కడుప్పక్కెడక్కఱన్ఱు) ఎన్ఱతు - కఱక్కిఱవర్
కళుడైయ సామ్యన్ఱితిలే తాత్పర్యము క్తమ్, అప్పకుక్కళినుడైయ పాలిల్ సమృద్ధియిలే
తాత్పర్యమాకవుమామ్.

శెన్ద్రుర్ - శత్రుక్కళ్, తిఱుర్ - బలమ్. శెరు - యుద్ధమ్. శత్రుక్కళు
డైయ మిడుక్కైప్పొమ్మక్కైక్కై ఇవర్కళుమ్మత్తాన్ మిడుక్కున్ఱోవెన్నవరుళిచ్చెయ్
కితార్ (దేవర్కళుమిత్యాది). “శోవలర్” ఎన్ఱు మేలే బహువచనమాయిరున్దాలుమ్
“ఎల్లార్మ్మమ్ వేదమ్ పోరుమ్” ఎన్ఱుల్ ఓరొరుత్తరుక్కుమ్ పుతైవఱవరుమెన్ఱు
కాట్టుమాపోలే, ఓరొరుత్తరుమ్ మిడుక్కురెన్ఱ పడి. “శోవలర్” ఎన్ఱిఱ బహువచనత్తుక్కు-
త్తాత్పర్యమ్ (జనకానాంకులే ఇత్యాది).

(నాన్ఱళ్ నిఱక్కుమ్మడి) నాన్ఱళ్ సమృద్ధరామ్మడి.

“సున్దోన్ఱుతోన్ఱిమా” ఎన్ఱతు - బధుక్కళాన నోన్ఱోమార్చ పడి.

“ముకిల్వన్ఱన్” ఎన్ఱతుక్కిరన్దొపారుళ్, నిఱమాన్ఱు అమ్మకాతల్, స్వభావ
మాయ బేదార్యమాతల్, ఇరన్ఱైయుమ్ తన్ఱేణవరుళిచ్చెయ్.కితార్ (నీయుకక్కు-
మిత్యాది).

(ఇన్ఱేనూడుపూరిత్తుక్కిడక్కిఱతో) కృష్ణసంశ్లేషమున్ఱైయరుక్కిఱతోవెన్ఱ పడి.

ఇప్పన్ఱుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవత్సమ్మన్ఱమ్ విచ్చేదియాతేపోన్ఱ ఆచార్య
సన్తానప్రసూతర్ నమక్కుపూన్ఱ్యర్, అవర్కళడియాక భగవత్సమాశ్రయణమ్ పన్ఱుకై
స్వరూపమెన్ఱు.

౧౧.

కుట్టి ఆరుమ్మదమ్.

(కన్దుక్కుఱవై) (తలై నాకుకళావన) తలైయిల్దుక్కిడాదికశెన్ఱ పడి. (వా
జిమాన్) ఇన్ఱు మతుప్పు భూమావిలే. “ఆరవు” ఎన్ఱు అల్కులుక్కుదృష్టాన్ఱపదమ్.
“ఎన్దుక్కు - ఏతుక్కాక. ఇన్ఱపదన్ఱైవివరిక్కితార్ (ఉన్నుడైయ ఉన్ఱేళ్వత్తై)
ఎన్ఱుతుడగ్గి.

౧౧.

౧౨-పా, కనైత్తు వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౧౨౯

అవ.—పన్నిరణ్ణామ్మాట్టు. కృష్ణనైప్పిరియాతే ఇనైయి న్నరు
మూలైప్పోలే యిరుప్పానొరువన్ తళ్ళయాకైయాలే శ్లాఘ్నైయాయరు
ప్పొళురు త్తియై యెఱుప్పుకితార్ కళ్.

మూ.—కనైత్తిళ్ళజ్జిన్దైరుమై కన్దుక్కిరణ్ణి
నినైత్తు ములైవళియే నిన్దు వాల్ శోర
ననైత్తిల్లమ్ శేతాక్కుమ్ నత్తుల్వన్ తళ్ళాయ్
పని త్తలై వీన్ నిన్ వాశిక్కుడై పన్దన్
చ్చిన త్తినాల్ తెన్నిలన్దై కోమానై చ్చెన్దన్
మనత్తుక్కినియానై ప్పొడవుమ్ నీనాయ్ తితివాన్
ఇనిత్తాన్దునిరాయ్ ఈతెన్న పేరుఱక్కుమ్
అనై త్తిల్లత్తారుమటిన్దేలోరమ్పావాయ్. ౧౨.

వ్యా.—(కనైత్తు) కఱప్పారిల్లామైయాలే ములై కడుత్తు క్కి-తఱు
కై. (ఇళ్ళజ్జిన్దైరుమై) ఇళ్ళజ్జిన్దైకైయాలే పాడాన్దమాట్టామై. (కన్దు
క్కు ఇరణ్ణి) తన్ ములై క్కడుప్పుక్కిడక్క, “కన్దు ఎన్నడుకిఱితో”
ఎన్దిరణ్ణి. ఎమ్మెరుమాన్ ఆశ్రితవిషయ త్తి లిరుక్కుమ్మడిక్కు నిడర్కన
మితే. ఇత్తాల్ శొల్లిన్దైయైత్తు - అవన్ ఎరుమైకళ్ కఱవాన్దై
అవై పడుమ్బాట్టై నాజ్గళ్ ఉన్నాలే పడనిన్దొమ్మెన్. (నినైత్తుములై

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పన్నిరణ్ణామ్మాట్టు. “నత్తుల్వన్ తళ్ళాయ్” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తు అవతాడికై
యిడుకితార్ (కృష్ణనైయిత్యాది).

“నల్ శెల్వన్” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (కఱప్పారి
త్యాది). ఇళళానకన్దైయైత్తాన ఎరుమైయెన్దు శబ్దార్థవివక్షిత్తు, ఇళ్ళజ్జనై యిట్టువిశే
షిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (ఇళ్ళజ్జిన్దైయి). (పాడాన్దమాట్టామై)
క్లేశమ్ పాఱుక్కుమాట్టామై. వ్యాఖ్యాతా ఈడుపడుకితార్ (ఎమ్మెరుమాన్దైయి).
ములైకడుత్తుక్కుఱక్కైయై చ్చొల్లుకైక్కు ప్రకృతోపయోగమ్ కాట్టుకిచార్, ఇత్తాలి
త్యాది. (అవన్) ఎన్దైత్తు - నత్తుల్వనై. నినైవై వివరియానిన్దుకొన్దు మేలుక్కు పేతు

వభీయే) కన్యనినైత్తు భావనాప్రకర్షతా లే ములైయిలే వాన్వైత్త
తాకక్కొణ్ణ పాల్ శొరియానిఱ్కుమ్. (ములైవభీయే) కై వభీతవిర.
(నిన్ఱుపాల్ శోర) నినై పుమాతామైయా లే, తిరుమలైయిల్ తిరువరువి
కళి పోలే పాల్ మాతా తే శొరికై. ఇవళ ఎరుమై కఱవా తొభివానెన్న
న్నిల్; ఇళైయ పెరుమాళ్ శ్రియధర్మమాన అగ్ని కార్యత్తుక్కు
ఉఱుప్పామన్ఱితే ఇవళ ఎరుమైకళి విట్టుక్కఱప్పతు. అతువెన్నెన్నిల్;
(౧) “నదేవలోకాక్రమణం నామరత్వమహంవ్రజే” ఎన్నుమాపోలే.
కృష్ణనైప్పిరియ శ్మనసల్లామైయా లే, (౨) “పరిత్యక్తా మయాలజ్ఞా”
ఎన్నుమ్మడియా లే ప్రాప్యవిరోధికళిల్ ననైయల్ పడి యాకపుమామ్.

(ననైత్తిల్లమ్ శేతాక్కుమ్) పాలి మికుతియా లే అకమ్ వెళ్ళ
మిడుమ్, అత్తా లే తుకైయుణ్ణ శేతాక్కుమ్. ఇత్తాల్ - శేతాకైయా లే
పుకురవాణ్ణిఱ్ఱెయ్నై. (నత్చెల్వ) తోన్ ద్రిమాయమ్ సమ్మత్తి
క్కే నిలై నిన్ఱ సమ్మత్తు. అతాకిఱతు - కృష్ణ తిరువడికళిల్ నిరన్తర
సేనై. (౩) “లక్ష్మణో లక్ష్మీ సమ్మన్నః” ఎన్ఱిఱవడియే - కైజ్జర్యలక్ష్మీ
యితే ఇవాత్తావుక్కు నిలై నిన్ఱ సమ్మత్తు. “లక్ష్మీ సమ్మన్నః” ఎన్ఱతు-

వానమైయై కాట్టుకిఱార్ (భావనేత్యాది). (అతువెన్నెన్నిల్) ఎన్ఱతు - స్వధర్మ
మానకఱక్కైమై విట్టు కృష్ణనైప్పిళ్ కెల్లైక్కు శేతువెన్నెన్ని లెన్ఱపడి.

“ఇల్లమ్ - ననైత్తు - శేతాక్కుమ్” ఎన్ఱస్వయిత్తు శేతుపూర్వకమ్ తాత్పర్య
మరుళిచ్చేయ్కిఱార్ (పాలినిత్యాది). (మాయమ్) నళిక్కుమ్. ఖనిత్రషిటకాధరరాయ
క్కొణ్ణ ఎఱున్దరుకుఱిఱ ఇళైయ పెరుమాళ్ “లక్ష్మీ సమ్మన్నః” ఎన్ఱైయా లే - కైజ్జ
ర్యమే లక్ష్మీయైన్ఱువివక్షిత్తు, కృష్ణ సేనై నత్చెల్వమానమైయైయపపాదిక్కిఱార్ ; -
లక్ష్మ్యసంపన్నః - సమ్యక్సహితః ఎన్ఱాయ్, సమ్యక్త్వత్తై యపపాదిక్కిఱార్ (లక్ష్మీ

(౧) రా-అయో-౩౧-౫. లక్ష్మణః, “నదేవలోకాక్రమణం నామరత్వమహంవ్రజే”
విశ్వర్యంవాపి తోకానాం కామయే న త్వయా వినా.”

(౨) రా-యో-౧౯ - ౫, రామప్రతినిధీపణః, “పరిత్యక్తా మయాలజ్ఞా”
మిత్రాణిచధశానిచ । భవన్తతం మే రాజ్యం చ జీవితం సుఖానిచ”.

(౩) రా-దా-౧౬-పుట త్రిల్ కాణ్ణ.

1) “ఊరుమ్ నాడుములకమున్నన్నై పోల్” ఎన్జిపడియే-తన్ వైష్ణవ
 మాలే జగత్తుక్కడైయవైష్ణవత్వమున్జామ్బడియిరుక్కై. (తక్కాయ్)
 ణహానిక్కు (౨) “రావణస్యానుజోభ్రాతా” ఎన్నుమాపోలే, గుణ
 క్కు త్తమైయనిల్ తన్నేన్ద్రముడైయళెన్దై.

(పని త్తలైవీధి నిన్ వాశల్ కడైపన్ద్రీ) మేల్ వర్షమ్ వెళ్ళ
 డ, కీర్తీ పాల్ వెళ్ళమిడ నడుపు మాల్ వెళ్ళమిడ, నిస్త నిలైయాకై
 గాలే, తెప్పమ్ పన్దువారై పోలే నిన్ వాశిక్కుడైయిల్ తణ్డియ
 ప్పన్ద్రీ క్కిడక్కిట ఇద్దర్నహాని అఱికిటిలై.

ఇప్పడి శొన్నవిడత్తిలుమ్ ఇవర్ కళే పడుమలమాప్పుక్కా
 ప్పేమెన్దు పేశాతేడిక్క, (శిన త్తినాల్) పెన్దై తీరామాన్ద్రాక
 ఙ్గాటల్ పణ్ణమ్ కృష్ణనైయొట్టియ, పెన్ పిటన్దార్ క్కు త్తళ్ళమాన
 క్రవర్తి త్తిరుమకనై చొచ్చిల్లువోమ్ ఇవళే ఎమ్మన్దిరుక్కైక్కాక వెచ్చ
 ప్పన్నై ఇత్యాది). “నత్పుల్వక్” ఎన్ద్రుక్కు-కృష్ణవిడత్తిల్ భక్తియారైకైబ్బన్ద్రమ్
 నమవ నెన్దర్నమాకైయాలే, అవనుక్కు త్తణ్డైయెన్దు ఇవళై చొచ్చిల్లుకయాలే, పురుషన్ద్ర
 ట్టల స్త్రీక్కు ప్రావణ్యమ్ పళ్ళమడైయాకైయాలే అవనిలేన్ద్రముడైయవళే పెన్ద్ర
 ట్టిత్తు దృష్టాన్తపూర్వక మరుళిచ్చెయ్కితార్ (గుణహానిక్కిత్యాది). (గుణత్తు
 వాణ్యరూపగుణత్తుక్కు.

తలైయిలే పని విమ్మికైయాలే నిన్ వాశల్ కడైయ్పన్ద్రీ ఎన్దు ఇల్లాన్ద్రమ్
 ప్పేన్దు “పాల్ శోర” ఎన్ద్రైక్కటాక్కిన్దు ద్వాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (మెలి
 యిది).

తల్లకుక్కు ద్వేషమాన కృష్ణనైప్పాడవు మెన్నాతే, చక్రవర్తి త్తిరుమకనై చొచ్చి
 వానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెన్దై ఇత్యాది). (తీరామాన్ద్రాక : ఎన్ద్రు-
 ఙ్గాటలే - ప్రతిక్రియైయాలే తీరాతపడియాక వెన్ద్ర పడి. (3) “నక్రధ్యత్యభిశప్తాపి

(౨) రా-య-౧౩ - ౧౦. “ఏతత్తువచనంక్రుత్వా సుగ్రీవోఽఘువిక్రమః ।
 స్థూణాన్యగ్రతోరామం సంరబ్ధ ఇదిమబ్రవీత్ ॥ రావణస్యానుజోభ్రాతా విభీషణ ఇతి
 తిః । చతుర్భిస్సహరక్షోభేర్భవన్తం శరణంగతః॥”

(౧) తి-వా-౧౬-౨-౨. (3) రా-అయో-

రామనృతాస్తతై చొచ్చిల్లుకితార్కళ్. (శినత్తినాల్) తణ్ణీర్పోలేయిరు
క్కిట చక్రవర్తి తిరుమకనుక్కుమ్ శినముణ్డోవెన్నిల్; ఆశ్రిత శత్రు
క్కళ్ ఇవర్క్కుమ్ శత్రుక్కళితే. (౧) "తతో రామో మహాతేజా
రావణేన కృతవ్రణమ్ । దృష్ట్వా ప్లవగశాస్త్రులం కోపస్య వశమేయి
వాన్". మహారాజర్క్కుచ్చీర్బుమ్ పిఱన్దపోతు వాలియైయేయ్తార్,
అవర్బుతపోతు కూడ అబ్బుతాఁడే. (౨) "ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యమ్"
ఎఱ్ఱితేయిరుప్పతు. (తెన్నిలక్కెగోమానై) (౩) "యద్యధర్నో న బల
వాన్ స్యాదయం రాక్షసేశ్వరః । స్యాదయం సురలోకస్య సశక్రస్యాపి
రక్షితా" ఎఱ్ఱు తిరునడి మత్త త్త వశ్వర్యతైయుడైయవనై. (శెర్బు)
ఓరమ్మాలే తలైయై తల్లివిడతే ప్పడైయైక్కొన్ఱు, తేరై అట్టిత్తు,
అయుధజ్జళై ముఱిత్తు. (౪) "తాకోపోలుమ్" ఇత్యాది, (౪)*కోపోలు

క్రొధసియాని వర్జయన్" ఎన్నుమ్ ప్రమాణప్రసీద్ధిమైప్పగ్గి (శక్కానువాదమ్ (తణ్ణీ
రిత్యాది). ఆశ్రితశత్రుక్కళితత్తిల్ ఇవర్క్కుచ్చినముణ్డెన్నుమతుక్కు, తిరువడియై నరిన్ద
రావణనిడత్తిల్ కోపమ్ పణ్ణినారెన్నుమ్ ప్రమాణతైక్కొట్టుకితార్ (తత ఇత్యాది).
ఆశ్రితివిరోధకళితత్తిల్ కోపముణ్డెన్నుమతుక్కు ఉదాహరిణమ్ కాట్టుకితార్ (మహా
రాజరిత్యాది) "తేజ" ఎఱ్ఱు - అబ్బుకాయ, స్పృహణీయమాకైయాలే - విశ్వర్యతై
క్కొట్టుకైయాలే అత్తై ప్రమాణపూర్వక మరుళిచ్చెయ్కితార్ (యద్యధర్న ఇత్యాది).
"శినత్తినాల్" ఎఱ్ఱు సమ్మన్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ కోపమ్ వివక్షితమాకైయాలే "శెర్బు"
ఎఱ్ఱతుక్కు అత్తైప్పబ్బి నీతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఓరమ్మాలేయిత్యాది).

(౨) బార - ఉద్యో - కృష్ణః, "ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యం ద్విషవత్తం నైవ
భోజయేత్ । పాణ్డవాన్ ద్విషసేరాజన్ మమప్రాణాహి పాణ్డవాః."'

(౩) రా-సు-ర-౧౩-హనుమాన్ "అహోపీర్యమహో ధైర్య మహో సత్వ
మహో ద్యుతిః|అహో రాక్షసరాజస్య సర్వలక్షణయుక్తతా॥ యద్యధర్నో నబలవాన్
స్యాదయం రాక్షసేశ్వరః । స్యాదయం సురలోకస్య సశక్రస్యాపి రక్షితా."

(౧) రా - యు - ౫౯-౧౩౩.

(౪) తి. ము. ౪-౪-౭.

మేన్దెబ్బును కిళర్దువన మానత్తెయభీత్తు. నెజ్జాఅల్ పడుత్తిక్కొన్ద పడి.

(మనత్తుక్కినియానై) (౧) “వేష్పేయాకవళర్త్తాల్” ఎన్ను మ్పడియే-పెల్లై ప్పడుకులైయడిక్కుమ్ కృష్ణనై ప్పొలన్దిక్కే, ఏక దారవ్రతరాయరుక్కై. పెల్లై ఒడియెటిన్దు తుడిక్క విట్టునైత్తుప్పిక ఇరక్కముమిన్దిక్కే యిరుక్కుమ్ కృష్ణనై యొభీయ, (౨) “నజ్జాత బాప్పః పరవీరహన్తా” ఎన్దు-శత్రుక్కుళుక్కుమ్ కణ్ణనీర్ పాయుమవరై యెన్దుమామ్. (పాడవుమనీనాయ్తిఱవాయ్) (౩) “కణ్ణనామమే కుట్టిఱిక్కొన్దీర్” ఎన్దు-నమ్మైనలియుమ్ కృష్ణనుడైయప్పరైక్కొన్దు ట్టై కొన్దు (౪) “ఇతోపిమృతసజ్జీవనం రామవృత్తాన్తమ్” ఎన్నుమ్పడియే కృష్ణవిరహత్తాలే కమర్పిళన్దనెజ్జు పతజ్జాయ్యుమ్పడియాన చక్రవర్తి త్తిరుమకనై ప్పాడచ్చెయ్తేయుమ్. (నాయ్తిఱవాయ్) నీనాయ్తిఱ క్కిఱ్ఱై. ప్రీతిక్కుప్పొక్కువిడవేణ్ణావో.

(పడుకులైయడిక్కుమ్) ఎన్దు తుక్కు - (౫) “కిరుమలర్క్కున్ద లూరుత్తిత్తన్నై క్కడైక్కగిత్తు” ఇత్యాదిప్పడియే పెల్లై నైవర్క్కు మ్మైయున్దాక్కి సంశ్లేషియా మల్ బాధిక్కుమెన్దు పడి. (ఒడియెటిన్దై) కాట్టువభీయే వేడర్ మరత్తైత్తప్పికైయా తల్, పాతిమరత్తై ఆర్థజీవనాక్కి విడుక్కైయాతల్. ఇత్తాల్ - కృష్ణన్ తజ్జై వళిక రిత్తు సంశ్లేషియామల్ తుడిక్కవిడువనెన్దుకరుత్తు “పాడవుమ్” ఎన్దుచకారమ్ - ప్రాధాన్యత్తిలేయాయ్, అన్దప్రాధాన్యత్తై వ్యాప్తుత్తిపూర్వకమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కణ్ణ నిత్యాది). “తిఱవాయ్” ఎన్దు తు - తిఱక్కవేణుమెన్దుర్థమాకిల్, “పాడవుమ్” ఎన్దు తు అన్వయియామైయాల్, న్యతిరేకముఖమాక శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నీనాయిత్త్యాది). నీన్దల్ పాడ, నాక అనుభవిత్తుక్కొన్దీరుక్కై ప్రాప్తమాయరుక్క, నాయ్తిఱక్కవే ణ్ణువానెక ఎన్దు అవశుక్కు క్కరుత్తాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రీతిక్కిత్త్యాది).

(౨) రా-కి - ౨౪ - ౧౯. “ఇత్యేవ మార్తస్య రఘుప్రవీర శృీత్వా వచో వాల్యసుజస్య తిస్య । సజ్జాతబాప్పః పరవీరహన్తా రామో మహూర్తం వినువా బభూవ.” (౧) నా-తి-౧౩-౭. (౩) తి-వాయ్-౯-౫-౮.

(౪)

(౫) పెరు - తిరు - ౬-౩-

(ఇనిత్రా నెయ్దిరాయ్) ఎక్కళాల్ గ్రామై యటివి త్త పిన్నుమ్ ఉఱక్కడవళో? ఎయ్దిరాయ్. (ఈ తెన్న పేరుఱక్కమ్) (౧) “భగవ త్ స్వరామైనమః” ఎన్ఱుక్కొణ్ణు పిఱరార్తిక్కుత్వరిత్తు ఉణరుమవనోడే ప్పొకినైత్తు ఇజ్జనేయుఱ్ఱువతే! ఎన్ఱితార్ కళ్. అపన్నర్ క్కాక ఉణను మవళాపడియుమన్ఱిక్కే, కాలముణర్ త్తవుణరుమ్ సంసారికళ్ పడియు మన్ఱిక్కే- యిరుప్ప తే! ఉన్ను టక్కమ్.

(అనై త్తిల్ల త్తారుమఱిన్ఱు) పెన్ఱళెల్లారుమ్ వన్ఱు ఉళవాళలిలే యత్తైక్కిఱమై ఉరక ఆఱియ వేణు మెన్ఱిరున్దాయాకిల్, ఎల్లారు మఱి వ్వుతు, ఇని ఎయ్దిరాయ్; భగవద్విషయమ్ రహస్యమాక అనుభవిక్కు మి త్తనై, పుఱమ్ము ఇతుక్కు ఆళున్ఱోవెన్ఱు కిడక్కితాయాకిల్ అతు ఎఱ్ఱుమ్ ప్రసిద్దమాయ్ తైన్ఱుమామ్. ఎమ్మెరునూనార్ తిరువవతరిత్తా త్పోలే కాణమ్ ఇప్పెప్పిల్లై యుమ్. ౧-౨.

“ఇతు” ఎన్ఱుత్తలుమ్, “పేరుఱక్కమ్” ఎన్ఱుత్తలుమ్ గోన్ఱుకిఱ ఉపాలమ్బి య్వుయ త్తైయుమ్ క్రమేణవరుళిచ్చెయ్కితార్ (భగవత ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే).

“అఱిన్ఱు” ఎన్ఱుతు - కడైక్కుఱైత్తలాయిరున్దతెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదో శీ త్తత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెన్ఱళిత్యాది). “పెన్ఱళ్ అత్తైక్కిఱమైయైయఱిన్ఱు” ఎన్ఱు ఆధ్యాహారమతిరువుళ్ళమ్ పదో శీక్కిఱారుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, “రహస్యత్తై యఱిన్ఱు” ఎన్ఱు ఆధ్యాహరిత్తుత్తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (భగవద్విషయమిత్యాది). (ఇప్పెప్పిల్లై) ఎన్ఱుతు - ఎయ్దువుకిఱ పెన్ఱిల్లై యెన్ఱాయ్, అన్ఱాకెన్ఱ పడి. ఇవళో వాళలిలే యిరున్ఱు అవళో రహస్యమాకవనుభవికాత్తై వెళియిట్టా శ్ఱెన్ఱుకరుత్తు... ౧-౨.

(3) ర - స్త - ౨ - ౫౩. “అత న్ని)తచమాపతి ప్రహితహస్త మస్మీకృత ప్ర జీతమణిపారుకం కిమితిచాకులాన్తఃపురమ్ । అవాహనపరిష్క్రియం పతగరాజమారో హతః కరిప్రవరజృంహితే భగవత స్వరామై నమః”

శిన్న అరుమ్మదమ్.

పన్నిరడ్డామ్మట్టు. (కనైత్తు) ఇళక్కుల్లు - ఇళక్కులు. “యైచ్చెయ్. . .
 ఏవతారత్తుక్కుత్తార్పర్యమ్ (కైవట్టితరిర) ఎన్దుతు. అతావరు - కైయార్. . .
 యన్దిక్కే తన్ కడైవట్టియే వట్టియివెన్దుపడి. నిన్దుత్తెచ్చరు-కన్దుమురైయిలవాన్. . .
 తాళ నిన్దుత్తెన్దుపడి. (నిన్దువుమాతామైయాలే) ఎన్దుతుక్కుత్తార్పర్యమ్ - వాన్. . .
 ది. (ఇవన్ ఎరుమైకటవాల్ ధీవాన్ కన్దున్దుల్) ఎన్దుతుక్కుత్తార్పర్యమ్ - వాన్. . .
 తముమాయ్ పితముమాయ్ పురుషార్థము మానత్తై అమన్దియాలొట్టికలెన్దున్దు. . .
 ఇతుక్కుప్పరివారమ్ (నడవ) ఎన్దుతుమ్, (పరిత్యక్తా) ఎన్దుతుమ్. అతావరు-కన్దు. . .
 ప్రాపకాభాసజ్జలై విట్టుపడి. ఇరడ్డామ్తాత్పర్యత్తుక్కు ప్రాపకాభాసజ్జలై విట్టుపడి. . .
 వర్ధద్యయత్తాలుమ్ ఫలిత్తు - అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుమ్ అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుమ్. . .
 విరోధమాకైయాలే తవిర్దాన్దుపడి.

ఇల్లమ్ - ఆకమ్.

వాళక్కడై - వాళల్ తల్లై. వాళగ్ కడైపల్ ది-కురిన్దై నాన్దికొన్దు. . .
 దిక్కుక్కొన్దుపడి.

అతితక్కుక్కురై తనక్కు శత్రుక్కుతాళనిన్దు త్రియక్కున్దు తెన్న ఉచాచుచు
 త్రయమయిచ్చెయ్ కిత్తార్. (తతోరామోమహాతేజా ఇత్యాది). “తెన్” ఎన్దుకుక్కు
 ప్పారు. (యద్యథగ్గోనబలవానిత్యాది). (తాన్పొలుమేన్దిత్యాది) రావణన్ కాన్దు.

“ఈతెన్న పేరుఱక్కుమ్” ఎన్దుతుక్కుత్తార్పర్యమ్ (భగవత ఇత్యాది).

ఎల్లమ్ ప్రసిద్ధమానపడియై దృష్టాన్తముఖేన వ్యాఖ్యాతా వరుచ్చెయ్ కిత్తార్
 (ఎమ్మేరుమానారవతరిత్తాల్ పలే) ఎన్దు.

ఇప్పొట్టుక్కుప్పాపడేశమ్ - భగవద్విశ్లేషణసహాయముడ యవగాహిత్తన్
 కళ తక్కుక్కు శ్రీవైష్ణవరకగుర్దేశ్వరామకవన్దిక్కే, తత్తిన్దున్ది ఎమ్మన్దికకు మున్దైన్దు
 రెన్దిరుక్కై స్వరూపమెన్దుతు.

కుట్టి అరుమ్మదమ్.

(కనైత్తిళక్కుల్లీత్యాది). కనైత్తు - కన్దిన్దివయమాన ఆదరత్తై చూప్పిల్లు.
 (ఎల్లమ్ ప్రసిద్ధమానపడియై దృష్టాన్తముఖేన వ్యాఖ్యాతా వరుచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఎమ్మేరు
 మానారవతరిత్తాల్ పలే ఇత్యాది). ఇతువ్యాఖ్యాతా వాళియూకవుమామ్. పుటత్తిల్
 కెల్లకుడైయత్తార్తైయాళవుమామ్, అన్దిక్కే, “పెన్దిత్తై” ఎన్దుతు-పెన్దిత్తై పిరై
 బహువచనమాక్కి పుటత్తియి అన్దిత్తై చొన్దుల్లికలెన్దువుమామ్. ఇప్పడి గంత.
 అరుళిచ్చెయ్యర్.

అవ.—పతిస్తూన్తామ్బాట్టు. నమ్ కణ్ణుణ్డాకిల్ తానేవరుకితా నెన్దు
కిడక్కితాళోరు త్తియై యెఱుపుకిఱార్ కళి.

మూ.—పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై ప్పొల్లావరక్కనై
క్కిళ్ళిక్కళైన్దానై క్కిర్తిమై పాడిప్పోయ్
ప్పిళ్ళైక్కళెల్లారుమ్ పావైక్కళమ్ పుక్కార్
నెళ్ళియెఱున్దు వియాముఱిణ్ణియ్
పుళ్ళిమ్ శిలుమ్మినకాణ్ పోతరిక్కణ్ణినాయ్
కుళ్ళుక్కుళిర కుఱ్డైన్దు నీరాడాతే
పళ్ళి క్కిడ త్తియో పావాయ్ నీ నన్నాళాల్
కళ్ళమ్ తవిర్న్దు కలన్దేలోరెమ్బావాయ్.

౧౩.

వ్యా.—(పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై) (౧) “ పళ్ళిత్తిల్ మేయుమ్ ”
ఇత్యాది బకాసురనై ప్పిళ్ళన్దపడి. (పొల్లా పురక్కనై) తాయెయుమ్ తమ
ప్పనైయుమ్, ఉడలైయుమ్ ఉయిరైయుమ్ పిరిత్తాఱ్పిలే పిరిత్త నిక్క
ప్పిన్ (౨) “ శుక్కుళుల్ కనివాయ్ ” ఇత్యాది, (౩) “ మున్ పొలావిరావ
ణన్ ” ఎన్నుమిత్తనై పోక్కి అవ్ తణ్ణిమైక్కు ఒరుపాశురమిల్లెయితే.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతిస్తూన్తామ్బాట్టు. “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్దై క్కటాక్షిత్తవతారికై
(నమ్ కణ్ణిత్తాది). (నమ్ కణ్ణుణ్డాకిల్) ఎన్దతు - కణ్ణుకుణ్డాకిల్దెన్దపడి.

“ పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డాన్ ” ఎన్దతుక్కు - ఆసురనాకైయాలే కీణ్డానెన్నుమై
ప్రమాణము భేన దర్శిప్పిత్తుక్కిణ్డు శబ్దార్థ మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పళ్ళిత్తిలిత్తాది).
ఇత్యాది) ఎన్దవనన్దరమ్ “ ఎన్దిఱపడియే ” ఎన్ద శేవమ్. (౪) రామస్య దయితా భార్యా
నిత్యం ప్రాణసమాహితా ” ఎన్దైత్తెప్పియ్ (ఉడలైయు ముయిరైయుమ్) ఎన్దతు.
అవిదైప్పిరిత్తమైయై ప్పొల్లాణ్డాక్కి, విశేషపరమాక క్కిఱోరు తాత్పర్యమరుళి
చ్చెయ్ తు, సామాన్యమాక సకలవిధమాన పొల్లాణ్డైయుమ్ వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యాన్దరై
ప్రమాణపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మన్ పొలావిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే).

అత్తాలేయితే పిరాట్టియుమ్(౧) “ త్వన్నీచ శశవత్త్వన్మతః ” ఎన్వతు.
 (౨) “విభీషణస్తుధర్మాత్తా” ఎన్వ- నల్ల అరక్కనుమ్ ఉడ్డెన్. కిళ్ళనీ-
 లైద్దానై) తిరువ్విళైయాడుశూళిలే నోయ్పుక్కవిడల్లై క్కిళ్ళిప్పొక్కడు
 మాపోలే దోమాంశ తైవాణ్ణిప్పొక్కట్టపడి. (కీర్తిమై) (౩) “ శత్రోః ప్ర
 ఖ్యాతవీర్యస్య ” ఎన్వ ఎతిరికిళుక్కుమ్ నెళ్ళుళుక్కుమ్మడియాన వీరై
 (౩) “రజ్జనీయస్యవిక్రమైః” ఎన్వ - ఉకవాతార్ కుక్కుమ్ విడవాణ్ణాల
 వీరమ్, ఉకస్తపెణ్ణుళుక్కు చ్చొల్ల వేణుమో? రావణన్ పెరుమాళ్
 వీరత్తుక్కిలక్కానాన్, తక్కి అమ్మకిలే కణ్కలక్కినాల్, తమ్మి శీలత్తుక్కి-
 లక్కానాన్. (పాడిప్పోయ్) ఇవర్కళుక్కు పాధేయమిరుక్కిపడి.(౪)
 “పాధేయంపుణ్ణరీకాక్ష నామసజ్జీర్తనామృతమ్ ” ఎన్వ - వల్లిక్కు
 ధారకమ్ తిరునామమితే. (౫) “ తన్తాల్ పాడి ” ఎన్నక్కడవతితే.

“అరక్కన్” ఎన్వల్పోరాతో, “పొల్లా” ఎన్నవేణుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్
 కిత్తార్ (విభీషణ స్త్రీత్యాది). (నెళ్ళుళుక్కుమ్మడి) మనక్కైళిల్లమ్ పీఱక్కుమ్మడి.
 సౌందర్యాదికలై ప్పొడివేణ్ణియరుక్క వీరచరిత తైప్పొడుక్కితెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్
 తార్ (రజ్జనీయ స్త్రీత్యాది). ప్రతిహలర్ వీరత్తుక్కు ఉకక్కూక్కుడుమోవెన్న, దృష్టా
 న్నమ్ కాట్టిక్కొణ్ణు ఉపపాదిక్కిత్తార్ (రావణనిత్యాది). “పాడి” ఎన్వకు, “పోయ్”
 ఎన్వతుమ్మహేతువాక త్తోన్వత్తయాలే, అత్తై ప్రమాణపూర్వక ముపపాదిక్కిత్తార్
 (ఇవర్కళుక్కిత్యాదివాక్యత్రయత్రాతే). “తానుకన్దపూర్లొమ్ తత్తాల్ పాడి పు

(౧) రా-సు-౨౨-౧౬ - రావణంప్రతిసీతా, “యథా దృప్తశ్చ మాతస్థ శృశ
 శ్చ సహితో వనే । తథా ద్విరదవద్రామ స్త్వన్నీచ శశవత్త్వన్మతః”

(౨) రా-అర-౧౩-౨౩ శూర్పణఖా, “రావణోనామ మే భ్రాతా బలీయాన్
 రాక్షసేశ్వరః । వీరో విశ్రవసః శ్రుతో యది తే శ్రోత్రమాగతః ॥ ప్రవృద్ధనిద్రశ్చ
 సదా కుమ్భకణ్ఠో మహాబలః । విభీషణస్తు ధర్మాత్తా నతు రాక్షసచేష్టితః”.

(౩) రా-య-౧౦౬-౬ స్వసారథినంప్రతిరావణః, “శత్రోః ప్రఖ్యాత వీర్యస్య
 రజ్జనీయస్య విక్రమైః । పశ్యతో యుద్ధలుభ్యోహం కృతః కాపురుష స్త్వయా.”

(౪) గా-పు-౬౧-పుట త్తిక్కా (౧) తి-నె-౬.

(పిళ్ళైకళిత్యాది) నామ్ శెన్దు ఎఱుప్పవేణుమ్ బాలైకళుమ్ ఉసక్కుమున్నే యుఱార్దు పుఱప్పట్టార్ కళ్. (పావైక్కళమ్ పుక్కార్) కృష్ణనుమ్ తాఱ్గళుమ్ కళుకమిడుమ్ సక్కేతస్థలమ్ పుక్కార్ కళ్.

అవర్ కళ్ పోకైక్కు ప్పొతువిడిన్దతోవెన్న, (వెళ్ళియెఱుమ్ వియాఱు. అక్కిల్) వెళ్ళి ఉచ్చిప్పట్టతు, వియాఱుమ్ అస్తమి త్తతు. ఉఱ్గళుక్కు నక్షత్రమెల్లామ్ వెళ్ళియుమ్ వియాఱుముమాయితే ఇరుప్ప తెన్న; అతువేయన్దు, (పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్) పుళ్ళుక్కుళుణర్ ద మాత్రమే యన్దిక్కే ఇరై తేడి చ్చిలుమ్మిప్పొయ్ త్తిన.

(పోతరిక్కణ్ణినాయ్) పుష్పమ్పాలేయుమ్ మాన్బోలేయు మిరున్దు శ్శకణ్. అరియెన్దు - మాన్. అన్దిక్కే, పూవిలే వణ్ణ ఇరున్దాప్పోలే యెన్దుమామ్. “అరి” ఎన్దు - వణ్ణ; అన్దియే, పోతైహరిక్కిఱ కణ్ణెన్దు మామ్. పూవోడే “శీఱుపాఱు” ఎన్నుమ్ కణ్ ఎన్నవమామ్. (కుళ్ళుక్కుళిర) ఆదిత్యనుదిత్తు నీర్ కొతిప్పతఱుమున్నే. (కుడైన్దు నీరాడాశే) (౧) “సర యూమవగాహతే” ఎన్నుమ్బడియే కృష్ణవిరహమాఱ నీరాడ ప్పొకాలే. సమక్కుచ్చొల్లుకిఱ కృష్ణవిరహతాపమ్ శమిక్కైక్కుమ్ ఇనియొరుకాల్ కృష్ణవిశ్లేషమ్ పిఱవామైక్కాకపుమ్, కృష్ణగుణభిలే అవగాహిత్తు అనుభవిత్తుప్పెఱాతే. (పోతరిక్కణ్ణినాయ్) ఉన్ కణ్ణాలే కృష్ణనై తోత్పిత్తు, అవన్ కణ్ణాలే కుమిళ్ళీనీరుణ్ణ ప్పారాతే. (౨) *నెడు

గ్గోవలార్ తొఱుతుమ్ పోతున్దో” ఎన్దువాడుకైవఱ్ళిక్కు ధారక మెన్ద తోఱేయెన్దుపడి. (కళుకమ్) - ఓలక్కుమ్. సక్కేతస్థలమావతు - వర్షార్థమాక ఇన్ద్రాణియైయుమ్, సం శ్లేషార్థమాక రతియైయుమ్ నోత్కైక్కుమ్ ప్పెల్లళ్ తిరళుమిడమ్.

“అరి” ఎన్దు - శత్రువాయ్, అత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పూవోడేయిత్యాది). స్వాపదేశత్తుమ్బచ్చెర అర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సమక్కిత్యాది). ఇవళై క్కణ్ణుకై యిట్టుచ్చొల్లుకిఱతు నీరాడుకైక్కు ఉపయుక్త మెన్నుదుకు తోల్ బుకైక్కాక వెన్దు ప్రతిక గ్రహణపూర్వకమ్ భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉకకణ్ణాలేయిత్యాది). కణ్ వళర్

జ్ఞానిశమాన్ ఇవన్, (౧) * అనైత్తులకుముడైయ అరవిన్దలోశనన్ అవన్. ఇరువర్కణ్ణుక్కుమ్ ఇలక్కానవర్కళితే ఇవర్కళన్. ఉన్నుడైయ సాన్దర్యమ్ ఎగ్గళన్ పేర్దుక్కు ఉడలెన్దిరున్, అజ్జనన్దిక్కే ఇట్ట పుక్కు ఉడలాకానిన్దతో! (పల్కిక్కిడ త్రియో) కృష్ణస్వర్ణముడైయ తొరు పడుక్కైయో మోన్దుకొడు కిడక్కితాయో. విరైన్దు కిడక్కు ఉతిర్నల్ పెలుక్కుకితాయో. (పావాయ్నీ) తనిక్కిడై కిడక్కు వల్లభ లైయే నీ.

(నన్నాళాల్) “కృష్ణాకిడాయ్ పెగ్గళాకిడాయ్” ఎన్దిటనాట్టారుమ్ ఇరైన్దు అవనుమ్ నాముమాయ్ జలక్రీడైపణ్ణి అవన్మడియిలే శాయలామ్కాలత్తైప్పేర్దునైత్తుపడుక్కైయో మోన్దుకొడుకిడప్పతే! (నన్నాళాల్) మేల్వరుకిటనాళన్ రావణాదికల్లైప్పోలే పిరిక్కిటనాళితే. (కళమ్తవిర్న్దు) కళమ్మావతు - తనియే కృష్ణగుణ చ్చేప్పితగ్గనై నినైత్తుక్కిడక్కై. అత్తైత్తవిర్న్దు ఎగ్గళోడే కలన్దు. ఎగ్గళుక్కు ఉన్నైక్కాట్టాతే మత్తైక్కైయాకిటత*అత్తాపహారత్తైత్తవిర్న్దు ఎగ్గళోడే కలవెన్దుమామ్. శేషత్వత్తై అఫహరిత్తాల్ శేష్యై ఓమైకొళ్ళలామ్; శేషిత్వత్తైయపహరిత్తాల్ పాటుత్తోమెన్బారిలై; కుర్దుమ్ నిన్డేహమి త్తనై.

[కలన్దు-కుళ్ళక్కుళిరక్కుడైన్దు నీతాడాతే పల్కిక్కిడ త్రియో] ఎన్దన్దయమ్. ౧౩.

ద్దిరుక్కుమ్ పెణ్ణై “పల్కిక్కిడ త్రియో” ఎన్దతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణేత్యాది). పావైయాయరుక్కుమవళై “పావాయ్” ఎన్దు మీశేవుమ్ సమ్పాధిక్కైక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (తనియిత్యాది).

తన్నైమత్తైత్తాల్ వన్ద విరోధమెన్నెన్దు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శేషత్వత్తైయిత్యాది) ౧౩.

(౧) ౧-వాయ్-౬-౩-౧౦. (౨) “యోన్యథాసన్తమాత్మాన మన్యథాత్మతిపద్యతే, కిన్దైనన్దికృతం పాపం చోలేణాఽఽత్మాపహరిణా”

శిన్న అరుమ్బదమ్.

శిన్నామ్బదమ్. — (పుళ్ళిన్ వాయ్ క్కణ్డనై) “ పొల్లావరక్కన్ ” ఎన్న
తుక్కు మాన్దుపారుల్, - పిరాట్టియైయుమ్ పెరుమాళైయుమ్ పిరిన్దు నిర్ఘ్రణనెన్న
రిల్, హేయనెన్నమిన్దనైపోక్కి అవన్ తణ్ణెక్కు ప్పావరమిలైయెన్నుతిల్; విభీష
ణాత్వానై వ్యావర్తిక్కిణ తెన్నుతల్. ఇతుక్కు ప్రమాణమ్ (విభీషణస్తుధర్మాత్వా)
ఎన్న. (తిరువిళైయాడుసూక్తిలే నోయ్ పుక్కువిన్దళై క్కిళ్ళిచ్చొక్కడుమాపోలే) ఎన్న
కు - ఉద్యానత్తిలే పుళుక్కుకుగ్గోదాన్ అన్ద ఇలైయై క్కిళ్ళిచ్చొక్కడుమాపోలే అను
కులరాన శ్రీవిభీషణాత్వానై నిలుత్తి చోపాంశమాన రావణాదికల్ వాణ్ణిచ్చొక్కట్టా
నెన్దపడి. కీర్తిమై-గణప్రన్నై. కీర్తిమైక్కు మాన్దుపారుల్; మున్దినతు-శక్రకుక్కుల్
భయప్పడుమ్ వీర్యమెన్న, (శక్రః ప్రఖ్యాతివీర్యశ్యత్వాది). ఇరణ్డావర్థమ్ (రణ్డానీయ
స్యవిక్రమేరిత్వాది); అతావతు. ఉకనాతాన్ కుమాకర్నకమాన విక్రమమెన్దపడి.
మూన్డావర్థమ్ - (రావణక్ పెరుమాళ్ పీరతుక్కిత్వాది). అతావతు-కీర్తిమైయెన్న
గుణవత్తాప్రన్నైయొచ్చొల్లి అన్దగుణగుక్కిడుపట్టపడి శొల్లుకిణతు. (తణ్ణై) కూర్ప
ణత్తై. (తమ్మి) విభీషణక్. (అక్కిలే) ఎన్నకు - (౧) “ పరుణ్ ” ఇత్యాదియైయుమ్,
(పీలత్తుక్కు) ఎన్నకు - (౨) “ సర్వలోకశరణాయ ” ఎన్నైయుమ్పల్లె. పావై
క్కిళిమ్ - సక్కేత్తిళుమ్.

వెళ్ళి - శక్రిక్. వియార్థమ్-పుహస్పతి. (ఉజ్జకుక్కు నిత్తలై మెల్లామ్ వెళ్ళి
యుమ్ వియార్థముమాయితే యురప్పకు) ఎన్నకు - బాల్యరైలుమ్ ప్రావణ్యరైలుమ్
కణ్డతెల్లామ్ వెళ్ళియుమ్ వియార్థముమాయిన్దనెన్దపడి.

శిలుమ్మినకాణ్ - శతతినకాణ్ - పరన్దనకాణ్.

“ పొలిరిక్కిణ్ణినాయ్ ” ఎన్నకుక్కుమాన్దుతాత్పర్యమ్, - పోతెన్దు-పుప్పమాయ్,
అరియెన్దు - మానాయ్, పుప్పమోలవుమ్ మాన్బోలవుమిరుక్కిణ కణ్ణెన్నుతల్, అ
న్దిక్కే, పోతెన్దు-పుప్పమాయ్, అరియెన్దు-వణ్డాయ్, పూవిలేవణ్ణిరున్దాత్పోలే గురు
క్కిణ కణ్ణెన్నుతల్; అన్దిక్కే, పుప్పత్తై హరిక్కిణ కణ్ణెన్నుతల్. “ వుడెన్దు నీరా
డాతే ” ఎన్నకుక్కు ఇరణ్డాపారుల్, - కృష్ణవిరహతాపమాలుమ్మడి నీరాధాప్పొకాతే
యెన్నుతల్; అతుక్కు ప్రమాణమ్ (సరయూమిత్వాది). అన్దిక్కే, కృష్ణగుణజ్ఞులే

అవగాహిత్యుభవిక్రప్పికాతే యెన్నుతల్. “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్జొడే
 కూర్చి “ నీరాడాతే ” ఎన్జుకుక్కు-కృష్ణుడైదు కిగొడి త్రిలవగాహియాతేయెన్జు
 తాత్పర్యమ్ (ఉన్కన్కల్) ఎన్జు. “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్జు కణ్ణుకైచ్చొల్లికి
 అనుక్కు తాత్పర్యమ్ - ఉన్నుడైదు కణ్ణుకాతే కృష్ణునై స్వవరమాక్కికొండ్డు
 కృష్ణుకోడే ఇవరకళ్ శేరుమ్మడి పురుషీకరిక్కె. కుడైన్జు - అవగాహిత్తు.

కృష్ణుగిర - మికవుమకుర. (ఉత్తిర్ నెల్) ఎన్జు - ఉచ్చువుత్తి.

“ నన్నాళాల్ ” ఎన్జుకుక్కు తాత్పర్యాన్తరమ్ (మేల్ వరుకిటనాళిత్యాని).
 “ కళమ్మలివర్డు ” ఎన్జుకుక్కు తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఎన్జుకుక్కునైదు యిత్యాని).
 “ శేషత్తియై యపహరిక్కె - ఇతిరశేషమాకై. (అన్తాపహరిక్కె) ఎన్జుకు - శేషియాన
 ఉన్నుడైదు అపహరిక్కె యెన్జుపడి. శేషిత్యాపహరిక్కెల్ ఇన్దహియేలెన్జు వరుళి
 ఇచ్చొమ్మకితార్ (శేషత్తియై యపహరిక్కెలిత్యాని). శేషత్తియై యపహరిక్కె -
 స్వతన్త్రయాకై.

ఇస్సాట్టుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవదనుభవ పరికిరమాన జ్ఞానవైచార్య
 భక్తికళాతే పరిపూర్ణరాయరుక్కుమవరకళ్ తిలత్తిల్ తిరుమాక శ్రీవైష్ణవరకళ్
 సాక్షేతురాయరుక్కు స్వరూపమెన్జు. ౧౩.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(పుల్కిన్వాయ్ కీడానైయిత్యాని) “ పొల్లావరక్కనై ” ఎన్జుకుక్కు ఇరణ్ణా
 పొరుళ్, - నిర్ఘ్రాణెన్నుతల్, ఇరణ్ణామ్ తాత్పర్యమ్ (ముక్ పొలావిరావణన్) ఎన్జు
 తుడణ్ణి. ఇన్తాల్ చోషబాహుళ్యమ్ శొల్లుకిటసు. వ్యతిరేకత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చె
 యకితార్ (శీషణ్డై ధర్మాత్తా లిత్యాని). ఇసు మూన్తామ్ తాత్పర్యమెన్జుమరుళి
 చెప్పయవర్. అతావసు-పొల్లావరక్కనైయెట్టియ నల్లవక్కిరైరక్షిక్కుమెన్జు పెరు
 మాళ్ గుణత్తిలే తాత్పర్యమ్. (తిరువితైయాగ సూక్తులిల్ నోయ్) ఎన్జుకు - తిరుత్తో
 ప్పన్కుణ్ణాననోయెన్జుపడి. పోతరిక్కణ్ణినాయ్ కుక్కు మూన్తాత్పర్యమ్; పోతెన్జు-
 పుష్పమ్, అతావసు-నెయ్తలెన్జుపడి, అరియెన్జు-మాక్, అన్తాలే మాన్కణ్ణుకైచ్చొ
 ల్లుకిటసు. ఇన్తాల్ కువళై పూప్పొలేయుమ్ ఇళమాన్కణ్ణుకై పొలేయు విరుక్కిట
 కడెన్ను-ల్; అన్జు, అరియెన్జు-వన్తాయ్, పూవిలే వన్జుపడినరున్దాత్తోలే ఎన్ను

అవ. — పతినాలామ్బాట్టే. ఇనై యెల్లావల్ ముక్కుమ్ తానేకడవ
ఛాయ్, ఎల్లారైయుమ్ తానేయెల్లుప్పక్కడవతాక చ్చొల్లివైత్తు, అతు
శెయ్యాతే ఉఱిఱుకితాళొరు త్తియై యెల్లుప్పొక్కార్కళ్.

మూ. — ఉఱ్ఱళ్ పుత్తైక్కడై త్తోటత్తువావియుళ్

శెఱ్ఱునీర్ వాయ్ నెక్కిన్దామ్బల్ వాయ్ కూమ్పినకాణ్

శెఱ్ఱొడిక్కుత్తై వెణ్బల్ తవత్తవర్

తఱ్ఱళ్ తిరుక్కోయిల్ శఱ్ఱిదువార్ పోకిన్దార్

ఎఱ్ఱై మున్న మెల్లుప్పవార్ వాయ్ పేళుమ్

నఱ్ఱాయెల్లున్దిరాయ్ నానాతాయ్ నావుడై యాయ్

శఱ్ఱిదు శక్కరమేన్దుమ్ తడక్కైయ్

పఱ్ఱయక్కణ్డొనై ప్పాడేలోరెమ్బావాయ్,

౧౮.

తల్, అతువుమన్టిక్కే, నెయ్ తల్ పూవై త్తిరస్కరిక్కిఱ కణ్ణెన్నుతల్. ఇపోళు
అరియెన్ట-హరిక్కిఱవై పడి. కుళ్యక్కుళిర-మికవుమ్కుళిర. నీరాడా తే ఎన్టతుక్కు
మున్దినతు, కృష్ణవిరహతాపమాలుమ్బడి నీరాడా తే యెన్ట; ఇరణ్డామ్ తాత్పర్యమ్,
(నమక్కుచ్చెల్లకిఱ కృష్ణవిరహతాపమిత్యాది). “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్టొడే
కూట్టి “నీరాడాతే” ఎన్టతుక్కు కృష్ణనుడైయ కటాక్షత్తిల్ అవగాహియా తే ఎన్ట
రుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్ కణ్ణాలే కృష్ణనెత్తోత్పిత్తు) ఎన్టతుడణ్ణి. ఇత్తొల్-కృష్ణపండ్ల
పమ్ శొల్లకిఱతు. అన్టిక్కే, “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్టపదత్తుక్కే తాత్పర్యమ
రుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్నుడైయ సాన్దర్యమ్) ఎన్టతుడణ్ణి. అతావతు - కణ్ణిభాతే కృ
ష్ణనై స్వవశమాక్కిక్కొన్డు కృష్ణనోడు ఇవర్ కళ్ శేరుమ్బడి పురుషీకరిక్కై.

[పుళ్య్కవాయ్ క్కణ్డొనై ఎన్టతుడణ్ణి, పోతరిక్కణ్ణెయుడైయ పావాయ్-నీ- నన్నా
శాల్ కళ్యమ్ తివిర్దు - కుళ్యక్కుళిర కుక్కుడైన్ద నీరాడా తే పళిక్కిడత్తియో] ఎన్ట
న్దయమ్. ౧౩.

పెరియ అరుమ్బుదమ్.

పతినాలామ్బాట్టే. “ నఱ్ఱాయ్ ” ఎన్టతైయుమ్, “ ఎఱ్ఱై మున్న మెల్లుప్ప
వాణ్ వాయ్ పేళుమ్ ” ఎన్టతైయుమ్ కటాక్షి తవతార్ కియితుకిన్దార్ (ఇనైయెల్లా
వల్ ముక్కు-మిత్యాది).

వ్యా.— (ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై) శెజ్జునీర్ మలర్ న్దు ఆమ్బల్ మొట్టిక్కుమ్బడి పోతువిడిన్దతు, ఉజ్జువతే! ఇన్నముమ్ ఎన్న; నీజ్జల్ వయలిలే పోనికలోవెన్న; పుష్కైక్కడై తోట్టత్తువావియుళ్ శెజ్జునీర్ వాయ్ నెక్కిన్ద ఆమ్బల్ వాయ్ మొట్టిత్తనవెన్న; అతుపిన్నై నీజ్జల్ వలియ అలర్ త్తినికోశెన్న; (ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై తోట్టత్తువావియుళ్) ఎజ్జళుక్కుప్పుకుర వొణ్ణాతే, *అసూర్యంపశ్యమాన ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై తోట్టత్తువావియుళ్ శెజ్జునీర్ వాయ్ నెక్కిన్ద ఆమ్బల్ వాయ్ మొట్టిత్తన. వెయ్యిల్ పట్టన్దిక్కే కాలపాకత్తాలేయెన్దై. ఇవశ్శెయ్యున్దిరాత ఇన్నాప్పాలే “ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై” ఎన్దు వేటిట్టుచ్చొల్లకితార్ కళ్.

అలరప్పుక్కవళవిలే కట్టియవలర్ న్దతెన్దు శొల్లుకిటికోళ్, వేటడై యాళమున్దోవెన్న; (శెజ్జునీర్ తాన్దై) అళల్ ముప్పడియిలే పుడై వైయెప్పురట్టి, బ్రహ్మచర్యన్దోల్ న్దు ప్పత్తైవిళక్కి, దణ్డపరిహారార్థమాక తపోవేషత్తై యుడై యరాన శివద్విజరుజ్జూడ తజ్జల్ దేవతై కళై ఆరాధిక్కుమ్ కాలమాయ్ త్తు. “తిరుక్కోయిల్” ఎన్దుతు - అవర్ కళ్ శొల్లుమ్

“పుష్కైక్కడై” ఎన్దువిశేషిత్తతుక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిముఖేన భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శెజ్జునీర్ తాన్దై). “ఉజ్జల్” ఎన్దు పదప్రయోగత్తుక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిముఖేన ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతుపిన్నైయి తాన్దై). ఇవర్ కళుక్కుప్పుకుర వొణ్ణాతపుష్కైక్కడైయిల్ అలరుక్తయ్యెయ్ మొట్టిక్కయ్యెయ్ ముప్పమ్బళ్ళ వల్లైక్కడై అనుమిత్తు చొల్లుకిటార్ కళెన్దుకరుత్తు. “తోట్టమ్” ఎన్దువిశేషిత్తతుక్కు ఫలితార్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వెయ్యిలి తాన్దై), ఇత్తాల్ - కిరణస్పర్శతాలాక్షియ అలరుక్తయ్ మొట్టిక్కయ్ ముఖాడాతెన్దు అవళ్ పణ్ణుకిట అన్యధానీధియై ప్పరిహారార్థాకళెన్దు శొల్లిన్ద్రాయ్ త్తు. ఇవళుడైయ తోట్టమెన్దుతోల్ న్దువేణ్డిలే “ఇన్దు పుష్కైక్కడై” ఎన్నలాయరుక్కు, “ఉజ్జల్” ఎన్దు - మమకార మున్దానవర్ కళ పోలె శొల్లుక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవళి తాన్దై).

(దణ్డపరిహారార్థమాక) ఎన్దుతు - తాజాక్కళ్ దణ్డమ్ శొళ్ళర్, అతువాతామై

పాశురత్తాలే. “శబ్దం” ఎన్ఱు - ఆరాధనోపకరణత్తుక్కు- ఉపలక్షణమ్; కుచ్చియిడ వేన్ఱుమామ్. ఇత్తాల్-అశుద్ధరుల్లాడ వేల్పున్దిరుక్కు-మ్ కాలమాయ్ తైన్ఱె. సన్మన్యసికల్ సన్మన్యవన్దనమ్పణ్ణి త్తజ్జళుడైయ అకజ్జళిలే తిరువారాధనమ్పణ్ణుమ్ కాలమాయ్ తైన్ఱుమామ్.

తమఃప్రచురరనుస్థానమ్ ప్రమాణమోవెన్న; ౧* ధర్మజ్ఞానమయఃప్రమాణం వేదాశ్చ అష్టోపేన్న; ధర్మజ్ఞేయాన ఉన్నుడైయ సమయముమ్ ప్రమాణమన్ఱితే ఎన్ఱిఱార్కల్ (ఎజ్జళై మున్నమ్ ఎల్లుప్పువాకా వాయ్ పేళుమ్) ఎల్లారైయమ్ నానే యెల్లుప్పుకితే నెన్ఱు శొన్నతు ఉన్బక్కల్ కణ్ణిలోమీ! ఎన్ఱిఱార్కల్. (వాయ్ పేళుమ్) ఉక్తిమాత్రమేయాయ్ అనుస్థానమిన్ఱిక్కే యిరుక్కై. కృష్ణనోడే పభుకినవునక్కు-

క్కెన్ఱుడడి. “శబ్దంవాకా” ఎన్ఱు తుక్కు - శబ్దాలే నీర్ విడుక్త అర్థమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శబ్దేన్ఱిత్యాది). ఇతు ఎమ్బార్ నిర్వహిక్కుమ్బడి. “శబ్దం వాడిక్కుఱై” ఎన్ఱుత్తాల్ - కాషాయవస్త్రధారిక శబ్దమ్, “వోపల్” ఎన్ఱు - తామ్బూలాదికణ్ణి మైయాలే భోగ్యవ్రత్యజ్జళిల్ విరక్తరెన్ఱుమ్, “లివత్తవర్” ఎన్ఱు - సాత్వికరెన్ఱుమ్ శబ్దారమ్ వివక్షిత్తు త్తిరుమలై నమ్మి యరుళిచ్చెయ్ త యోజనాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సన్మన్యసికళిత్యాది).

“సక్తాయ్” ఎన్ఱుతే అమైనిరుక్కు, “ఎజ్జళైమున్ను మెల్లుప్పువాకా వాయ్ పేళుమ్” ఎన్ఱు విశేషిత్తతుక్కు-అవర్ శబ్దేన్ఱిక్కుమిన్ఱిత్ శోపాలంభోత్తరమాక తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తమఃప్రచురరన్ఱు అనుస్థానత్తిల్, విదంపర్యమ్ల మైయాలే అవర్ కళెల్లున్దిరుక్కుమకు విడిన్ఱుక్కుడైయాళమాక మెయ్ క్కొళ్ళుప్పికాతెన్ఱు శబ్దేన్ఱిక్కుక్కురున్ఱు. తిరుమలై నమ్మి నిర్వాహత్తిల్, విడివుక్కుడైయాళమాక సన్మన్యసిక శబ్దేన్ఱిరున్దార్ కళెన్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ నిరుత్తరైయాయ్ క్కిన్ఱుక్కైయాలే వెలుక్కిఱాతెన్ఱు, “ఎజ్జళైమున్నుమ్” ఇత్యాదిన్ఱు సజ్జతి

(౧) ఆపస్తమ్బధర్మే, “అధాతిస్సాచుయాచారికాన్ ధర్మన్వ్యాఖ్యానావో ధర్మజ్ఞానమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ”.

ప్పయ్ శొలుకై వమ్బొ? (నక్కాయ్) పూర్తైయితే. ఎనక్కు ఉత్తరై యొచ్చియ చెల్లాతెన్ శొలున్బుడియుమ్, ఉత్తర పేత్త్యముమెల్లామ్ కణ్డోమితే. శొలవుమ్ శెములుమ్ శెరాతార్ కు- ఒరు పూర్తియుమ్ వేణుమో? (ఎల్లున్దిరాయ్) ఎజ్జో కుత్తైత్తిర్క్క పెల్లున్దిరాయ్.

(నాణాతాయ్) శొల్లివైత్తు చ్చొన్న పడి శెయ్యప్పెన్ శ్రీలోమె న్నుమ్ లక్ష్యముమిన్త్తిక్కే యిరున్దతీ! నీయిరున్దపూరిల్ పూశినియుమ్ కాయాతోవెన్దై. (నాపుడైయాయ్) ఎన్నై వేషిత్తుక్కొడ్డాకిలుమ్ వరు కిఱతెన్నెన్న; (౧) “నాన్మగ్వేద విసీతస్య నాయజుర్వేదధారిణః” ఎన్దుమ్, (౨) “చూనం వ్యాకరణం కృత్స్నమ్” ఎన్దుమ్, (౩) “సంశ్రవే కిణ్డుకొల్వీశు. (వమ్బొ) ఎన్దుతు - పుళు మైయోవెన్ద పడి. కిణ్డుకొల్వీశు సముఖేన ఉచాల మ్మమ్ తోన్దై మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పూర్తైయితే) ఎన్దు. ఇసు ఉపాలమ్మమానవడియై యుపపాదిక్కిటార్ (ఎనక్కిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (ఉత్తర పేత్త్యముమ్) ఎన్దు తు - ఉనక్కు ఎన్దై యొచ్చియ చెల్లుమ్మడియరుక్తైయు మెన్ద పడి. (కణ్డోమితే) ఎన్దు వనన్దరమ్, “ఆత్తయాలే” ఎన్దు శేషమ్. (పూర్తియుమ్ వేణుమో) ఎన్దుతు- పూర్తియు డైనిరుక్కు వేణుమోవెన్ద పడి “ఎల్లున్దిరాయ్” ఎన్దు-పూర్తి నైతోన్దియరుక్తైయాలే ఇసుక్కుచ్చేరక్కుట్టి అరమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఎన్దలిత్యాది), వెలుర్త తెల్లామ్ న్నాయ నిఘ్నోక్తియాకైయాలే ఇప్పడి ప్రాధిక్కుత్తట్టి.

నాణ్ణితవశేయెన్దు కర్దారమాయ్, అత్తై హేను పూర్వక మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (శొల్లియిత్యాది). నాణైయుమ్, పూశినియుడైయ కరగరైప్పెయుమ్, శుణ్డైయెన్దు వ్యవ హరిక్తైయాలే, ఇవళోశుణ్డైయన్ద మరైకైయాలే, ఇవళోరన్ద పూరిలుమ్ శుణ్డైయన్ద మైయెసిద్ధవత్కరిత్తు, అత్తిల్ల విట్టార్ కాయ్ కాయ్ తెన్దిట ప్రసిద్ధియైప్పన్ద హర్దిభా వత్తై యురుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నీయిరున్ద విత్యాది). ఇత్తాల్ - ఇవళుక్కు లజ్జాశూన్యతై

(౧) రా-కీ-౩-౨౮- “నాన్మగ్వేదవిసీతస్య నాయజుర్వేదధారిణః । నానామ వేదవిరుష శృక్యమేవం ప్రభాషితుమ్”.

(౨) రా-కీ-౩-౨౯. “చూనం వ్యాకరణం కృత్స్నమ్ మ నేన బహుధా శ్రుతమ్ । బహు వ్యాహరితాఽనేన సకీర్ణవిషయ బ్రితమ్”. (౩) రా-సు-౨-౮౫-౨ ఎత్తిల్ కణ్డో

మథురం వాక్యమ్” ఎన్దుమ్ ఉకపేచ్చిలినిమైకేట్కు. ఇవళి ఎల్లామ్ పడు త్తినాలుమ్ విడవాణ్ణాత నావీటుడైమై.

ఉగ్గళుక్కుచ్చెయ్య వేణ్ణువతెన్నెన్న; (శక్తిత్యాది) తిరువాట్టియై యుమ్ శ్రీపాళ్ళుజన్మతైయుమేన్ది అన్దస్సర్పత్తాలే వళర్న్ద తిరుక్కేకళై యుడై యనాయ్, ఆత్వార్కళితే వన్దు అలై యెటికిఱకణ్ణళై యుడై య వనై. (౧) “ఇళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుళి విడవేశయేతు విట్టిక్కుమ్ పిరాణ్” ఎన్దు ఇవర్కళై త్తోట్టిత్తు క్కొళ్ళుమ్ కణ్ణితే. (౨) “ఆట్టి యొడుమ్ పొన్నార్ శార్ణముడైయ వడికళై యిన్నారెన్ఱటియే” ఎన్దు-అనుభవిప్పారై ప్పిచ్చేల్ దక్కడవ తిరువాట్టియైయుమ్, తిరుమే నిక్కు ప్పరభాగమాన శ్రీపాళ్ళుజన్మతైయుమ్, ముట్పడ త్తనై యెట్టు తిక్కొడుత్తు ప్పినై ఎట్టుతిక్కొళ్ళుకిఱ తిరుక్కణ్ణళై యు ముడైయ వనై. (పాడ) ఉక ప్రితిక్కు పోక్కువిట్టు ఎగ్గళై యుమ్ ఉజ్జీవిప్పిక్క. కృష్ణకైయిల్ ఇప్పోతు ఆత్వార్కళుణ్ణోవెన్నిల్; ఎప్పోతుముణ్ణు; అతు పెణ్ణళుక్కుత్తోల్ దుమ్. అల్లాతార్క్కుత్తోల్ దాను. (౩) “ఉప సంహర” ఎన్దు తుమ్ ఉకవాతార్క్కు క్కుళియితే. ఇవర్కళుక్కు త్తోల్ ద త్తటిలైయే. ౧౪.

యైనిరూపకమాక చొచ్చెల్లకైయార్ ఇప్పడిళొల్లలా మెన్దు తిరువుళ్ళమ్, ... ౧౪.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పతినాలామ్మాట్టు. (ఉగ్గళి) “శెణ్ణునీర్ వాయ్ నెక్కిన్దు ఆమ్బల్ వాయ్ కూ మ్మిన్ కాణ్” ఎన్న, ఉశ్చేయిరుక్కిఱవళి, “ఎన్నైక్కొణప్పకుకితో మెన్దుమలర్న్ద ఉగ్గళుడైయ కణ్ణళైయుమ్ నాన్ వారైళొల్ల మైయాలే శివ క్కెన్దు ముకుళితమాన ఉగ్గళుడైయ వాయ్కళైయుమ్కణ్ణు శెణ్ణునీర్ మలర్న్దు ఆమ్బలుమ్ కూమ్మినవెన్దు శ్రమి త్తికోళాకవడుక్కుమ్” ఎన్న, పుణత్తియిలేయిరుక్కిఱవర్కళి, వయిలిలుమ్ శెణ్ణు

(౧) తి-వాయ్-౧-౭-౫.

(౨) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯.

(౩) వి-పు-౫-౩-౧౩- “ఉపసంహర సర్వాత్తై నరూప మేతచ్చుతుళ్ళుమ్!

హానాతు మావతారం తే కంసోఽయం దితి జన్మజః”.

నీర్ నెక్కిన్ ద్వాన్బుల్ వాయ్ మాన్బిన్ గీనకాణన్న, ఉల్కిరుక్కిఱవల్, నా వెల్లుదిరుక్కు
వేణు మెన్బు నీజ్జల్ వలియవలర్ త్తుక్కుమ్ మెట్టిక్కు ప్పణ్ణుక్కుమ్ వయలిలేపో
నీర్ కళో వేన్న; పుఱిత్తియలిరుక్కిఱవర్ కళో “ఉజ్జల్ పుట్టైక్కుడై” ఎన్జిత్తార్ కళో,
ఇప్పడి యధ్యాహరిత్తు కొళ్ళ వేణుమ్. (వెయ్యిల్ పట్టనిక్కే కాలపాకత్తాలే ఎన్జై)
ఎన్బు తుమ్మిత్తాన్బర్యమ్ - నూర్వోదయమానాల్ వెయ్యిల్ పట్టు వికసిక్కిఱ వయల్
కళిలే యిరుక్కిఱ శెజ్జునీర్ మాత్రమన్బిక్కే, ఆదిత్యకిరణసంభారమిల్లొత్తు పుట్టైక్కుడై
యిల్ వావియిలుళ్ళ శెజ్జునీరుమ్ వికసితమాయ్ గీన వెన్బపడి. ఇత్తాల్, మిక్కు వుమ్
వెయ్యిలేత్తీగ్గైన్బపడి. “ఉజ్జల్ పుట్టైక్కుడై” ఎన్బు వేటిట్టుచ్చొల్లుక్కుయాలే, కట్టుమ్ కా
వలుమాయ్ రుక్మయాలే తమక్కుప్రవేశిక్కుప్పొకాతు వలియవలర్ త్తుక్కుమ్, కాల
పాకత్తాలే యలర్ న్దనవెన్బపడి.

అశ్లేన్బుప్పాడియావతు - శెజ్జులాలే వైత్తళువరిలుతిర్ న్దపాడి. “శజ్జిడువాన్”
ఎన్బు తుక్కు ఇరన్బు తాత్పర్యమ్; శజ్జుమ్ పిడిక్కుక్కాక వెన్నుతల్, శజ్జెన్బు - కుచ్చి
యాయ్, కుచ్చితిఱక్కుక్కాక వెన్నుతల్. (అర్ధధర్మజ్ఞాన వెల్లుదిరుక్కుక్కులమా
య్ తు) ఎన్బు తుక్కు తాత్పర్యమ్ - తామసరాక్కుయాలే ఉదిత్త పితౄజ్ఞోగ్గీయ వెల్లుది
రార్ కళెన్బపడి. “శెజ్జల్ పిడిక్కుక్కాకై” ఎన్బు తుక్కిరన్బామర్థమ్; - కావితోయ్ త్త
పుడైవైయై యుడైయరాయ్, వెళుత్తపల్లెయ్ ముడైయరాయ్, నల్ల తపనైన్బయ్
ముడైయ సన్నాన్బసికళో ల్మన్బుడైయ తిరువారాధనమాన పెరుమాళ్ కోయిల్ కుచ్చి
తిఱక్కుక్కాక వెన్బ. “తజ్జల్ కోయిల్” ఎన్బు పిరిన్బుచ్చొన్న తుక్కు తాత్పర్యమ్,
మున్దినపారుకుక్కునాదగోక్కి; ఇరన్బామర్థమ్ తుక్కు (౧) “తజ్జల్ లేవనై” ఎన్బు
మాపోలే సన్నాన్బసికళో తమక్కుద్దేశ్యరెన్బపడి. సన్నాన్బసికళై “తవత్తవర్”
ఎన్బిఱతు - (౨) “తస్తాన్బాన్బసమేషాం తపసామతిర్ క్తమాహుః” ఎన్బిఱ తపశ్శబ్ద
వాచ్యమాన ద్వయనిన్బతైయైప్పొల్.

నన్బాయ్ - పూర్ణైయితే యెన్నుతల్, వెణుప్పాతల్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (ఎనక్కి-త్యాది). వివరణమ్ (శొలవుమిత్యాది). ఎల్లుదిరాయ్ - ఎల్లుదిరుక్కు
వేణుమ్.

నావుడైయాయ్ - వాగ్గితైయైయైయాయ్, (పూశినియమ్ కాయాతో) ఎన్బు

అవ. — పతిసజ్జామ్బాట్టు. ఎల్లారుడైయ తిరట్టియుమ్ కాణవే
ణ్ణియిరుప్పా శోరు త్తియై యెఱుప్పొక్కితార్కళి.

మూ. — ఎల్లే యిళిళ్ళియై ఇన్నముఱుఱుతియో

శిలెన్ద్రయేన్క్కి న్దమిర్ పోతరుక్కిన్

వలై యుకకట్టరై కళి ప్పణ్ణే యుకవాయటితుమ్

వల్లిర్కళి న్నిజళి నానేతానాయిడుక

తు - పూశినిక్కు చ్చుడైయుణ్ణు, శుడైయెన్ద్రతు - లజ్జైక్కుమ్ పాచకమాయ్, అతు
క్కుడైన లజ్జైయుమునక్కిలై యెన్ద్రపడి.

“ శక్తోడు శక్కురమేన్ద్రమ్ తడక్కైయక పజ్జయక్కణ్ణానై” ఎన్దు ఇవల్లై
ఇప్పడిశొన్న తేతుక్కు మల్లైయవల్లైయొల్లతే ఎన్ద్రార్, ఇతుక్కుత్తాత్పర్యమ్
(ఆర్థియొడుమిత్యాది). (ముఱుప్పత్తనై ఎఱుఱిక్కొడుక్కు ప్పినై ఎఱుఱిక్కొ
ళుకిఱ) ఎన్దుతు - (ఇళివాయ్చ్చియర్) ఎన్దిఱ వ్వాళ్యక్తుక్కుపపాదకమ్.

ఇప్పాట్టుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవద్విషయత్తిలే మూట్టుకైయిలే అధికరిత్త
నిర్వాహకర్ మున్నాక భగవదనుభవమ్ పణ్ణుకై స్వరూపమెన్దు. ... ౧౪.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(ఉక్కిళ్ళి పుత్తైక్కడై యిత్యాది). శెఱ్ఱల్ పాడిక్కుత్తై - శెఱ్ఱల్ పాడియిలే
పురట్టిన పుడైవై. శక్తోన్దు - ఆరాధనక్తుక్కుపకరణమా యిరుక్కుమ్ శక్తమాకవు
మామ్, శక్తోన్దు - తుచ్చియాకవుమామ్. (సన్న్యాసికళి) ఎన్దుతు - త్రిదండిశ్చెన్ద్రపడి.
సన్న్యాసిక శ్చెన్ద్రపక్షత్తిల్, కావితరుప్పరియట్టముమ్ వేళుత్తిరుక్కుమ్ తిరుముత్తుముడైయ
తపస్విక శ్చెన్ద్రపడి. ఇన్ద్ర పక్షత్తిల్ “ త్తజ్జళి కోయిల్ ” ఎన్దుతు - సన్న్యాసికళి త్తజ్జళు
క్కుడైశ్చరెన్దు తోల్దుకైక్కాక.

వమ్బొ - పుతుమైయో ఎన్ద్రపడి. ౧౫

పేరియ అరుమ్బదమ్.

పతిసజ్జామ్బాట్టు. “ఎల్లారుమ్ పోద్దానో” ఎన్దుతైక్కటాక్షిక్తు అవతారికైయ
రుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎల్లారుడైయవిత్త్యాది).

ఒత్తై నీ పోతాయనక్కెన్న వేఱుడైయై

ఎల్లారుమ్ పోన్దారో పోన్దార్ పోన్దెణ్ణిక్కోళ్

వల్లానై కొన్డానై మాన్ద్రొరై మాన్ద్రొక్కిక్క

వల్లానై మాయనై ప్పాడేలోరెమ్బావాయ్.

౧౫.

వ్యా.—(ఎల్లే ఇళణ్ణియే) “శబ్దోడుశక్కర మేన్దుమ్ తడక్కై య్ పగ్గయక్కణ్డానై ప్పాడ” ఎన్దు అశలకత్తుప్పెణ్బై యై యెఱుప్పు కిఱ పాశురత్తైక్కేట్టు, ఇవళ్ అన్దప్పాశురత్తై త్తమిడన్ద్రోలేయిట్టు ప్పాడ, ఎఱుప్పుకిఱవర్కళ్, అన్దధ్వనివఱ్ఱియేక్కేట్టుచ్చెన్దు ఇవళ్ పేచ్చి లినిమైయాలే (ఎల్లే ఇళణ్ణియే) ఎన్గిఱార్కళ్. (ఇళణ్ణియే) కిళియై న్నావ ర్రిక్కిఱతు. కిళి ఇవళ్ పేచ్చుక్కోప్పామిత్తనై, పరువత్తుక్కో ప్పనైన్.

(ఎల్లే) ఎన్నే! “ఎల్లే” ఎన్గిఱతు- పేచ్చినినిమైయాలే ఆశ్చర్య ప్పడుకిఱార్కళ్. (ఇన్నముఱఱుతియో) ఇవర్కళ్ త్తైక్కిఱతు తన్నను సన్దానత్తుక్కు విఱ్ఱుమ్మాకై యాలే పేళాతేకిడక్క (ఇన్నముఱఱుతియో) ఎన్గిఱార్కళ్. కృష్ణవిరహత్తాలే తళర్న్దు ఉఱక్కమిన్గిక్కే ఉఱకటాడు మేపన్ద్రొళాక నాఱ్గళ్ నిన్దప్పిన్బుమ్ ఉఱఱుమత్తనై యో? కృష్ణానుభవ

ఉఱఱుకిఱవఱై పేచ్చినినిమై కళాతపోరు “కిళియే” ఎన్దు సమ్పాధిక్కైక్కు ప్రసక్తియేతెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (శబ్దోడిత్యాది). పేచ్చినినిమైయైట్టు “కిళి యే” ఎన్దు సమ్పాధిక్కుమిడన్దు “ఇళమ్” ఎన్దుక్కు ప్రయోజనమిల్లామైయాలే, ఇళమైయుడైయళాయుమ్ కిళిపోన్దవళాయుమిరుక్కుమవశేయెన్దు శబ్దార్థం తిరువు శ్చప్పన్ద్రొ త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కిళియైయత్యాది).

పేచ్చైక్కేట్టు “కిళియే” ఎన్దు సమ్పాధిత్తవర్కళ్, “ఇన్నముఱఱుతియో” ఎన్నక్కుడుమావెన్న అతుక్కుచ్చేర త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవర్కళిత్యాది). “ఇన్నమ్” ఎన్దుక్కు ఇరణ్ణువిధమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కృష్ణ త్యాది వాక్యద్యయత్తాలే).

త్తుక్కు ఏకా న్తమానకాలమ్ సిద్ధిత్తిరుక్కు ఉఱజ్జక్కడవై యో? వెన్ఱు మామ్.

ఉద్దేశ్యమ్ కై పుకున్దాలుమ్ ఉఱజ్జక్కడవారుణ్డోవెన్న; (శిల్లె న్జైయేన్కి) తన్ననుసన్ధానత్తుక్కు ఇవర్కళ త్తైక్కిఱతు విఘ్న మాకై యాలే, శిలుకిడాతే కొళ్ళుణ్డోశెన్ఱిటాల్. ఇవర్కళ వారై అసహ్య మోవెన్నిల్; తిరువాయ్ మొట్టి పాడానిన్ఱుల్ శెల్వరెట్టున్దరుళుకై యుమసహ్యమామాపోలే.

(నజ్జెమిర్ పోతరుక్కిన్జే) నాజ్జళుమ్ ఎజ్జళో శొల్లుమ్ పొతాతపడి ఉఱపూర్తి యిరున్దపడి యెన్నెన్న; శివఱ్కున్నక్కుశి (నజ్జెమిర్ పోతరుక్కిన్జే) నీజ్జళో వాయ్ తిఱవాతిరుక్కువల్లికోళాకిల్ నాన్ పుఱ

ఇవర్క శెల్లారుమ్ తమ్వాశలిలేవనిరుక్క్కయుమ్ కృష్ణానుభవన్తు క్కేకాన్తమ్ సిద్ధిక్క్కయుమ్ ఇవళుక్కుద్దేశ్యమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి యోజనాద్వయత్తుక్కుమ్ శేర ఉక్తార్థానువాదరూపేణ మేలుక్కుసజ్గతియై కాట్టుకిటార్ (ఉద్దేశ్యమిత్యాది). “ఇన్నముఱజ్జాతియో” ఎన్ఱుత్తుక్కు - “నజ్జెమిర్ పోతరుక్కిన్జే” ఎన్ఱు ఇవ్వళవై చొల్లపేణ్ణియిరుక్కు, మధ్యే అనాదరమ్తోన్ఱు “శిల్లెన్జైయేల్ మిన్” ఎన్నక్కు డుమోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కిటార్ (తన్ననుసన్ధానత్తుక్కిత్యాది). తిరువాయ్ మొట్టి పాడుకై తిరువున్జైక్కిన్జే.

కీర్తే “శిల్లెన్జైయేల్ మిన్” ఎన్ఱుశొలివెన్ఱు, “నజ్జెమిర్” ఎన్ఱు పూర్తియై యిట్టు ఇవళో సమ్పాధికైక్కుకు ప్రసక్తియరుళిచ్చెయ్కిటార్ (నాజ్జళుమిత్యాది). “పో తరుక్కిన్జే” ఎన్ఱువనన్తమ్ “ఎన్ఱిటాల్” ఎన్ఱు శేషమ్. నీజ్జళో పూర్ణకళన్ఱో, వాయ్ తిఱవాతిరున్దాల్ నాను మొట్టున్దిరున్దు వరుక్కిటేనెన్ఱు అనునయ వచనరూపమాక క్కీటుక్కు త్రాత్పర్యతై చొల్లనిన్ఱుశొన్ఱు మేలుక్కువతారికై యిడుకిటార్ (నీజ్జ శిత్యాది). సఖికళైక్కుటిన్ఱు “నజ్జెమిర్” ఎన్ఱు పూర్ణతైయై యిట్టుచొల్లకై ఉఱ పగ్గి శొల్లొక తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి “నజ్జెమిర్” ఇత్యాది, “వాయటితుమ్” ఎన్ఱువళవు

ప్పడుకితేనెన్న ; (వల్లై ఉకట్రురై కళ్ పడ్డే ఉక వాయటితుమ్) “నక్కె
మిర్” ఎన్ఱు-ఉఱవల్లై శొల్లాలే వెట్టిమైయెల్లామ్ శొల్లవలైయెన్ను
మిడమ్ నాజ్గళిన్దాకవటికితోమో ; శొల్లిల్లైచ్చొల్లి ఎజ్గళితలైయిలే
కుల్లైమాన్బుడి వారైశొల్లవలైయెన్నుమిడమ్ పడ్డే యటియోమో
వెన్ఱుమామ్.

(వల్లీరకళ్ సీజ్గళే) “ ఇన్నమ్ ఉఱఙ్గుతియో ” ఎన్ఱుమ్, “ వల్లై
యూకట్రురై కళ్ ” ఎన్ఱుమ్ వెట్టిమై ఉజ్గళతన్ఱో వెన్న; ఉక వాళలిలే
వన్దెఱుప్ప, “ శిల్లెన్ఱైయేచ్చిక్ ” ఎన్ఱైతు ఉన్నతన్ఱై వెట్టిమై యెన్న ;
అతు ఎకకుల్లైమన్ఱు, అతువుమ్ ఉజ్గళ కుల్లైమే, నమ్మడైయవారై
కేట్కు వుకక్కుమివళ్ నమ్వారై అసహ్యమాన్బుడియితే కృష్ణగుణజ్ఞ
ళిలే అవగాహిత్రతు ఎన్ఱు ఉకక్కివేణ్ణియిరుక్క, అతిలే దోషతైయేటిట్ట
వుజ్గళతన్ఱో కుల్లైమ్ , అతుకిడక్క, (౧) “ పరస్పర సీచభావైః ”

కుమ్ తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (నక్కెమిరిత్యాది). వెట్టిమై-నిఱురమ్.
ఉన్నడైయ కట్టగైకలై - శొఱ్ఱలై పార్తలై, నీ, వల్లై - సమర్థై, అకై
యాలే ఉక వాయ - ఉన్నడైయవారైయై పుడ్డేయటితుమెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్
పల్లై “ శిల్లెన్ఱైయేచ్చిక్ ” ఇత్యాదియైయట్టాన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(శొల్లిల్లైచ్చొల్లి). (ఎజ్గళితలైయిలే కుల్లైమాన్బుడి) ఎన్ఱైతుక్కు - నాజ్గళి
శివట్టెన్ఱైతాయ్ నీ కూళియనునయమ్పణ్ణి నల్లవారైశొల్ల సమర్థైయెన్ఱుకరుత్తు.

ఏవకారమరవిర “వల్లీరకళ్ సీజ్గళే” ఎన్ఱైతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఇన్నమిత్యాది). ఏవకారన్ఱైక్కు. నాకవలైయన్ఱైయై ఆరసిద్ధమాకైయాలే, ఇతు
క్కుఁసక్తియైయరుళిచ్చెయ్కిత్యాదిన్ఱైయొక్కాన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉక వాళ
లిత్యాది నాకవిద్యయలై). “ఉజ్గళ కుల్లైమ్” ఎన్ఱైయెపపాదిక్కితార్ (నమ్మ
డైయవిద్యాది). మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతుకిడక్కవిత్యాది). స్వ
హిషన్ఱైయొగ్గార్ నార్ ఇల్లాత కుల్లైయెమ్ అన్గీకరిక్కవేణ్ణువానెన్నెన్న; అరుళి

(౧) వై - స్త - ౭౫. “కైజ్జుర్యనిత్యనిరతైర్భవదేకభాగై ర్నితైర్వరమక్షణాన
ఏవరిసాన్ద్రాహైః సర్వాభివాఞ్ఞితపరస్పరసీచభావైర్దేవతైః పరిజన్తైర్వసజ్జనీయః”.

ఎన్జన్జో స్వరూపమిరుప్పతు, ఆకై యాలే (నానేతానాయుడుక) ఇల్లా
త కుర్తుతైయుమ్ శిలర్ “ఉన్జు” ఎన్టాల్ ఇల్లై శెయ్యూతే ఇన్జై
యితే వైష్ణవత్వలక్షణమ్. (౧) “మత్పాపమేవాత్ర నిమిత్తమాసీత్”
ఎన్దు - పిఱర్ కుర్తుతైయుమ్ తన్నుడైయ పాపఫలమెన్టానితే శ్రీభ
రతార్థాత్.

ఉజ్జకుక్కు చ్చెయ్యవేణ్ణువ తెన్నెన్న, (ఒన్జై నీహోతాయ్, † ఎజ్జ
కుక్కు ఒరుక్షణముమ్ ‡ ఉన్నై యొట్టియచ్చెల్లామైయాలే ఎజ్జళో తిరళిలే
శడక్కెనప్పకున్దుకొడు నిల్లాయ్. (౨) “శాతుకోట్టి యుట్కొళ్ళప్పడు
వారే” ఎన్దు-అవకుక్కుమ్ ఇత్తిరళేయితే పాప్యమ్. (ఉనక్కెన్న
వేణుడైయై) పచ్చలక్షమ్కుడియిల్ పెణ్ణకుక్కుళ్ళ తొట్టియ తనియే
స్వయమ్పాకమ్ పణ్ణువారైప్పోలే ఉనక్కు వేతే శిలవుణ్ణో? వైష్ణవ
విషయతై బహిష్కరిత్తు ప్పర్దుమ్ భగవద్విషయత్తోడు దేవతాన్త
రత్తోడువాళియిల్లై ; “నీ యెరువర్కుమ్ విరోధియల్లై, నీ పుక్కు
త్తిరునడియ్యొయ్యై” ఎన్న; ఆత్వాన్ వారైయై నినై ప్పతు.

చ్చెయ్కితార్ (ఇల్లాత విత్యాది). “నానేతానాయుడుక” ఎన్దు పిఱర్ పక్కల్ కుర్తు
తైయిల్లై శెయ్తు తనేలేయాక్కిక్కొన్డ పేరుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (మత్పా
పమిత్యాది).

“ఒల్లై” ఎన్జతినరమ్ (శడక్కెన) ఎన్జతు. ఇవర్ కళిప్పోలే యివకుక్కుమ్
శెల్లామైయణ్ణానాలితే శడక్కెన వరక్కుడుమెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శాతు
విత్యాది). ఇవకుక్కుత్తనియే కృష్ణానుభవమిల్లయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (వైష్ణ
వేత్యాది). ఆత్వాన్ వారైయవతు - ఎమ్పెరుమానార్ సమ్మన్దికళై “కోయిరుక్కుళ్ళే
పుకురవొణ్ణాతు” ఎన్న, “ఎమ్పెరుమానార్ సమ్మన్దమేపొరుమ్” ఎన్జతిరుమ్మిచ్చెన్జ
వారై.

(౧) రా-ఆ - “నమన్దరాయా నచమాతురస్యా దోషోనరాజ్ఞోనచరాఘవస్య మత్పా
పమేవాత్ర నిమిత్తమాసీద్వనప్రవేశే రఘునన్దవస్య”. (౨) పెరి-తిరు-౩-౬-౧౦.

† (పా) తజ్జకుక్కు,

‡ ఇవన్జైయొట్టియ.

(ఎల్లారుమ్ పోన్దారో) ఎనక్కు ఉజ్జలై యొభీయ సుఖముణ్ణో? ఉణరవటియాత శిఱుప్పెల్లళు ముణార్ న్దాల్ పుఱప్పడవిరున్దేన్, ఎల్లారుమ్ పోన్దారోవెన్న, (పోన్దార్) కృష్ణవిరమాత్తాలే తువణ్ణపెల్లళవైయ వునై ఎక్కుఱ్ఱెక్కు ఉన్ వాశలిలేవన్దు కిడన్దార్ కళెన్న, ఆకిల్ ఉళ్ళేవుకు రవిడుణ్ణోళెన్న, (పోన్దెణ్ణిక్కోళో) పుఱప్పట్టు మెయ్క్కాట్టుక్కోళో. మెయ్క్కాట్టు క్కోళ్ళుకైక్కు ప్రయోజనమ్ - తనిత్తనియే పార్ కైక్కుయుమ్, అనుభవిక్కైక్కుయుమ్.

నామెల్లారుమ్ కూడినాల్ శెయ్ వతెన్నెన్న; (వల్లనై కొన్దానై) కువలయాపీడతైక్కిన్దు నమ్ జీవనమానతనై నోక్కి త్తవనై. (మాన్ద్రానై మాన్ద్రభీక్కు వల్లనై) ఎతిరిట్ట కంసాదికలై అనాయాసేన నశిప్పిత్తు, (౧) “ననమం యుద్ధమిత్యాహుః” ఎన్దు అజ్జనపెల్లలై వాఱ్చీత్తవనై. (మాయనై) తన్ కైయిల్ అవర్ కళో పడుమత్తై త్తాన్ పెల్లళో కైయిలే పడుమవనై. (వల్ ఆనై కొన్దానై) అక్లే కువ

“ఉన క్కెన్న శేఱుడైయై” ఎన్దత్తార్-తన్నిడత్తిర్ స్వాతస్త్వతై యేతిదు కైయాలే అజ్జనమైత్తోన్దు భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎనక్కు ఉజ్జలైయిత్యాది). (మెయ్క్కాట్టుక్కోళో) శ్రీణ్ణిక్కుప్పిడిత్తుక్కోళో ఎన్దపడి. (అనుభవిక్కైక్కుయుమ్) ఎన్దు-సంశ్లేషిత్తనుభవిక్కైక్కుయు మెన్దపడి.

వలియతాయ్-బలిష్ఠమాయిరుక్కిఱ ఆనైయెన్దాయ్, అత్తైక్కిల్లుకై గుణ మామ్బుడి తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కువలయేత్యాది). “మాన్ద్రా” ఎన్దు- పొన్ని నుడైయవణ్ణోత్కర్షణమాయ్, ఇక్లే బలాతిశయతై చ్చొల్లుకైయాలే, మాన్ద్రానైబలమ్ పోక్కుమమిడుక్కునైయెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పన్ద్రో ఫలితార్థతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎతిరిట్టవిత్యాది). కీటైక్కుటాక్షిత్తు భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తకైయలి త్యాది). అతావతు- తకైయిల్ ఎతిరికళో పడువుత్తైయెల్లామ్ పెల్లళో కైయిలే తాక పట్టు, పెల్లళుమ్కు తాక తోన్ద్ర తోల్వియాలే అవర్ కళై వెన్దిరుక్కుమవనెన్దై. “వల్లనై” ఇత్యాది క్కెల్లామ్ తాత్పర్యానరజ్జతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అక్లేయ త్యాది). “వల్లనై” ఇత్యాది క్కెల్లామ్ కొన్నవిరణ్ణుభావతైయుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పన్ద్రో,

లయా వీడజై కొన్నాప్పోలే నమ్మడైయ స్త్రీత్వాభిమానత్తై పోక్కి
నవనై. (మాన్ద్రొరై మాన్ద్రొత్తిక్కవల్లానై) చాణూరముష్టికాది
కళై నిరసిత్తాప్పోలే, నమ్మైత్తన్నోడు శేరవాట్టాత ఇడైయరుడైయ
సజ్జుల్పత్తైప్పోక్కినవనై. (మాయనై) ఎతిరికళై త్తాన్ తోట్టిక్కు
మాపోలే నమ్ కైయిలే తోన్ద్రొ ఆళ్ళర్పభూతనై. (పాడ) నమక్కు
అవన్ తోఱ్ఱుమ్ తోల్విక్కు త్తోన్ద్రొలుప్పాడ. ... ౧౫.

“పాడ” ఎన్ఱతుక్కు త్తార్పర్పమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నమక్కిత్తాది). “పాడక్కడ
వోమ్” ఎన్ఱన్వయమ్ కణ్ణుకోళ్ళతు. ... ౧౬.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పఠినజ్ఞామ్బట్టు. (ఎల్లై) ఇవళ్ వార్తైయైయివ్ పడియెన్నెన్న (శక్తోడు
శక్కరమిత్తాది). ఇళ్ళిళియై - ఇళ్ళమైయైయమ్ కిళియినుడైయ పేచ్చుపోలే యిరు
క్కిఱ పేచ్చెయ్ ముడైయవళే ఎన్ఱపడి. కిళి బాల్యత్తిల్ వార్తై శొల్లవఱియామై
యాలుమ్ బాల్యత్తిల్ వార్తై నన్ఱాయరామైయాలుమ్ ఇప్పడి కొళ్ళవేణుమ్.

ఇవళ్ పేకాళే కిఱక్కిఱతెన్నెన్న, (ఇవర్ కళ్ళైక్కిఱతు తన్నునున్నానన్ఱు
క్కిత్తాది). “ఇన్నముఱ్ఱులియో” ఎన్ఱతుక్కు ఇరన్ఱు లాత్పర్పమ్, (ఉద్దేశ్యమ్
కై పుకున్దాలుమ్) ఎన్ఱతు మాన్ఱమ్ తాత్పర్పమాకపుమామ్.

(ఉద్దేశ్యమ్) తదీయసంసర్గమ్. అతావతు-తాన్దళ్ వాళలితే వన్దిరుక్కై. తిరు
వాయ్ మొట్టిపాడుకై-చన్ద్రొపున్దరిణియిన్ తిరుప్పవైక్కిల్. (కెల్వరెన్ఱున్దరుళుకైయ
మసహ్యమామాపోలే) ఎన్ఱతు-తిరుకోట్టియూర్ నమ్మి పెరియనమ్మి ముతలానార్
తిరువాయ్ మొట్టి యనుసని తిరుక్కు చెల్వరెన్ఱున్దరుళినాపోలే అసహ్యమెన్ఱపడి.
“నన్దేమిర్” ఎన్ఱతువుమ్ వ్యన్దోక్కి. “శిలెన్ద్రైయేన్దిన్” ఎన్ఱతోడుకూట్టియరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (నీన్దళ్ వాయ్ తిఱవాతిరుక్కువల్లికోళాకిలిత్తాది). వత్తెయిన్ కట్టరై
కళ్ పన్దేయిన్ వాయటితుమ్, ఎన్ఱతు - నీకట్టరైకళ్ శొల్లవల్లై ఎన్ఱు పన్దేయిన్
వాయటితుమెన్ఱపడి. “ఉన్” ఎన్ఱతు - నీయెన్ఱపడి. “నన్దేమిర్” ఎన్ఱపదత్తైక్కు
టాక్షి త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నన్దేమిరెన్ఱు ఉఱవన్ద్రొ శొల్లాలేయిత్తాది). (వెట్టిమై
చ్చొల్) కరినోక్కి. “శిలెన్ద్రైయేన్దిన్” ఎన్ఱవాక్యత్తై క్కుటాక్షిత్తుక్కున్దరుళిచ్చె
య్ కిఱార్ (శొల్లిన్ద్రైచ్చొల్లియిత్తాది).

౧౫-పా, ఎల్లే వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. . ౧౫

నాన్టానాయడుకతెన్నా తే “నాసే” ఎన్ట వవకారవ్యావర్త్యమ్ (ఉన్వాళలితే యిత్యాది). “ఒలైసీపోతాయ్” ఎన్ట తుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్. (అథ్వాన్ వార్తాయై నిన్తె ప్పతు) ఎన్ట తు-క్రిమికణ్ణునుపద్రవత్తాలే ఎమ్మెరుమానార్ తిరునారాయణపురత్తుక్కొన్టరుళిసపోతు అథ్వాన్ పెరుమాళ్ సేవిక్క పెరురుళ, తిరువాళలితే యరున్దవర్ కళ్ శిలర్ వేణ్ణా వెన్టతకైయ, అతిలే శిలర్ “అథ్వాన్ నల్లవర్ పోకవిడున్దోళ్” ఎన్న, “ఇన్ద వర్తమానమేతు” ఎన్టాథ్వాన్ కేటరుళ, “ఎమ్మెరుమానార్ సంబన్ద ముడైయారై పెరుమాళ్ సేవిక్క-పోకాతపడి తకైన్ద కిడక్కిటతు” ఎన్న, “ఆత్తగుణజ్ఞో ఆచార్యసంబన్దత్తుక్కుడలెన్ట శొల్లువర్కళ్, ఎన్నుడైయ ఆత్తగుణ జ్ఞో ఎమ్మెరుమానార్ సమ్మన్దతై యఱుత్తుక్కొళ్ళుకైక్కుడలాయ్త్తు” ఎన్ట ధార ప్పట్టరుళి “నమక్కుళ్ళెరుమాళ్ వేణ్ణా, ఎమ్మెరుమానార్ సమ్మన్ద మేయమైయమ్” ఎన్ట మీణ్డెన్దరుళినారామ్. అన్తే నిన్తెక్కిటతెన్దపడి.

(మెయ్క్కొట్టుక్కొళ్ళుకైక్కు ప్రయోజనమ్ తనిత్తనియేపార్క్కెయమ్ అనుభవిక్కెయమ్) ఎన్ట తు - ఎమ్మెరుమాన్మోతు తన్దలై ప్రత్యేకమ్ ప్రత్యేకమ్ కటాక్షిక్కెయమ్ స్పర్శిక్కెయమ్ మెన్దపడి.

“మాన్ద్రొనై మాన్ద్రొన్దొక్క వల్లానై” శత్రుక్కుళుడైయ శాత్రవత్తెప్పొక్క వల్లానై. మాన్ద్రొ - శాత్రవేమ్. “వల్లానైకొన్టానై” ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యాన్త రమ్ (అన్తే కువలయాపీడతైయిత్యాది వాక్యద్వయేన). (అవర్కళ్ పడుమత్తై) తన్కై యిలే శత్రుక్కుళ్ తోఱుమత్తై. [మాయనై ప్పొడుకైక్కు ఒలై సీపోతాయ్] ఎన్దన్దయమ్.

ఇప్పొట్టుక్కు స్వాపదేశమ్.—శ్రీవైష్ణవర్కళ్ సమవాయదర్శనమ్ అభిమతి మాయరుక్కుమవర్కళ్ కక్కుణ్ణ కాకార్ అన్దసమాహమాక అవర్కళ్ ఉకక్కై స్వరూపమెన్ట. ౧౫.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(ఎల్లే ఇళిళియే ఇత్యాది) [మాయనై ప్పొడుకైక్కు - ఎల్లే - ఇళిళియే ఎన్ట తుడణ్ణి, పొన్డణ్ణిక్కొళ్ళో] ఎన్దన్దయమ్. ౧౫.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతి నాణామ్బాట్టు. (నాయక నిత్యాది) ముతలాయిరిపాట్టలే - భగవదనుభవోప
కరణానై యరుళిచ్చెయ్తు, ఎఱుప్పకీట పత్తుప్పాట్టిలుమ్ వైత్తుక్కొంబు ముతల్ పాట్టి
ల్ భగవదేకభోగరాన శ్రీవైష్ణవర్కళి, అనన్యప్రయోజనరాయ్ ఇవిషయత్తిల్
దేశికరనిక్కే- యిరుప్పారై అవర్కళి పక్కల్ పరివారే దేశికరాకుక్కై తడకుక్కు
కృత్యమెట్టిరుక్కై శ్రీవైష్ణవత్వలక్షణమెట్టు అవర్కళి స్వభావతై చొచ్చిలుకిటు;
ఇరణ్డామ్ పాట్టిల్ - భగవద్విషయత్తిల్ జ్ఞాతమానవర్ధమ్ ఒరువనుక్కు విస్తృతమా
నాల్ తడళి పరివారే, (౧) “బోధయత్తపరస్పరమ్” ఎన్నిటపడియే అతివిక్రై శ్రీ
వైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్నిటతు, మూన్టామ్ పాట్టిల్ - భగవదనుభవత్తిల్ ప్రత్యా
సన్నరాయరుప్పారైక్కుఱిత్తు సాపేక్షరాయరుక్కైయుమ్ అవర్కళి మున్నిట్టు
ఈశ్వరనైప్పగ్గుక్కైయుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్నిటతు; నాలామ్ పా
ట్టిల్, (౨) “తత్తస్య సదృశం భవేత్” ఎఱు - పూర్వార్థనిష్ఠరా యిరుప్పారై భగవ
త్ప్రేమాతిశయతారే తదియభోగరా యిరుప్పార్దక్కుమ్ అవర్కళి భోగార్థమాక
రైరిక్రై శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్నిటతు, అజ్ఞామ్ పాట్టిల్ - (౩) “జ్ఞానీ
త్వాదైవమేమతిమ్” ఎఱుమ్, (౪) “అహం సచమమప్రియః” ఎఱుమ్ అవకాపక్షపతి
త్తిరుప్పార్ తిఱత్తు నిత్యసాపేక్షరాయరుక్కై స్వరూపమెన్నిటతు, అజ్ఞామ్ పాట్టిల్ -
భగవత్సన్మన్థమ్ విచ్చేదియా తే పోన్దవాచార్యసన్తానప్రనూతర్ ననుక్కు పూజ్యరెఱుమ్
అవర్కళి డియాక భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణ్ణుక్కైయుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూప
మెన్నిటతు, ఏటామ్ పాట్టిల్ - భగవద్విశ్లేషమసహ్యమామ్బడి అవగాహితవర్కళి నను
క్కు దేశ్యరామళవన్తిక్కే, తత్సన్మన్థి సన్మన్థి కళుమ్ ఉదేశ్యరెట్టిరుక్కై స్వరూప
మెన్నిటతు, ఎటామ్ పాట్టిల్ - భగవదనుభవపరికరమాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికళాల్
పూర్ణరాయరుప్పార్ తిఱత్తు తదర్థమాక శ్రీవైష్ణవర్ సాపేక్షరాయరుక్కై స్వరూపమెన్ని
టతు, ఒన్బతామ్ పాట్టిల్ - భగవద్విషయత్తిల్ మూట్టుక్కై అధికరిత్తనిర్వాహ
కర్ మున్నాక భగవదనుభవమ్ పణ్ణుక్కై స్వరూపమెన్నిటతు; పత్తామ్బాట్టిల్ - శ్రీవైష్ణ
వర్కళి సమూహమ్ అభిమతమాయరుక్కు మవర్కళి క్కణ్డాల్ అన్దసమూహమాక,

(౧) గీ-౧౦-౯.

(౨) రా-సు-౩౯-౩౦.

(౩) గీ-౭-౧౨.

(౪) గీ-౭-౧౭.

౧౬-పా, నాయకనాయ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౨౭

అవ. — పతినాతామ్బట్టు. కీర్త్ ప్పత్తుప్పాట్టాలుమ్ - ముచ్చు
డవుణర్ న్దవర్ కళ్ ఊటల్లుకిటవర్ కళై యెఱ్ఱుప్ప, ఎల్లారుమ్ కూడివర్
శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికైయిలే శెఱ్ఱు, కోయిల్ కాప్పానైయుమ్
తిరువాళల్ కాప్పానైయుమ్ ఎఱ్ఱుప్పికితార్ కళ్. (౧) “శెయ్యారన
శెయ్యోమ్” ఎఱ్ఱు పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై అనుహనపర్య న్తమాక్కువేణుమే,
తదీయరై మున్నిట్టు ప్పల్లొత్తవన్తు ముత్తై తప్పిన శూర్మణపై పట్టెఱ్ఱు
పశుమత్తనై. (౨) “వల్లపరిశువరువిప్పరేలతుకాణ్ణుమ్” ఎఱ్ఱుమ్
పెరియాభ్రూర్ తిరుమకళితే ఇవళ్.

మూ. — నాయకనాయ్ నిన్ద నన్దకోపరుడైయ
కోయిల్ కాప్పానే కొడిఱ్ఱొన్దుమ్ తోరణ
వాళల్ కాప్పానే మణిక్కతవమ్ తాళ్ తిఱువాయ్
ఆయర్ శిఱుమియరోముక్కు అడై పడై
మాయ్ మణివణ్ణక నెన్నెలే వాయ్ నేర్ గ్దా
తూయోమాయ్ వన్దోమ్ తుయిలెఱ్ఱ పాడువా
వాయాల్ మున్న మున్నమ్ మాల్త్రాతే యమ్మా నీ
నేశనిత్తై క్కతవమ్ నీక్కేలోరెమ్బావాయ్. ౧౬.

అవర్ కళై యుక్కై స్వరూప మెఱ్ఱిఱుతు ఎఱ్ఱు అతాయిఱుప్పడియిలే యరుళిచ్చెయ్
స్వాపదేశత్తై క్కణ్ణుకొళ్వతు.

ఆక, కీర్త్ ప్పత్తుప్పాట్టుక్కుమ్ ఇప్పాట్టుక్కుమ్ పేటికాన్దజ్జతియై యరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (కీర్తీత్యాది). కోయిల్ కాప్పానాయరుక్కుమ్ తిరువాళల్ కాప్పానై
ఎఱ్ఱుప్పికితార్ కళెఱ్ఱుమ్ ఓరవతారికై కణ్ణుకొళ్వతు. మున్ను పెల్లళకణ్ణళిరేహాయ్ అవ
రవరై ప్పేరైచ్చొల్లియెఱ్ఱుప్పినాప్పోలే, ఇఱ్ఱుమ్ నోన్బుక్కువన్దు ఎఱ్ఱుప్పిన్దోశెఱ్ఱు శొల్లి
ప్పొన్దకృష్ణకొప్పేరైచ్చొల్లి క్కుప్పిడవేణ్ణియరుక్కు ఇవర్ కళై యత్తైక్కిఱు తెన్నెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శెయ్యారనవిత్యాది). (పెరియాభ్రూర్ తిరుమకళితే యవళ్)
ఎన్దొరుక్కు-అణ్ణాశేయ్ న్దనై గోపిమారాక భావితరుక్కుయాలే ఇణ్ణకన్ద్ర వీకవనన
మాక చొల్లలా మెన్దుకరుత్తు.

వ్యా.— (నాయకనాయనిష్ఠ నన్దకోపనుడై య కోయిల్ కా ప్పానే) శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళ్ళికైక్కు కావలాయ్ ఎజ్జళుక్కు నాయ కనానవనే! “నాయకణ్” ఎన్ఱు-శ్రీనన్దగోపరై చ్చొల్లవుమామ్. ఇవర్ కళాల్ పెఱుమవనన్ఱో నాయకనావాణ్, ఇవనై “నాయకణ్” ఎన్నిఱ తెన్నెన్న; (౧) “పావీన్దరి క్షత్రబన్ధుశ్చ పున్దరీకశ్చ పుణ్యకృత్ । ఆచార్యవ త్తయా ముక్తౌ తస్మాదాచార్యవాన్ భవేత్ ” ఎన్ఱు - ఫలసిద్ధి ఆచార్యనాలే యాకై యాలే ఉపకారకనై “నాయకణ్” ఎన్నితార్ కళో. ప్రధానశేషియిత్కాట్టిల్ ద్వారశేషికళే యెజ్జళుక్కు శేషికళెన్నితార్ కళో. (నన్దకోపనుడై యకోయిల్) నాజ్జళాశ్రయిక్కిఱవణ్ పరతన్త్రిన్ ; తజ్జళై శేషికళాకవైక్కు ఇన్ఱై వారోడే పరిమాఱవిఱేయిఱ్ఱు వన్దవతరి త్తతు. (౨) “అదియార్ నిలాకిన్ఱ వై కున్దమో” ఎన్ఱు-పరమ పద త్తిలుమ్ తాణ్ పరతన్త్రినాయ్ అవర్ కళిట్ట వల్లక్కాయితే యిరుప్పతు. (కోయిల్ కాప్పానే) శిఱుప్పెణ్ణళాకై యాలే, అవణ్ తొట్టిలై యిట్టు చ్చొల్లకితార్ కళో. “ఇన్న తు పిడిప్పాణ్” ఎన్నుమాపోలే. అవ నుముకక్కు-మ్బడియాలే శొల్లకితార్ కళాకవుమామ్. ఇత్తాల్ - శేష

“నాయకనాయనిష్ఠవ నే! నన్దకోపనుడై యకోయిల్ కాప్పానే!” ఎన్ఱు శబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు, నాయకనాకైక్కుమ్ కోయిల్ కాప్పానాకైక్కుమ్ పేతువాక త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (శ్రీనన్దగోపరిత్యాది). (ఇవర్ కళాల్ పెఱుమవన్) ఎన్ఱు తు-ఇప్పెణ్ణళాల్ పెఱుప్పడుమవనాన కృష్ణ నెన్ఱపడి. ఆచార్యనైప్పాలే ఉపకారకత్వేన ఉపచరిత్తు, “నాయకణ్” ఎన్ఱార్ కళెన్ఱు ఒరుపరిహారమరులిచ్చెయ్ తు, శేషిత్వత్తై ప్పూర్ణి చ్చొల్లకితార్ కళెన్ఱు పరిహారాన్తరమరులిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రధానేత్యాది). స్వాపదేశత్తిల్, ద్వారశేషికళో - తదీయర్. నీన్దళో, “కృష్ణణ్ కోయిల్”, ఎన్నాతే “నన్దకోపణ్ కోయిల్” ఎన్నిఱ తెన్నెన్న పరులిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్జళిత్యాది). పేరై యిట్టదైయ్ తే “కోయిల్ కాప్పాణ్” ఎన్ఱు తుక్కు ఇరణ్ణువిధమాక త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (శిఱుప్పెణ్ణళిత్యాది). ఇరణ్ణుతాత్పర్యత్తుక్కుమ్ శేర స్వాపదేశత్తిలే ఫలిప్పిక్కితార్ (ఇత్తాలిత్యాది).

౧౬-పా, నాయకనాయ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి.. ౧౮౯

వృత్తి ప్రయుక్తమానపీరే ఆత్మపుక్కుప్పేరెన్నుమిడమ్ తోర్మిరుకి
అతు. (౧) “యథోచితంశేషభిర్యతే జనైః” ఎన్నక్కడవతిజే.

(కొడిత్తోస్తుమ్ తోరణవాశల్ కాప్పానే) అవ్ కణ్ణాలే “పో
జ్జోళ్” ఎన్దు శొల్ల, తిరువాశల్ కాక్కిటవనై వన్దెముప్పుకిటార్ కళ్.
“కోయిల్ కాప్పాన్” ఎన్దు - అఱ్ఱులైక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్, అవ
స్తన్నయ్ కొడిత్తోస్తుమ్ తోరణవాశల్ కాప్పానెన్నవుమామ్. శ్మేత్రా
భిపతితనై “కోయిల్ కాప్పాన్” ఎన్దు, వేతే తిరువాశల్ కాప్పానై
చ్చొల్లిత్తొకవుమామ్. ఆర్ విఱ్ఱుమ్ పణ్ణుకిటార్ కళ్ వేన్దు భయ
ప్పట్టు ఎల్లార్ కాల కళిలుమ్ విఱ్ఱుకిటార్ కళ్. (కొడిత్తోస్తుమ్ తోరణ
వాశల్ కాప్పానే) ఆర్తరక్షణత్తుక్కు కొడికట్టి త్తోరణముమ్ నట్టు
వైత్తాట్పోలే, పెణ్ణో తడుమాత్తొమ్ తీర ముకమ్ తరుకై క్కన్ణో ఉనై
యిఱ్ఱు వై త్తతు.

(మణిక్కతవమ్ తాళ్ తిఱవాయ్) (౨) “పొన్నియలుమ్ మాడ
క్కవాడమ్ కడన్దువుక్కు” ఎన్నుమాపోలే పుకువారై తన్నభుకాలే
కాఱ్కట్టుమ్ కతవినుడ్డయ తాళ్ తిఱవాయ్. తిరువాశలుక్కుళ్ పుకు
వారై కాఱ్కట్టుమ్ ఇతు; అవ్ పుక్కారై ప్పుటప్ప డాతపడి కాఱ్క
ట్టుమ్ తన్నభుకాలే.

(అఱ్ఱులైక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్) ఎన్దు తు-వాశలుక్కుమ్ కాప్పా నేయ్
పడి. కోయిలెన్దు - దివ్యదేశవాచియాక వివక్షిత్తు మాన్దామ్ తాత్పర్యమరు
చ్చెయ్ కిటార్ (శ్మేత్రేత్యాది). తిరువాశల్ కాక్కుమవరై అనుమతికొణ్ణాలన్దు
యాతో, ఇప్పడి ఇవర్ కళై యటైప్పానెన్నెన్న (ఆరిత్యాది).

కతవు కాల కట్టుకయై సదృష్టస్తమాక ఉపపాదిక్కిటార్ (తిరువాశలు
క్కుళ్ళి త్యాది).

(౧) స్తో-౪౦. “నివాసశయ్యానై సనపాదుకాంకుకోపధానవర్నానై
లపచారణాదిభిః । శరీరభేదస్తవశేషతాన్ద్రై ర్యథోచితం శేష భిర్యతే జనైః”.

(౨) పెరి-తిరును-౭౩.

“తాళ్ తిఱవాయ్” ఎన్ఱవాణే, అవణ్, భయముళ్ళుదేశ్ త్తిలే మధ్యరాత్ర్ త్తిలేవన్ఱు తిఱక్కవఱైక్కిఱ నీజ్జళారెన్న; (౧)*భయానా మపహారియిరున్దవిడ త్తిల్ భయమెన్నెన్న; కాలమ్ త్రేతాయుగమాయ్, తమప్పనార్ శమ్పరాన్తకనుమాయ్, ప్పిల్లైళ్ళ తాజ్జళుమ్ ఆణ్ పులికళాయ్, మన్త్రికల్ వనిష్ఠాదికళాయ్, ఊరుమ్ తిరువయోదైయి యాయ్ భయనున్ద్రుక్కిఱతో? కాలమ్ కలిక్కుత్తోళ్ తీణ్ణియాన ద్వాఁరాన్తమ్, తమప్పనార్ సాధు శ్రీనన్దగోపర్, ఇవర్కళ్ శిఱుప్పిల్లైళ్ళ కళ్, అతుక్కుమేలే తీమ్బర్కళ్, ఊర్ ఇడైచ్చేరి, కంసన్ శత్రు, ఎఱ్ఱుమ్ పూణ్ణుకళెల్లామ్ అనురప్పూణ్ణుకళ్, భయజ్జెట్టిరుక్కులామో వెన్న; పెణ్ణుక్కు భయప్పడవేణుమోవెన్న, శూర్పణఖై పెణ్ణిన్ఱో వెన్న; అవళ్ రాక్షసి, నాజ్గళ్ *ఆయర్ శిఱుమియర్, ఇవనుక్కు ఎన్ వరుక్కిఱతో! ఎన్ఱు వయిఱుపిడిక్కుమిడైయర్క్కు ప్పిఱన్దవర్కళన్ఱో వెన్న; పూతనైక్కుప్పిన్ఱు ఇడైచ్చిళ్ళుక్కున్ఱో భయప్పడవేణుక్కిఱ తెన్న; (శిఱుమియరోముక్కు) కృత్రిమమతియాత శిఱుప్పెణ్ణులెన్న;

వారైయిలే యతియలమ్, వన్దకార్యతై చొల్లున్దోళెన్న; (అతైవతై) నోన్ఱుక్కు ప్పతై వేణ్ణివన్దో మెన్న; అతువాకిల్ తిరుప్పళ్ళి

“ఎజ్జళుక్కునాయ్ నేర్ న్దాన్” ఎన్నవమైర్దిరుక్కు, “శిఱుమియర్” ఎన్ఱిఱ విడత్తిల్ - శ్రీత్వమ్ శొల్లుకైక్కుమ్, “ఆయర్” ఎన్ఱు - ఇడైయర్ సమ్మన్దమ్ శొల్లు కైక్కుమ్, “శిఱుమియర్” ఎన్ఱు-బాల్యమ్ శొల్లుకైక్కుమ్ ప్రశ్నప్రతివచనముభేన భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తాళ్ తిఱవాయ్ త్యాది).

మేలుక్కువతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వారైయిలేయ్ త్యాది). అతైతల్ - శబ్దికైయామ్, అప్పడిప్పట్టపతైయెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రో త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నోన్ఱుక్కి త్యాది). నీలమణిపాన్ద వడివుడైయవనెన్ఱు శబ్దార్థమాయ్

(౧) వి-పు-౧-౧౭-౩౬ “భయంభయానామపహారిణిస్థితే మనశ్శనన్తే మమ కుత్ర తిష్ఠతియిన్తిన్ స్పృతేజన్తజరాన్తకాని భయాని సర్వాణ్యపయాన్తి తాత.”

యుణర్ న్దాల్ విణ్ణప్పమ్ శేయ్ కిటామ్, అవ్వళవుమ్ నిల్లుజ్జోళెన్న;
 (మాయనిత్యాది) నీ ఇన్దటివిక్కవేణ్ణాతపడి నెన్నెల్ శ్రే శొల్లిప్పన్దాన్.
 (మాయన్) పెణ్ణళ్ గోష్ఠియిల్ తాత్తినిన్దు పరిమాచినపడి. (మణివ
 ణ్ణన్) తాత్తినిల్లావిడిలుమ్ విడనొణ్ణాత వడివల్లుకు, పూవల్ న్దాత్తిన్దే
 వార్తెశొల్లుకిటపోతై ఓప్పస్సురఃమెన్నవుమామ్. (౧) “వాగ్గీత్రిమాన్”
 (నెన్నెల్) ఉన్కాల్తై ప్పిడిక్కవేణ్ణుకిట విన్దుపోలేయో? అవన్కాల్తై ప్పిడి
 క్కవిరున్ద నెన్నెల్ ముమ్ ఒరునాళే! ఎన్జిత్తార్కళ్. (వాయ్ నేర్ న్దాన్)
 ఓలక్కత్తిలే ఒరువార్తై శొన్నానాకిల్ మెయ్యాక వేణుమోవెన్న;
 (౨) “కృష్ణే న మే మోఘం వచోభవేత్” ఎన్దు ఒరుత్తిక్కు
 చొన్నవార్తై అవళ్ విషయత్తిల్ ప్పుతాయ్ త్తతాకిలన్దు ఇవ్వాన్దై
 యుమ్ ప్పుతావతెన్న;

ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, “వాయ్ నేర్ న్దాన్” ఎన్దైక్కటాక్షిన్దు, మణి-పన్ద
 రాగమాయ్, వణ్ణమ్ - అధరత్తిక్ వర్ణమాయ్, తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్
 (పూవిత్యాది). (స్ఫురణమ్) ప్రకాశమ్. వార్తెశొల్లుమ్పోతై త్తిరువధరత్తిల్ ఇవన్దై
 “శ్రీమాన్” ఎన్దై తెన్దు తిరువుళ్ళమ్పల్ శ్రీప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ (వాగ్గీత్యాది).
 “బుద్ధిమాన్ సీతిమాన్ వాగ్గీ శ్రీమాన్ శశ్రునిబర్హణః” ఎన్దువచనశేషమ్, “నెన్నెల్”
 ఎన్నవ మైన్దుక్క, “నెన్నెల్” ఎన్దు ఏవకారశుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
 (ఉన్కాల్త్యాది). “శొన్నాన్” ఎన్నాతే “వాయ్ నేర్ న్దాన్” ఎన్దైత్తై క్లాఘ్య
 తై తోన్దుకైయాలే అరుక్కుభావత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఓలక్కత్తిలేయత్యాది).
 (ఒరుత్తిక్కు) - ద్రౌపదిక్కు.

(౧) రా-బా-౧-౮. “ఇత్వోకువంశప్రభవో రామోనామ జనై శ్శ్చుతః” నియ
 తాన్తామసావీర్యో ద్యుతిమాన్ ధృతిమాన్ వశీ! బుద్ధిమాన్ సీతిమాన్ వాగ్గీ శ్రీమాన్
 శశ్రునిబర్హణః”.

(౨) భారతే-ప్రాపదీమృతికృష్ణః, “ద్యౌపతేత్ పృథివీశ్యద్ధిమవాభోచ్చ
 కలీభవేత్ । శుశ్మన్తోయనిధిఃకృష్ణే నమేమోఘంవచోభవేత్”

శొన్నానేయాకిలుమ్ నీజ్గళ్ ప్రయోజనాన్తరపరైకళన్టోవెన్న;
(తూయోమాయ్ వన్దోమ్) “పత్తై” ఎన్ఱు-ఒరు వ్యాజమ్, అనన్యప్ర
యోజనైకళ్ నాజ్గళ్. అతావతు-అవనుక్కు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుమ
తోఱ్ఱియ త్తజ్గళుక్కొన్ఱిన్ఱియిలేయిరుక్కై. (వన్దోమ్) అవణ శెయ్వుతై
నాజ్గళ్ శెయ్తోమెన్ఱై.

నీజ్గళ్ అనన్యప్రయోజనైకళెన్ఱైక్కు అజ్జైయాళమెన్నెన్న; (తు
యిలెఱుపాడువాణ్) తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చి పాడవన్దోమ్. (౧) “సమయా
బోధిత శ్రీమాన్ సుఖసుప్తపరన్తపః” ఎన్ఱు - పిరాట్టి ఉఱుక్కుకిఱ
పడియై క్కణ్ణు ఉకన్దాళ్; ఇవర్కళ్ అవనురుమ్బడియైక్కాణ ఆలై
ప్పడుకిఱార్కళ్.

అజ్జనేయాకిల్ తిఱక్కిఱ్ఱేణ్, నిల్లుజ్గోళెన్న; (వాయాల్ మున్న
మున్నమ్మాల్ తాతే) ఎజ్గళై ముఱ్ఱుడనిషేధియాతోఱ్ఱియ వేణుమ్.
నెజ్జాల్ నిన్ఱై త్తాయాకిలుమ్ వాయాల్ నిషేధియాతోఱ్ఱియ వేణుమ్.
ఉణ్కై యతుకిఱాయ్ ఇవర్కళ్ళుక్కు, అవణ్కై యతిఱే వాణాళ్. (౨)
“వధ్యతామ్” ఎన్ఱు వర్తామే, (౩) “ అస్తాభిస్తుల్యోభవతు ” ఎన్ఱు

పిరాట్టియైప్పోలే ఉఱుక్కుకిఱపోలైయిర్ అఱ్ఱికిలే ఈడుపట్టిరుక్కవేణ్డియ
రుక్క, తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చి పాడ వరక్కుడుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సమ
యేత్యాది).

నెజ్జోలే నిషేధిక్కయైనినైత్తు నిల్లుజ్గోళెన్ఱతాక త్తిరువుళ్ళమ్పర్దీ త్తాత్పర్య
మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎజ్గళైయత్యాది). “మున్నమున్నమ్” ఎన్ఱు పైన్ఱయారే-నోన్ఱు
క్కుప్రథమమ్ విఱ్ఱువారై శొల్లాతోఱ్ఱియ వేణు మెన్నుమ్ ఇవర్కళ్ళిప్రాయతై యరు
ళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉణ్కైయత్యాది).

(౧) రా-సు-౩౮-౨౪ - “ వాయసేన తతస్తేన బలవత్ క్లిశ్యమానయా | స
మయా బోధిత శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరన్తపః.” (౨) రా-య-౧౭-౨౭-రాకుం
ప్రతినుగ్రీవః “వధ్యతామేష తీవ్రేదణ్డేన సచివైస్సహ | రావణస్య నృశంసస్య భ్రాతా
హ్యౌష విభీషణః.” (౩) రా-య-౧౮-౩౮, “తస్మాత్ప్రిప్రం సహస్రాభి స్తుల్యో
భవతు రాఘవ | విభీషణో మహాప్రాజ్ఞ స్సభిత్వం చాఽభ్యుపైతు నః”.

౧౬-పా, నాయకనాథ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౯౩

పిన్నితే అవకాశతై పెన్ద్రుతు. (అమ్మా) పచ్చై యిడుకితార్ కళ్. ఉళ్ళి
రుక్మిణవనో నాధన్, నీ యలైయోవెన్న ;

తాళై యురువి క్కతవై త్తళ్ళిక్కోడు పుకురుజ్జోళెన్న , (నీ నేక
నిలై క్కతవమ్ నీక్కు) అతు ఉన్నిలుమ్ పరివుడై త్తాన కతవు, ఎక్కాల్
తళ్ళిప్పోకాతు, నీయేతిఱక్కవేణుమెన్దితార్ కళ్ ; చేతనాచేతనవిభా
మిన్దియే, ఇప్పురిలుళ్ళు తెల్లామ్ అనుకూలమాయిరుక్మిణఁడి. కంసన్
పచ్చై పీట్టిల్ ఎల్లామ్ ప్రతికూలమాయిరుక్కుమాపోలే. (నేకనిలై
క్కతవమ్) శెఱిన్దిరుక్మిణ కతవై యుమ్ నిలై యోయుమ్. (నీక్కు)
నీయేవన్దు తిఱక్కవేణుమ్. ౧౬.

“నేకమ్” ఎన్ఱ తిన్ద్రమ్ (అతువిత్యాది). “నేకమ్” ఎన్ఱ తుక్కు - శేషినాక
అర్ధాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శెఱిన్దిత్యాది). ౧౭.

శిన్న. అరుమ్బదమ్.

పతినాతామ్బట్టు. (నాయకన్) ద్వారపాలనై ఎఱుప్పకీఱ లేతు క్కెన్న
(శెయ్యాతనశెయ్యామిత్యాది). ఎల్లరుజ్జూడ వెఱుప్పవేణుమో, ఒరుత్తరవన్దెఱుప్ప
నాల్ పోరాతోవెన్న (శెయ్యాతనవిత్యాది) ఎఱుమామ్. అన్ఱిక్కే, పెన్ద్రుళై ఒరుత్త
యొరుత్తరెఱుప్పకీఱతఱుగ్ ప్రయోజన మెన్నెన్ఱ శజ్జైక్కుత్తిరమాకవుమామ్.

“ఇవర్ కళాల్ పెఱుమవనన్ఱో నాయక నావాన్” ఎన్ఱ శజ్జైక్కు ప్పరిహారా
న్ద్రమ్ (ప్రధానశేషియిత్కాట్టిలిత్యాది). అతావతు-అవ నే నాయక నెన్ఱపడి. ప్రధాన
శేషి - కృష్ణన్, నన్దగోపర్ ద్వారశేషి. చాటువాయ్, వాశల్ కాక్కిఱవనాతల్,
తదీయరాతల్. కృష్ణన్ కోయిలెన్నా తే “నన్దకోపనుడైయోకోయిల్” ఎన్నానె
నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాన్దకాశ్రయిక్కిఱవనిత్యాది). “అయర్వఱుమమర్క
శతిపతి” ఎన్ఱ పరమపదత్తిలే స్వతన్త్ర నాయురుక్కిఱ కృష్ణనై ప్పరతన్త్ర నెన్నానె
నెన్న, అఱుమ్ స్వతన్త్ర నన్ఱ, పరతన్త్ర నాయురుక్కుమ్, అప్పడి యిరున్దాలుమ్
లిన్నుడైయ పారతన్త్ర య్త్రుక్కు నిత్యసూరికళిశైయామైయాలే తన్దై శేషికిళాకవిశై
న్దిరుక్కిఱ సంసారికళోడేపరిమాఱ విజ్ఞేవన్ద అవతరిత్తానెన్దితార్ (తన్దై శేషికిళాక
విత్యాది). అన్ఱే పరతన్త్ర నాయురుక్కుమోవెన్న (అడియార్ నిలొక్కిన్ద విత్యాది). చూన్చి

వాచియాకచ్చుల్లాతే, “కాప్పానే” ఎన్నిత తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శిలుప్పెణ్ణిత్తాది).

కోయిల్ కాప్పానుమ్ తిరువాళల్ కాప్పాను మెరుత్తెన్నుతల్, తనిత్తనియే ఇరణ్ణుపేరైయు మెట్టుప్పకితార్ క తేన్నుతల్, కణ్ణవర్ క శ్లైరైయు మెట్టుప్పకిత తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆర్ విఘ్నమిత్యాది).

అవనన్టో పుణప్పడాతపడి భోగ్యతైయాలే కాలొకట్టుకిఱవన్నెన్న (అవన్ పుక్కానైయిత్యాది). అన్తిక్కే, “మణిక్కతవమ్” “మణివణ్ణన్” ఎన్నిత పదద్వయతైయుమ్ కటాక్షిత్తుక్కొణ్ణు అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరువాళలుక్కుళ్ పుకువారైయిత్యాది). (అయోధ్యై) ఎన్ఱతు - సాళిప్రాయమ్ - యోద్ధమక క్యా అయోధ్యేతి. ద్వాపరాన్త మాకైయాలే కలికాలత్తుక్కుత్తోళ్ తీడ్డియెన్ఱపడి. అతావతు - సద్వక మెన్ఱపడి.

అత్తైపత్తై - కొట్టప్పడుకిఱపత్తై, వేణ్ణివన్దోమితి శేషః. నెన్నెరే - నేర్ న్దో. నేర్ న్దాన్ - శోన్నాన్. వార్తై యరుళిచ్చెయ్యమ్మాత్తకాయరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వాగ్గీ శ్రీమాన్) ఎన్ఱు. హర్దమాసతాత్పర్యమ్ (ఉన్ కాలై ప్పిడిక్కిఱ విత్యాది). (అవన్ కాలైప్పిడిక్కు) ఎన్ఱతు - అవనెన్ఱళ్ కాలైప్పిడిక్కు వెన్ఱపడి. “నేర్ న్దాన్” ఎన్ఱతుక్కు సర్వస్వదానమాక త్తోన్ఱ్ఱుకైయాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఓలక్కత్తిరే యిత్యాది).

(సిద్ధళ్ ప్రయోజనాన్తరపరైకళన్టో) ఎన్ఱతు-అవనన్ఱ ప్రయోజనైకళాయన్ఱే, నోన్ఱుక్కు ప్పత్తైకేట్టైక్కాక వన్దవర్ కళన్టో వెన్ఱపడి.

తుయిలెఱి - ఉఱక్క మెట్టుప్పకైక్కాక.

మున్నమున్నమ్-ముఱ్ఱడ. మాల్ గ్రాతే - నిరోధియాతే. వాయాలెన్ఱ విశేషణ త్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (నెన్ఱాల్ నిన్ఱెత్తాయాకిలు మిత్యాది). ఉన్ కైయతుకిడా యిత్యాది) జీవనమితి శేషః.

“నేశనిరైక్కతవమ్” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుపారుళ్, నేశమెన్ఱు - స్నేహమాయ్, నేశతై యుడైయ కత వెన్నుతల్; అన్తిక్కే, నేశమెన్ఱు - శెఱివాయ్, శెఱిన్ద కత వెన్నుతల్. అచేతనత్తుక్కు స్నేహముణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చేతనాచేతన విభాగ మిత్యాది). స్నేహపత్తుత్తిరే నిత్యసూరికి శోక పుమామ్. ... ౧౯౫

అప. — పతిసేథామ్బాట్టు. ఇవర్కళై త్తిరుక్కాప్పు నీక్కి ఉళేపుకురవిడ, శ్రీనన్దగోపర్ తొడక్కమానారై యెఱుప్పికిటార్కళో. ముఱ్ఱుడ కృష్ణనై పెణ్ణళోకళవుకాణ్ణిటార్కళోవెన్ఱు నినైత్తు కావ లాకప్పుఱక్కట్టిలే కిడక్కిఱ శ్రీనన్దగోపరై యెఱుప్పికిటార్కళో; అనిరు ధ్ధాఱ్వునై యకప్పడ క్కళవుకాణక్కడవ పెణ్ణళో, అనన్దుకుక్కుమ్ వాయ్ త్తలై యాయ్, (౧) “సాక్షాన్తత్కథమన్తధః” ఎన్ఱిఱ కృష్ణనై క్కళవుకాణ చ్చొల్లవేణుమో?

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(నాయక నాయిత్యాది) మున్నే పురుషకారమాకవుమ్, అన్ఱిక్కే నాయకనాకై యాలుమ్ కోయిల్ కాప్పానై యెఱుప్పికిటార్కళైన్దరుళిచ్చెయ్తు, అన్యపదేశ శ్తుక్కుచ్చేర వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఆర్ విఘ్నమ్ పణ్ణుకిటార్కళో వెన్ఱుతుడన్ఱి). అవ నన్ఱో పుఱప్పడాతపడి భోగ్యతైయాలే కాలకట్టుకిఱవనెన్న, (అవన్ పుక్కారై పుఱప్పడాతపడియిత్యాది), అన్ఱిక్కే, మేలే “మణివణ్ణన్” ఎన్ఱపదత్తైక్కటాక్షిత్తు “మణిక్కతవమ్” ఎన్ఱ పదత్తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (తిరువాళలుక్కు శ్శిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే) ఎన్నవుమామ్. ఓన్ఱసురణమ్ మణిపోలే యిరుక్కిఱ తైన్ఱపడి. “నేకమ్” ఎన్ఱ స్నేహమాయ్, స్నేహముడైయ కతవెన్ఱమున్దినవర్థమ్, ఇరన్డా మర్థమ్—“నేకమ్” ఎన్ఱ పారుత్తమాయ్, పారున్దియిరుక్కిఱ కతవెన్ఱపడి. మున్దినవర్థ త్రిల్ నిత్యసూరికళై చ్చొల్లకిఱతు. చన్ఱప్రచన్డో ప్రాన్ద్యాచే యామ్యే ధద్ర సుభద్ర కా । వారున్యోం జయవిజయా సామ్యే ధాత్రవిధాన్యకా॥ కుముదః కుముదాక్షశ్చ పుణ్డరీకోఽభవామనః । శంకుకర్ణ స్ఫుర్పినేత్ర సుముఖ సుప్రతిష్ఠిరః ” ఎన్ఱతను సన్దేయమ్. ౧౬.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతిసేథామ్బాట్టు— తడ్గరుక్కుడ్యేనాన కృష్ణనై ఎఱుప్పాతే నన్దగోపరై మున్ఱు, ఎఱుప్పవానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ముఱ్ఱుడవిత్యాది). పెణ్ణళో ఆన్ఱళై క్కళవుకాణక్కణ్ణతుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (అనిరుధ్దేవ్యాది).

(౧) భాగ-పు-౧౦. ౩౨-౨, “తాసామావరభూచ్చొరిస్మయమాన ముఖా మ్భుజః । పితౄమ్మరగరస్సగ్రీవీ సాక్షాన్తన్తత్కథమన్తధః ”.

మూ.—అమ్మరమే తణ్ణీరే శోతే యఱమ్ శెయ్యుమ్
 ఎమ్మెరుమాన్ నన్దకోపాలా వెఱ్ఱున్దిరాయ్
 కొమ్మనార్ కెల్లామ్ కొమ్మునే కులవిళక్కే
 ఎమ్మెరుమాట్టి యశోతాయత్తివుతాయ్
 అమ్మరమూడఱుత్తోజ్జి యులకళన్ద
 ఉమ్మర్ కోమానే ఉఱక్కి తెఱ్ఱున్దిరాయ్
 శెమ్మెఱ్ఱులడి చ్చెల్వా పలతేవా
 ఉమ్మియుమ్ నీయు ముఱక్కిలో రెమ్బావాయ్. ౧౭.

వ్యా.— (అమ్మరమే ఇత్యాది) పుడైవై యోడు తణ్ణీరోడు
 శోతోడు వాణ్ణియఱ వేణ్ణువార్ కు వేణ్ణువతెల్లామ్ పుష్కలమాకక్కొ
 డుక్కై. ఏవకారత్తాలే-ఇతువోఇవకల్ మ్మతు ఎన్నుమ్మడికొడుక్కై.
 (అఱమ్ శెయ్యుమ్) ఫలాభినన్దిరహితమాక్ ఆన్మశంస్యత్తాలే కొడుక్కై.
 ఇత్తాలే - నాట్టుక్కు ధారకాదికల్లై కొడుక్కిఱ నీ, ఎఱ్ఱో ధారకత్తై
 యుమ్ తారాయ్ నై. (ఎమ్మెరుమానిత్యాది) ఎఱ్ఱుమ్మ ధారకపోషక
 భోగ్యజ్జెల్లామాన కృష్ణనై పెల్మరు త్తన్దస్వామి ! ఎఱ్ఱున్దిరాయ్.

పుష్కలమాక కొడుక్కైమ్మ సులభమాన తణ్ణీరోడుకేర్ త్తు చ్చొల్లుకై
 యారే అమ్మరమ్ మతలానవర్మరుమ్ ప్పొష్కల్యమ్ తోర్మరుకిఱతెన్దు తిరువుళ్ళమ్
 పర్మర్ త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పుడైవైయోడిత్యాది). „అమ్మరమ్ కొడుక్కైయే
 అఱమ్ శెయ్యుమ్, తణ్ణీర్ కొడుక్కైయే అఱమ్ శెయ్యుమ్, శోతేడుక్కైయే అఱమ్
 శెయ్యుమ్” ఎన్దు తనిత్తనియే ఆన్వయిత్తు, ఏవకారత్తాలే - ఒరొన్డే కొడుక్కు
 మ్పొత్తు కొణ్డాడుమ్మడి యిరుక్కుమెన్దు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఏవకార
 త్తాలే యిత్యాది). ఇవర్ మ్మొక్కొడుక్కై ధర్మ మెన్నుమతు అర్థసిద్ధమాయరక్క
 వుమ్, „అఱమ్” ఎన్దు విశేషిత్తతుక్కు విశేషధర్మ మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పర్మర్ త్తాత్పర్య
 మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఫలాభినన్దియిత్యాది). పెణ్ణో ఎఱ్ఱుమ్మ మ్పొత్తు ఇవ్విశేషమిడు
 కైక్కు త్తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇత్తాలిత్యాది). ధారకాదికల్లెమ్మ కృష్ణ

(౧) “ఏకైకఫలలాభాయ సర్వలాభాయ కేశవః” (౨) *ఉక్టుమ్ శోటు పరుకునీర్ తిన్నుమ్ వెల్ శ్రీలై యుమ్ ఎల్లాప్పేటుమ్ తానేయానవనితే కృష్ణ. (ఎమ్మెరుమాన్) నాట్టిల్, పెణ్ణళుక్కు దానమ్ కొడుప్పార్తి, దానమ్ కొళ్ళుకైక్కు అధికారికళల్లామైయాలే. (౩) “వాసుదేవ స్వర్ణమ్” ఎన్జిరుక్కిఱ ఎజ్జళుక్కు కృష్ణనై త్తరప్పుకుకిఱని విశేషత్తు ఎజ్జళుక్కు నాయకనన్దో.

ఉార్న్దు, అవకాఅనుమతిపణ్ణినపడి తోల్ శ్రిక్కిడక్క; (కొమ్మ నారిత్యాది) పిరాట్టిమున్నాక అవనై యెఱ్ఱుప్పమాహాలే, ఇవళో మున్నాక శ్రీనందగోపరై యెఱ్ఱుప్పావిట్టతెన్నెన్నిల్; ప్పిళ్ళై మేల్ సజ్జ త్తాలే అణిత్తాక ఉళోకట్టిలే కిడక్కైయాలే పిఱ్ఱడ అవలై యెఱ్ఱుప్ప కిఱార్ కళో. (కొమ్మనార్ క్కెల్లామ్ కొమ్మనై) (౪) “నాచీకాముత్త మావధూః” ఎన్జు - పెణ్ పిఱ్ఱదార్ క్కెల్లామ్ తలైయాకప్పిఱన్దవళే! (కొమ్మనార్) కొమ్మ - వజ్జేక్కొమ్మ. అనార్ - అత్తైయనైయవర్ కళో - అత్తై ఒత్తవర్ కళో. (కులవిళక్కే) ఇక్కులత్తుక్కు మజ్జళదీప

సెన్నుమతుక్కు సంవాదమ్ కాట్టుకిఱార్ (ఏకైకత్యాది). “పితృమాతృ సుతభ్రాతృ దారమిత్రాదయోఽపివా” ఎన్జుపూర్వార్థమ్. కృష్ణనైప్పేల్ శ్రితే తరుక్కైయాయ్, ఇన్ద పుపకారన్దైప్పేల్ ఒరుతాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్తు, పెణ్ణళో దానాధికారికళన్దెన్జు పారాతే, అధికార విశేషత్తైప్పార్ త్తరువానాయుక్కిఱపడియైప్పేల్ “ఎమ్మె రుమాన్” ఎన్జుతుక్కు త్తార్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నాట్టిలిత్యాది).

(పిరాట్టి) ఎన్జుతు - మేలిల్ పాట్టిల్ శోల్లుకిఱ సప్పిన్దైప్పిరాట్టియే. (అత్తై అనైయవర్ కళో) ఎన్జుతు - అతుక్కు సద్భుశరెన్దపడి. నన్దకులత్తుక్కు త్తకవుత్త త్తాలే విళక్కానవశెన్జు క్కీరుళిచ్చెయ్తు, “కొమ్మనార్ క్కెల్లామ్” ఎన్జుత్తై ఇఱ్ఱమ్

(౧) “పితృమాతృసుతభ్రాతృ” ౭౨-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ. (౨) తి-వాయ్-౬-౭-౧.

(౩) గీ - ౭-౧౯. ౬౧-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ.

(౪) రా-దా-౧-౨౬. ౧౩౨-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ.

మానవళే ! పెణ్ పిఱన్దార్ క్కెల్లామ్ దృష్టియాన విళక్కేయెన్నపు
మామ్. (కొఱ్ఱున్దే) పెల్లఱుక్కు ఒరుకుత్తైవరిల్ ఉన్ ముకమన్దో వాడు
వతు. (ఎమ్ పెరుమాట్టి) కృష్ణనైప్పెల్లొ త్తన్దు ఎల్లఱుక్కు స్వామిని
యానవళే! (అళోతాయ్) శ్రీ నన్దగోపరైప్పొల్లయై సజాతీయైయా
కైయా లే నోయతియుమవళే! హితకామరాన శ్రీనన్దగోపరెల్లున్దిరుక్క
చ్చెయ్ తేయుమ్ ప్రియకామైయా యిరుక్కిఱ నీ కిడక్కక్కడవై యో?
(అఱివుతాయ్) నీ యత్తిన్దాల్ ఎల్లఱుక్కు ఒరుకుత్తైయున్దో వేన్దే.

అవళే సంవాదత్తాలే ఉళ్ళేవుక్కు కృష్ణనై యెఱుపుకితార్ కళో
(అమ్మరమూడఱుత్తోళ్ళి) ప్రయోజనాన్తరపరరాన దేవర్ కళుక్కాక
ఆకాళావకాళత్తై యెల్లామ్ అడల్ల ఒరుప్రదేశనియతియిల్లాతపడి
యూడఱుత్తు విన్దువళర్ న్దు. ఇత్తాల్ - నిరుపాధిక రక్షకనాకై యాలే
రక్షకత్వమే విళై నీరాక వళర్ న్దపడి. (ఉల్లకళన్ద) ఉఱుక్కుకిఱ ప్రజైయై
త్తఱువిక్కింజ్జు కిడక్కుమ్ తాయైప్పోలే, ఇరున్దతే కుడియాక ఎల్లార్
తలైయిలుమ్ ఉఱైణ్ణైయ్ వార్ త్తాప్పోలే తిరువడికళై క్కుళిరవైత్త
పడి. (ఉమ్బర్ కోమానే) అచ్చెయలాలే దేవర్ కళై యెఱుతిక్కింజ్జు
పడి. నిత్యసూరికళై యెన్నపుమామ్. అతావతు-నమక్కు శిరోభూషణ

హాట్టి త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పెణ్ పిఱన్దార్ క్కిత్యాది). మున్నే, “కొఱ్ఱున్దు”
ఎన్దతుక్కు-అక్షణయా ఉత్తమత్వమర్థమాక వారుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, కొఱ్ఱు
న్దోట్టెసాదృశ్యమాక విశేషమ్ వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పెల్ల
ఱుక్కిత్యాది). (అఱియుమవళే) ఎన్దవనన్తరమ్, “ఆకైయాలే” ఎన్దు శేషమ్. “అఱివు
తాయ్” ఎన్దతైవివక్షిత్తు ప్రార్థనైక్కు పేరువరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నీయిత్యాది).

(సంవాదత్తాలే) ఎన్దతు - సన్దుతియాలే యెన్దపడి. విన్దుల్ - పారుమల్.
అతావతు - ప్రీతిప్రకర్షత్తాలే తిరుమేని పెరుమైయై చొల్లుకిఱతు. “ఉల్లక” ఎన్ద
తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉఱుక్కుకిఱవిత్యాది). (ఉఱైణ్ణైయ్) ఉచ్చి
యెన్దైయ్.

౧౭-పా, అమృతమే వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పజ్జీ. ౧౯౯

మాన తిరువడికలై యిట్టు క్కాడుమడైయు మళిప్పతే! ఇతొరునాత్స
ల్యమే! ఎన్ఱు వాత్సల్యత్తుక్కుత్తోత్తై.

(ఉఱిక్లాతెఱ్ఱున్దిరాయ్) ఆఱ్ఱళుమాయ్ ప్రయోజనాన్తరపర
రాక వేణుమో ముకమ్ కొదుక్కైక్కు, అనన్య ప్రయోజనైకళు
మాయ్ అబలైకళుమానాలాకాతో? ఎఱ్ఱళుక్కు ముకమ్ కాట్టు
మ్బొతు శిఱుప్పతు పరుప్పతాకవేణుమో? ఇరున్దపడియే కాట్టవమై
యాతో? ఉఱవాశియఱియాయ్ అన్యపరమాననాట్టుక్కు సులభమాన
తిరువడికలై ఉఱవాశియఱియాయ్ మెఱ్ఱళుక్కు క్కాట్టలాకాతో? (ఉఱ
క్లాతెఱ్ఱున్దిరాయ్) ఎఱ్ఱళై ఉఱక్కమెఱ్ఱుప్పవన్ద సీ, ఉఱక్లాక్కడనై యో?
(౧) “అనిద్రస్సతతంరామః” ఎన్ఱు కేట్టిరున్దపడి అభికితాయరున్దతు.

ఇప్పశిళొల్లవు మెఱ్ఱున్దిరామైయాలే, మున్దుఱ నమ్మిచూత్త
పిరానై యెఱ్ఱుప్పాతే ముత్తైకేడాక చ్చెయ్తోమెన్ఱు అననై యెఱ్ఱు

“ఉఱక్లాతే” ఎన్ఱు ఇవ్వళవై చొల్లవమైన్దిరుక్క, “ ఎఱ్ఱున్దిరాయ్ ” ఎన్ఱు
తుక్కు - ఎఱ్ఱున్దిరుక్కై ముకక్లాట్టుకైక్కు నిమిత్తమెన్ఱువివక్షిత్తు, “ అమృతమ్ ”
ఇత్యాదియై క్కాట్టాక్షిత్తు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆఱ్ఱళుమిత్యాది). అతిశయత
లిరన్దువాక్యమమ్ “అమృతమాడఱుత్తు” ఎన్ఱు అంశ తైప్పన్ద; “ఓక్కి” ఎన్ఱు తైప్పన్ద
వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎఱ్ఱళుక్కిత్యాది). “ఉలకళన్ద” ఎన్ఱు తైప్పన్ద వరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (ఉఱవాశియిత్యాది) ఎన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. “ ఉఱక్లాతు ” ఎన్ఱు మతుక్కు
స్వాపదేశత్తిల్ భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎఱ్ఱళైయిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (ఉఱ
క్కమెఱ్ఱుప్ప) ఎన్ఱు - సంసారమాకిఱ వుఱక్కతైయెఱ్ఱుప్ప వెన్దపడి.

రెమ్ - శివన్దతాయ్, పాక - స్పృహణీయమాయ్, కఱ్ఱల్ - పీఠవన్దయము
డైయ్ అడియైయైయవనెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రే, ఇఱ్ఱక్ విశేషి త్తతుక్కు

(౧) రా-సు- ౩౬-౪౨-సీతాంప్రతిమారుతిః “అనిద్రస్సతతంరామస్సుప్తాపిచ
సరోత్తమః” సీతేతిమధురాంవాణింవ్యాహరన్ ప్రతిబుధ్యతే॥ దృష్ట్యాఫలంవాపుష్పంవా
యచ్చాన్యస్సుమనోహరమ్ । బహుశోహప్రియేత్యేవంశ్వసం స్త్యామభిభాషతే॥

పుకితార్ కళ్ (శేమొట్టులడిచ్చెల్వా పలతేవా) వీలై ప్పిటక్కై
కుప్పొత్కాల్ పొలియ ప్పిటన్ద శ్రీమానే!

(ఉమ్మియుమ్ నీయుముటక్కేల్) ఉనక్కు భవ్యనాన తమ్మి
యుమ్, అవనుక్కు భవ్యనాన నీయుమ్ ఉటక్కాత్తోయివేణుమ్.
(౧) “సన్దేశై స్సామ మధురైః ప్రేమగర్భై రగర్వితైః | రామేశాశ్వా
సితా గోప్యో హరిః హృతచేతనః ” ఎన్దు - ఎజ్జలై యుమ్ అవనై
యుమ్ పొరున్దవిడునుః ‘లెయో నీ. ౧౭.

తాత్పర్యార్థమై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిత్తైయిత్తాది). ఇరువర్ కుమ్ పరస్పరమ్
భవ్యతైశోన్నతుక్కు ప్రకృతోపయోగమ్ కాట్టుకేతార్ (సన్దేశైరీత్యాది). ౧౭.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పతి నేమామ్బాట్టు. (అమ్మరమ్) యశోదాదికలై ఎమ్మప్పాతే మున్దుట నన్దగో
పరై ఎమ్మప్పిటకై తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముట్టుడవిత్తాది). పురుషునై పెణ్ణి
కళపుకాట్టర్ కళోవెన్న (అనిరుద్దామ్బావనైయకప్పడవిత్తాది).

అమ్మరమ్-పుడైవై. (ఏవకారమ్) అమ్మరమ్, తణ్ణీరే, శోతే, ఎన్దుతు. ఇవ
నీలై కొడుక్కు మెన్నాతే “అటమ్ శెయ్యుమ్” ఎన్దిటతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (ఫలాభిసర్గిరహితమిత్తాది). అటమ్-కృపై. (౧) “అనృశంస్యంపగోధర్తః”
ఇతే. హర్షభావమ్ (ఇత్తార్ నాట్టుక్కిత్తాది). “ఎమ్మెరుమాన్” ఎన్దు శబ్దత్తుక్కు
తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్జళుక్కు ధారకేత్తాది). ఒరువస్తుతానే ధారకపో
షకభోగ్యమాకక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వక్తకేత్తాది). “ఎమ్మెరు
మాన్” ఎన్దుతుక్కు పురుషకారపరమాక్కి తాత్పర్యస్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్
(నాట్టిర్ పెణ్ణుక్కిత్తాది). “ఎమ్” ఎన్దిట శబ్దత్తుక్కు ప్పొరుళరుళిచ్చెయ్ కితార్
(పెణ్ణుక్కు దానమిత్తాది).

కొమ్బు-వణ్ణిక్కిమ్ము. అనార్ - అనైయవర్. కులవిళ క్కెన్దు - పచ్చీతత్ప
రుషనాతల్, కులమానవిళ క్కెన్దుతల్, మునినపత్తత్తిల్, కొమ్బునార్ కులత్తు క్కె
ల్లామ్ విళక్కే ఎన్దున్దుయమ్. “కొమ్బున్దే కులవిళక్కే” ఎన్దుమాట్టి (పెణ్ పిటన్దార్ క్కి

అవ. — పతిన్వేత్తామ్బాట్టు. ఇప్పడి యెఱుప్పిన విడ త్రిలుమ్ ఎఱున్దిరామైయాలే తఱ్ఱళుక్కు ప్పరుషకారభూతైయాన నప్పిచై ఎప్పి రాట్టియై యెఱుప్పికితార్కళ్. అనళ్ పురుషకారమాక అనచై

త్యాది). కొఱున్దే ఎస్తతు - ఎల్లార్ కుమ్ ప్రధానై యెన్నుతిల్, అభిమాని యెన్ను తల్. అభిమాని యెన్వపక్షత్తిల్ తాత్పర్యమ్ (పెళ్ళుకుక్కొరుకు పైయిత్త్యాది). అశో తాయ్ ఎఱ్ఱళ్ కుటైతీరాయెన్నాతే, “అతివుతాయ్” ఎన్దిటతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కి తార్ (నీయటిన్దా లెఱ్ఱళుక్కిత్యాది).

“ఓళ్ళి” ఎస్తతుక్కు తాత్పర్యమ్ (ఇత్తార్ నిరుపాచికేత్యాది). “ఉమ్బుర్ కొ మాన్” ఎస్తతు - నిత్యసూరి నాయకత్వమ్ శొన్నాల్ అతు మేన్వైయన్దో, ఉఱ్ఱళుక్కు ప్రయోజనమేతెన్న, కీర్త్తప్పదత్తైయమ్ కటాక్షిత్తు వాత్సల్యపరమాక నిశ్చయచిక్కు సన్దానపరమాకయోజిక్కితార్ (అతావతు నమక్కిత్యాది).

“ఉమ్బుర్ కొమాన్” ఎస్తపదత్తై క్కటాక్షిత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉఱ్ఱళుమాయిత్యాది). “ఓళ్ళి” ఎన్దిటపదత్తై క్కటాక్షిత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎఱ్ఱళుక్కిత్యాది). “ఉలకిళ్ద” ఎస్తతై క్కటాక్షిత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉకవాళియటియాతే) ఎస్త.

“శెమ్బుఱ్ఱులడిచ్చెల్వా” - శివన్దపాన్నా లే శెయ్యప్పట్టవీరక్కులైయుడైత్తన తిరువడిక శైయుడైయ శ్రీమో నే ఎస్త శబ్దార్థమ్. (పిళ్ళైపిటక్కైక్కు ప్పొత్కార్ పాలియ) ఎస్తతు - కాలెస్తు - సన్తతియాయ్, పాన్వెస్తు - శ్లాఘ్యమాయ్, పాలివు - అభివృద్ధియాయ్, శ్లాఘ్యమాన సన్తతి అభివృద్ధమాక వేన్వపడి.

ఉమ్బి - తమ్బి. అప్పడి కృష్ణసుక్కు భవ్యనోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (సన్దే శ్శెరిత్యాది). ఉకన్దేల్, ఓరెమ్బావాయ్ ఎస్త పదసిద్ధి. ౧౭.

ఇతుముతల్ మేల్ పాశరఱ్ఱళుక్కు కుట్టియరుమ్బదమ్ కాణవిత్తై.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతిన్వేత్తామ్బాట్టు. — (ఇప్పడి ఎఱుప్పినవిడ త్రిలుమ్) ఎస్తతు - తిరువాళిల్ కా కుమ్ ముతలికళ్ తొడక్కమాక నమ్మియూత్తపిరానళవుమ్ పురుషకారమాకప్పగ్గే నే యెఱుప్పినవిడత్రిలు మెన్వపడి. ఇవన్వై ప్పరుషకారమాక్కుమిడత్తిల్ అవనై ప్పెలూమా వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవళిత్యాది). అనళ్ పురుషకారమాక ప్పబ్బియైకపట

ప్పల్లువతే ఫలవ్యాప్తమావతు. ఇతుతాన్ కాక విభీషణాదికళ్ పక్క
లిలే కాణలామ్. అవళై యనాదరిత్తు ఇవనై ప్పల్లీన శూర్పణఖై అనర్థ
ప్పట్టాళితే. పెరుమాళై యొట్టియప్పిరాట్టియప్పల్లీన రావణనుమ్ అన
ర్థప్పట్టాన్; ఇరువరై యుమ్పల్లీనాలితే విభీషణాన్వనై ప్పొలే వాల్
లావతు. అభినివేశప్రేరితై కళాకై యాలే మున్దుఱవే కృష్ణన్ పక్కలిలే
మేల్విఱ్ఱున్దార్ కళ్ ఇవర్ కళ్; అఱ్ఱు కార్యమ్ ఫలియామైయాలే వట్టియే
పోక వేణుమెన్దు పురుషకార త్తిలిట్టిన్దార్ కళ్. ఆశ్రయణవేళై యిలేయితే
క్రమమ్ పార్ ప్పతు. భోగవేళై యిలే క్రమమ్ పార్ క్కప్పొకాతే.

మూ.— ఉన్దు మత కళిన్ద్ర నోడత తోళ్ వలియన్

నన్దకోపాలన్ మరుమకళే నప్పిన్నాయ్

కన్దమ్ కమ్ముమ్ కుట్టలీ కడై తిఱవాయ్

వడైఱ్ఱుమ్ కోట్టి యత్తై త్తనకాణ్ మాతవి

ప్పన్దల్ మేల్ పల్ కాల్ కుయిలినజ్జళ్ కూవినకాణ్

పన్దార్ విరలి యున్ మైత్తునన్ పేర్ పాడ

చ్చెన్దామరై క్కైయాల శీరార్ వళై యెలిప్ప

వన్దు తిఱవాయ్ నుక్కిన్దేలోరెమ్బావాయ్. ౧౮.

వ్యాప్తమెన్నెయై అన్వయవ్యతిరేకజ్ఞశాల్ ఉపపాదిక్కితార్ (ఇతువిత్వాది వాక్య
ద్యయత్తాలే). ఇవళై యొట్టియ పెరుమాళై ప్పల్లీనుమతు అనర్థావహమెన్నెక్కు
దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పెరుమాళైయత్వాది). ఇప్పడి యిరుక్కువున్ మున్దు
ఱవే నప్పిన్నెయై పురుషకారమాక్కాతే కృష్ణన్ పక్కలిట్టికైక్కు క్కార్ణ
మెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అభినివేశేత్వాది). అభినివేశమ్ కన్దేపురణ్ణాలుమ్
వట్టితప్పియిట్టికై ఎజ్జనే కూడువతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఆశ్రయణేత్వాది). భోగ
వేళై యెన్దు ఇవర్ కళ్ నిన్దెవిరుక్కైయాలే మున్దుఱ ఇట్టిన్దు అతుఫలియామైయాలే ఆశ్ర
యణవేళై యెన్దుఱిన్దు నప్పిన్నెయై పురుషకారమాక ప్పల్లీనుకిటార్ కళెన్దుకరున్దు.

మతతై, ఉన్దుకైతళ్ళుకైయాయ్, మదజలతై పెరుకవిదానిన్దుళ్ళ గజమ్బాలే
యిరుక్కుమవనెన్దు ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, మతకళిన్ద్రైత్తళ్ళుమవనెన్దు శబ్దా

వ్యా.— (ఉన్దుమతకళిన్ద్ర) మదత్తై ఉన్దానిన్దుళ్ళ కళిలు. మత్తగజమ్బాలే యిరుక్కుమ్ బలత్తై యుడైయవణ. అనై కళోడే పొరుమ్బడియాన మిడుక్కైయుడైయవనెనై. (ఓడాతతోళ్ వలియన్) (౧) “యుడేచాఽప్యపలాయనమ్” ఎన్దిఱపడియే ప్రతిపక్షలైక్కణ్డాల పిఱ్కాలియాత తోళ్ వలియై యుడైయవణ. నడైయాడాతతోళ్ వలియన్ ఎన్నవుమామ్. ఇప్పోతు ఇవరుడైయ మిడుక్కుచ్చొల్లిన్దు, తజ్జళ్ళు ధనమాన ఇమ్మిఘనత్తుక్కుక్కావలుడైన్దు తజ్జళ్ళ భయనివృత్తి క్కాక. (౨) “అఙ్గోరాయ్కులమ్” ఎన్దు - కంసపడైవీడాన శ్రీ మధురైయొనినై త్తు అఙ్గినార్కు అఙ్గవేణ్డతవూరితే. (తోళ్ వలియన్) (౩) “నబిభేతి కుతశ్చన” ఎన్దు - నమ్ముడైయ అనీతికలైనినై

ర్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రీ త్తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అనైకళోడేయిత్తాది). (మిడుక్కైయుడైయవనెనై) ఎన్దిరుక్కైయాలే - కీర్తవొన్నబలత్తై వివరిక్కితా రెన్నవుమామ్. ఓడాతవనాయ్, తోళ్ వలియుడైయనా యిరుక్కుమవనెన్దు శబ్దా ర్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రీ, చక్రవర్తిరుమకనై దృష్టాస్తమాక్కిక్కిణ్డు తాత్పర్యమరు లిచ్చెయ్కితార్ (యుడేత్తాది). (పిఱ్కాలియాత) ఎన్దుతు-పిఱ్కవాణ్డవేణ్డతవెన్దుపడి. “ఓడాత” ఎన్దుత్తై తోళ్ వలిమ్క విశేషణమాక్కి త్తాత్పర్యాస్తర మరుళిచ్చెయ్కి తార్ (నడైయాడాతవిత్తాది). నడైయాడాతవెన్దుతు - నాటిల్ సఞ్చరియాతివెన్దు పడి; అతావతు - అప్రతిమమానవెన్దు పడి. ఇవణ్ మిడుక్కైప్పన్దు ఇవరూమ్ భయనివృ త్తిక్కు ఉడలెన్దుమత్తై క్కాట్టుకితార్ (అఙ్గోరాయ్కులమిత్తాది). ఇమ్మిఘన స్తుక్కు క్కావలుడైన్దు భయనివృత్తి యుడైకైమ్క భయప్రసక్తియేతెన్న; అత్తై సదృష్టాస్తమాక క్కాట్టానిన్దుక్కిణ్డు నివృత్తిక్కుడలానపడియై యుపపాదిక్కితార్ (నబిభేతియిత్తాది). “అనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాన్ | నబిభేతికుతశ్చన” ఎన్దు శ్రుతియిల్ అనన్ద

(౧) గీ-౧౫-౪౩, “కౌర్యం తేజో భృతిర్దాక్ష్యం యుడేచాఽప్యపలాయనమ్ | దానమిశ్వరభావశ్చ త్వాత్రం కర్తస్వభావజమ్.”

(౨) తి-వాయ్-౬-౪-౫, (౩) తై-ఆన-౧౪౩-వతు పుటత్తిర్కాణ్.

లైల్ ఎమ్పెరుమాన్ తోళ్ వలియై నినైత్తు భయమ్ కెడుమాపోలే, కృష్ణనుడై య తీమ్బుకళై నినై త్తాల్ ఇవరుడై య తోళ్ వలియై నినైత్తు భయమ్ కెడలాయిరుక్కై. కంసకమాళికై నిమిలికీ ధ్రోక్యన్మనుక్కు ఒరు తీజువారాతపడి వళర్ క్కవల్ల మిడుక్కై యుడై యవరితే.

(నన్దకోపాలకమరుమకళే) “ శ్రీకుమ్భర్ మకళే ” ఎన్నాతే మామనారై చ్చొల్లిల్ ము, (౧) “ సుషా దశరథస్యాఽహం శత్రునైస్య ప్రతాపినః ” ఎన్నమాపోలే, అతిలుమ్ ఇవళుక్కు ఇత్తు ప్రియమానై యాలే. (నప్పిన్నాయ్) తిరువాయ్ప్పడియిల్ కృష్ణన్ పిఱన్దతుక్కు ప్పిన్బు శ్రీనన్దగోపరుక్కు మరుమకళల్లాతారుణ్డో? నమక్కై ఎన్ఱు పేళాతే కిడక్క; (నప్పిన్నాయ్) ఎన్ఱితార్ కళే.

(కన్దమ్ కమ్ముమ్ కుల్లిలీ) పరిమళమ్ నిఱమ్ పెలువతు ఇవళో తిరుక్కుల్లిలీ శేర్ న్దవన్ఱు ఎన్ఱిఱతు. (౨) * వాళమ్ శెయ్ పూజ్గులు లాళితే. (౩) “ సర్వగన్ధః ” ఎన్ఱిఱవనుక్కుమ్ నాన్ మ్మమ్ కొడుక్కుమ్బడి

పదమ్ - సుణవిగ్రహవిభూతికళై క్కొట్టు మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి (ఎమ్పెరుమాన్ తోళ్ వలియై) ఎన్ఱతు.

కన్దమ్ - గన్దమ్, పరిమళిక్కుమ్బడియాన మల్లలైయుడైయవళెన్ఱు, శబ్దార్థ మాయ్, పరిమళిక్కైయావతు - అతిశయిక్కైయెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పరిమళమిత్యాది). ఎడుత్తవాళురత్తుక్కర్థ మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (సర్వేత్యాది). “ కడై ” ఎన్ఱు - కోడియాయ్, కోడియై త్రిఱవాయెమ్మమర్థమ్ భవనిక్కైయాలే

(౧) రా - సు - ౩౩ - ౪౪ - శింశుపాస్థహనూమన్తంప్రతిసీతా - పృథివ్యాం రాజసింహానాం ముఖ్యస్య విదితాత్తనః । సుషా దశరథస్యాఽహం శత్రునైస్య ప్రతాపినః॥ దుహితా జనకస్యాఽహం వైదేహస్య మహాత్తనః । సీతేతి నామ నామ్నాఽహం భార్యా రామస్య ధీమతః, ”

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౩) చా-ఉ-౩-౧౪. “ సర్వకర్తా సర్వకామ సర్వగన్ధ సర్వరస సర్వ మిదమభ్యాత్మోఽవకన్యనాదరః, ”

పరిమళమ్మిక్క తిరుక్కుళల్. (కడై తిటవాయ్) కృష్ణనుడై యపరిమళ ముమ్ ఉన్నుడై య పరిమళముమాక త్తేజ్జినిట్కిట వెళ్ళుతై క్కుతవై త్తిటన్దు పుటప్పడవిట్టు ఎజ్జళ్ విడాయై త్తీరాయ్నితార్కళ్. కిణ్ణకడై యణైశెయ్తాతోల్ అడైత్తుక్కొణ్ణుకిడవాతే వెట్టివిడాయ్.

మధ్యరాత్రియిలే యెఱుప్పకిటతెన్నెన్న ; పోతువిడిన్దతుఎన్న ; విడిన్దతు క్కుడైయాళ మెన్నెన్న , (కోట్టియత్తైత్తనకాణ్) కోట్టి కూ వానిన్ద తెన్న ; ఒరుకోట్టి కూవినవాతే విడిన్దతామోవెన్న ; (వన్దెజ్జుమ్ కోట్టి అత్తైత్తనకాణ్)తుడైతట్టి యెఱుప్పవారై పోలే సర్వతోదిక్క మాక కోట్టి కూవానిన్దతు.

ఉణర్న్దవై యెల్లామ్ కూప్పిడుమ్, పిన్నై యుటజ్జుమతు శామ కోట్టియెన్న , (మాతవిప్పన్దల్ మేలిత్యాది). సుఖత్రాలే, (౧)“నోప

ఫలిత్తతాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనిత్యాది). “కడై” ఎఱ్ఱ-తాత్పర్య శాయ్, అత్తారే - కతవుతిటక్కై వాక్కార్థమాక క్కుణ్ణుకొళ్వతు.

“కోట్టి” ఎఱ్ఱ - ఏకవచనమాయరుక్కైయారే, “అత్తైత్తన” ఎఱ్ఱ బహువచ నమ్ శేరామైయారే, ఏకవచనమాక్కి శబ్దార్థ మరుళిచ్చెయ్కితార్ (కోట్టియి త్యాది). “ఎజ్జుమ్” ఎఱ్ఱతుక్కు అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఒరుకోట్టియి త్యాది). “ఎజ్జుమ్ - కోట్టి-వపు-అత్తైత్తన” ఎఱ్ఱ న్వయమ్ తీరువుళ్ళమ్పర్దై, “కూప్పి ట్టన” ఎన్నారే, “వన్దైత్తన” ఎఱ్ఱతు దృష్టాన్తమ్ తోన్ద వేణ్డియెఱ్ఱు తాత్పర్యమరు లిచ్చెయ్కితార్ (తుడైయిత్యాది). ఒరుకోట్టియెజ్జుమొక్క ఏకకాలత్తిలే కూవక్కు డామైయారే, ఇజ్జు “కోట్టి” ఎఱ్ఱతు - బాత్యేకవచనమ్.

“ మాతవిప్పన్దల్ మేల్ ” ఎఱ్ఱతుక్కు-త్తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (సుఖే త్యాది). (నోపజనంస్తరన్నిదంశరీరమ్ ఎన్నుమ్మడి) ఎఱ్ఱతు - ముక్త త్తై బద్ధజన

(౧) ఛా-ఉ-౮-౧౨. యవప సంప్రసాదోఽస్తా చ్చరీరా త్సముత్థాయ పరం జ్యోతి రుపసంపద్య స్వేన రూషేణాఽభినిష్పద్యతే స ఉత్తమః పురుష స్స తత్ర పర్యేతి జక్ష-క్రీడక రమమాణ స్తీర్నిభిర్వా యావైర్వా జ్ఞాతిభిర్వా నోపజనం స్తరన్నిదం శరీరమ్.”

జనంస్తరన్నిదంశరీరమ్” ఎన్నుమ్బడి పడుక్కైయిలే యుఱఱుక్కిఱవై
యుఱుమోమ్బాతు విడియవేణ్ణావోవెన్న ; ఒరుకుయిలినమ్ ఒరుకాల్
కూవుళ్ళాట్టిల్ విసిన్దతోవెన్న ; (పల్కాల్ కుయిలినళ్ళల్ కూవినకాణ్)
ఉన్నుడైయ నోక్కుమ్ స్పర్శముమే ధారకమాన కుయిల్, విడిన్దుమ్
ఉన్నైక్కాణ పెఱ్ఱామైయాలే కూవానిన్దతు. ఒరుకుయిల్ కూవినతు
ప్రమాణమోవెన్న; ఉన్నైక్కాణ పెఱ్ఱామైయాలే నాక్కు ఒట్టినమై
తోద్ర (కుయిలినళ్ళల్ కూవినకాణ్) ఇనమినమాక క్కుయిల్ కళ్
కూవినకాణ్.

(పందార్ విరలి) పన్దుమ్కై యమ్ పొరున్దియిరుక్కిఱపడి. నాళ్ళల్
వైలన్ద్రైవిట్టు అచేతనమాక పెన్ద్రోలోమే. అతెన్నెన్నిల్ ; ఉక్కై
క్కుళ్ళే కిడక్కలామే , ఇప్పోతు పన్దిక్ ప్రసన్దమెన్నెన్ద్రాల్ , కృష్ణనోడే
పన్దడిత్తు అవనై తోట్టిత్తు అవనై ఒరుక్కైయాలుమ్ పన్దై ఒరుక్కైయా
లుమ్ అణైత్తుక్కొణ్ణుకిడక్కై. అవక్ ఇవళుక్కు భోగోపకరణమ్;
పన్దు లీలోపకరణమ్. ఒరుక్కైయిల్ నారమాయ్త్తు ; ఒరుక్కై

సూపత్తిల్ వర్తిక్కుమ్ తాక్ విట్టకరీరత్తై స్సరియాతాత్తోలే, ఇఱుక్కిడన్దుఱుక్కుమ్
కుయిలుమ్, ఒన్దైయమ్ నిన్దైయాలే యుఱఱుమ్మెన్దపడి. “ ఇనమ్ ” ఎన్దతుక్కుమ్,
“పల్కాల్” ఎన్దతుక్కుమ్ అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఒరుకుయిలినమి
త్యాది). మాతవిప్పన్దల్మేల్ కిడక్కుమ్ కుయిలైయాలే ఇవళ్ వళిర్త కుయి
లెన్దు తోన్దుకైయాలే, అవై ఇవళైక్కాణామైయాలే పల్కాల్ కూవిగ్గోనెన్ద
అతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉన్నుడైయవిత్యాది). కుయిల్ ఎన్దతు-
కుయిలినమెన్దపడి. “ఇనళ్ళల్” ఎన్ద బహువచనత్తుక్కు త్తాత్పర్యతై ప్రశ్న ప్రతి
వచనరూపేణ వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఒరుకుయిలినమి త్యాది వాక్యచతుష్టయత్తాలే).
“పల్కాల్” ఎన్దత్తాల్ ఫలిత్తతు నాక్కు ఒట్టినమైయెన్దు కణ్ణుకోళ్ళతు.

ఆర్ తల్ - పొరున్దుతలాయ్ శబ్దార్మరుళిచ్చెయ్కితార్ (పన్దుమి త్యాది). ఇవి
శేషణత్తుక్కు భావతైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాళ్ళి త్యాది). నిద్రాసమయత్తిల్ పన్దై
చొల్లక్కుడుమోవెన్నుమ్ శజ్జైయై యనువడిక్కితార్ (ఇప్పోతి త్యాది). స్వాప

యిల్ నారాయణనాయ్త్తు. ఒరుకై యిలే విభూతియాయ్త్తు, ఒరుకై యిలే విభూతిమానాయ్త్తు. ఇత్తాల్-(౧) “అన్యేశానా జగతో విష్ణుః పత్నీ” ఎన్దిటపడియే ఉభయసమ్బంధత్తాల్ వన్ద పురుషకారభావమ్ తోర్తొనికటతు.

నీజ్గళ్ వన్ద తెన్నెన్న ; (ఉక్ మైత్తునక్ పేరవా) అవనుమ్ నీయుమ్ మైత్తునమైయాడి ఒరువర్క్కొరువర్ ఒన్టుక్కు ఒన్బతుళ్ళొల్లి ఇట్టిడు కొళ్ళుమ్బాతు, ఉక్పక్షత్తిలే నాజ్గళ్ నిన్టు అవక్తోళ్ వలిక్కు వళై పాడ. అవరుక్కుళ్ళ తెల్లామ్ శొల్లిక్కోడుక్కైక్కుమ్. ఇరువరుమ్ ఒన్టాయ్ చెల్లుమన్టు శెల్లవుమ్, పిరిన్దాల్ తాయ్పక్షత్తిలేయిజే ప్రళై కళ్ నిట్టుతు.

అవళ్, ఇజ్జనేయాకిల్ తిటన్దుకొణ్ణు పుకురుక్కోలేన్న, (శెన్దా మరైక్కైయాల్) నీతానేవన్దు తిటక్కవేణుమ్. శెన్దామరైక్కై-అవ నుమాళైప్పడుమ్కై. (౨) “భవేయం శరణంహి వః” ఈశ్వరస్వరత్ న్) య్త్తుక్కు నీజ్గళ్ అజ్జవేణ్ణావెన్నుమ్ కై.

దేశత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇత్తాలిత్తాది).

(వళై)-దోషమ్. పిరిన్దపోతు అవక్ మర్తమ్ శొల్లవుమ్, కూడియరుక్కుమ్బాతు, ఒన్టాయ్ చెల్లవుమ్ వనోమెన్దపడి.

కతపులిటక్కై కైయాలే యాయరుక్క, “శెన్దామరైక్కైయాల్” ఎన్ట విన్ ద్తిలే, “శెన్దామరై” ఎన్ట విశేషణస్తుక్కుమ్ విశేష్యస్తుక్కుమ్ క్రమేణతాత్పర్యమరుళి చెయ్కితార్ (అవనుమిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). “శరణంహివః” ఎన్ట వనన్తరమ్, “ఎన్ట” ఎన్ట శేషమ్.

(౧) యజు-౪-౪-౩౭. (౨) రా-సు-౫౮-౨౪. సీతాంద్యష్టా పునరాగత్య వాసరాన్ ప్రతి తస్యా వృత్తాంతకనప్రవృత్తోహనూమాన్-“తాసాం మధ్యాత్మనముత్థాయ త్రిజటావాక్యమబ్రవీత్” ఇత్యాగభ్యః ప్రణిపాతప్రసన్నాహి మైథిలీ జనకాత్రిజా అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షసోమహతోభయాత్. తతస్సా హ్రీమతి బాలా శర్వస్వి జయహ్నితా । అవోచద్బుధిదం తథ్యం భవేయం శరణంహి వః.”

అవళ్, అప్పడియే శెయ్కిఱ్మెను ముక్కైయిల్ వళైయై
క్కడుక్కై త్తిఱక్కప్పక్కాళ్, (శీరార్ వళైయైలిప్ప) వళైక్కుచ్చీచై
యావతు- క్కులూతిరుక్కై. (౧) * శఙ్గుతఙ్గు మున్నెన్జైయితే. నాఙ్గు

మన్దఘ్నికేట్టు వాఱుమ్మడి. తఙ్గళ్ కైకళ్, (౨) “ఇరుక్కైయిల్ శఙ్గివై
నిల్లా” ఎన్జితే యిరుప్పతు. (౩) “శూడకమే తోళ్ వళైయే” ఎన్జు-
అవర్ కళిరువదుమ్ కూడిప్పుట్టి నాలితే ఇవర్ కళుక్కుళ్ళతు. ఇప్పాట్టు,
ఎమ్మెరునూనార్ విశేషిత్తు ఉకన్దపాట్టు.

(వన్దు తిఱవాయ్) యన్ద్రతాలే తిఱక్కవొణ్ణాతు, ఉన్ను
జైయ నడైయత్తుకు కాణుమ్మడివన్దు తిఱ. (మక్కిర్న్ద) “అర్దికళ్ వాశ
లిలే నిఱ్కు వేఱనుభవముణ్ణో” ఎన్జు ధర్మత్తుక్కు త్తిఱక్కైయన్జికే,
పేఱుమ్ ఉన్నతాకవేణుమ్. (మక్కిర్న్ద) కృష్ణసంశ్లేషతాలే వన్దు హర్ష
ప్రకర్నమ్ ముఖత్తిలే తోల్దొలుమ్మడి ఎన్నపుమామ్. ... ౧౮.

ఇవర్ కళ్ వళైయినొలికేట్టు ఆళైప్పడుక్కై పేతువై యరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (తఙ్గళిత్వాది). పేత్వన్దర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (శూడకమిత్యాది). ఎమ్మెరు
నూనార్ ఉకక్కైయావతు - మహాకరత్తుక్కు పెరియసమ్మి. తిరుమాళిక్కైక్కు
త్తిరుప్పావై యనుసన్ధానత్తుడనే ఎఱువరుళి; అప్పోతు తిరుక్కాప్పైచ్చేర్ తిరుక్కై-
యాలే అనుసన్ధానత్తేక్కేట్టు అత్తుఱాయ్ తిరుక్కాప్పసీక్కినవళివిలే ఇప్పాట్టాక,
పిరాట్టియెన్జు ధ్యానిత్తు మోహితార్ ఎన్దవత్తై నమ్మికేట్టరుళి, “ఉన్దుమతకళితా
కాళే” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తారాకైయాలే ఉకన్దిరుప్పరెన్దపడి. ౧౮.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పతి నెట్టామ్మట్టు. (ఉన్దు) నప్పిన్దై పిరాట్టియై పురుషకారమాక ప్పర్ద్రాత
పోతు ఫలసిద్ధియైయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవళ్ పురుషకారమాక అవన్దై
యిత్యాది). ఆనాల్ మున్దుఱ కృష్ణనై ఎఱుప్పువానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అభి
నివేశేత్యాది). అభినివేశమ్ మిక్కాలుమ్ స్వయాపవిరుద్ధళిలే వర్తిక్కలామో
వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆశ్రయణవేళైయిత్యాది).

ఉన్న మతకళిగ్గై - వర్షియానిక్కిఱ మదతైయడైదు కళియిహళే యరు క్కిఱవణ్. ఉన్నకై - వర్షిక్కై. అనిక్కై, ఉన్నకై - తిన్నకైయాయ్, రక్కప్పల మతకళిగ్గై యుడైయవశెన్నమామ్, ఇతై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతైకళితాన్ది). ఓదాత - సచ్చరియత్. (నడైయాదాత) ఎత్తకు - లోకత్తిర్ ఇచ్చెయ్గావశెన్ పడి. (కొప్పసుడైయ తీమ్మకళైనినైతాల్ ఇవరుడైయ తోళవడియై నిన్న ఎన్నుడై డలాయిరుక్కై) ఎత్తుమ్మ త్తాత్పిర్యమ్ - కృష్ణక్ తీమ్మకళైనినైతాల్ (అత్తాల్ యుడైయ తోళవడియై నినైతాల్ భయడైడలాయిరుక్కై యెత్త పడి.

“కిన్దజముల్లుమ్మల్లీ” ఎత్తుమ్మ ఇరిణ్ణుతాత్పిర్యమ్, కిన్దమానకు కిమ్మ మ్మడియాన తిరుమ్మల్లై యుడైయవశెన్నతల్, “కిన్దమకిమ్మమ్” ఎత్తు మిమి శైయాలే మిరుత్తియైచ్చొల్లి, పరిమళమ్మిక్కిరుక్కిఱ క్కుడై యుడైయవశెన్నతల్, ఇతైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (వాళమ్మశైయ్ పూళ్ళులూళితాన్ది). కడై - చాటు, తాళ తల్, కోడియాతల్.

మాతపప్పలుమ్మ త్తాత్పిర్యమ్ (సుగప్పయ్యైలేవోడవమితాన్ది). “మహా ప్పన్దల్మేల్” ఎత్తయాలే నీ వళర్ త్తెన్దు తోన్ద్రుఱిఱకు, అత్తైప్పోడ ఉన్న డైయనోమ్మమితాన్ది).

పన్దార్ విరలిమ్మ హర్దభావమ్ (నాగ్గళోచైతన్యతైయితాన్ది). “ఒరుకైయిల్ నారమాయ్త్తు” ఎత్తవాక్యతై వివరిక్కితార్ (ఒరుకైయిలేవిభూతియితాన్ది).

(మైత్తునమైయాడి) - వినోదమ్మళొల్లి. వత్తై - పరిహాసమ్. క్క్ళివాక్కయై విక రిక్కితార్ (అవనుమ్మళ్ళతెల్లామితాన్ది). అవనుమ్మళ్ళతు - అవనుడైయమర్చమ్. అనిక్కై, తాత్పర్యాన్తరమాకవుమామ్. ప్రజైకళో ఇరణ్ణుడేయమ్మమ్మమానో విరుక్కువడుప్పతెన్న, స్వాపదేశ త్తిలేనోక్కాక (ఇరువరు మెచ్చాయితాన్ది). ఇరు ఎమ్మార్రుళిచ్చెయ్తవాల్తై. శెల్లవుమ్-ఇరువర్కుమ్ పత్తమాయ్ చెల్లవుమ్. (అవను మాయైప్పడుమ్మకై) ఎత్తకు - (౧) “దదొనామలతాన్కుణ్డే” ఎత్తొళితాత్ప ర్యమ్. (భక్తేయంశరణంహివః) ఎత్తు అర్థాన్తరమ్.

“ఒలిప్ప” ఎత్తుమ్మ హర్దమానతాత్పిర్యమ్ (నాగ్గళుమ్మర్వనియితాన్ది). “శీరార్ వళైయిలిప్ప” ఎత్తుమ్మ హర్దభావమ్ (నాగ్గళోచైకళితాన్ది). తాత్పర్య

అవ. — పత్తొన్నతామ్మాట్టు. ఇవళోతిటక్కప్పక “నమ్మడై యార్కు ఇవళోతిటక్కముఱ్ఱుత్తాళాక వొణ్ణాతు” ఎన్ఱు ఇవళై త్తి టక్కవొట్టాతే కట్టిక్కొడుకిడక్కిఱ కృష్ణనై యెఱ్ఱుప్పి, అఱ్ఱు మఱుమా న్దొన్దొళ్ళామైయాలే మీళవుమ్ అవనై యుణర్తుకైక్కాక అవళై యెఱ్ఱుప్పకిఱార్కళో. ఇత్తాల్ - ఆశ్రితర్కు మాఱిమాఱిప్పరికైక్కు

నరమ్ (శూడక మేయిత్తాది), అతావతు - అవర్కళిరువరుమ్కూడి పూట్టినాఱ్ఱో ఉళ్ళతు, ఇప్పోతు నోస్సుక్కల్లమార “మరిట్టునాముడియోమ్” ఎన్ఱి తే యిరుప్పతెన్ఱపడి. అన్ఱిక్కే, ఇవర్కళోకైయిలే శఙ్గిలైయోవెన్న నోన్ఱిన్ సమాప్తియిలే అవర్కళోపూట్టినాఱ్ఱోయి విలైయెన్ఱిఱార్ (శూడక మేయిత్తాది). ఇతుక్కుత్తాత్ప ర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవర్కళిరువరుమ్కూడిపూట్టినాఱ్ఱోయి అవర్కళుక్కుళ్ళతు) ఎన్ఱు. ఎమ్మెరుమా నారుకక్రైయావతు - మాధుకరత్తుక్కు పెరియనమ్మి తిరుమాళి కైక్కు తిరుప్పావైయనుసన్ధానత్తుడనే యెఱ్ఱున్దరళ, అప్పోతు తిరుక్కాప్పచ్చాత్తి యిరుక్కైయాలే, తిరునామోచ్చారణకైక్కేట్టా అత్తుఱ్ఱాయ్ తిరుక్కాప్ప నీక్కు కిఱవళవిలే ఇప్పొట్టాక నప్పిన్నైప్పిరాట్టి ఎన్ఱు ధ్యానిత్తుమోహితార్, ఇత్తై నమ్మి కేట్టు “ఉన్దమతకళితాకాతే” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. ఆకైయాలే ఉకన్దిరుప్ప రెన్ఱపడి. ౧౨.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పత్తొన్నతామ్మాట్టు. “నప్పిన్నైక్కొణ్డైమేల్ వైక్కుక్కిడన్ద మలర్మార్పా” ఎన్ఱుతైక్కటాక్షిత్తు, అవళైక్కట్టిక్కొణ్డొకిడక్కిఱ కృష్ణనై యెఱ్ఱుప్పకిఱార్కళెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పగ్గో, కీర్థప్పొట్టిల్ నప్పిన్నై కతవుతిఱకైక్కు ఉద్యోగిత్తమై తోగ్గోయిరుక్కు, అతుక్కువిరోధమాక క్కట్టిక్కొణ్డిరుక్కుక్కుడుమోవెన్నుమ్ శజ్జెయై ప్పరిహరియానిన్ఱుకొణ్డొ, అవళోట్టైసుఖత్తాలేయన్ఱిక్కుతవుతిఱవామల్ ఉఱ్ఱుకైయాలే అతుక్కాక నప్పిన్నైయై ఎఱ్ఱుప్పకిఱార్కళెన్ఱు సన్ఱితియిడుకిఱార్ (ఇవళిత్తాది). (నమ్మడైయార్కు) ఎన్ఱుతు-ఇవళై ప్పరువకారమాకప్పగ్గోనవర్కళో నమ్మైయే పగ్గోనవర్కళెన్నుమ్ నినైవాలెయ్ఱపడి. (తిటక్కవొట్టాతే) ఎన్ఱుతు-తానే ముఱ్ఱుట్టు త్తిటక్కవేఱుమ్ ఎన్నుమ్నినైవాలే, (ఇత్తాల్) ఎన్ఱుతు-కీర్థప్పొట్టిల్ నప్పి

(౧) “ఎన్నడియార్ అతుశెయ్యార్” ఎన్నుమవనుమ్. (౨) “నకళ్ళి
న్నాపరాధ్యతి” ఎన్నుమవళుమ్ ఇరువరుముణ్ణెన్.

(కుత్తువిశక్కెరియ) అర్ధికల్ వాశలిలే నిఱ్ఱు ఓరనుభవముణ్ణో
వెన్దితాకళి.

మూ.— కుత్తువిశక్కెరియ కోట్టుక్కాట్టుట్టేన్

మెత్తెన్ పజ్జశయనత్తిన్నేటి

కోత్తలర్ పూఱుల్ నప్పినై కొణ్ణే మేల్

వైత్తుక్కిడన్దు నులర్నూర్ పా వాయ్ తిఱవాయ్

మైత్తడజ్జణినాయ్ నీ యుక్మణాళనై

ఎత్తనై పోతుమ్ తుయిలెమొట్టాయ్ కాళి

ఎత్తనై యేలుమ్ పిరివాల్ కిల్లాయాల్

తత్తువమన్దు తకవేలొరెమ్బావాయ్.

౧౯.

వ్యా.—నమ్మెప్పోలే ఊరారిశైవుమ్ వేణ్ణాతే, “కీర్థవానమ్
వెళ్ళెన్దుతు” ఎన్నిఱ భయముమిన్దుక్కే, (౩) “నళ్ళిరుట్కుణ్ణెన్దు
యుయ్ తిడుమిక్” ఎన్ను ఇరుట్టుత్తేడవుమ్ వేణ్ణాతే, పకలై యిరవా
క్కిక్కొణ్ణు, విశక్కిలే కృష్ణముకత్తైప్పార్ తుక్కొణ్ణు పమకైయిలే
నైత్తిఱక్క ఊర్వోగి త్తతాలుమ్, ఇప్పాట్టిల్ తానే తిఱక్క కృష్ణమవోగి త్తతాయ్
చొన్నతాలు మెన్దుపడి.

పాట్టుక్కెల్లామ్ న్యాయనిఘరమ్ శొల్లుకిడార్ కశెన్దు తొకుత్త తాత్పర్యతై
యరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (అర్ధికళిత్యాది).

“నప్పినై కొణ్ణే మేల్” ఎన్నుమవళుక్కుమ్ హర్దభావతై యరుళిచ్చెయ్ కి
టార్ (నమ్మెయిత్యాది). (ఊరారిశైవుమ్ వేణ్ణాతే) ఎన్దుతు - నన్దాదికళ్ళెరన్దూవ
వివర్కళై నోక్కిక్కొణ్ణిరుక్కుమ్బడి మెత్తెన్దు పజ్జశయనత్తిన్నేలే కణ్ణోర్ నరుళు
నైయాలే యర్దసిదమ్. (పకలై ఇరవాక్కిక్కొణ్ణు) ఎన్దుతు-రాత్రిశెయ్యుమ్ కృత్యతై

(౧) పెరి-తిరు-౪-౯-౨.

(౨) రా-యు-౧౧౬-౪౪. ౨౩-వరు పుబ

త్రిల్ పార్ క్కి.

(౩) నా-తి-౧౨-౩.

కిడక్కప్పెఱువతే! ఇతెన్న ఐశ్వర్యమ్! ఎన్నితార్కళ్. (౧) “ అతీవ రామశ్శుశుభే ” ఎన్ఱు ఇవళ్ అఱనుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన విళక్కా యిరుక్క బిర్ నిలై విళక్కు ఉణ్ణావతే!

(కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్ మేల్) కువలయాపీడత్తిక్ కొమ్మైప్ప
.టిత్తు కొండ్లువన్ఱుశెయ్త కట్టిలితే. వీరపత్నియాకైయాలే ఇవళుక్కు
ఇతిలల్లతు కణ్ణుఱ్ఱాతు. ఎఱ్ఱైప్పోలే బ్రహ్మనావనమ్ తేడిప్పొకవేణ్ణాతే
ఉళక్కత్తుక్కుళ్ళే కూచ్చమఱ కిడక్కప్పెఱువతే! ఇతెన్న భాగ్యమ్.
(కట్టిల్) మాణిక్కత్తాల్ శెయ్యిలుమ్ “కట్టిల్” ఎన్ఱు జాతిప్పేచ్చు.

విడిన్దమ్ శెయ్తై. అతావతు - విడిన్దమ్ విళక్కువైత్తుక్కొణ్ణు సంక్షేపిత్తిరుక్కై.
నన్దర్ తిరుమక నాకైయాలే విళక్కుణ్ణాయరుక్కై అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్, “కుత్తు
విళక్కైరియ” ఎన్ఱు ఇవర్కళ్ళొన్నతుక్కు - విళక్కిలే కృష్ణన్ ముఖతైప్పొర్తు
కొండ్లు, అత్తాల్ వన్ద అఱ్ఱిక్ మివతియై అనుభవిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కితాళితే యెన్ఱు
కీమోరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, అవళేవిళక్కాయరుక్కు ఇతువుమ్ వేణుమోవె
న్నుమ్ తాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్కిదార్ (అతీవేత్యాది). (ఉణ్ణావతే) ఎన్ఱు -
ఉణ్ణాక వేణుమోవెన్దపడి.

కట్టిల్కాల్ కువలయాపీడత్తిక్ కొమ్మైయాక వేణుమోవెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (వీరపత్నియిత్యాది). “కట్టిల్ మేల్” ఎన్ఱుత్తాల్ - ఒరుళయనగృహవిశేషమ్
అర్థసిద్ధమాకైయాలే, అతుక్కువ్యావర్త్యపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఎఱ్ఱైయిత్యాది). నప్పిన్నైయమ్ కృష్ణనుమ్ కణ్ణళర్ నరుగుక్కు అనైదన్ఱతాలే
శెయ్తు క్లాఘ్యమాయరున్దై “తిరుప్పళ్ళికట్టిల్” ఎన్ఱు ఉపచరిత్తుచ్చొల్లవేణ్ణి
యిరుక్క, “కట్టిల్” ఎన్ఱు శొల్లక్కుడుమోవెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (మాణిక్క
త్తాలిత్యాది). ఆణ్ణాళ్ గోపీమారవన్దైయై ప్రాపిత్తరుళిచ్చెయ్కైయాలే, కృష్ణత్తిరు
ప్పడుక్కైయానాలుమ్ అన్ద జాత్యనుగణభాషణమ్ పణ్ణినారెన్ఱకరుత్తు.

“పఱ్జళయనత్తిల్” ఎన్ఱుపోతే మార్దవమ్ అర్థసిద్ధమాయరుక్కు, “మెత్తెన,”

(౧) రా-బా-౨౨-౨౯. “తయా స రాజ్ని సుతోఽభిరామయా సమేయి
వాసుత్తమరాజకన్యయా । అతీవ రామ శ్శుశుభేఽతికామయా విభు క్షియా విష్ణు
రివాఽమరేశ్వరః”

(మెత్తెన్) నాజ్గల్ ఆరైకళాయ్ వన్దు కిడక్క, పడుక్కైయిన్ ఉల్ మానమ్ పుటమానమ్ కొణ్ణాడిక్కొణ్ణు పడుక్కైవారున్దు నత్తే!, కణ్ణుటన్దువత్తే!. (పళ్ళశయన త్తిన్నేలేటి) పళ్ళవిదమాన పడుక్కైయిన్నేలేటి. అతావతు - అత్తుకు, కుళిర్ త్తి, నూర్దవమ్, పరిమళమ్, ఛావ శ్యమ్, ఆకవివై. ఇవర్ కళుక్కు (౧) * మెన్దల్ ప్పళ్ళి వెమ్మళ్ళియా యితే యిరుప్పతు. అన్దు ఉరువిట్టుచ్చెయ్ త పడుక్కైయెన్దుమామ్. పళ్ళలేశెయ్ త పడుక్కైయెన్దువురూమ్. (మేలేటి) (౨) “పాదేనా ౨ధ్యారోహతి” ఎన్దు నాజ్గల్ మితిత్తేటినాలన్దు నీ పడుక్కైయి లేటునతెన్దె.

(కొత్తల్ పూన్దుల్ నప్పిన్నై) తిరుక్కుళిలిల్ స్పర్శతా లే కొత్తుక్కొత్తాక అలరానిన్దుళ్ళ పూవైయైదైత్తాన కుళుల్. కాలమ్ అలర్ తునూహోలే, అవనోట్టై ప్రణయ కలహత్తాలే యలరుకై.

ఎన్దుతుక్కుభావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్గళిత్వాది). (మానమ్) ఆళవు, స్వభావ మెన్దుపడి. ఇవర్ కళి ఇప్పడివిశేషిచ్చున్నతా లే ఇవర్ కళాత్తియోల్ మెన్దుకు ఉపపత్తి యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవర్ కళుక్కిత్వాది). (అన్దురు) ఎన్దుతు - పళ్ళవర్ద మెన్దుపడి. “మెత్తెన్దుపళ్ళశయన త్తిన్నేలే - నప్పిన్నై కొణ్ణేమేల్ వైత్తుక్కిడన్దు” ఎన్నవే, ఏటియిరుక్కై అర్థసిద్ధమాయిరుక్కువుమ్, “ఏటి” ఎన్దువిశేష త్తుకు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పాదేనేత్వాది).

“కొత్తల్” ఎన్దు విడత్తిల్ - అలరానిన్దుళ్ళవెన్దు వర్తమానమాక త్తోన్దుకై యారే తిరుక్కుళులొట్టై స్పర్శమే యితుక్కు హేతువెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరుక్కుళిలిత్వాది). తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కాలమిత్వాది).

(౧) తి-వాయ్-౯-౯-౪. (౨) కాషీతక్తిబ్రాహ్మణే-ప్ర-౨-౧. పర్య జ్ఞ-విద్యాయామ్, “తన్దిక్రబ్రహ్మనే | తమేవంవిత్వాదేనా ౨ధ్యారోహతి | తన్ద్రహ్మ పృచ్ఛం కోసీతి | తమ్ప్రతిబ్రూయాత్ | ఋతురస్యార్థవోసి ఆకాశాన్యోనేస్సం భూతో భార్యాయై రేతస్సంవత్సరస్య తేజోభూతస్య భూతస్యాత్తా భూతస్య భూతస్య తస్మాత్తాసి యస్త్యమసి సోఽహమస్మి | తమాహ కోహమస్మితి.”

(౧)*వాశమ్ శెయ్ పూమ్ కులూళితే. (కొణ్డేమేల్ వై త్తుక్కిడన్ద మలర్ మార్ పా) కొణ్డేయై తన్నే లేవై త్తుక్కిడన్దై; కొణ్డేమేల్ తన్నె వై త్తుక్కిడన్ద ఎన్న పుసూమ్. (౨) “నశాన్త్రుం నై వచక్రమః” ఎన్ఱితే ప్రణయ మిరుప్పతు. (౩) “పర్యాయేణ ప్రసుప్తశ్చ” ఎన్ఱుముణ్ణితే. మలైయై యణ్ణైకొణ్ణు జీవిప్పారై పోలే. (౪) “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళా” ఎన్న క్కడవతితే. (మలర్ మార్ పా) తిరుములై త్తడన్ద భుఱుత్తుకై యాలే అకన్ఱిరున్దశ్శమార్ పు. ఇవ్విక్యతియాల్, (౫) “నదైకరూపరూపాయ” ఎన్ఱత్తోడు విరోధియాతోవెన్నిల్; విరోధియాతు, అతు హేయగుణన్ద శిలిలైయెన్ఱిటతు. ఆశ్రితసంన్దేష త్తిల్ అవికారిత్వమ్ అవద్యమిత్తనై యితే. (వాయ్ తిఱవాయ్) ఉగగమ్మిరమాన మిడన్దోహోశై యాలే

నప్పిన్నైకతవుతిఱక్కప్పక క్కన్ఱక “ఇవర్ ముఱ్ఱుడలాకాతు” ఎన్ఱుకట్టికొణ్ణు వరుమ్ పోతైయిల్ ప్రణయకలహత్తారే అలర్ న్దతెన్ఱు ఇవాక్యక్కుక్కుత్తాత్పర్యమ్. కొత్తాకవలరక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వాశమిత్యాది). పరిమళ తై యుణ్ణైక్కుఱిఱక్కల్, శ్రద్ధైయైయుణ్ణైక్కు మెన్దపడి. నప్పిన్నై కొణ్డేయై, అవక్ పళ్ళికొళ్ళుమ్మోతు తన్నేలేవైత్తుక్కిళ్ళ సమ్మతిక్కుమ్మడి ఎన్ఱనీయెన్న వరుళిచ్చె య్ కిఱార్ (నశాన్త్రమిత్యాది). ఇరణ్ణైమర్ త్తిల్ ప్రమాణపూర్వకమ్ దృష్టాన్తమ్ కాట్టుకిఱార్ (పర్యాయేణేత్యాది). కొణ్డేమేలే తన్నెవైత్తుక్కు నిమిత్తమ్ ఆద రాతిశయ మెన్నుమతుక్కు తాకికదృష్టాన్తమ్ కాట్టుకిఱార్ (మలైయిత్యాది). “కళవు తిఱవాయ్” ఎన్నా తే, “వాయ్ తిఱవాయ్” ఎన్ఱతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉన్ఱిత్యాది). (౬) “అనన్య” ఎన్నుమ్మడి ఏకద్రవ్యమ్మోలే యిరుక్కు

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౨) “ఆత్మీయభక్తియుక్తానాం నశాన్త్రం నైవచక్రమః.”

(౩) రా-సు-౩౮-౨౧. వాయసవృత్తాన్త కథనప్రకరణే, “పరిశ్రమాత్ప్ర) సుప్తాచ రాఘవాజ్ఞేప్యహం చిరమ్ | పర్యాయేణ ప్రసుప్తశ్చ మమాజ్ఞేభరతాగ్రజః.”

(౪) ౩-తిరు-౩.

(౫) వి-పు-౧-౨-౧. “ఆవికారాయ శుద్ధాయ నిత్యాయ పరమాత్మ నే । సదైకరూపరూపాయ విష్ణవే సర్వజిష్ణవే.” (౬) రా-సు-౨౧-౧౩.

౧౯-పా, కుత్తువిశక్కు వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౧౫

ఒరువారైశొల్లాయ్. (౧) “ఆర్తోవా యదివా దృప్తః” ఎన్ట పి ఉన్నాల
ల్లతు శెల్లాతే ఉకపుటప్పాడు పార్ త్తిరుక్కిఱ ఎజ్జళుక్కు ఒరువారైయు
మరితో? అవళో పుటప్పడ వొట్టాళాకిల్ కిడన్దవిడ త్తేకిడన్దు (౨) “నూ
శుచం” ఎన్టు ఒరు ఉక్తి నేరుకై యుమరితో?

(మై త్తడన్దణ్ణినాయ్) ఇవణ్ మఱునూన్దమ్ శొల్లిప్పక. నన్టై
యొట్టియ త్తాజ్జళే యొట్టుప్పవతే! ఎన్టు కణ్ణాలే “వాయ్ వాయ్” ఎన్టు
మవర్ కళై యొట్టుప్పి క్కుతపుటికక్కుచ్చొట్టుకై రావణాదికళోపాయితే యొట్టు
నినైత్తు, గమ్భిరమాన ధ్వనియొక్కేట్రు వాడైప్పడుకితార్ కళైచ్చకరుత్తు. .. అది
వాయ్” ఎన్ట తై ప్రార్థనాపరమాక్కి ఒరుయోడనైయరుళిచ్చెయ్తే, అదివాచో
పోనాయెన్టు వ్యతిరేకపరమాక్కి ఉపాలమ్మవతోన్దై త్తాచ్చనాన్దైచిమరుళిచ్చెయ్
కితార్ (అన్తోవేత్యాది). “పరేషం శరణాగతః । అరిగ ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షిత
వ్యగ కృతాత్మనా” ఎన్టు - శక్రువిషయ త్రిల్ ఆర్తానాన్దైచిమరుళిచ్చెయ్తే
నక్కు ఆర్తైకళాయరుక్కు మబలైకళోవిషయ త్రిల్ ఒరువారైయుమ్ చర్లభమాక
వేణుమోవెన్టుకరుత్తు. (అవళో పుటప్పడవొట్టాళాకిల్) ఎన్టతు - అవళోలోగ్యతై
ఉన్నైప్పటప్పడవొట్టాతే పోయ్తాకిలన్దపడి. నప్పిన్నైశొన్దైవేల్ త్తేన్దక్కిన్దై
మలర్ మార్ పనాయ్, అవళో భోగ్యతైయిలే కుమ్మిన్దైచిమరుళిచ్చెయ్తే మవచక్కు
వారైయుమ్ శొల్లక్కుడాతెన్టు, తజ్జళుక్కు భోగ్యతై ఇన్దైచ్చువరాకల్లోన్దై, అది
యమ్ అవళోమార్విలిరున్దే ఆర్తైకళానవెజ్జళుక్కుమ్ శొకవిచ్చుత్తిర్ ఒరువారైమా
త్రమ్ శొన్నాలాకాతోవెన్టు ఇవ్వాక్యత్తుక్కుక్కరుత్తు.

“నప్పిన్నాయ్” ఎన్టు సమ్బాధికక్కులాయరుక్కు, “మై త్తడన్దణ్ణినాయ్”
ఎన్టు శొన్నవర్ కళుడైయ ఉట్టురుత్తై యరుళిచ్చెయ్తేకితార్ (ఇవనిత్యాది). (నెరి
త్తాళో) ఎన్ట వనన్దరమ్ “ఆర్తైయాలే వాయ్ తిటవతిరుక్కు వేణుమ్” ఎన్ట వేణుమ్.
అవళో కణ్ణాలే వాయ్ నెరి త్తవతే అవణ్ వాయ్ తిటవతిరుక్కు వేణుమోవెన్టు వరుళి

(౧) రా-య-౧౮-౨౮. కణ్ణూపాఖ్యానే. “ఆర్తోవా యదివా దృప్తః
పరేషం శరణాగతః । అరిగ ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యగ కృతాత్మనా.”

(౨) గీ-౧౮-౬౬. “సర్వభర్తాన్” ఇత్యాది.

వామై నెరిత్తాళ్. అభుకాలుమ్ పరప్పాలుమ్ కణ్ణితే యకప్పట్టవ్ అక్కడలై క్కలై కణ్ణాలితే నమ్మెప్పార్ ప్పతు. (౧) “నజీవేయం త్తణ మపి” ఎన్నప్పణ్ణుమ్ కణ్ణితే. (౨) “మైయిట్టెఱుతోమ్” ఎన్ఱిరుక్కిఱ ఎజ్జలై యుమ్ మైయిడప్పణ్ణినాలన్ఱో నీ కణ్ణుక్కు మైయిడువతు ఉన్ను డైయ కణ్ణిలభుకుమ్ పెరుమైయుమ్ ఎజ్జళ్ పేర్ మిక్కుడలెన్ఱిరున్ఱోమ్, అతు ఇభువుక్కుడలావతే !. (నీ) అవనై పె్పెఱుకైక్కు అడియాననీ అవనై విలక్కక్కడవైయో? (ఉకమణాళనై) (౩) “గోపీజనవల్లభః” ఎన్ఱుమ్ (౪) “లోకభర్తారమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱ పాతువైయొఱ్ఱీయ ఉనక్కే స్వమ్మాయ్ నీ పురువమ్ నెఱి త్రివిడ త్రిలే కార్యమ్ శెయ్యుమ్బడి భవ్యనాయరుక్కుమిరుప్ప ఎజ్జళుక్కు ఉడలెన్ఱిరున్ఱోమ్, అజ్జనన్ఱిక్కే, ఇని యునక్కే శేషమెన్ఱిరుక్కితో మెన్ఱితార్ కళ్. (ఎత్తనై పాతుమ్ తుయి లెఱువొట్టాయ్ కాణ్) ఒరుత్తణముమ్ అవనై యెఱున్ఱిరుక్కువొట్టాకిఱ తిలై. పుణర్ చ్చిక్కాక ప్పీరియవుమ్ భయప్పడువుతి.

చ్చెయ్ కితార్ (అభుకాలుమిత్యాది). (నమ్మెప్పార్ ప్పతు) ఎన్ఱు - నమ్మడైయ్ క్కేళ తై ప్పార్ త్తు వార్తె శొల్వ్ తెన్ఱు పడి. “నజీవేయమ్” ఎన్ఱు తుక్కు, “వినా తామసి తే త్తణామ్” ఎన్ను మళవుమ్ వివక్షితమ్. “మైత్తడమి క్కణ్ణినాయ్” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్ప ర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మైయిత్యాది). పూర్వతాత్పర్యవివరణమ్ (ఉన్ను డైయ విత్యాది). “మణాళనై” ఎన్నవ మైన్ఱిరుక్కు, “ఉక” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్పర్యమ రుళిచ్చెయ్ కితార్ (గోపీజనేత్యాది). “ఎత్తనై” ఎన్ఱు - ఎవ్వళవెన్ఱాయ్, అల్ప కాలమెన్ఱు వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరుత్తణముమిత్యాది). ఎఱున్ఱి రుక్కువొట్టా మైక్కు పాతువైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పుణర్ చ్చిక్కిత్యాది). సంక్ల

(౧) రా-సు-౬ ౭-౯. “తతోసు కిందుగ్గతరం యదిమం వారిసమ్భవమ్ । మణిం పశ్యామి సామిత్రే నహి పశ్యామి జానకీమ్ ॥ చిరం జీవతి వైదేహీ యది మాసం ధరిష్యతి । నజీవేయం త్తణమపి వినా తామసి తేత్తణామ్.” (౨) ౨.

(౩) (౪) రా - సు - ౩౬-౫౪. హనూమన్తంప్రతిసీతా, కాసల్యా లోకభర్తారం సుఖువే యం మనస్సినితం మమాన్ధే సుఖం పృచ్ఛ తిర సాచాఽభివాదయ.”

౧౯-పా, కుత్తువిశక్కు వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . ౨౧౭

(ఎత్తనైయేలుమ్ పిరివాల్గిక్కిల్లాయాల్) అతు ఉణ్ణు తైయో ? అవనై త్తణకాలముమ్ పిరియమాట్టాత ఉన్నుడైయ బల హానియిన్ కుత్తైయన్తో? (౧) “అకలకిల్లైనిత్తైయమ్” ఎన్ఱు త్తణకాల విశ్లేషముమ్ పొలుక్కుమాట్టామైయాలే యవనోట్టై నిత్యసంయోగమ్ ఎజ్జళుడైయ లాభత్తుక్కుడలాకై యొభీయ విపరీతఫలమావతే!.

(తత్తువమ్ అన్ఱు తకవు) తత్తువమ్-సత్యమ్. తకవన్ఱు-ధర్మమన్ఱు. ఎజ్జళటియామైయిల్ శొల్లకితోమల్లోమ్, మెయ్యే ధర్మమన్ఱు. (తకవు-తత్తువమన్ఱు) (౨) “పాపానాంవా శుభానాంవా” ఎన్ను మునక్కు (3) “అహత్వా రావణం సఖ్యే” ఎన్ఱవనిల్ వాళియిలై యెచ్చిరుక్కి తోమ్. అధవా, (తత్తువమన్ఱు) తత్తువమ్ - స్వరూపమ్. ఉణ్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ పోరాతు. (తకవన్ఱు) ఉన్నుడైయ స్వభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు; ఉన్నుడైయ పురుషకారభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు , కృపైక్కుమ్ పోరాతు. ౧౯.

పిత్తిరుక్కు-మ్పాతే విచ్చిద్య పునస్సంశ్లేషిక్కుమతుక్కుమ్ ఆళ్ళుకైయాలే ఒరుత్తణము మేల్పున్దిరుక్కు-వొట్టాయెన్ఱు తాత్పర్యమ్.

“ పిరియాయ్ ” ఎన్నాతే, “ పిరివాల్గిక్కిల్లాయ్ ” ఎన్ఱు - పిరికై సహిక్కుమాట్టాయెన్ఱైయాలే, అతుక్కుచ్చేర తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతువిత్తాది). బలహానియెన్ఱానెక్, ఉన్ఱళుక్కుకవన్ఱో నానిరుక్కిటతెన్ఱు అవశుక్కుక్కరుత్తాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అకలకిల్లైనిత్తాది).

(మెయ్యేధర్మమన్ఱు) ఎన్ఱుతు - ధర్మమన్ఱెన్ఱు శొల్లకిటతు సత్యమేయెన్ఱపడి. తకవు - కృపైయానతు, తత్తువమన్ఱు-స్వాభావికమన్ఱెన్ఱు శబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పాపానామిత్తాది). నిర్ఘృణరాకచొల్లపప్పట్ట పెరుమా శుక్కుమ్ ఘృణావతియాకచొల్లపప్పట్ట పునక్కుమ్ వాళియిలైయెన్ఱుకిరుత్తు. స్వరూప స్వభావన్ఱైయడైవే విపరిక్కితార్ (ఉన్నుడైయవిత్తాది). ... ౧౯.

(౧) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౨) రా-య-౧౧౬-౪౪-౨౩-వతు

పుట్టన్ఱి పార్కి-.

(3) రా-య-౧౯-౨౧.

శిన్న అదుమ్బదమ్.

పత్తిన్నతామ్బట్టు.—(కుత్తువిళక్కు) “ నప్పిన్నైకొణ్డేమేల్ వైత్తుక్కిడన్ ” ఎన్దైక్కటాక్షి త్తవతారికై.

పత్తిత్వత్తెప్పల్ (నమ్మెప్పోలే ఊరారికైవుమిత్యాది). పకలై ఇరవాక్కుకై-రాత్రికెయ్యమ్కృత్యత్తై విడిన్దుమ్ విళక్కువైత్తుక్కొణ్డు సంశేషికై. అన్నిక్కే, (పకలైయిరవాక్కి) ఎన్నిటతై, అవిళక్కు ప్రకాశత్తాలే ఇరనై ప్పకలాక్కి ఎన్దన్దయిత్తల్.

సామా నేయన అనైక్కొమ్మెన్నా తే (కువలయాపీడత్తిన్కొమ్మె) ఎన్దు విశేషిక్కిటతెన్నెన్దవరుళిచ్చెయ్కితార్ (వీరపత్నియాకైయాలే) ఎన్దు. ఆకక్కియ్లొవల్ ద్రాలుమ్ ఫలిత్తవార్దభావమ్ (ఎన్దకైప్పోలే) ఎన్దు. తూళ్లుమ్ మణ్ణమెన్దాప్పోలే కొల్లాతే, “ కట్టిల్ ” ఎన్నిటతెన్నెన్దవరుళిచ్చెయ్కితార్ (మాణిక్రత్తాలేయిత్యాది). (ఉల్మానమ్) ఇత్యాదిక్కు, పడుక్కైయిన్దయి ఉళ్ళిలుణ్డాన మార్దవత్తై భోగ్యమాకొణ్డాడియెన్దపడి. మానమ్-అళవు. పరీక్షైయెన్దపడి. “ ఏటి ” ఎన్దు వరుత్తమాకచ్చొల్లువానెన్నెన్ద (ఇవర్కళుక్కిత్యాది). (అణ్ణారు) ఎన్దుతు - అణ్ణువర్ణత్తాలేయెన్దపడి.

“ కొత్తలర్ పూళ్లుల్ ” ఎన్దుతుక్కిరణ్డర్థమ్, అతావతు - కుల్లల్ స్పర్శత్తాలేయలరుకైయెన్దుతల్, ప్రణయకలహత్తాలే యలరుకైయెన్దుతల్. అతావతు - ఇవళ్ “ ఎన్దునిరుప్పేన్ ” ఎన్న, అవన్ “ ఎన్దునిరుక్కువొట్టేన్ ” ఎన్న, అన్దసంభ్రమత్తిలేయలరుకై. మునినతిలే ప్రమాణమ్ (వాళమ్కెయ్ పూళ్లులాల్) ఎన్దు. కొణ్డైయెత్తనేలే వైత్తుక్కిడక్కుక్కుడుమోవెన్ద వరుళిచ్చెయ్కితార్ (నశాత్త్రుమిత్యాది). శేషశేషిభావమ్ తలై తడుమాతానిటక్కుక్కుడుమెన్దపడి. “ కొణ్డేమేల్ తన్నెవైత్తుక్కిడన్ ” ఎన్దవర్థత్తై త్తాత్పర్యసహితమాక్కుకితార్ (మలైయై అణ్డొణ్డిత్యాది). మలర్ - విస్తృతమాన, “ వారైయమరితో ” ఎన్దతై వివరిక్కితార్ (అవళ్ పుటప్పడవొట్టాళాకిలిత్యాది).

(వాయెనెరిత్తాల్) ఎన్దుతు - వాయెమాడినాశెన్దపడి. “ మెత్తడణ్ణి నాయ్ ” ఎన్దుతుక్కిరణ్డు తాత్పర్యమ్, (౧) “ అసితేక్షణ ” ఎన్నిటపడియే స్వాభావికమానకలుప్పొచ్చొల్లుతల్, అన్నిక్కే, మైయిట్టకణ్ణెన్దుతల్. (ఎన్దళ్ పేర్లుక్కుడలెన్దురు

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్ వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయరప్పజీ. ౨౧౯

అవ. — ఇరుపతామ్బట్టు. అవనుక్కుమ్ ఎజ్జతుక్కుమ్ అచియూన
నీ ఎజ్జతై నీరాట్టువుతి ఎన్దు కృష్ణనైయుమ్ నప్పినై ప్పిరాట్టియై
యుమ్ కూడ ఎఱ్ఱుప్పకితార్ కళ

నోమ్) ఎన్దుతు - కణ్ణాకారే అవనైవకికరిత్తు ప్పరుమ్ కిరై క్కమ్మనైవక్కుమ్మెన్దు
పడి. (ఇనిఉనక్కుళ్ళేష మెన్దిరుక్కిటోమ్). కృష్ణనై యునక్కేష మెన్దిరుక్కిటోమ్
మెన్దుపడి. “ఎత్తనైపోతుమ్” ఎన్దుతు - అల్పకాలము మెన్దుపడి. (పుణర్ చ్చిక్కాక
ప్పిరియవుమ్) ఎన్దుతు - సంక్షేపాంతరవర్ధకమాన విశ్లేషత్తుక్కుమ్ - అత్తైత్తైయై
నెక్కిరైక్కువు మెన్దుపడి.

తత్తువమ్ - ఉన్దై. తకవు - కృపై. “తత్తువముత్తుతకవు” ఎన్దుతుక్కు మున్దు
పారుళ్; అతావతు - తత్తువ మెన్దు-సత్యమాయ్, తకవెన్దు-దర్శమాయ్, మెయ్యెన్దు
ధర్మమెన్దుతల్. అన్దిక్కే, తకవెన్దు - కృపైయాయ్, తత్తువమెన్దు - స్వరూప
మాయ్, ఉనక్కు-కృపైయై స్వరూపమనైన్దుతల్, అన్దిక్కే, తత్తువముమ్మ, తకవు
మన్దు-ఉన్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ పోరాతు, ఉన్ స్వభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు, అతావతు-
ఉన్నదైయ పురుషకారభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు, ఉన్ కృపైక్కుమ్ పోరాతు ఎన్దు.
ఇరణ్ణామర్ తైయరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (వాపానాంవేత్యాది). స్వరూపమ్ - పురుష
కారమ్. ౧౯.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపతామ్బట్టు. “ఉన్ మణాళనై-ఎన్దు నీరాట్టు-విమలా తుయిలెయ్యాయ్”
ఎన్దు పదిజ్జతైక్కుటాక్షిత్తు అవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవచక్కుమిత్యాది). కీర్
ప్పాట్టిల్ కృష్ణనైయుమ్ నప్పినైయైయుమ్ ఎఱ్ఱుప్పిరుక్కువుమ్, మీళవుమ్ ఇప్పా
ట్టిల్ ఇరువరైయు మెఱ్ఱుప్పకైక్కు సజ్జతి యెజ్జ నేయెన్నిల్, “తుయిలెయ్యవోట్టాయ్
కాణ్, తకవన్దు” ఎన్దు-కెణ్ణో అగ్రా మైయారే నమ్మై చ్చిలకల్ ద్దజ్జైచ్చి న్నార్
కళేయూకిలుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పార్ త్తు ఇడమ్ పెగ్గిపోతితే విణ్ణప్పమ్ కెయ్యవేను
మన్దు నప్పినై ప్పిరాట్టిపేశాతే పళ్ళికోణ్ణరుళ, ఇవనై ప్పగ్గి న్నాయమ్ కార్యమ్ కెయ్య
క్కడవవవక ఇవళ్ తనైయుమ్ తిలక్కువోట్టాతే భోగ ప్రసక్త నాయ్ ప్పేశాతే
శ్రీ(కిడన్దాయ్ వాటే, శివలెన్దు) కిడక్కి-తానాకక్కుడు మెన్దు పార్ త్తు, “ఓమున్దు

మూ.— ముప్పత్తుమూవరమరర్క్కుముళ్ శెన్ఱు
 కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్ కలియే తుయిలెఱాయ్
 శెప్పముడై యాయ్ తిఱలుడై యాయ్ శెన్ఱొర్క్కు
 వెప్పజ్గోడుక్కుమ్ విమలా తుయిలెఱాయ్
 శెప్పన్నమెన్ఱులై చ్చెవ్వాయ్ చ్చిఱుమరుఱ్ఱుల్
 నప్పినై నన్ఱోయ్ తిరువే తుయిలెఱాయ్
 ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ తన్దన్మణాళనై
 ఇప్పోతే యెమ్మై నీరాట్టేలోరెమ్బావాయ్. ౨౦.

వ్యా.— (ముప్పత్తుమూవర్) రక్షణత్తుక్కు సంజ్ఞానియతి
 యుణ్ణో? పచ్చలత్తుమ్కుడియిల్ పెణ్ణళానాల్ రక్షిక్కలాకాతో?
 ఆ ర్తియే కైమ్మతలాక రక్షిక్కుమవనలైయో? (అమరర్క్కు) ఎల్లావళ
 విలుమ్ శావాతార్కో ఉతవలావతు, ఉన్నోక్కు పెఱావిసిల్

ఆ ర్తరక్షణమ్పణ్ణి ఆర్జితసగుణశ్చైల్లామ్ ఇప్పోతేఱున్దిరాఱుయాలే యిఱుక్కక్కిడాయ్
 పుకుకితాయ్, ఎన్ఱుళొన్న విడల్లిలుమ్ అవణ్ వాయ్ తిఱవా మైయాలే, నప్పినై ప్పిరాట్టి
 తిఱల్లిల్ ప్రణయనోపత్తాలే శొన్నవైయుమ్ ఇవనుక్కు అసహ్యమ్మాలే యిరున్ద
 తెన్ఱు పురిన్ద, ఇవకుడైయదేహగుణజ్ఞైయుమ్ ఆత్మగుణజ్ఞైయుమ్ శొల్లియేత్తి, అవణ్
 తనక్కురియనో, పరతన్దనానవనై నలికిఱ తెన్నెన్ఱు, ఎఱుకుక్కుమవనుక్కుమ్ కడవై
 యాననీయే ఎఱుళ పేఱీతజ్ఞై తల్లెక్కట్టి తరవేణ్ణావోవెన్ఱు నప్పినై ప్పిరాట్టియై అర్థి
 క్కితార్ కళో, ఎన్ఱు ఆతాఱురత్తిల్ శొన్నసజ్జతి ఇఱుమ్ కణ్ణుకోళ్ళతు.

“ ముప్పత్తుమూవర్ ” ఎన్ఱుత్తుక్కు - ముప్పత్తుముక్కోడి దేవరెన్ఱు శబ్దార్థ
 మాయ్ “ అమరర్ ” ఎన్ఱుపోతే ఇతు అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్ శొన్నతుక్కు
 ఉట్కురుతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (రక్షణత్తుక్కిత్యోది వాక్యత్రయత్తాలే). అచ్చవసు
 క్కుళో, ఏకాదశరుద్రర్, ద్వాదశాదిత్యర్, అశ్వినికళో ఎన్ఱు ముప్పత్తుమూవరెన్ఱు
 సజ్జేయకవుమామ్. “ నమ్రయన్తే ఇత్యమరాః ” ఎన్ఱు పుణ్యత్వత్తియైక్కటాక్షిత్తు
 త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎల్లావళవిలుమిత్యాది). అమరపదత్తిల్ రూఢ్యర్థ
 మాన దేవత్వత్తైత్తిరువుళ్ళుమ్పణ్ణో, (౧) “ అగ్నిముఖావైదేవాః ” ఎన్ఱు ప్రమాణ

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్ వ్యాఖ్యాసమ్ మూవాయరప్పజి. ౨౨౧

శాకుమ్ ఎజ్జళుక్కు ఉతవలాకాతో? ముఖా న్తరత్తాలే జీవిప్పార్కోక్కు ఉతవలావతు, ఉణ్ముకత్తాలే జీవిప్పార్కు ఉతవలాకాతో? ప్రయోజనా న్తర పరరుమాయ్ మిడుక్కరుమానార్కోక్కు ఉతవలావతు, అనన్య ప్రయోజనై కళుమాయ్ అబలై కళుమా యిరుప్పార్కు ఉతవలాకాతో? (ముణ్ శెన్టు) నోవు వరువతఱుక్కు మున్నే శెన్టు. ఏఱ్ఱవే రక్షిక్కక్కడవ నీ నోవుపట్టువద్ద ఎజ్జలై రక్షిక్కలాకాతో? (శెన్టు) నీ శెన్టు ఉతవక్కడవ ఉనక్కు ఉణ్వాశలిలేవద్ద ఎజ్జళుక్కు ఉతవలాకాతో? ఉన్బక్కలిలే వరుకై మిక్కై ఎన్నుమవనలైయో? (౧)
* ఎఱ్ఱుతుమెన్నుమితు మిక్కై యాయన్తో ఇరుప్పతు.

(కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్) “కప్పమ్” ఎన్ఱిఱవిజై “కప్పమ్” ఎన్ఱు వలిత్తుచ్చొల్లుకిఱతు; అతాకిఱతు - నడుక్కమ్. కప్పమ్ తవిర్క్కై యావతు - (౨) “దేవాస్స స్వర్గంపరిత్యజ్య” ఎన్ఱు - అసుర రాక్షసాది కళాలే కుడియిరుప్పుమకప్పడ ఇఱున్ఱు క్లేశిత్ర వజై త్తవిర్క్కై. నాట్టార్ నడుక్కలై త్తవిర్క్కక్కడవనీ ఎజ్జలై నడుజ్జప్పణ్ణాతేకొళ్ళాయ్. దుఱిఱినివ్వుత్తియై యాశైప్పట్ట దేవర్ కళుకోక్కు ఉతవలావతు, నీ ఉణ్ రుమ్బడికాణ అశైప్పట్టార్కు ఉతవలాకాతో? (కలియే) మిడుక్కై

ప్రసిద్ధమానస్వభావతై నిన్ఱెత్తు త్తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముఖాన్త రేత్తాది). అప్తవసుక్కుళుడైయ ముఖత్తాలే యెన్ఱుమ్ శొల్లువర్కళో. దేవర్ కళు డైయ స్వభావాన్తరత్తైయమ్, పుల్లిజ్జత్తైయమ్ పల్ల మూన్ఱామతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్రయోజనాన్తరేత్తాది).

“కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్” ఎన్ఱుతుక్కు త్తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (గుఱ భేత్తాది). “కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్” ఎన్ఱుపోతే అర్థసిద్ధమాయుక్కవుమ్, మిడు

(౧) తి. వాయ్-౯-౩-౯, (౨) వి-పు-౧-౧౭-౫- “దేవా స్స స్వర్గం పరిత్యజ్య విత్యాసా న్ననిసత్తమిచేరు రవనా సర్వే విభాగీణా మానుషీం తనుమ్.”

యుడై యవనే ! అబలై కళాన ఎజ్జళుక్కు ఉణ్మిడుక్కై యొట్టియ
వుణ్డో ? అరణిమైయో యుడై యవనేయెన్టుమామ్. (తుయిలెత్తాయ్)
దేవతై కళుక్కు కుడియిరుప్పమ్ జీవనముమ్పోలే ఎజ్జళుక్కు నీ ఉణ
రుమ్బుడి కాణ్డై.

(శెప్పముడై యాయ్). ఆశ్రితర్ కుక్కుచ్చెవ్వై యొట్టియా తిరుక్కు
మవనే ! ఎజ్జళుక్కు చ్చెవ్వై యొట్టియా తిరుక్కువేణ్డో. శెప్పమ్-రత్తై
యెన్టుమామ్. (తిఱలుడై యాయ్) తిఱల్ - పరాభిభవనసామర్థ్యమ్,
అనాశ్రితర్ క్కున్జిక్కే ఎజ్జళుక్కు అణకవొణ్ణా తిరుక్కుక్కో. (శెప్ప
ముడై యాయ్ తిఱలుడై యాయ్) పాణ్డవర్ కళుక్కు చ్చెవ్వియనాయ్
దుర్యోధనాదికళుక్కు అనభిభవనీయనానవనే ! తిఱల్ - మిడుక్కాకవు
మామ్. (శెల్దొర్ కుక్కు వెప్పమ్కొడుక్కుమ్ విమలా) ఆశ్రితవిరోధి
కళుక్కు దుఃఖతైప్పణ్ణుమ్, (౧) “శేయ్ కున్దావరుమ్తీమై” ఇత్యాది,
ఇప్పోతు అనుకూలర్ పక్కత్తిలాయ్త్తో. (విమలా) ఎన్ఱతు - సమ్బన్ద

క్కైమిళవుమ్ శొన్నతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అబలైకళిత్యాది). (అరణి
మైయో) ఎన్ఱతు - కలమతిళిట్టాత్పోలే యిరుక్కుమ్ అత్తొర్ కళాల్ వన్దవరన్దై
యెన్ఱపడి. ఇప్పొట్టిల్, “తుయిలెత్తాయ్” ఎన్ఱ ఇరుకాల్ శొల్లుకై ఆదరాతిశయ
త్తాలేయెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పల్దీ, అవ్వాచరమ్ వరుక్కు నియామకమాక క్కీత్తైక్కు
టాక్షిత్తు భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (దేవతైకళుక్కుత్యాది).

శెప్పమ్ - అర్జవమ్. “కలియే” ఎన్ఱపదత్తుక్కు మిడుక్కుచ్చొన్నపత్తు
త్తుక్కుచ్చెర, శెప్పమ్-రత్తైయెన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. “తిఱలుడైయాయ్” ఎన్ఱతుక్కు
ఉట్కురుత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అనాశ్రితర్ క్కిత్యాది). ఎజ్జళుక్కు అణకవొణ్ణా
తోవెన్ఱు కరుత్తు. “కలియే” ఎన్ఱతుక్కు - అరణిమైశొన్నపత్తుత్తిరే అర్థాన్తః
మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తిఱలిత్యాది). అసురర్ పక్కల్ శెయ్యుమ్ వెప్పమ్, ఆన
కూలరానవెజ్జల్ పక్కలిరే యాయ్తోవెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇప్పో
తిత్యాది). (కణ్ణర్దు) నిర్దయనాయ్.

—౧౦—పా, ముప్పత్తునూవర్ వ్యాఖ్యానమ్ మావాంకర్నః. ౧౨౩

మొత్తిరుక్క, ఆశ్రితర్ కాక కట్టబోయి అశ్రితవల్ల వుంది. , ఈయి
తెద్రాయ్) అమ్మ ఎయ్యవేణుమో, ఎక్కడున్నా, ఎక్కడున్నా బోక్క
వమెయ్యాతో.

[illegible]

(నవ్వి నై ననకాయ్) పూర్వాయానవశే ! పూర్తియాకటకు-
అను క్తసాందర్య సముచ్చయమ్. (తిరువే) (౧) “ఒశ్చిస్త్వహ్ మలనాభా”
ఎన్నుమాపోలే సంక్షేపత్తాలే వద్ద తువట్టి. (తుయిత్తనాన్ , సె

“ కెప్పన్న ” ఎవ్వరు - కెప్పన్ను సమీక్ష మెత్తారు. ఆరులకా కవిత్వ త్రాలేయెన్నుతల్, ఆకారత్రాలేయెన్నుతల్. మున్సిఫ్ త్రెయరులిచ్చెయికటార్ (నిధి యిత్యాది). ఇరణ్ణావతు (కెప్పి త్యాది). సునన్దుకుం కారిచ్చెన్ కొల్లకేట్టియరుకు మార్దవమ్ కొల్లకుండామెయాలే తాత్పర్యములిచ్చెయికటార్ (విరహాశాసనం), అధరామ్మతపరమాక తాత్పర్యానరమరులిచ్చెయికటార్ (ఆనందిత్యాది).

అవనకప్పడుమ్ శుభ్రకళా చొల్లమ్ ప్రకరణత్తుక్కచ్చెర, అనగా అవనకప్పడుమ్ తుక్కు-తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (పూర్వీయత్యాది, అ. ఆరు) పదమున సమ్మోగస్త్రియై యుడైయవళెట్టు శబ్దార్థముట్కుండు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (ఒకన విత్యాది).

యుణార్ న్దు ఎజ్గళ్ సత్తైయుణ్ణాక్కాయ్. (తిరువే తుయిలెఠాయ్) పిరా ట్టియెప్పోలే, ఆశ్రితైకళాన ఎజ్గళుక్కాక ఉణారవేణ్ణావో; ఆశ్రితర్ కాక్కవన్టో పత్తుమాసమ్ ఉఱిణ్ణాతిరున్దతు.

ఎఱునిరున్దు ఉజ్గళుక్కు చెయ్యవేణ్ణువతెన్నెన్న; (ఉక్కముమ్ ఇత్యాది) ఉక్కిమ్ - ఆలవట్టమ్. తట్టాళి - కణ్ణాడి. పత్తైయెన్టు మామ్. (ఉక్మణాళనై) ఉక్మపురువమ్ నెత్తిత్తవిడత్తిలే కార్యమ్ శెయ్యుమ్మడి భవ్యనానవనై. ఉక్కన్తోపాతి అవనైయుమ్ ఇవళ్ తర వేణుమెన్దై. ఉక్మణాళనై యిప్పోతే యెమ్మై నీరాట్టు ఎన్టుమామ్.

(ఇప్పోతే) పిల్ నైప్పోతైక్కు ఇరాత ఎజ్గళై. (ఎమ్మై) (౧) “పహిపశ్యశరీరాణి” ఎన్టు విరహమ్ తిన్దువుడమ్మైక్కాట్టుకితార్ కళ్. (ఎమ్మై) (౨) “పేయ్ పెణ్ణే” ఎన్టుమ్, (౩) “నాయకప్పెణ్ణి శ్శాయ్” ఎన్టుమ్ తజ్గళిల్ తాజ్గళ్ శొల్లుమిత్తనై, పేల్ శ్శిల్ వన్దాల్ ఎల్లారు మొత్తిరుప్పర్ కళ్ ఎన్టుమామ్. (ఎమ్మై) ఎజ్గళై యుమ్ అవనై

“ ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ - ఉక్మణాళనైయుమ్ - తన్దు ” ఎన్టు అన్వయిత్తుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉక్కన్తోపాతీ ఇత్యాది). “ మణాళనై ” ఎన్టు వికారమ్-అవ్యయమాయ్, “ ఉక్మణాళనానవక-ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ తన్దు ఎమ్మై నీరాట్టుమ్మడి-తుయిలెఠాయ్ ” ఎన్టు అన్వయమాకక్కరుతి త్తాత్పర్యా న్దరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉక్మణాళనిత్యాది). ఇప్పక్షత్తిల్, “ నీరాట్టు ” ఎన్టు విడత్తిల్ ఆకారమ్ కడైక్కుత్తైత్తలాక విరుక్కిఱతెన్టుకొళ్ళను.

“మణాళనై తన్దు” ఎన్దు పక్షత్తిల్ శేర త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్గళై

(౧) రా-ఆ-౬-౧౫. శరభశ్శాశ్రమేరాఘంప్రతిమునయః, “సోఽయం బ్రాహ్మణధూయిష్ఠః వానప్రస్థగణో మహాన్ । త్వన్నాథోఽనాథవద్రామ రాక్షసైర్వధ్యతేభ్యశమ్॥ ఏహి పశ్యశరీరాణి మునీనాం భావితాత్తనామ్ । హతానాం రాక్షసైర్ఘోరైర్బహూనాం బహుధా వనే॥ పమాన్వపసనివాసానామయమన్దాకినీమహి । చిగ్రకూటాలయానాఞ్చక్రియతే కదనం మహత్.” (౨) ౩.

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౩౫

యుమ్మకూడ ముట్టుక్కాట్టవేణుమ్ ఎన్ఱుమామ్. (నీరాట్టు)(౧) “దారాః
పితృకృతాఞ్చితి” ఎన్ఱుమావోలే ఇవర్ కళుకప్పతు ఇవళో తన్ద కృష్ణ
నెన్ఱు. పెరుమాళ్, పిరాట్టియుడైయ సాన్దర్యాదికళోకిడక్క. ఇయర్
పణ్ణివైత్త వివాహమెన్ఱు ఉకప్పర్; అతువోలే, కృష్ణకాకప్పల్ నాన్
యుమ్ భోగ్యతైయుమ్కిడక్క ఇవళోతన్ద కృష్ణనెన్ఱు ఉకప్పర్కళో. ౨౦.

యుమిత్యాది). “తన్ద నీరాట్టు” ఎన్ఱు ప్రార్థనైతోదొరుకైయలే ఇళుక్కు వివాహ
మయళిచ్చెయ్కితార్ (దారాఞ్చిత్యాది). కీర్వాకళ్యాదివరణమ్ (పెరుమాళిత్వాది. ౨౦.

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపతామ్బాట్టు. (ముప్పత్తుమూవర్).

(రత్నగత్తుక్కు సఖ్యానియతియ్యడో) ఎన్ఱు తుక్కున్దాచ్చెన్ఱు - ముప్పత్తు
మూవరానాలూట్రియ అధికమానాల్ రత్నక్కవొల్లైతోన్ఱెన్ఱడి. ముప్పాన్దనై
జీవిప్పొక్కో) ఎన్ఱు - అమృతపానయాప ప్రయోజనాన్దరత్తాలే జీవిప్పొక్కో
పెన్ఱపడి. ఇన్ద వాకళ్యాద్యయత్తైయుమ్ వివరిక్కితార్ (ప్రయోజనాన్దరపరమా
యిత్యాది).

కప్పమ్ - నడుక్కయమ్, ముత్తైయిడలుమ్. కలి-విడుక్కు. కలిక్కిన్ఱ్ఱకతు
పారుళో-అరణ్డిమై - శవరన్ఱై - రత్నైయెన్ఱపడి.

శెప్పమ్ - అర్జవమ్, రత్నాచ. తిఱల్ - మిడుక్కు. శెవ్వాక్ - చక్రకక్.
వెప్పమ్ - దుఃఖమ్. కొడుక్కుమ్ - పణ్ణుమ్. ఆక్రతర్క్కాక అనాత్రిర్క్క
దుఃఖతై ప్పణ్ణుమావెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శెయ్కున్దావరుమిత్యాది).

శెప్పన్ఱు - అతిసుడైయ కారినన్దమాతల్, అకారమాతల్. అతావతు- శెప్ప
పోలే యిరుక్కియ సన్నిశేళతైయుడైయ మురైయెన్ఱుతల్. మరుళ్ళుల్ - మధ్యమ్.

తిరువెన్ఱు - అబ్రకాయ్, అత్తాలే తువట్టియై చొల్లుకల్; తిరువెన్ఱు - అత్తి
యానవశెన్ఱుతల్.

(౧) రా-బా-౩౩-౨౦. “రామన్తు సీతయా సార్థం విజహార బహుశ్చ
తూన్ । మనస్వీ తద్గత స్తస్యా నిత్యం హృది సమర్పితః । ప్రియాతు సీతా రామస్య
దారాః పితృకృతాఞ్చితి । సుతాద్రూపసుతాచ్ఛాపి ప్రితి రూఢియో వ్యవర్ధతః”

అ. — ఇరుపత్తోరామ్బాట్టు. నప్పినైప్పిరాట్టి, భోగ త్తిలే వనాల్ నాను ముళ్ళళిలే యెరుత్తియన్తో, నామెల్లారుజ్గాడ కృష్ణనై అడ్డిక్కవారుజ్గోళెన్న, అవళగుణజ్జళిలే తోన్ద్రాన్ తోన్ద్రపడి శొల్లె యెల్లుప్పకితార్కళ్

ఉక్కమ్ - అలవట్టమ్. తట్టాళి - పత్తి. ఒళియెన్దు - ఒలియాయ్, అత్తాళే శబ్దక్రీడపత్తి. “ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్” ఎన్దుతుక్కు మూన్దుపారుళ్; ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ ఉన్దణాళనైయుమ్ తన్దు ఎన్దు ఇప్పోతే సీరాడుమ్బడి తుయి లెమ్మాయెన్నతల్, అన్తిక్కే, ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ తన్దు, ఉన్దణాళనైయుమ్ ఎన్దుకై యుమిప్పోతే సీరాట్ట తుయిలెమ్మాయెన్నతల్; ఇన్దు పత్తు త్తిలే “ఎన్దు” ఎన్దుతుక్కు, (౧) “ఏహిపళ్య” ఎన్దు అర్థమ్ కొళ్ళవేణ్డా. మూన్దామరత్తుక్కు “మణాళనై” ఎన్దు వికారమ్ అవ్యయమాయ్, ఉన్మణాళన్ ఎన్దు సీరాట్ట ఎన్దుపడి. మున్దిస ప్పత్తై క్కుబాషీత్తుక్కొన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ (దారాంపిత్తకృతా ఇత్యాది). ౨౦.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తోరామ్బాట్టు. — కీర్త్ నప్పినైప్పిరాట్టియై ప్పరుషకారమాక అధ్యవ నీన్దు ఎల్లుప్పనవర్కళ్ అవళాల్ కార్యమిలైయెన్దు తాజ్జళే కృష్ణనై ఎల్లుప్పకిటగు శొల్లక్కూడామెయాలమ్, నప్పినైప్పిరాట్టియై ప్పన్దుకై ఫలవ్యాప్తమాయరు క్కుమాకైయాల్ అవళాల్ కార్యమిలైయెన్దు శేరామెయాలమ్, ఇనిమేల్ నప్పినైయై మిళవుమ్ ఎల్లుప్పకిట ప్రసద్దమిల్లామెయాలమ్, నప్పినైయుమ్ “ఉజ్జళ్ కార్యమ్ కెయ్కితోమ్” ఎన్దుధ్యవనీత్తతాక త్తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రో, వార్తెశొల్లుమ్బాతు తానుమ్ ఇవర్కళోడారు త్తియాక వేళొల్లి ఘటిప్పిక్కుమ్ ప్రకారమ్తోన్ద్ర అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (నప్పినైయిత్యాది). (తోన్ద్రాన్తోన్ద్రపడి) ఎన్దుతు- తోన్ద్రారాయ్తాజ్జళ్ తోన్ద్రపడియెన్దుపడి. ఇతుక్కు “మాన్ద్రారునక్కు వలి తులెన్దుకై వాళల్కణాన్ద్రారుతువన్దున్దుడిపణియుమాపోలే” ఎన్దుత్తిలే నోక్కు.

మూ.— ఏద్రొకలబ్ధశైలిర్ పొణ్ణి మీతళిప్ప
 మాద్రొతే పాల్ శొరియుమ్ వళ్ళల్ పెరుమ్మ శుక్కల్
 ఆద్రొక పుడైల్లా మకనే యటివుతాయ్
 ఊద్రొముడై యాయ్ పెరియాయ్ ఉలకినిల్
 తోద్రొమాయ్ నిన్దు శుడరే తుయి లెద్రాయ్
 మాద్రొరొనక్కు వలిత్తులై న్దువాళక్కణ్
 ఆద్రొరొతు వన్దున్నడి పణియుమావాలే
 పోద్రొ యామ్ వన్దోమ్ పుకట్టన్దోరొమ్బావాయ్.

వ్యా.— (ఏద్రొకలబ్ధో ఎతిర్ పొణ్ణి మీతళిప్ప) ఏద్రొకలబ్ధశై
 ల్లామ్ ఎతిరే పొణ్ణి వట్టియుమ్బడి. కలమి డాతార్ తాద్రో, ఇట్ట కలబ్ధ
 శైల్లామ్ నితై యుమ్; ఎలాత కలబ్ధో నితై యాత్తోకితితు పాలిక్కుతై
 యన్దే. (ఏద్రొకలబ్ధో) పెరుమై శిటుమైయిలై; కడలై మడుక్కిలుమ్
 నితైక్కుమి త్తనై. ఇవై యుమ్ కృష్ణకపడియాయురై. అధియా
 తార్ కుద్రొమ త్తనై పోక్కి అవకపక్కల్ కుతైయిలై. స్వీకారమే
 యమైయుమితే అవనుక్కు.

(మాద్రొతే పాల్ శొరియుమ్) ములై క్కడుప్పాలే కలమిడు

“కలబ్ధో” ఎన్నవే యమైనిరుక్కు, “ఏద్రొ” ఎన్దుతు, పత్తెట్టన్దొ బహు
 త్వమ్ తోద్రొవెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కలమిత్యాది). “కుడలబ్ధో”
 ఎన్నాతే, “కలబ్ధో” ఎన్దు సామాన్యమాకపాత్రకలైన్దెయారే, అతుక్కుత్తాత్పర్య
 మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పెరుమై యిత్యాది). కృష్ణన్ గణబ్ధశిరే తోద్రొ తోద్రొ
 పడి శొల్లుమిడత్తిల్ పశుక్కల్ పడియొచ్చొల్లువా నెన్నెన్న, అతుక్కుఉట్టరులై
 యరుళిచ్చెయ్యానిన్దుకొణ్డు ఈడుపడుకితార్ (ఇవైయుమిత్యాది వాక్యత్రయత్తారే).
 ఇవైయెన్దుతు - పశుక్కలై.

“మీతళిప్ప - పాల్ శొరియుమ్” ఎన్నవే పాల్ సమృద్ధిక్కు పోన్దిరుక్కు-
 “మాద్రొతే” ఎన్నానెన్నెన్న, అతుక్కుప్రయోజనమ్ కాట్టుకితార్ (ములై
 యిత్యాది). “పాల్ శొరియుమ్” ఎన్దుతారే - బౌదార్యమతోద్రొయిరుక్కుమా

వారిలైయెన్నా అతు తవిరాతు. (వళ్ళల్) శిలర్క్కు ఉపకరిత్త తాక విరు క్కైయన్దిక్కే తణ్కార్యమ్ శెయ్తతాక పుపకరిక్కై. కృష్ణనైప్పోలే పెణ్ణుక్కుమ్ పేణ్ణైక్కు మణ్ణైక్కలామ్బడి భవ్యనూయిరుక్కై యెన్ఱు మామ్. (పెరుమ్పళుక్కల్) కృష్ణస్పర్శతా లే వళరుకై యాలే శ్రీశత్రు శ్చయనైప్పోలే యిరుక్కై.

(ఆర్థపద్యదైత్యా) (౧) “కట్టియారుమ్కనశజ్జమ్ కలనైజ్జుమ్ నిజైన్దేటి వట్టియారము తీన్ఱు వళజ్జోడుక్కుమ్ తిరునత్తయూర్.” అతా వతు-తొకై యిన్ఱిక్కేయిరుక్కై. (పదైత్యామకనే) అవర్క్కుఆర్జిత్తు వద్దతు, ఇవణ్ పిఱన్ఱుపడై త్త సమ్మత్తు. ఇత్తాల్ (౨) “పతింవిశ్వస్య” ఎనిఱితిత్కాట్టిలుమ్ శ్రీనన్దగోపర్ సమ్మత్తుక్కు ఇట్టుప్పిఱన్ద వేద్రమ్. పరమపదమ్బాలేయుమ్ నారాయణత్వమ్బాలేయుమ్ తాన్ఱోన్ఱియన్ఱే యితు. (అతిపుతాయ్) సర్వజ్ఞనానవనై ఉణర్ త్తవేణ్డియితే ఉళ్ళు చ్చెల్లకిఱతు. కైప్పట్ట వెణ్ణై చ్చరక్కిలేవాణ్ణి కైప్పడాతవర్కళై కైప్పడుత్తుకైక్కాక పుణ్ణాన ఉపాయాన్యపరనైయాలే యెఱ్ఱుప్పకి తార్కళాకపుమామ్.

యరుక్క, “వళ్ళల్” ఎన్ఱతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనైప్పోలే యిత్యాది). ఇత్తాల్ - తనైన్ఱి కొడుక్కైయెన్ఱపడి.

ఆర్థ - మికుతియాయ్, గోసమృద్ధిక్కు ప్పాళురముఖేన దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కట్టియారుమిత్యాది). గుణజ్జోళ్ళొల్లుమ్ ప్రకరణత్తిల్ పళుసమృద్ధి యుణ్ణానవకపిల్లైయెన్ఱాల్ అతోరేగ్గరమోవెన్ఱ (పతిమిత్యాది). ఇత్తాల్ - సోకి ల్యాదికల్ శొల్లిద్రోయ్తెన్ఱుకరుత్తు. పిఱవామలోపానాల్ ఇస్సమ్మన్ఱు ఇవనుక్కి తైమోవెన్ఱ (పరమపదమిత్యాది), ఇతు సహజమన్ఱే యెన్ఱుకరుత్తు. (ఉళ్ళుచ్చెల్లకిఱతు) ఎన్ఱతు - అలాభక్షేష మెన్ఱపడి. యోగనిదైర్పణ్ణుమవనానైయాలే యెఱ్ఱుప్ప క్కుడుమెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కైప్పట్టమిత్యాది). (శరక్కిలేవాణ్ణి)

(౧) లి-మొ-౬-౯-౨.

(౨) నారాయణానువాకే - “పతింవిశ్వస్యాత్తైశ్వరంశాశ్వతింశివమచ్యుతమ్”.

౨౧-పా, ఏథ్ ద్రుకలజ్గల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూఱాయరప్పః. ౨౨౯

(ఊథ్ ద్రముడైయాయ్) దృఢప్రమాణసిద్ధనాకై. (పెరియాయ్)

(౧) “అప్రాప్య మనసాసహ” ఎన్ఱమ్, (౨) “యస్యామతం తస్య మతమ్” ఎన్ఱమ్ - అన్ద ప్రమాణజ్గళుక్కుమ్ తన్నుడైయ అవధి కాణ వొణ్ణాతిరుక్కై.

(ఉలకినిల్ తోథ్ ద్రమాయ్ నిన్ఱ) ఎన్ఱమ్ ఓలై ప్పట త్తిలే కేట్టు ప్పోకై యన్దిక్కే ఎల్లారుమ్ కాణలామ్బడి అజహత్స్వభావనాయ్ కొన్ఱవతరిత్తు * సకలమనుజనయనవిషయతాజ్గతనానవనే! (శుడరే) సంసారి కలై ప్పోలే పిఱక్కప్పిఱక్క క్కత్తై యేఱుకై యన్దిక్కే, శాన్డైయిలిట్ట

ఎన్ఱతు - వస్తుక్కులిలే శేర్ తైన్ఱపడి. ఉపాయాన్యపరతైయాకిఱ యోగనిన్ఱ) కృష్ణ సుక్కుణ్డైకై యాలే ఎఱుప్పొకిఱార్ క శైన్ఱకరుత్తు.

ఊథ్ ద్రుత్తై - ఊన్ఱుత్తలై ఉడైయాయెన్ఱు శబ్దార్థమాయ్, శ్రుతియైయ పూన్ఱు తల్ ఆతికాతాత్పర్యమాయ్, అత్తార్ ఫలితార్ తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వృధేత్వాది). పెరుమై-ఇయ త్తయావఱియ ప్పోకా మైయెన్ఱు వివక్షిత్తు అతుక్కు ప్రమాణము ఖేనతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అప్రాప్యేత్వాది). యతః - యతోరువనిడ త్తిల్ నిన్ఱ, అప్రాప్య - స్వరూపతోగుణతశ్చ అవధియైక్కాణామలెన్ఱర్థమ్, యస్య - యతోరువనుక్కు, అమతమ్ - ఇవ్వోళవెన్ఱఱియప్పట్టతెన్ఱు, తస్య మతమ్ - అవనుక్కుఱియప్పట్టతెన్ఱు ఇన్ద శ్రుతిక్కుర్థమ్. వేదపురుషనుక్కుమ్ ఇవ్వోళవెన్ఱఱియప్పట్ట తల్లామై యాలే ఇఱు ప్రమాణమాక త్తైత్తిలై.

ఉలకినిల్ - జనజ్గళుక్కుళ్ళే, తోథ్ ద్రమాయ్ - అవర్కళోకణ్ణుక్కు విషయ మాయ్ నిన్ఱవ నేయెన్ఱు శబ్దార్థమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎన్ఱమిత్వాది). (అజహత్స్వభావనాయ్) ఎన్ఱతు - ఉలకినిల్ పిఱన్దననామొన్నాతే, “తోథ్ ద్ర మాయ్” ఎన్ఱత్తాలే ఫలితమెన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. (కత్తై)-కర్తవశ్యతైయల్ వన్ద మాలి

(౧) తై-ఆన-౪- “యతోవాచోనివర్తనే| అప్రాప్య మనసోఽసహ | ఆనన్దంబ్ర హ్మణోవిద్వాక్ - నభిభేతికుతశ్చ నేతి”.

(౨) కేనోప-౨-౩. “యస్యామతం తస్యమతం మతం యస్య నవేదసః | అవిజ్ఞాతం విజానతాం విజ్ఞాతమవిజానతామ్”

మాణిక్కమోల్ బళి విడానిత్తై (౧) “నఉశ్రేయాన్ భవతి జాయ మానః” ఎన్దుమ్, (౨) “మానుషీం తనుమాశ్రితం పరంభావమజా నన్దః” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

(ఊర్ద్రముడైయాయ్) ఆశ్రితవిషయ త్రిల్ పణ్ణిన ప్రతీజ్ఞైయై మహారాజరుళ్ళిట్టారుమ్ విడవ్లేణమెన్నిలుమ్ విడాతేముడియనిన్దు తలై క్కిట్టుకై. (పెరియాయ్) అన్ద ప్రతిజ్ఞాసంరక్షణ త్తళవన్దియై యిరు

న్యమ్. కటైయేతామైక్కుమ్ బళివిడుకైక్కుమ్ ప్రమాణన్దైక్కాట్టుకితార్ (నఉశ్రే యానిత్యాది). “ఉ” ఎన్దై, “శ్రేయాన్” ఎన్దై తోడన్వయిత్తు, “శ్రేయా నేవ భవతి” ఎన్దాయ్, కటైయేతామైయుమ్ శొల్లప్పడుకిఱతెన్దుకరుత్తు. “మానుషీంతను మాశ్రి తమ్ - అతఏవ పరంభావమ్ - పరత్వ సౌలభ్యాది కల్యాణగుణజాతమ్, అజానన్దః మూఢాః మామవజానన్తి” ఎన్దు అన్వయిత్తు అర్థమకణ్ణుకొళ్వతు. “మామ్” ఎన్దు పోతే అవతార త్రిల్ తిరుమేని తోన్దుకైయల్, “మానుషీంతనుమాశ్రితమ్” ఎన్దు అజ్గు చొల్లుకై వ్యర్థమాకైయల్, ఇవ్వవతార త్రిల్ అతిమానుషచేష్టితాదికళాలే పరత్వ సౌలభ్యాదికళా ప్రకాశిక్కైయలే “తనుమాశ్రితమ్” ఎన్దు త్తట్టిల్లా మైయాలమ్ ఇన్నిలైయలే పరత్వాదికళా తోర్బుకై ఉత్కర్షమాకైయాలమ్, అతఏవ పరంభావ మెన్దస్వయిక్కైయే ఉచితమెన్దు తిరువుళ్ళమ్.

తాత్పర్యాన్తరమ్ శొల్లుకైక్కాక పునఃప్రతీకమ్ గ్రహిల్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఊర్ద్రముడైయాయ్) ఎన్దు. తాక పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞానిర్వాహత్తుక్కు వేణ్డిన బలత్తుక్కుమ్ విజ్ఞేనతాన బలైయైడైయవ నే ఎన్దు కీఱుక్కుచ్చేర శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పగ్గోర్యరు లిచ్చెయ్కితార్ (అన్దవిత్యాది). (౩) “అజ్గుళ్ళగ్రేణతాన్ హన్యామిచ్చన్ హరిగణే శ్వర” ఎన్దు - విజ్ఞేనబలత్తుక్కు ప్రమాణమ్ అనుసన్ధేయమ్. “పెరియాయ్” ఎన్దు విడ త్రిల్ పెరుమై - అతిశయమాయ్, అత్తై మూన్దువిధమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్

(౧) యజ్ఞోషీ-అష్ట-౩-౬-౧. “యువాసువాసాగపరివీత ఆగాత్సఉశ్రేయాన్ భవతి జాయమానః। తంధీరాసః కవయ ఉన్నయన్తి స్వాధియో మనసాదేవయన్తః”

(౨) గీ-౧౧ “అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్। పరం భావ మజానన్తో య మ భూతమహేశ్వరమ్.” (౩) కా-య-౧౪-౨౪.

౨౧-పా, ఏదోదకలజ్జలో వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . ౨౩౧

కుమ్ బలమెస్తుమామ్. (పెరియాయ్) ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ ఎల్లామ్ శెయ్తాలుమ్ ఒస్తుమ్ శెయ్యప్పెన్ద్రోలోమెన్దిరుక్కై యెస్తుమామ్; త్తాపేతాయిరుక్కై యెస్తుమామ్; త్తాపెరుమైక్కీడాక రక్షిక్కుమవ నెస్తుమామ్. (ఉలకినిల్ తోద్రమామన్నిన్) కీర్తచ్చొన్న ఆశ్రితపక్ష పాతమ్ లోక త్తిలే ప్రసిద్ధమామ్బడియిరుక్కై. అతావతు-శిశుచాల దుర్యోధనాదికళుక్కుమ్ పాణ్డవర్కళ్ళక్కల్ పక్షపాతన్ద్రోద్ర వి రుక్కై. (శుడరే) లోక త్తిలే తోద్రనీనవిన్బు నిటమ్ పెద్రోద్రపడి. (తుయిలెద్రాయ్) ఇప్పోతు ఊరామైయాలే అన్దగుణముమ్ మట్టుజ్జ వితే పుకుకిటతు.

(మాద్రద్రారిత్యాది) శత్రుక్కళానవర్కళ్ ఊ మిడుక్కుక్కు త్తోద్రు ప్పోక్కడియిల్లామే ఊతిరువడికళిలే వన్దు విట్టుమాపోలే. మాద్రద్రార్ తజ్జళ్ వలిమాణ్ణువన్దువిట్టుమాపోలే యెస్తుమామ్. “మాద్ర ద్రార్” ఎస్తు-శత్రుక్కళ్. నారాయణనాకై యాలే నమ్బన్ద్రమెల్లారోడు మొత్తిరుక్క ఇవనుక్కు శత్రుక్కళున్ద్రోవెన్నిల్, ఆశ్రితవిరోధికళ్ ఇవనుక్కు శత్రుక్కళ్. ఇత్తాల్ - అమ్బుక్కుత్తోద్రు ఎతిరికళ్ వరు (ఆశ్రితేత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే), (త్తాపేతాయిరుక్కై) ఎన్దవిడత్తిల్, ఆశ్రితవిష యత్తిల్ శెయ్త తెల్లామ్ “త్తాపేతాక” ఎన్దు కూటువతు. (కీర్తచ్చొన్న) ఎన్దుతు- “ఉగ్రోద్రముడైయాయ్ పెరియాయ్” ఎన్దు విరణ్ణుపదత్తాలుమ్ పలిత్తపక్షపాత మెన్ద్రపడి. కీర్తగుణజ్జశైచ్చొన్నతు తుయిలెట్టుకైక్కు హేతువాకవెట్టి అవర్కళుడైయ హర్ద భావతై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఇప్పోతిత్యాది).

ఉకవలిక్కున్దులెన్దెన్దు శబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు అర్థమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (శత్రు క్కళిత్యాది). మాద్రద్రారునక్కుత్తోద్రు, తజ్జళ్ వలియెత్తులెన్దెన్దు అధ్యాహారమ్ తిరువుళ్ళమ్పద్రోద్రో యోజనాన్దరమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (మాద్రద్రారిత్యాది). అమ్బుక్కు త్తోద్రవర్కళుక్కు అమ్బు క్లేశతై ప్పణ్ణుకైయాలే వన్దువిట్టవేణుమ్, గుణజ్జకుక్కు త్తోద్రవర్కళుక్కు అజ్జనే వరవేణుమెన్దిట నిర్బన్ద్రమెన్దెన్దిట శక్కైయిలే యరుళి

మాపోలే ఈ గుణజ్ఞుక్కుత్తోల్లు వన్దోమెన్దై. అవర్ కళుక్కుముడిన్దు
పిత్తైక్కలామ్, గుణజితర్క్కు అతుక్కుమ్విరకిలేయితే. బ్రహ్మస్త్రమ్
విడవేణ్ణుమ్బడి పిరాట్టివక్కలిలే అపరాధత్తైప్పణ్ణి, (౧) “త్రీన్ లోకాన్
సంపరిక్రమ్య-స పిత్రాచ పరిత్యక్తః” ఎన్దు-ఓరిడ త్తిలుమ్ పుకలన్దు,
(౧) “తమేవశరణంగతః” ఎన్దు పెరుమాళ్ తిరువడికళిలేవిల్లున్దు కాక
మ్మా లే యిరుక్కై. (౨) “సత్యేన లోకాన్ జయతి” ఎన్దు-అమ్ము
పట్టారోషాతి గుణజితరెన్దు తితే.

(పోల్ ద్రి) పోల్ ద్రి కై యావతు-తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుకై ; పెరి
యాత్వారై పోలే వన్దోమ్. (యామ్ వన్దోమ్) అవర్ తమ్మైప్పేణాతే.
ఉన్నైప్పేణినాత్పోలే, నాజ్జళుమ్ ఎజ్జళో స్వరూపత్తై ప్పారాతే ఆల్
థామై ఇరున్దవిడ త్తిలిరుక్కు-వొట్టామైయా లేవన్దోమ్. నశై ముడియ
చ్చెయ్ కిటార్ (అవర్ కళుక్కిత్యాది). నశై ముడియ వొట్టామైయా లే వారాతిరుక్కు
వొణ్ణై తేస్తుకరుత్తు. అమ్ముక్కుత్తోల్ దేరుణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (బ్రహ్మ
స్త్రమిత్యాది). గుణజితర్క్కు-అమ్ముపట్టారై దృష్టాన్తమాక చొన్నతుక్కు సంవా
దమ్ కాట్టకిటార్ (సత్యేనేత్యాది). (అమ్ముపట్టారోషాతి) ఎన్దు- (౨) “ధనుషా
యుధి శాత్రవాన్” ఎన్దుత్తై క్కటాక్షిత్తు. లోకశబ్దమ్ జనవాచియెన్దు తిరువుళ్ళమ్
పల్ ద్రి (గుణజితర్) ఎన్దు. గుణన్ద శెన్దు-సత్య దాన శుక్రూమైకలై చొన్లుకిట
తెన్దు కణ్ణుకోళ్ళు. ఇత్తార్ ఫలితార్ మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పెరియాత్వారిత్యాది).

“యామ్” ఎన్దుక్కు-పెరియత్వరైయుడైయ నాన్ద శెన్దువివక్షిత్తు త్తాత్పర్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవర్ తమ్మైయిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ఉపాయాధ్యవసాయ

(౧) రా-గు-౩౦-౩౩ - “స పిత్రాచ పరిత్యక్త స్సురైశ్చ సమహర్షిభిః।
త్రీన్ లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః॥ స తం నిపతితం భూషా శరణ్య
శ్వరణాగతమ్ । వధార్హ మపి కావత్థన్గ కృపయా పర్యపాలయత్.”

(౨) రా-అయ్-౧౨-౨౩. కైకేయాం ప్రతిదశరథః “సత్యేన లోకాన్ జయతి
దీనాన్ దానేన రాఘవః। గురూన్ శుక్రూపయా వీరో ధనుషా యుధి శాత్రవాన్.”

అ-హా, ఎల్లకలగ్గల్ వాళ్ళానమ్ మూవామిరప్పడి. 232

వాట్టాతు; అల్లదామై ఇరుక్కవాట్టాతితే. (యామ్ వల్లమ్ శత్రుక్కల్ దురభిమానత్తాలే (౧) “ననమేయమ్” ఎన్నిరుక్కమాహోలే, స్వహః జ్ఞానత్తాలే, (౨) “తత్తస్య నదృశమ్” ఎన్నిరుక్కమ్ నాల్గల్. అల్లదామై ఇరుక్కవాట్టామైయాలే వల్లమ్. (పుకట్టేరు) ఎల్లకలగ్గల్ గుణగ్గల్ చొచ్చి. 2౩౩.

నిన్నరాన నాల్గలు మెట్ట తాత్పర్యానర మరలిచ్చెయ్కెటార్ (శత్రుక్కలిత్యాది).
[యామ్ - పోల్గల్ - పుకట్టేరు - వల్లమ్] ఎన్దవ్వయమ్. .. 2౩౪.

శిన్న అరుమ్మదమ్.

ఇరువన్దోరామ్మట్టు. (ఎల్లకలగ్గల్).

“ఎల్లకలగ్గల్” ఎన్ద విశేషాత్తుక్కు వ్యతిరేక ప్రితే రావ్వుమ్ (2౩౫ కలగ్గలిత్యాది). అన్తిక్కే, ముద్దివరు బహువచనత్తుక్కు ప్రితే రావ్వుమ్ (2౩౬) ఎన్దరుక్కత్తాత్పర్యమాకవుమామ్. “కలమ్” ఎన్ద సామాన్య ప్రితే రావ్వుమ్ (పెరు మైశియైయైత్యాది). కృష్ణసుక్తిత్వమాత్రమే పోరుమావన్న కరుగిచ్చెయ్ కెటార్ (స్వీకారమేయైత్యాది) మితలిప్ప - మేలే వట్టియుమ్మడి.

మాల్గదాతే - మాటాతే, ఇదైవిదాతే యెన్దపడి. వళ్ళల్ - బొదాల్గమ్. “వళ్ళల్” ఎన్ద కుక్కిరణ్ణాపాయల్, అన్తిక్కే; కృష్ణనెప్పిలే భవ్యమాయరుక్క మెన్నుతల్.

అల్లదామైతాత - మికవునపదైతాత; అలావకు-అసక్త్యానమానవనైజ్జ ప్రితేతానెన్దపడి. “అల్లదా” ఎన్దాల్ అసక్త్యానత్వత్తై కాట్టుమ-నెన్ద; (కట్టియా రుమిత్యాది). (వట్టియార) ఎన్దతు - అసక్త్యానత్వత్తిలే ప్రమాణమాక ఇన్దెత్తిలే కేణ్ణువకు. (అవర్) నన్ద గోపర్. (ఇవన్) కృష్ణన్.

(౧) రా - య - 3౬-౧౦-హితముక్త వన్దం మాల్యవన్దం ప్రతి రావణి,
“దృష్టేయస్య నతివృద్ధి దైవతాన్యపి సంయుగే। స కస్తాద్రావహో యుద్ధే భయ మాహరయిష్యతి॥ ద్విధా భక్త్యయ మశ్యేవం ననమేయం హి కన్యచిత్ । ఏవ మే శహానో గోప స్వభావో దురతిక్రమః॥”

(౨) రా - గు-౩౯-౩౦-౧౩-వకు పుటత్తికాణ్ణ.

“ అతివుతాయ్ ” ఎవ్వుతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్ , అతావతు - పడుక్కైయిక్ వాయ్ ప్పారే కణ్ వళరుక్కైయారే ఎఱుప్పప్పిఱార్ కళెన్నుతల్ , కైప్పట్టపెణ్ణైచ్చిరక్కిరేవాణ్ణి కైప్పడాతపెణ్ణైక్కైప్పడుత్తుక్కాక ఉణ్డానఉపాయాన్యపరతైయారే ఎఱుప్పప్పిఱార్ కళెన్నుతల్ . (ఉళుచ్చెల్లుకిఱతు) ఎవ్వుతు - పడుక్కైముతలొనభోగ్యవస్తుక్కుళిన్ వాయ్ ప్పెన్దపడి. శరక్కిరేవాణ్ణుక్కైయారవతు - శరక్కుత్తైయిలే పాకడుక్కై-తన్నుడైయరాకప్పణ్ణిక్కొళ్ళుక్కై.

ఊగ్గోరుమెన్టు-బలమాయ్, బలత్తైయుడైయవన్, అతావతు-దృఢప్రమాణమానశ్రుతినిర్ధనెన్దపడి. అన్తిక్కే, “ ఊగ్గోరుముడైయాయ్ ” ఎవ్వుతుక్కుత్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పణ్ణినవిత్వాది). ఊగ్గోరుమ్ - నిలైయుడైమై. (బలమ్) “ అగ్గుల్యగ్గేణ తాన్ హన్యామ్ ” ఎవ్వు బలమ్. తోదోరుమ్-స్థివలియుమ్మకుమ్. “ పెరియాయ్ ” ఎవ్వుతుక్కు ఇస్తుతాత్పర్యమ్, “ ఉలకినిల్ తోదోరుమాయ్ ” ఎవ్వుతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్; “ శుడర్ ” ఎవ్వుతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్; “ మాదోదూరునక్కువలితులైన్దు ” ఎవ్వుతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. శత్రుక్కుళానవర్ కళున్ వలిక్కుత్తోగ్గోరున్నుతల్ ; తులైన్దు - తోదోరు. తులైవు - ముడివు. అన్తిక్కే, మాగ్గోరుత్తణ్ణోబలమ్ కట్టెన్నుతల్. తులైన్దు - కట్టు. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శత్రుక్కుళిత్వాది). అమ్మక్కుమ్ గుణజ్జకుక్కుమ్ తోదోరుపేరుణ్ణోవెన్న వాక్యస్వయత్తారేయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (బ్రహ్మత్రమిత్యాది). ఇఱ్ఱు లోకశబ్దమ్ జనవాచి. ఆగ్గోరుతువన్దు - ఆగ్గోరుమైయారేవన్దు. “ ఆగ్గోరుతువన్దున్ దిపణియుమాపోరే ” ఎవ్వుతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ దృష్టాన్తోపపాదనముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (బ్రహ్మత్రమవిడవేణ్ణుమ్మడియిత్యాది) ఎవ్వుమామ్. గుణత్తారే ఎల్లారైయుమ్ జయిక్కుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సత్యేనలోకాన్ జయతి) ఎవ్వు. “ లోకాన్ ” ఎవ్వుతు ఇఱ్ఱు మనుష్యరై. సత్యగుణత్తారే మనుష్యరై జయిక్కుమెన్టు తాత్పర్యమ్.

(ఆవర్తపైప్పేణాతే) ఎవ్వుతు - పెరియాభ్యార్ తమ్మై ప్పేణాతే యెన్దపడి. పరతన్ద్ర)వస్తువుక్కు (౧) “ తత్తస్య సద్భుశం భవేత్ ” ఎవ్వు ఇరున్దవిడత్తిలేయరున్దు

౨౨-పా, అజ్ఞాన్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౩౫

అవ.— ఇరుప త్తిరణ్ణామ్బట్టు. కీర్థ్ ప్పాట్టిల్ తజ్జుళైయ
అభిమానశూన్యతైయైచ్చొల్లిల్లు; ఇప్పాట్టిల్-అనన్యార్థ శేషత్వమ్
శొల్లుకిఱతు.

మూ.— అజ్ఞాన్ మాఘాల త్తరశ రపిమాన

పజ్జమాయ్ వన్దు నికపళ్ళిక్కట్టిట్టిల్
శజ్జమిరుప్పార్ పోల్ వన్దు తలై ప్పెయ్ తోమ్
కిజ్జిణివాయ్ చెయ్ త తామరై ప్పుప్పోలే
శెజ్జణ్ శిఱిచ్చిఱితే యెమ్మేల్ విఱియావో
తిజ్జళు మాతి త్తియను మెఱున్దాత్పోల్
అజ్జణిరణ్ణుజ్జోణెజ్జల్ మేల్ నోక్కుతియేల్
ఎజ్జల్ మేఱ్ఱాపమిఱిదేలోరెమ్బావాయ్.

౨౨.

వ్యా.—(అజ్ఞాన్) అర్హుకియ ఇడమ్. బ్రహ్మపుక్కుమ్ తక భోగో
వకరణజ్జలోడు అనుభవిక్కలాయరుక్కై. పివీలికైక్కుమ్ తకభోగోప
కరణజ్జలోడు అనుభవిక్కలాయరుక్కై. (మాఘాల త్తరశర్) మహా
పుధివియిల్ రాజాక్కల్. “ఇప్పరప్పెల్లామ్ ఎన్నతు” ఎన్ఱు అభిమా
ముడినుపోనాల్ పోమతోఱ్ఱియ పుఱప్పట్టు వరలామోవెన్నవరుళిచ్చెయ్ తాల్ (నైక
ముడియ) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే.

[మాగ్గేరారునక్కు వలితులైన్దుక్ వాశఱ్ఱున్ ఆగ్గేరారు వన్దున్నడిఱియుమా
పోలే, ఎజ్జలైతోట్టి త్తగణజ్జలైచ్చొల్లికొణ్ణు దుజ్జళాశాసనవపణ్ణుకైక్కాక యమ్
వన్దుమ్-ఏగ్గేరకలజ్జలైన్దుతుడన్ఱి తుయిలైదాయ్] ఎన్ఱ న్నయమ్. ... ౨౩.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుప త్తిరణ్ణామ్బట్టు.— “మాగ్గేరారునక్కు వలితులైన్దు” ఎన్ఱలైయమ్,
“నికపళ్ళిక్కట్టిట్టిల్ శజ్జమిరుప్పార్ పోల్” ఎన్ఱ ఇప్పాట్టిల్ పాశురలైయమ్
కటాక్షిన్ఱు అవతారికైయిడుకిఱార్ (కీర్థ్ ప్పాట్టిలిత్యాది).

ఇప్పడి “అజ్ఞాన్ మాఘాలత్తు” ఎన్ఱు అరశరై విశేషిత్రతుక్కు “అపిమాన
పజ్జమాయ్” ఎన్ఱలైక్కటాక్షిన్ఱు భావమరుళిచ్చెయ్ తాల్ (ఇప్పరప్పెల్లాది).

నమోపన్మితై . (౧) “ యావై యుమ్ యావరుమ్తానా మమైవుడై నారణ్ ” ఎన్నిటతై పాణ్ణికవాసుదేవనైప్పోలే అనుకరిక్కిటపడి.

(అపిమానపజ్జమాయ్ వన్దు) అభిమానశూన్యరాయ్ వన్దు. రాజ్యజ్ఞతై యిత్తున్దు ఎళివరవుపట్టువన్దు. (నికాపళ్ళిక్కట్టిక్కీర్తే) అన్ద రాజ్యజ్ఞతై క్కొడుత్తు “పోణ్ణోళ్” ఎన్టాలుమ్, పత్తైయ ఎళివరవైనినైల్లు, అవై వేణ్ణా ఎన్దు, ఉకా సింశళన త్తికాకీర్తే.

(శజ్జమిరుప్పార్ పోల్) తిరళవిరున్దు అణుకోలక్కమాక విరుక్కుమవర్కతైప్పోలే. అవర్కళో పోక్కన్దుపుక్కున్దార్కళో, ఇవర్కళో కైజ్జుర్యత్తుక్కు పుక్కున్దార్కళో. (౨) “గుణైర్దాన్యముపాగతం”

ఇల త్రిలక్కుమ పరప్పక్కుమ్ ఆత్తెప్పట్టేతజ్జళ తెన్ద భిమానితార్క శెన్డుకరున్దు. రాజాక్కళో భూపతిక శెన్డు ప్రసిద్ధమాయరుక్కు, అవర్కళో భూమియై త్తజ్జళ తెన్దిరుక్కు అభిమానమాక వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యావైయమిత్యాది). (నారణ్ నెన్నిటతై) ఎన్దుతు - యావైయమ్ యావరున్దా నాయరుక్కిట నారా నాన్, నాన్దయైయెన్దపడి. (పాణ్ణికవాసుదేవనైప్పోలే అనుకరిక్కిటపడి) ఎన్దుతు - ఇమ్మా ఇల మెల్లామ్ నాజ్జళే యెన్దిరుక్కుయెన్దపడి.

(ఎళివరవు) దైన్యమ్. “కీర్తే” ఎన్దు ఇవ్వళ వైచ్చొల్లామల్, “కీర్తే” ఎన్దు ఏవకారత్తాలే- కీర్తేతా నేయరుప్పార్, రాజ్యత్తుక్కు ప్పోకా రెన్డు తోగ్గొన్దుకైయాలే ఆత్తెయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అన్ద విత్యాది).

(అణుకోలక్కమాక) ఎన్దుతు - అన్దరజ్జమాన ఓలక్కమాక వేన్దపడి. ఇం “పళ్ళిక్కట్టిర్ కీర్తే” ఎన్దు తైక్కటాక్షిత్తు. అరళర్కళో వరుమ్పాళు అపిమానపజ్జమాయ్ ప్పోక్కన్దుపుక్కున్దార్కళిత్తనై, ఇవర్కళో ప్పోలే గుణజితరాయ్ అలభ్యో భవతోగ్గొ “వన్దుతలైప్పెయ్ తోమ్” ఎన్నుమవర్కళోన్దే, ఆత్తెయాలే అవర్కళో ఇవర్కళోకుక్కు ఉపమానమాక చొచ్చుల్లుమ్మడి యెజ్జ నేయెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవర్కళిత్యాది). ఇవర్కళో సాన్దర్యమ్ అడిమైయాలే మూట్టిగ్గొన్దుకైయాలే వరున్దే

(౧) తి-వాయ్-౧-౩-౩.

(౨) రా-కీ-౪-౧౦, పమ్పాతీరేహనూను స్తప్పలిలత్తుణ్, “రాజ్యాధ్యక్షి”

ఎన్దు - ఇశ్లేయపెరుమాళై పోలే ఇవర్కలైయుమ్ కృష్ణగుమ్ తో
 త్పిత్తు అడిమైయిలే మూట్టిల్లు. (వస్తుతలైచ్చియ్తోమ్) క్కీర్తనలై
 రైయు మెఱుప్పి ప్పట్ట వ్యసనమెల్లామ్ సఫలమామ్మనీ వర్తు క్క
 పెల్లోలోమ్. అనాదికాలమ్ ఇన్దనమ్మనైత్తై యిచ్చువనై చాన్. ఇన్ద
 నిర్లేతుకమాక క్కిట్టప్పెల్లోలోమ్. (౧) “మన్యే ప్రాప్తా స్మరం చేక
 భరద్వాజోయమబ్రవీత్” ఎన్నుమాపోలే ఒరువడివను క్కట్టప్పెల్లరై
 ఎన్దై. (౨) “వానరాణాం వరాణాం కథమాసీత్సమాగమః”
 (౩) “రామనుగ్రీవయోరై క్యం చేవ్యేవం సమచాయత” ఎన్దు ని

యిల్ మాత్రమ్ దృష్టాన్తమెన్దుకరుత్తు. “వన్దోమ్” ఎన్నాచే, “చన్ద్రాన్తాన్తాన్”
 ఎన్దు అలభ్యలాభమతోల్లోని విరుగిచ్చియ్తరుక్కు చాకచున్ద్రాన్తాన్తాన్ క్క
 త్యాది. స్వాపదేశానుకోభేవతాత్పర్యమరుగిచ్చియ్కెడార్ (అనుభవతాన్తాన్) . అ
 తిరమానకు ఘటిక్కప్పెఱువతే! ఎన్దు ఈగూనామోగోన నూన్దార్ రాత్వన్ద
 మరుగిచ్చియ్కెడార్ (వానరాణామిత్యాది). “సమాగమః” ఎన్దు వనన్దరిమ్, “ఎన్దు

వనే వస్తుం మయా సార్థమిహోఽఽగతః | భార్యయాచ మహాతేజా స్సీరయః ౨౪౪ తో
 వసి || దివక్షయే మహాతేజాః ప్రభయేవ దివాకరః | అహమస్మాన్తవో ద్రాతాన్తై
 ర్దాస్యముపాగతః || కృతజ్ఞస్య బహుజ్ఞస్య లక్ష్మణోనామ నామః | ఉపాహ్వాన్త
 మహార్హస్య సర్వభూతహితత్తనః | విశ్వరేణాచ పీనన్య కువానాన్తన్తనః ||

(౧) రా-అయో-౯౯-౯. భరణవచనమ్, . సక్రముచ్చాన్తప్రదర్శనై
 స్తానిమాత్యాంశ్చ సర్వకః | మన్యే ప్రాప్తా స్మరం చేకం భరద్వాజోయమ
 బ్రవీత్ || నాతిమారేహి మన్యేవం నదీం మన్దాకినిమః ||

(౨) రా-సు-౩౫-౧. రామకథాశ్రవణానంతరం హమామన్తమ్మపిసీత,
 “రాన్తు రామకథాం శ్రుత్వా హైదేహీ వానరర్షభాన్ | ఉవాచ వచనం నాన్ద్య
 మిహిం మధురయా గిరా || క్వతే రామేణ సంసర్గః కథం జానాసి లక్ష్మణమ్ | చా
 రాణాం నరాణాం కథమాసీత్సమాగమః ||

(౩) రా-సు-౩౫-౫౧, “తతో నిహత్య తరసా రామో వాలినమాహవే.

దృశమానవితు నజ్జతిమాకప్పెఱువతే.

ఆక, అన్యరాజాక్కల్ తన్నాముడైయ అభిమానగ్లై విట్టు క్రిమ ప్రాకృమాన రాజ్యాదికి వై విట్టు అమ్మక్కున్తోల్దు ఉకాకట్టిత్కాలిలే పడుకాసు కిడక్కుమాపోలే, నాజ్జళుమ్ ఎజ్జళుడైయ స్త్రీత్వాభిమానతైవిట్టు, వేఱుణ్ణాన భోగద్లై యుమ్విట్టు, ఉన్నడైయ గుణజితరాయ్ కొంఱు వన్దోమ్. అథవా. అన్యరాజాక్కలైప్పోలే నాజ్జళుమ్ అనాది కాలమ్ - ణ్ణిప్పన్, దేహత్వాభిమానతై విట్టు, దేహత్పరనాన ఆత్మావి న్పక్కిల్ స్వాతంత్ర్యైయమ్ విట్టు, అనన్యప్రయోజనరాయ్ వన్దో మెఱ్ఱుమామ్.

(కిగ్గినినాయ్ చెప్పియ తతామరై పూప్పోలే) ఆదిత్యనైక్కణ్డల్ అలరక్కడవ తామరై పూప్పోలే ఎజ్జళాల్ తామైక్కు అలరుమవై యితేయవై. అరికల్ క్కణ్డల్ అలరుమవై యితే ఇన్దతామరై పూ. పిరాట్టికట్ట, ఎఱ్ఱ శేవమ్. ఏవంసమజాయిత - అన్యపురకార్యత్తుమ్ - అన్య నాన నామకు ఇప్పి య్కొవరుప్పడి అన్య విద్యనుణ్డాయ్ వైట్టు తిరువడి అనునన్ది కావోలే యిట్లు క్కణ్డాయ్.

శ్రీ తన్నాముడైయ - అన్యరాజాక్కల్ తన్నాముడైయ తాత్పర్యమైయ అరులిచ్చి యాన్తిన్దుకొణ్డా నిగమిక్కితార్ (ఆక విశ్వానివాక్యవ్యయతలే). (ఎఱ్ఱమామ్) ఎఱ్ఱ వనన్దరమ్, “ఎఱ్ఱకొల్లిగ్గొయ్ త్తు” ఎఱ్ఱ ఒరుపడిమధ్యాహరిక్కుక్కొణ్డా, “ఆ” ఎఱ్ఱ వై అన్యయిక్కుక్కొళ్ళు.

కిగ్గినినాయ్ వైయ - కిణుమణియనుడైయ, నాయ్ పోలే తకావాన్దున్సిగ్గూన్తి నిట్టుమ్ తామరైయన్దు : పరమాయ్, తాత్పర్యమరులిచ్చియ్ కితార్ (అగిర్యవై యిత్యాది. “ఎప్పో” ఎఱ్ఱని. మన్దివరత్తుక్కుచ్చేర అగ్గొమైయే అలరుక్కొ హేళువాకపోగుతాన్తిగ్గయరులిచ్చియ్ తు, అతిక ఇరణ్డామరత్తుక్కుచ్చేర అరిత్వమ్ అలరుక్కొ హేళువెఱ్ఱ తాత్పర్యవరమరులిచ్చియ్ కితార్ (అరికల్ క్కయిత్యాది.

నర్కర్ పురిపైన్యానాం ముగ్గివనుకరోత్పతిమ్ || రామసుగ్రీవయారై కళం దేవ్యవం సమభూయతః.

(శెజ్జణ్) నాత్సల్యత్తాలే శివస్థిరుక్తై. ఉపమానమ్ సేర్ నిల్లామై యాలే ఉపమేయస్థస్థై యే శొల్లుకిటతాకవుమామ్. (శితిచ్చిటితే) ఒరుసీర్ చ్చావియిలే వెళ్ళమాకామే సాత్తిక్క సాత్తిక్కవెన్దై. ప్రథమ పరిస్పన్దమేపిడిత్తు కాగణవేణుమెన్దుమామ్. (ఎమ్మేల్ ఎమ్మేయావో) కోడై యోడిన పయిరిలే ఒరుపాట్టమ్ ఎన్నుమాపోలే; చాతకమ్ వన్ద ధానై యో యాశై ప్పడుమాపోలే; “విట్టియావో” విన్దు తజ్జల్ మనోరథమ్.

(తిజ్జళుమిత్యాది) ప్రతికూలర్ క్కు అణుక నొణ్ణామైయుమ్ ఆను కూలర్ క్కు త్తణ్ణళి మిక్కిరుక్తైయుమ్. అజ్ఞానాన్ధకారమ్ పోనై క్కుమ్ ఉన్దై ప్పెతాత విడాయ్ ఆటుకై క్కుమ్ ఎన్దుమామ్. (౧) [ప్రసన్నా దిత్యవర్చసమ్] తణ్ణళియుమ్ ప్రతాపముమ్ కూడియితే యరుప్పతు. (అజ్ఞానరణ్ణజ్జోణ్ణ) చన్ద్రసూర్యర్ కళి కోప ప్రసాదజ్జళుక్కు ఒన్దుల్ల “తామరైప్పుప్పోలే” ఎన్దు ఉపమానత్తాల్ శివస్థు అర్థసిద్ధమాయిదిక్కువుమ్, “శెజ్జణ్” ఎన్దు విశేషిత్తతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నాత్సల్యత్తాలేయి త్యాది). శెన్దామరైప్పు ఇవకాకణ్ణిన్ స్వాభావికమాన శివస్థుక్కు సేర్ నిల్కమా ట్టాతపడియాలే, అర్థసిద్ధమైన్దు విశేషిక్కితారస్థ తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఉపమానమిత్యాది). “ఎమ్మేల్” ఎన్దుతుక్కు ఆరైకళో ఎన్ను పత్తుక్కుచ్చేర “శితిచ్చిటితే” ఎన్దుతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఒరు సీరిత్యాది). ఒరుసీర్ చ్చావియెన్దుతు - ఒరు సీరిల్లా మైయాల్ మికవుమ్ నొత్త పోన పయిరెన్దుపడి. “ఎమ్మేల్” ఎన్దుతుక్కు ఆరైక శెన్దుశబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కోడైయిత్యాది). “ఎమ్మేల్” ఎన్దుతుక్కు ఆశైప్పడుమనరెన్దు తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (చాతకమిత్యాది). “విట్టియావో” ఎన్దుతు-కణ్ణార్ న్దు విట్టియావోవెన్దుపడి.

దృష్టాన్తబలత్తాల్ కోపప్రసాదజ్జళిర్ అక్షు సిద్ధిత్తిరుక్కువుమ్ “ఆమ్” ఎన్దు విశేషిత్తతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (చన్ద్రసూర్యర్ కళిత్యాది). ఉపమానబల

రెన్దై. (౧) “చన్ద్ర)కాన్తాననం రామమతీవ ప్రియదర్శనమ్” ఎన్నక్క-
డవతితే. (ఇరణ్ణుజ్జొణ్ణు) ముఱునోక్కుప్పొలుక్కుమళవానవాతే “ఇర
ణ్ణుమ్” ఎన్ఱు శొల్లుకితార్ కళి. (ఎజ్జళి మేల్) ఉన్నోక్కు పెఱ్ఱాళే
యతావిన ఎజ్జళి పక్కల్. (నోక్కుతియేల్) తజ్జళి తలైయాళే
కిట్టువత్తొన్ఱన్దే.

(ఎజ్జళి మేల్ శాపమిట్టిన్ఱు) యాతనాశరీరమ్బాలేయుమ్,
శాపాపహతరైప్పాలేయుమ్, విశ్లేషవ్యసనమే పడుకిటవెజ్జళిదుఃఖమ్.
అనుభవిత్తే విడవేణ్ణులైయాళే “శాపమ్” ఎన్ఱిటతు. అన్ఱియే, విష
హారియానవక పార్ క్కు విషమ్ తీరుమాపోలే, అవకనోక్కాలే సంసార
కుఱుకిట విషమ్ తీరుమ్; అత్తైయాల్, అజ్జణిరణ్ణుమ్కోడైజ్జళి మేల్ నోక్కు-
తియేల్ ఎజ్జళి మేల్ శాపమ్ ఇట్టియుమ్ ఎన్ఱన్వయమ్. ... ౨౨.

త్తాళి సిద్ధియాత పతిశయక్తుక్కాక ఉపమేయక్తుక్కు విశేషగుమిట్టవిడముణ్ణోపెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (చన్ద్ర)కాన్తాననమిర్యా). “చన్ద్రాననమ్” ఎన్ఱు శొల్లామల్,
“చన్ద్రాననమ్” ఎన్ఱు నిశేషిరై, శొప్పే యెన్ఱకరున్ఱు. అన్ఱైక శానతజ్జళి మేలే సాన్ఱి
త్తైక్కు “అన్ఱియే” ఎన్ఱు శొల్లివైన్ఱు, “ఇరణ్ణుజ్జొణ్ణు” ఎన్ఱు శొల్లక్కుడు
మోపెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ముఱువిర్యా). (తజ్జళి తలైయాళే) ఎన్ఱకు -
ముఱున్ఱొల్లాయ్, తజ్జళి తలైయెన్ఱపడి. ఇర్రాల్ - “నోక్కుతియేల్” ఎన్ఱ విష
త్తిగళిన్ఱు చొర్తళిన్ఱు.

(ఇట్టిన్ఱు) ఎన్ఱ వనన్తరమ్, “విడుమ్” ఎన్ఱు అధ్యాహరిన్ఱు అన్వయమ్ కణ్ణు
తాళిక్కడవరక రెన్దై తిరువుళ్ళమ్ పద్యే, అర్థానుగుణమాక ప్రసక్త గ్రహణమ్ పణ్ణుకి
టార్ (ఎన్ఱిరీత్యా). (అనుభవితైవిషవేణ్ణులైయాళే) ఎన్ఱకు - అనుభవితై విడవేణ్ణు
మెన్ఱిణవివిరకళి నివైవాలేయెన్ఱపడి. స్వాసగేరానుచుకు తైర్పొక్కరుళిచ్చెయ్ కి
టార్ (అన్ఱియేయిత్త్యా). “నోక్కు-తియేల్, ప్రియుమ్” ఎన్ఱ పునః పునైయాళే
ఇన్ఱన్ఱమ్ సిగ్గు మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్.

—౨౨—పా, అబ్బణ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయిరప్పడి. ౨౨౧

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపత్తిరణ్ణామ్మట్టు. (అబ్బణ్) అమ్ - అమ్మ. కన్ - ఇదిమ్. మా - పరప్ప. ఇలమ్ - భూమి. పట్టమ్ - పరిభవమ్. పాణ్ణికవాసుదేవశైలిత వసుకా కృష్ణశిష్యులే భావిక-వేణుమెన్టు మరత్తలే శబ్దకర్తమ్ ధర్మశైలిత.

“కీర్తే” ఎన్నిట అవధారణతై ప్పన్దు వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (అనుభవశైలితై యిత్యాది).

(అణుకోలక్కమ్) అన్తరణ్ణులక్కమ్. శబ్దమ్ - తిరళి. తలైప్పెయ్తల్ - కిట్టర్. “తలైప్పెయ్తోమ్” ఎన్ఱతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. కీర్తనాన్న సావ దేశత్తిలే ఇప్పడి అయోగ్యతానుసధానమ్ పణ్ణిక్కిట్టినదేయ్తోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కీ టార్ (మనో ప్రాప్తాస్సు ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తలే). మనో - కత్తే. ఎరు సమజాయత - యోగ్యతైయిల్లాతనానుమ్ వరుమ్బడియెన్టు తిరువడి శొన్నానెన్దవడి.

కీర్తనాన్న అన్యపదేశ సావదేశజ్జతై యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (అకవిత్వై వాక్యద్వయత్తలే). మనో “గుణైర్దాస్యముపాగతః” ఎన్ఱతుక్కువివరిణమ్ (అపవా అన్దరాజాక్కలైయిత్యాది). అవతారికైయిలే “అనన్యార్న శేవత్వమ్ శొల్లుకీటు” ఎన్ఱతుక్కు వివరిణమ్ (అభవేత్యాది) ఎన్ఱమామ్. ప్రయోజనాన్తరపరర్కుమ్ అన్యశేవర్కుమ్ వాళియిలైయితే.

“శబ్దణ్” ఎన్నిటవిడత్తిర్ శెమ్మెన్టు - శివప్పమ్, అమ్మమ్, “శివచ్చిటితే” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్; అతావతు - సాత్తిక్కయ్యలే వన్నతల్, అన్ఱిక్కే. నాబ్బళ్ ప్రథమపరిస్పందమేతుడన్ణి నేవిక్కుమ్బడి మెళ్ళ - గుళ్ళ విళ్ళక్కవేణుమెన్టు తల్. అబ్బణిరణ్ణుజొన్ఱు” ఎన్ఱ - మేలే యరుళిచ్చెయ్కీటవర్ “శబ్దణ్ శివచ్చిటితే” ఎన్నిటెన్నెన్న, ఇరణ్ణువిధమాక వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (విరుణిచ్చావి యిత్యాది వాక్యద్వయత్తలే). విట్టియావో - కణ్ణానజై ఎబ్బలైక్కటాపీయాతోవెన్ఱ మనోరథమ్.

ఇత్తాలుమక్కుణ్ణాన లాభమేతెన్న, ఉన్నుడైయ విశేషత్తాల్ వన్ద దుఃఖన్ద శెల్లామ్ పోమెన్ఱిటానెన్టు “తిన్దగుమ్” ఇత్యాదిక్కవతారికై కాణ్ణి(తిన్దగుమిత్యాది). (త్రుసన్నాదిత్యవర్చసమ్) ఎన్ఱ మున్దినవర్థత్తుక్కు ప్రమాణమ్. అభూతోపమైయాయ్

అన. — ఇరుపత్తుమూన్మామ్పట్టు. (౧) “వచసా సాన్త్య
స్వస్యమ్” ఎట్టు - సావరాధరైప్పలే సాన్త్యస్వస్యమ్ పట్టుమన
పూర్వైరమాకపుమామ్. “త్రసన్న” ఎన్దెయాలే తల్లలి, “అదికళవర్పసమ్”
యాలే త్రతాపమ్. దృష్టాన్తమ్ సద్వక్మల్లామైయాలే చార్తాన్తికత్తయే యరు
మేకిటార్ “అల్లెనిర్ణూ” ఎట్టు. అమ్ - అమ్మ. దృష్టాన్తమ్ పోరాతెన్తవి
త్తేనన్న చరుకిచ్చయేకిటార్ (చచ్చ)కాన్తాననమిత్యాది. “చచ్చ” ఎట్టు కొల్ల
యాలే, “కాన్తాననమ్” ఎన్దెయాలే పోరాతెన్తిటమ్.

పాపమున్నాడే “కాపమ్” ఎట్లంతన్నన్న (యారనాకటిమ్మలెయ్యవి
 త్త). పాపమున్నాడే త్రిలే యరుళిప్పయకెడార్ (అట్లదే వివహరియిత్తాడి). “కా
 పమ్” ఎట్లను - కాపమ్మిట్టపోమ్మపడి.

పెరియ అరుమృదమ్.

[illegible]

(౧) రాంయూ-౧౯-౬, పిల్లమగుమ్మలిరావుకి, తనకు తప్పవనం క్రూర
మృత్యువును కలుపుకు. కరుణా సాక్ష్యములైననం లోచనాభ్యాం పిల్లమగు
గృహిణి కుమార్తె తనకు రామసానాం బలబలమ్. (౨) రాంయూ-౧౯-

అ-3-సా, మాతిమలై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయి కప్పి. . అ-3

సాకైయాలే పెల్లై సాన్తవనమ్ పణ్ణి యరుళిరాకా : అప్పళవిళై
నాజ్జళి వన్దకారియత్తై క్కేట్టరుళ వేణు మెన్గితార్ కళి.

మూ.— మారి మలై ముళుళ్ళిల్ మన్ని క్కడన్దుఱుమ్

శీరియ శిజ్జ మఱివుల్ ముక్తిచ్చిత్తై

వేరి మయిర్ పొజ్జ వెస్పాడమ్ వేర్దురఱి

మూరి నిమిర్దు ముళ్ళి ప్పుఱప్పట్టు

ప్పోతరుమాపోలే నీ పూవై పూవన్దా వు

కోయిల్ నిన్జిజ్జనే పోన్దరుళి క్కోప్పన్దై య

శీరియ శిజ్జ శన త్తిరున్దు యామ్ వన్ద

కారియమారాయ్ న్దరు శేలో రెమ్బావాయ్.

అ-3.

వ్యా.— (మారిమలై ముళుళ్ళిల్) వన్దాకాలమ్ నాజ్జళి

పదై వీడువిట్టు ప్పుఱప్పడాతాప్పోలే, సింహ ముమ్ వన్దాకాలమ్ మలై
ముళుళ్ళువిట్టు ప్పుఱప్పడాతు , పెరుమాళ్ వన్దాకాలమ్ మాల్వవానిలే
యెఱున్దరుళి యిరున్దాప్పోలే. విల్లేషిత్తార్ కూడుమ్ కాలముమాయ్

యమకూట్టిక్కొన్దు తిరువారల్ కామక్కుమ్ మరలికళి తొడక్కుమానారై ఎఱుప్పు
కై యమ్, సప్పిన్దై యెయమతన్దై యమ్ పలపడియెఱుప్పుకై యమ్, ఇకై యాకే
ఎలివర శెల్లామ్ నామ్ ముత్పాడరాయెఱున్దిరున్దు శెయ్యమైయాలే వన్దత్తిన్. అకై యాల్
నమరన్దోమల్ మెన్దు నిన్దై శిలమధుర భాషణమ్ పణ్ణి, శెల్లాగుమ్ వన్దకారియత్తై క్కే
ట్టరుళ వేణు మెన్గితార్ కళెన్దు కరున్దు. సాన్తవనమ్ - నల్లవన్దై. (౧) “సామ సాన్దేన్
ఉభే సమే” ఎన్ద తితే.

“మలై ముళుళ్ళిల్” ఇత్యాది యమైనిరుక్క, “మాది” ఎన్దు విశేషి త్తిరుక్క
భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వన్దాకాలమిత్యాది). మలై ముళుళ్ళు - ప్పుతరున్దై
వృష్టాన్తాన్దమ్ (పెరుమాళిత్యాది). ఇత్యాతే త్రక్కరత్తిలే శొల్లెన్దాయ్ తైన్దెన్ది
వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (విల్లేషిత్తారిత్యాది). మారికాలమ్ పోలే మార్ కళి త్తిరుగుమ్ విశే
షిత్తార్ కూడువుమ్ సంశ్లేషిత్తార్ రసిక్కవుమ్ యోగ్యమాన కాలమాయుక్క, నీ
ఎఱ్ఱో కారియమారాయ్ న్దు సంశ్లేషిక్క వేణ్డావో పెన్దుకరున్దు.

కూడియిరుందార్ భోగరస మనుభవిక్కుమ్ కాలముమా యిరుక్క,
నాళ్ళో ఉణ్వాళలి లేనిస్తు తువళక్కడవోమే ! ఎన్నె.

(మన్నిక్కిడన్దు) మిడుక్కాలే యొరువర్క్కు మళ్ళవేణ్ణామై
యాలే కువడుపోలే పొరున్ది వీశువిల్లిట్టు ఎఱుప్పినాలుమెఱుప్ప పోకా
తిరుక్కై. (మన్నిక్కిడన్దు) తణ్ పేడై యోడే పకవస్తువెన్నలామ్బడిపొరున్ది
క్కిడక్కిఱ వెన్ఱుమామ్. ఇఱ్ఱు (౧) “ నప్పినై ఎ కొణ్ణేమేల్ వైత్తుక్కి
డన్దుమలర్ మార్ పా ” ఎన్ఱు - నప్పినై ఎప్పిరాట్టిక్కు ఓరాభరణమెన్న
లామ్బడియితే ములై యోడే పొరున్దిక్కిడక్కిఱపడి. (ఉఱఱుమ్) సంసా
రికళుఱక్కమ్మోలే తమోభిభూతియాలన్ఱై యివనుఱక్కమ్, వ్యతిరే
క త్తిలాన్ద్రాతార్ వరుమళవుమ్; ఆకైయాల అవ్వుఱక్కత్తుక్కు
స్మారకమాయిరుక్కై. (శీరియశిఱ్ఱమ్) ఉఱక్కత్తిలుమ్ త్తుద్రమ్యగ
ఱ్ఱో నుణ్ణుణ్ణుమ్బడి వీరశ్రీయో యుడైత్తాయిరుక్కై. (౧) “ సమయా
బోధితశ్రీమాన్ ” ఎన్నుమ్బడిక్కు స్మారకమాయిరుక్కై.

(కువడుపోలే) శిఖరమ్మోలే. (వీశువిల్లిట్టు) తనిత్తడిపోట్టు. కృష్ణన్ నప్పినై
యోడే కూడియిరుక్కై శొల్లుకైయాల ఇవ్వురత్తుక్కు దాన్డాన్తికానుగుణ్య ముణ్ణె
న్ఱిటార్ (ఇణ్ణిత్యాది). “ సులర్ మార్ పా ” ఎన్ఱు - మలర్ మార్ పనన్ఱోవెన్ఱుపడి.
“ మన్నిక్కిడక్కుమ్ శీరియశిఱ్ఱమ్ ” ఎన్నవ మైన్దిరుక్క, “ ఉఱఱుమ్ ” ఎన్ఱు కృష్ణ
మడైయ యోగనిద్రాస్మారక మెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (సంసారికశిత్వాది).
సుఖసుప్తిపణ్ణానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయమ్, “ పరన్తపకి ” ఎన్ఱు శొల్లుమ్బడి వీరశ్రీయోడే
యిరుక్కుమ్బడిమ్ స్మారకమ్ “ శీరియ ” ఎన్ఱు తెన్ఱు అతిన్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
కిటార్ (ఉఱక్కత్తిలుమిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే).

“ శిఱ్ఱమఱిన్దు ” ఎన్నాలే, “ ఉన్ద్రు ” ఎన్ఱెయాలే ఇతికదార్లభ్యమ్ తోన్ఱు
కైయాల అతుక్కుక్కాల మొఱ్ఱియ వేఱుకారణోన్తరమిలైయెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పదోదీ

(అతివ్రథీయ) పూవలర్ న్దాప్పోలే కాలముణర్ త్త వుణరుకై. సంసారికళ్ కాలముణర్ త్త వుణరువర్ కళ్ ; ఇవణ ఆశ్రితరాత్రి యుణర్ త్త ఉణరుమ్. (తీవ్విత్తు) ప్రథమకటాక్ష సన్నిపాత త్తిలే పేడై క్కుమ్ అరుకునిఱ్కు వొణ్ణాతిరుక్కై. ఐశ్వరమాన తేజస్సుముణ ఒరు వర్ క్కుమ్ నిఱ్కువొణ్ణాతిరుక్కై.

(వేరిమయిర్ పొజ్గ) వేరి - పరిమళమ్. జాత్యుచితమాన గన్ధమ్. ఉళై మయిర్, పొజ్గ - శిలుమ్మ. (౧) “ సర్వగన్ధః ” ఎన్నమ్మడిక్కు స్తారకమాయిరుక్కై. (ఎప్పాడుమ్ వేర్ న్దతటి) ఒరుకార్యప్పా డిల్లామైయాలే నాలుపాడుమ్ పేరుకిఱపడి. (ఉతటి) అవయవజ్గళై త్తని త్తనియే ఉతఱినపడి.

యరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (పూవలర్ న్దాప్పోలే యత్యాఘి). సింహమ్ కాలముణర్ త్త వుణ ర్ న్దతాకిల్ కృష్ణణ పెణ్ణళాలే ఉణర్ త్తప్పట్టిరుక్కైయాలే ద్విష్టాన్తదాన్తాన్తిక వైరూప్యముడై, ఇతుకూడుమ్మడి యెజ్జ నేయెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (సంసారిక లిత్యాది). కాలసానత్తిల్ ఇవసుక్కు ఆర్తియాకైయాలే కారణాన్తరమిల్లామై యొక్కుమాకైయాలే శేరుమెస్తుకరుత్తు. పుణ్డరీకాక్షనాన కృష్ణసుమ్మ తీవ్విత్తుక్కు క్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఐశ్వరమానవిత్యాది). ఐశ్వరమాన తేజ స్సెన్తతు - విరోధినిరసనమ్ పణ్ణుమ్మోతు నియమనత్తాల్ వన్త నిగ్రహ సామర్థ్య మెన్తపడి.

(ఉళై మయిర్) పిడరిమయిర్. (శిలుమ్మ) నెఱిక్కం. (ఒరుకార్యప్పా డిల్లామై యాలే) ఎన్తతు - వేటారుకార్యత్తుక్కాక యత్నమ్ పణ్ణ వేణ్డతపడియాలే యెన్టై. (నాలుపాడు) నాలుపార్శ్వముమ్. ఇత్తాల్ - పతతామల్ మెళ్ళమ్మొద్దిరున్దెన్తపడి.

(౧) ఛా-ఉ-౩-౧౪. శాణ్డిల్యవిద్యాయామ్ “ సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జ లానితి శాన్త ఉపాసీత। అథ ఖలు క్రతు మయః పురుషః। యథాక్రతు రన్తిక్ లోకే పురుషో భవతి తథేతగ ప్రేత్యభవతి। సక్రతుం కుర్వీత । మనోమయః ప్రాణ శరీరో భారూపస్సత్యసజ్గుల్ప ఆకాశాత్తా సర్వకర్తా సర్వకామ స్సర్వగన్ధ స్సర్వ రసస్సర్వ మిద మభ్యాత్మోఽ వాక్యనాదరః ”.

(మూరినిమిర్న్దు) ఉడలొన్టాక నిమిర్న్దపడి. (ముట్టణ్ణి) స్వవ్యతిరీక్త మృగజ్ఞు ముట్టుక్కాయాక అవిన్దు కిడక్కుమ్పడి. పెణ్ణాళోవన్ది కోళోవెన్దై. మూరినిమిర్న్దు ముట్టణ్ణిపుష్పట్టుప్పోతరుమాపోలేనీపోతర వేణుమ్; సింహమో నమక్కు దృష్టాన్తమెన్న ; (నీపూవై పూవణ్ణా) గామ్మిర్ళత్తుక్కు దృష్టాన్తమాక ఒన్తై చొన్నోమిత్తనై, వడివట్టై యుమ్ నిటతైయుమ్ ఉన్తై పోలే పణ్ణప్పోమో? పూవై పూవిగా నిటమ్ ఉనక్కు దృష్టాన్తమానవట్టిటే సింహమ్ ఉనక్కు దృష్టాన్తనూవ తేన్నవుమామ్.

(ఉకాకోయిల్ నిన్దిజ్జనేపోన్దరుళి) (౧) “ పర్వతాదివనిష్క్రమ్య సింహగోగరిగుహాశయం ” ఎన్దు - విరాట్టి మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణ సుమ

(ముట్టుక్కాయాక) ఎన్దుతు-కాయ ముట్టుమనాక వేన్ద పడి. “ముట్టణ్ణి” ఎన్దు త్తాలో దాన్డాన్దిక్ త్తిలో శలిత్తవర్థతై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పెణ్ణాళిత్యాది). ముట్టణ్ణి “ పూవై పూవణ్ణా ” ఎన్దు వర్ణవిశేషతైయిట్టు సమ్పాధిక్రైక్కు ప్రయోజన మిల్లా మెయారో, మధ్యే సమ్పాధిక్రైక్కు శక్కా-సమాధానమ్ స్రయోజనమాక చొల్లి కొళ్ళలా మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పర్థి, అప్పోతు కీర్తేవాక్యసమా ప్తితోన్ద వేణుకై యారే “ పోతర వేణుమ్ ” ఎన్దు అధ్యాహరిత్తు వాక్యతై పూర్ణమాక్కి-కొణ్డు, మేలుక్కవతారికై యడుకిటార్ (మూరియిత్యాదివాక్యద్వయత్తారే). “నీ” ఎన్దు పదతై ప్పర్థి (వడివట్టైయుమ్) ఎన్దుతు. “ పూవై పూవణ్ణా ” ఎన్దుతు - దృష్టాన్తార్ మెన్దు వివక్షిత్తు, ఉన్నురైయనిటత్తుక్కు సదృశమాకాతిరుక్కి-టతై చొన్నోమోపాతి, ఉకాగామ్మిర్ళత్తుక్కుమ్ సదృశమాకాతతై చొన్నోమెన్ను మభిప్రాయత్తారే కొన్నార్ కళెన్దు తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పూవై పూవిత్యాది). పూవై పూ - అతనీకుసుమమ్.

“ పోర వేణుమ్ ” ఎన్దు ప్రార్థిత్తు, మీశవుమ్ “ పోన్దరుళి ” ఎన్దు నువదిక్రై యారో లోన్దుకిట ఆదరతై దృష్టాన్తముఖేన వెళియడుకిటార్ (పర్వతాదిత్యాది).

(౧) రా-అయో-౧౬-౨౫. “ అథ సీతా నుమజ్జాప్య కృతకాతుకమజ్జరేః | నిశ్చక్రామ నుమస్తేః ” సహ రామో నివేశనాత్ || పర్వతాదివ నిష్క్రమ్య సింహగో

న్రనోడే పుటప్పట్టాప్పోలే కాణవేణుమ్. (పోన్దరుళి) (౧) * చతుర్గతియితే, - నడైయిలే, ఋషభత్రినుడైయ వీటుమ్, మత్తగజత్రినుడైయ మతిప్పుమ్, పులియినుడైయ శివట్కుమ్, సింహత్రినుడైయ పరాభిభవనసామర్థ్యముమ్ తోబ్బోనిరుక్కి. నమక్కు ఇవైయెల్లామ్ నమ్మరుమాళ్ నడైయభుకిలే కాణలామ్. (ఇజ్జనేపోన్దరుళి) పడుక్కైయిల్ వారైయాయ్పోకామే, తనిమణ్ణపత్తిల్ వారైయాకవేణుమ్.

(కోప్పుడైయ) చరాచరజ్జళైయడైయ త్రొట్టిలాకవకుప్పుణ్ణిరుక్కి. ఉభయవిభూతియుమ్ త్రొట్టిలాక వకుప్పుణ్ణిరుక్కి ఎన్నవుమామ్. ధర్మజ్ఞానాదికళాలుమ్, అధర్మజ్ఞానాదికళాలుమ్ కోప్పుడైయ

(వీటు) - గర్వమ్. (మతిప్ప) - బహుమానమ్. (శివట్కు) - కోపమ్. (పరాభిభవనసామర్థ్యమ్) - తేజస్సు. “ఇజ్జనే” ఎన్ఱతుక్కు - ఇత్తిరుమణ్ణపత్తిలే యెఱ్ఱ అర్థమవివక్షిత్తు, “శీరియశిక్షాశనమ్” ఎన్ఱపోలే అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్, శొల్లుకైక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (ఇదుక్కైయిత్తాది). భోగకాలత్తిల్ ఉల్లాసవిశేషతాత్పర్యము వారైయ మన్త్రికల్ కైక్కొళ్ళారాకైయారే, ఓలక్కవారైయే కార్యకరమెఱుకరుత్తు. (తనిమణ్ణపమ్) ఎన్ఱతు - అద్వితీయమాన మణ్ణపమెన్ఱాయ్, పెరియతిరుమణ్ణపత్తిచ్చొల్లుకిఱు.

“కోప్ప” ఎన్ఱ - విచిత్రసన్నివేశవిశేషమాయ్, అత్తై మూన్ఱవకైయాక వివరిత్తరుకుఱార్ (చరాచరేత్తాది). మున్దినతు లీలావిభూతి మాత్రపరమెఱుకరుత్తు. ధర్మజ్ఞానాదికళాలుమెన్ఱ అదిశబ్దమ్ - వైరాగ్యశక్త్యర్థజ్జళై చొల్లుకిఱు, అధర్మగిరిగుహాశయః । లక్ష్మణం ద్వారి సోఽపశ్యత్ప్రహ్వజ్జాలిపుటం స్థితమ్. ”

(౨) రా-సు-౩౫-౧౩. సీతామృతిహమామాన్ “త్రిసిర త్రిసప్తమృశ్చ త్రిసమ త్రిసమచోన్నతః । త్రితామ త్రిసమచ స్నిగ్ధో గమిభర్ త్రిసమ విర్యశః । త్రివలీవాం హ్రితవతశ్చకుర్యన్త్రీసకీషణవాన్ । చతుష్కుల శ్చతూరేభ శ్చకుష్కిఘ్న శ్చకుస్సమః ॥ చతుర్దశ సమద్వద్వ శ్చకుర్దంప్ర శ్చకుర్గతిః ॥ మహావృహనునాసశ్చ పఞ్చస్నిగ్ధో వృతంశవాన్ । దశపద్దో దశబృహ త్త్రిభి ర్వాన్యస్తో ద్వికుక్లవాన్ ॥ షడున్నతో నవతను త్త్రిభిర్వాన్యస్తోతి రాఘవః ॥

సింహాసనమెన్దుమామ్. (శీరియశిక్లాశనమ్) ఇన్దసింహాసన త్రిలే యిరున్దు
నిన్దేప్పిట్టణు ఎన్ట్రాల్ అఱుతియాయరుక్కై. కడఱ్కరైయిల్వార్తై
యెన్దుమాపోలేయుమ్, తేర్ తట్టిల్వార్తై యెన్దుమాపోలేయుమ్,
పెణ్ణళుమ్ కృష్ణనుమేయాయరున్దు శొల్లిలుమ్ అమోఘమాయరుక్కై.
అణువాకిలుమ్ కృష్ణనోడొత్త వరిశైయైక్కొడుక్కవల్లొన సింహా
సనమెన్దుమామ్. (ఇరున్దు) నడై యుభుకుపోలే ఇరుప్పిల్ వేణ్డప్పాట్టెయుమ్
తాణవేణుమెన్దై. (౧) “కణ్ణిణై కుళిర ప్పుతుమలరాకత్తైప్పరుక - ఇరున్ది
జాయ్” ఎన్దుమాపోలే ఉన్దైక్కాగవిడాయ్ త్త కణ్ణళిగవిడాయ్
“కట్టు అనుభవిక్కలామ్బడియిరున్దు.

(యామ్ వన్దకారియ మారాయ్ న్దరుళ్) అనన్యప్రయోజనైక
భాన నాన్దళ్ వన్దకారియమారాయ్ న్దరుళ్ వేణుమ్. (౨) “ఉపన్దైయై
యవన్దై” ఎన్దు శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ఋషికభుడైయ దుంఖనివృత్తిక్కు
నామి మున్దావరాక ప్పిల్లొలోమెన్దు వెఱుత్తాప్పలే, పెణ్ణళ్ నోవు
యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క

యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క
యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క
యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క

యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క
యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క
యవన్దై యిన్దన్దోమాకాతే! ఎన్దు వెఱుత్తు, అవర్కలై యభైత్తు ఉజ్జ
కుక్క - య్చెయ్యనేణువతెన్నెన్న; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పోలక్క

౨౩-పా, మారిమలై : వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయిరప్పడి. ౨౪౯

మాకవిరుస్తు కేట్టరుళ వేణుమెన్ఱితార్కళ. నప్పినై ఎప్పిరాట్టి పర్రిగ్
హమాయిరుక్క (౧) “ శజ్జమిరుప్పార్పోల్ వన్దు తలైప్పెయ్
తోమ్” ఎన్దు - అనన్యగతికళాక చొల్లువతే! ఎన్దు పొటుత్తిలక;

. అభికర్ కిడామ్బియాచ్చానై యరుళ్ పాడిట్టు “ఒన్దుశొల్లిక్కా
ణాయ్” ఎన్న, (-౨) “ అపరాధ సహస్ర భాజనమ్” ఎన్దు తుడక్కి
“అగతిమ్” ఎన్న; “నమ్మిరామానుశనై. యుడైయైయాయురున్దువైత్తు
“అగతి” ఎన్నప్పెటాయ్” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్తార్. ఆకైయాలే ఇరు
ప్పిల్ వేణ్ణప్పాట్టెయిమ్ కాణవేణుమ్. వన్దుకార్యత్తై (౩) *శిన్ మేళె
కాలైక్కువైక్కిటార్కళ ఇప్పోతు శొల్లాతే. అతుక్కడియెన్నెన్నిల్,
అవసరత్తే శొల్లవేణుమెన్దు నినైత్తు. అతావతు- (౪) “ ఏళిశ్చనచివై

హేతువేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్ (నప్పినై ఎయిత్తాడి).

అనన్యగతి యెన్నప్పాటామెక్కు సంవాచమ్కాట్టుకెటార్ (అభికరిత్తాడి).
“ఇట్టనే పోన్దురుళి శొక్కుప్పడైయ శీరియశిక్తాశనత్తిరున్దు యామ్వన్దుకారియమా రాయ్
నరుళ్” ఎన్దుతుక్కు ఫలితార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఆకైయాలేయిత్తాడి).
ఆకైయాలేయెన్దుతు-కాణవాశైప్పట్టిరుక్కెయాలే యెన్దు పడి. “వేణ్ణప్పాట్టెయిమ్”
ఎన్దుచకారత్తాల్ - నడైయిసట్టికైచ్చొల్లుకెటతు. (కాణవేణుమ్) ఎన్దువనన్దుమ్ “ఎన్ఱి
టార్కళ” ఎన్దుకేషమ్. ఇన్న కారియమెన్దు విశేషిత్తుచ్చొల్లముల్ సామాన్యమాక
చ్చొన్నగుక్కు హేతువైయరుళిచ్చెయ్కెటార్ (వన్దుకార్యత్తైయిత్తాడి). ఇవక
విషయత్తిల్ అవసరమ్పార్క్క వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్ (అతావతిత్తాడి).
ఆకైయాలే-అవసరత్తిల్ వార్దై కార్యరమల్లా మైయాలే. (అవసరత్తే) ఎన్దుతు -
ఓలక్కత్తేవన్దుపోతెన్దుపడి.

(౧) ౨౨. (౨) స్తో-ర-౪౦ - “ అపరాధసహస్రభాజనం పతితం భీమ
భవార్ణవోదరే! అగతిం శరణాగతం హరే కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు. ”

(౩) ౨౯. (౪) రా-అయో-౧౦౧-౮. భరతః, “ ఏళిశ్చనచివై స్సార్థం
శరసాయాచితో మయా । భ్రాతుశ్చిష్యస్య దాసస్య ప్రసాదం కర్తుమర్హసి. ”

స్వార్థం శిరసా యాచితో మయా” ఎన్దు అనర్కళుడైయ ఆర్తియుమ్ కాట్టి త్తిరువడికళిలే శెన్దువిల్లి ఇరఙ్గువర్ కాణెన్దు నినైత్తు వన్ద శ్రీ భర త్తాన్ద్రానుక్కుమ్, (౧) “అభితః పావకోపమమ్” ఎన్దు అవకానినైత్తువన్ద తుక్కు అఙ్గు అవసరమిల్లామైయా లే అనభిభవనీయరానారాకైయా లే అవసర త్తిలే శొల్లక్కడవోమేన్దురున్దార్ కళ్. (ఆరాయ్న్దరుళ్) నీఙ్గళ్ ఎక పట్టికోళ్ ! ఎక శెయ్త్తికోళ్ ! ఎన్దై. అతావళు - పెన్దై ఎఱు ప్పువతు, వాశల్ కాప్పానై యెఱుప్పవతు, శ్రీనన్దగోపరుభిట్టారై యెఱుప్పవతు, నమ్మై యెఱుప్పవతాయ్, పోర వ్యసనప్పట్టికోళా కాతే ! ఎన్దై.

* ఎతిర్ శూఱుల్ పుక్కు త్తిరియుమవనుక్కు ఇవై యెల్లామ్ త్తాకుత్తై యాకళ్తోన్ మిమితే. ... ౨౩.

ఇప్పడి వినవుక్తక్కు హేతువై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎతిర్ శూలిత్యాది).

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తుమాన్తామ్బట్టు. — (మారి) ఇళ్ళే అవతారికైయై సఙ్గిహిత్తు, మేలే “ఉపస్థేయైరుపస్థితః” ఎన్దిఱవాక్యత్తాలే ఇత్తైవరిక్కితార్, అళ్ళేకణ్ణుకోళ్వతు.

ముఱ్ఱు - గుహై, “మారిమైముఱ్ఱోర్” ఎన్దత్తార్ ఫరితమ్ (విళ్ళేషి త్తార్ కూడుమ్ కాలమిత్యాది).

“ముఱ్ఱోల్ మన్ని” ఎన్దు కూట్టియరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మిడుక్కాలేయిత్యాది). (వీరువిల్లిట్టు) తనియిట్టు. వీరువిల్లిట్టైత్తు-గృహమశరిన్దార్ తూఱ్చేలే ఒచ్చైక్కొడు తైడుప్పార్ కళ్, అత్తైచ్చొల్లకిఱతు. అప్పడియే ఇన్దసింహముమ్ ఒరుప్రయత్నమ్ పణ్ణి ఎఱుప్ప వేణ్ణుమ్మడి నిచ్చైయిలే పారున్దియిరుక్కిఱతెన్దపడి.

“ఉఱ్ఱుమ్” ఎన్ద పదత్తోడే * మన్నిక్కర్థాన్దరమ్ (తన్ పేదైయిత్యాది).

(౧) రా-అయో-౯౯-౨౫-చిత్రకూటే “స నిరీక్ష్య మహూర్తస్తు దదర్శభరతో గురుమ్. ఉటతే రామమాసీనం జటామణ్డలధారిణమ్॥ కృష్ణాజినధరంతస్తు చీరవల్కల వాససమ్ । దదర్శరామమాసీనమభితః పావకోపమమ్.”

అ-హ, మారిమలై వ్యాళ్యానమ్ మా-నా-య-ళ్ళ-కి.. అగి

ఇత్రాల్ - అష్టసింహుడు తన పేదైయోజే యిరుక్కిరిచుచున్న, కన్నకా కన్నులను
రాట్టియోజే కూడియిరుక్కిరిచుకున్న స్మారకమాయురుక్కిరిచుచున్నది. "వచ్చిపో
కొకైమేల్" "ఎన్నపాశురస్తున్ను త్రావ్వుర్యమరుగిచ్చెయ్! తానెన్నుచ్చుచ్చిరా
క్కోర్కాభరణమిత్తాది). శీరియ - వీరక్రియాతల్, అన్నకాశుర, ... ముగ్ధుల బోధి
క్రిమన" "ఎన్నకు అర్థానరమాకవుమాను; అన్నకేల్, ... ముగ్ధుల బోధి
టావీత్తు కీర్క్కరత్తుకుప్రమాణమాకవుమాను. క్రిమాన-మిల్లమాతల్, ... తల్

[illegible]

(ముఖకాయక) ఉభయమత్రమని క్క. మేరలో నొకచోటను. మిక్కిలి న
మృత ముద్దకుంకరయవతెన్నెన్న (నిర్దేశాల్లాడి). అత్రాలో ఉన్నప్పుడు
శిలకు.

పూ.వె - కాయా.

(శివట్కు) పేగమ్, అతావతు - లాఘవమ్.

[illegible][illegible]

అవ. — ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు. తాజ్జళ్ అపేక్షిత్తపడియే శెయ్తరుళక్కణ్ణు, వన్దకార్యత్తై మఱన్దు అత్తిరుప్పళ్ళియత్తైయిల్ నిన్దుమ్ దివ్యసింహాసన త్తళవుమ్ నడక్కిఱపోతై నడైయ్దుకుక్కు త్తిరు ప్పల్లాణ్ణు పాడుకిటార్ కళ్. కాణుమళవుమితే అతువేణుమ్ ఇతువే ణుమ్ ఎన్బతు, కణ్ణాల్ అవనుక్కు ప్పరియుమి త్తనై యితే.

నామముత్పాడారాక పెన్ద్రోలోమెన్దు వెణుత్తాప్పోరే పెన్ద్రో నోవుపార్ త్తిరున్దోమా కా లే ఎన్దు వెణుత్తు అవర్ కళై యత్తైత్తు ఉజ్జళుక్కుచ్చెయ్యవేణువతెన్నెన్దు, ఇజ్జ నే శొల్లవొణ్ణాతు, పేరోలక్కమాక విరున్దు కేట్టరుళ వేణు మెన్దిటార్ కళెన్దు ఇన్దవాక్యత్తై ఇప్పడి యనుసన్దిత్తుక్కొణ్ణు అవతారికైయాక ప్పాట్టుక్కడియిలే మాట్టిక్కొళ్వతు. “వచసా సాన్దవయిత్వైనమ్” ఎన్దుతుడన్ది యరుళిచ్చెయ్త వవతారికై సజ్జే పమ్, ఇతు విన్దరమ్.

“నప్పిన్నైప్పిరాట్టిపరిగ్రహమ్” ఎన్దు వాక్యార్థత్తుక్కు సంవాదమాక ఐతి హ్యమ్ (అర్చకర్ కిడామ్పియాచ్చానిత్యాది). ఇత్తాల్ ఫలితత్తై యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (ఆకైయాలిత్యాది). “వేణ్డసాప్పైయుమ్” ఎన్దిట చ శబ్దత్తా లే నడై య్దుత్తైయుమ్ కాట్టుకీటతు. తాజ్జళ్ వన్దకార్యమ్ శొల్లాతే “ఆరాయ్న్దరుళ్” ఎన్దిట లేన్నెన్దు వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (శిర్ద్రమ్ వేణుకాలైక్కిత్యాది). ... ౨౩.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు. * కీరియశిన్దారన త్తిరున్దప్పిన్దు మద్రోద్రోవల్ శెయ్ కైయా కిట అన్దరజ్జవుత్తి కణ్డరుళ వేణు మెన్దు శొల్లవేణ్డి యరుక్క, “ఉకా శేవక మేయేత్తి ప్పత్తై శొళ్ళుక్కైక్కాక యామవన్దోమ్” ఎన్దు మజ్జళాశాసనమాకిట కార్యాన్దరత్తై ఇప్పోగుళ్ళొల్లుకైరుమో వెన్నుమ్ శజ్జైయిలే, సింహాసన త్తిల్ వన్దప్పిన్దు శొల్లత్తక్క కార్యత్తై మఱన్దు ఇవన్దుకిలే ఈడుపట్టు, ఇశువే తజ్జళుక్కు క్కార్వ మెన్దు తోద్రో చొల్లుకీటార్ కళెన్దు అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (తాజ్జళిత్యాది). తజ్జళ్ ప్రమాజనత్తై మఱన్దు తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (కాణుమళవుమిత్యాది).

మూ.— అన్నివృత్తలకమ్ శ్లోకాద్యధిపాదాన్

చైతన్యం తైన్నిలజ్జై శేన్ద్రాయ్ తిలల్ పోదాన్
 పొన్ద చ్చుకడ ముత్తైత్తాయ్ పుకల్ పోదాన్
 కన్దు కుణిల వేణిందాయ్ కిల్లల్ పోదాన్
 కున్దు కుడైయా వెడుత్తాయ్ కుణమ్ పోదాన్
 వెన్దు ప్పకై శేకుక్కుమ్ నీక కైయిల్ వేల్ పోదాన్
 ఎన్దెన్దు శేవకిమే యేత్తి ప్పత్తై కొళ్వాన్
 ఇన్దియామ్ వన్దో మిరగ్గేలోరెమ్బావాయ్. ౨౪.

వ్యా.— (అన్నివృత్తలక మశ్లాద్యధిపాదాన్) త్కవిభూతియై
 మహాబలి అపహరిక్కి- నోవుపట్టిరుక్కి-అవన్దు, తనై ఎ ప్పిరిన్దు నాన్దల్
 ఆర్తియాలే నోవుపట్టిఇన్దు, జగత్తై మహాబలియిన్దుడైయ అభిమానత్తిల్
 నిన్దుమ్ మీట్టవన్దు; ఎజ్జళుడైయ స్త్రీత్వాభిమానత్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్ట
 విన్దు; నాట్టుక్కెల్లామ్ త్కతిరువడికల్ దూళిదానమ్ పణ్ణినవన్దు, అల్లు
 కైయుమ్ శీలన్దైయుమ్ ఎజ్జళుక్కు దూళిదానమ్ పణ్ణినవిన్దు. ఇతితే
 శ్రీకృష్ణనుక్కుమ్ శ్రీవామననుక్కుమ్ సామ్యమ్.

కృష్ణునై యనుభవిక్కి-అవర్ కళే త్రివిక్రమాపదానత్తై చ్చొల్లువానెన్నెన్దు;
 పజ్జళార్తిక్కు-అవినగు ఇన్ద్రున్దైయవార్తిక్కు ఉతవినాప్పోలే యిరుక్కి-అ త్తెన్దై
 ప్పూద్రవారత్, వన్దెన్దైయారేయారత్.

“ఇవృత్తలక మశ్లాద్య” ఎన్దనిరేకత్తాలేతానే భూతకాలమ్ తోన్దియిరుక్కు,
 “అన్దు” ఎన్దకుక్కు భావమరుచిచ్చెయ్యానిన్దుకొన్దు, “అన్దు” ఎన్ద పదమ్ ఇన్దై
 న్దైయమ్ కాట్టుకైయాలే ఇన్దైయిరుక్కు ముడైన ఆకారత్తై మూన్దువకైయాక
 కాట్టుకైయారే (అక విభూతియైత్వాదివాక్యపట్టుత్తాలే). (దూళిదానమ్) ఎన్దకు -
 దూళిపరస్వరాదానమెన్దాయ్, బహువాకి జనజ్జళుక్కు వన్దుక్కుల్ కొడుక్కు
 ప్పూగు అలల్ ఉతిర్ న్దైయెక్కు-యెన్దైయెన్దై ఉతవికొడుక్కు యెన్దపడి.
 కృష్ణన్ నిమహాసనత్తేలు వెల్లున్దరుళుమ్పూగు త్రివిక్రమాపదానత్తై చ్చొల్లుకైక్కు-
 నిమిత్తమరుచిచ్చెయ్యారే (ఇతితే యిత్యాది).

(ఇవ్వలకమళన్దాయ్) పిరాట్టినూర్ పూస్తొడుమాపోలే కూశి
ప్పిడిక్కుమ్ తిరువడికళైక్కొణ్ణు కాడుమేడైయు మకప్పడ అళప్పతే!
ఎనై. అన్దు ఎల్లై నడన్దు మహాబలిపక్కల్ నిన్దుమ్ భూమియై మీట్టు
క్కొణ్ణాత్పోలే, నడై యుక్కై కాట్టి విళ్ళేష త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్టుక్కొణ్ణా
యెనై.

(అడిపోల్ గ్రీ) తాజ్జళి శొల్లుమళవిల్ పుటప్పట్టు సుకుమార
మాన తిరువడికళైక్కొణ్ణు ఉలావియరుళినపడి, తిరువులకళన్దరుళిన
ఆయాసమ్ పోరుమెన్దు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్ కళి. తిరువులకళన్ద
రుళుకిఱపోతు ఇరణ్ణడియితేయిట్టతు, ఇప్పోతు ఎజ్జళుక్కాక ప్పత్తైట్టడి

“ఇ” ఎన్దుత్తుక్కు ప్పరివుతోల్ గ్రీ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిరాట్టిమా
రిత్యాది). “అన్దివ్వలకమళన్దాయ్” ఎన్దు సముదాయత్తుక్కు హార్దాభిప్రాయత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అన్దైన్దన్దిత్యాది). (విళ్ళేష త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్టుక్కొణ్ణాయ్)
ఎన్దు ఉపలక్షణమాయ్, స్త్రీత్వాభిమాన త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్టుక్కొణ్ణాయెన్దు కణ్ణు
కొళ్ళను. ఉలకళక్కై యెన్ది వ్యాజత్తాలే యెల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళై వైల్ల
రుళుక్కైయాకిఱ ధూళిదానమ్ పణ్ణినాత్పోలే ఎజ్జళుక్కుమ్ నడైయుక్కై ధూళిదానమ్
పణ్ణినాయెన్దు పీత్యనుసన్ధానమాకివుమ్ తాత్పర్యమ్ కణ్ణుకొళ్ళను. ఇతార్ - “అన్దు”
ఎన్దుత్తుక్కుచ్చొన్నై తాత్పర్యత్రయానుగణమాక సముదాయత్తుక్కు భావమ్ శొల్లి
గ్రీ గ్రాయ్ తు.

సింహా సనన్దుక్కు ఎరున్దరుళుకిఱపోతు ఆయాసప్రసక్తి యిన్దిక్కై యిరుక్క,
“అడిపోల్ గ్రీ” ఎన్బాసెన్దొన్నై వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తాజ్జళి త్యాది). (ఆయాసమ్
పోరుమ్) ఎన్దు - ఆయాసత్తుక్కు త్తుల్యమెన్దపడి. మహాపుణ్నియైయళక్కైయుమ్
ఇజ్జ నాలడి యిడుక్కైయుమ్ శుల్యమాకి ఆయాసత్తై యుక్కైక్కుమో వెన్నుమ్
శక్కైయిరే, అతితాట్టిన్ అధికిమే శెల్లుమెన్దు గోపిమారుక్కు క్కరుత్తాక
క్కిత్తొచ్చొన్నై చ్చిడ్డికిరిక్కితార్ (తిరువులకళన్దవిత్త్యాది). వీధే, కృష్ణనుక్కుమ్
వామవనుక్కుముళ్ళ సామ్యత్తాలే, కృష్ణనుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణినార్ కళాక
వారుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, కృష్ణనుక్కుమ్ వ్రామవనుక్కుముళ్ళుగ్గైక్కిత్తాలే

౨౪-పా, అన్నిపులకమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయిరప్పడి..-౨౫౫

ఇడువతే !. తిరువులకళన్దరుళినవన్దు ఇన్ద్రన్ ప్రయోజనత్తెక్కొండ్లు పోనాన్, మహాబలి బోదార్యమ్ పెల్లొబుప్పోనాన్, తాళ్ళల్ అన్దు ఉత వప్పెతాత ఇరువుతీర త్తిరుప్పల్లాండ్లు పాడుకితార్ కళెన్దుమామ్. (అడి పోల్ శ్రీ.) (౧) “ఉన్ శెవ్విడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు” ఎన్నుమవర్ కళితే.

(శెన్విత్యాది) అభికుక్కిలక్కాకాతారై అమ్బుక్కు ఇలక్కా క్కినపడి. (శెన్విజు) పులికిడన్ద తూల్ శ్రీలే శెల్లుమాపోలే పిరాట్టియై ప్పిరి త్త పెయలిరున్దవిడత్తే శెల్లువతే !. (శెన్వి) వభిప్పొక్కిలే ఖర కబన్ద విరాధాదికళై యభియచ్చెయ్ తపడి యెన్దుమామ్. (అజు) నిన్ద విడత్తేనిన్దు పూవలర్ న్దాప్పోలే అనాయాసేన అళన్ద వళివన్దిక్కే, తా నే అవ్వపదానన్దుక్కు- మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్ కళెన్దు తాత్పర్యాన్తరమరుళి చెయ్ కితార్ (తిరువులకళన్దరుళినవన్దిత్యాది). పల్లెట్టడియిట్టమాత్ర త్తిలేతా నే కాడు మేడైయుమిరన్ద వప నానత్తిలమ్ ప్పిరిసవాయాసమెన్న కూడుమోవెన్న, ఇవర్ కళో శెవ్విమైక్కొండ్లు అజ్జుమ్బడియానప్రేమత్తాలే శొల్లుకితార్ కళెన్దుమత్తే దృష్టాన్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్ శెవ్విడి యిత్యాది).

లన్దుత్తైక్కాట్టి మహాబలియై వళికరిత్తు చెయ్ తపపదానన్దుక్కు మజ్జళా శాసనమ్ ప్పణిసవాతే అజ్జుక్కిలక్కాకాతార్ విషయ త్తిల్ శెయ్ తపపదానమ్ శోల్ గోగ్ గోన్నుమ్ సజ్జతియైయుక్కొండ్లురుళి చెయ్ కితార్ (అజ్జుక్కిత్యాది). “తెన్నిలక్లై శెగ్ గ్రాయ్, ఎన్ద పోతే అజ్జుచ్చెన్దుకై సిద్దమాయిరుక్క, “అజ్జుచ్చెన్దు” ఎన్దతుక్కు చుమ్మర్ త్తెనోగ్ గ్రాన్ ద్దాన్దర్యమరుళి చెయ్ కితార్ (పులియిత్యాది). అజ్జు-లక్లై యిలే, శెన్వి - పిట్టియెన్దు క బాగమ్ పిరువుళ్యమ్ పగ్ గోగ్ త్తాన్దర్యమరుళి చెయ్ తు, అజ్జు చెన్దు - లక్లైయై యున్దొత్తు నడనెన్దు క బాగ్ గ్రమాయ్, అజ్జిత్తుక్కొండ్లు శెన్వెన్దు తాత్పర్యాన్తరమరుళి చెయ్ కితార్ (వట్టియిత్యాది). అజ్జెవతు - బుద్ధిస్థవాచియాయ్, వణ్ణుగొరగ్ గొట్టై చ్చొన్దుకితెన్దు తాత్పర్యాన్తరమరుళి చెయ్ కితార్ (నిన్ద విడత్తే యిరెన్దు). (౨) “ అజ్జుళ్యగ్ గోణ తాన్ హన్యామ్ ” ఎన్దు పరివరాన మహారాజర్ ఫయమ్ గోరి క్కొట్టుమ్బడియాన మిడుక్కుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణువానెన్నెన్న

(౧) “ కానకమ్బడియులావియులావి ” ఎన్నుమాపోలే, కొడియ
తాట్టిలే అన్ద త్తిరువడికిలైక్కొండ్లు నడప్పతే ! ఎన్దై. (౨) “ఎవ్వాటు
నడప్పై ” ఎన్దు వయిటువిడిక్కై ఇవర్కళుక్కు కుడిప్పిటప్ప.
(తెన్నిలదై) అట్టయతాన కోట్టైయెయమ్ అరణైయుముడైత్తాయ్,
మగవిక్కు డుకొణ్డాప్పోలే హింసర్ శేర్ న్దచేశమ్. (శెన్ద్రాయ్)
ఆశ్రితవిరోధికిళ్ తనక్కు శత్తుక్కులైన్దై. (తిఱల్ పోల్ ద్రి) మతిళుక్కు
మతిళిసుమాపోలే మిడుక్కుక్కు త్తిగుప్పల్లాణ్డు పాడుకిఱార్ కళ్.
(౩) “మల్లాణ్డతిణ్డోళ్ మణివణ్డా” ఎన్నుమవర్కళాకై యాలే కుడిప్పిట
ప్పాలేనన్దతు. (౪) “ఇలజ్జై పాథ్తాళాక ప్పడై పారుతానుక్కు ప్పల్లాణ్డు
కూటుతుమ్” ఎన్నుమవర్కళితే.

(పాన్దవిత్తాది) రావణనైప్పోలే విరోధి ఎన్దు ఇఱాయ్క్కవా
ణ్డత అపాయమ్. (పాన్ద) మారీచనైప్పోలే కున్ద్రుయిరాక్కిమేల్
అనర్దమ్ విలైక్కనై యాతే, ముడిక్కప్పెన్ద్రువడి. (పుకల్ పోల్ ద్రి)
తాయున్దుడవుతవాత దళైయిలే అనాయాసేన తిరువడికిళాలే శకటా
సురనై యద్రీత్తుక్కుత్. (పోల్ ద్రి) రామావతార త్రిఱ్కాట్టిల్ మజ్జళా
వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మల్లాణ్డవిత్తాది). అతీతకాలాపదానత్తుక్కు పోన్ద్రుకిఱతెన్నె
న్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇలజ్జైయిత్తాది).

తెన్నిలదై శెన్ద్రాప్పోలే ఒరుశకడత్తైయైత్తతు రుప్పరమో, ఇళుక్కు
మక్కుగొండుసమ్ ప్పణ్డైయెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రావణవిత్తాది). “పాన్ద”
ఎన్దుకుక్కు కొండ్లువెన్దు శగార్థమాయ్, అత్తై వ్యావర్త్యపూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (మారీచవిత్తాది). (కున్ద్రుయిర్) కుటుకినవుయిర్ ; అల్పపాణిస్వేపడి.
రామావతారాపదానత్తుక్కు - ఒరుకాల్ మజ్జళాతాసనమ్పణ్డి, ఇళుతోడజ్జి మేలె
న్దుసొ కృష్ణావతార పుత్తానజ్జళై చొల్లిపోల్ ద్రికైక్కు నిమిత్తతై ప్పలపడి
యూర ఉరపాడిక్కిఱార్ (రామావతార త్రిత్తాది). (౫) “ఏకదాశు వినా రామ

(౧) పెరి-తిరు-౩-౬-౪.

(౨) పెరు-తిరు-౯-౨.

(౩) తి-ప-౧.

(౪) తి-ప-౩.

(౫) వి-పు-౫-౩-౧.

౨౪-పా, అన్నివృత్తకమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి.. ౨౫౭

శాసనమ్ పణవేణ్ణియరుక్కై. రామావతారక్తుక్కు, పితా శమ్బరా
స్తకణ; ఊర్ తిరువయోధై, పురోహితర్ మస్త్రవాదికళాన వసి
స్తాదికల్; పిల్లైకల్ (౧) * ఆణ్ణిఱల్ మిళిమొయ్ మ్మిలరక్కణకులవై
త్తడివ్వుకల్, (౨) “ఇచ్చామః” ఎన్నుమ్మపి తాళ్ళల్ గుణవాన్లల్;
ఇజ్జు, మాతాపితాక్కల్ సాధు ఇడైయర్; ఊర్ ఇడైచ్చేరి, కంసా
సికల్ ఎతిరికల్, శ్రీబృన్దావనత్తిల్ ములైత్తెల్లమ్ పూణుకళైయ
రాక్షసర్కల్; తమయన్ ఒరుక్షణమ్ తప్పిల్ పామ్మిక్ వాయిలే
నిల్దుమ్ తీమ్మక్; పూతనాదికళాలే పిఱన్ద అవాయ్ జ్జుక్కు ఓరవధి
యై, అనపిమ్మ, ఇని మజ్జళాశాసన మొచ్చియ కావలియై.

(కన్దుఇత్యాది) శత్రువైయిట్టు శత్రువైయెఱినాల్ సజ్జేతిత్తు
వన్దు ఇరువరు మొక్క మేల్ విల్దున్దార్ కళాల్ ఎన్ శెయ్యక్కడవోమ్!
ఎన్దు వయిఱువిడిక్కితార్ కల్. కుళ్ళైత్త తిరువడికళుక్కు త్తిరుప్పల్లాణ్ణు
కృష్ణో బృన్దావనం యయా” ఎన్దు తొడన్డి, (౩) “అధిరుఱ్య పతిష్ఠామి హృదే
ఽస్మిన్ననిలాశినః” ఎన్దు ప్రమాణ్ణై క్కటాక్షిత్తు కాలియన్ మడువిలే విల్దుక్కయే
పామ్మిక్ వాయిలే పువరుక్కయెన్దు అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తమయనిత్యాది).

కన్దుయెఱినార్ ఇరుక్కు “పోగ్గో” ఎన్న వేణుమోనెన్దు వరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (శత్రువైయిత్త్యాది). కత్సాసురసుమ్ కపిత్థాసురసుమ్ శత్రుక్కు శెన్దు కరుత్తు.
“ఎఱిన్దాయ్ కరమ్ పోగ్గో” ఎన్న వేణ్ణియరుక్కు, క్కులుక్కు ప్రసక్తియేతెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కితార్ (కుళ్ళైత్తవిత్త్యాది). ఇరణ్ణుమ్ ప్రసక్తగళాకిలుమ్ అడిఱాతవర్ కళాన్ద
యాలే క్కులైప్పోగ్గో సారోక శెన్దు కరుత్తు.

(౧) తి-వాయ్-౭-౬౯.

(౨) రా-అయో-౨-౨౦-దశరథం ప్రతిపారాః, “సమేత్యకుస్త్రయిత్వాతు సమ
తాగతయద్ధయః॥ ఊచశ్చ మనసాఞ్జాత్వావృద్ధం దశరథం నృపమ్ । ఆ సేకవర్ష సా
హస్రో వృద్ధస్త్వమసి పార్థివ । తం రామం యువరాజాన మభ్యషిచ్చస్వ ధార్మిక ।
ఇచ్చామోహి మహాబాహుం రఘువీరం మహాబలమ్ ॥ గజేన మహతా యాన్తం
రామం ఛత్రావృతాననమ్.” (౩) వి-పు-౫-౭-౧౦.

పాడుకిటార్కళ్. (కన్దుకుణిలా) కన్దై ఎతిరడియాక. శ్రీ(కుణిల్ ఎతిరడి.)

(కున్దుఇత్యాది) ఇతుక్కు మున్దు ఇన్ద్రనుక్కాక చెయ్త శెయల్; ఇప్పోతు అవన్డా పత్తెయానపడి. మలైయొక్కుడైయాక వెడుత్తు ప్పశుక్కుళుక్కుమ్ ఇడైయర్క్కుమ్ వన్ద ఆపలై ప్పొక్కినపడి. అనుకూలన్ ప్రతికూలిత్తాల్ శెయ్యలావతిలైయితే. (కుణమ్పోల్ శ్రీ) పశిగ్రాహత్తాల్ కై యోయున్దనై యుమ్వర్సిక్కు మలైయొడుత్తుక్కొణ్ణు నిన్ద ఆన్యశంస్యగుణత్తుక్కు మజ్జళాళాసనమ్ పణ్ణుకిటార్కళ్.

(వెన్దుపత్తె కెడుక్కుమిత్యాది) ఇవన్బక్కల్ పరివాలే, “ ఇవన్ మిడుక్కైక్కణ్ణు కణ్ణెచ్చిల్ పడువర్ ” ఎన్దు భయప్పట్టు, అత్తై విట్టు, ఇవ్వేలన్దో ఇవ్వాయ్ పారమెల్లామ్ పణ్ణిల్లు ఎన్దిటార్కళ్. (౧) “మిడు క్కిలామైయాల్ నాన్ మెలిన్దేన్ ” ఎన్దితే యివర్కళ్ పడి. చక్రవర్తి విట్టిడిక్కు పెరుమాళుమ్ విట్టిడిత్తాత్పోలే, (౨) “ కూర్వేల్ కొడు న్దొట్టిల్ ” ఎన్నుమవర్ మకనాకై యూలే వేలే ఆయుధమ్. (వెన్దు

“అన్ది వ్వులక మళన్దాయ్” ఎన్దు తొడక్కి ఇవ్వళవుమ్-ఆక్రితవిరోధికల్ పెన్దప్రకా గమ్మొల్లి మజ్జళాళాసనమ్ పణ్ణి, అవగ్గైక్కాట్టిలుమ్ ఆక్రితనానవనైప్పత్తె వరు కైయారే ఇవ్వపదానత్తుక్కు మికవుమ్ పరియవేణుమెన్దు తాత్పర్యతైయరుళిచ్చెయ్కి టార్ (అనుకూలనిత్యాది), ఒరుకాల్ తమెగుణత్తాల్ ప్రతికూలిత్తాలుమ్ పొక్కువేణు మున్దు కిరున్దు.

ఇవ్వళవుమ్ శొన్నవపదానజ్జళార్ మిడుక్కుత్తోల్లుకైయారే అత్తెనినైత్తు క్కైచ్చిల్ వారామైక్కాక, ఇవ్వపదానజ్జళో ఇవన్ మిడుక్కాలల్, వేలాలే యొన్దు అన్యత్ర ఆరోపిన్దు, అతువుమివన తాకైయారే ఆతుక్కు మజ్జళాళాసనమ్ పణ్ణు కిటార్క శిన్దిటార్ (ఇవన్బక్కలిత్యాది). “పత్తెయై - వెన్దు - కెడుక్కుమ్” ఎన్దన్దు యమ్ పిరువుళుమ్ పల్లెల్ పెల్లుకైక్కుమ్ కెడుక్కుమ్ అర్థమరుళిచ్చెయ్కిటార్

శ్రీ కుణ్ణలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

(౧) పెరి-తిరు-౧-౨-౯.

(౨) ౧.

నైకై కెడుక్కుమ్) ఆశ్రితవిరోధికభాన ప్రతిపక్షతై యటచ్చైయతు
యాయ్ కైక్కుమ్ (నికై యిల్ వేల్ పోల్ శ్రీ) వేటుమ్ పుట త్తిలే ఆల త్తి
చక్కిక్క వేణ్ణియిరుక్క, అతుక్కు మేలే, వేలై ప్పిడిప్పతే । ఎన్దు వేల్ విడి
త్తై కైక్కుమ్ త్తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుకితార్ కళ్. “ వడివార్ శోతి వల
త్తుత్తై యుమ్ శుడరాట్టియుమ్ పల్లాణ్ణు ” ఎన్దు - ఆయుధజ్జభుక్కు మజ్జ
భాశాసనమ్ పణ్ణినారితే తమప్పనార్. “ గతేజలే సేతుబద్ధమ్ తమప్ప
నారుక్కుమ్ మకభుక్కుమ్ పణి ” ఎన్దు జీయరరుళిచ్చైయవర్.

(ఎన్దెన్దు) ఇతుతానే ప్రయోజనమైనై. (౧) “ దేహి మే దదా
యి తే ” ఎన్నుమవర్ కళన్తే. సంసారికల్ పుటమ్బుమ్ కొళ్ళువర్ కళ్,
ఇవన్బక్కలిలుమ్ కొళ్ళువర్ కళ్, ఇవర్ కళ్ పుటమ్బుమ్ కొళ్ళార్
కళ్, ఇవన్బక్కలిలుమ్ కొళ్ళార్ కళ్. (౨) “ ఒన్దు నూతాయరమాక
కొడుత్తు ప్పిన్నుమాళుమ్ శైయవక్ ” ఎన్దు - అవనుక్కుమ్ తాకొ
చుత్తు. (౩) “ ఆన్దనై యుమ్ కై కాట్టి ” ఎన్దు - పుటమ్బుమ్ తానే కొడుక్కు
మైనై. (ఉక్ శేవకమేయే త్తిప్పతై కొళ్ళార్) ఉన్నుడైయ వీరచరితమే
యే త్తి ఉన్నై యనుభవిక్కైక్కాక. (౪) “ ఉన్నుడైయ విక్కిరమ
మొన్దొట్టియామలెల్లా మెన్నుడైయ నెళ్ళకమ్బూల్ శువర్ వచ్చి యెట్టు
తిక్కొడ్డే ” ఎన్నుమవర్ కళితే.

(ఇన్దు) ఇన్దై వుపిటన్ద ఇన్దెన్ను తల్ ; నీ యుటజ్జ నాజ్జభుటజ్జాత
ఇన్దు ఎన్ను తల్ ; నెన్నేన్దు వన్దోమో, ఊరాక విన్దెన్ద ఇన్దు ఎన్దు

(ఆశ్రిత్యాది).

“ ఎన్దెన్దు ” ఎన్దవిన్దెన్దయారే - ఇతువే యివర్ కళుక్కు యవదాత్తభావి
యెన్దు తోన్దకైయారే, ఇతుక్కు ఘాన్దరిమిన్దై యెన్దు తోన్దకైయార్ ఫలిత్త
చర్తతై యరుళిచ్చైయకితార్ (ఇతుతానేయిత్త్యాది). “ పత్తికొళ్ళాన్ ” ఎన్దుచుక్కు
స్వాపదేశానుగుణమాక శబ్దార్థమ్ (ఉన్నై యనుభవిక్కైక్కాక) ఎన్దు.

స్వాపదేశ త్తిలే యరుళిచ్చైయకితార్ (ఇన్దై వుపిటన్దవిత్త్యాది). (నెన్నేన్దు)

మామ్. (యామ్) ఎదుక్కళాలే నెడుక్కాలమ్ నలివుపట్టనాజ్గళ్. (వన్దోమ్) వృద్దైకళ్ ఉజ్జ, నాజ్గళ్ ఆల్లొమ్మైయాలే వన్దోమ్; ఎజ్జ శ్శివుకళెలామున్నాలే తీరుమ్. (యామ్వన్దోమ్) ఎజ్గళ్ వరవు ఉనక్కు పుణ్ణాయరుక్క నాజ్గళ్ ఆల్లొమ్మైయాలే వన్దోమ్. (ఇరణ్ణు) ఎల్లామ్ పట్టాలుమ్ అవనిరజ్జీనాలల్లతు కార్యకరమాకామై. అత్తలైక్కు ఇరణ్ణుకై స్వరూపమ్, అవనుక్కేవరుకిటితో! ఎస్టు ఇత్తలైక్కిరణ్ణుకై స్వరూపమ్. తాజ్గళ్ పణ్ణిన మజ్గళాశాసనమ్ సాధనమస్తు ఎన్దిరుక్కి తార్కళ్. ౨౪.

వన్దోమ్) ఎనతు - గోపవృద్ధర్ సమృతియాత సేగ్గరు వన్దోమ్ వేన్ద పడి. “యామ్” ఎస్టుకు నాలు తాత్పర్యమ్, - నిలవత్తైకళిల్ నలివుపట్ట నాజ్గళేస్తుమ్, వృద్ధర్కళిల్ పోలే యన్తిక్కి ఆల్లొమ్మై మివత్తనాజ్గళేస్తుమ్, విశ్లేషదుఃఖమ్ తీర్క్కెక్కు ఉక్తైపార్ తిరున్ద నాజ్గళేస్తుమ్, ఉన్నైపుణ్ పడుత్తుమ్మడి వరణ్ణ యుడైయనాజ్గళేస్తుమ్. ఇవన్దొయడైవే యుఃచ్చెయ్కితార్ (బదుక్కళాలే యిత్యది). ... ౨౪.

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపత్తునాలామ్బట్టు. (అన్బివ్వులకమ్) కృష్ణనైయనుభవిక్కిటవర్కళో త్రివిక్రమాపదానత్తై చొచ్చిల్లవానెన్నెన్నిల్, తజ్గళార్తిక్కుతవిసతు ఇన్ద్రునడైయ వార్తిక్కుతవి నాప్పోలే ఇరుక్కిట తైప్పల్లొవతల్, వన్దైకళ్యత్తాలేయతల్. తాజ్గళ్ వన్దకార్యత్తైవిట్టు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిట తెన్నెన్న (కాణమళపుమితేయిత్యది).

అన్బు - మున్బు. “అన్బు” ఎస్టు-ఇన్దైయుమ్కాట్టుకైయాలే, అన్దైక్కుమిన్దైక్కుముశ్యవాశియైముఖభేదేన వరుళిచ్చెయ్కితార్ (తక్ విభూతియైయిత్యది వాక్య త్రయత్తాలే). (ఇతితే) ఎస్టు - అల్లొమ్ కీలముమ్. “ఉలకమ్” ఎస్టు అచేతన సమాధిక్కుత్తాత్పర్యమ్ (పిరాట్టిచూరిత్యది).

“అన్బివ్వులకమళన్దాయడిపోగ్గి” ఎస్టు, తమ్మై యజ్జీకరిక్కైక్కాక్క సింహాసనత్తిలే ఎఱున్దరుళుమ్పాతు ఇన్ద్రునక్కాక్క త్తిరువులకళన్దాప్పోలే యిరుక్కిట తెన్దు దృష్టాన్తమాతల్, భూతకాలత్తిలపదానమానతుతనక్కే మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్ కళెన్నుతల్. మున్దినవర్థత్తుక్కుచ్చేర వరుళిచ్చెయ్కితార్ (త్తిరువులకళన్ద

౨౪-పా, అన్తివ్వలకమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి, ౨౬౧

రుళినపోతిత్యాది). అతావతు - అత్తైప్పబ్బువుమికు మికవుమాయాసమెన్దపడి. అల్ల
మక్కిలక్కానాన్ మహాబలి, అతుక్కిలక్కనిక్కే యిరుక్కిఱ రావణునై అమ్మ
క్కిలక్కాక్కినానెన్దపడి. “శెన్దు” ఎన్దుకుక్కరణ్ణు తాత్పర్యమ్, ఇరణ్ణావతు
(వట్టిప్పొక్కిలేయిత్త్యాది). అతావతు - శెల్లుకిఱపోతే భరానికళై ముడిత్తుక్కొరణ్ణు
శెన్దు లక్ష్మీయైయట్టితాయెన్దపడి. “ఆఱు” ఎన్దుపదత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (నిన్దువిడతై
నిన్దుత్త్యాది). తిఱుల్ - మిడుక్కు. తిఱులుక్కు మర్జభాశాసనమ్ పణ్ణవేణుమోవెన్న
వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మతిళుక్కుమతిళిత్త్యాది). తిఱులుక్కు మర్జభాశాసనమ్ పణ్ణ
వేరుణ్ణోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మల్లాణ్ణతిన్దోళిత్త్యాది). ఇలక్కై శెబ్బుకుక్కు మర్జ
భాశాసనమ్ పణ్ణినవర్కకళుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇలక్కైహ్లాళిత్త్యాది).

పోన్దు - ముడియ. మారీచనై విక్యామిత్రయాగత్తిలే సముద్రత్తిలేపాకట్టార్,
అత్తైచ్చొల్లుకిఱు (మారీచనైయిత్త్యాది).

(కల్లైత్తి వక్కైత్త. ఎఱియుమ్మోతు ఒరుక్రిపాదమెడుత్తు ఒరుక్రిపాదమ్ కుఱ్ఱి
తమాయిరుక్కుమ్, అత్తైచ్చొల్లుకిఱు (కల్లైత్తిచ్చెరువడికళో) ఎన్దు. కుడిత్ -
ఎఱిత్తడి.

ఇన్ద్రునైయుమ్ తలైయఱుత్తుప్పొకడాతే వైత్తతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్
(అనుకూలన్ ప్రతికూలితాలిత్త్యాది).

(ఇవన్నక్కల్ పరివారే) ఎన్దుపదత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - కీర్తిలామవనుక్కు మర్జ
భాశాసనమ్ పణ్ణిక్కొడువన్దు ఇప్పొతు వేలుక్కుమర్జభాశాసనమ్ పణ్ణువానెన్నెన్న;
ఇవనుడైయ మిడుక్కైచ్చొన్నాల్ ఇప్పడి బలివనోవెన్దు పిఱర్కేట్టాల్ దృష్టివోడు
మామెన్దు, ఇవనొన్దుమ్ శెయ్తానల్లక, ఇవ్వేలే ఎల్లావ్యాపారణ్ణుమ్ శెయ్తతెన్దు
అన్యథాకరిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్వపడి. అప్పడి యన్యథాకరిత్తవేరుణ్ణోవెన్న (మిడు
క్కిలామైయాలిత్త్యాది). అతావతు - “కిడక్కిల్ తొట్టిల్ కీర్తియవుత్తెత్తిడుమ్”,
ఎన్దెయారే అవనుడైయబలత్తైచ్చొల్లి, “మిడుక్కిలామైయారే” ఎన్దెయారే అతవ
నుడైయ స్వభావమన్దు, నన్దుడైయ బలహానియారే అల్పవ్యవహారముమ్ అధికమాకత్తో
బ్బుమిఱు తెన్దు మత్తైచ్చొన్నాళితే యెన్దుపడి. కృష్ణనుక్కువేలుణ్ణోవెన్న (చక్ర
వర్తివిఱ్ఱిడిక్కవిత్త్యాది). (గ తేజలేసేతుబద్ధనమ్) ఎన్దుతు, భూతకాలణ్ణులపదాన్ణ
కుక్కు ఉత్తరకాలత్తిలే వయితెరికిఱుక్కు! దృష్టాన్దుమ్.

అస.— ఇరుప త్తజ్ఞామూర్తి. ఉజ్జళుక్కువేణువతెన్నెన్న;
 ఎతేనుమ్ ప్రతిబద్ధముణ్డేయాకిలుమ్, నీయేహాక్కి, ఎజ్జల్ దుఃఖమెల్లామ్
 కడ విషయికరిక్కువేణుమెన్నితార్కల్. . . . *

మూ. — ఒరుత్తి మకనాయ్ ప్పిఱిన్దోరిరవిల్
 ఒరుత్తి మకనా యొళిత్తు వళర
 త్తరిక్కిలానాకి ల్లాక్ తీజు నినైన్ద
 కరుత్తై ప్పిఱ్ఱైప్పిత్తు క్కళ్ళావయిల్ శీల్
 నెరుప్పెన్న నిన్ద నెడుమాలే యునైన్
 అరుత్తిత్తు వన్దోమ్ ప్పత్తై తరుతియాకిల్
 తిరుత్తక్క శెల్వుముమ్ శేవకముమ్ యామ్బాడి
 వరుత్తముమ్ తీర్న్దు మక్కిన్దోల్ శెమ్బావాయ్ ౨౫.

వీవైక్కుత్తార్త్యమ్ (ఇశులానే ప్రయోజనమేనై) ఎఱ్ఱ.

(నీయులజ్ఞ నాజ్ఞకులక్ష్మాతవిష్టు) ఎవ్వకుకుత్తాత్పర్యమ్ - రతుకనాన నీయు
 పేక్షిత్తిరుక్క నాజ్ఞోసాపేక్షరాయవద్ద ఇన్దైవడి. “ఇష్టు యామ్వద్దోమ్” ఎన్ని
 పదజ్ఞకుకుత్తాత్పర్యన్తరమ్ (ఎజ్ఞోవరవిత్వాది). కీడ్లే “పోడ్లీ పోగ్లీ” ఎవ్వ తె
 ల్లామ్ “ఇరజ్ఞా” ఎవ్వకుకు సాధనమ్మోలేయరుక్కిలతేయన్న (అత్తలెక్కిత్వాది).
 ఇకుమ్మవివరణమ్ (తాజ్ఞోపజ్ఞీనవిత్వాది). ౨౪.

పెరియ అరుమదమ్.

ఇరుప త్తజ్ఞామూర్తులు. “కజ్జాకవయిన్ శ్రీల్ నెరుప్పెన్నునిన్” ఎన్ తెయమ్,
 “వరుత్తమ్మలీర్ న్దుమక్కిన్” ఎన్ తెయమ్ కటాక్షిత్తు, “మరిమై మ్మెచ్చిల్”,
 ఎన్నిపాట్లోడే సజ్జితోన్ అవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉగ్గుళుక్కితావ్ది).
 ఉగ్గుళుక్కు వేణ్ణువతెన్నెన్నువేన్దు. “యామ్ వన్దకారియమారాయ్ న్దురుల్” ఎన్
 తాగల్ ప్రార్థితై మ్మెన్దు మజ్జళాశాసనత్తిలే మూణ్ణు ఇతుక్కాక వన్దో మ్మెన్దార్ క
 శేన్దు సర్వజ్ఞనానక నిన్దెత్తిర్కై యలే నిన్దల్ వన్దకారియ మెన్నెయ్ క్కటానెన్దె.
 (ఉణ్డేయాకిలుమ్) ఎన్దు - భగవద్విషయత్తి లిగ్గియవే ప్రతిబన్దకన్దెల్లామ్

౨౫-పా, ఒరు త్తి వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయరప్పడి. . ౨౬౩

వ్యా.— (ఒరు త్తి) (౧) “ అన్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా ” ఎన్నిటపడియే సర్వలోకజ్ఞుక్కుమ్ నియామకనానవనైయు జ్ఞాడ నియమిక్కు మవళాకైయాలే నాట్టిల్ తనక్కు ఒప్పల్ దీరుక్కు మవళ్.. (ఒరు త్తిమకనాయ్) (౨) “భూతానాం యోఽవ్యయఃపితా ” ఎన్టు - సర్వలోకజ్ఞుక్కుమ్ పితావానవళ ఒరు త్తిమకనావతే!. చక్రవర్తి తపస్సుపణ్ణి మాణిక్యమౌత్తే నాలుపిల్లై క్కళై ప్పెల్ ద్రా ప్పోలే నాల్వరుజ్ఞాడి తపస్సుపణ్ణి ఒరుమకనై ప్పెల్ ద్రపడి.

(మకనాయ్పిటన్డు) పిటన్దపోతే శొల్లిల్ దుచ్చెయ్ కై. చక్ర వర్తి త్తిరుమకళ పక్వనానపిన్దు పితృవచనపరిపాలనమ్ పణ్ణినాళ; ఇవళ పిటన్దపోతే, (౩) “ఉపసంహరసర్వాత్మన్ ” ఎన్టుశొల్ల ఆత్వార్ కళై యుమ్ తోళ్ కళై యుమ్ మత్తైత్తానితే. (పిటన్డు) కర్తవశ్యర్

(౪) “తీయినిల్ తూళాకుమ్ ” ఎన్దిరుక్కుమవర్ కళాకైయాలే యెన్టుకరుత్తు.

అద్వితీయైయానవళెన్టు వివక్షిత్తు సేతుత్తార్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కి తార్ (సర్వేత్వాది). (నియమిక్కుమవళాకైయాలే) ఎన్టు - “ఉపసంహరసర్వా త్మన్ ” ఎన్టు నియమిక్కుయైప్పల్ ద్రా “ ఒరు త్తిక్కుప్పిటన్డు ” ఎన్దులాయరుక్కు, “మకనాయ్” ఎన్దుతైలే- మకనాకత్తక్కవ నల్లతవళ మకనానానెన్టు తోన్డుకై యాల్ వన్ద ఈడుపాట్టై క్కాట్టుకితార్ (భూతానామిత్యాది). ఎల్లార్ క్కుమ్ పితావా నవళ మకనాకైక్కు సేతువెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చక్రవర్తియిత్యాది).

“ మకనాయ్ ” ఎన్దుకుక్కు - మకళాశెయ్యుమ్ కార్యమ్ శెయ్ తుకొన్దు పిటన్దానెన్టు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిటన్దపోతే యిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). “అవతరిన్తు” ఎన్నాసే, “పిటన్డు” ఎన్దుకుక్కు ఉట్కురుత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కర్తవశ్యరీత్యాది). “మకనాయ్” ఎన్దుతైలే పిజప్ప అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్,

(౧) యజు-ఆరి-౩-౨౧.

(౨) సహస్రనామోష్ఠాదే “ పవిత్రాణాంపవిత్రం యో మద్భశానాచ్చమద్భ శమ్ । ఔవతం దేవతానాచ్చ భూతానాం యోఽవ్యయః పితా ”.

(౩) వి-పు-౫-౩-౧౩-౧౩౬-వతు పుటత్తిర్ కాణ్ణ. (౪) ౫.

పశువత్సెల్లామ్ కృపావశ్యనాయ్ కొండ్లు పట్టపడి. (పిఱన్దు) ఆవిర్భవిక్క
లాకాతో, పత్తుమానమ్ వయిన్ద్రీలే యిరుప్పార్కళాకిల్ పన్నిరణ్ణు
మానమ్ వయిన్ద్రీలే యిరున్దు పిఱక్కవేణుమో, (౧) * పన్నిరు
తిఱ్ఱళ్ వయిన్ద్రీల్ కొండ్లవితే. (౨) “దేవకీ పూర్వసన్ధ్యాయా మావి
రూఢితం మహాత్తనా ” ఎన్దు, పిఱన్దానెన్దై అవద్యమెన్దు పరిహరిత్తా
ముసి, అతుతాన్ అవద్యమెన్దు పిఱన్దాన్ ఎన్దితార్కళ్. నమ్మడైయ
కర్కమ్ నమ్మడైయవనై సజాతీయనాక్కుమ్; అవనుడైయ కృపై
నమ్మెయవనోడే సజాతీయనాక్కుమ్. (౩) “పరమంసామ్యముపైతి”
ఎన్నక్కడవతితే. అవన్ పిఱవి నమక్కెన్దుకోల, నమ్పిఱవి అవన్

“పిఱన్దు” ఎన్దు విశేషిత్తతు, లోకత్తార్ పిఱవియిలుమ్ వ్యావృత్తమెన్దు లోన్దుమెన్దు
తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆవిర్భవిక్కలిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ముసి
“అవిరూఢితమ్” ఎన్దుకొల్లియిరుక్క, ఇవర్కళ్ “పిఱన్దు” ఎన్నక్కాడుమో
వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (దేవకీయత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (అతుతానవద్యమ్)
ఎన్దు - సాశీల్యాదికకుక్కు అతు న్సూరికరమల్లామైయాలే యెన్దుకరుత్తు. పిఱ
ప్పక్కక్కర్కమ్ అడియాక్తయాలే అతిల్లాతవనుక్కు ప్పిఱప్పకొల్లక్కాడుమో
వెన్నుమ్కజ్జెయ్ ప్పరిహరియానిన్దుకొండ్లు సాశీల్యమ్తోన్దుమ్మడియై యుపపాదిక్కి
తార్ (నమ్మడైయవిత్తాది). నమ్మడైయకర్కత్తాలే నామ్సంసరిక్కెయాలే నమ్మె
యెడుక్కెక్కాక అవన్ సజాతీయనాయ్ వన్దు పిఱన్దు పురైయఱక్కలక్కె
యాలే సాశీల్యమ్ విశిష్టమెన్దుకరుత్తు. ఇతుక్కు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవ
నుడైయవిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే). నమ్మొడు సజాతీయనాయ్ ప్పిఱన్దానాకిల్
అత్తాలే అవనెడున్కుమ్మడి యెన్దు నేయెన్న; (౧) “జన్మకర్తచ” ఇత్తాదివచనత్తై
యన్కుండ్లురుళిచ్చెయ్కితార్ (అవన్ పిఱవియిత్యాది). (నమక్కెన్దుకోల) ఎన్దు -

(౧) పెరి-తిరు-౩-౨-౪. (౨) వి-పు-౧-౩-౨-౧౦౩-వతు పుటత్తిల్

సార్కక్క. (౩) మున్దోపనిషది, ౩-౧-౩, “యదా పశ్యతి పశ్యతే రుక్
వర్ణం కర్తారమీశంపురుషం బ్రహ్మయోనిమ్ | తదా విద్వాన్ పుణ్యపాశే విధూయనిర
శ్శానః పరమంసామ్యముపైతి”.

౨౫-నా, ఒరు త్తి వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౬౫

మాతాపితాక్కల్ తాలిల్ విలజ్గు పట్టతుడదుమ్. నమ్పిఱవి నమ్మె
యుమ్ అవనై యుమ్ అకల్ ముకై క్కుడలాయిరుక్కుమ్; అవన్ పిఱవి
ఇరువరుమణుకుకై క్కు డిడలాయిరుక్కుమ్.

. (ఒరిరవిల్) అవ్విరవిలే యుళోదై ప్పిరాట్టిక్కు ప్పిల్లై యాక
వేణ్ణుకై యాలే తిరువాయ్ప్పడియిలే పుక్కు; నాయ్: క్కుడలాయిరుక్కు
నెయ్ తొణ్ణాతాప్పోలే, కంసాదికల్ తణ్ణై నూతికా గృహత్తిలే ప్పిరా
త్తజ్జవాట్టిల్లోలిల్లె యెన్దై. (ఒరిరవు) అవ్విరవై యెక్కుమ్ ఇరవు
మున్ను మిల్లె పిన్ను మిల్లె. కాలకృతపరిణామ మిల్లాత దేకత్తిల్ వచ్చు
కాలాధీనమాన దేశ త్తిలే విఱప్పతే!. అవర్కల్ తణ్ణిలోసాతియుమ్ ప్పెన్
లిల నెన్దై. (ఒరు త్తిమకనాయ్) ఒరు త్తి ఇవనై “మకనాకప్పెఱ

నమక్కాకవన్దానెన్ద తియవెన్ద పడి. ఉత్తారత్తై వైభర్త్యున్ద ప్పెన్దనాన్దకన్ (నమ్
క్కితార్ (నమ్పిఱవియిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే).

ఒరిరవిలే - ఒరు త్తిమకనాయ్ప్పిఱన్ద ఆయప్పడియిలే పుక్కు, ఒరు త్తిమక
నాయ్ ఎన్దన్దయాధ్యాహరణ్దల్ త్తిరువుళ్ళమ్పల్దై, అవ్విరవిల్ తానే యజ్జావ్ప్ప
కైక్కు హేతుత్తైక్కాట్టానిన్దకొణ్ణు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవ్విరవిలే
యిత్యాది). (పిల్లైయాకవేణ్ణుకైయాలే) ఎన్దతు - అవ్విరవిల్ తానే పిల్లైయాక
వేణ్ణుమ్మడి తపన్దైప్పణ్ణుకైయాలే యెన్దపడి. తిరువాయ్ప్పడియిల్ పువకైక్కు
యళోదాదికగుడైయ భాగ్యత్తైహేతువాక క్క్కిరుళిచ్చెయ్తు. కంసాదికగుడైయ
చార్భాగ్యమ్ హేతువెన్దరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాయిత్యాది). “ఒర్” ఎన్దతుక్కు-
ఏకత్వసంఖ్యాపరమాక క్క్కిరుళిచ్చెయ్తు, అద్వితీయత్వవివక్షియా, అవతారహేతు
వాకైయాలే అతిక్లాఘ్యమెన్దమ్, విఱన్దవిడత్తిరుక్కు వొట్టాతపడియాలే అతిక్లా
మానతెన్దమ్, ఇరణ్ణుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవ్విరవైయిత్యాది వాక్యద్వయ
త్తాలే). ఇప్పుడు, “ఒర్” ఎన్దతుక్కు (క్రమేణ అన్వయమెన్ద కష్టాకొళ్ళదు.
ఇరణ్ణుతాయ్మార్ గు ఒరువకా పిల్లైయామ్మడి యెన్ద సేకేపవలెన్ద మరుళిచ్చెయ్
కితార్ (ఒరు త్తియిత్యాది). పిల్లైయాకైయాలే వన్దరగమ్ ఇరువర్క్కుమ్ తున్ద

వేణుమ్" ఎన్ఱు ఆశ్రయిక్క, అవళుక్కు అవతార రసత్తై కొడుత్తు, ఇవ
భుక్కు లీలారసత్తై యనుభవిప్పిత్తపడి. ఓరవతార త్తిలే యాదవనజాతీ
యనుమాయ్ గోపజాతీయనుమానపడి. (౧) "అంశావతారో బ్రహ్మర్షే
యోఽయం యదుకులోద్భవః" ఎన్ఱు ఋషితానే, (౨) "గోపాలో
యాదవః వంశం మగ్నమభ్యుద్ధరిష్యతి" ఎన్ఱాసితే. (మకనాయ్) పీఠ
ప్పీల్ పురైయిల్లాతాప్పోలే ఇనళ్ మకనాన విడత్తిలుమ్ పురైయల్
బిరుక్క.

(ఒళిత్తువళిర) కంసనుడైయ విషదృష్టిపడామే వళర్ న్దపడి.
నాట్టార్ శెయ్ వన శెయ్యప్పెటాతే కళ్యర్ పట్టతు పడువతే!. తిరువవత
రి త్తిరుక్కచ్చెయ్ తే అన్తర్యామి పట్టతు పడువతే!. ఉళేయిరుక్క
చ్చెయ్ తేయమ్ ఇవనిలై ఎన్ఱు ఎఱ్ఱు త్తిడుమవ ముకణ్ణాన నన్ఱుతిక్కు
మోవెన్ఱై. అన్తర్యామియాయ్ మక్తైయనిత్తిఱుతు, విచ్చేటిన వ్రజై

మూశగూలే పిళ్ళిగూకైక్కు త్తటిలైయెన్ఱుకరున్ఱు.

ఒళిత్తువళిరుక్కు హేతువరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కంసనిత్యాది). ఇవనవతరి
క్కుమిడిత్తిర్ విషదృష్టిప్రసక్తిమాయ్ ఒళిక్కు వేణ్డిల్ శ్రేయ్ఱెన్ఱు గోపిమారుడైయ ఈడు
పాడొక వైస్పిగ్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నాట్టారిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). "ఒళిత్తు
వళిర" ఎన్ఱుకుక్కు. స్వాపదేశదురుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఉళేయిత్యాది వాక్యద్వయ
త్తాలే). ప్దే "ఒరుత్తి" ఎన్ఱుకుక్కు అసదృశైయెన్ఱు ఒరుతాత్పర్యదురుళిచ్చెయ్ తు,

(౧) వి-పు-౨-౨౦-౧. మైత్రేయః, "సృషాణాం కథిత స్సర్వః భవతా
వంశః ఒద్భవః । వంశానుచరిరిం చైవ యథావదనువర్ణితమ్ ॥ అంశావతారో బ్రహ్మర్షే
యోః యో యదుకులోద్భవః । విష్ణోస్తు విస్తరేణాఽహం శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్త్వ
యః । ఇతారి యూని కర్తాణి భగవాన్ పురుషోత్తమః । అంశావతారవతీశ్యో
ర్వాన్యం తత్ర తాని మునే వదః ॥

(౨) వి-పు-౨-౧-౪౯. "అయం స కళ్యతే ప్రాజ్ఞః పురాణార్థవిశారదః ।
గోపాలో యాదవం వంశం మగ్నమభ్యుద్ధరిష్యతి,"

తాయమున్నే నిట్కిల్ తాదైక్కొల్లుమ్, అవళ్ పేరనిట్కిల్ తన్న
ముడిత్తుక్కొళ్ళుమ్, అతుక్కాక ముకమ్తోన్ద్రాతేన్దు ఇరణ్ణ తత్త
యైయుమ్నోక్కుమ్ మాతావైప్పోలే, ఇశైన్దు “అమ్మ!” ఎన్దాల్ “ఏ”
ఎన్దొక్కుక్కిట్ట విరుక్కిఱపడి యెన్దునూమ్. పేర్ శొల్లాతే “బరుత్తి”
ఎన్దుతు- (౧) “అత్తత్తికపత్తానాళ్” ఎన్దువర్మకళాకైయాలే భయ
త్తాలే యొళిక్కిఱాళ్, అభిచరిక్కిలుమ్ అతునో ఇతునో ఎన్దు సన్దేహి
కైక్కాక.

(తరిక్కిలానాకి) కృష్ణ వళరానిష్టా ఎన్ఱు కేట్టపిన్ఱు అన్ఱా
 ధరిక్కిమాట్టిన్ఱ్ఱీలన్ఱా. ఈశ్వరసత్తెయ్యెయిమ్ పాతాత ఆశయమిత్తే.
 (తాతీజ్ఱునినైన్ఱ) భయత్తాలే పరిన్ఱు మజ్జళాశాసనమ్ పజ్జమ్ విష
 యత్తిలే తీజ్ఱునినైన్ఱ త్తతు దుష్పక్రృతి యాకైయాలే. (తా) ఉత్తర
 త్తణత్తిలే పడప్పుకుకిత పాడటియాత తాన్ఱా. (తీజ్ఱునినైన్ఱ) తజ్జో
 వాయాలే శొల్లమాట్టామైయాలే “తీజ్ఱు” ఎన్ఱితార్కళో. అతావతు
 పూతనై యుభిట్టారై వరక్కాట్టియుమ్ విల్విత్తపుక్కెన్ఱు అత్తైత్తమ్
 నామగ్రహణమ్పజ్జాలే, “ఒరుత్తి” ఎన్ఱు సామాన్యకబ్బమ్ ప్రయోగ్గితార్కళో ఎన్ఱు
 అతుక్కు హేతుపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (జేర్ శొల్లాతేయత్తాది).
 దేవకిమకనాయెన్ఱుమ్ యశోదైమకనాయెన్ఱుమ్ శొల్లమిడత్తిల్, ఇవనడైయ ఏత్తో
 మెల్లాకుటిన్ఱు ఉకవతార్ ఏతేనుమ్ తీజ్ఱునినైన్ఱార్కళుమ్ ప్రేమాతీకయత్తాలే యజ్జో
 మత్తిత్తు అనాదరమ్ తోన్ఱ్ఱున్ఱొన్ఱార్కళెన్ఱు కరుత్తు.

తిరువాయ్ప్పాడియిలే యొలిత్తువళిర ఇవకా తెరియతిరుక్కావ్వు నేమెన్న
వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (కృష్ణనిత్యాది). స్వాపదేశత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కీటార్
(ఈశ్వరసత్తైయిత్యాది). ఉక్ హృదయత్తిల్ అస్తర్యామియరక్కితానెన్టాల్ :: ఈ
శ్వకోహమ్", ఎ్విరుక్కుమవకా సహియానెన్ట తాత్పర్యమ్. "తాకా" ఎన్టతుక్కు
దుప్పొక్కతియెన్ట ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కు, తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కీటార్
(ఉత్తరేత్యాది). కరుత్తై - మనసైన్. పిత్తైప్పిత్తు - పిత్తైయక్కి-పాయ్కీయెన్ట

నలియ త్తేడినపడి. (కరుత్తైప్పిత్తైప్పిత్తు) పూతనై ముతలనాన్ నలివు కళై పుణ్ణపుక అత్తైత్తప్పి త్తనై నమక్కుత్తనపడి. అవన్ నినైవై అవనోడే పోక్కినపడి యెన్ఱుమామ్.

(కళనిత్యాది) కంసన్ అనాదికాలమ్ సశ్చితమాన పాపమిత్త నైయుమ్ కణ్ణకాట్చియిలే అనుభవిత్రుమ్మడి నిన్ఱవన్. ఆశ్రితర్ వయిన్ శ్రిల్ నెరుప్పై కంసన్ వయిన్ శ్రిల్ కొళు త్తినవన్తనై. అతా ఎతు - భయాగ్ని కొళుత్తుకై. (నెడుమాలే) ఇతెల్లామ్ పడవేణ్ణిన్ యి ఆశ్రితర్ పక్కల్ వ్యామోహత్తాలే యెన్తై. అప్పీతు శ్రీవసుదేవర్ పక్కలిలుమ్ శ్రీదేవకియార్ పక్కలిలుమ్ తిరువుళ్ళమ్ మణ్ణినపడి యెన్ఱుమామ్.

(ఉనై యరు త్తిత్తువన్దోమ్) అర్థిత్వత్తిల్ నిరపేక్షనానవునై. శ్రీవైకుంఠ త్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఇరప్పాళనాయ్ ఇవ్వళవుమ్ వన్దతు ఆర్ అపే క్షిత్తు? (నెడుమాలే యునై యరు త్తిత్తువన్దోమ్) పణ్డే వ్యాముగ్ధనాన వునై అర్థిత్కైయాలే పిచ్చిన్తేలే పిచ్చేన్దవన్దోమ్. అర్థిత్వత్తినళవు ఎజ్జళో వడినై ప్పార్క్కవమైయుమ్.

(పత్తైతరుతియాకిల్) ఎజ్జళుక్కు ఉదైళ్ళమ్ శెయ్కుతియాకిల్. “ఆకిల్” ఎత్తు - నమ్ముడైయ అర్థిత్వాదికళో అప్రయోజకమ్; అవన్ నినైవాలే ఫలమెన్తై. ఉన్నభుకాలే పిత్తైప్పియాతే శెయ్తరుళ ప్పార్ త్తాయాకిల్ ఎన్నవుమామ్.

శబ్దార్థమాయ్, ఇరన్ఱువిభమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పూతనైయత్వాది వాక్యద్వయత్తాలే). (అవన్ నినైవైయవనోడే పోక్కినపడి) ఎన్ఱు - అవన్ నినైవు అవనిడ త్తిర్ ఫలత్తైక్కొడుక్కుమ్మడి తాన్ సజ్జప్పిత్తెన్ఱపడి.

అర్థిత్వనిరపేక్షనాకైయై యుపపాదిక్కితార్ (శ్రీవైకుంఠత్వాది). “ నెడు మాలేవన్దోమ్ ” ఎన్ఱుళ్ళొల్లవే ఇవర్కళాశై సిద్ధమాయిరుక్కువుమ్, “అరుత్తిత్తు” ఎన్ఱు కొన్నతు శేరాశైయాకవన్దోమెన్ఱు వివక్షిత్తు, ఆశైయిసుడైయ పెరుమై ఎవ్వళోవ న్నుమ్ శబ్దైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అర్థిత్వత్తిలిత్వాది).

౨౫-పా, ఒరు త్తి న్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౨౫

(తిరుత్తక్క శేల్వముమ్) (౧) “ యస్యసా జనకాత్మజా-అశ్రమేయంహి తత్తేజః ” ఎన్ఱు - శ్రియఃపతిత్వత్తల్ వర్త సమ్మన్తేయుమ్. పిరాట్టియాశైప్పడుమ్ సమ్మత్తెన్నువుమామ్. (శేవకముమ్) అత్తైక్కాత్తుఱ్ఱువల్లవీర్యమ్. (యామ్పాడి) ఉకాపేర్ శొల్లప్పెతాత న్నాన్దో ఉక ప్పోడే అత్తై చ్చొల్లి. (వరుత్తముమ్ తీర్న్దు) ఉన్ఱై ప్పిన్ద్రువడుమ్ దుఱిఖముమ్ తీర్న్దు. పిరిన్దార్ పడుమ్ పాడఱియ ఉన్ఱై నే పిన్ద్రుత్తి యాయే. (మక్కిన్ద్రు) కై వల్యమ్మోలే దుఱిఖనివ్వుత్తిమాత్రమేయన్ఱు, ప్రీతిక్కు ప్పోక్కు-విడుమ్బడియాక వేణుమ్. ౨౫.

తిరువారే తక్కశేల్వత్తై యెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువళ్ళవమ్మనై త్తాత్పర్యముఁ చెప్పయేకితార్ (యశ్యేత్యాది). “తత్తేజః” ఎన్ఱుకు సమ్మదమాయ్. తర్వతేజః ఎన్ఱుకొళ్ళకు. తిరువుక్కు-త్తక్కశేల్వమెన్ఱు వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యముఁ చెప్పయేకితార్ (పిరాట్టియత్యాది). (కాత్తుట్ట) ఎన్ఱుకు - రక్షిత్రనభవిష్పిక్కువచ్చుడి. .. వరుత్తముమ్ ” ఎన్ఱుచకారత్తల్ - మిళవుమ్ దుస్సుహత్తై తోన్ద్రుకైయాల్ అతావడి యెన్ఱు నేయెన్నుమ్ ప్రక్కత్తిలే అరుశొల్లత్తరమున్ఱు, అనుభవిత్రేయఱియవేణుమ్, అను ఉన్నాఅఱియప్పొకాతెన్ఱు ఉత్తరమ్ తిరువుళ్ళవమ్మనై యరుశిచ్చయేకితార్ (పిరన్దారిత్యాది). ౨౬.

శిన్న అరుమ్బడిమ్.

ఇరుపత్తణ్ణామ్బటు. (ఒరుత్తి) “ ఒరుత్తి ” ఎన్ఱుకురమ్మ రాప్పిన్ద్రుమ్-అల్పత్తిరేయాతల్, అధికత్తిరేయాతల్. ఆయ - పరతత్తనాయ్. “ ఒరుత్తిమక నాయప్పిన్ద్రు - ఒరుత్తిమకనాయ్విరువకర ” ఎన్ఱెయారే న్యాన్దైయుమ్ శొల్లు కిఱకు. ఇత్తల్ - కృష్ణసుక్కతిళయమ్ శొల్లిన్ద్రాయ్త్తు.

“ మకనాయప్పిన్ద్రు ” ఎన్ఱుకు- త్తాత్పర్యమ్ (విజ్ఞప్తహితేయత్యాది) : అనకాశేయతతెన్నెన్న వరుశిచ్చయేకితార్ (చక్రవర్తిత్తిరుమకనారిత్యాది). “ ఒరు ర్భూతమ్ ” ఎన్నానిఱ్కు “ పిఱన్ద్రు ” ఎన్నలామోవెన్నవరుశిచ్చయేకితార్ (శేవక

(౧) రా-అర-౩౩-౧౮. రావణప్రతిమారీచః “ అప్రమేయం హి తత్తేజః ” యస్య సా జనకాత్మజా । నర్తం సమర్థస్తాం హర్తం రామచాపాశ్రయః ॥ ౩౩ ॥

ఇత్యాది). అవనుడైయపిఱవిక్కుమ్ నమ్మడైయ పిఱవిక్కుమ్ వాళియేతెన్న (నమ్మడైయకర్తమిత్యాది).

“ఓరిరవిల్” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ “ఓర్” ఎన్దళబ్బత్తుక్కిరణ్ణు పారుళ్, - ఇవర్క శుడైయ పాపాతిశయమ్ ఒరురాత్రియాకిలుమ్ తల్లవొట్టిగ్గిరైయెన్నుతల్; అన్నిక్కే, ఈశ్వరేచ్ఛయా అద్వితీయమాన రాత్రి యెన్నుతల్. ఒరురాత్రియిలే ప్పొక్కెక్కు హేతు ఇరణ్ణు; పిళ్ళైయాకైక్కాతల్, తణ్డైయాలేయాతల్; ఇత్తై యరుళిచ్చెయ్కి తార్ (అవ్విరవిలిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే). (అవర్కళ్) సంపారికళ్. (అవర్కళ్ తల్లవొట్టిపాతియమ్ పెగ్గిరిలనెన్దై) ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - నూతకమ్ పత్తునాళాకిలుమ్ పిఱన్ద గృహత్తిలే కిడప్పార్కళ్ లాకిక శికుక్కు లెన్దపడి. “ఆయ్” ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (పిఱప్పిల్ పురై యిత్యాది).

(ఎఱ్ఱుత్తిడుమవన్) క్రిమికణ్డాదికళ్. “అత్తత్తిన్ పత్తానాళ్” ఎన్ద పాశురత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - మాన్ద నక్షత్రత్తుక్కు ప్పత్తావతునాళెన్దపడి. పరివరాకైయాలే క్కీఱుక్కు ప్పత్తానాళో మేలుక్కు ప్పత్తానాళో వెన్ద సన్నేహిక్క వరుళిచ్చెయ్తా రెన్దితార్ (అభిచరిక్కిలుమిత్యాది). నాళ్-నక్షత్రమ్.

“తాన్” ఎన్దతుక్కిరణ్ణు పారుళ్; అసుర ప్రకృతియాన తానెన్నుతల్, అన్దెరనాన తానెన్నుతల్. “కరుత్తై ప్పిట్టైప్పిత్తు” ఎన్దతుక్కిరణ్ణు పారుళ్-పూతనై ముతలనార్, తన్నై నలికైక్కు నిన్దెత్త నిన్దెవిల్ నిన్దుమ్ తన్నై త్తప్పవిత్తెన్నుతల్; అన్నిక్కే, కంసనుడైయ నిన్దెవై మాతాడప్పణ్ణి యెన్నుతల్.

(అక్రితర్ వయిగ్గిరైల్) ఎన్దతు-దేవకీవసుదేవాదికళ్. “నెడుమాలే” ఎన్దతు పూర్వభావియాతల్, అపరభావియాతల్.

“అర్థిక్కైయాలే” ఎన్దతుక్కు, ఉక్కుళుక్కుర్థిత్వము జ్ఞానిఱతు నానతీయుమ్మడి యెన్నున్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అర్థిన్దత్తిన్దళిత్యాది). అళవు - ప్రకారమ్. (ఎన్దళ్ వడివై) ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - (౧) “ఏహిపశ్య” ఎన్నుమాపాలే అపేక్షయిన్ మిఱుతీ వడివిలే తొడైకొళ్ళుమ్మడి యరుక్కై.

అఱ్ఱకారే పిట్టైప్పిక్కైయావతు - సౌందర్యము మన్దరాయమెన్దై.

తిరుత్తక్క శెల్వమ్ - తిరువారే, తక్కతు - ఉళ్ళుతెన్నుతల్, క్రియశిపతిత్వ

అవ. — ఇరుపత్తాతామ్బట్టు. ఉజ్జళుక్కు అపేక్షిత మెన్నెన్న; నోన్బుక్కు వేణ్ణుమ్ ఉపకరణజ్జలే యుమ్ అపేక్షిక్కి-తార్కళి. కృష్ణ సంశ్లేష రసోత్సుకరాన వివర్కళి ఇవల్లై అపేక్షిక్కైక్కడి యెన్నెన్నిల్ ; అన్ద సంశ్లేషత్తుక్కు ఏకాన్తమాన నోన్బై ప్రస్తావిక్కైయాలుమ్, కృష్ణ ముకత్తై వెలియిలే కాణ్ణెక్కు హేతువాక్కైయాలుమ్, అవనుడైయ తిరునామజ్జలే వాయారచ్చొల్లుకైక్కు హేతువాక్కైయాలుమ్, ఇడైయర్ పక్కల్ ఉపకార స్మృతియాలుమ్ నోన్బుక్కు అజ్జలే వేణ్ణి క్కొళ్ళుక్కితార్కళి.

తాల్ వన్ద సంపత్తైవడి. తిరువుక్కు-త్తవతి ఎన్నుతల్, (౧) “ తిరువుక్కు- తిరువాకియ ” (౨) “ ఈ క్రియ ” ఇత్యాదిప్పడియే. సమ్మదైయ విశ్లేషత్తిర్ దుఃఖ మతిశయిత్తిరుక్కుమో వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిన్దనార్ పడుమ్బడిత్యాది). అనాల్ కేవలనైప్పలే (౩) “ జరామరణమోక్షయ ” ఎన్దు దుఃఖనివృత్తిమాత్రమ సోరుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (మక్కిన్దై కైవల్యమ్బాలే యిత్యాది).

[పత్తితరుతియాకిల్ అరుత్తిత్తు వన్దోమ్-మక్కిముప్పడి పల్లవేణుమ్] ఎన్దన్దయమ్.
పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తాతామ్బట్టు. క్కీప్పాట్టిల్ - ఉజ్జళుక్కు వేణ్ణువతెన్నెన్దు అవకా కేట్టు, అతుక్కు “ పత్తితరుతియాకిల్ ” ఎన్దు తన్దళుద్దేళ్ళకైచ్చొలియిరుక్కువుమ్, అవకా ములై ముతలానవల్లైలే సత్తనాకైయాలే మున్దు మీళవుమ్ కేట్టివాన్దెన్దు తిరువుళ్ళమ్భల్లై అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉజ్జళుక్కి-త్యాది). (ప్రస్తావిక్కైయాలుమ్) ఎన్దు - గోపవృద్ధి “ నీళ్ళలో నోన్బునోరుళ్ళలో ” ఎన్దు అనుమతి పణ్ణి యిడుక్కైయాలు మెన్దపడి. (వెలియిలేకాణ్ణెక్కు హేతువాక్కైయాలుమ్) ఎన్దు - నిలవత్తైయిలే కిన్దన్ద తన్దళి నోన్బుక్కాక క్కృష్ణనోదే కేరవిడుక్కైయాలేయెన్దు కరుత్తు.

మూ. — మా లే మణివణ్ణా మార్కట్టి నీరాడువా
 మేలైయార్ శెయ్పనకల్ వేణ్ణువన కేట్టియేల్
 ఇలత్తైయెల్లామ్ నడుజ్జ మురల్వన
 పాలన్న వణ్ణత్తుక్ పాళ్ళశన్నియమే
 పోల్వన శజ్జల్ పోయ్ప్పాడుడైయనవే
 శాలప్పెరుమ్ పత్తైయే పల్లాణ్ణిశైప్పారే
 కోల విళక్కే కొడియే వితానమే
 ఆలినిలైయా యరుళేలోశెమ్బావాయ్. ౨౬.

వ్యా. — (మా లే) మున్ను (౧) “ నారాయణనే నమక్కే పత్తైతరువా ” ఎన్ఱు అపరిచ్ఛేద్యమాన మేన్జెయ్యెయమ్ నిన్జై త్తిరున్దార్కల్ ; ఇప్పోతు - ఇత్తత్వత్తుక్కు వాత్సల్యమే స్వరూపమెన్ఱు నిలైయిట్టార్కల్. (౨) “ శరణాగతవత్సలః ” ఎన్ఱు - శ్రీరామాచార్యుడు త్తుక్కు ఉల్పీడాన ప్రధానగుణత్తై ప్పిరాట్టి నిలైయిట్టాల్ ; మహాభారత

ప్రాప్యప్రాపకజ్జశై నిమ్మర్నిక్కుమ్మోతు, “ నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువా ” ఎన్ఱు-నారాయణత్వత్తై పురస్కరి త్తిరుక్కైయల్ అపేక్షితవిడత్తియమ్, “ నారాయణా ! మణివణ్ణా ” ఎన్న వేణ్ణియరుక్కు, “ మా లే ” ఎన్ఱు వ్యామోహ ముణ్ణైయిట్టు సమ్పాధిక్కిణ తెజ్జ నేకూడుమెన్న వరులిచ్చెయ్కెటార్ (మున్ఱిత్యాది). (మేన్జెయ్యెయమ్) ఎన్ఱుచకారత్తాలే - “ కార్ మేనిచ్చెజ్జణ్ ” ఎన్ఱువాత్సల్యత్తైయమ్ నిన్జెత్తార్కల్. ఇవర్కల్ “ యామ్ వన్ద కాయమా రాయ్న్దరుల్ ” ఎన్ఱు శొన్న పోతే తిరుముక్తిలల్ త్తియైయమ్, వావెన్ద వాతే సింహాసనత్తేటవరు కైయైయమ్కణ్ణు వ్యామోహమే ఇవనుక్కు స్వరూపమెన్ఱు నిశ్చయిత్తార్కల్ శెన్ఱు కరుత్తు. ఇవనుక్కు వాత్సల్యమే నిరూపకమెన్ను ముతుక్కు దృష్టాన్తపూర్వకమ్ ప్రమాణమ్ కాట్టుకె టార్ (శరణాగతేత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). (మహాభారతత్తుక్కుల్పీడాన) ఎన్ఱు-అతుక్కు ఉపనిషత్తాన శ్రీగీతైయిల్ చరమత్తిల్, “ మామ్ ” ఎన్ఱుతుక్కు త్తాత్పర్య

† “ శెయ్విన్దెకల్ ” ఎన్ఱుపాఠమ్.

(౧) ౧. (౨) రా-సు-౨౧-౨౦-౩౫-వతు పుటత్తిల్ పార్కల్.

త్తుక్కు ఉల్బీడాన వ్యామోహగుణత్తై “మాలే” ఎన్నిట సమ్పాదన
త్తాలే ఇవర్కళో నిల్లెయిట్టార్కళో. ఇవర్కళో పేచ్చుక్కేట్టెన్దు
పడ్డెయిలుమ్ పెరుమ్పి త్తనానపడి.

.(మణివణ్ణా) అపరిచ్ఛేద్యనాయరుక్క-చ్చెయ్ కేయమ్ ముత్తానై
యిలే ముడిన్దొళలామ్బడి యరుక్కై. కీర్త్తొచ్చెన్దు వ్యామోహమ్ పడి
విలే నిట్టలిడుక్కై. ఇన్నీరై యిన్దిక్కే ఘాతుకనానాలుమ్ విడవొడ్డాత
వడివట్టుకు. పెళ్ళిలో పిచ్చుక్కు నిదానమాన పడివెన్నపుమామ్.

(౧) “మాలాయ్ ప్పిటన్ద నమ్మియై మాలే శెయ్యుమ్ మణాళనై” ఎన్ని
క్కడవతితే.

నీళ్ళో వస్తతెన్నన్న ; వస్తకార్యత్తై చొల్లుకితార్కళో (మూర్
కట్టినిరాడువాళ) మూర్కట్టి నీరాడుక్కై క్కుడవకరణజ్జో వేట్టి ప్పొమ్.

మాన వస్తపడి. ఇతిలే వాత్సల్య స్వామిత్య సోళ్య సోలభ్యజ్జాకిం <౧౩> కేమజ్జో
నేరాక ప్రకాశిక్కిట తెన్నక్కడవతితే. ఇప్పోతు మాలానైక్కు శోతువోతెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవర్కళిత్యాది). (పేచ్చు) ఎన్దుతు-(౨) “యామ్ వస్తకారియ
మారాయ్ ప్పరుళో” ఎన్దు పేచ్చెన్దుపడి. మాలుడైయవనెన్నాతే “మాలే” ఎన్దు
అత్తైయే నిరూపకమాక చొల్లుకైయాలే (పెరుమ్పి త్తన) ఎన్దుతు.

“మాలే” ఎన్దుతుక్కు సర్వాధికనాయెన్దు రాన్దుమ్ తిరువుళ్ళమ్ ప్పడి. మన
యిన్దుడైయ వల్లమ్మాలే యరుక్కుమ్, వల్లత్తై - స్వభావత్తైయడైయవ నేయ్ ప్పొన్దు
రమాయ్, అతిసోలభ్యస్వభావత్తై వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అపరిచ్ఛేద్యనాయ
ళిత్యాది). “మాలే” ఎన్దుతిక్ ముద్దినవరత్తైయే తిరువుళ్ళమ్ ప్పడి నైర్లత్తైయమ్
అన్దుకైయమ్ వివక్షిత్తు ఇరణ్ణామతాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కీర్త్తొచ్చెన్దు విత్యాన
వాక్యద్వయత్తాలే). అన్దుకు విడవొడ్డా మైక్కు శోతువోతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్
(పెళ్ళిత్యాది).

“మూర్కట్టినిరాట్టమ్” ఎన్నిట నోన్దునోన్దుక్కు వేణ్ణుముపరణజ్జై ఇవర్
కళో పేక్షిత్తిలర్కళాకిలుమ్ వృష్టిరూపమాన ఫలమ్ వర త్తట్టిలై, కృష్ణక్ <చూర్తనా

ఆ స్తిక్యాతిరేకత్తాలే అజ్గి కై ప్పట్టిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అజ్గత్తై విడా తొగ్గికిఱార్కళ్ .

మూర్కట్టి నీరాట్టమావ తెన్నెన్న ; ఇతు ప్రసిద్ధమన్తో వెన్నః
(౧) “స్వర్గకామోయజేత” ఎన్నుమాపోలవుమ్, (౨) “ నిదిధ్యాసీ
తవ్యః ” ఎన్నుమాపోలవుమ్, ప్రసిద్ధమాయిరున్దతో వెన్న, (మేలై
యార్ శెయ్ వనకిళ్) అవై పోలుమల్లకాణ్ ఇతు ; ప్రసిద్ధక్లాణ్ ఇతు.
శ్రుతి స్తృతికిలిలుమ్, (౩) “ధర్మజ్ఞ సమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ”

కైయాలే ఇవర్కళుక్కు ఉపకారకరాన గోపవృద్ధర్ అశేషీ త్తవర్తతై వర్షిప్పిక్క
క్కడవనన్తో వెన్నుమ్ శజ్జైయిరే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆ స్తికేత్యాది). అతావతు-
నోన్బాకిఱ అజ్గిస్థానీయనాన కృష్ణక్ తజ్జకుక్కుచ్చొల్లిల్లోడు చ్చెయ్ కిఱవ సేయాకి
లుమ్, నోన్బుక్కు వేణుమజ్జజ్జైయుమ్ విడాతొగ్గికిఱతు వేతే శిలవధికారికళుక్కు;
అజ్జనెన్తి క్కే తజ్జైప్పోరే నోన్బైయే యనుస్తిత్తార్కళాకిర్ వృష్టిరూపఫలమ్ సిద్ధి
యామల్ పోమ్ ; అప్పడియన్తి క్కే అవర్కళుక్కుమ్ ఫలమ్ సిద్ధిక్కు వేణు మెన్ను
మా స్తిక్యాతిశయత్తాలేయై.

గోపవృద్ధర్లారుమ్ కూడి, “ వర్ధారహక ప్పెణ్ణో నోన్బునోన్బుక్కడవర్
కళ్, కృష్ణక్ అతుక్కు నిర్వాహకనాకక్కడవక్ ” ఎన్ఱు కృష్ణనైయుమ్ పార్తు
చ్చొల్లియిరుక్కవుమ్ అఱియాతవనైప్పోరే యిక్కే ఏతెన్ఱుప్రశ్నమ్ పణ్ణుకై, వార్తైయిట్టు
వార్తైకొళ్ళుకైయే పరమప్రయోజనమాకైయాలే యెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్మల్లో ప్రశ్నోత్తర
పరమ్మరైయై కాట్టుకిఱార్ (మూర్కట్టియత్యాది). ధర్మజ్ఞ సమయతై వేదాదిక
ళుక్కు మున్ఱుజవెడుక్కైయాలుమ్, (౪) “తత్తదేవేతరే జనాః” ఎన్ఱు - శిష్టాచా
రమే కర్తవ్యమెన్ఱు తోగ్గొడుకైయాలుమ్, అతువే అతిశయితప్రమాణమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్
పల్లో యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శ్రుతిస్తృతిత్యాది).

(౧) కర్తకాజ్ఞే “ జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత.”

(౨) బృ-ఉ, ౪-౪-౫. “ అత్తావాఽరే ద్రవ్వవ్య శ్చోతవ్యో మస్తవ్యో
నిదిధ్యాసీతవ్యః.”

(౩) ఆపస్త-౧౭౪-వతు పుటత్తిర్ కాణ్.

(౪) గీ-౩-౨౧.

ఎస్తుమ్, (౧) “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః” ఎస్తుమ్ - శిష్టాచార మేయితే ప్రసిద్ధప్రమాణమ్.

ఆకిల్ వేణ్ణువతు శొల్లుళ్ళోళెన్న ; (వేణ్ణువనకేట్టియేల్) కేట్టు తియాకిల్ ఎగ్గిటతు అన్యపరతైయాలే, అన్యపరతై యెన్నెన్నిల్; పళ్ళులక్షమ్ కుడియిట్టెళ్ళుమ్ మున్నే నిక్కెయాలే ఇవక్ కళ్ ములైయిలుమ్ ఇడైయిలుమ్ కణ్ణిలుమ్ ముకత్తిలుమ్ తువణ్ణు ఆనై కుప్పాడువారై పోలే యిరుక్కెయాలే, తట్టి యెఱుప్పకితార్ కళ్. ఇత్తాల్ - స్వాపదేశత్తిల్, జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యజలై చొల్లుకిటతు. ఇవైయితే ఓరధికారిక్కు అభ్రకాకిటతు. కాణ్ణెక్కు హేతువాకై యాలే, “కణ్” ఎస్తు జ్ఞానతై చొల్లుకిటతు; భోగోపకరణమూకై యాలే, “ములై” ఎస్తు - భక్తియై చొల్లుకిటతు, కార్మ్యత్తాలే, “ఇడై” ఎస్తు-వైరాగ్యతై చొల్లుకిటతు. కార్మ్యత్తాలే వైరాగ్యమ్ తోద్రుమోవెన్నిల్; కార్మ్యత్తాలే - నిరాధారతైయై చొల్లిన్ద్రాయ్, అత్తాల్ - విషయాంతర స్పర్శరాహిత్యతై చొల్లుకిటతు.

(౨) “మధురా మధురాలాపా” ఎగ్గిటపడియే.

ఉజ్జల్ వడిపు కణ్ణుక్కు భోగ్యమాననోపాతి, ఉజ్జల్ వారై శెవిక్కు-

ప్రశ్నమ్ పణ్ణుకిటవ నైక్కుటిన్దు ఎజ్జల్ వారైయై క్కాతుకొణ్ణు కేట్టాయా కిలెన్నక్కుడుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కేట్టుతియాకిలిత్యాది). (ఆనైక్కుప్ప) నహరణ్ణమ్.

“మధురాలాపా” ఎగ్గిటపడియే శొల్లప్పట్టమధురమావ తజ్జళాలాపత్తాశే ఎఱుప్పకితార్ క శెన్దు అన్వయిత్తరమ్ కణ్ణుకొళ్ళు.

“భాల శైయ్లామ్ నడజ్జమురల్వన, పోయ్ ప్పాళ్ళడైయన” ఎన్దన్వయిల్ల,

(౧) గీ-౩-౨౧. “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠ స్తత్తదేవతరే జనాః । స య ర్పిమాణం కురుతే లోక స్తదనువర్తతే”

(౨) రా-సు-౨౬-౧౪-౧౪౬-వతు పుటత్తిల్,

భోగ్యమన్తో, శోల్లల్లొళ్ళెన్న; శోల్లల్లొకితార్కళి (ఇలలై ఇత్యాది) (౧)
 సహూహోధార్తరామ్మైణాం హృదయాని వ్యదారయత్, ఎన్నుమళ
 వన్దియే, జగత్తెల్లామ్ వాఱుమ్మడి ధ్వనిక్కైక్కు ఇడముడైతానవై.
 (౨) *పూళ్ళో తిరుముకత్తు మడుత్తూలియ శణ్ణోలియితే ధారకమ్,
 అప్పడియే నాడెల్లామ్ ఇన్దధ్వనికేట్టువాఱువేణుమ్. ఇవర్కళి తాళ్ళుమ్
 (౩) *వలమ్బురిపోల్ నిన్ద తిరచేణుమ్మెన్దితే శోల్లిల్లొమ్. (పాలన్న) పాలై
 త్తిరిట్టినాప్పోలే యిరుక్కై. ఇప్పడి యిరుప్పన పలశఙ్గువేణుమ్.
 (పోయ్ ప్పాడు) పేరిడమాయరుక్కై. ఇడముడ్డాకలితే ధ్వని ముట్టన్
 యిరుప్పతు. పుకల్ ఎన్దుమామ్; - రుక్మిణి ప్పిరాట్టిపోల్వార్కు
 ఉరవినానెన్ది పుకల్.

పిన్నైయోవెన్న; (ఇలలప్పెరుమ్పత్తైయే) ఒరుమన్దిలే

“ఇలలైయెల్లామ్” ఎన్దవిడత్తిల్ అత్తుస్ వికారముమ్ అవ్యయమాయ్, “ఇలలమ్”
 ఎన్ - ప్రతిహాలరైచ్చొల్లొకితాయ్, ప్రతిహాలరెల్లారుమ్ నడుక్కుమ్మడి ధ్వనిక్కై
 ఇడముడైతాయెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పల్లో వ్యావర్త్యపూర్వకమ్ ఫలిత తాత్పర్య
 మరుళిచ్చెయ్కితార్ (సహూహ ఇత్యాది). ప్రతిహాలర్ నడుక్కుమ్మారు అనుకూల
 మాన జగత్తెల్లామ్ వాఱుక్ అర్థసిద్ధమెత్తుకరున్దు అన్దిక్కై, “ఇలలమ్” ఎన్దతు -
 అనుకూలర్ పరమాయ్, “నడుక్కు” ఎన్దతు - ఇవర్కళికాధ్వని శివి వక్రియేపుకున్దు
 అమృతరసస్సోలే కుళిర్న్దు వవ్వలిడప్పణ్ణుకైయెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితారెన్న
 వుమామ్. శక్కుకై యిన్ద శే విశేషి త్తకుమ్కు ఉట్కరులై దృష్టాన్తపూర్వకమ్ విడ
 కిక్కితార్ (పూళ్ళొళిత్యాది వాక్యద్వయతాళే). నాడెల్లామ్ వాఱువేణుమ్మెన్దు మివర్
 కళి పరసమృద్ధిపరలైక్కు సువాదమ్ కాట్టుకితార్ (ఇవర్కళిత్యాది). “పోయ్
 ప్పాడు” ఎన్దతుమ్కు - ఇడముడైతాకైయై క్కిన్దోరు అర్థమాక వరుళిచ్చెయ్తు,
 అథాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పుకల్వైన్దుమామిత్యాది).

“ఇలలప్పెరుమ్పత్తై” ఎన్దతుమ్కు - మికవుమ్ పెరితాన వాద్యమెన్దు శబ్దార్థ

ధ్వనిక్రైయన్తియే ఎఱ్ఱుమొక్క ధ్వనిపుతారుపతై వేణుమ్. (౧)
 “యయా తూర్మపణాదేన భరీణాచ్చమహాస్వనైః” ఎన్నుమాపోలే.
 పీన్నెయోవెన్న ; (పల్లాణ్డిశైప్పారే) తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడిక్కొణ్ణు
 పోరువార్ వేణుమ్. పీన్నెయోవెన్న ; (కోలవిళక్కే) అఱ్ఱుకియ
 విళక్కు. అతాకిఱతు - మఱ్ఱళదీపమ్. (కొడి) తిరుక్కొడి యాడవే
 ణుమ్. (వితానమ్) మేల్ కట్టి వేణుమ్. .

ఎఱ్ఱు ఇవల్ మై యపేక్షిక్క ; శఙ్గుమ్ పలకిడైయాతు, శ్రీపా
 ఇచ్చజన్మతై కొఱ్ఱుళ్ళోశెన్టాక ; తన్నెప్పోలే యిరుప్పార్ శిలరుణ్ణా
 కిలితే పుఱమ్ము శ్రీపాచ్చ జన్మమ్బాలే యిరుక్కుమ్ శఙ్గు ఉణ్ణావతు.
 పతైక్కు (౨) *పారోకశెల్లామ్ మక్కిఱు ప్పతైకఱఱ క్కుడక్కుత్తా
 డినపోతు తిరువరైయిఱ్ఱిన్ పతైమైయుమ్, తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడు
 కైక్కు పెరియాఢ్వారైయుమ్, విళక్కుక్కు నప్పీన్నె ప్పిఱాట్టియై
 యుమ్, కొడిక్కు పెరియ తిరువడియైయుమ్, మేల్ కట్టిక్కు అత్తవా
 శడైయుమ్ కొఱ్ఱుళ్ళోశెన్టాక. వితానత్తుక్కు తిరువవతరి త్తవఱ్ఱు పుణత్తై
 యిట్టు క్కవిత్తుక్కొణ్ణుపోన్ద తిరువనన్దాఢ్వారై కొడాతోఱీవానన్నె
 న్నిల్ ; ఎల్లారైయుమ్ పోకచ్చొన్నాలుమ్ తన్నెయొఱీయ ఓరడి

మాయ, అత్తాల్ ఫలితతై వ్యావర్త్యపూర్వక మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మరుఱున్దిలే
 ఇత్యాది). మఱ్ఱ-పాతుచ్చావడి. శ్రీపాచ్చరాత్రక్రియాపాడే పాడకాధ్యాయే(౩) “వా
 మ్మనస్తఱ్ఱుభిత్తతు భేరీతాడనతత్పరమ్” ఇతిస్థితం వచనమత్రానుసంధేయమ్.

“అలినిలైయాయ్” ఎఱ్ఱు సమ్మాధిత్తకుక్కు ప్రసక్తిముఖేన తాత్పర్యము
 రుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎఱ్ఱివల్ మైయ పేక్షిక్కవిత్యాది). “అలినిలైయాయ్” ఎఱ్ఱు -
 వడమెరుణ్ణోయిలుడైయనైక్కుఱిత్తు ఇవర్కళ అపేక్షిత్తపోతు, కృష్ణావతారత్తిర్
 పతైయైక్కొఱ్ఱుళ్ళశెన్టమ్ నప్పీన్నెయైక్కొఱ్ఱుళ్ళశెన్టమ్ శొన్నతు, నాయచ్చియా
 రుడైయ భావనాప్రకర్షత్తాలే అతిశకాలత్తిలశ్శేతుమ్ వర్తమానకాలత్తోడొత్తుత్తోన్
 ముకైయాలే శేరుమెఱ్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. (ఓరడియడమాట్టాతవన్) ఎఱ్ఱు - అవతాక

యిడమాట్టాతవ నాకై చూలే అత్తవాళత్తైక్కొడుత్తాక; (౧) * పెరుమానరై యిల్ వీతకవణ్ణవాడై కొణ్ణితే వాట్టమ్ తణియ చొల్లిల్లు.

ఓరొస్తు పోరాతు, ఇప్పడి యిరుప్పన పలవేణుమెన్న; ఇల్లాతత్తై త్తేడప్పోమోవెన్న; ఉనక్కు అరియతుణ్ణోవెన్న; ఎనక్కెళియతా యిరున్దతోవెన్న; (ఆలినిలై యాయ్) శిఱియతొరు వడివైక్కొణ్ణు సర్వలోకత్తైయుమ్ శిఱువయిల్లీలేవైత్తు పువనాయిరుప్పతొరు ఆలన్దళిలే కణ్ణళర్న్ద ఉనక్కు ముడియాతతుణ్ణో? లోక త్తిల్ ఇల్లాతతుమ్ ఎగ్గళుక్కాక ఉణ్ణాక్కవలై యెన్ఱు కరుత్తు.

(అరుళ్) వేణ్ణాతొట్టియిల్ శెయ్యులావతిలై, శక్తియిల్లామై యిలై; ఇత్తలైయిల్ పేర్లుక్కెల్లామ్ హేతు అవక్ ప్రసాదమెన్ఱై. “మూలేమణివణ్ణా” ఎన్నిటవిత్తాల్ (౨) “మామ్” ఎన్నిటవిడ త్తిల్ సాలభ్యత్తై చొల్లిల్లు; “ఆలినిలై యాయ్” ఎన్నిట విశేషణత్తాల్ (౩) “అహమ్” ఎన్నిటవిడ త్తిల్ సహాయాన్తర నిరపేక్షమాన ఉపాయ వైరపేక్ష్యమ్ శొల్లిల్లు. ఇప్పట్టిల్ శొల్లుకిటతు (౩) “నిరజ్ఞనః పరమం సామ్యముపైతి” ఎన్నిట శ్రుత్యర్థమ్. ... ౨౬.

త్తిలుముట్టుడ, (౪) “నచ సీతా త్వయా హీనా నచాహమపి రాఘవ” ఎన్ఱుమ్, (౫) “అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రత స్వప్నతశ్చ తే” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకైయాలే-సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థాకళిలుమ్ తనైప్పిరియమాట్టాతవనెన్ఱై. అత్యన్తవిష్ట మాకైయాలే కొడుత్తానెన్ఱు పరిహారాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెరుమానిత్యాది).

“శక్త్యభో” ఎన్ఱు బహువచనమిరుక్కయాలే, “పఱై” ఇత్యాద్యేక వచనమ్ సమప్తివాచక మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పల్లీ యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఓరొన్ఱి త్యాది).

(౧) నా-తి-౧౩-౧.

(౨) గీ-౧౮-౬౬.

(౩) ము-ఉ, ౩-౧- “యదాపశ్యః పశ్యతే రుక్తవర్ణం కర్తారమీశం పురుషం

బ్రహ్మయోనిమ్ తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపే విభూయ నిరజ్ఞనః పరమంసామ్యముపైతి”.

(౪) రా-అయో-౫౩-౩౧.

(౫) రా-అయో-౩౧-౨౫.

శిన్న అపమ్బడమ్.

ఇరుపాతామ్బట్టు. (మారే) అటుతియిడుకిఱవిడత్తిరే (౧) ,, నారాయణనే ,, ఎన్ఱు శొల్లివైన్ఱు అపేక్షీక్కిఱవిడత్తిరే ,, మారే ,, ఎన్ఱానెన్ఱెన్నిర, (మున్ఱునారాయణనిత్యాది). ,, మారే ,, ఎన్ఱు వాత్సల్యమ్ శొల్లుకిఱతు, అన్ఱిక్కే, వ్యామోహమాకవుమామ్, అన్ఱిక్కే, సర్వాశక్య మెన్నవుమామ్. అతుక్కు సూచిక్మ్ (అపరిచ్ఛేద్యమాన) ఎన్ఱతు. (మేన్ఱైయుమ్) ఎన్ఱైయారే వాత్సల్యముమ్ బహుప్రీహి సమాసన్ఱారే సిద్ధమ్. మాలాకైక్కు హేతువెన్ఱెన్న వరుళిచ్చెయ్క టార్ (ఇవర్కళిత్యాది). మాలుడైయవనెన్నామల్ ,, మారే ,, ఎన్ఱు నిరూపిక్కై యారే (పెరుమ్ పి త్తర్) ఎన్ఱిఱతు.

,, మణివణ్ణా ,, ఎన్ఱతుక్కు నాలు తాత్పర్యమ్ - సౌభ్యమాతల్, వ్యామోహాదిగుణ ప్రకాశమాతల్, వశిష్ఠకాతల్, పెల్లకుడైయ వ్యామోహాత్తుక్కు నిదానమాతల్. ,, మారే ,, ఎన్ఱు తుక్కు పెరుమైయై వివక్షిత్తు, *మణియినుడైయ సౌభ్యతైయుమ్ ప్రకాశతైయుమ్మగ్గి వరుళిచ్చెయ్కటార్ (అపరిచ్ఛేద్యనాయిత్యాది వాక్యద్వయత్తారే). ,, మారే ,, ఎన్ఱతు మాలుడైక్కుమవనెన్ఱు పారుళాక్కియ్కరుళిచ్చెయ్కటార్ (పెల్లళిపిచ్చుక్కిత్యాది). (మాలాయప్పిఱన్ఱ) ఎన్ఱతు - కృష్ణనాయ్ ప్పిఱన్ఱ ఎన్ఱపడి. మార - కఱుప్ప. ఇవిడత్తిర్ వేణ్ఱువతు ,, మారే శైయుమ్మణాళి శనై ,, ఎన్ఱమాత్రిమ్.

(అగ్గి) కృష్ణక్. (అగ్గమ్) ఎన్ఱతు - తత్సంశ్లేషోపయుక్తమాన ఉపకరణద్వైతపడి. అతావను - నోన్ఱు. (అగ్గి కైప్పటిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ అగ్గమ్ కైవిడా త్తోక్కితార్కళి) ఎన్ఱతు - సాధ్యమ్ కైప్పటిరుక్కువుమ్ సాధనమ్ కైవిడా త్తోక్కితార్కళెన్ఱు కరున్ఱు.

(ప్రసిద్ధమాయురన్ఱతోవెన్న) ఎన్ఱతుక్కు - అప్రసిద్ధమాయురన్ఱతెన్ఱపడి.

(అనైక్కుప్పాడువారైప్పోరే) ఎన్ఱతు - అనై మతిత్తిరుక్కైయారే పాట్టుక్కేళాతెన్ఱపడి. అనైక్కుప్ప - చతురగ్గమాయ్ అవగ్గిరే తువక్కుణ్ఱిరుప్పార్క శెన్ఱుమామ్. ,, అనైక్కుప్పాడువారైప్పోరే - తట్టి ఎఱుప్పకిటార్కళి ,, ఎన్ఱస్య యిప్పతు. అవణువణ్ణళి భోగ్యమెన్ఱతుక్కు ప్రమాణమ్ (మధురేత్యాది). ఇత్తె

వివరిక్కితాత్ మేలే (ఉల్లల్ వడివు కణ్ణుక్కు భోగ్యమానవోపాతి) ఎన్ఱు. అన్యపర నాయుక్కిఱవకా కేట్టుమోవెన్న, పేచ్చినినిమైయాలే కేట్టుమెన్ఱితార్ (మధురా మధురాలాపా ఇత్యాది) ఎన్ఱుమామ్. అన్ఱియే, ఇన్ఱళోకత్తై “కాలత్తై” ఎన్ఱిఱపదత్తినవతారికైయోడే కూట్టవుమామ్.

“నడుబ్బ” ఎన్ఱతు భయత్తై చొల్లుఱిఱతన్ఱు, ఎల్లారుమ్కేట్టు అన్ఱత్తాలే ఊడుపడున్ఱుడి యెన్ఱపడి. మురలుకై - శబ్దికై. శబ్దధ్వని ధారకమాయరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పూన్దోళ్ తిరుముకత్తిత్యాది). అన్న - ఒత్త. “పోయ్ప్పాడు” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుపారుళో, పోడెన్ఱు-ఇడమాయ్, పోయెన్ఱు-మికుతియాయ్, మికువుమిడుముడైత్తానవెన్నుతల్. అన్ఱిక్కే, పోయ్ప్పాడెన్ఱు-కీర్తియాయ్, కీర్తియెయ్మడైత్తాన వెన్నుతల్.

“కాల” ఎన్ఱతుమ్ “పెరుమ్” ఎన్ఱతుమ్ పెరుమైయాయ్ “కాలపెరుమ్” ఎన్ఱు మీమిక్కైచొల్లాలే మికువుమ్ పెరియపత్తైయెన్ఱపడి. (మన్ఱిలే) ఎన్ఱతు-ఊరొచ్చన్ఱియిలే విక్రమార్థమాక త్తిరళాకప్పలర్ కూడియరుక్కుమిడమ్. అవరోకళో కేట్టుమ్మడి భ్వనిక్కై యెన్ఱపడి. “మహాస్వనై” ఎన్ఱిఱ పదమిఱ్ఱులైక్కువెన్ఱునను.

(కణ్ణ) పూషిక్కు. (అత్తవాళమ్) ఉత్తరీయమ్. తిరువనన్దాబ్దాన్ తన్నై ప్పిరిఱమాట్టా మైయాలే ఇన్ఱై కొడుత్తానెన్నుతల్; అవరోకళుక్కుపేక్షితమాత్తయాలే కొడుత్తానెన్నుతల్. ఇకు అపేక్షితమాయరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెరుమానరైయిలిత్యాది). మన్ఱుణ్ణాన పుడైవైయాకాతో, ఇవరోకళుక్కు అత్తవాళమ్ ఎన్ఱిఱ నిర్వన్ఱమెన్నెన్న (పెరుమానరైయిలిత్యాది) ఎన్నవుమామ్. నన్ఱి! ఎన్ఱిపిరాట్టియై కొడుక్కులామోవెన్న, అవళుక్కు విధేయరాయ్, సదృశకళాకైయాలమ్, మాతృత్వ ప్రయుక్తమాన పురుషకారభావత్తై ప్పన్ఱువుమ్ కొడుక్కువెన్నె.

ఇప్పాట్టార్, శ్రీపాళ్ళుజన్యమ్ తొడక్కుమానవన్ఱై ఎల్లార్కుమ్ కొడుక్కుమాలే, “నిరన్జనః పరమం సామగ్నమ్” ఎన్ఱిఱ శ్రుతర్థమ్ కొల్లుఱిఱతెన్ఱితార్ (నిరన్జనః) ఎన్ఱు. ౨౬.

౨౨-పా, కూడారై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి, ౨౦౧

అవ.—— ఇరుప త్తేథ్రామ్బాట్టు. నోద్రోద్రాల్ అవన్బక్కల్ పెఱు క్కడన పేఱు శొల్లుకిఱార్ కళి.

మూ.—— కూడారై వెల్లుమ్ శీర్ కోవిన్దా వున్దనై ౨

ప్పాడి ప్పటై కొణ్ణి యామ్ పెఱు శమ్మానమ్
నాడు పుకట్టుమ్ పరిశినాల్ నన్దాక

చూడకమే తోళ్ మ్మళైయే తోడే శెవిప్పువే
పాడకమేయెన్దనైయ పల్కలనుమ్ యామణియామ్

ఆడైయుడుప్పో మతకాపిన్నే పాత్తోఱు
మూడ నెయ్ పెయ్తు ముట్టజ్జై వట్టివార

కూడియిరున్దు కుళిర్ న్దేలోరెమ్బావాయ్. ౨౨.

వ్యా.—— (కూడారై వెల్లుమ్) ఆన్దనైయుమ్ పాక్'త్తాల్
(౧) “ ననమేయమ్ ” ఎన్బారై వెల్లుమి త్తనై. అవర్కళై వెల్లుమా
పోలే కూడినార్ కుత్తాన్ తోఱుమి త్తనై. (శీర్) ఎల్లారైయుమ్

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుప త్తేథ్రామ్బాట్టు. ఎమ్మెరుమానోట్టై సంక్లేషత్తుక్కాక త్తజ్జకుమ్మ
వేల్లుమ్ భూషణాదిక శెల్లుమ్ ఉద్దేశ్యమాక త్తోగ్గొమ్మెన్దు తిరువుళ్ళమ్పగ్గి యరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (నోద్రోద్రాలిత్వాది). నోద్రోద్రాల్ - నోస్పెన్ద వ్యాజత్తాల్.

కూడారై వెల్లుమతాన, శీరై - కల్యాణగుణత్తై యుడైయవనెన్దు శబ్దారమ్ తిరు
వుళ్ళమ్పగ్గి, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆన్దనైయుమిత్వాది). “ కూడారై
వెల్లుమ్ ” ఎన్నుమత్తాల్ - కూడునువర్ కుమ్ త్తోఱుమ్మెన్దు ఫలిత్తతాత్పర్యత్తైయరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (అవర్కళైయిత్వాది). (తోఱుమ్మి త్తనై) - ఎన్దతు - శీలాదిగుణబ్బళారే
అనుకూలరైవెన్దు తాన్ తోగ్గొమ్మెన్దు పడి. కూడారై కార్యాదికళాలుమ్,
కూడినారై శీలాదికళాలుమ్ వెల్లుమ్ ప్రకారత్తై ప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ ఉపపాదిక్కి
ఱార్ (ఎల్లారైయు మిత్వాది వాక్యచతుష్టయత్తారే). అమ్బారే తోఱ్విక్కాయుమ్

(౧) రా.య. ౩౬-౧౧-౨౪౦ -వతు-పుట త్తిల్.

నేల్లువతు గుణత్తాలే. (౧) “ చచాల చాపచ్చ ముమోచ వీరః ”
ఎన్దు - విట్టిడి త్తపడియై కాట్టి విరోధికల్లై త్తోట్టిక్కుమ్ ; అనుకూ
లరై అభికాలుమ్ నీరై యాలుమ్ తోట్టిక్కుమ్; సర్వజ్ఞరై (౨) “ ఎత్తి
అమ్ ” ఎన్నప్పణ్ణుమ్ గుణమితే. అమ్బువాయ్ మరున్దూట్టి త్తీర్క్క
లామ్; నీర్కొన్దూప్పోలే ఇతుక్కు ప్పరిహారమిత్తై. (కోవిందా) కూడు
వోమల్లోమెన్నుమ్ అభిసన్దియిల్లాతమాత్ర త్తిలే రక్షి త్తపడి.

(ఉన్దనైచ్చాడి) (౩) “ హిరణ్యాయనమః ” ఎన్దై తవిర్న్దు,
వకు త్త ఉన్నడై యప్పేరై స్వయంప్రయోజనమాక చొల్లప్పెలువతే!
ఎన్దై. గోపీజనవల్లభ నానవునైచ్చాడుకైయే ఎజ్జళుక్కు ప్రయోజనమ్
పోగుమెన్నవుమామ్. (పత్తెకొణ్డు) ప్రాప్యత్తిల్ ప్రాపకవ్యవహారమ్.

గుణత్తాలే తోట్టిక్కుయుమ్ తుల్యమామోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అమ్బువా
యిత్తాళిది). దాహార్తనానవక తీర్థపానమ్ పణ్ణుమ్మోతు సాత్తిక్కసాత్తిక్క పానమ్
సర్వతే ఆర్తియాలే అధికమాక ప్పానమ్పణ్ణ అత్తాలే బాదైవద్దార్ అతుక్కుమ్,
మిన్నోమిడ్డెలు ధారకమానగుణజ్ఞరై యభినివేకత్తాలే యనుభవిత్తెయార్ వన్ద
కూడు సాత్తిక్కమ్ పరిహారమిత్తై యెన్దు కరుత్తు. * కోపదత్తాలే హితాహితజ్ఞాన
మిల్లుమి గోగోబుర్రయార్ అతుక్కు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (కూడ వో
మోగోమిత్తాళిది).

“ ఉన్దనైచ్చ ” ఎన్దు విత్తిల్, “ తనైచ్చ ” ఎన్దుత్తాలే తోగోదీన తానానతనై
వకున్దు శీరియాళ్లయిన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (హిరణ్యాయత్తాళిది).
“ కోవిందా ” ఎన్దు పున్దై క్కటాక్షిన్దు, “ ఉన్దనైచ్చ ” ఎన్దు తుక్కు తాత్పర్యమరుళి
చ్చెయ్కితార్ (గోపీజనైత్తాళిది). (ప్రాప్యత్తిల్) తజ్జళుక్కుదేక్షమాన కైజ్జర్య
నిగి. (ప్రాపక వ్యవహారమ్) ఎన్దు తు-నోన్సుక్కజ్జమా కైయార్ ప్రాపకవాచకమాన

(౧) కామయ్య-౧౩౯౪, “ మోవప్రపాతాశనిసన్నిపాతాన్నచతుశే
శాదినచాలరాజా । సరామబాజాభిహతోభృతార్తచ్చచాలచాపచ్చముమోచవీరః ”

ఊరుక్కు “ పత్తై ” ఎన్నిటతు; తల్లభుక్కు స్రాప్యమ్. (యామ్ పెలు శమ్మానమ్) తోలిల్ మాల్లైయై వాణ్ణియిడుకై ఇవర్ కళుక్కు ప్పెతా ప్పేతేనై. (౧) “పతిసమ్మానితా సీతా” ఎన్ఱు - “పెరుమాళ్, తోలిల్ మాలైయై వాణ్ణియిట్టార్” ఎన్ఱు అథ్వాకా పణిక్కుమ్; న్నిభట్టరుమ్ పణి క్కుమ్. అనాదికాలమ్ ఎల్లారుమ్ పట్ట పరిభవమ్ నుఱక్కుమ్మడి కొణ్ణాడుకై.

(నాడు ఇత్యాది) ఒరువకా కొడుక్కుమ్మడియే! శిలర్ పెలుమ్మడియే! ఎన్ఱు నాట్టార్ కొణ్ణాడవేణుమ్. (నన్ఱాక) (౨) “ప్రదేహీ నుభ

“ పత్తై ” ఎన్నిట శబ్దప్రయోగ మెన్ఱై. ఇతుక్కు మేఱ్వుడ తల్లభుక్కు ప్పేటిల్లా మై యాల్ తిరుతోళ్ మాలైయిడుకైయే శమ్మాన మెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తోలిలిత్యానివాక్యద్వయత్రాతే). శమ్మాన మెన్ఱు - కొణ్ణాడుకైయాయ్, అర్థాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అనాదియిత్యాది).

నాడు పుకమ్మ పరిశినాల్ - నాట్టార్ కొణ్ణాడుమ్ ప్రకారత్రాతే యెన్ఱు శబ్దాశ్రి మాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఒరువనిత్యాది). నన్ఱైయవతు - శృష్టసుమ్ నప్పిన్ఱై యుమ్ కూడఁరున్ఱు పూట్టుకైయెన్ఱు వివక్షిత్తు, దృష్టాన్తపూర్వకమ్ వివరిక్కి ఱార్ (ప్రదేహీయిత్యాది). నన్ఱైయవతు - శృష్టా సన్నిధియిలై తా సేపూణ్ణిరుక్కై

(౧) రా-అయో-౧౬-౧౯, “ధ్రువమన్ఱై వ్రవ మాం రాజా యావరాశ్చేఽభి మేక్ష్యతి | హన్త శీఘ్రమితో గత్వా ద్రక్ష్యమిచ మహీపతిమ్ || సహ త్వం పరివారేణ సుఖమాస్వ రమస్వచ | పతిసమ్మానితా సీతా భర్తారమపి తేక్షణా || ఆద్యారమనువ వ్రాజ ముక్తశాన్త్యభిదధ్యుషీ.” - (౨) రా-యో-౧౩-౧-౩౫, “ అవముచ్చాత్త నః కణ్ణాద్ధారం జనక న్దిసి | అవైత్తత హరీన్ సర్వాన్ భర్తారచ్చ ముహుర్ముహుః || తామి న్నితక్ష సుమ్ప్రేక్ష్య బభాషే జనకాత్తజామ్ || ప్రదేహీ సుభగే హరం యస్య తుష్టాసి భామిని || పౌరుషం విక్రమా బుద్ధి ర్భిన్నే త్నైతాని నిత్యశః | దదౌ సా వాయు పుత్రాయ తం హరమసి తేక్షణా || హనుమాన్తే నహారేణ ముకుశే వానరర్షభః | చన్ద్రాగ్రం కుచయగారేణ శ్వేతాశ్రణే యథాఽచలః ||”

న్ని అత్రపక్షిర్గభితేవ. తోలిల్ మాలైయై వాణ్ణియిట్ట త్తిరునడిన్ఱు ప్పిణిత్తార్ ఎన్ఱు భట్టర్ ఇతి స్యాత్

గే హారం యస్మత్తుష్టాసిభామిని" ఎన్ఱు - ఇన్ద్రా వరక్కాట్టినహారత్తై
పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియుగ్గాడవిరున్దు తిరువడిక్కు ప్పుట్టినాప్పలే
పూణవేణుమ్. (౧) "తంబ్రహ్మలక్కారేణాలజ్కుర్వన్తి" ఎన్ఱు శిలరై
యిట్ట ఓప్పిక్కై యన్ఱిక్కే, తానుమ్ పిరాట్టియుగ్గాడ విరున్దు ఓప్పిత్త
తన్నేన్ద్రమ్. ఆభరణజైప్పుణ్ణు అవళ వరవు పార్ త్తిరాత్తోట్తై
ఎన్ఱుమామ్.

(శూడకమే) ప్రథమత్తిలే స్పర్శిక్కుమ్ కైక్కిడుమ్ ఆభర
ణమ్. పరమప్రణయి యాకైయాలే తళతలై యిలే వైత్తుక్కొళ్ళుమ్
కై. (౧) "అడిచ్చియోమతలై మిక్కై నీయణియాయ్" ఎన్ఱు, ఇవర్క
ళుక్కు అవళ శొల్లుమాపోలే శొల్లి మార్విలుమ్ తలైయిలుమ్
వైత్తుక్కొళ్ళుమ్ కైక్కు ఇడుమ్ శూడకమ్. (తోళ్వళై) అన్దన్దర్క
త్తాలే యన్దైక్కవేణ్ణుమ్ తోళ్ళుక్కిడుమ్ ఆభరణమ్. (తోడే)
(౩) " పొన్ద్రోడుపెయ్తు " ఎన్ఱు - పణ్డే తోడిట్టాలుమ్ అవనిట్టా
ప్పోలేయిరాతితే. (శెవిప్పువే) (౪) "ప్రియావతంస" ఇత్యాదియి
యెన్ఱువివక్షిత్తు వ్యావర్త్యపూర్వకమ్ తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కీతార్ (ఆభరణజై
యిత్యాది).

"శూడకమ్" ఎన్ఱు - మున్దైచ్చరియాయ్, అత్తై ధరిక్కవేణు మెన్దతుక్కు
పేతువరుళిచ్చెయ్కీతార్ (అడిచ్చియోమిత్యాది).

(౧) కావీతణోపనిషది "తం పంచుశతాన్యస్సరసాం ప్రతిధావన్తి, శతం
మాలాహస్తాః, శతవజ్రానహస్తాః, శతంచూర్ణహస్తాః, శతంవాసోహస్తాః, శతం
భూసాహస్తాః, తం బ్రహ్మ లక్కారేణాలజ్కుర్వన్తి, స బ్రహ్మ లక్కారేణాల
జ్కుర్వతో బ్రహ్మవిద్వాన్, బ్రహ్మేవాభ్యుపైతి."

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౩-౬.

(౩) పెరి-తిరు-౩-౩-౬.

(౨) స్తో-ర-౩౩ - "చకానీతం జ్యాకిణకర్కైళ్ళుత్తైళ్ళుత్తుర్ప్పి రాజాను
విలమ్పిళ్ళి ద్దుక్కై|| ప్రియావతం సోత్పల కర్ణభూషణ శ్లధాలకాబన్ధవిమర్దశంసీళిః,"

తొల్లకిఱపడియే అణై త్త తిరుక్కైయిలే యుఱుత్తుమ్ ఆభరణజ్జో
పోలన్దిక్కే, అణై త్తవన న్తరమ్ ఆఘ్రాణత్తుక్కు విషయమాన ఇడమ్.
(పాడకమ్) అణై త్తాల్ తోన్ ముప్పిడిక్కుమ్ కాలుక్కిదుమ్ ఆభర
ణమ్. (ఎన్టనైయ పల్కలక) పరుప్పరు త్తన శిలశొన్నోమి త్తనై,
నీ యఱియునువై యెల్లామెన్గై. (౧) * పలపలవేయాపరణమితే.

(యామ్ అణివోమ్) వ్యతిరేక త్తిల్ (-౨) “మలరిట్టునామ్ ముడియోమ్”
ఎన్టవర్కళ్ “పూణోమ్” ఎన్ఱిఱార్కళ్. అవనుక్కు ఇవర్కళ్ అను
మతియై ప్పణ్ణుకైయే యమైయుమెన్గై.

(ఆడై యుడుప్పోమ్) పణ్ణు ఉడార్కళ్తోవెన్నిల్; అవనుడు త్తతు
ఉడతతు ఉడై యన్టెన్టితే యిరుప్పతు. అవణ్ తిరుప్పరియట్టమ్ ఇవర్
కళ్లైయిలేయామ్బడి కూఱైమాఱవేణు మెన్ఱుమామ్. నోనై ముడి
క్కైయాలే నల్లపరియట్టమ్ ఉడుక్కవెన్ఱుమామ్. (౩) “ఉడుత్తుక్క
త్తైన్ద” ఎన్నువవర్కళ్ళితే, స్వేదగన్ధయుక్తమాయ్ అవనుడుత్తుముళిన్ద
ఆడై యెన్నుమామ్. (అతకావీన్నేయిత్తాది) అతుక్కుమేలే పాల్
ళోఱు నూడుమ్బడియాక నేయ్పెయ్తు. ఇత్తాల్ - భగవత్సమ్బన్ద
ముళ్ళ తిరువాయ్ప్పాడియిల్ సమృద్ధియెల్లామ్ ప్రియమాయిరుక్కిఱ
పడి. (ముళ్ళిజై వట్టిచార) నమ్మితిరువల్లుతివళనాడుదాసర్, “నేయ్
పడాతో” ఎన్న, “కృష్ణసన్నిధియాలే తృప్తైకళా యిరుక్కిఱవర్క

(అణై త్తతిరుక్కైయిలే) ఎన్టతు - అణైత్తు ఉపధానమాక కొడుత్త తిరు
క్కైయిలే యెన్టపడి. “పల్కలనుమ్ తరవేణుమ్” ఎన్న వేణ్ణియిరుక్క, “అణి
వోమ్” ఎన్టతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (వ్యతిరేక త్తిలిత్తాది వాక్యద్వయ
త్తాలే). (అనుమతియైప్పణ్ణుకైయేయమైయుమ్) అవణ్ కొడుక్కై క్కాన్ఱుకరుత్తు.

(ఎన్నువవర్కళ్ళితే) ఎన్టవన న్తరమ్ “ఆకైయాలే” ఎన్ట శేషమ్. (నెయ్ప
డాతో వెన్న) ఎన్టతు - ముళ్ళిజైయిల్ తానే వట్టికైయి త్తనైపోక్కి వాయిల్పుకా
తోవెన్న వెన్టపడి.

కుక్కు శోఱు వాయిల్ తొళ్ళిలన్తో నెయ్ వాయిల్ తొళ్ళువతు " ఎన్ఱు భట్టరదుళిచ్చెయ్ తార్. వ్యతిరేక త్తిల్ (౧) " నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలు ణ్ణోమ్ " ఎన్ఱు శొన్న వర్కళో ఇన్ఱు అశైప్పడుకిఱార్ కళో

(కూడియిరున్ఱు) విరిన్ఱుపట్టకేశమ్ తీర కూడి త్తొట్టుక్కొణ్డి దుక్కయే ప్రయోజనమ్; భుజిక్కై ప్రయోజనమన్ఱు. (కుళిరన్ఱు) విరిన్ఱు కిమర్ పిళన్ద నెణ్ణుకళో కుళిరుమ్బడి. నమ్మెరుమాళో "తిరునాళో" ఎన్ఱు ఒరుపేరై యిట్టు శ్రీవైష్ణవర్కళై త్తిరట్టి క్కాణుమాపోలే, (౨) " అహమన్న మహమన్నమ్ - అహమన్నాదరి " ఎన్ఱు ఒరువర్క్కొరు వర్ భోగ్యమామితే.

(౩) " సోఽశ్ను తే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విప శ్చితా " ఎన్ఱిఱ శ్రుత్వర్థమ్ ఇప్పాట్టిట్పొల్లుకిఱతు. ౨౨.

కృష్ణశోడే కూడియిరున్ఱు యే ప్రయోజన మెన్నుమకుక్కు, ఇవర్కళోడే కూడుకై అవనుక్కు స్వయమ్ప్రయోజనమానాపోలే ఇవర్కళుక్కుమ్ అవనోడు కూడుకై పరమప్రయోజన మెన్నుమరత్తై దృష్టాన్తముళేన వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నమ్మె తుమాళిత్యాది). ఇవన్ఱుత్తుక్కు సువాదమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అహమన్న మిత్యాది). అహమన్న మెన్ఱు - బ్రహ్మత్తుక్కు త్తాక భోగ్యమెన్ఱుపడి. అహమన్నాదరి-నాకా బ్రహ్మమాకిఱ భోగ్యతై భుజిక్కిఱవనెన్ఱు ముక్తమడైయ అనుసన్ధానమిరుక్కిఱపడి.

ఇప్పాట్టిల్ కృష్ణశోడే కూడు శోఱుములలాన ఇప్పజ్జళై భుజిక్కైయై ప్పొల్లుకైయాలే ఇతుక్కు సువాదమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సోఽశ్ను తే ఇత్యాది). కామాన్ ఎన్ఱు - ఇప్పజ్జళై యెన్ఱుపడి.

(౧) (౨) తై-భృ- "ఏలిత్సాను గాయన్నాన్తే, హా ౩ వు హా ౩ వు హా ౩ వు, అహమన్న మహమన్న మహమన్నమ్, అహమన్నాదో ౩ హామన్నాదో ౩ హ మన్నాదరి." (౩) తై-భృ- "బ్రహ్మవిదాపొత్తిపరమ్, తదేషాభ్యుక్తౌ, సత్యం జ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ, తా వేద నిహితం గుహాయాం పరమేవోదయన్, సోఽశ్ను తే సర్వాన్ కామాన్ సహ, బ్రహ్మణా విపశ్చితేతి"

[కూడారై యిత్యాది, పాడిప్పత్తైకొణ్ణయమ్ శమ్మానమ్ పెఱక్కడవోమ్; నాడుపుకట్టుమ్ ఇత్యాది, యామణివోమ్; అడైయుడుప్పోమ్, అతకాపిన్నేనయ్ శోఱుమాడప్పేయ్తు ముట్టజ్జేవర్తివారప్పొత్పొణ్ణక్కడవోమ్; ఇప్పడియున్నోడు కూడి యిరుక్క క్కడవోమ్] ఎన్ఱన్వయమ్. “ కూడకమ్ ” ఇత్యాదియిల్ ఏకారకు అన్వయమ్. ౨౭.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తేభామ్బట్టు. (కూడారై) “ కూడారైపెల్లుమ్ ” ఎన్ఱేయారే, తత్ప్రతి కోటియక, కూడినార్కు త్తాకతోఱుమ్మెన్ఱపడి. గుణజ్ఞో అనుకూల ప్రతికూల విభాగముల త్తోత్పొక్కుమ్ స్వభావతై ప్పల్లెల్ తైత్పర్యమ్ (ఎల్లారైయు మిత్యాది). గుణజ్ఞో అనుకూలరై ఈడు పడుత్తుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (సర్వజ్ఞరై యిత్యాది). శత్రుక్కుళుక్కుప్పోలే గుణమునుకూలర్కు బాధకమన్ఱే యెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అమ్మవాయిత్యాది). అతావతు-అమ్మక్కు బాధకత్వమే స్వరూప మాకైయారే తప్పలామ్ (౧) “ కింకుర్త్తః ” ఎన్నమాపోలే ధారకమే బాధకమా నారే, తప్పవిరక్తిరై యెన్ఱపడి. గోవిన్దనెన్ఱతు - ప్రాప్తశేషి యెన్నుతల్, గోపీజన వల్లభ నెన్నుతల్.

(హిరణ్యయ) హిరణ్యక్ పారుట్టు. ఇతు ప్రహ్లాదరై క్కటాపీత్తు చొప్పన్ఱతు. ఉన్నై ఎన్నారే “ ఉన్ఱన్ఱై ” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్-ప్రాప్తశేషి యాన ఉన్నై యెన్నుతల్, గోపీజనవల్లభ నాన ఉన్నై యెన్నుతల్. శమ్మానమ్-మాలెకొడుత్తల్, తాన్ కొణ్ణాడుతల్. శమ్మానమెన్ఱల్ తోళిల్ మాలెయిదుకై యెన్ఱు కొల్లుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పతిసమ్మానితేత్యాది). క్కీర్వాక్యతై వివ రిక్కితార్ (ఊరుక్కుప్పత్తై యెన్ఱిటతు, తల్లకుక్కు ప్రాప్యమ్) ఎన్ఱు; అతావతు- మత్తైత్తు చొప్పిలుకెఱవారై.

పరికు - కొడైయారే, ప్రకారమాతల్. నన్ఱాక-ఇరువరుమ్ పూట్టిప్పున్ఱె న్నుతల్, అవన్ సన్నిధియిలే తాల్లో పూన్ఱెన్నుతల్, ఇవిరన్ఱైయు మరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ప్రదేహి యిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). నన్ఱాక ప్పొక్కట్టుమ్మడి యెన్ఱు శబ్దార్థ మాకవుమామ్. పుకడ్డికిటతు - కృష్ణనైయారే, తల్లకై యారే.

అవ. — ఇరుప తైట్టామ్బాట్టు, ముతలాాయిరమ్ తిరుప్పావై, “నారాయణనే నమశ్కే పత్తై తరువాన్”, ఎన్దు నజ్జి హేణ శొన్న ప్రాప్య ప్రాపకజ్జళై,

కూడకమ్ - మున్దైవళై. (పరుప్పరుత్తన) స్థూలమాన. (పూణోమ్) ఎన్దైకు అవక పూట్టు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్కకుక్క వనిత్యాది). అతావతు-ప్రణయిత్వ త్తిరేయాతల్, స్వరూప త్తిరేయాతల్ నోక్కు.

“ఆడైయడుప్పోమ్” ఎన్దు తుక్కు నాలుతాళ్వర్యమ్ - (అవనుడుత్తుముశిన్ద ఆడై) ఎన్దు తు - రాజాక్కకుమ్ ఇరప్పై పీడిత్తు కొండుక్కు-మవర్కళ వాక్కాక నేణ్ణి త్తజ్జళ రైయిరేయుడుత్తిరున్దు యోగ్యమామ్మడి పణ్ణి కొండుప్పార్కళ; అప్పడియే ఈశ్వరన్ ఆశ్రితర్కు కొండుక్కు మెన్ద పడి. పెయ్కై - కొండుక్కు.

“కూడియరున్దు” ఎన్దు విడ త్తిల్ కూడత్రొట్టు కొండ్జిరుక్కైయే ప్రయోజన మెన్దు అతుక్కు క్కరుత్తు. “పుత్రేణ సహ ఓదనం భుక్త్యై” ఎన్దు మాపారే భోక్తృసా హచర్యమ్ శొల్లుకీ అతు. అనుభవిక్కై ప్రయోజనమాక ఇరుక్కు కూడ త్రొట్టు కొండ్జిరుక్కై ప్రయోజన మెన్ద పడి యెన్నెన్దు; (నమ్మెరుమాళిత్యాది). అతావతు-సోస్పెన్దరు వ్యాజత్తైయిట్టు పెన్దళుమ్ తానుమ్ కూడియరుక్కైయెన్ద పడి. తజ్జ కుక్కవనన్దో భోగ్యమ్, తాజ్జళుమ్ వనుమ్ భోగ్యమా పిన్నైయెన్దు వరుళిచ్చెయ్కి తార్ (అనామన్న మిత్యాది).

[కూడకమే లోశ్వశైయే లోజే శివిప్పువే పాడకమే యెన్దనైయ పర్ కలనుమ్ యామణినోమ్ ఆడైయడుప్పోమ్ అతన్నిన్నే “పాల్ శోణు మూడనెయ్ పెయ్తు మున్దై వర్జీవార క్కుడియరున్దు కుళిరుమ్మడియుళోమ్, ఇతు - కూడారై పెల్లుమ్కీర్ శోవిన్దా ఉన్దనై ప్పాడి ప్పత్తై కొణ్ణు నన్దాక నాడుపుకమ్మడి యామ్ పెలు శమ్మానమ్] ఎన్దు నన్దయమ్. ౨౩.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుప తైట్టామ్బాట్టు. ముతలాపాట్టిల్ “నారాయణనే” ఎన్దు త్తార్ - ప్రాప కత్తైయమ్, “పత్తై” ఎన్దు త్తార్ - ప్రాప్య తైయమ్ శొల్లియిరకక్కు, “ఇత్తైవానీ తారాయ్” ఎన్దు ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుమళివిల్ పానరుక్త్యముమ్, “ఇల్లైన్దప్పత్తై కొశ్వనన్దుకాణ్” ఎన్దు - మేర్ పాట్టిలే పత్తైయెనిపేధిక్కైయల్ అన్దప్పత్తై ప్రాప్య మెన్దు శొల్లుమళివిల్ వికోధముమ్ ప్రసజ్గిక్కు మెన్దుమ్ శక్తైయిరే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముతల్ పాట్టిలిత్యాది). “నారాయణనే నమశ్కే పత్తై తరువాన్”

అ-పా, కఱవైకల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౨౦౯

ఇంద ఇరణ్ణ పాట్టలే వివరిక్కిఱతు. అతిల్, ఇప్పాట్టిలే, తాట్టార్
ఇత్తై కైక్కా-క “నోన్బు” ఎన్దు ఒరువ్యాజత్తైయిట్టు పుకున్దోమ త్తనై,
ఎజ్జళుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ అతువన్దు, ఉత్తిరువడికళిల్ కైజ్జళ్యమేయెన్దు
తజ్జళుక్కు ఉద్దేశ్యమాన పురుషార్థసిద్ధిక్కు, తజ్జల్ అకిచ్చన్యత్తైయమ్
ప్రాప్తియైయమ్ మున్నిట్టు, నీయే ఉపాయమాక పేణుమ్ ఎన్దు అపే
క్షిత్తు, ఇతుక్కు త్తామణమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు. ప్రాప్యప్రార్థనమ్ పణ్ణి త్తనై
క్కట్టుకిఱను మేలిత్తాన్దిట్టిలే ప్రాప్యప్రార్థనమ్ పణ్ణనిన్దుతాకిల్ ఇజ్జు
ప్పణ్ణుకిఱ తెన్నెన్నిల్; ప్రాపకమ్ ప్రాప్యసాపేక్ష మూకైయాలే
శొల్లుకిఱార్కల్. ...

మూ.— కఱవైకల్ విక్ శెన్దు కానమ్ శేర్ న్దున్బమ్

అఱి నొన్దుమిల్లాత వాయ్క్కులత్తున్దునై ౨

ప్పిఱవి పెలున్దనై పుణ్ణియమ్ నాముడై యోమ్

కుత్తై నొన్దుమిల్లాత కోవిన్దా పున్దున్బ

దుఱవేల్ నమక్కిన్దోక్కి వొట్టియాతు

అఱియాత పిల్లైకళోమన్బినాలున్దనై ౨

చ్చిఱుపేర్ మ్మై త్తనవుమ్ శీఱియరుభాతే

ఇత్తైవా నీ తారాయ్ పత్తై యేలోరమ్బావాయ్.

ఎన్దుతు - అపరాధమాయ్, అతుక్కు త్తామణత్తైయన్ తజ్జళాకిచ్చన్యమ్ ముతలాన
ఉపయుక్తార్ తైయమ్ ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకైయల్ ఇతు వివరణమాయ్త్తు; మేలిల్
పాట్టిల్ అన్యోపదేశమాన వర్ధతై నిషేధిత్తు. “పత్తై” ఎన్దు తినుట్రుత్తానవర్ధతై
వివరిక్కియల్ అతువుమ్ వివరణ మెన్దుకరుత్తు. వివరణరూపత్వత్తై యుపపాదిక్కి
ఞార్ (అతిలిత్యాది). “ఇత్తై ప్పత్తైకొల్వన్దుకాణ్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు,
ఇప్పాట్టిల్ “పత్తై” ఎన్దు తిన్దరత్తై ఉపాయశేషమాక నరుచ్చెయ్కిఱార్ (నాట్టా
రిత్యాది). ప్రాపకమ్ ప్రాప్యసాపేక్షమూకైయవతు - “ఇత్తైవానీతారాయ్” ఎన్దు-
ఇవరకళ్ ప్రాపకత్తైక్కుఱిత్తు అర్థిక్కుమ్మోతు “ఎత్తై తర” ఎన్దు కర్తాకాక్షే
యిఱాయరుక్కు. ...

వ్యా.—(కఱవైక్కల్) (౧) “జ్ఞానేన హీనః పశుభి స్సమానః” ఎన్ఱు - అతిపుకేట్టుక్కు నిదర్శనమాన పశుక్కల్. (పిక్కెన్ఱు) నాన్ఱల్ దేవర్తరై ప్పెఱుకైక్కు గురుకులవానమ్ పణ్ణినపడి. ఇవల్ తై అనువ ర్తిత్తోమి త్తనై. ఎన్ఱైత్పార్ త్తాల్, పశుక్కల్ వసిష్ఠాదికళుక్కు సదృశమాకప్పోరుమ్. (౨) “కృతానుకారానివ గోభిరార్జవే” ఎన్ఱు - పశుక్కల్ అశుక్కాట్టుమ్ ఆన్ఱవమ్.

(కానమ్ శేర్న్ఱు) తన్దాముడై య వృత్తికళాలె ఒరుననైక్కుడి లామ్ మనుష్యర్ తిరియుమ్ నాట్టిలే వ ర్తిత్తిలోమ్, పుల్లుళ్ళ కాట్టిలే వ ర్తిత్తోమి త్తనై. ఇరుప్పాలే నన్దెయ్ విల్లెక్కుమ్ దేశ త్తిలే వ ర్తిత్తిలోమ్; కాట్టిలే వ ర్తిత్తో మెన్ఱుమామ్. (శేర్న్ఱు) ఊరిల్ కాల్ పొరున్దాతపడి యితే కాట్టిలే పొరున్దినపడి. (ఉప్పోమ్) వై శ్యరుక్కు గోరత్తణమ్ ధర్మమానాల్ తదనుకూపమాక కాట్టిలే వ ర్తిక్కెయ్యమ్ వానప్ర

అకిచ్చనన్ఱై చ్చొల్లనణ్ణి త్తల్లల్ నికర్న త్తెచ్చొల్లమ్మోకు కఱవైక్కల్ ప్పిక్కెన్ఱుకై నికర్న మెన్ఱు లోల్ దొమ్మడి సంవాదపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (జ్ఞానేనేత్యాది). “కెన్ఱు” ఎన్ఱుగొల్లవమైన్దిరుక్కు “పిక్కెన్ఱు” - అచార్యానువర్తనమ్మాలే ఇకువేయ్మీయ వేటొన్ఱుమిల్లె యెన్ఱు తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (నాన్ఱలిత్యాది). జ్ఞానహీనర్కు నిదర్శనమాకై ప్రసిద్ధమేయాకిలుమ్ పశుక్కల్ మనుష్యరిల్ జ్ఞానాధిక్యమలోల్ దొమ్మడి ఉన్ఱకుక్కు గురుస్థానమాకత్తోల్ ది చ్చొల్లై యెన్ఱు సేయెన్ఱు వరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఎన్ఱైయిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (అశుక్కాట్టుకై) అనుకరిక్కై అతావకు-నాపుక్కాట్టుకై. (ఆన్ఱవమ్) ఎన్ఱకు ఇన్ఱెయరుడైయ వ్యాపార మెన్ఱపడి.

(౧) వి-పు- “అహర నిద్రా భయ మైఘనాని సామాన్యమేతత్పశుభి ర్నరాణామ్ - జ్ఞానం నరాణామధికో విశేషః జ్ఞానేన హీనః పశుభి స్సమానః”

(౨) కిరాతాదగ్గియే-౪-౧౩. “గతాన్ పమానాం సమాజన్త బన్ధతాం గృహో శ్రయంప్రేమ వ సేషు విధితః । దదర్శ గోపానుపధేను పాన్దవః కృతానుకారానివ గోభిరార్జవే”

౨౦-పా, కటపైకల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౦౧

స్థాశ్రమికళోపాతి ధర్మహేతువాకిటతెన్న; కాట్టిల్ వర్తిత్తాలుమ్
వీతరాగరాయ్ వానప్రస్థాశ్రమికళోపాతి శరీరతై యెఱుత్తు అవ్వ
రుశే ఒరు ఫలత్తుక్కాకవర్తిత్తోమల్లోమ్, శేవలమ్ శరీరపోషణపర
రాయ్. వర్తిత్తోమి త్తనై. ఇత్తాల్ - వృత్తియిల్ కుత్తె శొల్లిల్. ఇతి
ఇతిజే ఉన్నై ప్పెఱుకైక్కు నాజ్గల్ అనుష్ఠిత కర్మయోగమెన్
తార్కల్.

(అఱివొన్ఱుమిల్లాత) ఇహ్పొత్తిలైయాకిల్ విడుజ్గోల్, విదురాది
కళైప్పోలే జన్మాన్తర సుకృతత్తాలే పిఱన్ద జ్ఞానన్దానుజ్ఞోవేన్నిల్; అతు
వుమిలై. (ఒన్ఱుమ్) భగవద్జ్ఞానత్తుక్కడియాన ఆత్మజ్ఞానముమిలై; తత్సా
ధ్యమాన భక్తియుమిలైయెన్దై. భక్తియిలై యెన్ఱిఱతు, (౧) “భక్తిశ్చ
జ్ఞానవిశేషః” ఎన్ఱు - భక్తియావతు జ్ఞానవిశేషమాకై యాలే. ఇవర్క
శలమాప్పు భక్తియన్ఱోవేన్నిల్; అతు స్వయాపమాకై యాలే ఉపాయ
మాక నిన్దైయార్కల్. ఆకవిత్తాల్ - కర్మజ్ఞానభక్తికళిలై యెన్దై.

(౨) “అహమస్మ్యపరాధానామాలయః” (౩) “నోద్ధృ

(ధర్మహేతు) ఎన్ఱు - దేవతాప్రసాదహేతువెన్దపడి. (ఒఱుత్తు) క్షేళప్ప
దుత్తి. “కానవశేర్పణ్ణోమ్” ఎన్ఱు - ఆకిచ్చన్యమ్ ఫలితప్రకారత్తై యరుభి
చ్చయకితార్ (ఇతిఱియిత్తాది).

“కటపైకల్ పితృశ్రష్ఠ” ఇత్తాదియాలే-జ్ఞానహీనతై శొల్లియరుక్కవుమ్,
“అఱివొన్ఱుమిలై” ఎన్ఱుప్రసక్తియన్ఱోవెన్ఱుమ్ శక్తైయిలే అరుభిచ్చయకితార్,
(విదురాదికళైప్పోలేయిత్తాది). ఇజ్జన్ఱిలే సమ్పాదిత జ్ఞానమిల్లావిట్టాలుమ్ జన్మాన్త
రాజ్ఞిత జ్ఞానముజ్ఞాకలామే, అతువుమిలై యెన్ఱు కరుత్తు. “ఒన్ఱుమ్” ఎన్ఱెక్కు అనేక
ముజ్ఞోవెన్ఱు వరుభిచ్చయకితార్ (భగవద్జ్ఞానమిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే). (భక్తి
యన్ఱో) ఎన్ఱు - భక్తికార్యమునోవెన్దపడి.

మేలుక్కవతారిత్తై యరుభిచ్చయకితార్ (అహమస్మియిత్తాది). తాత్పర్యా

(౧)

(౩) తి-వాయ్-౫-౪-౧.

(౨) భగవచ్చాస్త్రే “అహమస్మ్య పరాధానామాలయోఽకిచ్చశోఽకతిన్దై

నోన్బిలే” ఇత్యాది, (౧) “కుళిత్తుమూన్టు” (౨) “నధర్ననిఱ్ఱోన్బి” ఇత్యాది, ఇవై యన్టో అఱివుడై యార్ వార్తై; అవర్ కళోడొ త్తిరున్దికో థేన్న; (ఆయ్ కులమ్) అఱివుడైన్టు శఱ్ఱిక్క-వొణ్ణాత కులమ్. కీర్థ్ చొన్న ఉపాయహానిదోషమాతా తే గుణమాన్బుడియాన జన్మమ్. ఎఱ్ఱో జన్మత్తైక్కణ్ణువైత్తు అఱివుణ్ణు ఎన్టు శొల్లుకిఱి నీ అఱివుకేడని త్తనై.

ఆనాల్ విడుమ త్తనై యోవెన్న; (ఉన్టనై యిత్యాది) పేర్ ముక్కుడలాన పుణ్యమిల్లాతార్ ఇఱ్ఱుక్కుమ త్తనై యన్టో వేన్న; అఱ్ఱుకొల్లలామోవెజ్జుళై; పుణ్యత్తుక్కు చొచ్చిటిట్టు వళర్ క్కిఱివర్ కళన్టో

మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కీర్థ్ చొన్న విత్యాది). పూర్వతాత్పర్యవివరణమ్ (ఎఱ్ఱుళిత్త్యాది). ఇత్తార్ - నాఱ్ఱోళొన్నకు స్వాభావికమ్; “అహమస్మి” ఇత్యాదియల్ పెరియోర్ కళొన్నకు నైచ్చానుశ్చనాన మూత్ర మెష్టపడి.

(ఆనాల్) ఎన్టతు-ధర్మార్జనాదికళిల్లామై స్వాభావికమా నాల్వై పడి. (విడుమ త్తనై). ప్రాప్త్యతిలాశై విడుమ త్తనై. “ఆనాల్” ఇత్యాదియై వివరిక్కిఱార్ (పేర్ ముక్కుత్త్యాది). పేర్ ముక్కుడియాన సాధన మొన్టుమిల్లాతార్ ప్రాప్త్యతైయిక్కుమి త్తనై యన్టోవై పడి. ఇన్ద్రుళన్టతుక్కు ఉత్తరమాన్బుడి ప్రతీకత్తుక్కు భానమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అఱ్ఱునిత్త్యాదివాక్యధ్వయత్తాలే). (పుణ్యత్తుక్కు) ఎన్టతు - సిద్ధధర్మమాన పునక్కెన్టపడి. “శోలు” ఎన్టు - ఇఱ్ఱు రత్నై పేత్తైయొచ్చొల్లుకిఱు. అతావతు-రత్నైసానే చేతననుడైయ అపేత్తైయిల్లాతపోతు తకరతుకత్వ స్వరూపహానివరు మెన్టు అవక రత్నైనుడైయ వపేత్తైయొప్పొర్తు అతు పేర్ ముపోతు తృప్తనాకై యాలే ధార క మెన్టై. ఇతు స్వాభావికార్థమ్; ఉనక్కు నాఱ్ఱో పుణ్యత్తుక్కు చొచ్చిటిట్టువళర్ క్కు ఎఱ్ఱై యుఱ్ఱుకొల్లలామోవెన్నుమ్ చాట్వర్థమ్ కణ్ణుకొళ్ళుకు. “త్తన్నై” ఎన్ట్రూర్

త్వమోపాయ భూతోమే భవతి ప్రార్థనామతిః। కరణాగతిరిత్యుక్తా సాదేవేనస్మిన్ ప్రయజ్యతామ్ - (౧) తి-మా-౨౫.

(౨) స్తో-ర-౨౨. “నధర్ననిఱ్ఱోన్బి నచాత్త వేదీ నే భక్తియాం స్వచ్ఛరణార విషేషప్రీతిః। ననన్దగతిశ్చరణ్య తదత్సాధనమాలం కరణం। సపద్యే!”

(ఉన్ననై ౨) (౧) *కృష్ణంధర్మంసనాతనమితే. (౨) “ఉపాయోపేయ త్వే తదిహ తవ త త్త్వమ్” ఎన్నుమ్మడియానవునై ౨. (పిఱవిపెఱున్ననై) నాట్టార్ ఆశ్రయణీయరున్దవిడ త్తేపోయ్ ఆశ్రయిప్పార్ కళ్, అవర్ కళై ప్పేలేయో నాజ్గళ్; ఆశ్రయణీయనాన నీతా నాజ్గళిరున్దవిడ త్తే ఎజ్గళోడే నజాతీయనాయ్ వన్దవతరిక్కుమ్మడియన్తో ఎజ్గళుడైయ వేల్ ధమ్. (పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమ్) (౧) “కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్” (౩) “పుణ్ణానామపి పుణ్యోసా” (౪) “రామో విగ్రహవాన్ధర్మః” ఎన్నిఱ పుణ్ణుత్తై ప్పూర్ణినవర్ కళన్తో? (నాముడైయోమ్) సిద్ధసాధనత్తై ప్పూర్ణినవర్ కళిలుక్లాట్టిల్ ఇరున్దవిడ త్తే శేస్తుఆశ్రయిక్క వేణ్ణా తవడియాన

తోగ్గరుమ్ తానానతనై సనాతనధర్మత్వమాయ్, ఇతుక్కు సంవాదమ్ కాట్టుకి తార్ (ఉపాయోపేయత్వాది). ఉన్ననై ౨ పిఱవి పిఱప్పిక్క తక్కు పుణ్ణియత్తై నా ముడైయోమెన్దు శబ్దార్థమాయ్, ఇప్పడి పుణ్ణుత్తై విశేషిత్తరుక్కు భావమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (నాట్టారిత్వాది). (ఎజ్గళుడైయవేల్ ధమ్) ఎన్దుతు - ఎజ్గళోపక్కల్ ఉనక్కు డాన వాత్సల్యమెన్దుపడి. “పుణ్ణియమ్” ఎన్దుతు - అలాకిక శ్రేయస్సాధనమేన్దు శొల్లప్పటతాయ్, కృష్ణనై తవిర వేటయ్యున్దు తోన్డామైక్కాక సంవాదపూర్వ కమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణమిత్వాది). ఇతు వేటాన్డాకిర కర్మాదిక లొన్దుమిరై యెన్దుతోడు శేరాలెన్దు కరుత్తు. “నామ్” ఎన్దుతుక్కు వ్యావర్త్యపూ ర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (సిద్ధత్వాది). ఇల్లు (సిద్ధసాధనత్తై ప్పూర్ణినవర్ కళ్) ఎన్దుతు - స్వగత స్వీకారనిష్ఠరై. “ఉడైయోమ్” ఎన్దు అవక ఇవళికళ్

(౧) భా-అ-౨౦-౨౧. ౧౪౩-పుటత్తిల్.

(౨) శ్రీరత్నరాజస్తవే-ఉత్తరకథకే-శ్లో-౨౩. “ఉపాదత్తే సత్తాసిద్ధినియమ నాదై ర్విభిదచితా స్వముద్విశ్యక్రిమానితి వదతి వాగోపనిషదీ. ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం నతు గుణా వత్తస్తాన్త్యం శ్రీరత్నేశయ శరణమవ్యాజమభవమ్.”

(౩) (౪) “రామో విగ్రహవాన్ధర్మః సాన్ధుస్సత్త్వపరాక్రమః | రావా నర్వస్య లోకస్య దేవానామివ వాసవః ||”

ఏదోమతై యుడై యవర్కళో నాజ్గళో. నిన్నై త్తపడి వినియోగమ్ కొళ్ళ
లామ్మడి కై పుకున్డ ఉన్నై యుడై యోమన్మో.

“అతివాస్తుమిలై” ఎన్నతు, “పుణ్ణియమ్ నాముడై యోమ్”
ఎన్నతాయ్కోణ్డై వ్యాహతభాషణమ్ పణ్ణానిన్తికోళి యెన్న, కణ్ణి
లైయో, ఇతుతానే యన్మో అతిపుకేడు. ఆనాల్ విడుమ త్తనై యన్మో
వెన్న; (కుటై వాస్తుమిల్లాతకోవిన్దా) ఎజ్జళుక్కు కున్ద్రమ్ శొన్నో
మిల్లనై పోక్కి ఉన్నుడైయ పూర్తిక్కు కున్ద్రమ్ శొన్నోమో?
స్వయాకత్తోస్తుకైయై వివరిక్కితార్ (నిన్నైత్తవత్వాది).

(వ్యాహతభాషణమ్) ఎన్నతుక్కుక్కరుత్తు - కర్తవ్యానాదికలియైయెన్మ శొలి
లైత్తు, సిద్ధోపాయమాకిల పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమెన్మ శొల్లుకై. కైముతలిల్లావిడిలో
అతు కార్యకరమల్లామైయారే పుణ్ణియమల్లామైయారే విరుద్ధమెన్మ వ్యాహతభాషణమ్
పణ్ణినికోళెన్మ కృష్ణనైక్కుటిత్తు తాత్వికార్థతై నెజ్జిలైత్తుక్కుణ్డు వ్యాహతభాష
ణత్తుక్కడియన వటిపుకేట్టై త్తదళోమేలే ఆరోపిత్తుక్కుగృహితార్ కళెన్మరులిచ్చె
యేకితార్ (కణ్ణిలైయోవిత్వాది). ఇవర్కళుట్కురుత్తై యటియమల్, సిన్దళో అతిపు
కేడురానాల్ ప్రాప్యత్తిలైకైయైవిడున్మోళెన్నుమ్ కృష్ణాళిప్రాయత్తై యరులిచ్చెయేకి
తార్ (ఆనాలిత్వాది). తాకాకార్యమ్ కైయ్యమ్మెత్తు సహాయసాపేక్షనామ్మడి
జ్ఞానశక్త్యాదికలిర్ కుటైయిల్లాతవనెన్మ శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పగ్గడి, ఇత్రాలో-ఉపా
యాన్తరన్తరపేక్ష్యమ్ ఫలిత్కైయారే వ్యాహతమెన్నుమ్ శబ్దైపరిహృతమెన్మ
తాత్పర్యమరులిచ్చెయేకితార్ (ఎజ్జళుక్కిత్వాదివాక్యద్వయత్తై). నాజ్గళో ఎజ్గళో
వక్కలో అతివాస్తుమిల్లామైయెయ్మశొలి ఉన్మనై సహాయసాపేక్షమాన పుణ్ణియ
మెన్మ శొలిలన్మో ఇరణ్డువారైయమ్ వ్యాహతమావతు, సిరా నేయన్మో ఉన్దళోపక్కలో
కైముతలిల్లామైయారే సిద్ధోపాయమ్ కార్యకరమన్మెన్మ పుణ్ణిమాకామైయారే వ్యా
హతమెన్మయిత్తనై, నాజ్గళోనాల్ సర్వనిరపేక్షననై శొన్నోమాకైయారే వ్యాహత
మోన్మనుకరుత్తు. నాకా పూర్ణనాయ్ ఎత్తనైయెనుమ్ నిరపేక్ష నేయాకిలుమ్ ఎన్నక్కలో
నిన్మ పేదోక్కుగ్కుదిల్లామైయై ఎత్తారే అధ్యవసీత్తికోళెన్న వరులిచ్చెయేకితార్

౨౮-సా, కఱవైకల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౨౯౫

సర్వనిరపేక్షనై. ఎజ్జళుడైయ అతివాన్తు మిల్లామైక్కు ప్పొరాతో ఉన్నడైయ కుత్తైవాన్తుమిల్లామై. ఎజ్జళుకుత్తైయాలే యెజ్జళుక్కు ఇరుక్కవేణ్ణువతు - ఉన్నడైయ పూర్తియిల్ పతేనుమ్ కుత్తైయన్డా కిలన్టో ఎన్గితార్కళి. ఇప్పళుత్తుక్కు అమ్మేడు నిరప్పప్పొరాతో, ఇప్పా తాళత్తుక్కు అప్పర్వతమ్ నేరవనై. ఎజ్జళు పక్కల్ జ్ఞానవృత్తాదికళి పతేనుముణ్డో నాజ్జళిక్కుక్కైన్తు కరుత్తు. ఇత్తాల్ - ఉపాయనైర పేక్ష్యమ్ శొల్లిల్. (కోవిన్దా) నిజ్జళువనై పుర్ణనాక ప్పేళినపడి యాలే వేణ్ణియగున్దోమాకిల్ శెయ్తల్, ఇత్తైయాకిల్ తవిరుతలన్టో వెన్న ; నిరపేక్షమాన పరమపద త్తిలేవన్దోమో, ఎజ్జళై యొబ్బియ చెల్లామైయాలే వన్దవతరిత్తు ఎజ్జళుక్కుక్కై యాళాయరుక్కిఱవిడ త్తే యన్టో నాజ్జళుపేక్షిక్కిఱతు. ఇత్తాల్ - సాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱతు.

కుత్తైవాళర్క్కు నిత్తైవాళర్ కోడుక్కక్కడవర్కళి ఎన్దు ఒన్దున్డాకిలన్టో ఎకపూర్తియమ్ ఉజ్జళుపూర్తియమ్ శొల్లువతెన్న ; అతువో, (ఉన్టన్నోడుఱవు) ని యెజ్జళుక్కు ఉఱవన్టో, ఎజ్జళు కార్యమ్ శెయ్యవేణ్ణావోవెన్న ; అతు కొణ్డో, ఆనాల్ ఒరుకుడనిరోడే పోకిఱ తెన్న ; (ఉన్టన్నోడుఱవేల్ నమక్కిజ్జోబ్బిక్కవొబ్బియాతు) ఉన్నోడు

(ఎజ్జళుడైయవిత్వాది వాక్యత్రయత్తాలే). పూర్తియిల్ కుత్తైయిల్లాతాప్పోతే తల్లర్ పక్కల్ అతివిల్లామైయిలుమ్ కుత్తైయిత్తైయెన్గితార్కళి (ఎజ్జళిత్వాది). „కోవిన్దా“ ఎన్దుతుక్కు శక్కొపరిహరముభేన తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (నిజ్జళిత్వాదివాక్య చతుష్టయత్తాలే).

నాకసాలభ్యత్తాల్ ఉజ్జళుక్కుక్కైయూళాయరు న్దే నేయాకిలుమ్ పూర్తియై యుమ్ అపూర్తియైయమిట్టు ఎన్నుడనే వల్లక్కుప్పేళ నిమిత్తమేతెన్నుమ్ శక్కైయై యనువదిక్కితార్ (కుత్తైవాళర్క్కిత్వాది). „ ఒబ్బిక్కవొబ్బియాతు “ ఎన్దుతుక్కు ప్రసక్తియై కాట్టానిన్దుకొణ్డా ప్రశ్నప్రతిపచనరూపేణ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కి తార్ (అతుకొణ్డోవిత్వాది). „ఉఱవు“ ఎన్దు సామాన్యేన శొన్నతై విశేషన్తు ప్రమాణా

జ్ఞాన సమ్మన్దమ్ ఉన్నాటుమ్ విడవొణ్ణాతు, ఎజ్జళాలుమ్ విడవొణ్ణాతు,
 ఇరువరుజ్జాడ కృతసక్కేతరానాలుమ్ విడవొణ్ణాతు. ఇప్పడిశొల్లుకిఱతు
 ఎన్నురప్పెన్న; (౧) “ నానున్నైయన్మియిలేకొక్కణ్ణాయ్ నారణనే
 నీ యెన్నైయన్మియిలై ” ఎన్ఱ ప్రమాణత్తై కొండెన్న; అవర్కళో
 ఉజ్జలైప్పెదోరువర్కళ శన్ఱోవెన్న, ఆనాల్ నీ యెజ్జళోన్ఱైయిలోతన్ద
 మూలప్రమాణత్తిల్ ముతలెఱ్ఱుత్తై ప్పార్తుక్కొళ్ళా యెన్ఱితార్కళో.
 అతావతు - “ నారాయణనే నమక్కేపత్తేతరువా ” ఎన్ఱ అడియిలే
 శొన్నోమెన్ఱపడి. నీ సర్వప్రకార పరిపూర్ణనాకైయాలే నాజ్జళో నిత్య
 సాన్నిధ్య సాపేక్షరాయిరుక్కిఱ ఉఱవెన్ఱుమామ్. దయాపూర్ణనాన
 వున్నోడు దయనీయతయాపూర్ణైకళాన ఎజ్జళుక్కుణ్ణాన ఉఱవెన్ఱుమామ్.

(అఱియాతవిత్త్యాది) కీర్త తాజ్జళో నెరుక్కినవతుక్కు త్తామణమ్
 పణ్ణుకితార్కళో. (అఱియాత) అనవధానత్తాలే వన్ద అజ్ఞానమ్. (పిల్లై
 కళో) బాల్యత్తాలే వన్ద అజ్ఞానమ్. (అన్బు) ప్రేమత్తాలేవన్ద అజ్ఞానమ్.
 ఇన్ద హేతుక్కళాల్ వన్ద అఱియాత్తనమ్ పొలుక్కవేణుమ్. (౨)
 “మయాప్రమాదాత్ప్రణయేనవాపి” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రేమాన్దలై

ముఖేననిర్ధిక్కైక్కాక ప్రశ్నత్తై క్కిళపుకితార్ (ఇప్పడియిత్యాది). అపృథక్సిన్ద
 ప్రకారప్రకారి భావత్తై త్తిరువుళ్ళమ్మదోరీ ప్రమాణముఖేన ఉత్తరమ్ కాట్టుకితార్
 (నానున్నైయిత్యాది). (నీయెజ్జళోన్ఱైయిలోతన్ద) ఎన్ఱతు-ఆచార్యరూపనాయ్ తన్దజన్ద
 పడి. రక్ష్య రక్షకభావ సమ్మన్దానురత్తైయిట్టు త్తాత్పర్యాన్తర మదళిచ్చెయ్కితార్
 (దయేత్యాది).

(నెరుక్కినవతుక్కు) ఎన్ఱతుక్కు - “ ఉఱవేల్ నమక్కిన్ఱొక్కిన్ఱొక్కి
 యాతు ” ఎన్ఱ అవినాభావసమ్మన్దమ్ శొల్లుకైయాల అతుక్కు వాచకమాన తిరు
 నామమ్ స్మృతమాయ్, అత్తాలే పరత్వత్తై చొచ్చెన్నకు క్కెన్ఱుకరున్ఱు. (అఱియాత్త
 నమ్) ఎన్ఱతు - అత్తాల్ వన్ద శిఱుపేరట్టైక్కియై చొల్లుకిఱతు.

(౧) ౪-తిరు-౩.

(౨) గీ-౧౧-౪౧-అర్జునః, “ సఖేతి మత్వా ప్రసథం యదుక్తం హేకృష్ణ
 హేయదన్త హేసఖేతి । అజానతా మహిమానన్తవేమం మయా । పమాదాత్ప్రణయే

౨౦-పా, కఱవైకళ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . ౨౦౭

కుఱ్ఱమ్ కొళ్ళుకై యావతు - ఒరుపడుక్కై యిరున్దు “కాల్ తాక్కిఱ్ఱు, కై తాక్కిఱ్ఱు” ఎన్నెయితే. (ఉన్నన్నెయితాది) గోవి న్దాభిషేకమ్ పణ్ణినప్పిన్బు ముతల్ తిరునామమ్ శొల్లుకై కుఱ్ఱమితే. “ సాతాయణ్ ” ఎన్టార్కళ్ కీర్, నిరై సమ్పాదిక్క పొన్నవిడతై మేన్దై శొల్లుకై కుఱ్ఱమితే.

(ఇతైవా) తకైకాల్ తప్పచ్చెయ్తతెన్దు పాడియ విర కుళో? ఉడైమైయైయిట్టై ఉడైయవ నిమ్మనన్. (ఇతైవా) (౧) “ ప్పిఱైప్పరాకిలుమ్ తమ్మడియార్ శొత్పాటుప్పతు పెరియోర్ కడనన్. ” ఐయర్తడుక్కికీర్తేయిరున్దు కేట్టటియాయే. నీ ఇతైవనా కైక్కుమ్ శీఱుకైక్కుమ్ ఎన్న శేర్ త్రియుణ్ణు. (నీతారాయ్పతై) విల కామై పార్ త్తిరుక్కుమ్ నీ ఎఱ్ఱళపేక్షితమ్ శెయ్యాయ్. . . ౨౦.

“ఇతైవా” ఎన్దుకుఱ్ఱ-ఇరణ్ణరమ్ - స్వామియెన్దుమ్, పెరియోన్దుమ్, మున్ది నతు (తకైకైయితాదివాక్యద్యయమ్). ఇరణ్ణావతు (ప్పిఱైప్పరితాదివాక్యత్రయమ్), ప్పిఱై-తప్ప, (ఐయర్తడుక్కు) ఎన్దుతు-పళ్ళిక్కుడత్తిల్ ఉపాధ్యాయరుక్కుమ్ తడుక్కెన్దుపడి. ఇతైల్ - పెరియోర్కళ్ సహవాసమిటైయోన్దుకరుత్తు. ఇన్ద్ర ద్యయత్తుక్కుమ్ శేరఫలిత్త తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కీతార్ (నీయైతవనాకైక్కుమి తాది), “ గోవిన్దా ” ఎన్దుపడతైక్కటాక్షిత్తు “ నీ ” ఎన్దుకుఱ్ఱ భావమరుళి చ్చెయ్కీతార్ (విలక్కామైయితాది). ఇతైల్ - దోషమే వ్యాజమాకరక్షిక్కుమ్ నీ ఎఱ్ఱళాభిముఖ్యతై వ్యాజమాక్కిక్కొణ్ణు తరవేణుమెన్దు కరుత్తు. . . ౨౦.

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపత్తెట్టామ్మట్టు. (కఱవైకళ్) (మేలిల్ పాటిలే ప్రాప్యప్రార్థనమ్పణ్ణుకిఱ తాకిల్ ఇఱ్ఱుప్పణ్ణుకిఱతెన్నెన్నిల్) ఎన్దుతు - ఇప్పాటిల్, “ ఇతైవా నీతారాయ్

శవాపి || యచ్చాపహాసార్థమసత్ప్రత్యోఽసి విహారశయ్యాసనభోజనేషు । ఏకోభ వాప్యచ్యుత తత్సమతం తక్షామయే త్వా మహామద్రమేయమ్, ”

(౧) పెరి-తిరు-౫-౧-౨.

పట్టె" ఎన్నితెన్నెన్ని లేస్త పడి. "ఆహార నిద్రా భయ మైఘనాని సామాన్యమేతత్వ శుభిర్న రాణామ్ । జ్ఞానం సరాణామధికో విశేషో జ్ఞానేన హీనః పశుభిస్సమానః" "గతాస్పశూనాం సహజన్త బద్ధతాం గృహశ్రయం ప్రేమ వ సేవబిభృతః । దదర్శ గోపానుపదేసు పాణ్డవః కృతానుకారానివ గోభిరార్జవే" .

“పిన్ శెన్టు” ఎన్నిపదత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (ఎన్లైప్పార్ త్తాలిత్తాది). (అకు కాట్టుమ్) హాస్యత్తెప్పణ్ణుమ్. (అర్జవమ్) ఇడైయరుడైయ వ్యాపారమ్. “కానమ్ శేర్ న్దు” ఎన్టపదత్తుక్కు ఇరణ్ణు తాత్పర్యమ్; - గ్రామజుళితే వ ర్తిత్తాల్ అవర్కళో నుకృతమ్ పణ్ణినాల్ అవర్కళైక్కణ్ణాకిలుమ్ నుకృతమ్ పణ్ణియోగ్యత్తెయుణ్ణు, అతు వుమిత్తెయెన్నుతల్ ; ఇరణ్ణావతు (ఇరుప్పాలే నన్దెయైయత్తాది); అతావత్తు-కాడా తాలుమ్ దణ్ణకారణ్యమ్ ముతలానవిడల్లళితే వ ర్తిత్తిలో మెన్టపడి.

కర్తయోగమిల్లె యెన్టపోతే జ్ఞానయోగమమిత్తెయెన్టు సిద్ధమన్టో, తనిత్తుచ్చొల్ల వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (విదురాదికలిత్తాది). గోరత్తుణమ్ జాన్మ్యుచిత భర్తమన్టో, అతు సాధనమాకాతోవెన్న, సామా శ్యేన అనడుదాది గోరత్తుణమ్ పణ్ణు కైయన్దియే స్వదేహపోషణార్థమాక కేవలమకలవైకళైప్పిన్ శెల్లుకైయాలే సాధన మాకాతెన్టు గ్రహాద్భహిశ్శక్త్యాపరిహరణ్ణల్ కణ్ణుకోళ్వతు. “అఱివొన్టుమ్” ఎన్ని చ శబ్దతాలే భ క్తియైక్కాట్టుకిటతు. కర్తతైప్పాలే జ్ఞానమ్ జన్మానరత్తెయ్ మణ్డాయ్ ఇప్పోతు భ క్తియైక్కాకక్కుడాతో, భ క్తియిల్లె యెన్టపోతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కి ఠార్ (భ క్తియిల్లెయిత్తాది). కర్తముణ్డాయ్ జ్ఞానముణ్డాక వేణుమెన్ని న్యాయమి న్నియే జ్ఞానముణ్డానపోతే భ క్తియమ్ సిద్ధమెన్టు తాత్పర్యమ్.

“ఆయ్ కులమ్” ఎన్టతుక్కువతారికై (అహమ స్తియిత్తాది). “ఆయ్ కులమ్” ఎన్టకుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్. ఇరణ్ణావతు (శీర్ త్తొన్నవిత్తాది). మున్దినతి నుడైయ వివరణమ్ (ఎన్లల్ జన్తైయిత్తాది).

“అసాల్ విదుమత్తనైయోవెన్న” ఎన్నివాక్యత్తై వివరిక్కిఠార్ (పేర్ త్తొన్లు ఖ్కొడలానవిత్తాది). (పుణ్యత్తుక్కుచ్చొట్టిటు) ఎన్దెయాలే, అచేతనమా సాలోకోలు తేన్దెయిల్లెయే, అకైయాలే ఇవర్కళో పుణ్యమ్ ఒరుపరమచేతనమెన్దె. “ససాత

౨౮-పా, కతివైకళో వ్యాఖ్యానమ్ మూపాయరత్నడి. ౨౮౯

నమ్ " ఎన్నుమత్తైక్కాట్టుకితార్ (ఉపాయాపేయత్వే ఇత్యాది). ఉన్ననైప్పిఱవి పెయ్దనై పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమ్ - ఉన్నుడైయజ్జత్తై పెయ్మప్పడియాన పుణ్ణి యత్తై నాన్దకుడైయోమెన్దపడి. ఇల్లు (నిద్రసాధనత్వేప్పల్లినవర్కళో) ఎన్దతు-స్వగత స్వీకారనిష్ఠరై. " ఉన్ననై " ఎన్దతు - ఉపాయగూతనాన వున్నై యెన్నుతత్. " గోవిన్దా " ఎన్దత్తైక్కటాక్షిత్తు (నిన్దైతపడి వినియోగమేకాశ్శుమ్మడి కై పుకన ఉన్నై) ఎన్నుతత్.

" పుత్తైవొన్దుమిల్లాత " ఎన్దతు సాకాజ్జమాయ్, ఉత్తరప్రత్యుత్తరమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతివొన్దుమిల్లై యెన్పుతిత్యాది). " అతివొన్దుమిల్లాత " " పుత్తై వొన్దుమిల్లాత " ఎన్దపదద్వయత్తైయమ్ కటాక్షిత్తు త్రాత్పర్యమ్ (ఇప్పాతాళత్తు క్కిత్యాది).

(నానున్నైయన్దియిలేక) శరీరమ్ శరీరియైవిడాతు. శరీరశరీరిభావ సమ్పన్ద మాతల్ రక్ష్యరక్షకభావ సమ్పన్దమాతల్. ఇత్తై ఫలితమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ మేలే (దయాపూర్ణత్యాది). " ననుకు " ఎన్దద్వివచనత్తుక్కు త్రాత్పర్యమ్ (ఇరు వరుజ్గాడ శృతసజ్జేతికళానాలుమిత్యాది). ఇత్తాల్ హర్దభావత్తై యరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ఇప్పడి కొల్లుకిఱితిత్యాది). (అవర్కటేజ్జత్తైప్పల్లినవర్కళన్దో) ఎన్దతు - కూడిక్కొడుత్తనాయచ్చియార్, అభ్యూర్కళో ఎన్దవర్కళత్తప్పల్లొ. (మూలప్ర మాణమ్) తిరుమన్ద్రమ్. తిరుమన్ద్రమ్మెన్దతు - (౧) " ఉత్తమన్ పేరపాడి " ఎన్దవిడ త్తిల్ స్ఫుటమ్. (మతలెబ్బుత్తు) ప్రణవమ్.

(క్రీడ్ తాజ్గళో నెరుక్కినతుక్కు త్తామణమ్ పణ్ణుకితార్కళో) ఎన్దతు- " పేయి పెయ్దనై " ఎన్ద క్రీడ్తాజ్గళోపణ్ణిన ప్రపత్తిక్కు త్తామణమ్ పణ్ణుకితార్కళెన్దపడి; (౨) " త్వమేవమాతాచ పితా త్వమేవ " ఎన్ద ఎమ్పెరుమానాల్ త్తామణమ్ పణ్ణినా ప్పోతే. " అతియాత-విత్తైకళోమ్-అన్నినాల్ " ఎన్దమూన్దుక్కుమ్ ప్రమాణమ్-మయా- బాలేన, ప్రమాదాత్, ప్రణయేన, ఎన్ద ఇదైచ్చికళెన్ద వన్యపదేశత్తుక్కుచ్చేర (గోవిన్దాభిషేకమిత్యాది). " శిలుపేరైత్తనవుమ్ " ఎన్దిఱ చ శబ్దత్తాలే, తాజ్గళవనై

అవ. — ఇరుపత్తోన్పతామ్బట్టు. కీట్ ప్పాట్టిలే-ఉపాయన్వరూ
పత్తెచ్చొల్లి, తజ్జళుదేళ్ళమ్ కై జ్జుర్యమెన్ఱు ప్రబన్దతాత్పర్యత్తై చొచ్చొల్లి
ముడిక్కితార్కళ్ - ఇతిల్ ; ప్రాప్యరుచ్చియైయుమ్, ప్రాప్యన్దొఱిన్ఱు
తెన్ను మిడత్తైయుమ్, అత్తై అవనే తరవేణుమెన్ను మిడత్తైయుమ్,
† ప్రాప్యత్వరైయైయుమ్ అటివిక్కితార్కళ్. తిరువాయ్ మొట్టియిల్
(౧) *ఎన్ఱూవీట్టిలే ప్రాప్యత్తై నిష్కర్షిత్తు, అతిల్ చరమదత్తై యాన

నెఱుత్తనెఱుప్పకళుమ్ తోద్రుళిఱు. అవైకళుమ్ తామణమ్ పణ్ణుకితార్కళ్ న్ఱు
కణ్ణుకొళ్ళు.

ఇతైవా - స్వామియెన్నతల్, పెరియోనెన్నతల్. అక “ఇతైవా”
ఎన్ఱుతుక్కు ఇరణ్ణు తాత్పర్యమ్, శరీరశరీరభావత్తైప్పల్ద (తన్ కైకాలిత్యాది).
స్వస్వామిభావత్తైప్పల్ద (ఉడైమైయై య్కైయైత్యాది). (ఐయర్ తడుక్కిన్
కీట్) ఎన్ఱు - పెరియాభ్యూర్ తడుక్కిన్ కీట్టెననపడి. ఇరు “వీట్టెప్పరాకి
లుమ్” ఎన్ఱుతుక్కుతాత్పర్యమ్. పెరియాభ్యూర్ వీడిన్ కైయిలే యెఱున్దరుళియిరుక్కు
అవర్ సన్నిధియిలే కేట్టటియాయోవెన్ఱితార్కళ్. ౨౦.

పెరియ అరుమ్మదమ్.

ఇరుపత్తోన్పతామ్బట్టు. “ఉనక్కే నామాప్పెయ్ వోమ్” ఎన్ఱుత్తెక్కటా
క్షీత్తు వృత్తవర్తిచ్యమాణ కథనముఖేన కీట్ ప్పాట్టిలే సజ్జతియిడుకితార్ (కీట్టి
త్యాది). త్రోతాక్కళుమ్ బుద్ధిసాకర్యాధిమాక ప్రమేయత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్
(ప్రాప్యత్యాది). “పోద్రుమ్ పారుళోకేళాయ్” ఎన్ఱుత్తైప్పల్ద (ప్రాప్యరుచ్చియై
యుమ్) ఎన్ఱు. “ఎద్రైక్కుమ్” ఇత్యాదియైక్కణి తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రాప్య
జ్ఞానిత్యాది). (అవనే తరవేణుమ్) ఎన్ఱు - “కుద్రైవరెళ్ళకై కొక్కామత్తో
కాతు” ఎన్ఱుత్తెక్కటాక్షీత్తు. (ప్రాప్యత్వరైయైయుమ్) ఎన్ఱు - “శిద్రుమ్ కిఱు
కాలేవన్ఱు” ఎన్ఱుత్తెయనలమ్మిత్తు. తాన్దళోకాలమే వరుక్తై త్వరైయిన్ఱిక్కే కూడా
తిఱి యెఱుక్కురుత్తు. అన్దాళో చరమపర్వత్తిలే ఉద్రైరుక్కైయాలే ఇవళో ప్రబన్దత్తు
క్కుమ్ అభ్యూర్ ప్రబన్దత్తుక్కుముళ్ళవాళియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరువాయ్ మొట్టి

† “తజ్జళోత్వరై” ఎన్ఱుమ్ పాఠమ్.

(౧) తి-వాయ్-౨౦౯.

‡ ఉన్ కైయిలే-ఉనక్కు స్వాధీనమాక.

అర్థతై (౧) * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలే యనుభవిత్తు ముడిత్తు; ఇతిల్-మున్దుఱ చరమదలై యాన (౧)*నెడుమాఱ్కుడిమైయిలే అర్థతై యనుభవిత్తు, అతు నిలై నిత్తైక్కాకవుమ్ అత్తైక్కాత్తుట్టుకైక్కాకవుమ్ (౨) * ఎన్నావీట్టిలర్థత్తోడే తలైక్కట్టుకిఱతు. . . * మూ.— శిర్ధమ్ న్ శిఱుకాలే వన్దున్నైచ్చేవిత్తుక్

పొన్ద్రామరై యడియే పొన్ద్రామ్ పొరుళ్ కేళాయ్
పెన్ద్రమ్ మేయ్త్తుణ్ణుమ్ కులత్తిల్ పిఱన్ద నీ
కున్ద్రేవలెజ్జలై కొళ్ళామతోకాతు
ఇన్ద్రై ప్పత్తైకొళ్ళానన్దుకాణ్ కోవిన్దా
ఎన్ద్రైక్కు మేయ్ద్రు పిఱవిక్కు మున్దున్నో
డున్ద్రోమే యానో మునక్కే నా మాళ్చుయ్వోమ్
మన్ద్రై నక్కామజ్జళ్ మాన్ద్రేలోరెమ్బావాయ్. ౨౯.

వ్యా.— (శిర్ధమ్ శిఱుకాలే) శిఱుప్పెల్లళ్ ఎఱున్దిరుక్క వొణ్ణాత కుళిర్ పోతిలే. (3) “బ్రాహ్మే ముహూర్తే చోక్తాయ చిస్త యేదాత్తనో హితమ్ ” ఎన్దు నత్త్వమ్ తలైయెడుత్త కాలత్తిలే. అనాద్యజ్ఞానాన్ధకారమ్ నీజ్జి భగవద్విషయమ్ వెళిచ్చెత్తిత్త కాలత్తిలే యెన్దుమామ్. (౪) “నారణనైక్కణ్డే - పకఱ్కణ్డే” ఎన్నక్కడవ యిలిత్యాది). (కాత్తుట్టుకైక్కాకవుమ్) ఎన్దు-పరిపాలిత్తు మేన్ద్రేయమ్ రసిప్పిక్కాకవుమ్ మెన్దుపడి.

“శిఱుకాలే” ఎన్దు - ప్రాతఃకాలత్తిలేయెన్దాయ్, “శిర్ధమ్” ఎన్దు త్తాలే - అత్యన్దు ప్రాతఃకాలమెన్దాయ్, ఫలితార్థతై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (శిఱుప్పెల్లిలిత్యాది). స్వాపదేశత్తిలే తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్కిటార్ (బ్రాహ్మేయి త్యాది). ఇత్తై వివరిక్కిటార్ (అనాదియిత్యాది). ఇతుక్కు సంవాదమరుళిచ్చెయ్కి టార్ (నారణనైయిత్యాది). కాలత్తిలేయెన్న వేడ్డియరుక్క “కాలే” ఎన్దుకుక్కు

తితో! “శిర్మమ్ శిలుకా లే” ఎన్దు-జాతిప్పేచ్చు; “వెట్టవెడియాలే” ఎన్దుమాహాలే. (వన్దు) చేతనర్కు భగవల్లాభమ్ అవకాశరనాలే యాయిరుక్క, “వన్దు” ఎన్దుతు - ఆదరాతిశయత్తాలే, ఇతుతాక అక్కుతైక్కు మిన్దై యాయితే యిరుప్పతు. ఎన్జనేయెన్నిల్; (౧) “పద్యామభిగమాచ్చైవ సేవాసందర్శనేనచ” ఎన్దు- నీ యిరున్దవిడత్తే వన్దు. రాగమ్ క్రమప్రాప్తినహియాతితే.

(ఉన్దైచ్చేవిత్తు) ఫలమ్ వేణ్ణాతే సాధనకాలత్తిలే రసిక్కు మున్దైచ్చేవిత్తు (౨) “నునుఖంకర్తుమ్” ఎన్దుమ్, (3) “శలమున్దు శీర్” ఎన్దుమితే యిరుప్పతు. అతుక్కుమేలే ఓరజ్జలియైయమ్ ఉన్దై టుక్కుమాట్టాల ఉన్దైచ్చేవిత్తు. (౪) * ఎముతుమెన్నుమితు మిన్దై

పృష్టానంతర్యకమ్ నియామకమరుళిచ్చెయ్కితార్ (శిర్మమ్ శిలుకాది). (ఆదరాతిశయత్తాలే) ఎన్దుతు - తిరువేణ్డయాత్తాదికైచ్చేలే ప్రాప్త్యమైకైయాలేనన్ద ఆదరాతిశయత్తాలే యెన్దుపడి. భగవల్లాభమ్ అవకాశరనాలేయాయిరుక్కై యెన్జనేయెన్ను వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇతుతానైతాది). (ఇరున్దవిడత్తేవన్దు) ఎన్దువనన్దరమ్ “ఎన్దై” ఎన్దుకేవన్దు.

“ఉన్దైచ్చే” ఎన్దుతుక్కు త్కారజాన్దర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతుక్కుమేలేయ్కితాది). అతుక్కుమేలే యెన్దుతు - తాళకోవన్దుతుక్కుమేలే యెన్దుపడి. అన్దైచ్చే ఉన్దై టుక్కుమాట్టామైయై సంవాదపూర్వకమ్ వివరిక్కితార్ (ఎముతుమిత్తాది). ఇవ్యాకర్తుక్కు “తొముతుమామలర్సిర్ శుడర్తూపన్దొన్దు ఎముతుమ్” ఎన్దువిడత్తిల్, “తొముతుమ్” ఎన్దుతిలేనోక్కు. “శేవిత్తుక పాన్ద్రామరై”

(౧) రా-అయో-౧౦-౪౦. గుహాభ్యుత్థిశాము, “గుహమేవం బ్రువాణస్తు రాక్షసాః ప్రత్యువాచహ | అర్చితాశ్చైవ హృష్టాశ్చ భవతా సర్వధా వయమ్ || పద్యామభిగమాచ్చైవ సేవాసందర్శనేనచ | భుజాభ్యాం సాధువృత్తాభ్యాం వీడయాన్ వాక్యముబ్రవీత్

(౨) గో-౧-౨౭. పురుత్తిల్.

(3) తి-నాయ్-౨ ౮-౪.

(౪) తి-నాయ్-౪-౩౯.

యానవునైచ్చేవిత్తు. నేవ్యరాననాజ్ఞో నేవకరామ్బడి అత్తలై ఇత్తలైయావతే ! (౧) “నుగ్రీవంనాథమిచ్చతి” ఎన్నక్కడవతిజే.

(ఉకాపోథ్థామరైయడియే) మహార్జముమాయ్, భోగ్యము మోయ్, ప్రాప్తముమాయరున్ద తిరువడికళిలే. “అడియే” ఎన్నిఅ అవ ధారణత్తుక్కుక్కరుత్తు-(౨) “సర్వాత్తనా పర్యనునీయమానో యదా న సామిత్రిరుపైతి యోగమ్” ఎన్నుమావోలే వేతారు వ్రయోజనత్తు ఎన్దు - తాజ్ఞో సేవిక్కు అవద్యమాకతోగ్గొచ్చొట్టుకైక్కు తాత్పర్యములిచ్చెయ్ కిజార్ (నేవ్యరానవిత్త్యాది).

“ఉనైచ్చేవిత్తు ప్పొథ్థామరైయడి” ఎన్నవ మైన్దిరుక్క, “ఉకా” ఎన్ద తికా ఫలితార్థమ్ (ప్రాప్తముమాయరున్ద) ఎన్ద తు. సర్వప్రకారత్తాలుమ్ పెరుమాళ్, “యావరాజ్యత్తైయడైయుమ్” ఎన్దు ఇత్తైయ పెరుమాళ్ మ్మత్తిత్తు అరులిచ్చెయ్ తాలుమ్ అతుక్తాళాకాతాప్పోలే యెన్ద రులిచ్చెయ్ కిజార్ (సర్వాత్మ వేత్త్యాది). యోగమ్ - అలభ్యలాభమాన యావరాజ్యత్తై యెన్దపడి. (3) “అలభ్యలాభోయోగస్సోన్మత్తేమం తత్పరిరక్షణమ్” ఎన్దు ప్రసిద్ధమ్.

(౧) రా-క-ర-౧౩. పమ్మతీరే - మారుతిమ్మృతిభిత్తుణ్, “ఏతత్తే సర్వమాఖ్యాతం యాథాతథ్యేన పౌచ్చతః । అహంజ్ఞానం స రామశ్చ సుగ్రీవం శరణం గతః ॥ ఏష దత్వాచ విత్తాని ప్రాప్య చానుత్తమం యశః । లోకనాథః పురా భూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి॥ ఏతా యస్య పురాహ్యసీ చ్చరణ్యో ధర్మవత్సలః । తస్య పుత్ర శ్శరణ్యశ్చ సుగ్రీవం శరణం గతః ॥ సర్వలోకస్య ధర్మాత్మా శరణ్య శ్శరణం పురా । గురురై రాఘవస్సోన్మయం సుగ్రీవం శరణంగతః॥ యస్య ప్రసాదే సతతం ప్రసీదేయోఽభోజప్రజాః । స తామో వానరేన్ద్రస్య ప్రసాదమభిక్షాజ్ఞ తే॥” (2)

(౨) రా-య-౧౩౧-౯౪ - రామః, “అతివృద్ధర్జునుయాసహేమాం గాం పూర్వరాజాధ్యుషితాం బలేన తుల్యం మయా త్వం పితృభిర్భృతాయాతాం యావ రాజ్యే ధురముద్వహస్వ ॥ సర్వాత్తనా పర్యనునీయమానో యదా న సామిత్రిరుపైతి యోగమ్ । నియుజ్యమానో 2పిచ యావరాజ్యే తతోభ్యుషిచ్ఛద్ధరతం మహాత్మా॥”

క్కాళాకాలిరుక్కై. (పోల్మమ్) పోల్మైయై యావతు - స్వామిక్కు-
మజ్జళాశాసనమ్వణ్ణుకై. (పొరుళ్ళేళాయ్) మున్నే యిరుక్కిఱవనై
“కేళాయ్”, ఎన్నానెన్నెన్నిల్ ; ఇవర్కళుడైయ స్తనాద్యవయవజ్జళితే
అన్యపరనాయిరుక్కైయాలే ఉకపరాక్కైవిట్టు నాజ్గళ్ శొల్లుకిఱ
వార్తైయై కేళాయ్నితార్కళ్.

అవనుమ్, ఇవర్కళ్ పేచ్చన్ట్రోవెన్టు కేట్టాకా; (పెల్మమ్ మేయ్
త్తు ఇత్యాది) ఎన్టుమ్ శాస్త్ర త్తిలే కేట్టుప్పొక్కడవ నీ పశుక్కళ్
మేయ్త్తు ఉణ్ణక్కడవతాన ఇడైచ్చాతియిలే నన్దుపిఱన్టు ఎజ్జళై అడిమై
కొళ్ళామటోప్పికాతు. (పెల్మమ్ మేయ్త్తుణ్ణుమ్కులమ్) రక్ష్య
మాన పశుక్కళ్వయిఱునిత్తై న్దొలల్లతు రాజ్గళుణ్ణాత కులమ్. ఉకపిఱ
ప్పొలుమ్ ఎజ్జళ్కార్యమ్ తలైక్కట్టవేణుమెన్టు కరున్టు.

(కున్దోవల్) అన్తరజ్జవృత్తి. అన్తిక్కే, ఉచితమాన అడిమై
యెన్టుమామ్. (ఎజ్జళై)పశుక్కళుక్కు వేఱురత్తకరుణ్ణానాలుమ్ ఉన్టై
యొట్టియ రత్తకరిల్లాతవెజ్జళై. (కొళ్ళామటోప్పికాతు) ఉనక్కు విహి
తమ్. శబ్దాదివిషయజ్గళే ధారకమాయిరుక్కిఱ ఎజ్జళై ఉకవడినట్టై
క్కాట్టి, (౧) “ ఉణ్ణుమ్శోఱు పరుకునీర్ త్తిన్నుమ్పెల్గిలైయ
మెల్లామ్ కణ్ణికామెప్పరుమాకా ” ఎన్నుమ్బడిపణ్ణి స్వరూపానురూప
మాన కైజ్కర్యమ్తారాతేపోకై ఉనక్కు- పొరుమోవెన్టై. (౨) “ఉణ్ణి
ట్టాయనియుణ్ణొట్టియాయ్” ఎన్దితార్కళ్.

ఇవర్కళ్ శొన్న నమన స్తర త్తిలే, నీజ్గళ్ నోన్బుక్కు అజ్గమాన

“ ఎజ్జళై ” ఎన్టతుక్కు అర్థాన్తరిమకాట్టానిన్టకొణ్ణు, “ కొళ్ళామటోప్పికా
తు ” ఎన్టతై వివరిక్కితార్ (శబ్దాదియిత్యాది). (పోరుమా) తకుమా.

“ ప్పొట్టికొళ్ళానన్టకాల్ ” ఎన్టతుక్కు ప్రసక్తియరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవ
ర్కళిత్యాది). “ కాక ” ఎన్ట శొల్లుకైయార్ తోన్టకిఱవెన్టు యరుళిచ్చెయ్

వద్దై కొండ్లుపోమి తనై యల్లతు వేలు నీళ్ళల్ అడిమైయెన్డు శొల్లు
కిఱవై యెల్లామెన్నెన్డు పత్తెయై కొండుక్కప్పుక; (ఇదై ప్పత్తె కొళ్వా
నన్దుకాణ్) ఇన్దు ఒరుప్రయోజనన్దొన్దు పోకవన్దోమల్లోక్కాణ్ నాళ్ళల్;
యథాశ్రుతగ్రాహియాంబురన్దాయ్సి. (కోవిన్దా) భావజ్ఞానమిల్లాత జన్మ
మితే. అభిధానవృత్తియైప్పొక్కి, తాత్పర్యవృత్తియతీయాత జన్మమితే.

ఆనాల్ నీళ్ళల్ శొల్లుకిఱతెన్నెన్దు; (ఎదై క్కుమిత్యాది)
(౧) “నకాల స్తత్రవై ప్రభుః” ఎన్దిఱ తిరునాట్టిలే యిరుక్కవుమామ్;
ఆశ్రిత నజాతీయనాయ్ కొండ్లు సంసార త్తిలే పిఱక్కవుమామ్; అతి
లొరునిర్బన్ధమిలై. కాట్టిలుమ్ పడై వీట్టిలు మొక్క ఇలై యపెరునూల్
అడిమై శెయ్ తాప్పోలే యాకవేణుమ్. (౨) “ దేవత్వే దేవదేహేయం
మనుష్యత్వే చ మానుషీ ” ఎన్నక్కడవతితే. (ఉన్వన్నోడుదై దోమేయా

కితార్ (యథేత్యాది). (3) “ గోష్ఠాధ్యక్షేపి గోవిందః ” ఎన్దు నిఘ్నైవైప్పదై ఇదై
యనుక్కుప్పేరాయ్, అత్తాల్ ఫలితత్తెయరులిచ్చెయ్ కితార్ (భావజ్ఞానమిత్యాది).
(అభిధానవృత్తి) ఎన్దు - పదశక్తియైచ్చొల్లుకిఱతు.

(నీళ్ళల్ శొల్లుకిఱతెన్నెన్దు) ఎన్దుతు - ఎప్పడిప్పట్ట కుదై వరెన్దు పడి. ఎదై
కుమ్ - ఎత్తైక్కుమ్, ఏదై పిఱవిక్కుమ్ - ఉన్నడైయ ఎవ్వవతారత్తుక్కుమ్ మెన్దు
శబ్దారణ తిరువుళ్ళమ్ పదై, ఫలితార్థమరులిచ్చెయ్ కితార్ (నకాలిత్యాది). (అతి
లొరునిర్బన్ధమిలై) ఎన్దుతు - నీదేవనామ్మాతు నాళ్ళుమ్ అప్పడియేయాయ్, మను
ష్యనామ్మాతు నాళ్ళుమ్ మనుష్యరాకవెన్దు పడి. ఇప్పడియాన పేరుణ్ణోవెన్న వరులి
చ్చెయ్ కితార్ (దేవత్వేయిత్యాది). “ ఉదైదోమ్ ” ఎన్దుతుక్కు స్వస్వామిభావ

(౧) భార-మోక్షప-౨౫-౯. “ కాలస్సృజతి భూతాని కాలస్సంహరతి
ప్రజాః । కాలస్య వశగా లోకాః నకాల స్తత్రవై ప్రభుః ”

(౨) వి-పు-౧-౯-౧౪౪. “ రాఘవత్వే భవతీన్ తా నక్తి జీ కృన్యజన్మని ।
అన్యేషు చావతారేషు విష్ణోరేషానసాంసి ॥ దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే
మానుషీ । విష్ణోరేషానసాంపై కరోత్యేషాన్తన్మస్తుమమ్. ” (3)

వోమ్) ని స్వామియాకవుమ్ నాజ్గళ్ స్వమూకవుమ్ సమ్బున్దమ్ ఎన్ఱుమ్
సిద్దిక్కు మి త్తనై యే ఎజ్జళుక్కు వేణ్ణువ తెన్ఱితార్ కళ్. (౧) “ భక్తా
నాత్మ శరీరవత్ ” ఎన్నక్కడవతితే. ఓరుఱువై క్కుటిత్తు అతువాక వేణు
మెన్నా తొట్టిన్దతు - ఎల్లావులవుమ్ నీయేయాక వేణుమెన్దైక్కాక. (౨)
“ మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణంసుహృత్ ” (౩) “ కృష్ణాశ్రయాః
కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చ పాణ్డవాః ” (౪) “ శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్
పెరుమ్ శెల్వముమ్ నన్నక్కళుమ్ ” ఎన్నక్కడవతితే.

మల్ ముమ్ వేణువతో ఎన్న ; (ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్)
సమ్బున్దమ్ ఒత్తిరుక్కచ్చెయ్ తే, శ్రీభరతాధ్వనై ప్పొలే విళ్ళేషి త్తిరు
క్కేయన్ఱియే, ఇళైయ పెరుమాళై ప్పొలే అడిమై శెయ్యవేణుమ్.
(ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్) “ ఉనక్కే ” ఎన్ఱిఱ అవధారణత్తుక్కు
క్కరుత్తు - నీయుకన్ద వడిమై శెయ్ వోమ్, ఉనక్కుమ్ ఎజ్జళుక్కుమా
యిరుక్కిఱ విరుప్పైత్తవిర్న్ద (౫) “ తనక్కేయాక పెన్దైక్కొళ్ళు
మీతే ” ఎన్నుమాపోలే నీయుకన్దవడిమై యాక వేణుమ్. అహక్కార
గర్భమాన అడిమై పురుషార్థమాకాతు.

సమ్బున్దమాకక్కేట్టరులిచ్చెయ్ తు, ఉఱవుముతైయాక అర్థాన్దర మరులిచ్చెయ్ కితార్
(ఓరుఱువైయత్తాది). “ ఉన్దోమే ” ఎన్ఱవిడత్తిల్ ఏకకారార్థమరులిచ్చెయ్ కితార్
(సమ్బున్దమత్తాది).

“ మల్ మైన్దామజ్జళ్ ” ఎన్ఱతు - మల్ మై యెజ్జళుడైయపురుషార్థజ్జెన్ఱాయ్,
అతుతానుమ్ నీఎజ్జళుక్కెన్ఱు న్దైత్తిరుక్కుమెన్దై కార్యమెన్ఱాయ్, తాత్పర్యము

(౧) మోక్షధర్మ. “ సర్వేషామేవధర్మాణామత్రమైష్ట్యవోవిధిః । రక్షతే
భగవాన్ విష్ణుః భక్తానాత్మశరీరవత్. ” (౨) సు-ఉ-౩౩-పుటత్తిల్.

(౩) భారతే-ద్రోణ-౧౦౩-౨౪. “ కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చ
పాణ్డవాః । కృష్ణః పరాయణం శేషం జ్యోతిషామివ చన్ద్రమాః ”.

‘ ౪ ’ తి-వాయ్-౫-౧-౧- (౫) తి-వాయ్-౨-౯-౪.

౨౯-పా, శిర్‌దుమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . 302

(మిల్ నైనక్లామజ్జల్ మాల్‌దు) నాజ్జల్ “ ఎజ్జుక్కు ” ఎన్దిరుక్కుమతువుమ్, నీయుమ్ “ ఇవర్ కళుక్కు ” ఎన్దిరుక్కుమతువుమ్, ఇన్దై యిరణ్ణమ్ - విరోధియాకై యాలే అత్తై త్తవిర్ త్తు త్తరవేణుమ్ ఎన్దితార్ కళి. ౨౯.

రుశిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్జలిత్యాది). (నాజ్జల్ ఎజ్జుక్కున్దు ఇరుక్కుమతువుమ్) ఎన్దుతు - ద్దున్దార్థమ్, ౩౦.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తిన్పుతామ్బట్టు. (శిర్‌దుమ్ శిలుకాలే) “ ఉనక్కే నామాన్బెయ్ వోమ్ ” ఎన్దుతు ప్రాప్యమ్, “ నక్లామజ్జల్ మాల్‌దు ” ఎన్దుతు ప్రార్థనై, “ శిర్‌దుమ్ శిలుకాలే వన్దు ” ఎన్దెయాలే త్వరై, “ కొళ్ళామల్ పోకాతు ” ఎన్దెయాలే త్వరై శొల్లకిఱతెన్దుమామ్. ఇవల్ చరమపర్వతిలే ఉగ్గిరుక్కెయాలే, ఇవల్ ప్రబన్ధత్తుక్కుమ్ అభ్యార్ ప్రబన్ధత్తుక్కుముళ్ళవాశియై యరుశిచ్చెయ్ కితార్ (తిరువాయ్ మొళియిలిత్యాది). చరమదకైయానవర్థమావతు - పెన్దైయెమ్మిప్పిన పత్తుప్పాట్టిలర్థమ్. ఇత్తార్ తిరువాయ్ మొళియిలేగ్గిదుమ్ శొల్లకిఱతు.

శిలుకాలే ఎన్నాలే “ శిర్‌దుమ్ శిలుకాలే ” ఎన్దుతు - జాతిప్పేచ్చెన్దుపడి. (౧) “ తత్తస్య సదృశం భవేత్ ” ఎన్దిరాలే వరలామోవెన్న వరులిచ్చెయ్ కితార్ (రాగమ్ క్రమప్రాప్తియిత్యాది).

(అతుక్కుమేలే) వన్దుతుక్కుమేలే. “ ఉన్నై ” ఎన్దుతుక్కు మూన్దు తాత్పర్యమ్.

“ సర్వాత్మనా ” ఎన్దుతు - సర్వప్రకారత్తాలుమ్ పెరుమాళ్ రాజ్యయోగత్తై యడై యు మెన్నచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇళై య పెరుమాళై శ్వర్యయోగత్తై యడై యాతాప్పాలే, ఇవర్ కళు మెన్దుపడి. (వేటొరుప్రయోజనత్తుక్కాళాకాతిరుక్కై) ఎన్దుతు - తిరువడికలిల్ భోగ్యతైయాలే వేటొరుపురుషార్థత్తుక్కాళాకాతిరుక్కై యెన్దుపడి. “ పోన్ దుమ్ పారుళ్ కేళాయ్ ” మజ్జళాళా సనత్తైప్పణి యర్థిక్కిఱప్రయోజనత్తై క్కేట్టరుళ్ వేణు మెన్దు శబ్దార్థమ్.

అవయవజ్జలిలే సుక్తనానవక్ “ కేళాయ్ ” ఎన్దాలి కేట్టుమోవెన్న,

అవ. — నిగమత్తిల్, ఇప్పబ్రన్దమ్ కన్ద్రూర్ పీరాట్టియా
లుమ్ ఎమ్మెరుమానాలుమ్ సర్వకాలముమ్ విషయాకరిక్కప్పడువర్
కళ్ ఎన్దితార్కళ్. కన్ద్రూర్కు అనుష్ఠిత్రారోపాతియుమ్ అనుక

“మధురామధురాలాపా” ఎన్దు ఇవర్కళ్ వార్తెయుమ్ భోగ్యమాకై యాలే కేట్టు
మెన్దితార్ (అవనుమివర్కళ్ పేచ్చిత్యాది). “పెగ్గోరుమ్ మేయ్త్తుణ్ణుమ్ కులత్తిల్
పిఱన్దు” ఎన్దు కుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్, - కులభసెన్నుతల్, రక్షకనానపెన్నుతల్.

“కుగ్గోరుమ్” ఎన్దు కుక్కిరణ్ణుపారుళ్. “ఎన్దుతై” ఇత్యాదిక్కు - ఉన్నై
యొగ్గియ వేటొరుత్తుకరిల్లాత దయనీయరానపెన్దుతై దయాపరనాననీ రక్షిక్కైహిత
మెన్నుతల్; అన్తిక్కే, శబ్దాదివిషయజ్ఞతే ధారకమాఱురక్కిఱ పెన్దుతై యెన్నుతల్.

(అభిధానవృత్తియైప్పొక్కి) ఎన్దుతు - ఇట్టైయనాకై యాలే శాబ్దమాక మేల్పు
త్తోద్రోగీనవర్గమొగ్గియ తాత్పర్యమఱియా యెన్దుపడి.

“పెగ్గోరుమ్” ఎన్దుతు - నిత్యమానపరమపదత్తిల్ కేయ్కేఱ సర్వవిధకైబ్బా
ర్యముమ్ శొల్లుకేఱు. “ఉన్దున్నోడుద్రోగీమేయావోమ్” ఎన్దు కుక్కిరణ్ణుపారుళ్;
ఉన్నోడుసమ్మన ముడైయోమావోమెన్నుతల్; అన్తిక్కే, ఉఱుతల్ - పారున్దుత
లాయ్, విశ్లేషియతే ఇత్తైయపెరుమాళైప్పోలే యడిమై కేయ్యవేణుమెన్నుతల్.

“ఉనక్కే నామాళ్ కేయ్వోమ్ మద్రోనై నక్కామజ్జళ్ ముద్రో” ఎన్దుతు -
అన్వయవ్యతిరేకజ్ఞకాలే ప్రార్థనై. అతావతు - “ఉనక్కే” ఎన్దైయార్ - ఉనక్కే
అత్తైయ్యవేణుమెన్దుపడి. “ముద్రోనై నక్కామజ్జళ్” ఎన్దుతు - అన్దుక్కైబ్బర్యత్తుక్కు
విరోధియాన సార్వత్తైయై పొక్కవేణుమెన్దు ప్రార్థిక్కిఱు. “నక్కామజ్జళ్”
ఎన్దు ఈశ్వరైయుమ్మాట్టి యరుళిచ్చెయ్తకుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కేఱార్
(వాణ్ణైజ్జక్కుక్కైత్యాది). - ౯

పెరియ అరుమ్మదమ్.

ముప్పతామ్మట్టు. “తిరుమాలాల్లెణ్ణుమిరువరుళ్ పెగ్గోనైన్దుఱువర్” ఎన్దుతై
క్కటాక్షిత్తవతారికై యరుళిచ్చెయ్కేఱార్ (నిగమత్తిలిత్యాది). *తిరువరుళ్ పెగ్గోనై
న్దుఱుకైయై దృష్టాన్తపూర్వకమ్ వివరిక్కితార్ (కన్ద్రూరిత్యాది). “కేయ్త్తైయార్
కైన్దితై” ఎన్దుతైప్పద్రో (అనుష్ఠిత్రార్) ఎన్దుతు. “కొత్తైకొన్న” ఎన్దుతైప్పద్రో

30-పా, వజ్రక్కడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . 30౯

రిత్తారోపాతియుమ్ ఫలమ్ సిద్ధిక్కుమెన్దై. “కన్దిమన్ద తలై నాకు తోఱ్ఱున్దు
క్కుమ్ ఇరక్కుమాపోలే, ఇప్పాశురజ్జోణువుక నమక్కుమ్ ఫలిక్కుమ్”
ఎన్దు భట్టరరుళిచ్చెయ్ వర్.

మూ. ౧— వజ్రక్కడల్ కడై న్ద మాతవనై శ్కేళవనై
త్తిళ్ళల్ తిరుముకత్తు చేయియైయార్ శ్కెన్దిజ్జి
అజ్జప్పటై కొణ్డ వాల్ శ్శై యణివుతునై
పై ఎజ్జమల త్తణ్డెరియల్ పట్టరవిరాళ కోత్తై శొన్న
శబ్ద త్తమియ్ మాలై ముప్పతుమ్ తప్పామే
ఇజ్జిప్పరిశురై ప్పారీరిరణ్ణుమాల వరై త్తోళ్
శ్కెన్దిజ్జి తిరుముకత్తు చేయియైయార్
ఎజ్జున్దిరువరుళ్ పెన్ శ్శిన్పుటువరెమ్పావాయ్.
ఆ ణ్డా ల్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

వ్యా.— (వజ్రక్కడల్) కడల్ కడై యానిఱ్కు, మరక్కలమ్
అలై యాతపడి కడై న్దనాయ్ ప్పమ్. కడై న్దపోతు శుభున్దు వరుకై యాతే
కడలడై య మరక్కలమాయ్ నిన్దపడి యెన్దుమామ్. ప్రయోజనాన్తర
పరర్ క్కుమ్ ఉడమ్మనోవ క్కడల్ కడై న్దు అపేక్షిత సంవిధానమ్
పణ్ణుమ్ శీలవాన్దెన్. కృష్ణనైయాకిల్ కవిపాడియ్, క్షీరాబ్ధిమథనమ్
పణ్ణినవనై చొల్లుకెప్పినై శ్శేరుమోవెన్నిల్, (౧) “విణ్ణవరముతుణవము
(అనుకరితార్) ఎన్దుతు. అనుక్తితార్ క్కుమ్ అనుకరితార్ క్కుమాళ్ళుళమ్ ఇత్తైచ్చొ
న్నమాత్ర త్తిరే సిద్ధిక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కన్దిమన్దవిత్తాది).

“కడల్ కడై న్ద ” ఎన్నామల్, “వజ్రక్కడల్” ఎన్దు విశేషి త్తతుక్కు ఇర
ణ్ణుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కడలిత్తాదివాక్యద్వయత్తాతే). (నాయ్ ప్పమ్)
సామర్థ్యమ్. తిరుప్పావ్కుడలుక్కు వజ్రసమ్మన్దమ్ శొల్లుకెటకు - ఇన్దక్కడలోత్తై
సామ్యత్తైప్పయ్.

తిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతుణ్డ వేమ్మెరుమానే" ఎన్ఱు - దేవకార్యమెన్ఱు ఒరు వ్యాజతైయిట్టు పెరియపిరాట్టియాకిఱ పెణ్ణముతతై ప్పెఱుకైక్కాక కడల్ కడైన్దపడి. ఊరార్ కార్యతై ఒరువ్యాజమాక్కి పెణ్ణళై ప్పెఱుకైక్కాక నోన్బిలే యన్వయిప్పిత్త కృష్ణనుడై య స్వభావత్తోఱు నదృశమాయరుక్కెయాలే శొల్లుకిఱార్ కళి. (మాతవనై) ఆశ్రయ నీయముమాయ్ భోగ్యముమా యిరుక్కుమ్ తత్వమ్ లక్ష్మీననాథమా యిరుక్కుమెన్ఱై. ఆశ్రయిత్తార్ కుఱ్ఱుత్తై ప్పెఱుప్పిత్తు అపేక్షితగ్గళై చ్చెయ్ విప్పార్ అరుకేయుణ్డెన్ఱై. (కడల్ కడైన్దమాతవనై) కడల్ కడైన్దు పిరాట్టియై లభిత్తవనై.

(కేశవనై) విరోధినిరసన స్వభావనై. స్త్రీత్వప్రయుక్త మాన స్వాతన్త్ర్యతైయుమ్ అన్యశేషత్వతైయుమ్ పోక్కినవనై. (మాతవనై కేశవనై) (౧) " అలై కడల్ కడైన్దతుట్కుణ్ణుతల్ నఱ్ఱుణ్ణక్కణ్డవనే విణ్ణవరముతుణ్ణ వముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతుణ్డ వేమ్మెరు మానే" ఎన్ఱిఱపడియే - తానానాదమృతతైయుణ్ణ బ్రహ్మాదికళుక్కు- కోత్తై కొడుత్తా" ఎన్ఱు భట్టరదులిచ్చెయ్ వర్.

(తిగ్గళి తిరుముకమ్) కృష్ణసంశ్లేషత్తాలే కుళిర్ న్దుమలర్ న్దము కమ్. (౨) " కతిర్ మతియమ్పాల్ ముకత్తా" ఎన్ఱు అనభిభవనీయ త్వముముణ్ణు-అఱ్ఱు; అనుకూలర్ క్కేయాన ముకమాకై యాలే "తిగ్గళి తిరుముకమ్" ఎన్ఱిఱార్ కళి - ఇఱ్ఱు; ఇవనై యనుభవిప్పార్ ముకముమ్ ఇప్పడియేయిఱేయిరుప్పతు; (౩) *మతిముకమడన్దెయరితే. (శేయి యై

(౪) " కఇతిబ్రహ్మశోనామ " ఎన్ఱైప్పర్ తై "కేశవకా" ఎన్ఱైతుక్కర్థా న్దు మరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (అలైకడలిత్యాది).

" తిరు " ఎన్ఱు - వికాసతాల్పణాన కాన్తియొచ్చుల్లుకిఱతాయ్ అరులిచ్చె య్ కిఱార్ (మలర్ న్ద) ఎన్ఱు. " శే " ఎన్ఱు - అర్థకాయ్, " ఇన్ద్ర " ఎన్ఱు - ఆభరణ మాయ్, " కూడకమ్ " ఇత్యాదియిల్ శొన్నవాభరణజ్జళితర్, కృష్ణవిషయాకార

యార్) (1) “ శూడకమ్ ” ఇత్యాదియిల్ తాజ్జళపేక్షి త్తపడియే
అవసుమవభుమ్ కూడవిరున్దు పూట్టినవాభరణత్తై యుడైయవర్కళ్;
కృష్ణవిషయీకార యోగ్యత్తైయాకిఱ ఆభరణత్తై యుడైయవర్కళ్;
కృష్ణవిషయీకారత్తాల్ పిఱన్ద పుకరాలే ఒరుపడి ఆభరణమ్ పూణ్ణా
ప్పోలే యిరుక్కిఱవర్కళ్. (శెన్దు) ఇవ్వాప్పనై యోడే వరప్పార్ త్తి
రుక్కుమళవల్లై త్తైయై చొల్లకిఱతు. (ఇత్తెళ్ళి.) (2) “ అన్ది
పులకమళన్దాయడిప్పోల్లి ” ఎన్దిఱపడియే అవసుక్కు మజళా
శాసనమ్మణ్ణి.

(అణ్ణు) తిరువాయ్ప్పడియిలే. (అప్పత్తై కొణ్ణవాల్లై)
నాట్టుక్కు “ పత్తై ” ఎన్దు ఒరువ్యాజత్తైయిట్టు అడిమైకొణ్ణవడియై.
(అణిపుత్తువై) సంసారత్తుక్కు నాయకక్కల్లాన శ్రీవిల్లిపుత్తూర్. (పెళ్ళ
మల త్తణ్ తెరియల్) బ్రాహ్మణరుక్కు త్తామరై త్తారాకైయాలే
శొల్లకిఱతు. (పట్టర్పిరాకొత్తై శొన్న) ఆణ్ణాళ్ అనుకారప్రకార
త్తాలే యనుభవిత్తుచ్చొన్న. (3) “ సహోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః ”
ఎన్దు-పరాశర పుత్తనెన్దు ఆ ప్తిక్కుచ్చొన్నాప్పోలే, పెరియాభ్రావ్
మకళాకైయాలే శొన్నవర్గత్తిలర్గవాదమిలై.

(శక్తి త్తమిర్మామాలై) (4) “ కుత్తొణ్ణళాయ్ ” ఎన్నుమాపోలే-
తిరళ్ తిరళాక వసుభవిక్కవేణ్ణుమ్ ప్రబన్దమ్. పచ్చలక్షమ్కుడియిత్తై

మూకిఱ వాభరణమాతల్, అత్తాల్ వన్ద పుకరాలల్ ఎన్దు మూన్దువిధమాక వరుళిచ్చె
యేకిఱార్ (కూడకమిత్యాది). (ఒరుపడి) ఎన్దు - ముత్తుప్పడి, పవళప్పడియెన్దు
ప్పోలే శిలవాభరణజ్జశెన్దుపడి.

పై - పశుమైయాయ్, కమలమ్ - కమలత్తిసుడైయ, తణ్ - కుళిర్న్ద, తెరి
యల్ - మాలైయెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పగ్గోల్లి, పెరియాభ్రావ్ క్కు అత్తైనిరూపక
మాక చొన్నతుక్కు భావమరుళిచ్చెయేకిఱార్ (బ్రాహ్మణరుక్కిత్యాది).

గ్గల్ తిరళి తిరళాక వనుభవి త్తవబన్ధమితే. (తమిళ్ మాలై) పిరాట్టి
అణ్ణాళానాప్పలే, ఉపనిషత్తుతమిథానపడి. (మాలై) పావనమాన
పళవన్తిక్కే భోగ్యముమూయిరుక్కైయుమ్, తలై యాలే శుమక్కవేణ్ణి
యిరుక్కైయుమ్. (ముప్పతుమ్తప్పామే) ఇతిలారుపాట్టుమ్ కుత్తై
యామే. విలై యిల్లాత రత్నజ్జళాలే శెయ్త ఏకావలియిలే ఒరురత్నమ్
కుత్తైన్దాలుమ్ న్ని నెడుమ్బాడాయురుక్కుమితే ; అప్పడియే ఒరుపాట్టు
కుత్తైయిలుమ్ పేరిమ్మవాయిరుక్కుమెన్దై.

(ఇజ్జు) విజ్జుట్టకాల త్తిలే యెన్నుతల్ ; సంసార త్తిలేయెన్ను
తల్. (ఇప్పరిశురైప్పార్) ఇప్పాశురమాత్రత్తై చ్చొల్లువార్. తిరు
వాయ్ప్పడియిత్తెన్దొల్ తొజ్జల్ కృష్ణానుభవమ్ పణ్ణిప్పెల్లొల్లొకల్ ;
అణ్ణాల్ అనుకారత్తాలే పెల్లొల్లొల్ ; అత్తై యాలే, ఇప్పిబన్ధమ్ కల్
తొల్లొక్కుమ్ ఇన్ద ఫలమ్ కిడైక్కుమ్.

(ఈరిరణ్ణునూల్ వరై త్తోళ్) ఇవర్ కళళపు పారాతె పణ్ణు పాడి
నవర్ కళళొల్ వణ్ణియాలే అనునన్దిక్కై యాలే త్తోళ్ కళళపణ్ణైక్కుమ్.

మాలై - శుష్పమాలికై యాయ్, అత్తాలే - ఇప్పిబన్ధత్తై చ్చొల్లుకైక్కు-
అతుక్కుమ్ ఇతుక్కుముణ్ణాన సాదృశ్యత్తైక్కాట్టుకిజాత్ (పావనమానవిత్తాది).
తలై యాలే శుమక్కవేణ్ణియిరుక్కైయువతు - శిరగకమ్మనైన వసుసన్ధిక్కవేణ్ణియి
రుక్కై. ఇప్పడి శిరగకమ్మనమ్ పణ్ణుమ్మొతు పిఱర్ కొణ్ణాడుమ్మడియిరుక్కై-శిరో
భూషణమూయిరుక్కైయెన్దపడి. (ఏకావలి) ఎన్దతు - ఒల్లొన్దవడమానరత్నమాలికై.

ఇప్పరిశు - ఇన్దప్రకారమానపాశురత్తైయెన్ద తిరువుళ్ళమ్పల్లొల్లొ యరుళిచ్చెయ్
కిజార్ (ఇప్పాశురమిత్యాది). ఇప్పడి విశేషిత్రతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్ కిజార్
(తిరువాయ్ప్పడియిలిత్తాది). (ఇన్దఫలమ్) ఎన్దతు - ఇన్దుట్టైయెచ్చొల్లుకిఱు.

ఈరిరణ్ణు - నాలాయ్, మూల్ - పెరుత్త వరైపోలే యిరుక్కిఱుత్తోళ్ కళెన్ద
శక్తార్థమాయ్, అతుక్కు “ఇప్పరిశురైప్పార్” ఎన్దత్తైక్కటాక్షిత్తు త్తాత్పర్న్
మరుళిచ్చెయ్ కిజార్ (ఇవర్ కళిత్యాది). (ఇవర్ కళ) కల్లొల్లొల్. (పణ్ణుపాడినవర్

న్ని పా) నెడుమ్పాడాయ్.

ఉకనాతార్కు త్తోళ్ కళిరణ్ణాయ్ త్తోల్ ముమ్ ; ఇవర్ కళుక్కు త్తోళ్
కళ్ నాలాయ్ త్తోల్ ముమ్ తే. (శెట్టణ్ తిరుముకత్తు) అలభ్యలాభత్తా లే
శివస్తకణ్ణళ్. (శెల్వత్తిరుమాలాల్) ఉభయవిభూతియు క్తనాన శ్రియః
వత్తియూలే. ఇప్పట్టిల్ - ఉపక్రమ త్తిలుమ్ పిరాట్టి సమ్మన్దజ్జాలి,
ముడివిలుమ్ శొల్లుకై యూలే, ద్వయ త్తిటాచ్చన్మ పడియిలే ఇక్కుమ్
శొల్లిల్ మైన్దై. (ఎక్కుమ్ తిరువరుళ్ పెల్ ము) దృష్టా దృష్టజ్జళిరణ్ణిలుమ్ పిరాట్టి
యుమ్ తానుమ్ సన్నిహితమామ్బడి ప్రసాదత్తైప్పెల్ ము. (ఇన్బుటు
వర్) భగవత్సంక్షేషత్తాల్ వస్త ఆనన్దమ్ పెలువర్. “ విఘ్నోఽఽతే
యేమున్దిరున్దు ముప్పతు పాట్టైయుమ్ అనుసన్దిత్తల్, మాట్టిల్ శీలనా
కిల్ , శిల్ ముమ్ శిటుకాలే ” ఎన్గిటపాట్టై అనుసన్దిత్తల్, అతువుమ్
మాట్టిల్ శీలనాకిల్ నామ్ ఇరున్ద విరుప్పైనినైప్పతు ” ఎన్దు భట్టర్
అరుళిచ్చెయ్ వర్. 30.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై యరుళిచ్చెయ్ త
తిరుప్పావై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి ముడిన్దతు.
పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

కళ్) గోపిమూర్. (ఇవర్ కళుక్కు) గోపిమూర్ కు. (ఉపక్రమత్తిలే) ఎన్దు -
“ మారవక ” ఎన్దు తైప్పెల్ ము. (దృష్టా దృష్టజ్జళ్) ఇహలోకపరలోకజ్జళ్ (౧) “ ఆత్మ
దాస్యం హరే స్వామ్యం స్వభావఞ్చ సదాస్థర ” ఎన్గిటపడియే శేషత్వానుసంధా
నమ్ అవశ్యమ్ కర్తవ్యమాకై యూలే అన్దశేషత్వత్తై ప్రతిపాదిక్కిట ఇప్పిబన్దమ్
నిత్యానుసంధేయ మెన్నుమత్తై అభియుక్తోక్తిముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (విడివోఁతీ
యిత్యాది). (నామిరున్దవిరుప్పై) ఎన్దు - ఇప్పిబన్దైయనుసంధికు ఈడుపట్టిరున్ద
విరుప్పైయెన్దపడి.

తిరుప్పావై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడియిన్
పెరియ అరుమ్బదమ్ ముడిన్దతు.
శీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ముప్పతామ్బట్టు. (వజ్రక్కడల్)

(అనుష్టిత్తార్) గోపీమార్. (అనుకరిత్తార్) ఆణ్ణాళ్. పరమభక్తియుణ్ణాన నాయ్ చ్చియార్ కుణ్ణానతు శబ్దమాత్రముణ్ణానార్ కు వరుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్ టిటార్ (కన్జిత్తిసత్తలెనాకీత్తాది).

కడల్ కడై నెన్నామల్, “వజ్రక్కడల్” ఎన్ఱు వి శేషిక్కిఱుతు క్కిరణ్ణుతాత్ప ర్యమ్, — కడల్ కడైయానిఱుచ్చెయ్ తే అతుక్కుళ్ళే యిరుక్కిఱు మరక్కలమలై యాతపడి కడైన్ద నొయ్ ప్పమెన్నుతల్; కడైన్దపోతు సమాద్రమ్ కుఱ్ఱున్ఱువరుకైయాలే, అతుక్కుళ్ళే యిరుక్కిఱు మరక్కలన్దళ్ళో కుఱ్ఱున్ఱువరు మ్మకైయాలే కడలడైయమర క్కలమాయ్ నిన్దపడి ఎన్నవుమామ్. (నొయ్ ప్పమ్) సామర్థ్యమ్. వజ్రమ్-మరక్కలమ్. తిరుప్పావై డలుక్కు వజ్రసమ్మనమ్ శొల్లుకిఱుతు ఇన్దక్కడల్ సామ్యుతై ప్పగ్గల్. “వజ్రక్కడల్ కడైన్ద” ఎన్ఱు శీరాట్టిమథనమ్ పణినవనై చ్చొల్లువానెన్ఱెన్ఱ శ్చెక్కు క్కుఱుపరుపరహోరనుకుళిచ్చెయ్ టిటార్ (ప్రయోజనాన్తరేత్తాది). శక్కాపూర్వకమాక ఇరణ్ణావతు - (కృష్ణసైయిత్తాది). “మాతవనై” ఎన్ఱుతుక్కు మూన్ఱు తాత్పర్యమ్, - మున్దినతు “కడల్ కడైన్ద” ఎన్ఱు క్కటాక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ టిటార్ (ఆశ్రయణీయము మిత్తాది). ఇరణ్ణావతు (ఆశ్రయిత్తారిత్తాది).

(కడల్ కడైన్దమాతవనైక్కేళవనై) ఎన్ఱు-పిరాట్టిక్కాక క్కడల్ కడైన్ద తానో పిరాట్టియైలభిత్తు బ్రహ్మాదికళుక్కు శొక్కులైక్కొడుత్తానెన్నుతల్, “కేళవనై” ఎన్ఱు, కేళహన్తావెన్ఱు విరోధినిరసనమ్ శొన్నతుక్కు హోర్దమాన తాత్పర్యమ్ (స్త్రీత్వప్రయు క్తమిత్తాది). అన్ఱిక్కే, “కేళవనై” ఎన్ఱు “మాతవనై” ఎన్ఱు తోడేహట్టి “క ఇతి బ్రహ్మణః” ఇతి రుద్రవచన క్రమేణ బ్రహ్మ రుద్రర్ కళుక్కు నియామక నెన్దపడి యాయ్, తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ టిటార్, (అలైకడల్ కడైన్ద తాది).

“తిట్టళ్ తిరుముకమ్” ఎన్ఱుతుక్కు ఇరణ్ణు పారుళ్. శేయ్ - అఱుమ. ఇట్టై- ఆభరణమ్. శేయిట్టైక్కు మూన్ఱుపారుళ్. (శూడకమ్) ఇత్తాదియుమ్, (కృష్ణవిషయీ కార్) ఇత్తాదియుమ్, (కృష్ణవిషయీకారత్తాల్ పిఱన్ద) ఇత్తాదియుమ్, (ఓరుపడి) ఓరాభరణసముదాయమ్.

30-పా, వజ్రక్కడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి.. 307

అటు-మార్గమ్, అణి-అర్దుకు, తెరియల్-మాలై “పెజ్జమలత్తెజ్జరియల్ పట్టర్
సిరాణ్” పై - తణ్ - కమలత్తెరియల్ ఎన్వయమాయ్, అడితోయక్కుళిరన్ద
తామరై మాలైయైయడైయ బ్రాహ్మణోత్తమరాన పెరియాభ్యార్.

శ్లఙ్గమ్-తిరళి, తమిళ్మాలై - సమూహమాక వసుభవిక్కశేణ్డుమ్ ప్రబన్దమ్.
ఉపనిషత్తు తమిళ్మాలైయాలే పావనత్వమ్. “ముప్పతుమ్తప్పామే” ఎన్టూల్ తేవై
పోలే ఒన్టుతప్పీనాలుమ్ ఫలమిలైయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (విలైయిల్లాతవిత్యాది).
పరిశు - ప్రకారమ్, మాలి-పెరు మై.

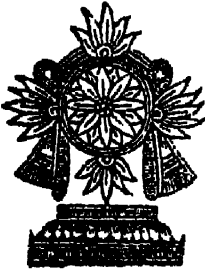
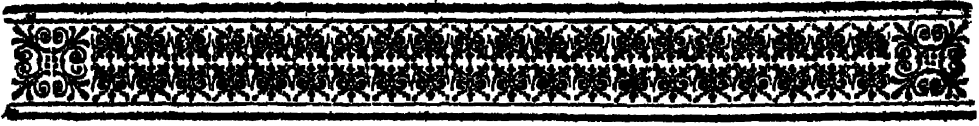
పణ్డుపాడినవర్కళి శోల్వట్టియాలే యనుసన్నిక్తయవతు-తిరుప్పావైయై
యనుసన్నిక్తయాలే తిరుప్పావైపాడిన అణ్డాలైనినైక్కు. ఈరిరణ్డుమాలివరైతోళ్.
నాలాయ్ పెరియమలైపోన్ట తోళ్కళై యుడైయవణ్. కృష్ణనుక్కు నాలు తిరు
తోళుణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉకవాతార్క్కిత్యాది). శెల్వమ్ - ఉభయ
విభూత్యైశ్వర్యమ్. (ఇప్పాట్టిలుపక్రమత్తిలుమ్) ఎన్టతు - “మాతవనై” ఎన్టతై
ప్పోడి, “తిరుమాలాలి” ఎన్దైయాలి-అక్రయిత్తార్ కుల్లమ్ పాఱుప్పిత్తు అపేషీ
తమ్ శెయ్విప్పారుమరుకేయుడైన్దై.

(నామిరున్దవిరుప్ప) తిరుప్పావై ప్రసాదిత్తరుకుమ్మొత్తెన్దునరుళి యిరుక్కు-
మిరుప్ప. 30.

తిరుప్పావై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడియిన్
శిన్న అరున్బుదమ్ ముడిన్దతు.

జీ య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పావై త్తనియన్ ప్రతిపదము.

నీతా.

నీతా	నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క	సిద్ధమ్	తేలిస (ప్రతిపాదింబుబడి
కుడ	మాంసశములైన	స్వమ్	న) కై
స్తన	స్తనముల నెడు	పారార్థ్యమ్	తన (జీవాత్మ) సంబనియైన
గిరి	పర్యతములయొక్క	అధ్యాపయన్	పారతన్త్ర్యమును
తటి	ప్రదేశమేలందు	బలాత్కృత్య	విన్నవించుచున్నదై
కుప్పమ్	నిద్రించుచున్నవాఁడును,	భుక్త్యై	పైపడి
స్వాచ్చిష్టాయా	తాననుభవించివిడిచిన	తన్త్ర్య	అనుభవించుచున్నదో,
మ్		ఇదంనమః	ఆయాండాళమ్మకొఱవ
క్రమ	పుష్పమాలికయందు	అస్తు	(నాయొక్క) ఈ నమ
నిగళితమ్	కట్టబడినవాఁడు (అన	భూయః	స్కారము
	త్తుఁడు) నైన	ఇదంనమః	అగుగాత;
కృష్ణమ్	శ్రీకృష్ణుని	భూయఃఏవ	తిరిగియు [గుగాత];
యాగోదా	ఏయాండాళమ్మ		ఈనమస్కారము (తి
ఉద్యోధ్య	లేసి.		రుతీయును (నినమస్కా
క్రమ	వేదములయొక్క		రము)
కత	అనేకకాఖలయందున్న	అస్తు	అగుగాత.
కరః	ఉపనిషత్తులయందు	ఎల్లప్పుడును నమస్కరింపెదననుట.	(౧)

అన్నవయల్

అన్నమ్	హంసములు సంచరించు	అరక్కణ్	నంబెరుమాళ్ళ విషయము
వయల్	పొలములుగల [చున్న		గా
పుకువై	క్రివిల్లిపుత్తూరిలోనవతరించిన	ఇన్	క్రొవ్యమైన
అణ్ణాళ్	అణ్ణాళ్ నెడు తిరునామము	ఇశ్శెయిల్	గానముచేత
	గలవారును,	పాడి	గానముచేసి
పన్ను	అనుదినము పరిశీలింపఁదగినదై	కొడుత్తాళ్	సమర్పించినవారును,
	నదై	పూమాలై	పుష్పమాలికను
పల్ పతీయమ్	అనేక పాశురములుగలదై	కూడి	(మొదట) తనకొప్పులో
నల్	విలక్షణమైన		నలంకరించుకొని
పా	పాశురములయొక్క	కొడుత్తాళ్	(పిదప నారజ్జనాథునికి)
మాలై	సందర్భరూపమైన		సమర్పించిన వారునైన
తిరుప్పావై	తిరుప్పావైయనెడు దివ్య	కొల్	గోదాదేవిని
	ప్రబంధమును		అనుసంధింపుము. (2)

కూడికొడుత్త.

కూడి	(పుష్పమాలికను) తనకొప్పులో నలంకరించుకొని	వళైయాయ్	కంకణములుగలదానా!
		నీ	(ఓకామదేవుడా!) నీవు
కొడుత్త	(పిదప నంబెరుమాళ్ళకు)	నాడి	(ఉపాయమును) విను
	సమర్పించినదానివై		ర్పించి
కుడర్	వెలుగుచున్న	ఎన్నె	నన్ను
కొడియే	(బంగారు) తీగకంటి	వేడవణ్	తిరువేళ్లడముడైయానుకు
	దానా!	వితి	(నాయకియగునట్లు) ఏట్వ
కొల్	అనాదిసిద్ధమైన		అచుము
పావై	తిరుప్పావై యను గ్రంథమును	ఎన్	అని (మన్నగునిగుఱించి)
		ఇమ్మాల్	సాదించిన
పాడి	క్రీరించి	నామ్	ఈప్రకారమును
అరుళవల్	ప్రసాదింపఁదగినదానివై		మేము
కుల్	నానావిధములైన	కడవావణ్	అతిక్రమింపకుండునట్లు
		నల్	ఉపకరింపుము. (3)

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పావై ప్రతిపదము.

౧-పా, మార్కట్టి.

నేర్	విలక్షణములైన	వేల్	వేలనెడు ఆయుధముగ
ఇట్టైయిర్	అభరణములుగలవారై	లవారును	
శిర్	ఐశ్వర్యముచే	కొడుమ్	(కృష్ణనియందుఁ బ్రీతి
మల్మమ్	పూర్ణమైన	తొట్టిలన్	చేత) కూరి మైన
ఆయప్పాడి	గోమలమందున్నవారై		వ్యాపారములు గలవారు
శెల్వమ్	కృష్ణభక్తియనెడు సంప		నైన
	త్తుగలవారైన	నన్దకోపన్	నన్దగోపులయొక్క
శిటుమిర్కాల్	బాలికలారా!	కుమరన్	కొమరుఁడును,
ఆల్	ఆశ్చర్యకరమైన	ఏర్	సౌందర్యముచేత
మార్కట్టి	మార్గశిరమనెడు	ఆర్న	పూర్ణములైన
తిట్టళ్	(ధనుర్) మాసమందలి	కణ్ణి	నేత్రములుగల
మలి	చంద్రునిచే	అళోతై	యశోదయొక్క
నిట్టెన్	పూర్ణమై	ఇళమిశ్శిమ్	బాలసింహమువంటి
నల్	విలక్షణమైన		శ్రుఁడును
నాళ్	(ఈ) దినమంగు	కార్	మేఘమువంటి
నీరాడ	స్నానముచేయుటకు (కృ	మేని	నిగ్రహముగలవాఁడును
	ష్ణునిచే సంక్షేపించు	శెమ్	ఎట్టి (రామరవంటి)
	టకు)	కెన్	నేత్రములుగలవాఁడును
పోతువీర్	(మీరు) పోవనిచ్చయిం	కతిర్ పోగ్	నూర్మనిరంటి లేజస్సుక
	చితిరేని		లదియు
పాగోర్	బోధులు	మతియమ్పోల్	చంద్రునివంటి ఆహ్లాదకర
పుక్క	కొనియాడునట్లు		త్వముకలదియైన
పడిను	అమరియుండి	ముకత్తాన్	ముఖముకలవాఁడును
పోతుమినో	నండు; (వచ్చితిరేని)	నారాయణ నే	పరాత్పరుండునునైన శ్రీ
కూర్	ప్రీతి మైన		కృష్ణుఁడే

నమక్క-	మనకు	తరువాన్	ఇచ్చును.
ఎమ్మవాయ్	మనమాటననుసరించి	ఏల్-ఓర్-అను	రెండును పాదపూరణార్థ
పత్తి	(మనప్రతమునకుఁ గావలసిన) వాద్యమును	మలైన	అవ్యయములు.

2-పా, వైయత్తు.

వైయత్తు	లోకమందు	పిచ్చెయుమ్	పేదలకివ్వందగిన దానిని
వ్యాపిర్ కాల్	ఉజ్జీవింప నిచ్చయించిన వారా!	అననెయుమ్	తమచేతిలోనున్న వజ్రకు
నామ్	మేము	కైకాట్టి	ఇచ్చియు (ఇదేవ్యాపారముగా నుందుము).
ఉయ్యమ్ అలు	ఉజ్జీవించువిధమును	నెయ్	నేతిని
ఎణ్ణి	తలఁచి	ఉణ్ణోమ్	భుజింపము,
ఉకన్	సంతోషముతో	పాల్	పాలను
కెయ్యమ్	చేయుచున్న	ఉణ్ణోమ్	భుజింపము,
కిరికైల్	వ్యాపారములను	మెయ్	అజ్ఞానముచేత
కళిక్	వినుఁడు; (అదేమనగా),	ఎఱ్ఱుతోమ్	(నేత్రములను) అలంకరింపము,
నామ్	మేము,	మలరిట్టు	పుష్పములచేత
నమ్	మాయొక్క	ముడియోమ్	కేశములనలంకరింపము,
పావెక్క	ప్రతమునకుఁ గాను	కెయ్యతన	పెద్దలనుప్రింపని కృత్యములను
నాల్	ప్రతిదినమును	కెయ్యోమ్	అచరింపము
కాల	ఉదయకాలమునందు	తీ	(అన్యలకు) మున
నీరాడి	స్నానముచేసేయు,	మలకై	అసత్యభాషణమును
పామ్మడలుల్	శీరాద్ధియందు	కెన్	వెళ్ళి
పెయ్	మెల్లఁగ	ఓనోమ్	చెప్పము.
కుయిన్	నిద్రించుచున్న	ఎవల్, ఓర్, ఎమ్మవాయ్	అనుమాదు
పరమున్	సర్వాధికునియొక్క	పదములు	నిచ్చటపాదపూరణార్థములు.
అడి	క్రీపాదములను		
పాడి	కీర్తించియు,		
పాడుముమ్	పెద్దలకివ్వందగిన దానిని		

3-పా, ఓజ్జి.

ఓజ్జి	(తొలిక్రమావతారము)	అళన్	కాలించిన
ఉళత్త	లోకములను (దు)పెరిగి	ఉత్తమున్	పురుషోత్తమునియొక్క

చేర్	తిరునామములను	పాటి	కాంతిగల
పాడి	కీర్తించి	వణ్ణు	తుమైదలు [(ఉండును);
నాల్గల్	మనము	కణ్ పడుప్ప	(సుఖముగ) నిద్రించుచు
నమపావైక్క	జీనవ్రతమునకు	తేక్కాతే	(పాలుపిండువారు) భయ
కాత్తి	ఒక వ్రతమని పేరు పెట్టి		పడక
	(వ్రతమనెడువ్యాజము	పుక్కు	(పిండ) ఉద్యమించి
	చేత)	ఇరున్దు	నిరముగనుండి
నీరాడినాల్	స్నానముచేసినయెడల	కిరత్త	బలీనియున్న
నాడెల్లామ్	లోకమంతయు	ములై	పొడుగులను
తీర్ణున్ది	ఉపద్రవమేమియులేక	పట్టై	పట్టి
తీర్ణల్	ప్రతిమానమునందును	వాళ్ళ	ఈడవగా
ముమ్మారి	మాడు వానలు	వళ్ళల్	ఉదారములై
పెయ్యెతు	వటేసి (సుఖితుమగును);	పెరుమ్	ఉన్నతములునైన
ఓళ్ళు	వర్ధిల్లుచున్నవై	పశుక్కల్	ఆపులు
పెరుమ్	(పొలములను) వ్యాపిం	కుడమ్	కుండలను
	చు చున్నవియునైన	నితైక్కుమ్	నిండించును;
శెన్నెల్	శెన్నెలనెడు సస్యముల	నీక్కాత	అవిచ్చిన్నమైన
ఉండు	మధ్యమునందు [యొక్క	శెల్వమ్	విశ్వరథము
కయల్	మత్స్యములు	నితైన్దు	పథిపూర్ణమై (ఉండును);
ఉకళ	పాలుచుండగా (దాని	ఎమ్పావాన్	(ఇట్లు) నేనుచెప్పినమా
	చేతఁ జలించుచున్న)		టలను
పూమ్	నుందరములైన	ఓర్	నమ్మఁడు.
కువళైప్పొత్తిల్	నీలోత్పల పుష్పములందు		3.

ర-పా, అట్టిమయ్యై.

అట్టిమయ్యై	మండలవర్షమునకు	మక్కిన్దు	సంతోషించి
కణ్ణా	నిర్వాహకుఁడవైన వరు	మార్ కణ్ణి	ధనుర్దాసమందలి వ్రత
నీ	నీవు [ఋఁడా]		మొనకుఁగాను
కై	(నీయొక్క) బౌదార్య	నీరాడ	స్నానము చేయునట్లును,
ఓన్దు	అల్పముకూడ [మును	అట్టిఉళ్	సముద్రముయొక్క మ
కరవేల్	దాచిపెట్టకుము;	పుక్కు	ప్రవేశించి [ధ్యమునందు
ఉలకినిల్	లోకమందలిజనులు	ముకనుకొను	పిల్చి
వాడ్	సుఖించునట్లును	ఆర్ తు	గజక్రమముఁజేసి
నాల్గకుమ్	మేమును	ఏటి	ఆకాశమునందెక్కి

ఉడ్డి	కాలాదిపదార్థములకు	వలమ్మరిపోల్	(ఎడమచేతిలో నున్న)
ముతల్వన్	కారణభూతుండైన సర్వ	నిస్స	ఉండి[పాంచజన్యమువలె
	శ్వరునియొక్క	అతిర్	గజికాంచియు
ఉరువమ్పోల్	రూపమువలె	కార్జమ్	సర్వశ్వరునియొక్కధను
మెయ్	శరీరము	ఉత్తెత్త	త్రోసిన [స్ను
కఱుక్కు	నీలవర్ణమునొంది,	శరమ్మైపోల్	బాణవర్ణమువలె
పొట్టి	బలిష్ఠములై	తాడ్మాతే	విలంబముచేయక
ఆమ్	సుందరములైన	పెయ్తిడాయ్	కురుయుము.
తోళ్ ఉడై	భుజములుగల	ఎమ్పవాయ్	మామాటను
పట్టునాపన్	పదనాభునియొక్క	ఓర్	విమర్శింపుము.
కైయిర్	(మడి) చేతిలోనున్న	“ఏల్”	అనునది-ఓ-అనెడు సంబోధన
ఆడ్డిపోల్	సుదశకానమువలె		ద్యోతకమయిన అన్యాయము. ౪.
మిన్ని	మెఱిసియు		

గీ-పా, మాయనై .

మాయనై	ఆశ్చర్యభూతుఁడును	తామోతరనై	దామోదరుఁడునైనకృష్ణ
మన్ను	(భగవత్సంబంధము)అమ	నామ్	మనము [ని
	రియున్న	తూయోమాయ్	పరిశుద్ధులమై
వడమత్తురై	ఉత్తరమందున్న మధురా	వన్దు	సమీపించి
మైననై	రాజైనవాఁడును [నగరికి	తూ	పరిశుద్ధమైన
తూయ	పరిశుద్ధము	మలర్	పుష్పములను
పెరు	గంభీరమైన	తూవి	సమర్పించి
నీర్	జలముగల	తోమ్ముతు	నమస్కరించి
యమునైత్తుతైవ	యమునానదియొక్క గ	వాయి నాల్	వాక్కుచేత
నై	ట్టును (తనకువాసస్థా	పాడి	స్తోత్రముచేసి
	నముగా) గలవాఁడు	మనత్తినాల్	మనస్సుచేత
ఆయిర్ కులత్తిని	గొల్లకులమందు [ను,	శిన్దిక్క	ధ్యానముచేసినయెడల
ల్		పోయ	ప్రాచీనమైన
తోష్టమ్	వెలుగుచున్న	పిమ్మైయుమ్	పాపములును
మణివిళ్ళైక్క	శ్లాఘ్యమైన దీపమువంటి	పుకుతరువాన్దిన్	ఆగామిపాపములును
	వాఁడును,	నవుమ్	
తామై	యతోసయొక్క	తీయినిల్	నిష్పలో(వేయబడిన)
కుడల్	ఉదరమును	తూకుఆకుమ్	దూదివలెనగును (నశిం
విళ్ళక్కమ్కైయ్	ప్రకాశింపజేసిన	ఏల్	చును) (గనుక)
			ఓ సుఖియలారా !

ఓర్ విడుక్కించి శెప్ప (వాని తిరునామములను)
ఎమ్మావాయ్ మామాట (ననుసరించి) చెప్పఁడు. ౫.

౬-పా, పుళ్ళుమ్.

పుళ్ళుమ్	పత్తులును	కాల	క్రిపాదములచేత
శిలుమ్మినకాణ్	కూసినవి,	ఓచ్చి	జాచియు,
పుళ్ అరైయన్	పక్షిరాజైనగరుత్తంతునికి	శెళ్ళత్తు	క్షీరాబ్ధియందు
కా	స్వామియైన సర్వేశ్వరుని	ఆరవిల్	అతిశేషునిమీఁద
	యొక్క	తుయి అమర్ద	నిద్రించిన
ఇల్	సన్నిధిలో (వాయించు	విత్తినై	జగత్కారణ భూతుండై
	చున్న)		న కృష్ణుని
వెళ్ళ	తెల్లనివర్ణముగలదై	మునివర్ కళుమ్	మననశీలులైన ఋషులు
విలి	అందఱిని చిలుచుచున్న		ను
శల్లన్	శంఖముయొక్క [ట్లున్న	యోకికళుమ్	యోగాభ్యాసముఁజేయు
పేరరవమ్	గొప్పధ్వనిని		చున్నవారును
కేట్టిలెయో	వినలేవా,	ఉళ్ళత్తుక్కొణ్డు	మనస్సులో నుంచుకొని
పిళ్ళాయ్	ఓచిన్నదానా!		(ధ్యానించి)
ఎమ్మనిరాయ్	లెమ్ము;	మెళ్ళ	మెల్లగా
పేయ్	పూతనయొక్క	ఎమ్మిన్దు	లేచి
మురై	స్తనములలోనున్న	ఆరియెన్దు	హరిః హరిః అని చెప్ప
నణ్దు	విషమును		చున్న
ఉణ్దు	ఆరగించియు,	పేర్ అరవమ్	పెద్దధ్వని
కళ్ళమ్	కృత్రిమమైన	ఉళ్ళమ్ పుళున్దు	(మా) మనస్సులోఁబ్రవే
శకడమ్	శకటాగురునియొక్క		శించి
కలక్కట్టయ	సంధిబంధములు వీడిపో	కుళిర్దు	(మమును)చల్లగఁజేసినది.
	వునట్లు (వానిని)		

౭-పా, కీళుకీళు.

ఎమ్మమ్	అన్నిదిక్కులలోను	పేచ్చుఅరవమ్	మాటలయొక్క ఘోష
అనైచ్చాత్తన్	భరద్వాజపత్తులు		ను
కలన్దు	(తమయాడుపత్తులతో)	కేట్టిలెయో	వినలేవా;
	కలిసి	పేయ్ పెళ్ళై	మలిలేనిదానా!
కీళుకీళు ఎన్దు	కీచుకీచు అని	నణు	క్లాఘ్యమైన
పేళిన	మాటలాడుచున్న	వాళమ్	పరిమళముగల

కుళ్ళిర్ అయ్యచ్చియర్ కాకుమ్	కొప్పలుగలవారై న గోపికలు (తమ మెడలో వేసికొనిన డండలోనున్న) కా సులును	నాయకప్పెట్టి క్కాయ్ నారాయణన్ మూర్తి	పిల్లలకు నిర్వాహకురా లైనదానా! సర్వస్వామియు సౌకిల్యము చేసవతరించిన వాడును
పిలుప్పమ్ కలకలప్ప కాపిర్ కు మత్తినార్ క్కిక్కప్పడుత్త తయిర్	మొగ్గులును గలగలయనిశబ్దించునట్లు చేతుల నెత్తి కవ్వముచేత శబ్దించఁజేసిన (మగించుచున్న) పెలుగు యొక్క	కేశవనై పాడవుమ్ కేట్టే కిడత్తియో లేశమొక్కడైయో య్!	కేశని సంహరించినవాఁ డునైన కృష్ణునిఁటికిని (మేము) పాడుచున్నప్పు (దానిని) వినుచు నిద్రించుచున్నావా; లేజనుకలదానా!
అరవమ్ కేటిలెయో	ఘోషమును విసలేవా!	నీ తిఱ	నీవు (వచ్చి) (మాకు)తలుపుతీయుము.

౮-పా, కీర్తీవానమ్.

కీర్తీ వానమ్ వెళ్ళెను ఎరుకు మేయ్ వాన్ కిలుపిడు	తూర్పుదిక్కులో ఆకాశము లెల్లఁబడినది, మహిషములు మేయుటకై కొంతసేపు విడువఁబడి నతై	కూవువాన్ వసు నిన్దోమ్ కోతుకులముడై య	పిలుచుటకై నీవాకిటిలో వచ్చి ఉంటిమి. కుతూహలముగల
పరస్సనకాన్ పోవాన్	అంతటవ్యాపించినవి, కృష్ణునియొద్ద పోవుటయే పరమ ప్రయోజనమని యెంచి	పావాయ్ ఎఱున్దిరాయ్ మా వాయ్ విశ్వానై మల్లరై మాట్టియ తేవతితేవనై	శ్రీత్వత్పూర్తిగలదానా! లెమ్మ, కేశియొక్క నోటిని చీల్చినవాడును మలులను నిరసించినవాడును నిత్యసూరులకు అధిపతి యైన క్రిష్ణుని
పోకిస్తార్ మిక్కుళ్ళ పిళ్ళైక్కళ్ళయ్ మ్	వెళ్ళుచున్న తక్కిన పిల్లలను	కెన్దు పత్తెకొణ్డా పాడి	సమీపించి ప్రతాంగమైన వాద్యము తీసికొని గానముఁజేసి
పోకాదుర్ కాదు ఉన్నె	పోనివ్వక అడ్డగించి నిన్ను		

నామ్	మనము	ఆఆ-ఎన్దు	ఐయో! ఐయో! అనికరు
శేవిత్తాల్	నేవించినయెడల		ణించి
ఆరాయ్దు	మనస్థిని విమర్శించి	అరుళ్	సేవసాడించును. (౮)

౯-పా, తూమణి.

తూ	పరిశుభమైన	ఊమైయో?	మూగనా?
మణి	రత్నములుచెక్కిన	అన్ది	లేక
మాడత్తు	గృహములో	శేకుడో?	చెవుడా? (లేక)
కుగ్గొమ్	చుట్టును	అనన్దలో?	అలసురాలా? (లేక)
విళక్కు	దీపము	ఏమమ్పట్టాళో	కావలిలో నుండఁబడె
ఎరియ	వెలుగుచుండగా,		నా, (లేక)
తూపమ్	ధూపము	పెరుమ్కుయిల్	చిరకాలము నిద్రఁబడు
కమ్మ	పరిమళించుచుండగా,		టు
తుయిల్	నిద్రనుబుట్టించుచున్న	మన్దిరప్పట్టాళో?	మంత్రవాదము చేయఁబ
అశైమేల్	శయనమందు (పవ్వళించి)		డెనా? (నీకొమార్తె
కణ్ శళరుమ్	నిద్రించుచున్న		చునట్లు)
మామాన్ మక	మామయొక్క-హతురా!	మా	అపరిచ్ఛిన్నమైన
శే	[తలుపుయొక్క	మాయన్	ఆశ్చర్యచేప్పితములు గల
మణిక్కత్తవమ్	మాణిక్యములు చెక్కిన		వాఁడు
తాళో	గడను	ఎన్దు	అనియు
లిఱవాయ్	తీయుము;	మాతవన్ ఎన్దు	క్రియఃపతియనియు
మానిార్	ఓ అత్తా! (మీరు)	వై కున్దెన్దు	క్రీడై కుంరనాధుడనియు
అనళి	ఆపెను	నామమ్పలవుమ్	(ఈమాదిరి) అనేకతిరు
ఎఱుప్పీర్	లేపకూడదా?		నామములను
ఉన్ మకళోతా	నీకొమార్తె	నవిన్దు	చెప్పితిమి. (౯)
క			

౧౦-పా, నోద్ర్ ము.

నోద్ర్ ము	సాధనానుష్ఠానముచేసి	తారాళో	ఇవ్వరా (చెప్పరా)?
కువర్క్కమ్	సూఖమును	నాద్ర్ ము	పరిశుభముగల
పుకున్దె	పొందఁదలంచిన	తుఱ్ఱాయ్	తిరుత్తుఱ్ఱాయ్ మాలిక చే
అమ్మనాయ్	ఓ ఆత్మా!		సలింకరింపఁబడిన
వాళల్	వాకిటి తలుపును	ముడి	కిరీటముగల
లిఱవార	తీయనివారు	నారాయణ్	పరాత్పరుఁడును,
మాద్ర్ ముమ్	ఒక మాటచైనను	నమ్మూల్	మనచే

హోగ్గరు	స్తోత్రము సేయఁబడిగా	హోగ్గరు	పరాజితుఁడె
పత్తితరుకు	పురుషార్థమునిచ్చుచున్న	పెరునుయిల్	గొప్పనిద్రను
	వాఁడును	తన్నానో?	ఇచ్చెనా?
పుణ్ణియనార్	పుణ్ణియూరియునైన శ్రీ	అగ్గరు	పూర్ణమైన
	కృష్ణునిచేతి	అనన్దుడెయూ	నిద్రగలదానా!
పంబులిరునార్	మునుపురామావతారమం	యే	
	దు	అరుణ్దులమే	(మాకు) ఆపూర్వమైన
హోగ్గరుత్తిసి	మృత్యువుయొక్క-		అభరణమువంటిదానా!
నాయు	నోటిగో	తేగ్గరుమాయే	తేరినదానవై
సీదన్దు	సదసి	కనా	వచ్చి
మమ్మకరిఁమిమ	కుంభకృతము	తిల	తలుపుతీయుము. (౧౦)
తివక్కు	నీకు		

౧౧-పా, కర్గరు.

కెను	తేలిక నున్నగుల	మయిలే	నెమిలివంటిదానా!
కెను	ఆవులయొక్క	కెన్దు	కృష్ణానుభవము నెదు సం
వల	కా నేకములైన		పశుగల
కెన్దు	సమాపించులను	పెన్దు	చిన్నిదానా!
కెన్దు	పొయిపించువానిను,	పొత్తిగోమే	రమ్మ;
తేగ్గరు	తగ్గరుల ముగ్గు	తగ్గరు వల్ల	బంధువులంగలును
తిల	తలము	మమ	
అత్తియ	నకిలమున్న	నోగ్గిమా గ్గి	పశులందయును
కెన్దు	కర్మ	రుసి	
కెన్దు	యమమువలెయును,	కను	పశువచ్చి
కెన్దు	కెన్దు	కెన్దు	నెయొక్క-
కెన్దు	తేవివారుగన	మగ్గరు	ముంగిలిఁబండు
కెన్దు	నోమములయొక్క	మగ్గు	ప్రవేశించి,
కెన్దు	మగ్గుగారి కలది గొంగు	మగ్గి	మేళుమువంటి
	కర్మముగలదానా!	కర్మ	మేళుగల క్రిక్కుళ్ళనియె
పుగ్గరు	పుట్టబోగున్న		కర్మ
అదవు	సర్వమువంటి	కర్మ	నిరువాదుములను
అదవు	నిరంబుప్రతిబిమును	కర్మ	కావమువేయగా
	దానా!		నీవు
పుకన్దు	అదివిలగొన్న		

శిర్గ్రాతు	చలింపకుండను	ఎన్ పారుకుక్కు	ఏప్రయోజనము నుజేళిం
పేకాతు	మాటలాడకుండను	ఉఱ్ఱుమ్	నిద్రించుచున్నావుని చి

౧౨-పా, కనైత్తు.

ఇళమ్	లేతవయస్కుగల	వాళల్ కడై	వాకిటిలోనున్నచూరును
కన్దు	చూడలుగల	పల్లెల్	వట్టుకొనియుండి
ఎరుమ్	మహిషములు (పాలుపిండ	శినత్తిసాల్	శోపముచేత
	కుండుటచేత)	తెన్	సుందరమైన
కనైత్తు	అఱిచి	ఇలజ్జె	లంకకు
కన్దుక్కు	తనదూడవిషయముగా	శోమానై	స్వామియైనరావణుని
ఇరజ్జి	కరుణించి	శెల్	చంపిన
నినైత్తు	(అదూడ) పాలుతాగునట్లు	మనత్తుక్కు-ఇని	మనస్సుకు నింపుగ నున్న
	తలంచి (దానిచేత)	యానై	చక్రవర్తి తిరుమకసుని
ములై వడ్డీయే	(తన) స్తనములలోనుంచి	పాడవుమ్	కీర్తించినప్పటికిని
నిన్దు	ఏకాకారముగా	నీ	నీవు
పాల్ శోరియ	పాలుకారుచుండగా	వాయ్ తిఱవా	శోఱుతెఱిచిమాటలాడ
ఇలమ్	ముంగిలిని	య	వు,
ననైత్తు	తడిపి	ఇనిత్రాన్	ఇరకను
శోఱుఆక్కుమ్	బుఱదజేయుచున్న	ఎఱున్దిరాయ్	లేవకుండ నున్నావు,
నల్ శెల్వన్	విలక్షణ సంపత్తుగలవాని	ఈతు ఎన్నపే	ఇది యేమి పెద్ద నిద్ర ?
	యొక్క	రుఱక్కమ్?	
తక్కాయ్	చెల్లె!	అనైత్తు ఇలత్తై	అన్ని యిండ్లవారును
పని	మంచు	రుమ్	
తలై	(మా) నెత్తిమీఁద	అఱిన్దు	(మేమువచ్చియున్నదాని
మీదు	పడునట్లు		నిక) ఎఱిగిరి. ౧౨.
నిన్	నీయొక్క		

౧౩-పా, పుళ్ళిన్.

పుళ్ళిన్	ఒకానురునియొక్క	కిళ్ళి	గడ్డిపోచవలె గిల్లి
వాయ్	నోటిని	కన్దెన్నానై	సమూలముగా విడతీసిన
కీడ్డానై	చీల్చిన కృష్ణునియొక్క		చక్రవర్తి తిరుమకసు
పొల్లా	దుష్టుడైన [య		రు యొక్కయు
ఆరక్కనై	రావణానురుని	కీర్తిమై	వీరచరిత్రములను

పీళ్ళకళ్ళ ఎల్ల రుమ్	బాలికలందఱును	అరి	జింకవలెనున్ను
పాడి	గానముచేసి	కణ్ణినాయ్	నేత్రములుగలదానా!
పోయ్	వెళ్ళి	పావాయ్	మృదుస్వభావముగల
పావైక్కళమ్	సంకేతస్థలమును	నీ	నీవు
పుక్కార్	ప్రవేశించిరి;	నల్ నాళో	ఈమంచిదినమందు
వెళ్ళి	కుక్రసత్తుత్రము	కళ్ళమ్	కపటమును
ఎల్లున్దు	వైకివచ్చి	తవిర్దు	వదలి
వియ్యమ్	బృహస్పతి నత్తుత్రము	కలన్దు	(మాతో) చేరి
జాజ్జిగ్గొలు	అస్తమించినది,	కుళ్ళమ్మక్కర	చల్లగను
పుళ్ళమ్	పక్షులును	కుడన్దు	మునిగి
శిలుమ్మిన	కూతపేయుచున్నవి,	నీరాడాతే	స్నానముచేయక
పోతు	రామర పుష్పమువలెను	పళ్ళిక్కిడత్తి	మెత్తలో బవ్వలించివా
		యో	వా? ౧౩.

౧౪-పా, ఉజ్జళ్.

ఉజ్జళ్	మీయొక్క	పోక్కిస్తార్	వెళ్ళుచున్నారు;
పుట్టెక్కడై	పెరిటిలోనున్న	నెట్టళ్	మమ్మును
తోటత్తు	తోటయందలి	మున్నమ్	మునుపేవచ్చి
నావియోళ్	బావిలోఁబుప్పించిన	ఎల్లుప్పువాన్	లేపెదనని
శెట్టెట్టునీర్	శెట్టెట్టునీర్ పుష్పములు	వాయ్ పేళుమ్	చెప్పి (లేపకపోయి) న
వాయ్ నెక్కిన్దు	వికసించి	నక్కాయ్!	ఓ పూర్ణతాలా!
అమ్మల్	నీలోత్పలములు	నానాతాయ్!	సిగ్గులేనిదానా!
వాయ్ కూమ్మిన	ముకుళించినవి;	నాపుడైయాయ్!	మధుర భాషణములుగల
శెట్టల్ పాడి	కావిచూర్ణములోఁబొల్గిం		దానా!
	చిన	శళ్ళోడు	శంఖముతోడ
కూడై	వత్తుములను	శక్కరమ్	సుదర్శనమును
వేల్ పల్	తెల్లనిదంతములనుగలవా	ఏనుమ్	ధరించిన
	రై	తడమ్	వికాలమైన
తవత్తవర్	తపోవేషధారులైనసన్నాత్	కైయన్	శ్రీహస్తములుగల.
	ములు	పళ్ళయక్కణ్ణా	పుండరీకాక్షుడైన కృ
తళ్ళళ్	తమయొక్క	నై	ష్టని
తిరుక్కొయల్	నిత్యాలయమందు	పాడ	కీర్తించుటకుఁగాను
కణ్ణిదువాన్	తిరువారాధనము చేయు	ఎల్లున్దిరాయ్	లెమ్ము. ౧౪.
	టకుఁగాన		

౧౫-పా, ఎల్లై.

ఇళవ్విళియే	చిన్నచిలుకవంటి మధు	ఉనక్క	నీకు అని
	రభావణముగలదానా!	వేలు	వేరే
ఎరై	ఏమాళ్చర్యము!	ఎన్న	ఏప్రయోజనమును
ఇన్నవ్వు	ఇళను	ఉడైయై	ఉడైకించియున్నావు (అని పీరుచెప్ప),
ఉఅట్టుతియో	నిద్రించుచున్నావా (అని చెప్పఁగా),	ఎల్లారుమ్	అందఱును
ఇలైదు	ఇల్ అని	పోన్దాళో	వచ్చిరా (అని ఆపెయతుగ),
అట్టైయేల్ మిన్	పిలువకుఁడు		
నడైమోర్	ఓ పూర్ణలారా!	పోన్దార్	వచ్చిరి,
పోతరుకినేన్	వచ్చుచున్నాను (అని యాపెచెప్పెను);	పోన్దు	(నీవు) వచ్చి
		ఎన్జిక్కోల్	లెక్కపెట్టుము,
వలై	సామర్థ్యముగల	వల్	బలిష్ఠమైన
ఉన్	నీయుక్క	అనై	కువలయాపీడమును
కట్టురైకళ్	కఠినోష్ఠలను	కొన్దానై	చంపినవాఁడును
ఉన్ వాయ్	నీమాటలయొక్క చాతుర్యములను	మాన్ద్రొరై	శత్రువులయొక్క
		మాన్ద్రు	కాత్రవమును
పణ్	మునుపే	అడ్డిక్కవల్లానై	పోఁగొట్టఁదగినవాఁడును
అఱితుమ్	ఎటుఁగుదుము (అనిబెటనున్నవారుచెప్ప),	మాయనై	ఆళ్చర్యభూతుఁడునైన
			క్రికృష్ణుని
నీన్జళే	మీరే	పాడ	పాడుటకుఁగాను
వల్లిరైకళ్	చాతుర్యముగి మాటలాడఁదగినవారు,	నీ	నీవు
		ఒలై	శీఘ్రముగా
నా సేతాన్	నేనైనను [చెప్పెను),	పోతాయ్	రమ్ము. (౧౫)
అయిడుక	కానిమ్ము (అని యాపె		

౧౬-పా, నాయకనాయ్.

నాయక నాయ్	(మాకు) స్వామియై	తోన్దుమ్	ప్రకాశించుచున్న
నిన్	ఉన్న	తోరణమ్	తోరణములచే నలంకరిం
నన్దకోపనుడైయ్	నన్దగోవులయొక్క		పంబడిన
కోయిల్	తీరుమాళికను	వాళల్	ద్వారమును
కాప్పానే	రక్షించుచున్నవాఁడా!	కాప్పానే	రక్షించువాఁడా!
కొడి	భవజములచే	మణి	గుండరమైన

కతవమ్	తలుపులయొక్క	రుయిలెన్	నిద్రనువదలి లేచునట్లు
తాళి	గడను	పాడువాన్	(వానికి) సుప్రభాతము
తిలవాయ్	తీయము;		గానము చేయుటకుఁ
అయ్యో	గొల్లలయొక్క		గాను
తిలుమియిరొ	చిన్నవారమైనమాకు	వన్దోమ్	వచ్చితిమి,
ముక్కు		అమ్మ	ఓ స్వామీ!
మాయన్	ఆశ్చర్యచేష్టితములు గల	మున్నమున్నమ్	మొట్టమొదట
	వాడును	వాయాల్	నీవాక్కుచేత
మణి	నీలరత్నమువంటి	మాగ్గ్రాతే	ప్రతిబంధకము చేయుకు
నల్లన్	మేనుగలవాడునైన శ్రీ		ము,
	కృష్ణుడు	నేళమ్	కృష్ణునివిషయమైన నేని
అత్త	శబ్దించుచున్న		హమును
పత్తి	వాద్యమును (ఇచ్చెదనని)	నిలై	నీరముగఁగల
నెన్నలే	నిన్ననే	కతవమ్	తలుపును
వాయ్ నేర్ న్దా	చెప్పెను,	నీ	నీవే(వచ్చి)
న్		నీక్కు	తీయము. (౧౬)
తూమోమాయ్	పరిశుద్ధులమై		

౧౭-నా, అమృరమ్.

అమృరమ్	నత్రైములను	ఎమ్మెరుమాట్టి	మాకుస్వామినియైన
తణ్ నీర్	చల్లని తీరమును	అళోతాయ్	ఓయళోదాదేపి!
ళోలు	సాదమును	అతీవుతాయ్	నిద్ర లేము;
అటమ్	ధర్మబుద్ధిచేత	అమృరమ్	అకాశమునంతయు
శైయ్యమ్	దానముచేయుచున్న	ఉడలుగు	బయలుపలుచుకొని
ఎమ్మెరుమాన్	మాకుస్వామియైన	ఓణ్ణి	పెరిగి
నన్దొళోపాలా!	ఓ! నన్దగోవుడా!	ఉలకు	లోకములను
ఎమ్మిరాయ్	లేము;	అళన్ద	కొలిచిన
కొమ్మలవార్	ప్రబలతీగవంటి నడుము	ఉమ్మర్ కోమా	దేవాధిదేవుడవై
క్కల్లామ్	గల శ్రీలండటికి	నే	శ్రీకృష్ణుడా!
కొమ్మిన్దే	ప్రధానులారా!	ఉలన్దాతు	నిద్రపోక
రిలమ్	గొల్లకులమును	ఎమ్మిరాయ్	లేము;
శక్క	మంగళదీపమువలెఁ బ్ర	కెమ్	ఎఱిని
	కాశింపఁ జేయుచున్న	పాన్	బంగారముచేతఁ జేయ,
	దా నా!		బడిన

కమ్మల్	పాదాభరణములచే నలం కరింపఁబడిన	ఉమ్మియుమ్	నీతమ్ముడైన కృష్ణుఁడు ను
అడి	శ్రీపాదములుగల	నీయుమ్	నీవును
శైల్యా	శ్రీమంతుడవైన	ఉజ్జేల్	నిద్రింపకుము. (౧౭)
పలతేవా!	ఓ బలదేవుడా!		

౧౮-పా, ఉన్దు.

మతమ్	మదజలము	కుయిల్	కోకిలయొక్క
ఉన్దు	కారుచున్న	ఇనక్కల్	సమాహములు
కళిద్రొన్	ఏనుంగువంటివాఁడను	పలకాల్	పలుమాటు (ఎడతెడలు)
ఓడాత	వెనుకఁబారని	కూవిన	కూయుచున్నవి,
తోళ్ వలియన్	భుజబలము గలవాఁడు వైన	పను ఆర్	బంతితో ఆమరియున్న
ననకోపాలన్	ననగోపునియొక్క	విరలి	వ్రేళ్ళుగలదానా!
మరుమకళి	తోడలా!	ఉన్ మెత్తునన్	నీభర్తయొక్క
కన్దుమ్	పరిమళము	శీర్	తిరునామములను
కమ్ముమ్	వీయుచున్న	పాడ	(మేము) గానముచేయు
కుట్టి	కొప్పుగల		నట్లు
నప్పిన్నాయ్	ఓనప్పిన్నపిరాట్టి!	కిర ఆర	సౌందర్యముచేఁ బూర్ణ
కడతిఱవాయ్	గడతియుము;		మైన
ఎఱ్ఱుమ్	చుట్టుపక్కలంతటను	వళి	హస్తాభరణములు
కోళ్ళి	కోళ్ళు	ఒలిప్ప	మ్రోయునట్లు
వన్దు	వచ్చి	వన్దు	వచ్చి
అత్తైత్తన	కూయుచున్నవి,	శెన్నామరై	ఎఱ్ఱతామరవంటి
మాతవి	బండిగురిగింజతీగయొక్క	కైయాల్	శ్రీహస్తముచేత
పన్దుల్ మేల్	పనిలిమిఁద (నిద్రించు చున్న)	మక్కిన్దు	సంతోషించి
		లిఱవాయ్	(తలుపు)తీయుము (౧౮)

౧౯-పా, కుత్తువిళక్కు.

కుక్కువిళక్కు	దీపస్తంభములు	కట్టిల్ మేల్	మంచముమీఁదఁ బరపఁ
ఎరియ	వెలుగుచుండగా	మెత్తెన్	మృదువై [బడిన
కోడు	ఏనుగు దంతముచేత ని రింపఁబడిన	పళ్ళ	బిదుగుణములుగల
	కాళ్ళుగల	శయన తీన్ మే	పడకమీఁద
కాల్		కా	

ఎటి	ఎక్కి,	తడవ్	వికాలమైన
కొత్తు	గుత్తిగుత్తిగా	కణ్ణినాయ్	నేత్రములుగలదానా!
అలర్	వికసించుచున్న	పిరివు	(కృష్ణుని) విశేషమును
సూ	పుష్పములచేనలంకరింపఁ	ఎత్తనెయేలుమ్	తనకాలమైనను
	బడిన	అగ్గోలియై	సహింపని ఓ వప్పిన్నపి
కుక్కన్	కొప్పగల		రాట్టి!
నప్పిన్నె	నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క	నీ	నీవు
కొణ్ణి	స్తనములను	ఉన్	నీయొక్క
మేల	తనమీఁద	మణాళనై	భర్తయైన శ్రీకృష్ణుని
వైల్	ఉంచుకొని	ఎత్తనెయేలుమ్	ఒకతనముగూడ
కెడన	పవ్వళించిన	తుయిల్	నిద్రనువదలి
మలర్	వికాలమైన	ప్పివొట్టాయ్	లేవనివ్వకనున్నావు;
మార్పా	వత్తు సలముగలవాఁడా!	తత్తువమ్మఅట్టు	(ఇది) నీకు స్వరూపాను
వాయ్తిఱవా	నోయి తెలుపుము (ఒక		రూపముకాదు,
యై	మాటచెప్పము);	తకవుఅన్దు	నీస్వభావమునకు నను
మై	అష్టనాలంకృతమై		రూపముకాదు. (౧౯)

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్.

ముప్పత్తుమూవర్	ముప్పదిమూడు విధములు	విమలా	పరిశుద్ధుఁడా!
	గల	తుయిలెఱ్ఱాయ్	నిద్రలేమ్ము,
అనురర్కు	దేవతలకు	శెప్పఅన్న	కలకములవంటి
మూన్	(దుఃఖమురాక) మునుపే	మెల్	మృదువైన
శెన్దు	కెల్చి	ములై	స్తనములను
కప్పమ్	వారియొక్క కంపమును	శెవ్వాయ్	పగడమువంటి అధరము
	(భయమును)		ను
లవర్కుమ్	పోఁగొట్టచున్న	శిఱు	నూత్నమైన
కలియే	బలిమఁడా!	మరుజ్జుల్	నడుమును
తుయిలెఱ్ఱాయ్	నిద్రనువదలిలేమ్ము;	నప్పిన్నె	నప్పిన్నపిరాట్టియొకడు తిరు
శెప్పమడైయాయ్	ఆర్జనగుణముకలవాఁడా!		నామమును [దానా!
		నక్కాయ్	శ్రీత్వపూర్తియుఁ గ
తిఱలుడైయాయ్	సామర్థ్యముకలవాఁడా!	తిరువే	సంభోగసంపత్తు కలుదా
శెగ్గోగార్కు	విరోధులకు		నా!
నెప్పమ్మొడు	తాపమును (దుఃఖమును)	తుయిలెఱ్ఱాయ్	నిద్రనువదలిలేమ్ము;
కుక్కమ్	ఇచ్చుచున్న	ఉక్కముమ్	అలవట్టమును

తట్రొళియుమ్	ఆదమును	ఇప్పొత్తే	ఈక్షణమందే
ఉన్ మణాళనై	నీభర్తయైన శ్రీకృష్ణుని	నీరాట్టు	స్నానము చేయించుము
తన్న	ఇచ్చి		(కృష్ణసంశ్లేషము చే
ఎన్నె	మమ్మును		యించుము). (అం)

—౨౧-పా, ఏర్దుకలజ్జళ్.

ఏర్దు	పట్టిన	తోగ్గోమాయ్	(గుణములు) వెలుంగున
కలజ్జళ్	పాత్రములన్నియు	నిన	ట్లున్న
ఎతిర్	ఎదురుగ	కుడరే	తేజోరూపుండవునైనకృ
పొణ్ణి	పొణ్ణి		వ్వుడా!
మీతు	పైకివచ్చి	కుయిల్ ఎర్రాయ్	నిద్రలెమ్మ;
అళిప్ప	కిందజారునట్లు	మాల్దూర్	శత్రువులు
మాల్దూరే	ఎడతెగక	ఉనక్కు	నీయొక్క (బలమునుజూ
పూల్	పాలను		చి)
శొరియుమ్	స్రవించించుచున్నవై	వలితోలెన్దు	తమపరాక్రమములు నశిం
వళ్ళల్	ఉదారములై		చినవారై
పెరు	ఉన్నతములై	ఉకావాళలకణ్	నీవాకిటిలో
ఆర్దు	అసంఖ్యేయములైన	అర్దూకు	నీపరాక్రమమును నశిం
పశుక్కళ్	అవులను		పక
పడైతాణ్	కలిగిన నందగోపులయొక్క	వన్దు	వచ్చి
మకానై	కొమార్కుడా!	ఉకా	నీయొక్క
ఆటివుఉతాయ్	మేలుకొన్నము;	అడి	శ్రీపాదములను
ఉగ్గోమముడైయా	(వేదపులందు) ఉనికి	పణియుమాపోలే	నమస్కరించునట్లు
యే	కలవాడవును (వేద	యామ్	మేము
	ప్రతిపాద్యుడవును)	పుకల్దొన్దు	స్తుతించి
పెరియాయ్	అపరిచిన్నమహిమ గల	పోగ్గో	మంగళాశాసనముచేసి
	వాడవును	వన్దోమ్	వచ్చి(ఆశ్రయించి)తిమి.
ఉలకినిల్	లోకమందు		

—౨౨-పా, అజ్జణి

అమ్	నుందరమై	అరళన్	రాజులు
కణ్	వికలమై	అసిమానపక్లమా	భగ్నాభిమానులై వచ్చి
మా	గొప్పదైన	యేవన్దు	
ఇలమ్	భూమిని (పరిపాలించిన)	నికా	నీయొక్క

పల్కిక్కట్టిలోకీ సింహాసనముకింద
దే

శబ్దమ్ సంఘముగాజేరి

ఇరుప్పార్ పోల్ ఉన్నట్లు

వస్తు వచ్చి

తల్లెప్పయ్యతో (నిన్ను) సమీపించితిమి;
మ్

కిణ్ణిచివాయచ్చె చిన్నగజ్జలవలె కొంచె
య్యత ముచికసించిన

తామరపూవువలె
తే

శమకణ్ణె వాత్సల్యముచే నెట్టినైన
నేత్రములు

శిరిచ్చితిరు కొంచెముకొంచెముగా

ఎమ్మేల్

విట్టియావో

తిక్కరుమ్

అతిత్తియనుమ్

ఎట్టునాప్పోల్

అమ్

కణ్ ఇరణ్ణుమ్మొ రెండు నేత్రములచేత

ణ్ణు

ఎట్టళోమేల్

నోక్కుతియేల్

ఎట్టళోమేల్

కాపమ్

ఇట్టిన్దు

మామీఁద

తెఱవవా-కటాక్షింపవా;

చంద్రుఁడును

సూర్యుఁడును

ఉదయించినట్లు.

సుందరములైన

రెండు నేత్రములచేత

మామీఁద

కటాక్షించితివేని

మాకున్న

వ్యసనము

తోలఁగినశించును. (అ. ౨)

౨౩-పా, మూరి.

మూరి

మలై

ముట్టళ్ళోల్

మన్ని

కిడన్దు

ఉఱ్ఱుమ్మ

శిరియ

శిక్కు

అతిపుల్లు

తీ

విక్కిత్తు

వేరిమయిర్

పొజ్జ

ఎప్పొడుమ్

పేర్ న్దు

ఉరటి

మూరినిమిర్ న్దు

ముట్టణ్ణి

పుఱప్పట్టు

వర్ణాకాలముందు

పర్యతములయొక్క

గుహలో

అమరి

పండుకొని

నిద్రించుచున్నదై

పీఠక్రిగలదైన

సింహము

నిద్రలేచి

అగ్నికణములుపడునట్లు

చూచి

స్కంధశోమములు

లేచినిలుచునట్లు

నాల్గప్రక్కలయందును

లేచి

వినిలించుకొని

ఒడలుపాగతీసికొని

గర్జించి

బయలుదేరి

పోతరుమాపోలే వచ్చునట్లు,

పూవైప్పు

వణ్ణా

నీ

ఉక్క

కోయిల్ నిన్దు

ఇట్ట నే

పోనరుళి

కోప్పడైయ

శీరియ

శిక్కాశనత్తు

ఇరున్దు

యామ్

వన్ద

కారియమ్

ఆరాయ్ న్దు

ఆరుళో

కాశకుసుమమువంటి

వర్ణముగలవాఁడా!

నీవు

నీయొక్క

దివ్యాలయమునుండి

ఈమణిపమునకు

వేంచేసి

ఏచిత్రసన్నివేశముగలదై

సుందరమైన

సింహాసనముమీఁద

వేంచేసియుండి

(అనన్యప్రయోజనములమైన)

మేము

వచ్చిన

కార్యమును

విమర్శించి

కృపచేయుము. (అ. ౩)

౨౪-పా, అన్తివ్వులకమ్.

అన్తు	ఆకాలమంగు	పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;
ఇవ్వులకమ్	ఈలోకమును	కున్దు	గోవరసమును
అశన్దాయ్	కొలిచిననీయుక్క	కుడైయా	గొడుంగుఁగా
అడి	శ్రీపాదములకు	ఎడుత్తాయ్	ఎత్తిననీయుక్క
పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;	కుణమ్	దయాగుణమునకు
ఆళ్లు	(రావణుండున్న) ఆచో	పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;
	టికి	పత్తై	శక్రువులను
శెన్దు	వెళ్ళి	వెన్దు	జయించి
తెన్	సుందర మైన	కెడుక్కుమ్	నశింపఁజేయుచున్న
ఇలశ్శె	లంకను	నిన్ శైయిల్	నీహస్తమందున్న
శెగ్గోన్దాయ్	నశింపఁజేసిననీయుక్క	వేల్	వేలాయుధమునకు
తిఱల్	బలమునకు	పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;
పోగ్గోని	మంగళమవు గాత,	ఎన్దుఎన్దు	అని ఈప్రకారముఁగా
శకడమ్	శకటాసురుని	ఉన్ శేవకమే	నీయుక్క పీఠచరిత్రము
పాన్దు	నశించునటు		నే
ఉత్తైతాయ్	తన్ని ననీయుక్క	ఏత్తి	స్తుతించి
పుకడ్డ	క్షీర్తికి	పత్తైకొల్వాక	వాద్యము తీసికొనుటకై
పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;		(నిన్ననుభవించుటకై)
కన్దు	వత్సాసురుని	యామ్	మేము
కుణ్ణిలా	చిట్టికణ్ణువరె	ఇన్దు	ఇప్పుడు
ఎత్తినాయ్	విసితికొట్టిననీయుక్క	వన్దోమ్	వచ్చితిమి,
కడ్డల్	శ్రీపాదములకు	ఇరణ్ణ	కృపచేయుము. (౨౪)

౨౫-పా, ఒరుత్తి.

ఒరుత్తి	ఒకతెకు (దేవకికి)	తాన్	(ఈసంగతినివినిన) తాను
మకనాయ్	పుత్రుఁడై	తరుక్కిలానా	సహించనివాఁడై
పిఱన్దు	అవతరించి	తీజునిన్నెన్ద	చేటుపును (నీయుక్కవధ
'ఓరివీల్	అయొకరాత్రియందే		మును) తలంచిన
ఒరుత్తి	ఒకతెకు (యశోదకు)	కణ్ణన్	కంసునియుక్క
మకనాయ్	కొమరుఁడై	కరుత్తై	అభిప్రాయమును
ఒలిన్దు	దాఁగి	పిట్టైస్పిత్తు	వ్యర్థపఱచి
వళర	పెరుఁగుచుండఁగా,	వయోగ్గోత్	వానికడుపులో

నెరుప్పెన్న	నిప్పువలె	తిరుత్తక్క	పిరాట్టియాశ పడఁదగిన
నిన	బాధకరుఁడైయున్న	శల్వముమ్	సంపత్తును
నెదుమాతే	సర్వాధికుఁడా!	శేవకముమ్	వీరచరిత్రమును
ఉన్నె	నీయొద్ద	యామ్	మేము
అరుత్తు	పురుషార్థములనరించి	పాడి	గానముచేసి
వన్దోమ్	వచ్చి యాక్రయించితిమి;	వరుత్తముమ్	వ్యసనము
పత్తి	వాద్యమును (మాఉదేశ్యమును)	తీర్పు	పోయి
తిరుతియాశిల్	ఇచ్చిరివేసి	మక్కిన్దు	సంతోషించెదము. (౨౧)

౨౬-పా, మాతే.

మణివణా	శ్రీతిన్ద్రమునుఁడా!	పాలన్న	పాలవంటి
ఆరినిలై గూయే	నీలరత్నమువంటి మేనుగ	వల్లమ్	వర్ణముకలవియొనెన
మార్కట్టి	లవాఁడా!	ఉన్	నీయొక్క
నీరాదువాన్	పటపశుమందుఁబవ్వలించి	పాల్లార్ నియిమ్	పాపచజన్యములో సమా
మేలై యార్	సహఁడా!	పోల్ వని	నములైన
శెయవనకళే	ధనుర్యాసమందు	శబ్దబ్దళే	శంఖములను,
శేణువన	వ్రతాంగముగా ప్పొన	పోయే	మిక్కిలి
కటియేల్	ముచేయుటగుఁగాను	పాడుతెయ	నిశాలమైనవె
కూలమల్లామ్	సెదలు	కాలప్పెరుమ్	మిక్కిలిగొప్పవియునైన
నడుజ్జ	చేయుచున్నవియు	పత్తి	వాద్యములను
మరుల్వర	మాకుఁ గావలసియును	సల్గాణు	మంగళమును
	న్నవానిని	ఇన్ద్రేప్పార్	పాడుచున్నవారును,
	బాగేగిలిచేసి,	కోలవిళక్క	భంగళదీపమును
	భూమియంతయు	కొడి	భ్యజములను
	వణిగువనము	నితానమ్	మేక్కిట్టును
	ఇద్ది మడున్నట్లె	అరుళే	కృపచేయవలెను. (౨౨)

౨౭-పా, కూడాన్దే.

కూడాన్దే	తివన్ద్రా మంపనిపారిని	పాడి	గానముచేసి
వెల్లుమ్	ఇయించుచున్న	నన్దెక్కొణ్డు	వాద్యమును (ప్రావ్యము
కీర్	గుణవణుగల		ను) లభించి
కోవిడ్డా	ఓ వోవింగుఁడా!	యామ్	మేము
ఉన్నె	పింగుములను	పొణు	పొందుదగిన

శహానమ్	సహానము ఏమనగా,	అణివోమ్	అలంకరించుకొనెదము,
నాడు	లోపులు	అడై	వస్త్రములను
పుక్కుమపరికి	స్తోత్రముచేయు విధముగ	ఉడుప్పోమ్	కట్టుకొనెదము,
నాల్		అతన్ పిన్నే	దానిపైన
నవ్వాకి	చక్కగా	పాల్ శోటు	క్షీరాన్నమును
సూడతమ్	కంకణములను	మాడ	కప్పనట్లు
నోళ్ వళై	అంగదములను	నెయ్ పెయ్ తు	నేతినిఉంచి
నోడు	కమలను	ముళ్ళై	మోచెయ్యిగుండ
శేవిల్వా	కిర్ణపుష్పములను	వట్టివార	కారునటు
సూడకిమ్	పాదాభరణములను	కూడియిరుచ్చు	(నీలో) జేరియుండి
ఎన్ నెయ	అని యిటు చెప్పబడిన	కుళిర్ న్దు	చలఁగాభుజించెదము (వి
నల్	అనేకవిధములైన		శ్లేష వ్యసనము తో ను
కలనుమ్	ఆభరణములను		భించెదము.) ౨౭.
యామ్	మేము		

౨౮-పా, కటివైకళ్.

కటివికళ్	ఆవులయొక్క-	ఇటైవా	ఓ సామి
పిన్ శేను	వెనుకకెల్చి	ఉన్ న్నోడు	నీలో (మాకున్న)
కానమ్	అడవిలో	ఉటవు	సంబంధము
శేర్ నా	చేరి	ఇళు	ఇచ్చట
ఉప్పోమ్	భుజించెదము;	నమక్కు	మనచేత
ఒన్	ఒకవిధమైన	ఒట్టిక్క	విడువవలెనన్ను
అణివుమ్	జ్ఞానమున్న	ఒట్టియాతు	విడువదు; [ని
ఇల్లాత	లేని	అటియాత	లోకవ్యవహారము నెఱుంగ
అయ్ క్కులన్దు	గొల్లకులమీందుబుట్టిన	పిళ్ళైకళోమ్	బాలికలమైన మేము
నామ్	మేము	ఉన్ న్నె	గున్న
ఉన్ న్నె	నిన్ను	అనిప్పనాల్	పీడిచేత [కులచేత)
పిలువోపెఱుననె	సహితముండజై యవత	శిలుపేర్	చిన్నమాటలచేత (హీనో
	రించిన	అట్టైతన	పిలిచినదానినిగుఱించి
అట్టియోమ్	పుణ్యమును	శిఱియరుకాతు	కోపగింపక
ఉడైయోమ్	కలవారమైతిమి;	నీ	నీవు
కుట్టివుఒన్దుమ్	ఏవిధమైన శోభనయు	పట్టై	వాద్యమును (యాయొక్క
ఇల్లాత	లేని		అపేక్షితములను)
కోవిన్దా	గోవిందుఁడా!	కారాయ్	ఇవ్వవలయును, ౨౮.

౨౯-పా, శిర్మమ్.

శిర్మమ్మిలుకా	అరుణోదయకాలముందు	ఎజ్జై	మాచేరి
లే		కొళ్ళామల్	స్వీకరింపక
వన్దు	వచ్చి	పోకాళు	పోకూడదు;
ఉన్నె	నిన్ను	కోవిన్దా	ఓ గోవిందుఁడా
శేవిన్దు	నేవించి,	ఇల్లై	ఇప్పుడు
ఉన్	నీయొక్క	పత్తికొళ్ళా	ఒక ప్రయోజనము లభించి
పాన్	సుందరమైన	నన్దుకాన్	వెళ్ళువారముకాము,
తామరై	తామరపూవువలెనున్న	ఎల్లైమక్కుమ్	సర్వకాలములందును
అడి	శ్రీపాదములను	ఏత్తేపిఱవి	నీయొక్క అన్ని ఆవరార
పోల్మిమ్	మంగళాకాశముచే	మక్కుమ్	ములలోను
	యుటకు	ఉన్న్మడు	నీతోడ
పొరుల్	ప్రయోజనమును	ఉన్మోమేయా	అనన్యార్థలక్షి అమరి
కళాయ్	వినుము;	వోమ్	యుందుము;
శిర్మమ్	పశువులను	ఉన్కే	నీకే
మేయగ్గు	మేపి	నామ్	మేము
ఉల్లమ్	(తరువార) భుజించు	అల్ శయవోమ్	కైంకర్యముచేసేదము,
	చున్న	నమ్	మాయొక్క
గులత్తిల్	గొల్లకులముందు	మల్లై	తక్కిన
పిఱన్	అవతరించిన	కామజ్జళ్	కోరికలను
నీ	నీవు	మాన్మ	పోఁగొట్టుము.
కున్మేవల్	అంతరబ్ధకైబ్బర్యములను		

30-పా, వజ్జక్కడఁ

వజ్జమ్	ఓడలుగల	ఇల్లైయా	ఆభరణములుగలవారైన
కడల్	క్షీరాబ్ధిని	గోపికలు	
కడై	కుఠించిన	శెన్దు	శెల్వి
మాటివన్	శ్రియోపతియు	ఇల్లైళ్ళే	మజ్జకాశాసనముచేసి
కళవన్	బ్రహ్మద్రులకు నిర్వాహ	అజ్జు	ఆగోపవుతుందు
	కుఁడునైన సర్వశక్తి	పత్తి	వాద్యములు వ్యాజము
	కుని,		గల కైంకర్యము
తిట్టి	చంద్రునివలె	కొట్ట	లభించిన
తిరు	సుందరమైన	అన్మార్మై	ఆప్రకారమును,
ముకర్తు	ముఖములుగలవారై	అనీ	భూనుండులమునకు ఆభి
శి	అందమైన		రణమైయున్న